

இயை புராணம்

4572

73

சமத்துப் பூராடனாரின்

இயேசு புராணம் *

காகுப்பு;

ஞானி பகுபதி வியற்றிஸ் செல்வராசகோபால்

பதிப்பு;

வேட இதயச்சந்தீரா

சமுத்துப் பூராடனார் 1928
க.தா.செஸ்வராசகோபால்

16 ପତ୍ର

பதிப்புத் தரவுகள்

1.பதிப்பகம் ;	ஸ்ரீவா பதிப்பகம்
கன்டா - இலங்கை
2.அச்சகம்	நிப்ளாக்ஸ் பிரின்ஷன்மூலம்
கன்டா - இலங்கை
3.வெளியீட்டு இலை;	இலங்கை ;110/ கன்டா;10
4.பக்கங்கள் ;	412 + XXXII
5;அளவு ;	5" X 8"
6.வெளியீட்டுத் தினம்;	1986 ஆவணி முழுமதிநாள்
7.பதிப்பாசிரியர்;	எட்வேட் இதயச் சந்திரா
"நிலூ" ஆசிரியர்
8.கொம்பியுட்டர் அச்சமைப்பு;	ஆண்ட் அருள்
அஸ்பட் மனோகர்
9 அச்சாளர்;	பெண்யமின் இதயஜோதி
11.அச்செழுத்தளவு;	தமிழ்ப் புத்தகம் உலகு தழிப்பு
12 விலை;	கனமூல \$ 25 00
13.தொகுப்பு;	திருமதி.பி.ப.செல்வராசகோபால்
14.பகுதி;	கிறித்தவ இலக்கியம்
15.நாற்பெயர்;	இயேசு புராணம்

1183, பொறுள்ளுட் முரைவ்
மிசிஸ்சாகா,
ஒன்றோற்யோ, கன்டா L5C 1H6

ஸ்ரீப்ளக்ஸ் அச்சகத்தாரால்

(இஸ்வரக்கிளை; மனோகரா அச்சுகம் தெற்றாத்திடு 2)

**திரு.செ.உவேஸ்வி இதயஜி வகருணா
அவர்களால்
நெறிப்படுத்தப்பட்ட,**

ಕೋಪಾಲ್

தமிழ் மின்கணியால்

அச்சமைப்புச் செய்யப்பட்டு
தெளிவான அச்சுப்பிரதியாக,
தமிழுலகத்தில்,
தமிழ் மொழியில்,
வெளிவரும் முதலாவது நூல்,

தமிழ் அச்சுக்க கலையில்
வரலாற்று முக்கியத்துவம் படைத்த
இயேகு புராணம்
எனதும் இந்த நாலை
வெளியிடுவர்கள்;

శ్రీవా పతిప్పకమ్

கன்டாக் கிளை; 1183, பொராஸ்ட்லூட் முறைய்
மினிஸ்காகா இபங்கைக் கிளை; இதய வாசம், தேற்றுத்திவு.

சமுவிடுதலைச் சுதந்தரப் போராட்டத்தில்
மக்களின் நலனுக்காக உயிர்த்தியாகஞ் செய்து

இறைவனின் திருப்பாதம் எய்திய

சகல சமய குருமார்களுக்கும்

பதிப்பாசிரியரின் பதிப்புரை

தமிழ்பேசம் நல்லுலகத்துக்கு எங்கள் வணக்கங்கள்.

இது எங்களது கடல்கடந்த தமிழ்ப்பணியின் ஒரு மலர்.

இந்த இயேசு புராணத்தை

இயேசு புராணம் என்னும் இம்மலர் உலகத்திற் பரந்த அளவில் நடைமுறையில் இருக்கும் மின்னியல் அறிவுத்துறையைத் தமிழ் அச்சுக் கலையில் செயல்முறைப் படுத்திய சாதனையாக தமிழின் இரண்டாம் மலரென மலர்ந்து நறுமணம் பரப்புகிறது.

இயேசு புராணம் மின்கணனியின் தெளிவான அச்சுப் பிரதி முறையான லேசர் மூலம் வெளிவருகிறது. தமிழ் நூலோன்று இந்தகைய புதுவழியில் வெளிவந்த பெருமை இந்த நாலுக்கே பரியது என்பதிற் பெருமைப்படுவோமாக.

மின்கணனியில் அச்சமைப்புச் செய்து அச்சிடுவதன் மூலம் உலகமெல்லாந் தேமதுரத் தமிழ் - தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் நெறி, இங்கியம் பரப்ப முயல்கின்றோம் அதன் மூலமுந் கடல் கடந்த தமிழ் உலகத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலும் நறுமணம் வீரவண்டுமென விளைகின்றோம்.

தமிழ்க் கொம்பியுட்டர் எங்களது தமிழ்ப்பணித் தோட்டத்தில் நற்கணி பயக்கும் ஒரு நறுமலர். மலரின் மணம் மாத்திரமல்ல முதிர்க் கணிந்த பழக்கவையும், சுவைகலந்த மணமும் இதனாற் கிழமை என்பது எங்களது எதிர்பார்ப்பு.

அஞ்சலியாகச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

எங்கு குறையுண்டோ அங்கு அதிக கவனஞ் செலுத்தப்படல் வேண்டும். அக்குறை அகற்றப்படல் வெண்டும் என்பது எங்களின் அபிலாச. புதுக் கவிதை நூல்களை பலபதிப்புகளாக வெளிவரும் இந்தக் காலத்தில் பழைய மரபும் வளர வேண்டுமென்ற சிந்தனையின் விளைவாக ஈழத்துப் பூராடனாரின் இயேசு புராணத்தை வெளியிடுகின்றோம்.

இதித்தவ இலக்கியப் பரப்பில் செய்யுள் இலக்கியங்கள் கணிசமான அளவு இல்லை. என்ற தூண்டவின் பேராக “இயேசு இரட்சகர் இரட்டமைனி மாலை” “பெத்தலேகங் கலம்பகம்” என்னுமிரு நூல்களைப் பண்டை மரபில் ஆக்கிய ஈழத்துப் பூராடனார், அதே மரபில், ஆனால் இலகு தமிழில் இயேசு புராணத்தையும் ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

உலக இரட்சகர் இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வைபிள் எனும் பரிசுத்த வேதாகமப் பின்னணியிலும் கிறித்தவ மதத்துக்குரிய கோட்பாடுகளின் ஒளியிலும் இது இயற்றப்பட்டுள்ளதால், இயேசு புராணம் இவற்றை அடிந்துகொள்ள அவாவுகின்ற தமிழ் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்.

தமிழில் மின்கணனி என்னுங் கோபால் தமிழ் நெறிமுறைக் கொம்பியூட்டரை நெறிப்படுத்தி அதன் மூலம் தமிழில் புதுமையாக அச்சமைப்புச் செய்துவரும் எங்களது பணியில் நாங்கள் பெற்ற, அடைந்த வெற்றியின் நூலாக இயேசு புராணம் மனம் வீசுகின்றது. இது எங்களின் அயராத தமிழார்வத்து விறவின் திறனாக விளக்குகின்றது.

இச்சுகந்தத்தைத் தமிழர்களுந் தமிழ் ஆர்வம் மிக்க பிறமொழி அறிஞர்களும் நுகர்ந்து களிப்புற வேண்டுமென்பதே எங்களது அளவுகடந்த வேட்கை. உலகளாவிய தமிழகங்களில் இது உவகையை மட்டுமல்ல உயர்வான ஒழுக்க நெறிகளையும் ஊட்டுவதாகுக.

நன்றி.

இவ்வண்ணம்,

தமிழன்பன்.

எட்வேட் இதயச் சந்திரா.

கண்டா.

ஆவணித் திங்கள் முழுமதி நாள் 1986

தொகுப்பாசிரியரின் தொகுப்புரை

வடமொழிப் “பூராண” என்பதின் தமிழ் வயப்படுத்தப்பட்ட சொல்லே புராணம் என்பதாகும். அமுகு என்னும் பொருளுடைய ஆடையைத் தரும் அம் விகுதி கொடுத்து தமிழ்ச் சொல்லாக்கியுள்ளனர். இதற்கு ஆத்கால நிகழ்வுகளைக் கூறும் பதுவல் என்றுதான் பொருள் கொள்வது மரபு.

ஆனால் தலபுராணங்கள் தலையெடுத்ததின் பின்னர் புராணம் என்பதின் பொருள் வேறுபடத் தொடங்கியுள்ளது: ஏதாவது ஒன்று ஏற்பட்டதையும், அதற்கான காரணாரியங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி அதனைச் சிறப்புறச் செய்வதுதான் புராணத்தின் நோக்கமாக இருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, ஒன்றைப் புனிதமாகக் கொள்வதற்கு ஆக்கப்பட்ட நூலாகவும் அமைந்து விடுகிறது. தற்கால புராணங்கள் மாத்திரமல்ல பல புராணங்களும் இத்தகையனவாகவே இருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புராண எழுச்சிக் காலம் மிகப் பிந்தியதே. சமய இலக்கியங்களாக உருவெடுத்த இவைகள் சங்ககால இலக்கியங்களைப் புறந்தள்ளி வைக்க முயன்றன. ஆயைங்களில் படனஞ் செய்யவும் அதனால் சமயக் கருத்துகளைப் புகுத்தவும் வளியுறுத்தவும் இவை பயன்படுத்தப் பட்டு வந்ததினால் பாமரமக்களுக்குள் இது ஒரு சமய நூலாகவே கொள்ளப்பட்டது. ஆயைங்களில் அரச்சகர்களால் ஓதப்படும் சமக்கிருதச் சலோகங்கள் அவர்களுக்கு எப்படிப் புரியவில்லையோ அப்படியே இந்த புராணங்களும் புரியவில்லை. எனினும் இது தமது வழிபாட்டிற்கு முக்கியமானதொரு அம்சமாக அமைந்துள்ளதாகக் கருதனா ஆயைங்களில் இவை ஒருவராற் பாடப்பட இன்னொருவர் அதன் பயன் என்னும் பொருளை வசனநடையிற் கூற, மக்கள் அதனை விரத அல்லது உரசவ காலங்களிற் கேட்கவேண்டிய வழிபாட்டு நியமம் இருந்தபடியால்; புராணங்களின் நிலைப்பாடும் வளர்ச்சியும், பயனும் புறந்தள்ளப்படாத நிலையிற் பெருகத் தொடங்கின.

சிவராத்திரிப் புராணம், கந்தப் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் பெரிய புராணம் என்பன போன்ற பொதுவானவைகளும் தணிகைப் புராணம், திருச்செந்தூரிப் புராணம் பொன்ற தணிகைப் புராணம், சிறப்பானவைகளும் தமிழில் உள்ளன. மேலும், ஓரிடத்திற்குச் சிறப்பானவைகளும் தமிழில் உள்ளன. மேலும், நல்நெறிகளை நிலைப்படுத்தும் நோக்கில் பாடப்பட்ட அரிச்சந்திர புராணம் போன்றவைகளுடன் நூங்குக் கணக்கான புராணம் போன்ற புராண இலக்கியப் பரப்பினையும் தலபுராணங்களும் சேர்ந்து புராண இலக்கியப் பரப்பினையும் கணத்தையும் கூட்டுகின்றன.

வடமொழியில் பதினெண் புராணங்கள் முக்கியமான வையகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன இவற்றிற்கு உபபுராணங்கள் பதினெட்டும் அதி புராணங்கள் பதினெட்டும் உள்ளன.

பதினெட்டு மூல புராணங்களைச் செய்தவர் வேதவியாசர்.இவற்றில் ஒரு சிலவே பகுதிபகுதிகளாக தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. தலபுராணங்கள் ஆங்காங்கு ஆகப்பட்டதாலும் சைவமதத்தினரான தமிழர்களிடையே ஏனைய புராணக் கருத்துக்கள் எடுப்பாமையாலும் வடமொழியிலிருந்து தென்மொழிக்குப் புராணங்களைக் கொண்டவது தேவையற்ற தொன்றாகிறது.

தமிழில் அதிக புராணங்களைப் பாடியவர் திருவாவடுதுறை மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களேயாவர்.மாபுராணம் என்றொரு இலக்கண நூல் இருந்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது. புராணம் என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் தொன்றுதொட்டு போன்று விடக்கின்றது.

புராணம் என்பது வேதம் இதிகாசம் என்பவற்றில் இருந்து வேறுபட்டது. இது எத்தகையானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை பல நிகண்டாசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

“உலகத் தோற்றமும் ஒடுக்கமும்
தேவன் மலுவைப் படைத்ததும்
மனுவந்தரமும் முனியின் மரபும்
முடிமன்னராட்சியின் மரபுங்கொண்டு
மாண்புற முடவது புராணத் திலக்கணம்
பொன்னையில் மாதே”

என்பதிந்கமைய அமைந்திருக்கவேண்டும். எனினும், இத்தகைய அங்கங்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு முடிந்த புராணங்கள் எதுவுமே இல்லாத காரணம் புரிந்திலது.

வடமொழியிலுள்ளரி தமிழிலுள்ளரி இத்தகைய எல்லாவித அங்கங்களும் பொருந்தியவொரு புராணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரணத்தைக் கூடக் கண்டறிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

இதனை மனதிற்கொண்டு ஒரளவு இந்த அம்சங்களை அடைகியதாக ஒரு புராணத்தை ஆக்க வேண்டுமென்பதனால் இந்த இயேசு புராணத்தை இயற்றியதாக இதன் ஆசிரியர் அழக்கம் கூறுவார். அத்துடன் கிறித்தவர்கள் எத்தகைய வாழ்க்கையை அமைப்பதால் கிறித்தவர்களாகவும் என்பதற்கும் கிறித்தவர்கள் அஸ்லாத தமிழ் அறிந்தவர்கள் கிறித்தவன் என்பவன் யார்? அவனுடும் சமய நோக்கு எது? அவனுடு வாழ்க்கை நெறி எத்தகைய அமைப்புடையது அறிந்துகொள்ளவும் அச்சமயத்தின் பின்னணிகளை விளங்கிக் கொள்ளவுந் தக்கதாக இவ்வியேசு புராணம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இப்புராணம் எப்படி ஒரு நிறைவான புராணத்துக்குரிய அம்சங்களை உடைத்தாக விருக்கிறது எற்படதைக் கவனிப்போம். முனை எடுத்துக் காட்டியபடி பரிசுத்த வேதாகமம் என்னும் கவபினில் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியில்; ஆதியாகமம் என்னும் பழுதியில் உவகத்தோற்றமுடபாகம்,எண்ணாகமம்,வேலியராகமம் என்னும் பகுதிகளில் மலுவாந்தரமும் கூறப்பட்டுள்ளன. முனிவர் மரபாக,ஏர்யா ஏரேமியா,புலம்பல்,எசேக்கியல்,தானியல்,யோவேல், ஆரோமஸ், ஒப்தியா யோனா, மீகா,நாகம், ஆபகூக், செப்பனியா,சகரியா ஆதிய பகுதிகள் உள்ளன.

அ/ரச மரபு கூறுவனவாக; யோசவா, நீதிபதிகள், ருத், காழுவேல்,, இராசாக்கள், நாளாகமம், எஸ்ரா, நெகோமியா, எஸ்தர் என்பனவும் ஒடுக்கத்து நூல்களாக; யோபு, சங்கிதம், நிதிமொழிகள், பிரசங்கி, உன்னதப் பாட்டு என்பனவும் உள்ளன.

இதைவிட அதன் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதியில் உள்ள நாள்கு நற்செய்தி நூல்களான தூய;மத்தேயு, தூய;மாற்கு, தூய ஹாக்கா, தூய; யோவான் என்னும் சவிசேடங்களும்,தூய பவுனின நடபடிக்கைகளும், இறைவன் மலுக்குமரானான வரலாற்றையும், அவர்கள் அவதாரம் மூலமாக மனிதர் பெற்ற பாவ மீட்பையும், அதைத்திவாரத்தில் எழுப்பப்பட்ட கிறித்தவ நெறிகளை பறிக்கின்றது நிருபங்கள் மூலமாகவும், முக்காலத்துக்குரிய ஹால்கியானமாக தேவதரிசனத் தீர்க்க முன்மொழிவுகளை வேளிப்படுத்தல் என்னும் பகுதி மூலமாகவும் அறியத் தந்து உலகில் ஒரு முழுமையான ஒப்பற்ற நூலாகத் திகழ்கிறது.

இவ்வாறிருப்பதாற்தான் புராண இலக்கியத்துக்குரிய அனைத்து அம்சங்களும் கருப் பொருட்களும் கொண்ட ஒரு புராணமாக இயேசு புராணத்தைப் பாடலாம் என்னும் முடிவற்கு ஆசிரியர் வந்து செயலாற்றியுள்ளார்.

ஒக்கெட்டிய புராணங்களைப் பழத்தால் பின்வருங் குழுமங்கள் புனராகும் அதாவது புராணங்கள் இலக்கிய நயம் மிகிகவை. மனிதன், மனிதன் வாழ்ந்தங்களான நகரமும் நாடும், இயற்கை வருணர்வைகள் வாழ்க்கைச் சிறப்புகள், நெறிகள் என்பவை எப்படி அமையவேண்டுமென்பதை மக்களுக்கு உணர்வாப்பவை. இதுமட்டுமல்ல பண்டை உண்மைகளை, வரலாற்று

நிகழ்வுகளைச் சமயச் சார்போடு கற்போர் உளத்திற் ஊன்றத் தக்கதாக உருவாக்கப் பட்டவை.

ஒருங்கணமைச் சம்பவம் புராண வடிவம் பெறும்போது புலவர்களின் செய்யுட் போக்கினால், கற்பனை விதைப்பால், கருத்தூட்டத்தால், காலக் கழிவால் சற்று விகற்பப்படுவதுண்டு. இவைகள் செய்யுள் நடை இலக்கியத்தில் எதிர்பார்க்கப் படுவது இயல்பு. அதுமட்டுமல்ல தவிர்க்கப் பட முடியாததுமாகும். இதனால் புராணங்கள் முற்றும் பொய்யானவை புலவர்களின் பழுகுகள் நிறைந்தவை என்று எடுத்துக் கொண்டால் நாம் உண்மையை விளங்கிக் கொள்ளத் திராணியில்லாதவர்களாவோம்.

கடவுளின் அவதாரங்களையும், அவர் உறையும் ஆஸ்யங்கள், தலங்கள் என்பவற்றையும் இவற்றினைத் தரிசித்தவர்கள் அடைந்த வரப்பிரசாதங்களையும் புராணங்கள் தாம் கூற எடுத்துக் கொண்ட பொருட்களாக எடுத்துக் கொள்வதால் உண்மையான சம்பவங்கள் கூட நம்ப. முடியாதனவாகத் தோற்ற மளிக்கும். நாம் அத்தகைய விடயங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடமுடியாது. ஏனெனில் உலகத்தில் நடைபெற்றுள்ள விஞ்ஞானப் புதுமைகள் அத்தகைய ஆச்சரியங்கள் நடந்திருக்கவாம் எனபதற்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. கண்ணனைக் குந்தி கர்ப்பந்தரித்த முறையை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பொய்யென்றவர்கள் இன்று சோதனைக் குழாய்ச் சிக் அவதாரத்தைக் கண்டிருந்தால்எவ்வளவு தவறு செய்து விட்டோமென்று நிச்சயமாக மனம் வருந்தியிருப்பார்கள்.

காப்பியம் வேறு புராணம் வேறு. அறிஞர் அண்ணாத் துரையவர்கள் “ரூபாய்க்குள் முழுமையான சதமுண்டு ஆனால் சததுக்குள் முழுமையான ரூபா இல்லை.” என்று சொன்னதுபோல புராணங்களுட் காப்பியம் உண்டு, ஆனால் காப்பியத்துட் புராணம் இருப்பதில்லை. காப்பியம் நத்தோன்றது. புராணம் சமுத்திரத்தை யொத்தது.

அத்தகைய அமைப்புடைய புராணங்களில் வேதக் கருத்துக்கள் ஆங்காங்கு நிறைய உறுத்தப்படுகின்றன.

இத்தகைய புராண இலக்கணத்தின் வரம்புக்குட் பட்டதாக இயேசு புராணம் என்னும் இதனை ஆக்கியவர் எனது வாழ்க்கைத் துணைவரான ஈழத்துப் பூராடனாராவார்.

இதனை அவர் ஆக்கி முழுக்க ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வருடங்கள் சென்றன. ஆரம்பத்தில் 300 செய்யுட்களுடன் “இயேசு காதை” என்ற பெயரில் ஆக்கினார். அதில் இயேசுவின் வரலாறு மாத்திரமே எடுத்தாலும் பட்டிருந்தது, மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தது தொடக்கம் சிலுவையில் மரித்துக் கல்லறையில் உயிர்த்தெழுந்தது வரையும் நடந்த நிகழ்வுகளை கூறியிருந்தார்.

1968ம் ஆண்டில் பிறமதத்தவர்களுக்கு பரிசுத்த வேதாகமத்தை விதியோகம் செய்யும் பணியில் நாங்கள்

ஈடுபட்டிருந்த போது எல்லாராலும் பரிசுத்த வேதாகமத்தை ஆதியாகமம் இருந்து வெளிப்படுத்தல் வரை வாசித்துக்கொள்ளப் பொறுமையோ அல்லது புரிந்துகொள்ளும் தன்மையோ இருக்கவில்லை என்பதனையும், கிறித்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளங்கிக்கொள்ள அவரின் பிறபுக்கு முந்திய காலத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதனையும் அனுவாதத்தின் மூலம் புரிந்துகோண்டோம்

இதன்பின்னர் தனது இயேசுகாதையை “கிறித்தவ வரலாற்றுக் காவியம்” என்ற பெயரில் இன்னும் 300 பாடல்களால் அதிகரித்து 1970ம் ஆண்டில் செய்து முடித்தார். இதனை வெளியிட முதல் பல கிறித்தவர்கள் அல்லது இந்து, முஸ்லிம் நண்பர்களிடம் காட்டியபோது இன்னும் சில பகுதிகள் அதாவது பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவங்கள் மேலும் விளக்கப்பட வேண்டிய் அவசியத்தை அறியவானார் அதன்பின்பூ மேலும் பாடல்களைச் செய்து 1978ம் ஆண்டில் அதனை வேதாகம விளக்கக் காவியம் என்ற பெயரில் வெளியிட ஆயத்தமாக்கி அச்சிடுவதற்குக் கொடுத்திருந்தார்

1978 ம் ஆண்டில் இவங்கைக் கிழக்குக் கரையை பெரும் புயலொன்று நாசப்படுத்தியபோது அவ்வசகம் சேதமுற்றது அச்சிட ஆயத்தமாக விருந்த கையெழுத்துப் பிரதியும் பழுதற்றது. இதனால் அதனைத் திருத்தி, மேலும் பல புதிய பகுதிகளையுர் செய்யுட்களையும் புதுத்தி 1602 பாடல்கள் கொண்ட ஒரு நாலாக விரிவுபடுத்தி, அதற்கு “இயேசு புராணம்” என்று பெயரிட்டு, 1988 இல் செய்து முடித்தார்.

இதனை இயற்றுகையில், பரிசுத்த வேதாகமம், கிறித்துவம் பற்றிய அநேக நால்களை அவ்வப்போது ஆராய வேண்டி நேர்ந்தது. அவ்வாய்வு கண்டாவிற் குழுபெயர்ந்தபோது மேலுந் தொடர்ந்தது. இங்கு கிடைத்த அநேக கிறித்தவ, வேதாகமக் கலைக் களாஞ்சியங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து பெற்ற பல உண்மைகள் இயேசு புராணத்தில் ஆங்காங்கு செறிக்கப்பட்டன.

சற்றில் இதனை அச்சிட்டு முழுப்பதற்கு முயன்றபோது கண்டாவில் தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்து வெளியிடத்தக்க சாதனங்களும் வசதிகளும் இன்மையால் தமிழ்நாட்டில் அச்சிட முழுவசெய்யப்பட்டது. இதற்கும் பலதடைகள் ஏற்பட்டன, இவற்றையெல்லாமுணர்ந்த எங்கள் மக்கள் தமக்குள்ள அச்சக அறிவு, மின்கணனி அறிவு, என்பவற்றை மூலதனமாகக் கொண்டு தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்யத் தக்கதான் கொம்பியூட்டர் நெறிப்படுத்தலைச் செய்து முடித்தனர். இதன் ஆரம்ப கட்ட நிலையில் பெத்தலேகம் கலம்பகம் என்னும் நாலை அச்சிட முழுந்தது, ஆயினும் அதன் எழுத்துக்கள் துலாம்பரமாகத் தலையியாக இருக்கவில்லை.

மேலும் எங்கள் மக்களின் முயற்சியாலும், தமிழர்வதாலும் இந்த இயேசு புராணத்தை ஆங்கில மொழிக் கொம்பியூட்டரின் அச்சமைப்புத் தரத்திற்கு ஈடுகொடுக்க கூடிய

அளவு தமிழ் அச்சமைப்பு மின்கணனியின் மூலம் அச்சிட்டு ஒரு சாதனங்யைச் செய்து முழக்கக்கூடியதாக ஆயிற்று.

இயேசு புராணம் மூன்று நலையங்கங்கப் பகுதியில் ஆரம்பத்தில் ஆக்கப்பட்டது. பகுத்தறிவுப் புரட்சி, பவவினைப் புரட்சி. பவமிடப்புப் புரட்சி என்பனவையே அவைகள்.

இவற்றை நான் சொகுத்தபோது இறித்துவ மறையின் முப்பொருளாகிய பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவி என்ற அதியுயர்ந்த தத்துவப் பகுதிகளாகப் பிரிப்பது என எண்ணிப் பரமபிதாப் பருவம், பரம சுதன் பருவம், பரிசுத்தாவிப் பருவம் எனப் பகுத்தேன். இயேசுக் கிறித்துவின் அவதாரத்துக்கு முற்பட்ட பகுதி பரம பிதாப் பருவமாயிற்று. அதன்பின்பு உயித்தெழுதல் வரையுமள்ள நிகழ்வுகள் பரமசுதன் பருவத்துள் அடங்கின.. பரததுக்கு எடுக்கப்பட்டபின் இற்றைவரை நடந்த நிகழ்வுகள் பரிசுத்தாவிப் பருவத்துள் இடம்பெற்றன.

பருவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்று சூருக்கங்களாகவும், சூருக்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஜந்தைந்து படலங்களாகவும் வகுத்துக் கொண்டேன். ஒவ்வொரு படல உட்பொருட்களையும் ஜைவந்து தலையங்கங்களின் கீழ் பிரித்து அவற்றிற்கு அடங்கன் எனப்பெயரிட்டுத் தொகுத்தேன். இவ்வகுத்தல் ஒழுங்கு கற்போர்க்கும், உரிய பகுதியை மாத்திரந் தெரிந்தெடுக்க விரும்புவோர்க்கும் உதவும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இறுதியில் 225 தலையங்கங்களின் (அடங்கன்கள்) கீழ் பரிசுத்த வேதாக அறிவைப் புகுத்தும் ஒழுங்கினைச் செய்யலாயிற்று. இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட இயேசு புராணம் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் பாகு எனவாம்.

இது பலபிரிவுகளையுடைய கிறித்துவர்களுக்கும் பொதுவாக ஆக்கப்பட்ட பழையால் கொள்கை வேற்றுமைகள், வேற்றுமை முரண்கள் போதிய அளவு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. “இறைவன தானுண்டாக்கிய மக்கள்மேல் அளவுற்ற அன்புடையவராக இருந்தார். இருக்கிறார். இருப்பார். என்பதனையும், வழிவிலகிச் செலகின்ற மனிதவினர்த்தைக் காலம் இரட்சித்து வந்துள்ளார் என்பதனையும், பகுத்தறிவுள்ள மனுக்குலத்தின் உடன்பழக்கை மீறல்களாவன பவத்தை மனுட அவதாரமெடுத்துச் சிறுவையில் அறையுண்டு மரித்து, உயிர்த்தெழுந்து மனுக்குலத்திற்கு மேலும் அதனால் நம்பிக்கையையும் பாவத்திற் சேறாத எதிர்காலப் பக்குவத்தையும் உண்டாக்கினார் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுவதே இந்த நூலின் கோக்கமாகும்.

இயேசுவின் அன்பு யாவருக்கும் பொதுவானது. இலகுவிற் கிடைக்கக் கூடியது. இனியது. இரட்சிப்பை நல்குவது. இறைவனை நேருக்கு நேராக எந்தவிதமான இடைத் தரகுமின்றி வழிபட வைப்பது என்பதை வாசகர்கள் அறிந்துகொள்ளவும் புரிந்துகொள்ளவும் இம்முயற்சி வழிவகுக்குமானால் அதைவிட மகிழ்ச்சிக் குரிய பேறு வேறன்று.

மேலுங் கூறுவதானால், தமிழ்ப் பண்புக்குந் தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கும் ஏற்க இயற்றப்பட்டுள்ளது. ‘இசரவேளின் இயேசு இக்தவர்க்கெல்லாம் இரட்சகர்’ என்பதற்கிணைய எல்லோருக்கும் பயன்படத் தக்கவகையில் ஆக்கப்பட்ட இது ஒரு சின்ன வேதாகமம் எனவ் பொருந்தும். இறித்துவ தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியப் பரப்பு அதிகம் விரிவுடையதொன்றுவது. அப்பரப்பினில் ஒரு மயிரிடைத் தூரத்தையாவது இது பரக்கச் செய்யும் என்பது எவ்கள் நம்பிக்கை.

இறைவன் நம்மனைவரோடுங் கூட இருந்து வழிநடத்துவாராக
- ஆமென்.

இப்பழக்கு,
இயேசுவுக்குள் அழையாள்
வியற்றில் பசபதி செல்வராச கோபால்
கனடா 1986.

பொருள்	செய்யுள் பக்கம்
--------	-----------------

1.பரம பிதாப் பருவம்	1
1,உலகோற்பத்திச் சருக்கம்	2

1பரமபிதா இலக்கணப் படலம்	3
1.பரமபிதா இலக்கண அடங்கன்	1
2.இறை மாண்படங்கள்	15
3.இறை வாழ்த்து அடங்கன்	17
4.இறை இரக்க அடங்கன்	21
5.ஆதி வார்த்தை அடங்கன்	26

2 உலக உற்பத்திப் படலம்	10
1.உலக உற்பத்தி அடங்கன்	29
2.பஞ்சபூத உற்பத்தி அடங்கன்	33
3.உயிரின உறபத்தி அடங்கன்	36
4.ஆதாமேவாள் அடங்கன்	38
5.ஏதேன் தோட்ட அடங்கன்	46

3 பவ உற்பத்திப் படலம்	16
1.இருளிறைவன் அடங்கன்	57
2.சாத்தான் வஞ்சனை அடங்கன்	62
3.முதலுடன்பழக்கை மீறவடங்கள்	73
4.இறைச்சாபங் கொள் படலம்	92
5.ஏதேனை விட்டகல் அடங்கன்	101

பொருள்	செய்யுள் பக்கம்
--------	-----------------

4 பவப்பெருக்கப் படலம் 24

1.சாத்தானின் வெற்றி அடங்கன்	106	118	24
2.மனுக்குலப் பெருக்க அடங்கன்	119	122	26
3.முதற்கொலை அடங்கன்	128	128	27
4.இறைவனை மறந்து வாழ்ந்த அடங்கன்	129	134	28
5.பாவ வாழ்க்கை அடங்கன்	135	139	29

5 பரமபிதா நொந்துறு படலம் 80

1.இறைவன் சிந்தனை அடங்கன்	140	141	80
2.ஆதிச்சிருட்டிப்பற்றிய ஆதங்க அடங்கன்	142	145	81
3.அழயார் தமக்குரிய அருள்டங்கன்	146	148	82
4.மருஞுற்ற மக்களின் மயக்கவடங்கன்	149	153	83
5.அருளுரை மதியாவடங்கன்	154	157	84

2.பரம சுவச் சுருக்கம் 86

1 புத்துலகு செய்யுஞ் சிந்தனைப் படலம் 87

1.தவினை அழிக்கத் தேவை அடங்கன்	158	162	87
2.சாத்தானைச் சினந்த அடங்கன்	163	166	88
3.பரமனார் அன்பருள் அடங்கன்	167	170	89
4.மாந்தரை ஆட்கொள் அடங்கன்	171	174	90
5.இறையெழியாரின் இன்னலடங்கன்	175	178	91

2 அழயாரைக் கார்க்கவருள்சொரி படலம் 42

1.நோவாவைத் தேர்ந்தெடுத்த அடங்கன்	179	183	42
2.நோவாவின் கூற்றை அவமதித்த அடங்கன்	184	186	43
3.நோவாவுக்கு ஆணையிட்ட அடங்கன்	187	190	44
4.பேழை செய்யடங்கன்	191	192	45
5.நோவா ஆயத்த அடங்கன்	191	194	46

3 பிரளயப் படலம் 47

1.ஷமியழிவு அரம்ப அடங்கன்	195	206	47
2.பேழை கார்த்த அடங்கன்	207	211	49
3.நீர்வழந்த அடங்கன்	212	216	50
4.தரைதடிய அடங்கன்	217	224	51
5.மீண்டுமிழிருள்ள உலகம் படைத்த அடங்கன்	225	229	53

பொருள்	செய்யுள் பக்கம்		
4. உடன்பழக்கைப் படலம்	54		
1. உயிரினம் பரவும் அடங்கன்	230	232	54
2. தகனப் பளியிடு அடங்கன்	233	—	55
3. உடன்பழக்கை அடங்கன்	234	236	55
4. நோவாவின் தலைமை அடங்கன்	237	239	56
5. உடன்பழக்கை வாழ்வடங்கன்	238	241	57
5 உடன்பழக்கை மீற்ற படலம்	58		
1. மீண்டும் பாவ ஆரம்பதங்கள்	242	247	58
2. பாபேற் கோபுர அடங்கன்	248	249	59
3. பாபேற் கோபுரஞ் சிதறும் அடங்கன்	250	253	60
4. தேவ ஆக்ஷினை அடங்கன்	254	255	61
5. தேவ சிந்தனை அடங்கன்	256	257	62
8. பரம தேர்வுச் சுருக்கம்	68		
1. ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்த படலம்	64		
1. ஆபிரகாம் வரலாற்று அடங்கன்	258	267	64
2. விருத்தை குலுற்ற அடங்கன்	268	277	65
3. மலடி மகவீன்ற அடங்கன்	278	282	68
4. மகனைத் தகனப் பளிகொடுத்த அடங்கன்	283	293	69
5. ஆபிரகாஞ் சந்ததியை			
..ஆசிர்வதித்த அடங்கன்	294	296	71
2 யாக்கோபின் வம்சவிருத்திப் படலம்	72		
1. யாக்கோபின் சந்ததி அடங்கன்	297	311	72
2. யாக்கோபி னனாதரவு அடங்கன்	312	331	75
3. யோசேப்பு அழிமையான அடங்கன்	332	340	78
4. யோசேப்பு எனிப்பதை அடைந்த அடங்கன்	341	346	80
5. யோசேப்புக்கு இறையறுள் கூரடங்கன்	347	351	80
8. யோசேபின் சிறையறுபவப் படலம்	81		
1. ஆசைத் தியின் திமையடங்கன்	352	361	82
2. சுலைகாவின் குழ்ச்சி அடங்கன்	362	365	84
3. யோசேப்பு தீமைகண்டஞ்சிய அடங்கன்	366	373	85
4. யோசேப்பு சிறைப்பட்ட அடங்கன்	374	385	86
5. சிறைமீட்பு அடங்கன்	386	418	88
4 இசரவேளினப் படலம்	91		
1. மோசே அடங்கன்	414	426	91
2. பத்துக் கறபணை அடங்கன்	427	435	93
3. தீர்க்கர் அடங்கன்	436	455	95
4. தாவீதின் பாலப்பருவத் தடங்கன்	456	468	98
5. சங்கீத அடங்கன்	469	476	102
5. இயேசு வம்ச வரலாற்றுப் படலம்	104		
1. கோவியாத்து அடங்கன்	477	507	104
2. தாவீதரசன் அடங்கன்	508	540	112
3. எருசலேந் தேவாஸய அடங்கன்	441	560	117
4. அழியா ரடங்கன்	561	569	120
5. வம்ச வரலாற்று அடங்கன்	570	572	122
2. பரம சுதன் பருவம்	124		
1. கன்னிமகன் சுருக்கம்	125		
1கன்னிமேரிப் படலம்	126		
1. தேவன் மஜுவான அடங்கன்	1	8	126
2. கன்னிமேரி- யோசேபுப் அடங்கன்	9	28	128
3. மேரியின் சிந்தனை அடங்கன்	29	49	131
4. தேவதூதன் அடங்கன்	50	68	135
5. மலடி மகவீன்ற அடங்கன்	64	81	137
2. யோசேப்புப் படலம்	140		
1. கருவுற்றமை வெளிப்படுத்தல் அடங்கன்	82	95	140
2. மனவெறுப்பு அடங்கன்	96	106	148
3. வான்தூதர் வலியுறுத்து அடங்கன்	107	120	145
4. மனந்திடங்கொள் அடங்கன்	121	142	147
5. குடிசன மதிப்படங்கன்	143	154	151
3. அவதாரப் படலம்	155		
1. பெத்தல் சேரடங்கன்	155	170	155
2. புல்லணை அடங்கன்	171	181	158
3. தேவ குமாரன் அடங்கன்	182	192	160
4. தாஸாடு அடங்கன்	193	198	162
5. பரம்பரை அடங்கன்	199	201	163

பொருள்	செய்யுள் பக்கம்
--------	-----------------

4.காணிக்கைப் படலம்	164
--------------------	-----

1.உன்னதப் பாட்டடங்கள்	202	206	164
2.ஆயர்வாழ்த் தடங்கள்	213	218	165
3.தாரரகை வழிகாட்டடங்கள்	213	218	166
4.பேரரண்ணத் தடங்கள்	219	225	167
5.தேவசதனைத் தேழியவெந்த அடங்கள்	226	227	169

5.மனுவாழ்வுப் படலம்	170
---------------------	-----

1.சாஸ்திரிமா ரடங்கள்	228	248	170
2.ஏரோது ஆணை அடங்கள்	249	260	174
3.ஆண்டவர் வருகைக்காகக் காத்திருந்த இருவர் அடங்கள்	261	265	175
4.பிள்ளைப் பருவ அடங்கள்	266	273	178
5.வாலிப்ப பருவத்து அடங்கள்	274	279	180

2.தூதுப்பணிச் சுருக்கம்	182
-------------------------	-----

1.திருமுழுக்குப் படலம்	188
------------------------	-----

1.திருமுழுக்கு யோவானடங்கள்	280	283	188
2.முன்றிவிப்பு அடங்கள்	284	291	184
3.திருமுழுக்கு அடங்கள்	292	295	185
4.எச்சரிப்பு அடங்கள்	296	302	186
5.தலைகொய்த அடங்கள்	303	312	187

2.குருத்துவுப் படலம்	189
----------------------	-----

1.தபஞ்செய் அடங்கள்	313	322	189
2.வல எச்சரிப்பு அடங்கள்	323	326	191
3.சீடைரத் தெரிவுசெய் அடங்கள்	327	332	192
4.சீடரழைப்பு அடங்கள்	333	337	193
5.சீடரின் விபர அடங்கள்	338	344	194

பொருள்	செய்யுள் பக்கம்
--------	-----------------

3.சீடத்துவுப் படலம்	196
---------------------	-----

1.சீடருக்கு ஆணையிட்ட அடங்கள்	345	347	196
2.போலி வணக்க எச்சரிப்பு அடங்கள்	348	356	197
3.திருவார்த்தை அடங்கள்	357	362	198
4.சீடரிலிக்கண அடங்கள்	363	374	200
5.அருட்பணிப் பொருளாடங்கள்	375	382	201

4.கற்பணைகளைத் தப்பர்த்தம் செய்த படலம்	208
---------------------------------------	-----

1.வேதபாரகர் உற்பத்தி அடங்கள்	399	408	208
2.தப்பர்த்தந் தகர்ந்த அடங்கள்	404	407	205
3.தூயர்மேற் குறைகாண அடங்கள்	408	413	206
4.குதர்க்க செய்த அடங்கள்	414	425	208
5.வேதப்பொருள் அடங்கள்	426	499	210

5.அருஞ்சூரை கேட்டோர் படலம்	214
----------------------------	-----

1.மக்கள் திரளாடங்கள்	383	397	214
2.கொட்டியோர் கொடிப்பு அடங்கள்	388	399	216
3.பாலகர் அடங்கள்	450	455	219
4.மாதரினத்து அடங்கள்	456	486	222
5.மாதர் குலத்தின அற்புதப்பணி யடங்கள்	467	486	225

3.அற்புதப் பணிச் சுருக்கம்	282
----------------------------	-----

1.உவமைப் படலம்	288
----------------	-----

1.உவமைச் சுருக்க அடங்கள்	487	491	288
2.வினதப்பவனின் அடங்கள்	492	493	285
3.பிற உவமை அடங்கள்	494	500	286
4.திராட்சை உவமை அடங்கள்	501	506	288
5.இறைவனருள் பற்றிய உவமை அடங்கள்	507	515	240

2.அருள் வருகை ஆயத்தப் படலம்	242
-----------------------------	-----

1.எதிர்பாராத வருகை அடங்கள்	516	518	242
2.மனுவைப் படைத் தோக்கடங்கள்	519	524	243
3.விசுவாசக் கருத்து அடங்கள்	525	531	245
4.தாலந்து அடங்கள்	532	536	248
5.இறுதித் தேர்வு அடங்கள்	537	550	250

பொருள்	செய்யுள்	பக்கம்
3. போதனைப் புரட்சிப் படலம்		252
1.திரு வார்த்தைக்குச் செவி கொடுத்த அடங்கன்	551	552 252
2.பாக்ஷியரட்சுகள்	553	555 253
3.அபாக்ஷியர் அடங்கன்	556	557 254
4.புதுப் போதனை அடங்கன்	558	562 255
5.செபஞ் செய் படலம்	563	570 256
4.அற்புதப் படலம்		258
1.அற்புதத்தின் பொருள் அடங்கன்	571	580 258
2.அற்புதப் போதனை அடங்கன்	581	590 260
3.உணவீந்த அற்புத அடங்கன்	591	594 262
4.அற்புதத் தொகை அடங்கன்	595	601 263
5.விக்வாசச் செயல் அடங்கன்	602	603 265
5.வஞ்சனைப் படலம்		266
1.பொராமை அடங்கன்	603	609 266
2.குழ்ச்சி அடங்கன்	610	611 269
3.இயாள்காரியோத்தின் பேராசை அடங்கன்	612	614 270
4.இயேசுவின் முன்மொழிவு அடங்கன்	615	619 271
5.எருசலைப் புலம்பஸ்டங்கன்	620	622 273
3.பரிசுத்தாவிப் பருவம்		275
1.பவியாகி உயிரிந்த சுருக்கம்		276
1.காட்டிக் கொடுத்த படலம்		277
1.கடைசிப் போசன அடங்கன்	1	6 277
2.ஒவில் மலை அடங்கன்	7	10 279
3.காட்டிக் கொடுத்த அடங்கன்	11	14 280
4.கைதியான அடங்கன்	15	17 281
5.பேதுரு மறுதலித்த அடங்கன்	18	21 283

பொருள்	செய்யுள்	பக்கம்
2.குற்றச் சாட்டுப் படலம்		285
1.பரிகாச அடங்கன்	22	23 285
2.குற்றங்குறை தேட்டங்கன்	24	25 286
3.குற்றங்கணாக் கூற்று அடங்கன்	26	27 287
4.ஆயைத் தபாண்ட அடங்கன்	28	29 288
5.அறிக்கையிட்ட அடங்கன்	30	31 289
3.குற்ற நிருபணைப் படலம்		290
1.காய்பா கண்ட குற்ற அடங்கன்	32	33 290
2.சேவகர் அடங்கன்	34	35 291
3.குற்றப் பவனி அடங்கன்	36	41 292
4.பிளாத்து அடங்கன்	42	47 293
5.பிளாத்துவின் விசாரணை அடங்கன்	48	59 294
4.தீர்ப்புப் படலம்		296
1.ஏரோது அடங்கன்	60	70 296
2.பிளாத்துவின் தடுமாற்றடங்கன்	71	67 298
3.பரபாஸ் அடங்கன்	77	80 299
4.இரத்தப் பழி அடங்கன்	81	83 300
5.அவமானப் படுத்தல் அடங்கன்	84	83 301
5.சிலுவைப் படலம்		308
1.எருசலையைச் சபித்த அடங்கன்	90	97 302
2.சிலுவைப் பொருள் அடங்கன்	98	104 304
3.சிலுவை சமந்த அடங்கன்	105	110 305
4.சிலுவையிலைந்த அடங்கன்	111	120 306
5.பவியான அடங்கன்	121	125 308
2.உயிர்த்தெழுந்த சுருக்கம்		310
1.திருவடக்கப் படலம்		311
1.சிலுவைப்பவிகண்டார் அடங்கன்	126	132 311
2.இயேசுவின் உடலைப் பெற்ற அடங்கன்	133	135 312
3.இயேசுவை அடக்கஞ் செய்த அடங்கன்	136	139 313
4.கல்லறைக் காவல் அடங்கன்	140	142 315
5.சிடர்களின் எதிர்பார்ப்பு அடங்கன்	143	144 316

பொருள்	செய்யுள்	பக்கம்
--------	----------	--------

2.யுதாசக் காரியோத்தன் படலம் 317

1.களிகொண்ட அடங்கன்	145	146	317
2.தன்பங்களை துழித்த அடங்கன்	147	149	318
3.சிலுவையேற்றிய செய்துகேட்ட அடங்கன்	150	152	319
4.மனம் நொந்த அடங்கன்	153	155	320
5.மனந்திரும்பிய முதல் மனிதனாங்கன்	158	162	321

3.அவஸ்மறு படலம் 328

1.மக்களின் மனநிலை அடங்கன்	163	164	328
2.கன்னி மரியாளின் கதறல் அடங்கன்	165	170	324
3.பிளாத்துவின் அச்ச அடங்கன்	171	173	325
4.மூப்பருசிய அடங்கன்	174	180	326
5.காலைகான் அடங்கன்	176	180	327

4.கல்வறைப் படலம் 328

1.அடக்கத் தொழுங்கு அடங்கன்	181	188	328
2.கல்வறைக் கதவகன்ற அடங்கன்	189	197	330
3.உயிர் தெதழுந்த வசந்த அடங்கன்	198	210	332
4.மாதர் செய்தி அடங்கன்	211	218	336
5.சிலுவைக் கணி அடங்கன்	219	222	339

5.தரிசனந் தந்த படலம் 341

1.முதற் தரிசன அடங்கன்	223	225	341
2.எம்மாவிற் தரிசன அடங்கன்	226	233	342
3.அப்பம் பிட்டுக் கொடுத்த அடங்கன்	234	237	344
4.ஏருசலேஷமச் சபித்த அடங்கன்	238	247	345
5.பரத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட அடங்கன்	248	251	347

6.கிறித்துவ நம்பிக்கைச் சுருக்கம் 348

1.தூதுப்பணி ஆரம்பப் படலம் 349

1.உயிர்த்தெதழுவின் தத்துவ அடங்கன்	252	256	349
2.வருஷ அடங்கன்	257	260	351
3.பெந்தக் கொஸ்தே அடங்கன்	261	264	352
4.ஆவியின் திருமழுக்கு அடங்கன்	265	269	353
5.அட்வெந்து என்னும் நியாயத் திர்ப்புநாள் அடங்கன்	270	272	355

பொருள்	செய்யுள்	பக்கம்
--------	----------	--------

2.இரத்தச் சாட்சிப் படலம் 356

1.சிடருக்கு உபதேசித்த படலம்	273	276	356
2.பணிபற்றிய பணிப்புரை அடங்கன்	277	281	357
3.சிடர்களின் செயற்பாட்டு அடங்கன்	282	287	359
4.சிடர்களின் போதனை-சாதனை அடங்கன்	288	289	361
5.இரத்தச் சாட்சி அடங்கன்	290	296	362

3.சுவலைப் பவுளாக்கிய படலம் 364

1.இறைபோற்றிய படலம்	297	303	364
2.உண்மை தெளிந்த அடங்கன்	304	310	365
3.சவல் அடங்கன்	311	321	367
4.திருப்பணி அழைப்பு அடங்கன்	322	333	369
5.பவல் அடங்கன்	334	341	371

4.திருமறைப் படலம் 372

1.கிறித்தவம் பற்றிய ஆதியறிவு அடங்கன்	342	348	372
2.மதச் சிர்திருத் அடங்கன்	347	354	373
3.திருமறை அடங்கன்	255	264	375
4.மனித-தேவ சம்பந்த அடங்கன்	365	368	379
5.சமுதாய- தேவ சம்பந்த அடங்கன்	369	372	380

5.கிறித்துவப் பண்புப் படலம் 381

1.கிறித்துவ இல்லசனை அடங்கன்	373	382	388
2.கிறித்துவ வணக்க அடங்கன்	383	386	384
4.விசேட தின அடங்கன்	387	395	386
5.நிறைவு அடங்கன்	396	408	390

.....நாலாசிரி யான் நுவெல்லூரை.....

கல்விதை வசனம்

மீண்பாடுந் தேனோடும்,
பாலுந், தயிரும், பழமும், பழஞ்சாதமும் பிசைந்து
பலஞ்சுந் காலைப்பசி போக்கும் பாங்கும்,
நாலுந் தெரிந்தாலும் நயமாக உரைக்க
நாச்சிவக்க வெற்றிலை பாக்குப் போட்டு,
நல்லவாக்குப் நவில்கின்ற நட்பும்,
இளங்கோ சொன்ன என்கோ எனுந்தொடர்
இளமாதரால் என்னகா வெனப் பயிலுந் தமிழும்
அரிவெயயர் நாவிலும் ஆடவர் தோழிலுஞ்
சமக்கின்ற காவுகளும்,
அழகு செய்ய,
வங்கக்கடல் தரையுள் புகுந்து புகுந்து
வாவியிருவில் வளர்ச்செய்யும் நெயதலும்
அங்கங்கு பரந்து கிடக்கும் மருதவயல்களும்
வாவிக்கு அப்பால் வளைந்து உயர்ந்து
வானத்தைத் தாவுகின்ற குறிஞ்சி உச்சியும்

அடிவாரத்தில் பரந்து செறிந்த முஸ்லையும்
கொண்டது அந்த நாடு.
தெங்குள் உயர்ந்து வளர்ந்து
தலைகளை அசைத்து ஆனந்த நடனமாடும்
வாவியின் குளிர் காற்றும்
வங்கத்தின் வாடையுங் கொண்டலும்
பொங்கும் புது உணர்வைத் தரும்.
இராவணன் ஆண்ட இலங்கை,
எல்லாளன் ஆண்ட ஈழம்
அதிலே சூரியோதயத்தை முதலிற் காணும்
பதிதான் சிமக்குப் புலம்
காரணப்பெயரால் மட்டக் கழப்பு
அதில் மண்முணைப் பற்று
அதிலுந் தென்பகுதி ஆங்கோர் சிற்றுர்
அதன்பெயர் செட்டிபாளையம்
அதிற்தான் பிறந்தேன்
1928 மார்கழிக் குளிரில்
சன்ற மாதா வள்ளியம்மை
எந்தன் தந்தை கதிர்காமத் தம்பி
இருவரும் அன்பாக இட்ட பெயர்
செல்வராச கோபால்
கிறித்தவப் பெயரோ தாவிது
தமிழ்ப்பணிப் பெயரோ; சமுத்துப் பூராடனார்
மனைவி பசுபதி மக்கள் எழுவர்
மனைவியகம் தேற்றாத் திவு
வாழிடங் கனடா
இத்தகைய விபரங்களைக் கொண்ட
நானே பேசகின்றேன்
இருபத்தைந்து வருட முயற்சியின் திருவினையிது
காதையளவிற் பிஞ்சாக ஆரம்பித்து.
காவிய அளவிற் காயாகிப
பூராணக் கனதியிற் கனியாகக் கனிந்த முயற்சி
இயேசு வரலாறு இயேசு காதையாகி
இன்னும் பலவுருமாற்றங்கள் பெற்று
முதிர்ந்த கனியாக
அக்காவியம் பெற்ற புதுவழவந்தான்
இயேசு பூராணம்
கிறித்தவக் கருத்துகளைத் தமிழின் சுவையூட்டி
கிறித்துவத்தை, அதன் தத்துவத்தை,
அதன் முழுத்துவத்தை அறியவிரும்பும்
அனைத்துமதத் தமிழன்பர்களுக்குப் படைக்கும்

இவ்கியச் சமய விருந்துதான் இப்புராணம்
 கற்றது கையளவு கல்லாதது உகைவு;
 என்னிடம்;
 உற்றது இவ்வளவுதான்
 உள்ளதும் இவ்வளவுதான்
 மற்றேது மிலஸைச் சொல்ல
 மறைப்பதற்கோ வெளிப்படுத்துவதற்கோ
 மற்றேதுமே இல்லை இல்லை!
 ஆயினும்
 எல்லாருக்குந் தெரிந்த விடயமொன்றை
 சொல்வால் ஞாபகப் படுத்துகின்றேன்
 அதுதான்
 இதனை ஆக்கப்
 பலபல நூல்களைக் கற்று ஆய்ந்து
 களைத்துச் சிந்திய வியர்வையை
 மையாககி எழுதியது.
 ஸாக்கம், நன்றி! வாழ்த்துக்கள்!!
 "கடவுள் நம்மனைவரோடுங் கூட இருப்பாராக்"

சமத்துப் பூராடனார்
 1986 ஆவணித் திங்கள்
 கனடா

தமிழ் மின்கணனி அச்சுக் கலையில்
இயேசு புராணம்
 ஒரு வரவாற்றுப் புதுமை.

மின்கணனியிற் தமிழ் நெறிப் படுத்தியவர்;

திரு. செ. உவெஸ்வி இதயத்தீவகருணா
பொறியியலாளர்

உதவி:
 திருமதி. ரெஜ்னா
 எட்வேட் சந்திரா
 ஆணைப்பு அருள்
 தீண்மீன்

இச் சாதனையால் தமிழுகில்
 முதலில் முதலாக வெளியிடப்
 ஆரம்பக் கட்ட நூல்;

பெத்தலேகம் கலம்பகம்
 1986 சித்திரப் பெளர்ணமி

துவாம்பரமான, சகலதிருத்தங்களுங் கொண்ட
இடைக் கட்ட நூல்;

இயேசு புராணம்
 1986 ஆவணித் திங்கள்
 இச்சாதனையை அச்சுக் கலையிற்
 சாதித்தவர்கள்;

திரு. செ. ஜோர்ஜ் இதயராஜ்

உதவி:

அல்பேட் மனோ
 பென்ஜுமின் ஜோதி

நிப்ளக்ஸ் அச்சுகம்,
 ரொறங்ரோ. கனடா

மின்கணரீ என்னுாஸ் கொம்பியுட்டர்

இன்று பல நாடுகளிலும் பலர் செய்யும் வேலைகளை ஒரு இயந்திரமே செய்து முழுப்பது ஆச்சரியமான சம்பவமாகக் கருதப்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களுக்குக் கூட மயிர்தல் வலு அத்தியாவசிய மாகிரது, இயந்திரத்திற் கோளாறு ஏற்படுவது, செய்ய ஏவிய கருமத்தில் சிக்கல்கள் நிகழ்வது, செய்யும் கருமத்திற்கான விநியோகப் பொருள் குறைந்து போவது போன்ற அநேக தருங்களில் அவற்றை ஒழுங்காகச் சிரப்படுத்தி இயந்திரத்தை மண்டும் இயங்க வைக்க மனிதனின் உதவி தேவைப்படுகிறது. ஆதலால் மனிதவலுவையும் நேரக் கழிவையும் செலவையும் குறைக்கும் இயந்திர சாதனங்களா தற்போதைய உலகம் ஒரு பொருட்டாக நினைப்பதில்லை.

இவ்வாறு இயந்திரங்கள் புறக்கணித்துத் தள்ளப் படுவ தற்கூக் காரணியாகப் புதிதாகக் காலையெடுத்துள்ள மின்கணரீ இயந்திர உலகில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

அநேக இயந்திர இயக்கங்களை மாத்திரமல்ல வேறு பலவிதமான இயந்திரங்களையும் தன்கீழ்க் கட்டுப்பாட்டிற் குள் வைத்து வேண்டிய கட்டணங்களைக் கொடுத்து அவற்றின் இயக்கஞ் சரிவர நடைபெற இந்த கொம்பியுட்டர்கள் உதவிசிறங். இதனால் முன்னர் அசுரசாதனங்களைச் செய்யும் வளிமம் மிக்கவைகளாகக் கருதப்பட்ட பலவியக்க இயந்திரத் தொகுதிகள் தமத்து ஆரம்பத்தில் இருந்த மதிப்பை இழந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டன.

அண்மையிலிருந்து கொண்டு மாத்திரமல்ல வெகு தூரங்களுக்கு அப்பாலும் தன்னுடைய அளவான அதிகாரத் தையும் ஆணையையுன் செலுத்தும் அதை சக்தி கொம்பியுட்டருக்கு உண்டு. பலரூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு ப்பால் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் புகையிரத்தைக் கண்காணி துவுமிந்தத்தக் கூழ்யவளிமம் இதற்கு உண்டு. அது போல பலவின் இயக்க இயந்திரங்கள் பலவுள்ள ஒரு தொழிற் சாலையைக் கட்டுப்படுத்த செயற்படுத்தும் மகா வல்லமையும் கொண்டது.

தொழில் வளர்ச்சி யடைந்துள்ள பல நாடுகளில் பலதாழிளாளர் செய்யும் பணிகளை இந்தக் கொம்பியுட்டரே செய்து வாடிக்கைக் காரர்களைத் திருப்திப் படுத்துகின்றது. கடைகளில் கணக்குப் போடுவது வாடிக்கையாளர்களைக் கண்காணிப்பது, போன்ற வேலைகளையும் உரிய கட்டணத்தைப் பெற்றுத் தானாக இயங்கிச் சேவைசெய்யும் பலவித இயந்திரங்களையும் இந்த மின்கணரீ மறைமுகமாக விருந்து இயக்குகின்றது. பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் உலகத்தில் உள்ள எல்லாத் தொழிற்துறைகளிலும் இதன் உபயோகம் பெறப்படுவது மாத்திரமல்ல அத்தியாவசியமானது மாக இருக்கின்றது.

அறிவியற் துறையாக விருந்தாலும் சரி மெஞ்சானத் துறையாக விருந்தாலும் சரி தன் மூலம் அவற்றில் உண்டாகும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைத் தருவது மட்டுமல்ல அவ்வப்பொழுது அச்சிக்கல்களை தானே முன்னின்று தீர்த்தும் வைக்கிறது.

ஊட்டப்பட்ட சில தரவுகளைக் கொண்டு அவற்றின் தொகுப்புப்பகுப்புகளால் கொடுக்கப்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடியவாறு மின் நினைவுச் சக்தி இதற்கு ஊட்டப்படுகிறது. பின்பு வேண்டிய சமிக்கைகளைக் கொடுத்தால் அவற்றைப் புரிந்து இனங்கண்டு செயற்படும்.

கொம்பியுட்டரின் பிரயோகத்தால் ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியிலும் ஆதி மொழி அமைப்புத் தொடக்கம் அம்மொழி வளர்ச்சியும் வரலாற்றையும் அம்மொழி வேறு எந்த மொழியுடன் சிரான ஒப்புவரும் உடைய தென்பதையுங் கணிக்க முடிகிறது.

அத்துடன் உலகிலுள்ள எல்லா மொழிகளின் எழுத்துக்களையும் உருவாக்கி அச்சமைப்புஞ் செய்யவெல்லது தமிழ் மொழியில் அது எவ்வாறு சாத்தியமாகிறந்து என்னும் சாதனையைச் செய்தவர்கள் ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவருக்கும் கண்டாவில் வசிப்பவர்களுமாகிய இதயம் சகோதரர்கள்.

இதுவரை கொம்பியுட்டரின் அவசியம் பற்றிக் கவனித்தோம். இப்போது தமிழ் அச்சுக் கலையின் முக்கியமான அச்சமைப்பில் இதன்பங்கெண்ண என்று பார்ப்போம்.

ஈய எழுத்துக்களைக் கொண்டு அச்சுக் கோர்ப்பதை இது இல்லாத தாக்கியுள்ளதா? ஆம். முற்றாக நக்கியுள்ளது. அச்சு எழுத்து என்பதே இல்லாததாக்கியுள்ளது, அதுமாத்திரமல்ல அச்சுக் கோர்க்கும்காரியத்தையும் இல்லாத செய்துள்ளது மேலும் அச்சுக்கெழுத்தைப் பெட்டுக்களை ஒழித்து அவைகள் பிழித்துக் கொண்டிருந்த இடப்

பரப்பையுங் காலியாக்கி விட்டு அதனை வேறு பாவனைக்கு விட்டுள்ளது.

அச்சமைப்பையும் பிரதி திருத்தலையும் நினைக்க முடியாதளவு நேரத்துள் அதிக உடற்சிரம மின்றிச் செய்து முடிக்கலாம்.

இதனை மிகச் சொற்பகாலப் பயிற்சியின் பின் விவேகமான ஒருவரால் இயக்கவும் அச்சமைப்புச் செய்யவும்முடியும்.இதன் ஒரு தட்டமுத்தியில் தமிழில் நான்கு எழுத்துக்களுக்கும் ஆங்கிலத்தில் வழமையாகவுள்ள இரண்டு எழுத்துக்களுக்கும் ஹரிய மின்சமிக்கைகளை வெளிப்படுத்துஞ்சக்கி யூட்டப்பட்டு உள்ளதால் மிகவிரைவாக அச்சமைப்பினைச் செய்யமுடியும். இருமொழிகளிலும் ஒரே நேரத்திற் செய்யத்தக்க வசதியானவை சிறப்பு அம்ச அமைப்பாகும்.

தலையங்க எழுத்துக்களை வேண்டிய பருமனில் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். அவற்றிற்கு அலங்கார அழகுகளைச் செய்துகொண்டு அச்சமைப்புக்குப்பாலிக்கலாம். அதனை விளக்கப் பின்வரும் மாதிரிகளைத் தருகிறோம்.

பொதுவாகச் சொல்வதானால் ஆங்கில மொழி கொம்பியூட்டரிற் செய்யத்தக்க அனைத்து வேலைகளையும் தமிழிலும் செய்யத் தக்கதான முயற்சியின் வெற்றிக் கனியாக இயேசு புராணம் வெளிவருகிறது.

திரு... உ வெ ஸ்வி இதயதீவகருணா
செல்வராசகோபால் அவர்கள் நெறிப்படுத்தித் தமிழ்க் கொம்பியூட்டரில் அச்சமைப்புச் செய்த ஆரம்ப கட்ட நூலாக பெத்தலகம் கலம்பகம் வெளி வந்தது இரண்டாம் கட்டப் பரிட்சார்த்த நூலாக இயேசு புராணம் எனும் நூல் இப்போது வெளிவந்து தமிழ் அச்சுக்கணவில் முதன் முதலாகச் சொம்பியூட்டரில் அச்சிட்ட தமிழ் நூல் என்னும் வரலாற்றைப்படைக்கின்றது.

ஆண்ட்டிதயஅருள்

உள்ளடக்கம்

1. பதிப்புத் தரவுகள்	II
2. சமர்ப்பணம்	IV
3. பதிப்பாசிரியரின் பதிப்புரை	V
4. தொகுப்பாசிரியரின் தொகுப்புரை	VII
5. இயேசு புராணப் பொருளடக்கம்	XIV
6. நூலாசிரியரின் நுவலுரை	XXIV
7. மின்கணனி அச்சுப் பதிவு விபரம்	XXVII
8. உள்ளடக்கம்	XXXI
9. நூல்	1
10. அனுபந்தம்	402
செய்யுள் அகர வரிசை	1ம் பகுதி
செய்யுள் அகர வரிசை	2ம் பகுதி

=====

இயேசு புராணம்

(சரித்தகத் தீருமறை நாளன் நீகழ்வுகள்)

==== நூல் ===

உன்னதத்தில் இருக்கிற
தேவனுக்கு மகிழ்ச்சியும்
பூமியிலே சமாதானமும்
மனிதர் மேல் அன்பும்
உண்டாவதாக.

ஓருக்கா; 2 ; 14

1.பரம பீதாப்
பருவம்

(பகுத்தறிவுப் புரட்சி)

-----2

-----3

1.உலகோற்பத்திச் சுருக்கம்

1.பரமவிதா இலக்கணப் படலம்

1.பரம்பிதா இலக்கண அடங்கன்

¹
ஆதியை முடிவையாரும் அறிந்தில் ரணேகவுழிச்
சேதியைச் செப்பும் வேதச் செறிகருத் துந்தவுழின்
போதியைக் கொண்டு மந்தப் பொறிவல்லான் பந்தமாகும்
சோதியைச் சுடைர விண்மண் சொரியியிர் விந்தையாலே

²
அழிந்தமிந் தாகு மிந்த அனைத்துயிர் ஆதிக்கத்துள்
இழிந்திடா துலகம் மீண்டும் மியங்கிட ஏவுசக்தி
கழிந்தபல் காலந் தொட்டுக் கரையிலா நிலவுசக்தி
சுழிந்திடு வட்டம் போலத் தொடர்செய்யுஞ் சுருதியேதோ

³
மழிந்தீடு முடியா வண்ணம் வயங்குமிப் பூமியின்கண்
அழிந்திடாக் கல்மண் காற்றாய் ஜம்பெரும் பஞ்சபூதம்
தொழின்றிட விந்த ஹுழி தொடர்புறச் சுழலுகின்ற
வழின்றிடு முறைகள் தேரின் வளர்முத வறியலாமே

⁴
கண்டிடாக் கருவாய் மேலுங் காரிய மாற்றுகின்ற
விண்டிட முடியாப் பேறாம் விரிவுறு சக்திதன்னை
தொண்டுதொட்ட பெங்கள் முன்னோர்தொழுதனர் இறைவனாக
பண்டுகாண் தெய்வ வாழ்வின் பாங்கிது பகருவாரே

⁵
ஆக்கிய தெல்லாம் வையத் தழிந்தீடு அழிவிலாது
தேக்கிடு கருணை வெள்ளத் தேவனுந் திருவதாக
களக்கிடு முணர்வால் மாந்தர் உய்வழி தேவசித்தப்
பாக்கிய மாகக் கொள்ளும் பாங்கது வேதமாமே

⁶
கருக்கும் முட்டை தன்னாற் குஞ்சது பொரிப்பதன்முன்
கருக்கொள் முட்டை மீழும் உன்னது அன்னைத்தானங்
கருக்கொள் வைத்த தாரிக் காரியக் கருத்தனாரோ
அருவரு வான வந்த அற்புதச் சக்திதேவே

⁷
தோற்றமு மாகித் தோன்றுந் தொகைமிகு முயிர்களுக்குத்
தேற்றர வாகித் தேவாய்த் தீகழ்பரஞ் சோதியாக
போற்றுவார் போற்றமற்று புறந்திரிந் தார்க்குவெல்லாம்
உற்றுவா னாக அன்பு ஆண்டவன் அருளினானே

⁸
எல்லாப் படைப்பும் படைத்திடும் ஏகனின் இயல்புகண்டு
சொல்லினா வன்றி மற்றுச் செயல்னாற் சுயங்கொடுப்பார்
கல்லார் கற்றார் என்ற காரணப் பேதமற்று
வல்லா னிறையென் ரேத்தி வணங்குதல் வழக்கமாமே

⁹
உண்டென் றுரைப்பார் காணா வுன்னது முடையசோதி
விண்டிட முடியா மேன்மை விரிவுடை வித்தகன்தன்
பண்டுதொட்ட ஓலவுங் காதை பலவெனப் பகுத்தெடுத்துக்
கொண்டுமேய் தெர்ந்தே உண்மை கூறுநால் வேதமாமே

2. இறை பாண்படங்கள்

10

அகரமாய்த் தோன்றிப் பின்னர் னகரமீம் யிருதியாகி
மகரமுண்ட யோனா போல மற்றெலா வெழுத்துமாகி
சிகரமா யுயர்ந்து சேர்ந்து சீவனின் சீவனாக
ஒகாரமா ஓமென் நார்க்கு மொன்றிடு மேகோவவாகி

11

வேறு

முனிமோசே கூற்றுக் கெல்லாம் முன்மொழி எல்சத்தாக
நனிவல்லான் மலையை யொத்து நகர்விலா நாயனென்றே
தனிப்பேராற் தனக்குட் தானே தடையிலாக் கருமெல்லாங்
கனிவறுக் கர்த்தா வாகிக் கடவளாய் நிலைத்ததேவே

12

அருட்டேவ னாவி யாகி அதனுரு ஏகமாகி
இருள்நீக்கு மொளியா மந்த வொளிதரு நிழலதாகி
போருளண்மை சேய்மை என்ற பொலிவிடைத் தூரமாகித்
திருவுண்மை யாகி மாந்தர் தேடிடற் கரியனாகி

13

இயற்கையின் இயல்பா யாகி இழுமெனும் முச்சதாகி
செயற்கையின் செயலதாகிச் செகத்தினிற் சிருட்டியாகி
அயற்கையில் மனிதர் தம்முட் டணையுயிர் அனைத்துமாகி
பயற்கையிற் பரமன் நாமம் பரிவினா லினியனாகி

14

தூயரெனும் பொருளாய்த் தோன்று சுடரோளித் துண்பமாற்ற
தீயனெகால் மீட்பு நல்குத் தேவநற் பெயரதாகி
மாயஞ்சே ரன்பு கொள்ளும் மாதாப் பிதாவுமாகி
ஆயன்போ ஸணைத்து மந்தை ஆண்டிடுங் கோனதாகி

15

எண்ணீர்பா ரிறைவன் தன்னை இயங்குமாச் சக்தியாக்கி
பண்ணிக்கை கொள்ள லானார் பரமெனும் பதியனாக்கி
மண்ணின்மேல் வாழுந் தேவ மாட்சிசேர் மகிப்பாக்கி
நண்ணர்பூப் படைத்துக் காக்கும் நலிவிலா வாதியாமே

16

நடத்திமோக் கருத்தா வாகி நரந்தன் பசாசுசேர்ந்து
மடத்தனஞ்செய் தகந்தை கொண்டால் மாறிடாதன்பு கொண்டு
விடத்தின்பல் சுரந்த நஞ்சை விழுங்கியே காத்தளிக்கும்
திடத்தவர்நம் மேய்ப்பன் தன்மை திகழ்வது இறையதாமே

-----7

3. இறை வாழ்த்தடங்கள்

17.

மண்ணைகத்தே மானிட ரென்றுதொரு மதியுடைய சிருட்டியாக
தன்னணவியாற் படைத்தீங் களித்தற்கும் தக்கதொரு ஆறாகும்
ரூண்ணறிவைத் தந்தான் டதினாலும் அவனுருவின் சாயலாக
வண்ணமுற ஆக்கிய தாலுமந்த மகிப்பனையே வாழ்த்துநெஞ்சே

18

இன்னுமவன் தந்தநல் ஈவோடு இருக்கமாக இறைமகரென
மன்னுநற் பெயருன் மலர்ந்திட்ட கொடைகட்கும் மானிலத்துக்
துன்னும்பல உயினை முய்ந்தீவுந் தொபர்ந்துமேலு மதையாள
பின்னுமெங்கள் சந்ததியார் பிழைத்தீவே பெய்திட்ட பேறுகட்காய்

19.

உள்ளமதின் உணர்வை மற்றவர்கள் உள்ளங்களும் உவந்தேற்க
விள்ளும்மன விருப்பொறுப்பாம் வேற்றுமை விளைவீந்து காண
தெள்ளுதமிழ் இணையிலாத் தேனாம்மொழி தித்திக்கப் பேசிமகிழ்
பள்ளமடுப் போலாம் பிழைசரியாம் பகுத்தறி பாங்கு காண

20

மீம்மட்டாய் எங்களுக்கே இரக்கங்கள் ஈந்த ஏகன் தன்னை
எம்மட்டாய் ஏற்றலாம் போற்றிடலா மென்பதற்கு
அம்மட்டா இம்மட்டாகு மென்று ஆர்த்துநாங்கள் நவிலுதற்கு
நம்மட்டு நாவல நானிலத்து நாக்களே போதுமாமோ

4. கிரையிரக்க ஆடங்கள்

21.

வேறு,
மற்றுமிக்கு மகிழ்ச்சியில்லா தெதுவுஞ் செய்யா
மனநிலையை மானிப்தாம்
உற்றறிந்து கொண்டிடவும் உணர்ந்திட வோர
உறவோடு வாழ்ந்துதவ
கற்றறிந்து காரியங்கள் கருத்தா யாற்றக
காரணங்கள் கண்டறிந்து
கற்பனைகள் வகுத்ததிலே கடவட் தன்மைக்
கருணையதைக் கலந்திடவும்.

22.

எம்மேலே இவ்வளவா யிரக்கங் கொண்ட
இறைவனுக்கு இப்புவியில்
நம்மாலே கைமாறு செய்ய லாமோ
நன்றியுடன் போற்றல்லால்
எம்மாறு உலகிலுண்டு ஏற்றிப் போற்றி
எமக்காக இவ்வீவைக்
கைமாறு கருதாது தந்த தேவைக்
காலமெலாம் வணங்கலாமே.

23.

இருள்குழந்த இரவினிலே இயக்க மின்றி
இனியதுயில் கொள்ளுகையில்
அருளோடு அருகிருந்து அபாய மேதும்
ஆக்டாத அடைக்கலமாய்
மருளகற்றிக் கார்த்தளிக்கும் மகிபனை என்றும்
வணங்கிடாதார் மாக்கள்லோ
தெருள்நீக்கும் இனியோனைக் கும்பிட்டேற்றாத்
தீயகைதீக் கரங்களாமே

24.

ஆருமற்ற இரவுதனில் காத்துநற் காலை
அழகதனைக் காணவன்பு
கூருகின்ற தேவனையக் காலைப் போதே
கும்பிட்டிப் போற்றுகவே
சேரும்பகல் வேளைதனில் நிழலாயக் கூடிச்
சேர்ந்துசெலுந் துணையதாக
சீருடனே காப்பானை உச்சி வேளை
சீர்ந்தாழ்த்திப் போற்றுகவே.

25.

உழைந்தயர்ந்து உடல்தளரும் மாலைப் போதில்
உடனிருந்து பெலன்தூட்டும்
மழைக்கையன் கருணையினை மனதால் வாழ்த்தி
மாலையினில் வணங்குகவே
பிழைதன்னை நெஞ்சுருக நினைத்து நொந்து
பெருமானை எக்காலுமே
அழைத்துநீ வணங்கிடவே அவயவ வங்கள்
அருளினாரென் அறிந்திடாயோ

5. ஆதீவார்த்தை தத்துவவடங்கள்.

26.

ஆதியில் வார்த்தை யொன்று ஆண்டவன் தன்னிடத்தே
சோதியிற் சோதி யாகத் துவங்கியே சுரதாக.
ஒதிடும் வார்த்தை தேவ உருவதா ஓங்கிநிற்க
ஆதியு மந்த மில்லா ஆண்டவ ரானதம்மா

27.

ஆனது யாவ மந்த அற்புத வார்த்தை சேர்
மோனமாம் முன்று சக்தி மூர்த்தியா லானதாகும்
தானமுந் தவத்தா லல்ல தற்பரன் தருவயாவும்
ஞானமாந் தேவ வசச நற்பெருங் கருணையாலே.

28.

ஆண்டவ ணகத்தீற் தோன்றி அன்பெனும் அளவிலாத
காண்டரு மாழ நீளத் தகலமாய் உருவெடுத்த
தாண்டவ வார்த்தை பொங்கத் தாரணி உருவமாகிப்
புண்டது பூழி யென்னும் புணைபெய ரறிகுவீரே.

2. உலக உற்பத்திப் படலம்.

1. உலக உற்பத்தி அடங்கன்.

29.

ஆதியிற் தேவ விந்த ஆழமாம் நீரிடத்தே
உதய வார்த்தை யாக ஓன்றிடா தசைந்தசைந்து
முதிது வெனவே யான்றோர் மொழிபுலத் துறைந்தஞான்று
கூதிரு மிருஞும் மண்டிக் குவிந்ததா மற்கமாதே.

30.

நள்ளிருள் வேளை யிந்த நானிலந் தோன்றுவபோல்
கொள்ளிருட் பேய்கள் சூழ்ந்த கொடுங்கறுப் பிருளதாகப்
பள்ளமுங் குளியினு சேர்ந்த பரப்பதா யொழுங்கிலாது
வெள்ளமாய் வெறுமை யான வெளியதா மிருந்தபோது.

31.

ஞானமு மில்லை அந்த காரமாய் நாற்பொருளின்
மோனமு மில்லை என்ற மொய்த்திடு இருளதாக
வானமும் விரிவு மில்லா மண்டலத் துருவதாக
ஏனமாய்க் கிடந்த கோலம் இறைவனார் கண்டபோதே.

32.

ஆங்கறு இருளைப் போக்க ஆண்டவர் கொண்ட சித்தம்
ஓங்கிற்று ஒளியை யாக்கி உறளிருள் பிரித்துவைத்தார்
பாங்கறு முதலாம் நாளிற் பையிருள் பாதியாகி
தேங்கிற்று ஒளிதான் தேரிற் தெரிநிழ வென்னலாமே.

2. பஞ்சபுத உற்பத்தி அடங்கன்.

33.

ஆழியாய்ப் பரந்த நீரை ஆண்டவர் பிரிவுசெய்து
குழிட விரிவால் வானச் சொர்க்கழு ஆக்கிவைக்க
நாளிரண் டாகிற் றஃது நலமென உணர்ந்துமேலும்
வாழிட மாக்க நீரை வடித்தொரு புலஞ்செய்தாரே.

34.

ஓரிட மாகிற் றஃதை ஓள்ளிய பூமியென்றார்
சேரிட நீரை ஆழித் திரன்கடல் என்றுசெய்து
பேரிட மூன்றாம் நாளில் பெருமகிழ் வற்றதேவன்
கூரிருள் நீக்க இரண்டு கொள்கூட ராக்கினாரே

35.

கணித்திடக் காலம் நேரங் கட்டளைக் காவலாகத்
துணித்திடு சின்ன மாகத் தொடர்ந்தொளி பரப்பிஞாலத்
தணித்திடம் பெறவே யாக்கித் தாரகை வானிலிட்டு
பணித்தனன் நான்காம் நாளின் படைப்பிது வாகுமாமே

3. உயிரின உற்பத்தி அடங்கன்.

36.

படைத்திடு வானில் நீந்தப் பட்சியும் நீரிலோடு
இலைக்கிடை துள்ளி நீந்த இறாற்சுறா மகரமாதி
நடைகொஞும் விலங்கின் மூன்பே நலமெனக் கண்டதேவன்
தடையற வைந்தாம் நாளில் தந்தனன் தயவினாலே.

37.

கடவது ஆக வென்றார் காரியம் முடிந்தபோது
இடமது நல்ல தென்று இயம்பியே இறுதியாக
உடலது கொண்ட நாற்கால் உயிர்களைப் படைத்தவித்து
நடமிடு கோயி ஸான நரர்களைத் தமதுசாயல்

4. ஆதாமேவாள் படைப்படங்கள்.

38.

புனைவினில் மனுவவ யாக்கப் புழுதை உருட்டினாரால்
வினையற நாசிக் குள்ளே விரித்துயிர் ருதியின்
தலைநிகர் மனித னிந்தத் தரணியை ஆழவென்றே
அணைவளங் கொண்ட ஏதேன் அழகோளிர் வனமதாக்கி.

39.

தனியொரு மனித னாகத் தவித்தோ வண்ணமாங்கு
இனியொரு தலையைச் செய்து ஈகுவ னென்றியம்பி
பனிதரு குளிரி லண்ணான் படுத்துமே தூங்குபோது
கனிவடன் விலாவி னென்னபைக் கழைந்தெடுத் துருவமாக்கி

40.

புருசனில் இருந்து உன்னைப் புதுவரு வாக்குமேதால்
அருகவ னிருந்தே யுந்தன் ஆயுளைக் கழிப்பாயாக
உருவென உன்னைப் பெற்றார் உள்ளமே உறைகவாழ்நாள்
மருவிடு மவனே யுந்தன் மனந்தனில் மலர்கவென்றார்

41.

இருவரு மினையுஞ் சித்த மென்னது அன்றமற்று
ஒருவரும் பிரித்த லாகா தென்பதிக் கொடையதாகத்
திருமணச் சேதி கொள்வீர் திமிது உடலமொன்றா
முருவின ராக விந்த வுகினில் வாழ்கவென்றார்

42.

ஆதமே ஆதி மாந்தன் ஆகினை கேட்கவந்தன்
பாதக மில்லாத் தேகப் பாதியாய் ஆனவிந்த
ஏதமில் இவளை யிந்த இகமது உள்ளமட்டும்
போதரக் காத்த வுந்தன் புனிதமாங் கடன்தாக.

43.
நன்றுடன் தீது காண நவைக்கனி உண்டதை யுண்டிடாதே
என்றுநீ உண்ணைல் அன்றே எனதுரை தள்ளுங்கவாயே
அன்றுடன் மீறல் செய்யும் அளவிலாப் பவவினையைக்
கொன்றிடும் கூற்றாய்ப் பாரிற் கொள்ளுக என்றிட்டாரே

44.

ஆறாம் நாளா னபோது ஆண்டவ ரகமகிழ்ந்து
வேறா னவுலகங் கண்டார் வெறுமனே யிருந்தபுமி
பேறான வியற்கை கொண்டு பெருவனப் புற்றுமாயம்
மீறாத உள்கள் உள்ள உலகழுங் கண்டாரம்மா.

45.

ஆறுநாட் கழிய விந்த அகிலமும் அதனில்வாழ்
வேறுவே றான சீவ விரிவுகள் சோடியாக
கூறுறாக் கூட்டுச் சேர்த்துக் குதுகலங் கண்டுதேவன்
வாறுற வோய்ந்தா ரந்த வழக்கமே ஓய்வுநாளாம்.

5. ஏதேன் தோட்டவடங்கள்.

46.

இறைவனார் வகுத்துச் செய்த ஏதெனுந் தோட்டம் பாரில்
உறைபொரு ஃளைத்துங் கொண்ட உன்னதப் பூமி யாமே
மறையருள் மலிந்து தேவன் மானுடன் முன்னால் வந்து
நறைபடு வார்த்தை கொல்லி நயந்தவங் நலத்தைக்
காத்தார்

47.

கனிமிகு தருவங் கன்னிக் கமழுமணைக் காவும் பூத்த
பனிபடு மலரும் பச்சைப் பசும்புலும் பாருங் கோர்த்த
தனியிரு மனித ரென்ற தவித்தீடு தனிமை யில்லா
மனிதரின் சாய லொத்த மாக்களும் மலிந்து ஆர்த்த

48.
முத்தென மலர்கள் பூக்க முகையெலாம் பவள மாக
கொத்தது மரகதக் கோலக் கொய்கிளி காரும் பிஞ்சாய்
மெத்தவும் புப் ராக மொய்யெறி லூட்ட மஞ்சள்
சத்தெலாஞ் சருகு காட்டச் சாந்தபல் தருக்கள் மற்றும்

49.
வச்சிரம் போலே தாவும் வளர்கொடி நுணியி லாடும்
உச்சிதக் கோமே தகப்பு உயர்தருக் கிளையிற் கோடும்
பச்சிளாந் துளிர்க்கும் நீலப் பாங்கிட வாளிற் தேடும்
மெச்சிடு மணிமாச் செழ்மை மாங்கனி யூட்டு மாமே

50.
வாலவா யம்போ லாங்கு வண்டுகள் மலரிற் தொங்கும்
சீலமா யேதேன் தோட்டஞ் சீரினில் செழுமை பொங்கும்
கோலமாக் குவளை யாதிக் குளப்புக் குளிர்மை யூட்டும்
நீலமாம் நிறத்து வானம் நிழலினைப் பாரிற் காட்டும்

51.
கிள்ளையும் மயிலும் கூவுங் கிளர்குயில் மாவிற் சேர்ந்து
துள்ளிடும் மானி னாட்டத் துடிநடங் காணுஞ் சிங்கம்
பள்ளிகொள் விடத்தில் யானை பாடங்கள் படிக்கும் வள்ளற்
புள்ளிமான் தனக்குப் புலியார் போர்புரி பயிற்சி காட்டும்.

52.
கள்ளவிழ் மலர்கள் தாவிக் காநிலக் கவினைப் போர்க்கும்
வெள்ளிகள் விண்ணைப் போர்க்கும் விரிதழை மரத்தைப்
போர்க்கும்
துள்ளிடு பனிகள் தோய்ந்து தொப்பமலைச் சிகரம் போர்க்கும்
பள்ளிகொள் நிலத்திற் பானு படரோளி தன்னைப் போர்க்கும்

53.
ஆறுகள் நெழிந்தே யோடி ஆதமின் துணையிக் கூந்தல்
பேறுகள் மொழிந்தே தேடிப் பெய்கடல் மார்பி லேந்தும்
வேறுக வில்லா தெல்லா விலங்கினம் வேதன் சொற்போற்
கூறுக வில்லா வாறு குழுமியே குலவுந் தோட்டம்

54.
வண்டுகள் இசைக்க நீரில் மண்டுகந் தாளம் போட
தண்டுறை மலர்கள் ஆடத் தளிர்படு தென்றல் பாட
பண்டுறை யேதேன் தோட்டப் பரவெளிப் பரத்தின் சின்னம்
மண்டிட வழைதி யின்பம் மலர்ந்திட மறையோன் செய்தான்.

55.
குருவிக் ளாடிப் பாடுங் குதிந்தி யருவி யோசை
மருவிட மந்தி தாவி மலர்களை உதிர்க்க வண்டு
பெருக்கு வானில் மேவிப் பெரும்புகார் இருளைக் கவ்வுங்
கருகிருட் கச்சோ தத்தின் காலெளாளி காட்டுங் காடே.

56.
மலர்களுங் கனியு முண்ணுங் மாவினப் புட்கள் பூச்சி
புலவெனும் நுப்பந் தேராய் புனிதமாம் புணர்வாற் கூடி
நலமுரை வாழ்வை நாட நப்பது எதிர்ப்பு இல்லாப்
புலமதாயுப் பொலியுந் தோட்டப் புகழது கூற லாமோ

ஆவியைப் பரிசை செய்ய ஆண்டவ ராணை யேற்று
மேவிய யோடு போன்ற மேலவர் தம்மை வாட்டும்
ஆவியி னுருவ மென்று மவரது செயற்கு நேராய்த்
தாவியே யெதிர்க்கும் வன்மை தாவிதுக் களித்தல் போன்றும்

60.
தீமையின் இராசா வென்றுந் தீயவர் தம்மை யாள
வாய்மையில் வறிய னாகி வல்லவ னாக எண்ணிக்
காய்சினச் செயலால் மற்றுங் கடவுளின் ஆணை மீறித்
தேய்திரைத் தூத னென்றுந் திருமறை கூறுமாமே

3.பவ உற்பத்திப் படலம்

1.கிருளீறைவன் அடங்கன்.

57.
ஆதமென் மனிதன் தன்னை ஆண்டவன் படைத்த போதே
மாதவள் மனதிற் பாவ மயலதை யூட்டுஞ் சாத்தான்
போதவே யிருந்தா னென்று புகல்மொழி தனக்கு ஏற்ப
தூதர்கள் தீர்க்க ரெல்லாந் துகழறக் கூறு வாரே.

58.
திருவரு வான தேவன் தீயதைத் தீர்க்கப் பாரில்
பெருங்கடற் பிறழ்வு நோய்கள் பேர்ப்புவிய தீர்க்கி யாவும்
தருமவன் தண்ட மென்றுந் தனைமறந் தடங்கா மாந்தர்
பொருமனப் பெருமை போக்கிப் புனிதரா யாக்க வென்றும்.

59.
தீயதாஞ் செயல்கள் சாத்தான் திருவிளை யாட வென்றும்
தூயர்கள் தங்கள் சிந்தை தொட்டிட முடியா வாறுங்
காயமில் வவனா லேதுங் காரிய மாற்ற லாகாப்
பாயமே பலியா தென்றும் பரிந்துரை வழங்க லானார்.

2.சாத்தான்வெஞ்சலை அடங்கன்.

62.
தூங்கிய ஆதாங் கண்கள் துயில்கொட அருகிற் தன்போற்
பாங்குறு வுருவங் கண்டு பரமனின் ஈவு என்றே
தூங்கியே அழைத்துத் தேவன் தலையிதி கணியை விட்டு
ஆங்குள யாவு முண்டு அன்புடன் வாழ்ந்தா ரப்போ.

63.
தேவளார் வார்த்தை யாகத் திகழுந்திடு போதே யாங்கு
ஆவதா மிருளி னந்த காரமா யிருந்த சாத்தான்
பாவமே யுருவாய்ப் பாரில் பனித்திடப் பாம்பாய் வந்து
நாவதை நீட்டி நஞ்சை நாக்கடி வைத்து வாழ்ந்தான்.

64.
ஸயறி வாற்றற் குள்ளே அடக்கமாம் மாக்கள் யாவும்
மெய்யறி வற்ற தாக மேவிடத் தேவ சாயல்
ஏய்திய மக்க ளாறா மெண்ணிலா அறிவாற் தேவன்
பெய்திடு சொல்லல யன்றிப் பேறெதுங் கருதா தானார்

65.

ஆண்டவ ரிட்ட வாணை அனுவிலுந் தவறா ராகி
வாண்டுள அப்பி ளென்னும் அரன்தடைக் கனியை மட்டும்
மாண்டிடும் பயத்தால் உண்ணா மனத்தராய் வாழ்ந்த மாட்சி
காண்டன் சாத்தான் கைக்குங் கடுவினை விதைக்க வெண்ணீ

66.

அழகுறச் சிவந்து நன்கு அமைவறத் தீரண்டு வாசப்
பழமென முதிர்ந்த ஆப்பிள் பசந்தரு அருகில் நின்று
குழகமே சரிச் சென்ற கூண்பிறை நுதலா மேவாள்
இழகவே அழைத்துத் தேவ ஸிடுதடை விதித்துக் கூறும்.

67.

கொத்தெனக் காய்த்து இங்கே குலையிடுஞ் சுவைசே ரப்பிள்
மெத்தவுஞ் சுவைத்த துண்டோ மேலவன் பழம் துண்பான்
சித்தமே கொண்டு இதைச் சிறிதுந் ருண்ட ராகில்
புத்தியிற் புலனிற் தேவன் போவவே ஆவீ ரென்றான்

68.

அனைத்துமே படைத்து எந்தன் அருந்துணைக் கொருத்தி செய்து
புனைத்தவெம் மிறைவ னெம்மைப் புனிதரா யிருக்க இதை
தினைத்துணை உண்ணே லென்றாள் தேவினை யன்பு செய்ய
முனைத்துநாம் இதனை யுண்ணோம் முடிவிது மரணந் தேரே.

69.

என்றவல் வேவாள் தன்னை எதிர்த்தவன் கூற வூற்றான்
நன்றது தேராய் நன்மை நயந்திடு கனியை உண்டால்
இன்றுநீர் தேவ னாவீர் இதுதான் தேவ னும்மை
அன்றுநாள் தடுத்தா னென்று அறிந்தது மிலையோ மேலும்

70.

உண்டிடில் உமக்குப் பாரில் உறும்பெரும் தேவ ஞானம்
கண்டிடு வீர்கள் நன்மை கனிந்திடு தீமை யென்னும்
கொண்டறி ஆறாம் ஞானக் கொள்பகுத் தறிவைப் பின்னர்
மண்டியே யிடவே மாட்டர் மாவிறை தன்னை உப்பீர்.

71.

வாழவே வாழ்வீ ரிந்த வளந்தரு கனியை யுண்டால்
வாழவே வாழ்வீர் சொந்த வலித்தருந் துணிவில் விண்டால்
தாழவே தாழீ ரிந்தத் தருக்கனி உண்டா ரென்றும்
மாழவே மாழார் பின்னர் மறையவன் போலே யாவார்

72.

என்றிருள் மைந்த னந்த இறைகர்க்க கேட்டு
நன்றல் வென்று ஆதாம் நடந்தன னப்பா லங்கே
நின்றிடு ஏவாள் முன்னால் நிமிர்ப்பட மெடுத்துத்தோன்றி
தின்றுபார் இந்தப் பாரின் திசையெலா முன்தாய்க் காண்பாய்

3. முதலூடன்படிக்கை பீற்றங்கள்.

73.

என்றிட வேவா னந்த இதமிகு வார்த்தை கேட்டு
நன்றெனக் கனியை யாய்ந்து நடிப்பகிர்ந் துண்டு ஆதாந்
தின்றிடக் கொடுத்தாள் தேவன் தீங்கனி இதனை யுண்ணல்
நன்றெனச் சொல்லா தேது நயஞ்சய மென்றே சொன்னாள்

74.

சுவைத்தபின் ஆதா மஞ்சிச் சுகமிதா லில்லை மீறுற்
கவைகொள் ஸாயிற் றென்று கடிந்திடக் கலங்கல் வேண்டாம்
நவையற நன்மை தீமை நண்ணிடும் ஞானங் கொண்டோம்
அவைதரும் வன்மையாலே ஆண்டவர்ச் சமதை யானோம்

75.

இங்குள் கனிகட் குள்ளே இதுவுத வாத தென்ன
பொங்குறு சுவைகொள் ஸாப்பிள் பொல்லாத தான தென்ன
ஏங்களைத் தடைசேய் தேவன் ஏற்குமா றென்ன நாங்கள்
பங்கிட அவரின் சாயல் படைத்தது எதற்கா மென்றாள்

76.

இட்டவக் கடவு ஸாணை இன்னுமா ஏற்க வேண்டும்
மட்டிலா துண்டா லென்ன மருட்டிடும் வாதை யேற்போம்
கட்டளை யிட்ட தேவன் காருண்ய மிதுவோ கூறும்
ஏடியா விந்த ஆப்பிள் ஏடுத்தெறி கவலை யென்றாள்.

77.

யிருந்தெனக் கனியை யுண்டு விழைவுன் மகிழ்ச்சி கொண்டார்
அருத்தவன் புதல்வர் தம்மை யாண்டிட விழைந்த சாத்தான்
வெருந்தனம் பெற்றான் போலப் பெருமிதங் கொண்டு வாழ்த்தி
வெருந்துநீர் பாரும் இந்த விண்கனி இயல்லபை யென்றான்

77. அ

தன்னுடற் சதையிற் செய்த தகையுரு வெழுந்து நின்று
தன்னுடன் தானே பேசுந் தகையென ஆதாங் கண்டான்
பொன்னுடல் வனப்புத் தந்த போதை யாலப்பி ஞங்ட
தன்னுடைத் தவறே யென்று தகையினாற் தயக்கங் கொள்வான்

78.

பகுத்தறி வென்னு மாறாம் பண்பினை யடைந்த தாக
இகுத்திடு மேவாள் தீமை இனமது புரிந்து கொள்ள
உகுத்திடு மதற்கு வொவ்வா துணர்வினை நன்மை யென்றே
செகுத்திடு களியை யுண்ட செல்வனும் நம்பினானே.

79.

இருளவன் மறைந்து தாக்கு மியல்பதா லிறைவ ணீந்த
அருளதா மன்றி ஈது ஆணையென் றறைய லாகா
மருளதாற் சாத்தான் மீது மயலுறு வண்ணஞ் செய்த
அருளதா முடன்பா டென்று அறைவது பொருத்த மாமே.

80.

நல்வதந் தீது மான நடபுறை யறிந்த பின்பு
வல்லவ னிறைவ னாணை மனுக்குலம் மீண்டும் மீறுஞ்
சொல்லிருள் பவத்தின் முட்டஞ் சோரமாய்ப் பற்றும் போது
வில்லனா யாவே னென்று மீப்பிலான் வெருண்டு நொந்தான்.

81.

வெகுள்வரே விதியை மீரி வினைசெய விழைந்த வென்னை
நகுவரே உலக மூள்ள நாளெலா மென்று நொந்த
பகுத்தறிக் குழந்தை தன்னைப் பசப்பியே ஏவாள் தானும்
வகுத்தறி வற்ற நாங்கள் வலிகெட லாமோ என்றாள்.

82.

என்றவள் கூற நெஞ்ச மிதம்பெற லானான் ஆதாம்
நன்றமை வனத்தி லாணும் நாணிய பெண்ணென் கூறும்
ஒன்றிபா தோர்ந்தார் தம்முள் ஞறுவடல் வேறு பாட்டை
முன்றிடு மார்பும் மற்று முறையெழு உறுப்பாற் தேர்ந்தார்.

83.

இதுவிதற் காகு மிந்த இயல்பிதா லாகும் தென்ற
புதுவணர் வற்றார் புல்லும் போதவர் புழக முற்றார்
மதுமலர்த் தேனீ போல மயக்கது வற்றார் தம்முள்
கதுமென வெழுந்த காமக் கடும்பசி காய்த வின்றி

84.
ஒருகணப் போதிற் தேவன் உரைத்தவை மறந்தா ரொன்றி
மருவிட மனது கொண்டார் மறைபொருட் தெளிவு கண்டார்
இருவிடை யினையும் நல்ல வினபமாங் கேள்வி யானார்
கருவறு பாதை கண்டார் கற்பெனும் நெறியில் நின்றார்

85.

உள்ளமே யினைந்து காம ஊழியி வூருகி யாசை
வெள்ளமாய்ப் பாய மேனி வெருவிடச் சோர்வாற் தூக்கங்
கொள்ளவே நாணைல் ஓரண்டாய்ப் கொய்தது பிழந்தாற் போல
கள்ளவிர் சோலைக் குள்ளே கண்மறை கொண்ட போது

86.

ஆதாமே மன்னில் நின்று ஆனமுன் சீவ வித்தே
நாதமீய் தேவன் வந்தேன் நன்னூக வென்முன் என்றே
உது ஓலியைக் கேட்டு உடல்துடித் தெழுந்து வீழ்ந்து
போதென வறங்கும் மங்கைப் புலர்ந்தீட வெழுப்பிச் சொல்வான்

87.

நமைப்படைத் தளித்த நாயன் நண்ணினன் நம்மைக் காண
எமைப்படைத் திட்ட போது யிருந்தபோ வின்றே யில்லை
சுமைதரு மனமாய் யெங்கள் சுதந்திரங் கெடுத்து எண்ண
அமைப்பினை அழித்தோ மிப்போ தாண்டவர்க் கேது சொல்வோம்.

88.

உடலினாற் பாவஞ் செய்தோ மூலத்தினா வுதறித் தள்ளி
கடலிலும் பெரிய அங்குக் கடலதின் கரையில் நின்று
படகினிற் சென்று பாறைப் பதமதாம் பரமன் தன்னைத்
திமதாய்ப் பற்றும் பேற்றைத் தீயெறிந் தேங்கு ரோமே

89.

செய்பிழைக் கருவி யெம்முன் செறித்துடல் வெறுமை நீக்கிப்
பொய்யுல் காட்டு மிப்போ போய்முன் சொல்ல லாமோ
அய்யனு மழைக்கும் போது அவர்க்குநாம் மறையுங் காலம்
வெய்யதா யவரின் கோப வெயில்நமைச் சுட்பெரித் திடாதோ

90.

மனுமுதற் கூறும் போது மனதை மயக்கங் கொண்டு
அனுக்கமு மசைவு மற்று அவனுட லமைப்பால் வந்த
தனுநுதற் தயக்க மற்றுந் தானவன் கையைப் பற்றிப்
ஞுவவின் முதலோன் காணாப் பக்குவங் செய்யக் காவில்

91.

நுழைந்தனள் குனிந்து கல்லின் நுழைதனில் புகுந்து வொன்றி விழைந்தனர் மறைந்து கொள்ள விண்ணவர் ஆதா மென்று அழைத்ததா ஸலறு மோசை அகிலமே யதீர வாடை கழைந்தவர் போலே யானார் கடவுளின் முன்னே சேர.

4. இறை சாபங்கொள் அடங்கள்.

92.

பயந்தவர் மறைந்து உட்கீப் பரமனே அடியா ரிங்கே நயந்தரு வந்தன் முன்னால் நாணினோம் வருதற்கென்றார் வியந்தவர் மறைந்தே ரந்த விலக்கிய கனியை யுண்டு கயந்தன செய்த துண்டோ கழறுக வென்றே கேட்டார்.

92.அ.

நாவது வொடுப்க மேனி நடுங்கீடு வெயர்வை யோட பாவமாம் பதட்டங் கொள்ளப் பரமனே யுண்டே னுண்டேன் ஆவதுன் கரத்தீ லேழை அதுவற்றிந் தீடாதிருந் துந்தன் காவலைக் கடந்தேன் என்னக் கடவுளார் வினையீ தென்றார்.

93.

துணையெனத் தூயர் தந்தவித் துடியிடை யுண்ணச் சொன்னாள் இலையிலா வலிமை கொண்டு இறைவனைப் போலே யாக அணைதரு மென்றா எ.:தை ஆதர வென்று நம்பிப் பிணையவள் கடித்த பாதிப் பெருங்கனி யுண்டே னென்றான்

94.

ஆணவன் உடலிற் செய்த ஆணவப் பெண்ணே கிஃதை ஊணைன உண்ண லூட்ட வற்சாக மீந்தான் யார்சொல் வீணரா யாக்கி யும்மை வெட்கிடச் சூது செய்த கோணலார் குறுக்குந் தீய கொடியனார் கூறு மென்றார்.

95.

இறைவனே யேழை யென்னை இன்மொழி கூறி மிந்த நறைமிகு கனியை யுண்ண நப்பாசை தந்த பாம்பின் கறைபடு புள்ளி மேனி கடுவெளி நாக்க விங்கே உறைபவ னென்னத் தேவ னுருள்விழி சினத்து நச்சீய்.

96.

சற்பமே பாவ மற்ற சனமிவர் சிந்தை தன்னை அற்பமாஞ் சகத்தைக் காட்டி அழிவெனும் பாதை சேர்த்தாய் கற்பனை மறச் செய்தாய் காலிலா வயிற்றாஸ் மண்ணில் உற்றிட லூர்ந்து உண்டு உழவுக வாணாள் மற்றும்.

97.

மாந்தரின் குதியை நீயும் மருஞ்ஞன் கடிப்பா யுன்னைப் போந்திவர் குழந்தை கொல்லும் போய்விடு அகன்றே ஏதேன் சாந்தவிச் சாத்தான் காட்டுஞ் சார்வழி சென்ற பெண்ணே சேர்த்திடு பிள்ளைப் பேற்றில் சேருமே துண்பம் பொங்கி

98.

விருப்பது ஆணைப் பற்றும் விடிவிலா தவனே ஆழ்வான் கருப்பழும் பாவ மாகுங் கனிதரு நிலமுத் தக்க பொருட்களை விளைக்கா திந்தப் புவியினிற் புயங்கள் நோக அரும்பணி புரிந்து வேர்வை ஆற்றினால் உணவைத் தேடு.

99.

மண்ணினா ஸானா மிந்த மண்ணெனாடு மண்ணா யாகி எண்ணருந் துண்பாவ் கொண்டு எந்தனைக் காணாராகி கண்ணினா ஸல்ல வுங்கள் கண்மனை நினைப்பிற் தேங்கி புண்ணுறு விரத்தந் தன்னாற் புவியினில் மீட்பை யெய்தே.

5. ஏதேனை வீட்டகல் அடங்கள்.

100.

இவ்வனந் தன்னை விட்டு ஏகுக யிங்கே யுள்ள செவ்வகச் சீவ விருட்சங்கு சென்றிபா வண்ணைக் காவல் வெவ்வினை புரியக் கேரு வீன்கஞும் மேலு மன்னார் தெவ்விபப் பட்டயத்தின் தேடலு மிடுவே னென்றார்

102.

வேறு

இறைவனிடு கொடுஞ்சாபத் தீய்மாய்க்க எழுந்தலறி மறைபொருளே எந்தவறை மன்னித்து மகவாகக் குறையகற்று மெனவற்று குறைமனத்து முதல்மகவார் நிறைதேவை எதிர்காணா நிலம்விழுந்து புலம்பலுற்றார்

103.

பழந்தன்னைக் காட்டியெம்மைப் பவச்சேற்றில் விழுச்செய்து
இழந்தபெருங் கருணைதனை எவ்வாறுப் பிசாசனவள்
அழலுந்து போதினிலு மதைமீட்க வழிசொலுவான்
இழந்தவன்புப் பேரரருளை எதிர்கொள்ளல் எவிதலவே

104.

ஏங்கியழு மவனையவ ரிருகையால் பிடர்பிடித்து
ஓங்கியழு மேதனின் ஒருத்தே தொடர்ந்தமுத்து
சங்குநீலா தேகுமென ஏகனிட்ட கட்டளையைப்
பாங்குமிகு கேருபின்கள் பட்டயங்கொண் டாற்றினவே.

105.

செழுமைமிகு கனிவனத்துச் சிறுபுனவின் செம்மைவிட்டு
அழுகையுடன் பற்கடிப்பு மவதிதரு மணற்கானற்
பழுமிகுந்த பாலைவனப் பரப்பதேலே பதைபாதம்
மெழுகெனவே உலுவருக மெய்சோர்ந்து தவித்தனவால்.

4.பவப்பிபருக்கப் படலம்

1.சாத்தாணீஸ் வெற்றியடங்கன்.

106.

பகலனலும் பனியிரவும் பருமணலாங் காற்றடிப்பும்
இகலெனவே இடும்பைகூர் எரிவயிறு மிடர்புரி
சகலவு காக்கியளி தயாபரணின் தஞ்சமின்றி
அகலமாழ மறியவொணா அனற்புமி யலைந்தனரால்

107.

பாதம்புதை படிமணவில் பசமையிலாப் பெருவெளியில்
வேதனருள் எனவின்னையில் விட்டெறிக்குந் தாரகையின்
ஆதரவு யன்றிமறு அணைதுணை யாதுமின்றி
சோதனைக்குட் சோரவிட்ட சோகரவை நொந்தமுதார்

108.

அலைகடலாய்ப் பரந்தலைக்கும் அலைமணைற் காற்றுதீர்க்கும்
பலைக்குழாமாய் மணற்றுளிகள் மயங்கீடுவே எதிர்த்தடிக்க
நிலையற்ற யிருபேதை நெடுநாளாய் இணைந்தலைந்து
வலைப்பட் மகரம்போல் வலியுற்று ஒதுங்கினரால்

109.

வயிறென்னு மூள்ளகத்தே வரண்படிக்கும் பசியனலும்
எயிறன்ன எரிகக்கு மெழுகத்ரோன் விரிகதிரும்
கயிறென்னக் காலபின்னக் கனற்பழுங்கள் காலுதீர்க்க
வெயிலென்னும் வெளிப்பரப்பில் வெந்தபிணை மெனநடந்தார்.

110.

இருபுறத்து மெறிமணலா லிலையெயில்கள் ஏறிந்றின்
கருவறுத்து வெளியேறிக் கறுத்தவுடற் கனற்பிழம்பாய்
ஒருபுறத்துக் குளிரிரவு ஒருவாறு தனித்துயிறர
தருமறத்துச் சிறுகொடையிற் தருவில்லா வனமலைந்தார்.

111.

ஆண்டவனா ரிசாப மவர்நினைவிற் கொள்ளிடத்தே
தோண்டிமண் புனல்கண்டு நூயர்துடைக்க நீரருந்தி
ஆண்டுவதை அனல்கெடுத்து அன்னவர்க்கு ஆழணவை
வேண்டுவிதி வியர்வைசிந்தி வேதனையில் வாழ்ந்தனரால்.

112.

மாதாவின் மடியிருந்த மதலைதனைப் பிரித்தெடுத்து
தோதாகத் துயர்படுத்துந் துரோகமதைப் போலவிருட்
பாதகணான் சாத்தான்தன் பணிவெற்றி பலித்ததனை
வாதாக வழுத்தித்தன் வன்மனத்திற் சிரித்தனனே.

113.

பகுத்தறிவாற் பாவவினை பாரிற்தொர் கதையாக
புகுத்தினன்நான் மாந்தர்தாம் புனிதரென வாழ்ந்திடவோ
செகுத்தியினும் அவர்செய்த செம்பாவம் நீங்கீழுமோ
வகுத்தளித்த பரமன்வினை வலிகுன்றச் செய்தேனே

114.

என்தலை எந்தனென்பு என்னிலே உருவே யான
என்தலை தந்தஆபிள் இதழற உண்டேன் என்றால்
என்னிசை யென்றலாது ஏவாளின் மீது குற்றம்
வன்னிசை யாதாமென்று வழுத்திடச் செய்தான் சாத்தான்.

115.

கண்ணுக்கு அழகுதந்த கனியது கருத்தில் இச்சைப்
பண்ணுக்குப் பயனதாக பரமனின் எதிரி யாக
மண்ணுக்கு மாதாவாக மருஞ்கு மகளே யான
பெண்ணுக்கு நன்றியென்று பெருமிதங் கொண்டான் சாத்தான்.

116.

மனுக்குலம் கண்ட முத்த மாதாவாய் முதலிற் தோன்றி
மனுக்குலம் பெருகக் காயம் மலர்ந்துபூ மனுவைத் தாங்கி
மனுக்குலந் தன்னை மீந்த மடிதன்னைக் கொண்ட நற்றாய்
மனுக்குலம் பவத்தில் வீழ மாதாவாய்ச் செய்தே னென்றான்.

117.

மன்னுயிர் உயிரைக் கொன்று மரணத்தை விளைக்கும் பாவம்
முன்னிடச் செய்த முத்த முரட்டுள்ளம் சன்ற தாயும்
என்வினைப் பயனின் பேறென் நெக்காலு மியம்பு வண்ணம்
வன்வினை முடித்தே னென்று வலியான்போல் வளர்ந்து நின்றான்.

118.

நல்லதுந் தீய தென்றும் நடுநீர்று பகுக்கு மாற்றல்
வல்லதிஸ் கனியில் உண்டாம் வல்லாற்ற வடையத் தந்தை
சொல்லதை நம்பா திந்த சுயமுள்ளார் பரிசை செய்து
பொல்லா நரக மெய்தப் பொங்கிற்றே வெற்றி என்றான்.

2. மனுக்குலப் பெருக்க அடங்கன்.

119.

துணையாக வந்தவொரு துயர்ந்த வடலருகில்
அணையாகச் சேர்ந்தவைத்த அசைவாலே உறுகர்ப்பம்
பிணையாக முதிர்ந்தவக்கால் பெருநோவு பெற்றுயிர்த்து
இணையாக வொருமனிதன் இவ்வுலகே வீந்தனரால்

120.

காயீனனாப் பேரிட்டுக் களிப்புற்றாள் அதனாலவள்
மாயினத்துத் தாயென்ற மாண்புற்று ஏவாளாய்
ஆயினளாம் அதன்பின்னர் அணைக்கத்தி லானகர்ப்பம்
சேயினதாய்ச் செறிந்தாபேற் கெனித்தன்னா மிக்சைகத்தில்.

121.

அதிகாலை எழுந்துடலில் அவலமெலாம் வியர்வைவென
குதித்தோட நிலந்திருத்தீக் குளிர்புனலால் நீர்ப்பாய்க்கி
விதிப்போடு விலைவிதைத்து விரிகுடலைத் தானியத்தை
மதிப்பாகக் கார்த்தெடுக்கும் மண்வளத்தில் வாழ்ந்தனரால்.

122.

அலைந்துவந்த சிறுமந்தை அரவணைத்து அதன்பேற்றால்
நிலைத்துவிடப் புற்காட்டி நீள்வழிசென் றலவைமேய்த்து
கலைத்துவிடா வண்ணமாதைக் கால்நடையாய்ப் பட்டிசேர்த்
தலைந்துவைந்து அவைகாத்து அதனுனில் வாழ்ந்தனராம்.

3. முதற்கொலைகொள் அடங்கன்.

123.

முதல்மனித ரீன்றவருள் முதற்பேறு காயின்நிலம்
பதப்படுத்தி பலன்கொள்ளப் பாஸ்மந்தை மேய்த்தாபேல்
கிடப்படுத்த இறையாபேல் இடுபவியை இனிதேற்ற
மிதப்படுத்துப் கடாப்பவியால் மிரண்டெழுந்த காயீனும்

124.

புல்வெளியிற் தனிமந்தை புரக்கின்ற ஜபேற்பின்
மெஸ்லவந்து பிழித்தலக்கி மேவுழிர் போக்கினதால்
எல்லையிலாத் துயருற்று இழிந்தவனைப் பயந்தவர்கள்
தொல்லையென வெகுதுரத் தொலைவெளிக்குத் துரத்தினரே.

125.

அன்னவன்பின் ஏவாளின் அணைகர்ப்பம் சேத்தென்னும்
நன்மகனைப் பயந்திவே நாடலைந்த காயீனும்
புன்மகனைப் புணர்ந்துபல புத்திரரைப் பெற்றெடுக்க
அன்னவனின் கொள்பேரன் லாமேக்கு நோவாவை

126.

கொண்டாடும் மகவாகக் கொண்டுமனஞ் சிறந்திருக்க
வண்டாடும் மலர்வனத்தே மாதேவன் சாயலுற்ற
செண்டாக மனுமகளிர் சிறந்தாட வாண்கமரா
திண்டாடுக் காதல்மணாஞ் செய்ததினால் மண்மகளார்

127.

தஞ்சாயற் தகையோடுந் தகுங்கணவர் வலிகலந்து
அஞ்சாத நெஞ்சினராய் அரக்கர்குல மாகவவர்
நஞ்சாக விறைவனுக்கும் நமனாக நன்மைக்கும்
எஞ்சாத விடமெல்லாம் இப்ருபிந்து நலிந்தனரால்.

128.

மனுக்குலத்தின் முதற்பாவம் மடைதிறந்து மட்டில்லாத்
தனுத்துறந்த அம்பெனவே தரணியெங்குந் தலையெடுத்த
தெனுமளவு அக்கிரமத் தெரிநெருப்பா யனலவிசி
மனுநீதி மறைமொழிகள் மறைந்திடவே மலர்ந்ததம்மா.

4.கிறைவனை மறந்து வாழ்ந்தன்டஸ்கள்.

129.

எனவனங்கு மென்மனிதன் கிறையுருவைத் தனிப்படைத்தான்
கணகழுதை பாம்புமரங் கழுகாதி கற்பணையில்
வணையுருவம் யாவுமிறை வழிபாடின் வடிவமென்றும்
நனைநீரும் நல்லெரியும் நலிகாற்றும் கடவுளென்றான்

130.

உடலின்ப மூலகபய னுள்ளபோதே துய்த்திடுமின்
கடலென்னு மாசைகெடக் கண்ணியைக் கலந்திடுமின்
திடமான வூரங்கொண்டு தெவ்வர்களை மடித்திடுமின்
படமெழுதி பாவவசெய்து பரமனருள் பெற்றிடுமின்

131.

உண்டிடுமின் னுறங்கிடுமின் உணர்ச்சிகளில் உலவிடுமின்
கண்டவையே காட்சியெனக் காமத்தைப் பெருக்கிடுமின்
கொண்டதிது கோலமெனக் கூவிந்துதீத் தாடிடுமின்
செண்டொத்த மங்கைதனங்க் சேர்த்தின்பம் பெற்றிடுமின்.

132.

ஊனுடனே மதுக்கலசம் உண்ணுமிறை தனக்கீந்து
மானுடரே மயக்குற்று மங்கைமடி தான்வீழ்ந்து
தெனுடனே தெவ்வர்தலை தெறியிரத்தத் திலகமிடு
ஆனுடனே அரவுதனை ஆண்டவனாய்ப் போற்றிடுமின்

133.

என்றவர்க் ளாணையிட்டு எள்ளிநகைத் தெழுந்தார்த்து
முன்றிலையுங் கோயில்தொழும் மூர்த்தியையும் பலவாககி
இன்றிலையேல் நாளையுமக் கீஸ்ரே மென்றுசொல்லி
அன்றவர்க் ளார்ப்பாட்ட ஆக்கிரம மாற்றினரால்.

134.

ஆறுதனம் படைத்தளித்து ஆத்துமத்தி னாதாயப்
பேறுபல கிடைத்துய்யப் பெரும்புமிப் போதரவும்
வேறுமள வெலாந்மை விளைவீந்தும் வீணாக்கி
மாறுபட்ட மாந்தர்தமை மறையோனும் பார்த்திரங்கி

5.பாவவாழ்க்கை அடங்கள்.

135.

ஒரறிவு மரங்களை மரத்தவுள்ள முடையாராய் உணர்விற்று
சுற்றிவுப் புழுவாக இழிவாந்தன் னினப்புணர்ச்சி இன்பழுற்றுச்
சீரறிவு இல்லாத சென்மங்களாய்ச் சிந்தைகெல் வழிகளைல்லாம்
பேரறிவுப் பொருள்கூறிப் பேயாகக் கெட்டலைந்தார் பெப்பழிந்தே.

136.

ஜயறிவு மாக்களெனப் புணர்ந்துகெட்ட அன்பில்லா வாழ்க்கையினை
தையலுடன் தான்சகித்தல் தருமென்ற தத்துவங்கள்
தரித்துரைத்து
மையலுடன் மதுவுண்டு மனத்தின்படி மானமில்லா ரூறுவதேயி
பையரவுப் பாசமுடன் பாவவினைப் பயிர்விளைத்துப் பலுகினாரே.

137.

ஆற்றிலை ஆணவத்தா வழித்திட்டா ரகந்தைதனை வளர்த்திட்டார்
ஆற்றிவா லாண்டவரை ஆராதிக்கு மாற்றிலை அவித்திட்டார்
சூற்றிவுச் சாத்தானின் கொள்கைதனை மறையாகக் கொண்டிட்டார்
வேற்றிவு அற்றாராய் வேதனையே வெற்றிருளொன விதந்திட்டாரே.

138.

உண்பதெல்லாம் உடலிச்சை வளர்த்துறகென் றுறுபண்போ
பூரிவாழ்ந்தார்
கண்கண்ட காட்சியெல்லாங் காமத்தின் களியாட்டக் காட்சியாகக்
மண்வாழ்க்கை தனிற்றானே சொர்க்கமெனும் மகிழ்ச்சியினால்
மத்துவிட்டார்
பெண்மார்பே பேரின்பப் பெரும்போக மென்னினைத்துப்
பிழைத்துவாழ்ந்தார்.

139.

விக்கிரக வணக்கத்தில் வீழ்ந்துவிதி விட்கற்றப் பலியிட்டார்
அக்கிரம நீதிதனை ஆட்சியாக்கி அதன்நிழலில் ஆற்றிவிட்டார்
உக்கிரங்கள் சாத்தானின் உறவில்லாத ஊழ்வலியென் றாற்றிவிட்டார்
நிக்கிரகம் செய்கின்ற நீசராகி நீணனவினிலும் பாவியானார்

துக்கித்துத் துயர்கொண்டு தொலைத்திடுவே னிக்குலத்தை
எக்களித்து எள்ளிடுவா ரீருந்தவிடந் தெரியாமற்
தக்கவொரு பிரளயத்தாற் தானைத்துத் தாரணியைப்
பக்குவமாச் செய்வதன்றிப் பதில்வழியைக் காணேனே

2.ஆதீச் சீருட்டியைப் பற்றிய ஆதங்காட்ஸ்கன்.

142.

ஆறுநாட் படைத்தேனில் வகில் மாந்த
ராற்று மநியாயம் பொறுத்தல் போதும்
மீறுவார் கடைத்தேற வகுத்த பாதை
மீப்பறு வதனற்று நெதுவுங் காணேன்
வேறுவோர்ப் படைப்பாக்கி விடலா மானால்
விறுதா வென்னாதிப் படைப்பே யாகும்
மாறுமே யாமினிந்த மனிதர் தம்மை
மன்னுமென் சாயலிற் செய்த தென்னாம்.

143

வேறு
வார்த்தை எனும்வடிவில் வரைவிலா தசைவாடி
வயங்கிய தஞ்ஞான்று வாழ்ந்த சாத்தான்
வார்த்தை புவிவடிவில் வளர்ந்திடும் போதாங்கு
வலிகொள் என்சாயல் வடிவதாம் மாந்தர்
வார்த்தை என்மாய வம்பினால் மயக்குற்றே
வளர்ந்ததே பாவுமென்னும் வரம்பிலா வியக்கம்
வார்த்தை தலைமீறி வாழ்ந்திடத் துணிந்தார்
வலிமிகச் சாத்தனும் வளர்ச்சியே யுற்றான்

144.

அறிவுகள் ஜந்துள்ள அனைத்துப் படைப்பெலாம்
அடங்கின என்வார்த்தைக் கடங்கிலர் மாந்தர்
செறிவுடன் சிந்திக்குஞ் சீரது சந்தளித்த
செய்கைக் கிவ்விதமாய்க் கைமா ரீந்தார்
வெறிகொள் சாத்தானின் வெற்றிக் கொடியுயர்த்தி
விதானமும் பாவாடை விரித்தனர் மாந்தர்
பறிபோம் எனவறியார் பவத்தினா வாவியுண்ணும்
பசாசவன் பலிகொள்ளப் பாவியே யானார்.

140.

மாந்தரையே நான்படைத்தேன் மாண்புறுமென் சாயலதாய்
ஏந்தியிவா ரென்மகிமை என்படைப்பை யினிதாண்டு
வேந்துசெய்வா ரெனவிழைந்தேன் வேறுவழி யிவர்வகுத்துப்
போந்தனரே புன்மையிகப் புறம்போனார்க் கையவென்றார்.

145.

என்றிவை ஆதங்க மடைந்தாங் கிருந்தக்கால்
எரியுளம் அன்பென்னும் ஆவியாற் பொங்கி
அன்றுசெய் யுலகத்தை யாளவிம் மனிதர்கள்
ஆற்றலே யற்றவரா எதினாற் சாத்தான்
கிண்றிம் மானிலத்தில் கிருளதைப் பரப்பிடவே
கிருளர் சானத்னால் கிரடே யான
நன்றல் விக்செயலோர் நாளியுள் ஒழித்திடுவேன்
நான்விதி உலகத்தினை நான்னிக் கலாமோ

3. ஆடியார்த்தமக்குரீய அருள் அடங்கன்.

146.

அழிவரே அடியாரிவ் வவனி தன்னில்
அவர்களை அழிப்பதெனி லடாத தாமே
கிழிவிலா தெனதுரையை ஏற்று வாழும்
கிறைமகன் நோவாவுக் கிணையாம் அன்பர்
பழிகொளாப் பண்புள்ளார் பலியா காது
பதறிடா வண்ணமாக இந்த மண்ணை
அழித்தீடு லெப்படியா மக்க மென்னும்
அன்பினாற் சாதிக்க வழிகாண் பேனே.

147.

கண்ணுக்குக் கண்பிடுங்குங் கர்த்த ரல்ல
கடிந்தாலும் கருணையினா வணைக்குந் தேவன்
மண்ணுக்குள் மாபாவஞ் சேர்ந்த காலை
மன்னிக்குஞ் சிந்தையினால் மக்கள் தம்மை
எண்ணிக்கை தனிற்குறைத்தே கிண்ணும் நன்றாம்
கிணிதான் கூகமொன்றைப் படைக்கச் சித்தம்
நண்ணலுற்றார் நல்லதென்று எண்ணி யஃதால்
நயவஞ்சச் சாத்தானை நலிக்க லானார்.

148.

அழியாது அன்பர்கள் அவனி தன்னில்
அடைக்கலமாய்க் காப்பாற்ற அருளே கொண்டார்
கிழியாது தேவனுவை என்றும் கேட்டு
கிறைவனுக் கிதமான விரக்கம் பெற்றோன்

பழியஞ்சம் பக்தியுள்ளான் நோவா என்னும்
பராந்தியான் தனைத்தேர்ந்து பாரைச் சுத்த
வழிசெய்ய எண்ணியது பாவும் என்றால்
பலகாதம் பாய்ப்பவனால் முடியு மென்றார்

4. மருஞ்சற் மக்களீள் மயக்கவெடங்கன்.

149.

கிவ்வாறு கிறைவன்மனங் கலங்கும் வேளை
இச்சையே இச்செககத்துச் சொர்க்க மென்று
செவ்வாயார் செவ்விதழில் தேனை உண்பார்
செல்வமென அவர்தனத்தைச் சேர்த்து வைப்பார்
கொவ்வையிதழ்க் கண்ணியிரின் கிடையின் ஆட்டம்
குறுக்காது நம்வாழ்வைக் கொடியிற் தொங்குஞ்
செவ்விளாநீ ரமுதமதே சீவ னென்பார்
சிந்திக்க நேரமில்லைச் சுவையு மென்பார்.

150.

உலகமெல்லாம் கிண்பமயம் உலக்கி லுள்ள
உணர்ச்சியெல்லாம் மதுவினிலே உறவின் பேறு
கலவியென்னும் காமஞ்சேர் களியாட் தத்தில்
கனவெல்லாப் கண்ணியிரின் ஆடல் பாடல்
நிலவுதனில் நீந்துகின்ற நேச வோடம்
நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பில்
நெஞ்சம்
புலவடனே போகமதுப் புணர்ச்சி குன்றாப்
புவனவெளிக் கள்ஞஞ்ஜனும் போதை கேப்பார்.

151.

தமைதிக்கார் தந்தலையைக் கொய்து இரத்தந்
தண்புனலாய் ஓடுவதைக் கண்டு சிந்தை
அமைதியுறு மன்பில்லார் அடிமை செய்வோர்
அனைவருமே அறிவற்ற புழக்க ளென்று
சுமைதாங்காப் பொறுப்பீந்து சுற்றித் தங்கள்
சுகத்துக்காய் பாடுப்பும் சூத்தி ரம்போல்
சுமைதாங்கா திரவுபகல் கூயன்ற செய்து
கிழர்ப்பு தெப்போதும் எண்ணா ராவார்

152.

தெய்வமென்ற போர்வைக்குள் தேடு மின்பத்
 தேவைக்களைத் தேவைக்காம் பொருளைப் போகந்
 தய்க்கத்தின் தோகையறைத் தொப்பந்து ஒளத்
 துணையாகத் தூயதெனும் பெயரில் காமம்
 பெய்க்கத்தின் பிறப்பிடமாய்ப் பேணிக் காக்க
 பேரான மண்டபங்கள் பெருக்குங் கோயில்
 உய்வவ ரமைத்தெடுத்து உல்லா சித்தார்
 உலகமெல்லா மவர்கரத்துள் சழல விட்டார்.

153.

கற்பனைகள் தன்னையவர் கைக்குட் கொண்டார்
 கடவுளருட் கருணையினைப் பலியாய்க் கண்டார்
 அற்புதங்கள் தன்னாலே அருளைக் காட்ட
 ஆயுங்கள் அமைத்ததிலே ஆபா சங்கள்
 சிற்பங்கள் சீர்றற் வணக்கங்கு செய்தார்
 சிந்தைதயிலே பக்தியெல்லாஞ் சிதறத் தேவன்
 பொற்பதத்தைத் தோமல் புயிமண் பொன்னைப்
 பூவையரைப் பூண்பதமாய்க் கொண்டு வாழ்ந்தார்.

156.

மனக்கொள்கை மார்க்கமே மகிழமென்றும்
 மானிலத்தி லுள்ளவெல்லாம்
 நனக்காகப் படைப்பட்டுத் தடங்கலின்றி
 நானவற்றை நுகர்ந்திடவே
 வனக்காடாய் மலிந்திருக்க மறையோனின்
 வார்த்தைகளை மறுத்துரைக்கும்
 மினக்கெட்டா ரென்றிவரை வெறுத்திட்டார்
 மினசயில்லா ரென்றுரைத்தார்.

157.

ஈக்கருமத் திணையறு செய்துநிற்கும் இவருமிரை எடுத்துண்ண
 உரியதேது
 வெங்கனலில் வேகவைத்து விறகாக்கி வேறுமிவர் போல்வாருளின்
 பொங்குமெரி முட்டிவே போதுமென்று பொறுக்கிவைத்தார்
 பொல்லாச்சொல்
 சங்கெனவே முழங்குகின்ற சாத்தானாய்ச் சாத்தானமகர்சாற்றினாரே.

5.அனுஞ்சூரை மத்தீயா அக்கீரம அடங்கன்.

154.

அக்கிரம மாட்சி செய்யு மகங்கார அவனியிலே ஆதிநாதன்
 விக்கிரக உருவான போதிலுமே விழைந்தவரை ஏற்றிவாழ்த்தும்
 தக்கவிறை அடியார்கள் தாரணியில் தம்மனத்தை மாற்றவில்லை ~
 உக்கிரமாய்ச் சாத்தானோ டெதிர்கொண்டு உறுசமரா லுயர்ந்துநின்றார்

155.

தம்மினத்தார் தானியற்றுந் தகாதவற்றை தவறென்று எடுத்தியம்பி
 எம்பெருமா னியல்பதனை எண்ணிடவும் இறைவனபதந்
 தொழுதிடவும்
 தெம்புதந்து இவ்வுகில் வாழுவருள் தேவனவனென் றார்த்திடவுந்
 தும்புதனை வாலென்று பிடித்துழலும் துட்டருக்கு விரித்துரைத்தார்

1. புத்துலகு செயுஞ் சிந்தனைப் படலம்.

1.தீவினை ஆழிக்கத்து தேவையடங்கள்.

2.பரம ஈவுச் சுருக்கம்.

158.
பொய்யில்லாப் புரட்டில்லாப் புத்துலகந் தேவை
பொறுமையுடன் புவிவாழும் புதுமனிதர் தேவை
மெய்யதிலே மேன்மையுறு மெஸ்லிடையார் தேவை
மேனியிலும் மெல்லுள்ள மிழைவுள்ளார் தேவை
செய்கையிலே செம்மையுள சிந்தனையார் தேவை
சினந்தாலும் அன்புபொங்குஞ் சிந்தயுளார் தேவை
தொய்வடைந்தார் தமைத்தாங்கும் தொண்பர்கள் தேவை
தொல்லைதருஞ் சாத்தானைத் துரத்துபவர் தேவை.

159.
வஞ்சகஞ்செய் நெஞ்சில்லா வலியோர்கள் அன்பால்
வறியோரை வாழுவிடு வாழுலகம் வேண்டும்
அஞ்சாத துணிவுடனே அக்கிரமம் கண்டு
அனலாகக் கொதித்தெழும்பும் ஆண்மையினார் வேண்டும்
அஞ்சவது ஆண்டவர்க்கே யல்லாது வேறு
அதிகாரந் தனக்கல்லா அடியார்கள் வேண்டும்
துஞ்சவது இறைமடியில் தூக்கமது என்றே
துணிந்துலகில் வாழுகின்ற கோடிமக்கள் வேண்டும்

160.
இருளென்றால் இளைப்பாறும் இனிதான காலம்
இறைதந்த சவென்று இருதயத்தீர் கொண்டு
மருளாற்ற செயல்புரியா மனத்தினராய் மாய
மதிகெடுக்குஞ் சாத்தானின் மயக்கத்தீல் வீழா

அருள்ளைவன் தன்கரத்துள் அடைக்கலமாய்த் துயின்று
ஆதித்தன் வரவின்முன் ஆராதித் தெழுந்து
பொருளோடு புகமீல்லாம் புனிதமாய்த் தேப
பொய்யற்றோர் வாழ்ந்திடவோர் புத்துலகம் வேண்டும்.

161.

மற்றுமிர்கள் யாவுள்ளும் மனிதர்கள் எம்மை
மானமுடன் ஞானமது மலர்ச்சியறுப் படைத்து
கற்றிவும் கருணையினால் கடைத்தேறுப் பகுத்துக்
கருமங்க எாற்றிவு கருணைசெய் கடவுள்
உற்றிவு ஆறாக உவந்தளித்தான் அதற்கு
உண்மையுள்ள ஊழியராய் ஊழிமட்டும் உழைத்து
உழிருள்ள தேவனையே உயர்வாக மதித்து
உற்றுபல நன்மைகளுக் குகந்துதுதி செய்தே

162.

எந்தனுக்குள் வாழ்ந்துலகில் ஏற்றவைகள் புரிந்து
ஏதேனின் தோட்டமதாய் இவ்வுலகை மாற்றுப்
பந்தமுள்ள பக்தர்பலர் பாவமறப் பாரைப்
பரிபாலனஞ் செய்வதினால் பரத்தின்புகழ் ஓங்க
சொந்தமெனக் கொண்டாடிஞ் சாத்தான்வெகுண் டோடச்
சொல்போலச் செயலாற்றும் சொர்க்கமிதாய் மாற
எந்தனுள்ள மிசைந்ததினால் இப்பாரை அழித்தே
எறிலான இறைமறவா இனமொன்றைப் படைப்பேன்.

2.சாத்தாணச் சீனந்த அடங்கன்.

163.

பூவினுள்ளே பிஞ்சாகும் போதேயுட் புகுந்து
பொகுட்டளிக்கும் புழுப்போல புதுவுலகத் தன்னில்
ஆவியண்ணும் அசத்தாவிச் அலகைதுணைக் கடவுள்
அடங்காத சினத்தோடு அழைத்துமே சொல்வார்
பாவிந்தா னானதல்லால் பகுத்தறிவு மாந்தர்
பாதகமே செய்தழியப் பக்கத்துணை புரிந்தாய்
சேரிக்க உனக்கென்று சீரழிந்த பாவச்
சிந்தையுளார் இல்லாது செகமழிப்பே னென்றார்.

164.
பாவவழி காட்டுமனப் பக்குவத்தைக் கெடுத்தாய்
பசமரத்து ஆணியெனப் பதிந்தவரை யழித்தாய்
சாவதற்குக் கூரிப்பாய் சத்தியத்தைச் சாடிச்
சாக்காடு எனுங்கொடிய சங்கடத்தைக் கொடுத்தாய்
ஆவதற்காம் காரியங்கள் அல்லாது சாவின்
அகங்காரம் மிஞ்சிடவே ஆக்கினைகள் படித்தாய்
நாவடியில் நஞ்சள்ள நாகமே யானாய்
நகர்ந்தயர்ந்து நானிலத்தில் நலிந்துமே நரகின்

165.
அக்கினியின் அனலாக எந்நாளும் ஏரிந்து
அகிலத்தா ரஞ்சகின்ற அநியாய மாவாய்
செக்காட்டும் போதுசிந்தும் சிதைநெய்யாய் மாறி
செகத்தாரின் பார்வைக்குத் தெரியாது போவாய்
எக்கேடு கெட்டாலு மென்முன்னே வராது
எல்லாரின் பாவத்தை ஏரித்திடவே இரத்தம்
மக்களுக்காய் மனுவாகி மரச்சிலுவை தன்னில்
மன்னுமுயிர் சிந்துகின்ற போதேநீ மாழ்வாய்.

166.
எந்தனுக்குந் தூரமாகி இறையெதிரி யாவாய்
எல்லார்க்கும் எட்டியென எரியுடவி யாவாய்
உந்தனாட்சிக் குப்ப்டார் உணவனைங்க மாட்டார்
உன்பெயரில் உலகத்தில் உள்ளவைகள் போற்றி
வந்தணைகள் செய்வாரலால் வாழ்த்திடவே வாழுத்தார்
வழிகெடவே வையகத்தை வைத்ததினா வூன்னை
நொந்தமுந்தார் நோகுமனாம் நொடியினிலே மாறி
நோக்கிடமே வழங்காது நுண்வான்கீழ்த் தவிப்பாய்

3.பரமனார் ஆண்பருள் அடங்கன்.

167.

பாடைத்தன யாவு மிந்தப் பாரதில் பலுகி வாழ்ந்து
பாடைத்தவென் பாங்கைக் காட்டிப் பாரதில் வாழு மென்று
அடைந்தவென் அகத்தில் மாந்தர் அனலைதைக் கொட்டி வாழப்
பாடைத்தவை தன்னுட் சாத்தான் பவமதை யூட்டி னானேன்

168.
அமுதது நிரம்பு மாழி ஆயினும் அதனுள் வீழ்ந்த
துமுதனி விசமே போதுஞ் சுகங்கெடு நஞ்ச தாக்க
குழஞ்சு தரங்க மனன் குறையுள் துலகத் தஞ்சம்
குழறவே பெரிதாய்க் காட்டிக் கெடுத்தவன் சாத்தா னன்றோ

169.
எந்தனின் தூத னாகி என்னடி பணிந்து வாழ்ந்து
சொந்தமா யிருந்து என்போற் சுவர்க்கமார் கடவு ளாகத்
தந்திரஞ் செய்து சாத்தான் தரங்கெடக் கெடு செய்த
மந்திர வித்தைக் காக மற்றவர் மாழல் னன்றோ.

170.
ஆதலா விந்த மண்ணை அழித்தில் தவிர்த்து வேறு
பாதக மில்லா மார்க்கம் பயன்தரக் காண்பே னென்றார்
நாதனை மறந்து வாழும் நக்சர வான் சாத்தான்
போதகத் தாரை மட்டும் புனியிருந் தழிப்பே னென்றார்.

4. பாந்தரை ஆட்கொள்ளடங்கன்.

171.
என்னுரைக் கெதிரா யிடர்புரி மாந்த ரிப்பார் தனிலே
தன்தவ றுணர்ந்து தவித்திடிற் தயையவர்க் குண்டு
பொன்மண் பூவை ஆதிச் புங்ககம் விட்டென் னுவரையை
இன்னுங் கேட்கார்க் கென்தய வில்லை என்றியம் பினாரே

172.
சாத்தான் மயக்கில் சத்தியந் தவறிச் சரிந்து வெட்கிக்
காத்தாள் என்றே கதறுவோர் தமக்கென் கருணை யுண்டு
சாத்தான் சதியாற் கெட்டில் சந்ததி சம்பவ மறிந்தார்
நீத்தே யென்பத நித்திய மடையும் நித்தியர் நிலைகொள் வாரே

173.
இப்பா ரழியா வதனுள் இருப்ப தில்லா தொழியும்
அப்பா லாங்கே சத்திய மழிவிலா தறிவுகொள் சீவன்
தப்பா திறையின் தன்னுரைப் படியே தக்க மார்க்க
ழுப்பா ஸ்ரிவார் முனைப்பா ரென்றே முனிந்து சொன்னார்.

174.
சிதறிய மந்தை யெனவாழ் மக்கள் சிந்தை நொந்து
கதறியே எந்தன் கருணை கடவில்க் கடன்தீர்த்து
உதறியே அவர்கள் பவம்தீர் உள்ள வூற்றை யேற்று
பதறியே யழியா வண்ணங் பாலிப்பேன் பாரிலென்றார்

5. இறையடியாளின் இள்ளை லடங்கன்.

175.
அறமொடுங்க மறம்நிமிர்ந்த அசுத்தாவி ஆளத்
துறவொழுக்கத் தாயோர்கள் துண்பழுற லானார்
நிறவேறு பாடுனே நிலைவேறு பாடும்
விறல்கொள்ள விதியென்று வீண்பழிக ளேற்றார்.

176.
தலைநூரைத்தால் புத்தியது தடுமாறும் என்றார்
நிலையறியார் பேச்சதுவும் நிமிர்வில்லாக் கூனல்
வலைகரையில் வீசுகின்ற வயோதிப்பகள் இவரால்
கலையம்சங் காணக்கண் காட்சியில்லை என்றார்.

177.
பல்லிலிழந்த தாலிவர்கள் பருப்புண்ணல் தீதென்
சொல்லன்றி வேறெதுசொல் சொல்லுவா ரென்றார்
வல்லமைகள் வழிந்ததனால் வல்லிடையும் மதுவுந்
தொல்லைதரும் பாவமென்று தூற்றுகின்றா ரென்றார்.

178.
அண்டவனின் பெயர்கூறி அச்சழுட்டும் இவர்கள்
பாண்டிட்டா லன்றியிங்கு மகிழ்வேது என்று
காண்டிட்டா ரதனாலே காவற்சிறை யிட்டார்
தீஸ்ராட்டாற் தீயதெனத் தீயிட்டுத் தீய்த்தார்

2. அடியாரைக் கரக்க வருள்சீரி படலம்.

1. நோவாவைவத் தேர்ந்தெடுத்த அடங்கன்.

179.

யாதுமூர் யாவருமே கேள்வ என்று
யவ்வனத்தின் செழிப்பாற்தன் தேவன் தன்னை
சூதுசெய் தறியாது வாழும் நோவா
சுற்றுத்தைக் காப்பதால் புத்துஸகஞ் செய்யப்
பாதுகா ரெண்ணமுடன் பரமன் எண்ணீப்
பக்தனின் பாங்கேகிப் பாரிற் பாவம்
போதுமெனப் பரவிற்றுப் பொல்லா ராட்சி
பொங்கியதாற் பொறுமைதான் ழழந்தே னென்றார்.

180.

தம்முளங் சென்றவழி சாத்தான் கையிற்
தவறுமேற் தவறாகச் செய்து சாவின்
வெம்பழி கொண்டன ருலகில் நீயோ
வேதனை வழிகளை நாடா யுந்தன்
செம்முளந் தனிலெனைச் சீராய் வைத்துச்
செகத்திலோர் தேவன் செய் குலமும் ஒன்றே
நம்புவது எனையலால் நடிக்கும் மாய்கை
நமனை அல்ல நானுமே என்னில் வாழ்ந்தாய்

181.

இவ்வுலகை இனிமேலுந் தாங்கல் வீணை
இருந்தவிடந் தெரியாது அழிக்கச் சித்தம்
உவ்விடவே உறுதிகொண்டேன் உலுத்தர் சாவார்
ஒன்றுமே இலாதாக்கல் உலகுக் கொவ்வா

வெவ்விடவே சாத்தானை விலக்கி என்னை
விசுவாசங் செய்வாரைக் விடுப்பே னென்றும்
அவ்விதமே அனைவரிடந் அறைக அ..தை
அதரிப்போ ரணனவரையும் அனைத்துச் சேர்த்து

182.

என்னாணைப் படியோடம் இயற்றிச் செய்து
எல்லாரு மதனுள்ளே இருக்க எந்தன்
முன்னாணைப் படியாக உலகம் மூழ்கும்
மற்றுமே நீர்நிலத்தை மூடி யுண்ணும்
இன்னாசெய் சாத்தானை ஏற்று உந்தன்
இதவரையை இறையுறையாய் ஏற்கா மாந்தர்
சின்னாகும் பின்னமாய்ச் சிதைந்து சாவார்
சீவனுள்ள தேவனுரை சிந்தை கொள்ளே

183.

உலகமெல்லா மிதனைந் உரத்துச் சொல்க
உண்மையிதை உளங்கொண்டார் பிழைப்பர் மற்று
அலகையின் வாய்ப்பட்டார் அனைத்தும் பொய்யா
வாணையென அவமதிப்பா ரஞ்சி பாதே
கலகமதுஞ் செய்துன்னை கசட்டுப் பித்தன்
கலம்புகுந்து கடலூழி கடக்கும் பேயன்
உலகமது அழியழனர் அழியுங் கோழை
உன்மத்த னென்றெல்லா முளறு வார்கள்.

2. நோவாவீன் கூற்றை அவைதீத்த அடங்கன்.

184.

அஞ்சாதே அனைவரிடந் சென்றுவெந்தன்
ஆணைதனைக் கூறியிடு அதற்குஅஞ்சார்
மிஞ்சாமல் மேதினியில் மிதந்து சாவார்
மிஞ்சாடு அவ்வருளை மேதினியோர்கள்

தஞ்சமென எணநம்பிற் பெற்றிலாந்
தயங்காதே தன்ஞவாரைத் தள்ளிவிட்டு
நெஞ்சமதீற் துணிவற்று நீயுழந்தன்
நேசர்களும் பிழைப்பீரன் நோதினாரே.

185.
கர்த்தர்சொல் சிரமேற்றுக் கருணையிகு
கட்டளையைக் கால்கடுக்க அலைந்துசென்று
அர்த்தமுற அனைவரிடமும் அறைந்தபோது
அவர்நகைத்தார் அனல்பொங்க அவமதித்தார்
அர்த்தமற்ற ஆணையென அகங்கரித்தார்
ஆர்த்தெழுந்தார் ஆத்திரத்தால் அடித்துதைத்தார்
வர்த்தகமா வாழ்க்கையிது என்றுகேட்டார்
வாய்வீங்க நோவாவை அறைந்தபோட்டார்.

186.
சொல்லுமட்டும் சொல்லியின் பயன்களேதுஞ்
சொட்டளவுங் காணாது போனநோவா
வல்லபிதா தன்னிடத்தில் மண்டியிட்டு
வார்த்தையினாற் பல்லிழந்த தன்றிமற்று
நல்லபல னேதுமேநான் கண்டதில்லை
நாடெல்லா முன்சேதி சூறிவிட்டேன்
எல்லோரும் நகைக்கின்றா ரென்றுகூற
எம்பிதாதன் இரக்கத்தால் இன்னுஞ் சொல்வார்

3.நோவுக்கு ஆணையிட்ட அடங்கள்.

187.
சீர்கொள்ஞ முன்னில்லாள் மக்கள்மூவர்
சிறப்புடைய அவர்மனை மாட்சிமாதர்
வேர்கொள்ஞும் புல்புண்டு விருட்சவித்து
விளைகூலந் தாலங்கொடி இனமினமாய்
கார்வானில் பறந்துவாழுங் கழுகுதொட்டுக்
கரிச்சானுஞ் சிட்டினமும் நாற்காலிகள்
நீர்வாழும் நீந்துவன நிலத்திலூரும்
நெடும்பாம்பு புச்சிபுழு சோடியாக்கு

188.
நாவாயாய் நீயமைக்கும் பேழைக்குள்
நாப்பலவுண் பொருளோடிவை கள்தன்னை
சாவாது தற்காதது நீர்புகாது
சகலமுஞ் சேர்த்தெடுத்து சலம்மிகுந்து
தீவாக உன்பேழை மிதப்பதற்கு
தீராணியுள்ள கட்டமைப்புச் செய்தெடுத்து
போவாயுன் குடும்பமுடன் அச்சமின்றிப்
போம்வழியில் உன்கர்த்த உடனிருப்பேன்.

189.
இனுஞ்சில நாட்களின்பின் இந்தப் பாரை
இடிமுழக்கம் மின்னாலுடன் சுழல்தீக் காற்றால்
மனுக்குலம் மறைந்தொழிய மாரி பெய்து
மண்ணோடு மரஞ்செடிகள் மடிய வாரி
எனும்படி எங்குமேபொங் காழி யாக
எண்ணைந்து நாட்களாக பெய்மழை யினாலே
அனுக்கிரக மில்லாது ஆழி யாக்கி
அகிலத்தை யழித்திடுவே னாணை யென்றார்

190.
கொப்பேர் மரம்வெட்டி பேழை செய்க
கொள்ளளவு முன்னூற்று ஜம்பான் கோலாம்.
இப்பார் சூழ்வெள்ளந் தாக்கா வாறு
எழுமூயரம் முப்பதுநல் அடியாய்க் கொண்டு
அப்பால் முத்தட்டு அறைக ளாக்கி
வைவயாவும் நீர்புகாத வண்ணங் கீலால்
கப்பலின் உருவாக இல்லப் பேழை
கட்டமைப்பிற் செய்கவெனக் கட்டளை யிட்டார்.

4.பேழை செய் அடங்கள்.

191.
ஆண்டவ ரிட்டபடி அடியான் நோவா
அற்புதமாய்ப் பேழைதனை அமைக்கும் போது
நோண்டுகிறா ஸிப்பேதை கிணற்றை ஆழித்
தொலைகடலென் ரெண்ணிட்டான் என்றார் கண்டோர்
வேண்டியர் நோவாவின் விளக்கம் யாதும்
விரசனிவ வெனநநகைத்து விழிலன் கெட்டான்
மாண்டிய முன்மணலில் மறைந்து கொள்ள
மாடுத்தோன்றும் மடையனை மண்ணோர் சொன்னார்.

192.
என்னினார் கோடிமக்கள் இவனுக் கிந்த
இழந்தமதி ஏற்பட்ட ஏது வென்ன
கொள்ளியாற் தலைதுவிக் கொண்டார் போலக்
குறைகூறிக் காலத்தை விணே செய்தார்
வெள்ளியாம் பல்லிழித்துச் சிரித்தார் கோடி
வெகுண்பெழுந்து பயழுடு மிவனைத் தீயிற்
தன்னினா வென்னவென்று கேட்டார் கோடி
தமைச்சுழிந்த திவினையை அறிந்தா ரில்லை.

5.நோவா ஆயத்து அடங்கள்.

193.

இரவுபக லோயாது இயற்றும் பேழை இப்பொளை எல்லாமே சோடியாக
மரபுதான் தவறாது மண்ணீர் தேவன் மலர்த்திய உயிரினாவகள்
சேகரித்து
பரவியே பலுகியவை அழியுங் காலை படைத்தவை பண்டிருந்த பாங்க
நரருடன் நானாவித நானி லத்து நல்லுயிர்கள் மீண்டுமிர் வாழுத்
தக்க

194.

இனமினமாய் சேர்த்தடக்கி இவற்றைக் காத்து
இசைவொடு உணவீந்து இன்னுயிர் பேணைத்
தனதுமக்கள் காவல்செய்த தகைகள் செய்து
தன்செயலைப் பரிசுசிப்போர் தன்னாற் தீமைத்
தினவேது மெய்தீடாது தீகழுத் தேவன்
திருவாணை தவறாது திருப்தி யாகக்
கனவதிலும் கவனமாய்க் கால வேளை
கர்த்தரிடக் காத்திருந்தான் கருணைக் காக.

3.மிரளயப் படலம்.

1. உண்மீயழிவு ஆரம்ப அடங்கள்.

195.
சொல்லியேற் நாளாலே நோவா செய்த
சொற்படிக்கைப் பேழைதுனை சுயமாந் தேவன்
வல்லிதாய்ப் பெருங்கோளால் வலிக்கா வண்ணம்
வண்கரத்தால் மூடிப்பார் அதன்பின் வானம்
மெல்லிதழைத் திறந்தாற்போல் மின்னல் வீசி
மிகைவாயின் அசைவாக இடித்துத் தாக்கி
சொல்நயத்துக் கம்பன்வாய்க் கணிபோல் மாரி
சோவென்று பொழிந்ததுவே சோர்வே யன்றி..

196.
பாரதியின் பாட்டுப்போல் வேட்கை மிக்குப்
பட்டினத்தார் பாப்போல் பற்றை விட்டுப்
பாரதியின் தாசன்பாப் பயனை யூடிப்
பண்புற்ற திராவிடமாய்க் பற்றைப் பொங்கித்
நாரதீர் மன்னர்முடித் தனரயைக் கவ்வத்
தண்ணீரிறை படைதாங்கா தவிக்கும் மன்னீர்
தூரதீர்க் கண்ணதாசன் தென்னகச் செய்யுட்
தேன்போலப் பெருகிற்றுத் திரண்ட மாரி.

197.
உழுமார்க்கும் புலியறும் லுறுமிச் சிங்கம்
மிருங்கொடுங்கோற் கர்ச்சனையாய் இடித்துப் போரின்
மேளமார்க்கும் முரசத்தின் மேலாம் வெற்றி
மிருதுலைப்போர் இரத்தமாய் வீழ்ந்து ஓடிச்
உழுவார்க்கும் எதிரிகளின் சுடுகலன் களாலே
உழுவரைச் சுடுகாட்டிற் சுடுநல் வீரர்
உழுவும் ஆயுதங்கள் ஆவி பற்றும்
உத்திரம்போல் ஆழியெழுந் தாட்சீச் சீரி.

198.

வானத்தின் விழிதீரந்து வடியுந் தாரை
வந்துவிழத் தாங்காது வருந்து மண்ணாள்
மோனத்தைக் கலைத்துத்தன் முட்டு முற்றால்
மோதிட்ட வெள்ளங்கள் மூர்க்க மாக
மானத்தின் வரம்பற்ற மாதர் மார்பாம்
மலைமுகடில் தவழ்ந்தகரும் மஞ்ச வீங்கி
பானமாகப் பாய்க்கின்ற படுமைழ ஒடிப்
பாரெங்குங் கடலாகப் பரவிற் றம்மா

199.

மதகுகள் வாரிவாவி வழிந்துந் ராடி
மலைமுடிபி மதத்தெழுந்து மாலை யோடி
அதஞ்செயு மாசையுன் ஆற்றுநீர் கூடி
அகங்காரங் கொண்டார்போ லார்த்துச் சாடிப்
பதமுறு பழனங்கள் பாழாய்த் தேடிப்
பசுமையைக் குழைத்தெடுத்துப் பழுதாய் வாடி
மிதமிலா வேகமதோ வெள்ளக் கோடி
மிகையாகு மதன்கொடுமை முடியு மாமோ

200.

மஞ்செல்லாம் வடிந்தொன்ற மலையாகப் புவிமண்ணையில்
தஞ்சமென வறைதருக்கள் தளர்ந்தாடி நிலம்வீழ்ந்து
துஞ்சகின்ற பறவையினாந் துயர்கொண்டு தளிர்முடக்
கெஞ்சகின்ற முச்செல்லாங் கிளர்ந்துரையாய்க் குழிழிடுமே

201.

மாவினமும் மந்தைகளும் மரத்துடலந் தளர்ந்தாடி
நாவிழந்து நலிமுச்ச நற்சுறியாய்ச் சுழன்றாடும்
பூவினத்துப் பொறைமாதர் பொய்யுடலைப் புறந்தள்ளச்
சாவினது சபையினிலே சதிராடிச் சரிந்திடுமால்.

202.

நீந்துவன நீந்துகின்ற நீர்ப்பெருக்குச் சுழல்தாக்கிப்
போந்திழுத்து முச்சறுத்துப் பொய்யுடல மாக்கிடவே
நீந்துவதை மறந்தாங்கே நீர்மேலே மிதப்பனவாம்
வேந்தர்களும் நீந்துகிறார் மேலுலகஞ் செல்வதற்கே.

203.

பறந்தெழுந்து உயிர்தப்பப் பாடுபடும் பறவையினம்
சிறகொடிந்துக் கீழ்வீழ்ந்து சிறுசருகாய்ச் சுழன்றாடும்

அறமழுது விடுகண்ணீ ராறாக ஆகாயம்
புறந்தள்ளிப் பொலிவெள்ளம் புவிக்கடலில் புகுந்திடுமால்.

204.

மரம்து ஏறிச்சிலர் மறவிக்கு அஞ்சிடும்போ
தரனபலைக்கு அணையிலையென் ராடிவரும் பெருவெள்ளம்
சிரமழு மதன்மேலுஞ் சிகரங்கள் தனைழுடுங்
கரங்கொடுக்க அலையெழுந்து கடன்காலிற் பணித்துவிடும்.

205.

புல்நவைந்து பூண்டாகிப் புவியாகிப் புன்லாகும்
நல்லமனை மாடமரண் நகரெல்லாம் நதிழுட
எல்லையில்லா ஓயிபாடா யிருந்தவிடந் தெரியாது
கல்லடுக்கு மலையடுக்காய் கடற்கீழே புதைந்துவிடும்.

206.

ஆவென்று அலறிமக்க எடைக்கலந் தேடியழும்
ஒவென்ற ஒலியடக்க உயர்விண்ணையில் முழங்கிடுமே
சோவென்று மழைசொரியச் சொல்லோடு போருள்மடிந்து
கூவென்ற குறையெலியாய்க் குற்றோசை யானதம்மா.

2.பேரைழ காத்த அடங்கன்.

207.
ஷங்டவனார் படைத்தவற்றுள் அசைவற்ற மண்கற்கள்
விண்டதீசை எட்டோடு விண்சடர்கள் விரிவானம்
ஈர்யுவைகள் போகமற்று இருந்தவற்றுள் நோவாவின்
தாய்சூதற்காம் பேழைதவிர் தாரணியே அழிந்ததம்மா.

208.

ஸ்ரீராத் தானுயர்ந்து நிலம்மறைந்த நீரகத்தே
ஸ்ரீராயர்ப் பாதகங்கள் பதைத்தழிந்த வேளையிலே

நாருயரத் தூண்டில்முனை நல்மிதவை போல்வானி
சாருயருத் தாமரைபோல் சார்பேழை மிதந்ததம்மா.

209.

ஆட்முடன் அசைந்தாடி அலைவற்றுப் பேழைக்குள்
வேட்புந்தார் வெள்ளத்தீல் வேகமுடன் விரைந்தாலும்
கோட்டமெது மறியாராய்க் கொள்பேழை உணவண்டு
நாட்கள்நூற் றைம்பதுவாய் நடந்தபின்னர் நானிலத்தை

210.

அசைவாடி அங்குமிங்கு மலைந்தாடும் பேழைதனை
இசைவாக விறைகாத்து இருக்கின்ற வேளைதனில்
வசைபாடி நோவாவை வைத்வர்கள் பிரளைத்தீல்
திசையாடித் தீக்காடித் தீரள்நீரில் முழகினரால்.

211.

கட்டியகல் பெயர்ந்ததினால் காஸ்மூறிந்தார் பலகோடி
விட்டமெது தகர்த்தடித்து விலாவுடைந்தார் பலகோடி
திட்டமிட்ட அமைப்புடைந்து தீராண்ணியற்றார் பலகோடி
இட்டமிருந் தவர்யாரும் எமன்வாய்க் கிரையாமே

214.
நீலந்தெரியா விரிவினிலே நெடுவானக் கூரையின்கீழ்
கலம்மிதப்ப நாற்பதுநாள் காத்திருந்து கலத்தின்தாழ்
விலக்கிட்டார் காகமொன்றை விழுத்திட்டார் தூதாக
சிலவேளை அலைந்துவைந்து திரும்பியதாற் திடங்கொண்டார்.

215.

எழுநாட்கள் கழிந்தபின்னர் எழிற்புறாவை வெளிவிட்டார்
முழுநாளும் அலைந்தந்த முயன்றிற்ற புறாக்களைத்துப்
பொழுதுபட முன்வரவே பொறுத்திருந்து மென்டேழ்நாள்
தொழுதுவிட ஒலிவவிலைத் துளிர்கவ்வி வந்ததுவே.

216.

ஷ்னுமேழு நாட்கழித்து இட்டபுறா மீழவில்லை
மனுமேரு போலெங்கும் மலைகள்தான் தெரிந்தனவாம்
பனுவல்லபல கற்றறிந்து பரமனடி பணிநோவா
எனுமடியான் தனைக்கொண்டு இவ்வல்லகக் காத்தாரிறை,

3. நீர்வட்ந்த அடங்கள்.

4. தரைதட்டிய அடங்கள்.

212.

பொங்குகின்ற சலப்பரப்பில் புனைந்தாடும் பேழைதனைத்
தங்கரத்தீல் தாங்கியிறை தரைதட்ட அருள்கூர்ந்து
எங்கும்பரந் தடிக்கின்ற எண்டிசைமின் காற்றெறழுப்பி
அங்கிருந்த பெருவெள்ளம் அழிந்தோடச் செய்தனரால்.

213.

ஜம்மாத மப்பேழை அராத்தென்னும் மலைமுகடில்
அம்மாதவ னருளாலே அடிதட்ட நோவாவின்
பெம்மானீய் பிராட்டையது பெலன்மிகுந்த அறுநூறாம்
செம்மானார் செய்கிருபை செப்புவதற் கினிதாமே.

217.

உச்சிவேளை யானபின்னர் உயர்ந்தருவி வீழ்வதுபோல்
அச்சமூட்டி அழிவுசெய்த ஆழிநீர்தான் படிப்படியாய்
எச்சமென நீர்க்கசியும் எழில்நிலத்தைக் காட்டிற்று
மிச்சமெலாம் மண்ணுவுள்ளே மிதிபட்டுப் புதைந்ததுவே.

218.

தண்ணீர்க்கி மண்ணைன்றித் தரையினிலே ஏதுமில்லை
மண்வளர்த்த வளமெல்லாம் மண்ணைதுவே ஏப்பமிட்டு
உண்ணுனியர்த் ததுபோல உலகமெல்லாம் உட்கசிவ
பண்டிருந்த பாங்கெல்லாம் பலிகொண்ட எக்களிப்போ

219.

இருந்தவிடந் தெரியாது இடிபாடின் மண்மேஹும்
வருந்துமுடல் பலபுதைத்து வளங்கெட்ட சுடிகாட்டை
திருந்துமொழி பலபேசித் தீரிபுட்ட சனத்திரளை
அருந்தியமண் ணரக்கணப்போல் அமைதியறத் தூங்கிற்றே.

220.

பிள்ளைமுகந் தாய்பாராள் பெற்றாரிவ ரென்றறியார்
தள்ளைதனை மகவறியாத் தன்தேச உறவறியாக்
கொள்ளையெனக் கொடிதுசெய்து குவலயத்தைக் குடித்தளித்த
வெள்ளமெனு மக்கினியால் வெந்தளிந்த விவ்வுலகே:

221.

வானவில்லின் ஏழுவர்ண வடிவாக இருந்தவையம்
ஞானப்பரன் தனைமறந்து ஞாலத்தைச உணர்வாலே
தானந்தவந் தகர்த்துடைத்து தம்மிச்சைக் குருடரென்று
ஆனசாத்தான் அடைவாலே ஆனதிந்தப் பேழிவே,

222.

கடிதுமைத்துக் கலைவளர்த்தார் கவினிறிவாற் கட்ப்ரண்கள்
நெடிதுமைத்தார் நீள்வயலால் நெல்வினைத்து உடல்வளர்த்தார்
கொடிதான் சாத்தானின் கொடுமைவஞ்ச மறிந்திலரால்
இடித்துரைத்து மிறைவனுரை ஏற்காதா ரில்லாத

223.

கனமான இவ்வுலகின் கனதியே சாத்தானை
இனமான இறையென்று ஏற்றவரின் எலும்பாமே
மனமான குளத்தினிலே மாசள்ள சேறாக்கி
தினமங்கு நீராடித் தீமையிலே செத்தாரே.

224.

வெறுமையா யிருந்தபுலம் விரிவனைப்பந்து அழகெய்தப்
பொறுமையுடன் புவிசெய்த போதனவர் பொறுமைகெட
வெறுமையே யாக்கியவிவ் வியனிலத்தின் விரிவெவங்கும்
வெறுமைசெய மிஞ்சியது விலக்கான பேழைதே.

5.பீண்டும் உயிரூள்ள உலகம் படைத்தல்.

225.

தானுண்ட சலமெல்லாந் தகித்தவனற் தினகரனால்
வானுண்டு வரடசிதர வளங்கெட்ட வையமதில்
கூனுண்ட நோவாவின் குடியிருப்பாங் குவிபேழை
கோனுண்டவை போகமிஞ்சிக் குவலயத்தைத் தொட்டுவே.

226.

தாழ்நீக்கித் தரையினிலே தானிறங்கித் தரைதொட்டுக்
கோள்ளூழிக் கொடுமையினிற் கோனிறைவன் காத்ததிற்காய்த்
தாள்தொழுது தமக்கிந்தத் தயைபுரிந்து சந்தநல்ல
நாள்தனக்காய் நன்றிசொல்லி நமஸ்கரித்துத் தொழுதனனே.

227.

பெட்கத்தை விடிறுங்கிப் பேர்பேராய்த் தரையிறங்கிக்
கடித்தழுகிக் கண்கலங்கிக் கர்த்தனாருள் தனையெண்ணி
மடில்லா மகிழ்வெய்தி மாதவன்தாழ் பணிந்தேற்றி
விட்வர்கள் பிரிந்தமண்ணை விழிதீரந்து பார்த்தனரே.

228.

மண்ணுடனே மலையன்றி மற்றேதுங் காட்சியில்லை
மண்வின்னே அல்லாது மற்றவைகள் மறைவற்று
கண்வரிமிந்தார் காட்சியென்னக் கவினமிந்து தோன்றியபார்
வண்ணத்தை மனதாலே மடிட்டுக் காட்சிசெய்தார்.

229.

ஆண்டவனார் வார்த்தைதனை அலைக்கழித்தார் அழிவற்று
மாண்பழிந்த வரலாற்றை மனம்நொந்து மலைந்தழுதார்
மீண்டுமிது நேராது மிதமுடனே வாழ்வதற்குக்
காண்டிடுவோங் கடவுள்தனை காட்டும்வழி எனத்துணரிந்தார்

2.தகணப்பலீயிடு அடங்கன்.

4.உடன்படிக்கைப் படலம்.

1. உயிரினம் பரவும் அடங்கன்.

230.

பூமிதனிற் நீர்வற்றிப் போன்னினர் பத்தேழ்நாள் நேமிநிலங் காய்ந்திருக்க நிறைபேழைக் கதவுகளை ஆமிறைவ னாணைப்படி அகலத்தாழ் திறந்துள்ளே வாமினை அழைத்துவெளி வரச்செய்து வெளிவிட்டார்.

231.

இனமினமா யினணைகளுடன் இறைப்படைத்த முதலுயிரின் கணமூள்ள கருக்களொல்லாவ் கரைகடந்த மகிழ்ச்சியுடன் முனம்வாழ்ந்த முறைப்படியே முனைவற்று வாழவிட்டு மனம்படைத்த மாந்தரினை மட்டுமுன்வாழ் மாயமிகு

232.

இருள்மகனின் இச்சைக்கு இணங்காது இறைவழியில் அருள்பெற்று வாழும்படி ஆண்டவனார் விதித்ததனை பொருளோடு புத்திசொல்லிப் புவியினிலே புதுப்படைப்பாய் மருளற்றுப் பலுகுமென மக்களுக்கு நோவாசானான்

233.
இவ்வளவா யன்புகூர்ந்த இறைவனைநாம் இனிதேற்றுச் செவ்விதாகச் சேர்ந்தாங்கு செயுந்தகனப் பலியேற்று எவ்வளவோ நன்மைகளை எல்லார்க்கும் நானீவேன் அவ்வளவு முந்தனுடை அகத்தூய்மை தன்னாலாம்.

3.உடன்படிக்கை அடங்கன்

234.

அடியானின் பலியேற்ற ஆண்டவனா ரெனவரைத்து கொடியாரை யினிச்சபியேன் கொடுக்கோளாற் கொல்லமாட்டேன் வடிவான வானவில்லை வாய்மைகிகும் உடனபடிக்கை முடிவான வடையாள முத்திரையா யிடுவனென்றார்.

235.

ஆதியெனும் மாதாமின் அழிவின்பின் நீயாதிச் சாதிமனு வானாயென் சகமாள உணங்காத்தேன் நீதியுன் நீலைகொண்டு நீசத்தனந் தடைசெய்து மீதியுயிர் நெறியுடனே மீட்பெய்தி வாழ்கவென்றார்.

236.

மன்திருத்தி மறைப்படித்து மாதேவன் தனைப்பணிந்து பண்ணிசைத்துப் பாப்பாடிப் பகுத்திட்ட கற்பனைகள் விண்ணோகும் விதியென்று வீணான வழிசெல்லா எண்ணாழடன் இவ்வுலகில் இனம்பெருக்க வாழ்த்தினாரே.

4. நோவாவின் தலைமை படங்கள்.

237.

இறைவனருள் இணைமக்கள் இல்லறத்தில் நல்லறமாய்க் குறையற்ற சூழ்மபநலன் குலாவிடவே குழந்தையெனும் நிறையற்ற பெருஞ்செல்வம் நீட்டிரி நிலவிடவே மறைவிதியில் மாறாத மக்களென் வாழ்ந்தனரால்

238.

தலைவழியில் வால்சென்று தடைகடக்கும் தகையொக்க வலையெதிலுஞ் சிக்காது வரம்பிகந்து நடவாது நிலையெதிலே தழும்பாது நீதிபரன் செங்கோலின் சிலையெனவே நோவாவின் சீரோங்கிச் சிறந்ததுவே.

238 (அ)

இறைதந்த இன்னருளை இயக்கியிந்த ஈவினைநாம் கறையறவே பெறுவதற்குக் கருணையுற்றுக் காத்தளித்த மறையெந்தை நோவாவை முதற்பிதாவாய் உகந்தேற்று மறைபோற்று மிறையடியில் மக்களெல்லாம் போற்றினரே.

5. உடன்படிக்கை வாழ்வு அடங்கள்.

238 (ஆ)

புரிதொழிலிற் புனிதமிகப் புவிபடைத்தான் முன்னிலையில் ஸ. ரியபடி உள்ளென்ற உண்மையெதின் செயலாகச் சரியென்ற மனச்சாட்சி சான்றீயச் சத்தியத்தின் விரிசலில்லா விதியுடனே விணையாற்றி வாழ்ந்தனரால்.

239.

மனமயக்க முட்டுகின்ற மாயப்பிசா செனும்பாவக் கனத்தியக்கம் நெருங்காமல் கர்த்தனையே நினைப்பிருத்தி தனந்தேல் நோக்கன்றித் தருமவினை யிலக்காக தினந்தேவ ணடிபோற்றிக் திருக்கடமை செய்திருந்தார்.

240.

கிழத்துள்ள இவையாவு மிறைதந்தான் இனுந்தருவான் கூத்துள்ள இவையாவுஞ் சணப்போதே சரிந்திடுங்கான் அகத்துள்ளோ உறையந்த ஆண்டவனின் அருள்மட்டும் கூந்தருகுஞ் சுகமாகுஞ் சொர்க்கமதின் பேராகும்

241.

ாங்ருபெரும் விசவாச எண்ணைம் நிறை இதயழுன் அங்ருங்று உள்ளசீவ அப்பமதாய் அரண்கொடையை மாங்ரியுடன் அனுபவித்து நாளையவ ஏருளென்று பெலாங்ரியுடன் விழித்தெழும்பும் விநயவாழ்க்கை வாழ்ந்தனரால்.

5.உடன்படிக்கை மீற்பு படலம்

1.யீண்டும் பாவவாரம்பு அடங்கன்.

242.

தேவனவன் சாயலாகச் செய்தளித்த மனுக்குலத்தில்
பாவவினை பரவதற்குப் பகுத்தறிவோர் காரணமாம்.
ஆவதிது எதனாலா மாமென்று விடைகாணப்
போவதினார் புனியியற்கைப் பொருளாய்வில் நலைப்பதுவாம்.

243.

இப்பொருளோ டிசக்கதி இணையுங்கால் ஸதாகும்
எப்பொருளுஞ் மியற்கையினின் இனியகொடை இரசாயனத்
தப்புகளா ஸற்புதங்கள் தானாகு மதைக்கொண்டு
இப்புவியை இறைசெய்தா னென்பதோ வென்பார்கள்

244.

பூதமைந்தின் புணர்ச்சியினாற் புன்னுடல முருவாகும்
நாதமெனுஞ் சக்தியினால் நல்வாழ்வு நடைபோடும்
வேதமிதை மறைப்பதனால் வேறுதனை மறையென்பார்
போதனவன் பொய்க்கட்டுப் புனைக்காதை என்பார்கள்

245.

இவ்வாறு இயற்கைவிதி இயம்புவார் இவைபடைத்த
தெவ்வாறு எனியிம்பார் எல்லாமே ஆவதற்கோர்
செவ்வாறு செய்கின்ற சீர்ச்சக்தி வேண்டுமென்றால்
ஒவ்வாத விடைதருவா ருருவாக்கல் பவனினையே.

246.
பகுத்தறிவு விஞ்சவதால் படைத்தவனைப் பார்மறக்கும்
தொகுத்தறியு மாற்றுவுள்ளார் தொபர்ந்துணர மாட்டாமல்
வகுத்திடுவார் வழக்கங்கள் வழியெதுவோ வாய்ப்பாக
மிகுத்திடுமேல் மேற்கொள்ள மிகைவிளையும் பாவவினை.

247.
நோவா மறைந்தயின்னர் நோன்புகளும் நோர்ப்புகளும்
காவாத விதியாகிக் கைவிட்ட சந்ததியார்
நோவாவும் பிரளையும் நொடிபோன்ற கணதயென்றார்
ரவானு மாதாவும் இதைப்போன்ற புரளியென்றார்.

2.பாபேற் கோபுர அடங்கன்.

248.
காலங் கடக்கக் கற்பனையின் கட்டளைகள் கயவர் தம்மால்
ஞாலம் துறக்க நாகரீக நலிப்பெயரால் நடத்தை கெட்டு
சீலம் பறக்கச் சிந்தனைகள் சீரழியச் சிறுமை தாங்கி
மூலப் பொருளாம் மூர்த்திதன்னை மூர்க்கழற்றே மறந்திட் டாரே

249.
எல்லாக் குலத்தோர்க் கிசைவுளான் நோவா எனுமடியான்மறைவின்
பின்னர் வல்லான் இறைவன் தனவாவா னெட்டி வளர்ந்துதொட வலிமை
கொண்டு
எல்லைக் குப்பா எண்ணத் தப்பால் எழவுரும் எழிலாந் தூணை
கல்லாற் கருமண்ணாற் கடுஞ்சாந் ததினாற் கைதேரக் கட்டிக்
களித்த.ார்

3. பாபேற் கோபுரம் சீதறும் ஆடங்கள்.

250.

ஓர்ஜினம் ஒருமொழியார் ஒன்றுபட்ட ஒருபண்பால் ஒன்றி வாழ்ந்தார் கூர்முனைக் கோபுரத்தைக் கூட்டமாகக் கொள்ளவு இல்லா வண்ணாம் பார்மனு கட்டுவதைப் பார்த்தவிறை பயங்கரமாய் இடியச் செய்ய சீர்கெடச் சிதைந்ததுவே பாபேல்நுதி சிதறிமக்க னோடி னாரே.

251.

உச்சியில் தச்சனுரை உடன்வேலைக் குதவுபவன் ஊனம் யாகி மச்சியிற் கொத்தனுரை மன்சமப்பான் மறுதலிப்பான் மட்டில் லாத கச்சிதைக் கற்பொழிவான் கட்டளையைக் கழித்திடுவான் கடின மென்றே மிச்சமாம் பொருள்வீசி வினைமறந்து வினையாட்டுக் களமே யான.

252.

வரைபடப் பொறிவல்லான் வளைவுகளை வட்டமாக ஆக்கு மென்பான் உரையுட ஞுடனானும் உதவாத உருவ மென்பார் தரைபடத் தாங்குதூணைத் தரைமட்ட மாக்குமென்பார் மென்பான் நரைபட உல்லவளைய நடைதளர் நடவகொள்பனரி யாள ரானார்.

253.

தாம்பேசும் மொழியனரார் தாம்யாடிரென் தகையறியா ரயலா ரோடு வீம்புற்று வேலைசெய்யார் வீண்போது வினையின்றிப் போக்கு வார்கள் தேம்புற்று அழுவார்கள் திடீரென்று திட்டுவார்கள் திகைத்தே நீற்பார் ஆம்பேற்றால் அப்பணிசெய் யாற்றல்க எற்றதினால் அவனத்தும் வீணாம்

4. தேவ ஆக்கீணை ஆடங்கள்.

254.

ஆண்டவனை மதியாது அவரிருக்கும் ஆலயத்தை அழிப்பதற்காய் வேண்டுமொரு விண்ணுயர்ந்த பாபேலனும் விதியமைந்த கோபுரத்தை காண்டிடவே கட்டியதைக் கர்த்தர்தன் வலியாலே தகர்த்தெறிய மாண்டவர்கள் பலகோடி மற்றுமவர் மலைவுற்று மறதிபெற்றார்

255.

பேசுமொழி வேறானார் பேதலித்துப் பிரிந்தார்கள் பலவினமாய் சூசபவ வினைக்கிந்த ஆக்கினையைக் கொடுத்தவிறை குவலயத்தில் மாசுசெயும் மனிதர்களை மன்னித்து மன்மீது மெண்டுவாழ் காசறுநல் வாழ்வீந்துங் கருணைதனை கைக்கொள்ளார் மதியிலாரே.

3, பரம தேர்வுச் சுருக்கம்

5. தேவசி ந்தனை அடங்கல்.

256.
 மாந்தர்புரி மாதவறை மன்னிக்கும் மாதயவால் மகிபன் மேலும்
 சாந்தமுற்று மக்களினால் சர்வசீவன் சாகாது காத்துக் கொள்ளப்
 பாந்தமுற்ற பக்குவத்தைத் தேடலானார் பரிவாக வதற்காம் வாய்ப்பு
 ஆந்துவரும் வேளைக்காய் அகிலமன்பில் ஆழந்திடவே காத்து
 வந்தார்.

257.
 இவ்வா ரூலகம் இயல்புமாறி இருந்தகாலை இறைவற்கு
 செவ்வா யுளமும் ஓன்றாகச் சிந்தனைசெயல் நன்றாக
 எவ்வா றாயினு மிறைமறவா இதயமுடனே சீவனுடன்
 ஒவ்வாச் செயல்கள் உள்ளென்கொள்ளான் ஒருவனுலகில் இருந்தானே.

1.ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்த படலம்.

1.ஆபிரகாம் வரலாற்று அடங்கன்.

258.

சாரா ளென்னுந் திருவோடுஞ் சத்திய மென்னும் பொருளோடும் ஏரார் தொழிலு மெண்ணில்லா எழிலார் மந்தை விளைவோடும் பாராள் சாத்தான் தனக்கஞ்சிப் பரமன் தாழிற் பயந்தீர்த்து சீராய் வாழ்ந்த செம்மையுளான் சிந்தனை யாளன் ஆபிரகாம்

259.

அடுத்தோர் தனக்கு அரன்மகிமை அனைத்து மோதிக் கலைப்புற்றான் மடுக்கும் பிசாசின் வன்செயலை மறையால் வெட்டி மழித்திட்டான் விடுத்த கோளை வெறுத்தார்க்கு வினையின் பயன் னவெளிச் சொல்லித் தொடுத்த சொல்லின் அம்பாலே துளைந்து மனத்துப் ப்பானுற்றான்.

260.

படைத்த தேவன் பரிவுதன்னைப் பாரில் மறந்த பாகிக்கு கிடைத்த போது கிருபைவரங் கிளர்த்திச் சொல்லிச் சோர்ந்திட்டான் அடைத்த வகத்தில் அரனாரின் அன்புத் தீப மேற்றிவைக்க உடைத்த வகந்தை உறுத்தல்செய உபதே சித்துள முடைந்தானே.

261.

அயலார் செய்த அழிமதியை ஆண்டவன் தனக்கு எடுத்துரைத்தான் மயலா லிவர்கள் மமதையினை மாற்று மெனவே முறையிட்டான்

செயலாற் சொல்லாற் சிந்தனையாற் செம்மை பெற்ற அபிராமை ஓயலாற் பெரியன் கண்ணோக்கி ஓவனே எனது சுதனென்றார்.

262.

இங்கே யிருந்து நான்கூறும் இன்னோர் நாட்டிற் கேகிடுவாய் அங்கே யுனக்கு அனைத்துமா அகில மொன்றைக் காட்டிடுவேன் தங்கே யங்கே வாழ்ந்துந்தன் தலைமுறை பெருக்கி யென்மகிமை மங்கா தாக்கி வையகத்தில் மாண்பைச் சிறுக்கச் செய்திடுக.

263.

இறைவன் சொல்லே ஓவ்வுலகில் ஓயல்வ தென்று தானுணர்ந்து துறைகள் நதிகள் தொர்வழிகள் துட்ட விலங்குறை தார்வனாங்கள் பறைகள் கொட்டிப் பகற்கொள்ளை பறிக்கும் மறவர்ப் பாலைவனாம் மறைத்துடல் முறிக்கும் மலைப்பாம்பு மலிந்த மேடுகள் கடந்துவந்து

264.

கர்த்தர் காட்டிங் கானானைக் கடுகி நடந்து கால்சோர்ந்து எத்தர் வாழும் எகிப்துக்கு ஏகிப் பார்வோன் பணியாளாய் பித்தங் காமங் கொண்டாருட் பிழைக்கச் சாராள் தங்கை யென்று சித்தங் காட்டப் பார்வோனுஞ் சிற்றிடை மேல்நடசை கொண்டானே.

265.

தசையின் தாகந் தலைத்தீர்க்கத் தகாத வெண்ணைக் கொண்டொழுகும் நசையின் போக்கை நனிதுணர்ந்து நாயன் அவர்க்கு நலிலூட்டக் கசையாய்ப் பார்வோன் துடித்தெழுந்து கபட மேனோ செய்தனையுன் இசைந்த வில்லாள் எனவற்றியே ஏடுக்கா மிதனைப் பொறுமென்றான்

266.

மன்னிப் பளிப்பாய் மாற்றானின் மனையா ளென்றே யறியேனே இன்னும் இடர்கள் செய்யாது இவ்விடம் விட்டே ஏகிடுக பன்னியுன் சோதரி என்றிடாத பாசாங் கதனால் பண்பிழந்தேன் பின்னமாய் மனமும் பேதலித்தேன் பெயர்ந்திடு மென்றே ஆணையிட்டான்.

267.

காடும் மலையும் வளமுட்டும் கருநமில் தீர வெகிப்துவிட்டு தேடும் படியே தேவனிட்ட திருவிடந் தன்னைத் தேடிநடந் தோடுஞ் செயலில் ஒன்றியவர் ஓரிடம் வந்து உறைந்தங்கே நிடும் வயலும் விரிமந்தை விவரவாய் ஆக்கி விளைவுற்றார்

2.வீருத்தை தூவுற்ற அடங்கன்

268.

இல்லத் தரசி சாராட்கு இன்னுங் கர்ப்ப மில்லாத
பொல்லாத் துயரந் தணைப்போக்கப் போந்த அடிமை ஆகாட்கு
வல்லா ஸிசமவேல் எனும்மகவ வந்து பிறந்தான் சாராளோ
இல்லாக் குறையே முற்றாக இருத்த வூற்றும் இழந்திடும்.

269

கடந்தது காலமென்று கவலைநீ கொள்ளா யினிமேல்
இடமிலை யென்று ஏங்காய் இன்னலைப் போக்கத் தேவன்
திடமது கொண்டேன் உந்தன் திருமணக் கணியாய்க் கர்ப்பந்
தடழலை அழுதே யுண்ணும் தக்கநாள் நெருங்கிற ரெஞ்றார்.

270.

அழகினில் ரதியே போல்வாள் அன்பினில் இறையாள் தாழ்ஷமைப்
பழகுதற் குரியாள் பண்பிற் பைந்தமிழ் அணையாள் வேதம்
கழறிடும் கருத்தின் செல்வி கண்ணியங் கடமை மற்றும்
குழவிடுங் கட்டுப் பாடுங் குழவியின் உளமுங் கொண்டாள்.

271.

ஏனெனக் கேளாள் கொண்டான் ஏவலை இனிதாய்ச் செய்வாள்
மானெனத் துள்ளிச் செல்லும் மயிலவள் மற்றோர் துன்பந்
தானெனத் தவிக்குஞ் சிந்தைத் தனிரினள் வானின் மாரி
தேனெனக் கணவன் துயக்குந் திரள்குலைத் திராட்சை யாவாள்.

272.
இயன சாராள் தீமை தியக்குறு நினைவு சாராள்
ஆயன சாராள் அனபின் ஆக்கமே சாராள் நெஞ்சில்
மாயென வஞ்சஞ் சாராள் மண்பொன் மமதை சாராள்
தாயரின் தாயாஞ் சாராள் தகாத நினைவே சாராள்

273.
புக்ககம் விட்டு வேறோர் புகலகம் புகுந்து சாராள்
அக்கமாம் பக்கம் பார்த்து அநாதையர் அவலந் தீர்ப்பாள்
மிக்கிடு நிழலைப் போல மேலவர் அவைக்குச் சாராள்
ஏக்கண மானா லென்ன ஏழையின் தோழி சாராள்.

274.
திருநிறை எல்லாஸ் கொண்டுந் திகழுகுலந் தழழக்கக் கர்ப்பம்
உருநிறை கொள்ளா வள்ளத் துயரினால் குமைந்த சாராள்
பெருகுறு குலத்திற் காக பெருமணங்க கொண்டு ஆகாள்
கருவறக் கணவன் கையில் கண்ணிகா தானாஞ் செய்தாள்.

275.
வாழ்வினில் பங்கை யீந்த வல்லிலை தனக்கு மோசந்
தாழ்வறஶ் செய்ய வெண்ணித் தகைகை நடந்த ஆகாள்
ஆழ்வறு ஆபிர காமின் அகத்தினை அழகால் மாய்த்து
யீழ்வறு சிந்தை கொண்டு வீறுடன் வாழும் போது

276.
குறைவறஶ் சாராள் நானுங் குமைவதை உணர்ந்த நாதன்
நிறையிலா மனத்தாள் தன்னை நியாயமே தீர்க்க ஆகாள்
மறைவற வோடி மீண்டு மன்னிப்பு இரந்து நீற்கப்
விறைநுதற் சாராள் வேண்டப் பேதையைச் சேர்த்திட் பானே.

277.
வந்தவள் ஈன்ற மைந்தன் வல்லர் வினத்தின் வித்தாய்
நொந்தழி புரியுந் தீய நோதகு இகம வேலென்
ஏந்ததி கெடுக்கத் தேவன் சாராளின் மூல மாக
ந்தியின் கணியை ஈய உயரருட் சித்தங் கொண்டார்

3. மலடி மகாவீன்ற அடங்கன்.

278.

மதமுலை முடிந்து தொங்கும் மனநிலை உடலின் இன்ப விதமெது மேற்கா மேனி விரிதலை சருங்குப் காலை சதமெனக் கர்த்தர் சித்தஞ் சார்ந்தது சாராள் தன்னை இதழுறு அன்னை யாக்கு மியலது இயன்ற தம்மா.

279.

வயதில் முதிர்ந்தாள் மகப்பேற்று வலிமை கெட்டு மனஞ்சோர செயலில் இறைவன் சிந்தைக்குச் சிறப்பாய் ஓரினம் புதுவாக்க பயந்த மகவு பாரோங்கப் பணிகள் புரியும் பாங்காக நயந்த அருளால் சாரானும் நல்மக வொன்றைத் தரித்தாளே.

280.

முதிர்ந்த மலடி கருவற்ற முறைகள் இறையால் முடியாத விதிகள் ஏதும் இலையென்ற விந்தை வெளியாக் கிறற்றமா குதித்த மகவு ஆண்மகனாய்க் குலவு சசாக் கெனநாமம் பதித்து வளர்ந்தார் பாலகனும் பசுந்தளி ராக வளர்ந்தானே.

281.

அடிபணி செய்த ஆபிரகாம் அரச னான அபிமலக்குப் பிடியென மிளிரும் சசாக்கைப் பெரிதும் போற்றி இறைதந்த முடிமக னிவனே முதறிவால் முன்னாட் பவளினை நீக்குதற்கு கடிந்துரை பணிக்குந் தீர்க்கணெனக் கணிந்தே வாழ்த்திக் களிப்புற்றான்.

282.

கெளாவ மளித்துக் கடவுளிட்ட கட்டளை உலகிற் பரவிடவே பெளவழும் பாரும் பரவுலகும் பரம னடியைப் பணிந்திடவே ஒளவை அருள்ளை அவைமறையை அதிக மதிக மாயியிச் செளக்கிய நலனுஞ் சகலவாசீர்ச் சம்பந் தெல்லாம் பெற்றனனே.

4. மகனைத் தகனபலீ கொடுத்த அடங்கன்.

283.

ஒருகொடி தனது முதுவயதில் ஓரேகனி கணித்த போற்சாராள் தருவடி வழகன் சசாக்கைத் தவத்தின் பேறாய்க் கொண்டாட திருவா மிறைவன் ஆபிரகாந் திட்தை அறியத் திருவள்ளந் துருவ மகனைப் பலிகேட்டார் துயரக் கடலும் போங்கியதே.

284.

எனக்கவன் பலியே இதமாகும் என்னுரை விரும்பிற் தந்திடுக எனக்கவன் துணையே துணையானாற் துணிந்து முடியா தென்றிடவே சினக்காச் சிறுவனைக் கறிசமைத்துச் சிவனுக் கிட்டசிறுத்தொண்டன் தனக்காம் மனநிலை தாங்கியவன் தருவே னென்று உடன்சொன்னான்

285.

என்று சென்று சசாக்கை எடுத்துத் தமுனி சசற்கு ருன்றா யுகந்த என்மகனே நன்மை அன்றி ஆண்டவனார் என்றுந் தீமை செய்யாரே எனக்குத் திகைப்பை மீந்தாலும் கன்றா முன்னை எனக்கீந்தார் காப்பது அவரின் கடமையன்றோ

286.

பட்ட மரத்திற் பசுந்தளிரைப் பறிக்க விட்டுப் பலவர்ணாங் கொட்டும் மலரைப் பூக்கவைத்துக் கொவ்வைக் கணியைக் கொடுத்தவிறை காப்பளை யுலகிற் கற்பனையே கடக்க யாரால் முடிந்திடுமோ பர்த்து எல்லா மவன்வழியே விடாது பற்றுதல் என்பணியே.

287.

அணைத்தே மகவை மலையோரம் அழைத்துச் சென்று அமைப்போம்
பணைத்த பாறை தனிற்தீயைப் பாங்காய் மூடிப் பலநறுநெய்
பிணைத்த தூபங் காட்டியின் பிள்ளை தன்னைப் பிடித்திழுத்து
மனைத்தாய் விரிந்த பலிபீட மறையிற் கீட்த முயன்றானை

288.

அப்பா இதுவெலா மெதற்காக ஆகு மென்றே வாய்திறந்து
இப்பா லெழும்புகை எங்குசெலும் என்னை ஏனிப் பிடத்தே
தப்பறக் கீட்த முயல்கின்றாய் தாயார் அருகில் துயின்றேனோ
அப்புற மெதற்கு என்றானின் அம்மொழி அகத்தை அசைத்ததுவே

289.

தனதுடல் தன்னைத் தன்வாளாற் தனிக்கப் பிழக்குந்
தகையானான்
மனதுடன் ஒன்றாச் செயலதனை மறுக்க முடியா மயக்குற்றான்
இனமே இறுக்கும் என்றோர்ந்து எழுந்தீ எண்ணை மிருறுத்த
கனமே மிக்க கடவுளானை கடக்க முயன்று தோற்றிப்பான்.

290.

பசியோ யிருந்து பலசவையுள் பதார்த்த முண்ணை வாய்திறக்க
புசியே லென்று புறந்தள்ளும் புரியா உணர்வாற் புதிருற்றான்
கசியு மிதயக் கனிவாலே கற்பனை சர்றுக் கடப்போமென்
றிசியும் போது இறைவனாருள் இனிய செயல்கள் தேர்ந்திப்பான்.

291.

மகனே தேவன் அழைக்கின்றார் மகிபன் மாண்புக் கரம்பற்றி
தகவாய் அவர்மனை சென்றிவர் தந்தையர்க் கெல்லாந்தந்தையா
பகவான் அவரிடுப் கட்டளையைப் பகைத்தார் பாவி யாவதன்றி
சகத்திற் பிழைத்தார் இல்லையா சாவின் கூரில் வீழ்வார்கள்

292.

கேட்பதை யீழுங் கர்த்தரவர் கேளா தெடுக்கும் வலுவிருந்தும்
மீப்பதைத் தரவெனை அழைக்கின்றார் மிகையாய் இவ்விடர்
நாட்பட வுகில் வாழ்வில்லை நாமெலா மோர்நாள் அவர்கையில்
ஆட்படல் நியமம் அதனாலே அந்நாள் உனக்கு இந்நாளாம்

293.

கொட்டுங் கண்ணீர் குளிப்பாட்டக் குதிக்கும் பாசங் குளிர்தீய்க்கக்
கட்டுங் கரங்கள் கடிந்தாடக் கதித்த வெண்ணாய் கரையீற்
வெட்டும் படியே வீசம்வாள் விண்ணரி லோங்க விடுத்திடுமென்
றிட்ட கட்டளை வானிருந்து இகத்தை நடுக்கி இடிசெய்த.

5, ஆபிரகாபிள் சந்ததீயை ஆசீர்வதீத்த ஆடங்கன்.

294.

ரகப் புதல்வனென் றெண்ணாது எந்தன் கட்டளைக்
கோகக் கடலை எதிர்கொண்டு சோதனை கடந்து உன்பேற்றை
ஶாகத் துணிக்கத் தைரித்தாய் சாற்று முரைகள் சத்தியத்தின்
யோகக் குமரா இப்பாரில் யோசனை தூர் முன்னிந்ததை.

295.

பறுகச் செய்வேன் பாரெங்கும் பரந்திடு முந்தன் சந்ததியே
பிறுவை சமந்து தீர்பாவத் திருவே சாத்தான் வலியக்கும்
உலுத்த ரில்லா வுலகொன்று உன்னா லுலகில் உருவாகும்
வறுவா மெந்தன் உடன்படிக்கை வார்த்தை உன்னுடன்
செய்திட்டேன்.

296.

வாய்போ துமெந்தன் திருவார்த்தை என்னோ டுன்னைப்
பினைக்கட்டும்
துப்பாச் செயலைத் தவிர்க்கட்டுந் தடுமா றாயியன் தண்நீழில்
விய்போ தும்போ லிவெல்லாம் இருக்கு மிதற்கு என்மகினம்
வீராரா தாரைச் சினந்தீர்த்துச் செழித்து வாழ வாசிசொன்னார்.

2. யாக்கோபின் வம்சவிருத்திப் படலம்.

1. யாக்கோபின் சந்ததீ அடங்கன்.

297.

நல்லான் இயற்பெயராபிராமாம் நயந்திறை இட்டபேர் ஆபிரகாம் சொல்லாற் செயலாற் சோர்வின்றிச் சோதனை யேதும் வருத்தாது புல்லாய்ப் பூாய் வாழாது புனிதன் தன்மை புமிட்ட செல்லா ஓழி பலவாழ்ந்து சேர்ந்தான் முதுமைச் சாக்காட்டில்.

298.

தந்தை மறந்த பின்னிசாக்குத் தன்குலம் பெருக்க இடந்தேடி மந்தை மேய்த்து மாணிக்க மலராம் ரெபெக்கா ளென்பாளன் பந்தங் கொண்டு பணிப்பெண்ணாய்ப் பாங்கின் மனையாள் சொந்தச் சுவர்க்கச் சுகந்தன்னில் சுற்றங் சூழ வாழ்ந்தனரே.

299.

அன்பின் கனியாய் யாக்கோபு அழகின் படிவம் கனிந்திட்டார் இன்பக் கடலில் இசைமிட்கும் இதஞ்சேர் மதலைக் குறுவாயில் துன்பம் நீக்குந் துளித்தேனைத் துய்த்து வாழும் நாளையிலே மன்பதை பரக்க மறைதோய்க்க மாநிலம் பெருக்கும் நல்வித்தாய்

300.

இன்னோர் மகவை ரெபெக்கானும் இளைமை திரிந்த இனிமைக்கண் மின்னாள் எனவே மினிர்கர்ப்பும் மிகையாய்த் தரித்து ஏசாவென் சின்னான் தன்னை சன்றிட்டாள் சிறந்து வாழ சசாக்கும் அன்னார் தமக்கு அறிவுடிப் பாறவழி காட்டி வாழ்ந்திட்டான்.

301.

உலக வாழ்வின் இறுதியிலே ஊசலாடுந் தந்தையுயிர் விலக முதலே சிரேப்பங்கு விழைந்தவேசா யாக்கோபாய் கலகஞ் செய்யுஞ் சாத்தானாய்க் கபடமிட்டுக் கையேறக அலகை புரிய மந்திக்கு ஆளதாகி அபாதசெய்தான்.

302.

ஆற்ற நினைத்து ஆவிதளர் அருமைப்பிதா வாஞ்சையினை மாற்றித் தனக்கு வசமாக்க மறியினுானை மசாலைசேர்த் தெற்றங் கொண்டு தேகமெல்லாந் தேக்குரோமந் தனால்மறைத்து வேற்றாள் யாக்கோ வெனக்குரலை விகாரமாக்கி விருந்திட்டான்

303.

யாக்கோ பொருநாள் தேவன்சொல் லாணைசிர மேற்கொண்டவ் வாக்கின் படியே கானாவென் வழிநபைப்போ திடைவழியில் தாக்கு மொருவன் தன்னோடு தருக்கி யெதிர்த்துப் போராட போக்கு மிரவின் முடிவாங்கு பொருத்தேவ தூதன்தனை

304.

கண்டா ளெனினுங் கைகலப்பிற் கடுகினளவில் விட்டானில் மண்டும் பரிதியின் மலர்வின்மூன் மறையவிடா தத்தாதன் அங்கு மாசீர் அருளக்கேட் வலனுவந்து நல்லாசி பண்டு பெருக உன்நாமம் பரனருளிக் ரவேலென்றான்.

305.

தேவ தூத ளொடுபொருது தேர்ந்தபுவி மனிதனிவன் சுவ தாகுந் திருநாமம் அன்றுபெற்ற அனுபவத்தைச் சாவது வந்து அணைவேளை சலித்தபோது சிந்தித்துப் பாவ உலகில் இருந்துசெலல்லப் பரமனருளைப்பார்த்திருந்தான்.

306.

விருந்தைக் கொணர்ந்த ஏசாவும் விந்யத்துடனே தானிய அருந்து முணவின் சுவையாலே அருகேவந் தாவல்தீர் மருந்தா யிற்றிவ் மாமிசத்து மறுமைப்பினி இனியில்லை வருந்து முடலை யணைமகனே வடிவின்சாக் கென்றிட்டான்.

307.

தடவி யறிந்து மயிரில்லாத் தகைசேருடல் யாக்கோபின் உடல் மில்லை யெனவோர்ந்தென் னுடைமை கொள்ள வெனையேய்த்தாய் கடலாந் துயரின் கறைகாணாக் கலங்கவைத்தாய் கபடதினால் விமாய்ச் சிரேப்ப பாகங்கள் விற்பனைபோற் பெற்றிட்டாய்

308.

என்றே சுசாக் கிடிந்துரைத்து இறைவனடியைச் சேர்ந்திட்டான்
அன்றே உரிமை தானிழுந்த அன்புயாக்கோப் அகன்றிட்டான்
துன்றுந் துயரீய் துட்டன்னாத் துய்த்தவேசா தொடர்வற்று
குன்றிப் போகக் குவலயத்தில் குறையற்றிட் டானேசாவே.

309.

தந்தை இறைதா எடிசேரத் தகிக்கும் வனத்திற் தானலைந்து
சொந்த விடமாய்ச் சுயம்புசொன்ன குழல் தன்னைத் தானடைந்து
எந்த விடமென் றெண்ணாது ஏகன் தந்த சவென்றே
விந்தை யாக வாழ்வற்றான் விருட்ச மெனவே விழுதிட்டான்.

310.

தேவன் அவர்க்கு தந்தவளத் தேயம் பெத்தற் பேராகும்
ஆவ திஸ்ர வேலினமாம் அக்குலத் தலைவ னெனவுயர்ந்து
மாவன் முதலாம் மலனவிக்கு மக்கள் பதின்மர் மறுதாரத்
தேவன் கொடையாய் இருமகவு தேர்ந்த குலங்கள் சராறாம்.

311.

இனிய கடைசிப் புதல்வர்கள் இருபேர் யோசேப் பென்யமெனங்
கனிவா யவர்கள் தம்தந்தை கனியாய் முதிர்ந்த வயோதிபத்தில்
தனிமை போக்கித் தந்தைக்குத் தக்க பணிக ளாற்றிவந்தார்
பணியாய்க் குளிர்ந்த அபபணியால் பாசம் மிக்கு மகிழ்ந்திருந்தான்.

2, யோசேப்பின் ஆநாதரவு அடங்கன்

312.

இருமணைத்துப் பிளைப்பினாலாம் சராறு பிள்ளை
உருவானார் பென்யமெனன் ஜுள்ளார்க்குள் ஜெல்லாம்
திருவான ஜிளையானாய் திகழ்ந்திட்பா னதனாற்
தருவான யாக்கோபு தளர்கின்ற தருணாம்.

313.
ஜிளையோனுக் கிடையான யோசேப்புப் பெயரான்
விளைவான வரியருவி விண்டகனா வுரைக்க
முலையாக முன்னாலே முத்தோர்க்கு முந்தும்
அளைவாழு மெலியாக அண்ணன்மார் வெறுத்தார்.

314.
பொல்லாத பொறாமைப்பேய் புகுந்தவர்க விதயம்
இல்லாத மனிதரென்ன இரும்பாகி யிறுக்க
கல்லான உள்தாராய்க் கடுஞ்சினத்த ராகி
வில்லாகக் குறிபார்த்து விடுத்தெய்ய நின்றார்

315.
பல்லிழுந்து பதங்கெட்டுப் பார்வைமணி மங்கிச்
சொல்லிழுந்து சுயங்கெட்டுச் சோர்வெல்லாந் தாங்கிப்
பொல்லிழுந்து புயமாடப் புனிநுஸ்க வாழும்
வல்லினத்தான் யாக்கோபின் வழிகாட்டி பெனியான்

315.
தீர்க்கனாய்த் தீயவைகள் தீய்த்திட்ட நன்மை
மார்க்கனாய் மறுவிழியாய் மன்னும்புவி மாம்சத்
தூர்த்தனார் தொல்லைதனைத் துடைக்கின்ற தூய
பார்த்தனாய் யோசேப்பு பார்க்கும்விழி யானான்.

316.

சேர்த்தனைத்து வாழ்ந்திடவே சினங்கொண்ட மற்றோர்
ஆர்த்தெழுந்து ஆற்றிவ அடக்கின்ற ஆமை
வேர்த்தொடுத்து விரிந்தெழுந்த விரோதத்தால் விதியின்
போர்த்தொடுத்து புவியீது புழுக்கத்திற் புரண்டார்.

215

சுடுபாலை நிலத்தொதுங்குஞ் சுனைகாட்டி யருகில்
அடுபுற்கள் நிரையூட்டி அனல்கக்கும் பகலில்
படுபோடு நாம்பாவே பக்கத்தே யிருந்து
கொடுபோடு கூறுகின்ற கொடுமைதனை நீணந்தார்.

318.

கிளையாக விரிந்துநிழற் கீளர்த்துகின்ற தங்கள்
விலைவாகும் விருந்துண்டு விழலாக விட்ட
களையானார் கதைபேசிக் காலத்தைக் கடத்தும்
இளையாருக் கிணிதாட்டு மிடும்பைதனை வெறுத்தார்.

319.

மந்தைகளை மேய்த்தொதுக்க மணற்பாலை பரக்கத்
தந்தம்வலி காணாவெனுந் தகைதந்தைக் குறைத்து
சுந்தரனாம் யோசேப்புச் சொர்ப்பனத்தின் ஞான
விந்தையனை வினைகூட்ட விழைந்தழைத்துச் சென்றார்.

320.

கொதிமணவிற் கால்புதைத்துக் குலைந்தோடும் மந்தை
பதிசேர்க்க விட்டவனைப் பார்த்திருந்து மகிழ்ந்தார்
மதியிக்கான் யோசேப்பு மணலெல்றியுங் காற்று
குதித்தோடி மறிமறிக்கக் குதாகலமே கொண்டார்.

321.

அப்பனுக்குத் தப்பாமலே அனைத்துமே கோள்சொல்
தப்பிதனைத் தலைமுழுகத் தைரியமே கொண்டார்
எப்படியும் இவனுயிரை இயமனுக்கு சுந்தாற்
துப்பரவாய்த் தொல்லையினித் தொடராதெனத் தேர்ந்தார்.

322.

சித்திரத்து வதைசெய்து சீவனதைப் போக்கல்
யுத்தியல்ல எனருபன் புதியதொரு மார்க்க
வித்தையதை விரித்துரைத்தான் விதிப்படியே யவனை
செத்தழியச் தாழ்முனில் செங்குத்தாய்த் தள்ளி.

323.
ஆடையனி தனிலாட்டு அளளரத்தந் தோய்த்து
பீடைகொளும் பெரும்வாயாற் பிணநாய்கள் கொன்று
உடையரு கிலவிட்டு ஒடினதைக் கண்டு
வாடையெனத் துயர்வாட்ட வந்தோமெனத் தந்தை.

325.

பாதத்தே வீழ்ந்தலறிப் பதைத்துருகு மென்ற
வாதத்தை மற்றவர்கள் வாயார வாழ்த்த
பேதத்தின் வித்தான் பிள்ளைதனைப் பிரடிப்
காதத்துத் தாழ்வள்ள கடுங்குழியிலிட்டார்.

326.
யாக்கோபின் மூன்வந்து யாவருமே யலற
யாக்கையது தளர்வற்ற யாக்கோபு புலம்பி
போக்கற்றேன் புத்திமிகு புத்திரனை யிழந்தேன்
தீக்கற்றை சூழவனாற் தீயதனா வெளிந்தேன்

327

செவ்வாயாற் கனவுரைத்துத் தீர்க்கமாம் பலனை
எவ்வாயா வினிக்கேட்பேன் இனியாருணை யொப்பர்
வெவ்வாயுள் நாயுண்ணை விதித்தவிதி யேதோ
அவ்வாயைப் பிடித்திடிக்க ஆகாததென் னுனக்கு..

328.
முன்பிறந்த பதின்மறையும் முடத்தன மின்றி
என்றும் ந் காப்பாயெனும் இறுமாப்பு ஏரியச்
சென்றநிலை யானதென செவ்வாய்நா யுண்ணை
மன்றிருந்து கனவுரைக்க மறைந்தனயோ வென்றான்.

329.
கொண்டனரோ கொலைக்கரத்துட் குமைத்தனரோ வன்னை
கண்டவர்கள் காப்பாற்றுங் கடமைதனை விட்டிப்
பண்டுபைக் பழிகொண்டு பாலைவன நாய்க்குத்
துண்டுபை செய்துன்னைத் துணித்தனரோ வறியேன்.

330.
கைக்காகா மக்களாநீர் காலன்வாய் பட்ட
மைக்கண்ணா னுந்தம்பி மாழுவதைப் பார்த்து
பைக்கொண்டு பதறுகிறீர் பற்றற்றீர் என்னைக்
கைக்கொள்ள மன்பிழந்து கவிழ்க்காதோ வென்றான்.

331.
கதறுமவன் முன்னடிக்கீல் கவலையற் றார்போற்
பதறுமவர் பாசாங்காம் பார்போலி ஒளியில்
உகரியழும் யாக்கோபின் உள்ளத்தொளி பட்டு
சிதறுமொழி இருப்பாகச் செகமிருட்டே ஆன.

3.யேசேப்பு ஆட்மையான அடங்கன்.

332.

இடுகுளியி விடுப்பட்போ ஸிரவுபகல் கதறி
பட்டுகுளியை விட்டெழும்பப் பாடுற்றும் முடியா
தடுமாறும் போதவர்கள் தனித்தவனைப் பின்பு
மடுத்தார்த்து மணற்கொண்டு மறைக்கவே நினைக்க.

333.

ஆதாவென் னோரண்ணன் உள்ளமது விரங்கி
ஆதாயமா னோர்மார்க்க மாய்ந்தறிய முயன்று
தோதாக மீட்டுடுத்துத் தொகைவெள்ளி விலைக்கு
தீதாகா விற்றிப்பால் தீயபழி சேரா.

334.

உயிர்காத்து ஓம்புநலம் உற்றிலாம் பகையாம்
பயிர்சேர்த்து விளைவுகொறும் பாவமது மண்டா
தயிர்கடைந்து நெய்வெண்ணைய் தாங்கொள்ளல் போல
உயிர்காத்து விற்பதுதான் உத்தமமா மென்றான்.

335.
மணைற்திரைகால் கடற்பாலை மாவிரிவில் நீண்ட
நுணர்த்தலையார் உடலொட்டை நுதிவரிசை கொண்ட
தணைலவழியில் வாணிபத்துத் தகையில்ம வேலர்
அணைகுழுவிற் கடிமைவிற் றாயப்பணங் கொண்டார்.

336.
ஆத்திரத்தா வன்பிழந்த அண்ணன்மா ரப்போ
கோத்திரத்தைப் பெருக்கவிறை கொள்ளெண்ணாம் யோசேப்
பாத்திரனைக் கொள்விலையால் பங்கிட்டுப் பணத்தணைச்
சேத்தணைத்து பாலையெனச் செம்பாவஞ் செறிந்தார்.

337.
அணைக்குங்கர மடிக்குமது அன்பெழுங்கால் மீண்டும்
பிணைக்குமென ஏமாந்து பிரிந்துமை யான
துணையில்லாத் துடித்தழுத் துயரமதால் யோசேப்
பதைதவழல் பரவியதாற் பாலைவர்கள் வற்றார்.

338.
விற்றிட்ட பொன்னொத்த விலையான பொன்னை
உற்றிட்டு நானுழைத்து உங்களுக்குத் தருவேன்
முற்றுங்கள் அடிமைநான் முனியாது மீட்டுப்
பற்றுங்கள் என்கரத்தைப் பணிக்கிண்றேன் என்பான்.

339.
இதுகாறும் நடந்தவினை எடுத்தியம்ப மாட்டேன்
எதுவான போதும்நான் எழிமையுடன் வாழ்வேன்
அதுபோக வாயுள்வரை ஆனபணி செய்வேன்
போதுவாக நானிலையன் பொறுத்தருண மென்றான்.

340.
பாலைவீழ் நீர்போலப் பதறுமவன் வார்த்தை
ஶாலையிடப் பதின்மருமே தாங்திரும்பி நீன்றார்
மேலைவீழ் சூரியனின் வெம்மையினால் நானப்
பாலைவனப் பயணிகள்கை பறித்தெடுத்து நடந்தார்

4. போசேப்பு எகிப்தை அடைந்த அடங்கன்

341.
நாமொன்று நினைக்கின்றோம் நமைப்படைத்த பரமன்
தாமொன்று நினைக்கின்றார் எனக்கூறல் தவறாம்
யாமொன்று நினைக்கின்றது அவர்சித்தமா யிருப்பின்
நாமொன்றி நினைப்பவைகள் நடவாது விடுமோ

342.
நினைப்பதிற்கும் அதிகதிகம் நிறைவான கிருபை
தனைத்தந்து தருகின்ற தரவிருக்குந் தந்தை
வினையறியோ மாணாலும் விரும்புவதில் மேலாய்
அனைபோல வருளீயும் அவனன்றோ விறைவன்

343.
வீழ்மரங்கள் விழுதான்றி விரிதருவாய் நிழற்றும்
ஆழ்மரங்கள் அப்படியே அடியிருக்க விற்று
பாழ்மரமாய்ப் பயனற்றுப் படிவதுவு முண்டு
வாழ்விதற்கு விலக்கல்ல வல்லபரன் கொடையே.

344.
சதறியா தெரிச்சல்கொண்ட டிரங்காத தம்பி
போதழியப் புன்செயலாற் பூரித்தார் பதின்மர்
சுதறியா யோசேப்போ சூழ்செம்மைக் கடவின்
முதறிவா மெகிப்பதைந்து முழுவளர்ச்சி யுற்றான்.

345.
பாராண்ட பார்வோனின் பணிப்புரையைக் காக்கும்
சீராண்ட அதிபதிபோத தியாப்பென்னும் பேரான
காராண்ட யோசேப்பைக் கையடிமை கொள்ள
வேராண்ட வளார்விதியின் விளையாட்டுத் தொடர்ந்த.

346.
சீரியநல் விதமொழியாற் சிந்தைநிறை புரிதக்
கூரியசெம் பணிவாலுங் கொள்ளடிமை உணர்ந்து
வீரியஞ்செய் வினைபணியால் விளங்கிடுமெய் ஞானக்
காரியஞ்செய் கடைமைபுரி கண்ணியித்தின் கனிவால்

5. யோசேப்புக்கு இறையறஞ் சூர்ந்த அடங்கன்

347.
கட்டுப்பா டெனுமழகாற் காலமுனர்ந் தேவத
திட்பமிடுஞ் செயற்திறனாற் செம்மையுறு பொருளை
முட்டுப்பாடற வொறுத்து முன்சேர்த்து வைத்து
நட்பழா துதவகின்ற நயனாலு முயர்ந்தான்.

348.
விதமுளைத்து வேர்விட்டு விரிக்களைகள் பரந்து
கதையளக்குங் கிளிகுருவி கனியுண்ணை அமர்ந்து
வதைசொரியும் நறவுண்ணை மகிழ்தருவாய் ஆன
கதைபோல யோசேப்புக் கடவளருள் பெற்றான்.

349.
கட்டளைக்கு அடிபணிந்து கரங்குவித்து ஏவி
நிட்டமைத்துச் செயல் தணித்து கூடுமானை பணித்து
விட்குறை எதுவுமின்றி விளைபயனைக் கணித்து
தொட்டிதலாம் பொன்னாகத் தொண்டாற்றி வாழ்ந்தான்,

350.
செய்சேவை தனக்குநலன் சேருமொரு வேலை
எய்யம்பு குறிதவறா தென்றாலது எய்யும்
மெய்க்கைத விரிவஞ்சி விடுஞானக் கருத்து
செய்செயல்கள் செம்மையெனிற் சேரும்பலன் செகத்தே.

351.
ஷ ஃங்மமைவிற லூதுகுழல் உலகத்தி வெதற்கு
ஷ ஃங்டதற்கு உரியவிடம் ஓர்போது என்பா
கண்டவுண்ணமை யோசேப்பின் கதைகூறும் வண்ணைம்
தொண்டினிமை மண்டலத்தின் தொலைதாக்கிற் றம்மா

354

அன்புளங் கலக்குங் காலை அங்கப் பொலிவு தேரார்
இன்பமா யினிக்கும் வேளை இலாததும் இருக்கக் காண்பார்
மன்பதை காதற் சீரார் மருவிடக் காம மென்னும்
என்பதே யன்றி ஊனின் எழிலினா லாவ தில்லை

355

ஆதலா ஸன்பு கொண்டா ரவரவர்க் கிறைவ ணீந்த
மாதரா ரன்றி மற்று மனுவடல் மருவி டார்கள்
போதரு மலரே யன்றிப் பூத்திபா திரண்டு பூக்கள்
காதல ரொருவ ராகக் கையறு வாழ்க்கை ந்னும்

356

தசைமிகு போகந் துய்த்துத் தருமின்ப முண்டார் தம்மை
நசைமிகு நறவுக் காக நனிமெழு குண்டா ரென்க
டிசைபட வாழ்ந்து தேவ னின்னமு துண்ண வேண்டில்
வசைப்பா துள்ளத் தன்பால் வளர்வணர் வுந்தல் வேண்டும்

357

மதிமுகம் வாடித் தேயும் வளர்முலை வடிந்து சாயும்
கதிபெறச் சமூலுங் கணகள் காரிய மிழந்து ஓயும்
விதிகுறங் கென்னும் வாழை விரிமடல் சுருங்கிக் காயும்
நதியெனத் தேங்காக் காமம் நடைமெலிந் தூர்ந்து மாயும்

358

மாம்பழக் கண்ணம் வற்றி மதுநிறை கலசப் பெற்றி
தேம்பிச் செவ்வாய் முற்றுந் தீர்ளபலாக் கணியின் முள்ளாய்
உம்பிட வெடிக்கும் முத்து ஓரிர்பல் வீழ்ந்து உட்டைக்
சூம்பலாங் கூந்தல் பஞ்சின் குவியலாய்க் குலைந்து கொட்டும்

359

புண்ணகை பூத்த நெஞ்சம் புழுங்கியே அழுது விம்மும்
மென்னிசை சேர்த்த சொற்கள் மெலிந்தழு மூனக லாகும்
கண்ணியர் கிந்தக் கோலங் காலைய ரென்ன வாவார்
சென்றியில் வழுக்கை வீழ்ந்து சிறுபழு வற்ற லாவார்

360

ஆதலா ஸன்றோ வான்றா ரதையொரு பொருளாய்க் கொள்ளார்
பாதக மென்பார் கொண்டாற் பசித்து லினைவார் தேக
போதலை யெண்ணார் தெய்வ மோகமே பெரிதாய்க் கொண்டு
தூலம் வாழ்வா ரொன்றாய்ப் பொருந்துட லிரண்டாய்க் கொள்வார்

3.யோசேப்பின்சிறையருபவர்ப் படலம்

1.ஆஸைத் தீயின் தீமை அடங்கன்

352
உள்ளம் முடலுந் தூய வணர்வினா லுந்த லுற்று
கள்நிகர் வெறியா ஸன்புக் கயிற்றினா லிலையைப் பெற்று
வெள்ளமாங் காதல் பொங்க வேற்றவர் நினைவை வெடிக்
கொள்வதே கலவி யாகுங் குற்றமி லின்ப மாகும்

353
நாணமும் மடழங் கொண்டாள் நப்பினிற் கரைந்து போகக்
கோணங்கள் மறைந்து கோளக் குவியலாய் மனங்க ளோன்றுப்
பாணங்கள் தைக்கப் பஞ்சில் பரந்திடு தீயாத் தேகம்
ஏணமா யெரிய விரண்டு ஏகமாம் நிலையே யின்பம்

இத்தகை நீதி பாரி லிங்கினு மிடும்பு செய்யும் புத்தியில் மாந்தர் போகப் பொருள்தாய்ப் புல்லுந் தேகப் பித்தினாற் திளைத்துப் பேணிப் பெரும்பிழை செய்யுந் தீயார் சித்தமே யிழந்து சீரின் சிறப்பதை யிழந்து போவார்

2. சுலைகாவீன் தூழ்ச்சீ அடங்கன்

அலையெனத் தீரண்ட கூந்த வசீர்முலை வனப்பில் மேகந் தொலையெனத் துவள மின்னர் துடியிடை நுதலோ வானில் நிலையுரூ நிலவிற் பாதி நிழல்மிகு தருவாள் தேசுச் சிலையென ரூளிர்வாள் சுலைகா சிரித்தெழி லூட்டி நின்றாள்

போத்திபா வென்னும் பூமான் பொங்கிடு மனையா ளானாள் சாத்திர வல்லான் யோசேப் சகலமுங் கணித்து வீட்டின் கோத்திர வடிமை யாகிக் குற்றேவல் புரியுங் காலை பாத்திர ஏவனே யெந்தன் பருவத்துப் பசியைத் தீர்ப்பான்

ஏற்றவன் எழிலா லெந்தன் கீதயத்துட் புகுந்து மானந் தோற்றுத் துயர மீந்து தொட்டவ னின்பக் கேணி ஆற்றிடை நீந்த வல்லா னகத்திடை அகலா நேசன் ஏற்றதோர் தருணாம் பார்த்து ஏந்துதற் கிரக்க லானாள்

காவலர் துணைவ னில்லாக் காலத்தே ஏவல் செய்வார் போவதைப் பணித்துச் சுலைகா பொசிக்கிடும் விரகத் தீயாற் சாவதைத் தவிர்க்க யோசேப் சரசமாம் மருந்தை உண்டு நோவதைத் தீர்க்க வேண்ணி நூர்க்கவ னருகில் வந்தாள்

கண்ணினம் யழைப்பை விட்டுக் காமநோய் தீயை மூட்டிப் புண்ணெழைப் புழங்குநெஞ்சின் புடைப்பினாற்போகங் கூட்டி துண்ணெனத் துடியை யாட்டித் தொடைத் துகில் நெகிழுக் காட்டி அண்ணலை அணையத் தாவி அருகினி லசைந்து வந்தாள்

3. யோசேப்பு தீமை கண்டு அஞ்சீய அடங்கன்

தென்றலாய்ச் செழுமை மேனி தீண்டவே தீயாப் போனான் குன்றுகள் மோதக் கொள்கை குலைந்தீடக் குன்றிக் கோணிக் கன்றது தாயின் முன்னாற் கால்பொரா நின்ற போது கொன்றிட வந்த கூற்றாஸ் கொடியதைக் கண்ணாற் கண்டான்

அரும்பசி வாட்டிங் காலை அழுதைத் தூட்டிங் கையை விரும்பிடா தொதுக்கி வீசும் விண்ணாஸ் விறைத்துப் போனான் கரும்பது சுவைதா னென்றாற் களவெடுத் துண்ண லாமோ பெரும்பிழை வேலி பயிரைப் பிழைத்தீபா தழித்தல் நன்றோ

பள்ளமாஸ் குழியில் வீழ்த்திப் பயணிகள் தமக்கு விற்கக் கள்ளமில் எசமான் மீட்டுக் காத்தநல் லுதவி யெண்ணிற் தெள்ளமார் தந்தை கிவளோ திருநிறை அன்னை யாவாள் உள்ளுமோ உள்ள மொவ்வா உலதின் உறவுக் கென்றான்

விரகமாந் தீயால் வெந்து வேகிடும் போது கண்கள் துரகமே ஏறும்பாய்க் கோற்றுமித் துடியினிற் துவழுவே னாமிற் நரகமே யன்றி வேறென் நான்பெறு மின்ப மாகும் கரவினிற் காம முண்ணுங் காழுக னல்லே னென்றான்

371

இடர்மிகு முனமே யிந்த இருவிழி அழைப்பை யேற்றல்
மடமிது மாதா வென்னை மன்னியு மென்று பாதத்
தடமதைப் பணிந்து நீங்களென் தாய்நா னுங்கள் சேயன்
விடமதை மகவுக் கூட்ட விரும்புவ தென்னே யம்மா

372

அழிந்திடு மூடல மன்போ வழியாத தறிவை காமம்
இழிந்திடு செயலே யாகு மின்பமோர் கணத்தே வீழுங்
கழிந்திடுச் கானல் நீரே காழுகர் வாழ்ந்த தில்லை
பழித்திடு மூலகம் நம்மைப் பாதகந் தடுமி னென்றான்

373

கண்ணிலாக் காமப் பார்வை குடுமிருள் தனிலுங் கூட
விண்ணெணழு ஒளியாய்ப் பாயும் வீணாலை இச்சொல் லென்னப்
பெண்ணைவ வின்பப் பேயாள் பீறிடு விரகந் தேய்க்க
எண்ணிடை நெருங்க யோசேப் எடுத்தெறிந் துதறித் தள்ளி

4.யோசேப்பு சீறைறப்பட்ட ஆடங்கள்

374

உடினான் தன்னைப் பார்த்து ஒறுத்தவள் உரைக்க லுற்றாள்
உடினாய் யுன்னை நாடி உணர்ச்சியைத் தணிக்க வந்தேன்
கூடிட வலிமை யற்றாய் குற்றமே சுமத்து கின்றாய்
நாடிதை யறிய முன்னர் நான்பலி கொள்வே னென்றாள்

375
உடுத்தணி யாடை பிய்த்து உரிந்தெறிந் துதறித் தள்ளி
அடுக்குமோ மிதுவோ நீதி யாருமே இலையா வம்மின
கெடுத்திட வந்தா னிந்தக் கீழ்மகன் இசர வேலான்
தடுத்தட வருவீ ரெந்தன் தளிருடல் காப்பீ ரென்றாள்

376

ஜயகோ வெந்தன் கற்பு அழிந்ததே அரவந் தீண்டு
மெய்யது ஆனே னின்னும் மேதினி வாழ லாமோ
அய்யனார் வந்தா வென்ன வறைகுவ னழிந்த மாட்சி
பொய்யெனக் கொள்ள லாமோ புனிதமே கெட்ட தென்றாள்

377

காவலர் கதறல் கேட்டுக் கடுகினர் யோசேப் துஞ்சிச்
சாவது மேவ நின்றான் சமுக்கிடப் பொக்கள் சொல்லி
நாவலாள் நவின்றா ஸங்கு நண்ணிய போத்தி பாவும்
ஆவலா யணைத்துப் பெண்ணே அஞ்சிடே லென்று சொல்வான்

378

தந்தைபோல் அணைத்த அன்னாள் தலைவனைத் தழுவி விம்மிச்
செந்தணால் பரப்பி வாட்டச் சிறையினில் அவனைத் தள்ளி
நொந்திடச் செய்ய வாணை நுவனறவன் நொடிந்த மாதை
வெந்தணால் விரகத் தாளென் விபரமே அறியா னாகி

379

பைந்தளிர்ப் பாவாய் பைம்பொன் பளிங்கிடு சிலையே வானின்
செந்தளிர்ச் சுடரே சிதம் சிவணிடு மதியே உள்ளந்
தந்திடு அழுதே தெனிற் தரும் பலாச் சுளையே எந்தன்
சிந்தயிற் திருவே உந்தன் சீர்களை அறிவேன் அஞ்சேல்

380

உந்தனுக் கிழுக்குச் செய்தா னுமிருணா வேலை இன்னும்
எந்தனின் கையி லெந்த லெற்குமோ இழுக்கே யன்றோ
கந்தவி மேலின் ஆணை கர்பினைக் காத்த வுன்னை
ஸிந்தமே வீழினும் நான் விட்டு மாட்டே னென்றான்

381

சத்தியம் வெல்லு மென்று சரித்திரும் சாட்சி சொல்லும்
நித்தியம் மரணந் தாண்டி நிலைகொனும் உண்மை தேர்ந்து
கத்திய முரைத்த வீங்கு காரிய மாற்றா தென்றும்
கத்துவ வீணை யென்றுங் கல்லினும் கடுமை யானாள்

382

உர்கணத் தின்பப் போதுக் கொற்றுமைப் படுதல் தன்னிற் தீர்கணத் தீயில் வீழ்ந்து தீகழுபினா மாதல் நன்று கார்மனக் கருணைத் தேவன் கற்பனை கடக்கல் மேலாம் சீர்கெடு சிறையில் வாடிச் செத்தழி வறுதல் என்றான்

383

வாய்மைக்கு வாயுங் கையும் வைத்தவர் யாரு மில்லை வாய்மைக்கு வரட்சியில்லை வளர்ச்சியுந் தேய்வு மில்லை வாய்மைக்கு அறிவுமில்லை வன்பினால் வருந்த லில்லை வாய்மைய்தான் தேகமாகும் வாழ்வினின் நோக்க மாகும்

384

ஆங்குசிறைப் பட்யோசேப் அதன்பொருள் தேர்ந்து தேவன் பாங்குநிறை ஆசியோடும் பரிவுன் பண்பு பாசந் தேங்குமறை ஆற்றலோடும் திகைத்தீடா திருக்கும் போது தாங்கண்ட கனவினர்த்தந் தருகுக என்றே ஆணை

385

பார்வோனார் பணிக்கயோசேப் பலனாது பரனாற் தேர்ந்து கார்மிக்கநற் காலமேழு கதிர்மிகு வருட மாகும் நீர்த்தக்கும் காலமேழு நிழலெனத் தொபரப் பஞ்சங் சீர்கொண்ட நாட்டை வாட்டுஞ் சேமியும் என்று சொன்னான்

5. சீறைப்பு அடங்கள்.

387

பொருந்திற்று கனவிற் கேற்பப் பொன்னுரை கேட்ட பார்வோன் பெருஞ் செல்வங் கொண்டான் போஸப் பெய்யுரை புகழ்ந்து யோசேப் அருந்தக்கா னழைத்தே எகிப்தின் அதிபதி யாக்க மேலும் இருந்தியங் கணித்துக் கார்க்கும் இணைபதி பதனி யந்தான்

387

கைக்கொண்ட கரும் மாயுங் கண்ணனாய்க் கால நேரம் மைக்கொண்ட ஏவல் தான் மதினாலால் பொருளைச் சேர்த்துத் தைக்கண்ட போது மிக்க தானிய விளைவைக் கூட்டிப் பைக்கொண்டு பொதிந்து பாரிற் பக்குவஞ் செய்து காத்தான்

388

பழனங்கள் செழித்த பஞ்சைப் பயிருடன் புஞ்சை யோங்கிக் கழனிக்கண் காய்த்த செந்நெற் கதிர்களுஞ் செழித்த சூட்டின் சழனங்கள் உயர்ந்த வானிற் சூரிய ணெட்டுஞ் தூரம் பிழம்பற்றுப் பெய்த மாரிப் பெற்றியால் பெருமை சேர்த்தான்

389

எழுமாத்க விழுவை தன்னா லெல்லவ னேழு ஆட்டைப் பழுக்கொண்டு சமந்து தீர்த்தான் பதைத்திடு மனலா வூட்க விழுகின்ற மாரி பொய்க்க விண்டுளி இடையி ழுண்டான் வழுவுள்ள ஏழு ஆண்டு வந்தது வரட்சி ஏந்தி

400

வானம்வெண் நீல மாகி வயல்களிற் செம்மை போர்த்த தானஞ்செய் கைகள் காய்ந்து தருமத்தின் தலையைப் போர்த்த மோனஞ்சின் நிலையைக் காட்டி முழுநதி வரட்சி போர்த்த கானத்தின் தருக்கள் தீய்ந்து கருநிற மெங்கும் போர்த்த

401

உண்ணாது உடலம் வற்ற வுற்றதா வுலர்ந்த தேகத் தெண்ணாற்காம் எலும்பு தோனற ஏலவாம் நலமே தெய்ந்த மண்ணுணுண்ணும் பசியும் நோயும் மனமெலாந் துன்பப் பாரம் கண்ணெல்லாப் கசியுங் கண்ணீர் காற்றினாற் காய்ந்து போமே

402

அடுப்பெல்லாஞ் சாம்பல் பூத்த அனிநெருப் பனலாற் தீய்ந்த டுப்பெல்லா முடம்பே யான உறையுன் முடைந்து போன இடுப்பெல்லா மெலும்பே ஏந்த எரிபசி உயிரை ஏய்த்த தடுப்பில்லா தடைந்து காய்த்த தவியிடுக் கொடுமை என்னே

403

வீழ்ந்திடப் பூத்திற் பாசம் விட்டூந் தொட்ட தானார் குழ்ந்திடப் புதிலா மென்று அவணாத்தமுங் குழந்தை தாயின் குழ்ந்திடப் பற்ற லெந்திச் சுவைபெற முயன்று தோற்று வாழ்ந்திடப் மண்ணில் மாண்டு வளந்தரு உரமே யாகும்

404

இருமெல்லாப் காய்ந்த பட்டை மாந்தரின் தேகத் தோடு தரங்காணப் போட்டி போட்டுத் தாரணிக் கல்வி கற்ற ஶரங்கள்போ லாக்கப் பசியின் மலிவினால் மதியின் பத்தை ரங்கொள்ளா துதறித் தள்ளி உயிருள மரங்கள் காணீர்

405

பாலையிற் பசுமை சேர்க்கும் பசுந்தவரிர் புரையப் பட்டினிச்
சோலையின் நடுவில் யோசேப் குழ்மதி தன்னாற் பார்வோன்
மாலைசே ரெகிப்தில் மட்டும் மறைத்தவன் சேர்த்து வைத்த
சாலையா லுணவுப் பஞ்சச் சாவதைத் தடுத்துக் காத்தான்

407

பங்கிட்ட உணவாற் வற்கப் பலிதுடுத் தெதிர்த்துச் சாடி
பொங்கிட்ட வழுது சுந்து போழுயிர் காத்த தன்றி
அங்குள்ள அயலாம் நாட்டுக் களித்தப் பஞ்சம் போக்குஞ்
செங்கையா யோசேப் பென்று தீரண்டுபார் போற்றிற்றம்மா

408

கணிவறு தருவைத் தேடிக் கடுகுடும் பறவை போல
முனிவறு யோசேப் சீமான் முன்னாறி வினாலே சேர்த்த
நனிமிடி போக்குஞ் செல்வம் நானிலந் தெரிந்து வந்து
தனியொரு மனித ருண்ணாத் தருமுணை வின்றேற் பொங்கி

409

சகமதை யழிப்போ மென்று சாற்றிய பாரதி போலச்
சகமது பிறருந் துய்க்கச் சுற்றமும் மற்றுள் ஓராகும்
இகமதிற் துய்க்கும் மார்க்கம் எகிப்தினி வியற்றி வாழ்ந்த
தகவினை அறிந்த யாக்கோப் தன்மக வினரை நோக்கி

410

நலிவறு நாட்டிற் பஞ்சம் நடத்துமோர் கொடுமை தீர்க்க
மெலிவறு எகிப்துக் கேகி மிடிகெடு முணவு பெற்று
வலிமிகு வறுமை வெல்வீர் வழியிது வன்றி வேறு
பலிகொளு முன்பே சென்று பசியகல் வழியைக் காண்பீர்

411

என்றிப் பதின்மர் சென்றார் எள்ளள வேனும் முன்நாள்
கொன்றிட நினைத்த தம்பி கொடுமைப்பி தீர்க்கும் வண்கை
இன்றவன் பெற்றா னென்று எண்ணில் ராணார் யோசேப்
முன்றினில் நீண்ற முத்தோர் முகமதாற் தெரிந்து கொண்டான்

412

முன்செயல் நினைத்துக் கோபம் முன்றிலன் முனைவன் சித்தம்
இன்னது இவ்வா ழென்று எவரறிந் தியல்வா ராமோ

அன்னவ னரிந்து தேவ னாசியை அளிக்க வன்னார்
வன்மனத் தடத்தை யாக்கி வற்கடம் போக்குஞ் கையால்

413

ஆக்கின னன்றி மீதா லழித்திலன் ஆதலா வண்ணைர்
ஶாக்கிய தீமை யெனக்கு உயர்ச்சியை சுந்த தன்றி
போக்கிய தெதுவு மில்லைப் பொன்றிகர் தந்தை தம்பி
நீக்கிய தேவன் மீண்டும் நிலையுறுக் கூட்டி வைத்தார்

4.இசுரவேலினப் படலம்

1.மோசே ஆடங்கன்.

414

ஏரசனு மறிவால் மிக்க அனைவரு மேற்கும் வண்ணைம்
மரபதும் மாண்பும் மக்கள் மனமறிந் தொழுகுஞ் சீல
நிரமதுங் கொண்ட யோசேப் உண்மைகொ ஞழைப்பி னாலே
நரபதி பார்வோன் மெச்சி நல்லுயர் வீந்தா னன்றோ

415

பன்னிரு மக்கள் சேர்ந்து பரமனின் சித்த மேற்று
ஞானிருள் முடிவாய் மீண்டும் முனைகொளு மினமாய்ச் சேர்ந்து
மன்னிய காலம் பார்வோன் மதிப்புனே தயவும் மாண்பும்
அன்னிய ரெண்ணா வாறு அனைத்துமே ஆண்டு வாழ்ந்தார்

416

வல்லதும் வலிமை மில்லா வயங்குமிர் யாவும் ஒர்நாள்
வல்லவன் பாதஞ் சேரும் வழியினில் யோசேப் பென்னும்
நல்சவன் மரித்த பின்பு நட்புறு பார்வோன் பின்னோர்
சொல்லினாற் செயலாற் துன்பஞ் செய்தன னடிமை யாக்கி

417

செந்திரு இசுர வேலர் சீவனுள் சாதி யாக
ஏந்தமில் இறைவன் சொல்லை யலட்சிய மாக்கி வாழ்ந்த
பாந்தமில் பார்வோன் மக்கள் பகையுடன் பொறாமை கொண்டு
தொந்தர வென்னுந் தீயாற் தொடர்ந் தினன் வீந்தார்

418

ஆழ்துய ராழ்த்தும் பார்வோன் அடிமையாய் வருத்துப் காலை
மீற்வழி காட்டத் தேவன் மினிர்குல இசர வேலர்
வாழ்க்குடி தனக்குள் மோசே வலியனை ஸந்த போது
தாழ்மனப் பார்வோன் இளைய தலைமுறை அழிக்க வெண்ணி

419

கொல்லுக இசர வேலின் குழந்தைகள் தலையைக் கொய்க
வெல்லலா மிவர்கள் தீர்ந்தால் வெற்றாரு இனமே யில்லை
வல்லிடர் தீர்ந்த தென்று வாழலா மென்ற வாணை
சொல்லிட மோசே தப்பிச், சுகழற வாழ வுற்றான்

420

வாழ்ந்தனன் பார்வோன் மனையில் வளர்த்தனள் மகளா மாங்கு
தாழ்ந்ததும் மினத்தார் மீட்பு தகையற முயன்ற காலை
ஆழ்சினாப் கொண்ட பார்வோன் அதைச் செவி மடுக்கா னாகச்
குழ்தரு பத்து வாழதச் சயம்புவாற் காட்ட லானான்

421

தன்னின மக்கள் தம்மைத் தாழ்த்தியே அடிமை கொண்ட
மன்னனின் மனதிற் கருணை மருந்துக் குமில்லாத் தன்னை
அன்னவன் கண்டு கர்த்தர் அருளினால் மீட்டுக் கொள்ள
முன்னவை சென்று கேட்க முடிந்திடா தென்றான் பார்வோன்

422

தனதுகைக் கோலைப் பாம்பாய்த் தரையினிற் போட்டுப் கேளா
மனதுகற் பாறைப் பார்வோன் மமதை அடக்கக் கர்த்தர்
கனதியாம் துயரம் பத்துக் கண்முனே காட்ட லானார்
இனமது மீட்க மோசே இன்னலுக் கடங்கச் சொன்னான்

423

நீரெலா மிரத்த மாகி நிலமெலாந் தவளை தத்தப்
பாரெலாந் தலைச்சன் சாகப் பயிரெலாம் தத்த னுண்ணை
காரெலாங் கல்லைப் பெய்யக் கடித்திடும் பேனும் வண்டும்
ஊரெலாம் ஊரக் கொள்ளள உற்றிட உணராப் பார்வோன்

424

கொப்பளத் தவதி யோடு கொடுந்துயர் பத்தும் வாட்ட
அப்படிச் செய்த தெல்லா மதிசய னித்தை யென்று
தப்பிதஞ் செய்து தோற்ற தலைக்கனப் பார்வோன் ஸற்றில்
உப்பினான் இசர வேலர் உதுங்கியே செல்லு தற்கு

425

விடுதலை யற்ற மக்கள் வீறுடன் தேவன் தந்த
நடுநிலப் பாலுந் தேனும் நதியென ஓடுப் கானான்
கடுமெனக் கடக்க வாற்றாக் கவலை யற்ற காலை
திடுமெனப் பார்வோன் சேனை திரண்டெதிர் கொண்ட தம்மா

426

எகிப்தினை விட்டு ஏக னிசைவறு விடத்திற் செல்ல
வகித்திடு வழியிற் பார்வோன் வழிமறித் தெதிர்க்க முன்னால்
சகித்திட முடியா வாரிச் சலமது திரண்டெ தீர்க்கப்
பகித்ததைக் கடக்கக் கைக்கோற் பலழறப் பரம னீந்தார்

2.பத்துக் கற்பனை அடங்கன்

427

காத்தருள் செய்து பலத்தீன் கானான் பதியைக் காண
முத்தருள் புரிந்த தேவன் முன்னிழுந் திரங்கி வேண்டி
நித்தவன் சினா யென்னும் நெடுமைலை ஏறத் தேவன்
சாத்தனின் சதியை வெல்லச் சாற்றினன் பத்து நீதி

428

ஸரத்தினின் பரம னன்றிப் பாரினில் வேறோர் தேவனென்
ஸரத்தினி லில்லை அவர்போற் தருஞ்சிலை வணங்க வேண்டாம்
ஸிரத்தையா யெனது நாமஞ் சிர்கெட வழங்க வேண்டாம்
ஸரத்தை யெடுத்தே னந்தக் கடைசிநாள் ஓய்வாக் கொள்க

429
பெற்றிடு தாயார் தந்தைப் பேற்றினைக் கனமே பண்ணு
முற்றுமே கொலைக்கு அஞ்சு முனிந்திடு வியபி சாரம்
சற்றுமே பொய்யாய்ச் சாட்சி சாற்றிடேல் சரியல் களவு செய்தல்
மற்றவர் பொருளை நெஞ்சால் மறந்துமே விரும்பி பாதே

430
எரிகொளும் புதரிற் தோன்றி ஏற்குக எந்த னாணை
பரிவறுக் கொள்க வென்று படிசெய்த பலகை யீந்தார்
புரிந்திட மோசே தேவன் புகன்றதை மக்கட் கோத
சரிந்திடப் படைத்துப் பாடிச் சரியிலா வழியில் வாழ்ந்தார்

431
அன்றைய வப்ப மன்றே அளித்திடும் நாயன் சினாக்
குன்றினில் மன்னா வீந்து குறைவாய்த் தீக்கன் மோசே
நன்றா யியம்பச் செய்த நாதனார் இந்தத் தானம்
என்றது எந்தன் முன்னே எழிமை வேண்டு மென்றார்

432
என்பதை உணர்ந்த மோசே இயம்பிய புல்ளின் நீராய்ச்
சென்றது பத்து ஆணை செகத்தவர் மறந்து சாத்தான்
வன்புடை வலையில் மீண்டும் வழுக்கியே வீழ்ந்து மண்ணைன்
அன்பிலாக் காம வாசை ஆவிக்கு ஒவ்வா நேசம்

433
பூண்டவர் புழுவாய்க் கல்லாய்ப் போதியாய் புனைந்து சொருபம்
ஆண்டவ ரென்று போற்றி அவர்கட்டு மீட்புத் தந்த
ஆண்டவ ரன்பை விட்டு அவரவர் பாதை சென்று
மீண்டவர் பாவத் தியில் மிதந்திடு வீணா ராணார்

434
தன்னுருச் சாயல் கொண்டார் தன்னையே வெறுத்த மக்கள்
முன்னமே மோசே யோடு முடித்ததவ் முறையின் வண்ணைம்
கன்மலை சீயோன் பத்துக் கற்பனை கடந்த காலை
தன்னிலை மறவா மோசே தாங்கொணாத் துயர முற்றான்

435
தேவனி னருளாற் தேர்ந்து தெரிந்தவோ ரினமாய் வாழ்ந்தார்
ஆவது மழிந்து மீண்டும் மடைவது மவனி னாற்றல்
ஏவலா மென்று எண்ணா தேற்றினார் அநேக தெய்வம்
நாவதே நயந்து சொருபம் நாடினார் நரக வாசல்

3.தீர்க்கார் அடங்கன்

436
ஆலயத் திருந்தே மக்க ளாத்தும நலனைப் பேணிப்
பாலனம் புரிய வாங்கு பரமனார் ஏவி யென்னுஞ்
சிலனை வைத்துச் செய்த செகத்தவ ருடன்பா டைத்தான்
பாலனம் பண்ண ஏவிப் பாரின்பம் பரிந்த போது

437
ஏலியின் புதல்வர் தேவ னியல்பினை அறியா ராகி
வாலினை இழந்த மந்தி மக்களாய்த் தீமை செய்தார்
கோலினார் கோயில் கொண்ட கொள்ளனைப் பொருளைப் பஞ்ச
பாலினார்க் கிண்து தேவப் பாங்கினை அசத்தஞ் செய்து

438
தூயதைத் தீய வாக்கித் துயர்தரு வேளை கானாள்
ஆயவள் மகவு இல்லா அருந்துயர் கண்ட கர்த்தர்
தாயதாந் தகைமை வீந்து தளிர்கொளச் சாழு வேலை
நாயனார்க் கடிமை யாற்ற நானிலத் தீந்து காத்தாள்

439
குடுஞ்சரக் கானி லோடுப் கவின்நதி போலே நெஞ்சிற்
படுந்துயர் அகலக் கானாள் பாலனைப் பெற்றுப் பாலைக்
கொடுஞ்சரந் தணிக்கும் மாரி கொஞ்சிய தென்ன மூல்லைப்
படும்பனி பனித்த தென்னைப் பாலனை உவந்து சொன்னாள்

440
இறைவனி னிரக்க மீதை மிறைவனுக் கீவே னென்று
நறைகமம் கூந்தற் பெண்ணாள் நலிந்திழி ஏவி யோடு
மறைபல கற்றுத் தேர்ந்து மஸரடிப் பணியைச் செய்ய
நிறைகுட மன்ன சேயை நேர்த்தியாய் விட்டு வைத்தாள்

441
மலடிதான் பெற்ற வின்ப மகவது தேவன் வீடில்
பலமறைப் பயன்க ளாய்ந்து பவமறு நுப்பந் தேர்ந்து
புலரோளிப் போதாய்ப் யோங்கிப் புனிதனா மேலிக் கந்தக்
கலகமே உருவாம் மக்கள் கபடை உணர்த்தச் சொன்னார்

442

முனிதனக் குணர்த்த வஞ்சி முளிர்தயி ரெனவே நெஞ்சில்
கனிவது மறுக்கக் கர்த்தர் கட்டளை புகன்றா னேவி
நனிததை உணர்ந்துந் தீய நாட்டே கொண்ட மக்கள்
புனிதராய் மாற்ற மார்க்கம் புரிந்திடா தவல முற்றான்

443

பகைவரின் படைகள் வந்து பரமனின் உடன்பா டான
தகைகொளப் பெட்டி தூக்கித் தானையோ டேவி மக்கள்
மிகைபடக் கொன்று சென்றார் மீளாத துயரா லேவி
தைகைபட மாண்டான் அப்பால் தீகழ்ந்தனன் சாழு வேலன்

444

புதியதாய்க் கோயில் நீதி புகழூப் பதவி யேற்று
துதிமறந் தவனி யின்பந் துய்த்தீடு மாந்தர் தன்னை
விதிபல வாழ மார்க்கம் விதைத்தவன் பெருமை கண்டு
நதியென மக்கள் வெள்ளம் நாடிற்றுக் கோயில் வாசல்

445

மனமது மாறித் தேவன் மலரடி தஞ்ச மென்று
தினம்மறை உதித் தூயன் தீகழ்வறு ஏக னென்று
கனஞ்செய்ய வாயுட் காலம் கதித்தீடச் சாழு வேலும்
முனம்பவ வினைகள் மாய முறைபல வகுத்தே யீந்தான்

446

வாழநல் வழிகள்சொன்ன வலியமாத் தேவன் பாதை
ஆழநல் மன்னர் தம்மை ஆக்குவே னென்று சொன்னார்
சூழவே இருந்த விசரேற் சுற்றமு மிதனை வேண்ட
ஊழதை விதிப்பான் முன்னர் உற்றதை மிரந்து நின்றான்

447

இறைஞ்சியே துதிக்கக் கர்த்தர் இரங்கியே கிருபை கூர்ந்து
நிறைசெயும் வண்ணம் அன்னார் நீதியாம் மன்ன ராட்சி
முறையுடன் தேர்ந்தே யாழ முனைபவன் ஒருநா ஸீங்கு
மறைதர வந்த னாசை மலருமே என்று சொன்னார்

448

நாட்களும் பறந்து சென்ற நற்பர னளித்த வார்த்தை
வாட்கொள வாட்சி செய்யும் வலியனை மன்ன னாக்கத்
தாட்கொளுஞ் சாழு வேலும் தளருடல் தாங்கி வாடக்
காட்டொரு குதிரை கொள்ளக் கடுகினன் சவ்வென் பானும்

449

கண்டது சாழு வேலன் கர்த்தரின் வார்த்தை காக்கும்
மண்டல னிவனே யென்று மலரக மகிழ்வ மிக்குப்
பண்டிறை நீதி பதியார் பரம்பரை யழியத் தேவன்
கொண்டதோர் மன்ன னென்றே கொள்முடி தரிக்கச் செய்தான்

450

கர்த்தரின் அடிமை யென்னுப் கட்டளை தலைமேற் கொண்டான்
அர்த்தமும் புரிந்து ஆட்சி அறஞுட னாற்றும் வேலன்
வர்த்தன னானான் மோவா வலியவர் எடுமிற் றென்னும்
நர்த்தனர் தம்மை வெற்றி நாட்டியே வாழும் போது

451

பிலித்தனித் தெவ்வர் தம்மைப் பெருமகன் யோனத் தானென்
கலிமிகு மகனின் வீரக் கழலினால் வெற்றி கண்டு
மலிதரு மன்ன ராட்சி மலர்ந்தவன் கடவுள் தன்னை
நலிவற மறக்கத் தேவன் நலலருள் இழந்தா னானான்

452

மெண்டுமே சாழு வேலை மிசையறு கர்த்தர் கேட்க
ஆண்டவர் பேசுகின்றேன் அறத்துட னாஞ்சும் மன்னன்
தாண்டகை யெகிக்கா யீன்ற தகையறு மதலை தாவீ
தீண்டமைத் தவனை எந்தன இறைமக னாக்கு மென்றார்

453

காலையில் மந்தை யோட்டிக் கடும்பகல் காத்திருந்து
மாலையில் பட்டி சேர்க்கும் மாயனாய்க் குழலை யூதிச்
சோலையில் மரத்தன் கீழே சோர்வற அமர்ந்திருந்து
பாலைப்பண் னிசைத்து வானிற் பறந்திடும் மாட்சிதேர்வான்

454

கண்ணாரக் கண்டு காட்சி களித்தவன் பறவைபோல்
வின்னாரப் பறக்க வேண்டி விழைந்துநற் கனவுகாண்பான்
மண்ணார வயர்ந்து வானில் மறைதரு தேவ னாரைப்
பண்ணாரப் பாட வங்கு பறந்திடப் பாசமுற்றான்

455

பஞ்சாகப் பறந்து வானிற் பாரமே யிலாத தேகம்
நெஞ்சத்தால் நந்திச் செட்டை நீள்கை கொண்டளாவி
கஞ்சங்களுலிப்ப போலக் கானமே இசைத்துநல்ல
வஞ்சத்து நெஞ்ச மில்லார் வட்டமே இடுவொர்ப்பான்

4,தாவிதீன் பாலப் பருவத்து ஆசைட்டங்கள்

456

சொர்க்கத்திற் குருகு தங்கள் சொல்லிய காலந் தேரும்
வர்க்கத்துச் சொக்கும் வான வண்ணமாஞ் சிட்டு மந்த
நிர்க்கதியாம் வேளை தேவன் நினைவினாற் தம்மைத் தேற்றுந்
தர்க்கத்தே மனுட ரீதியிற் தாழ்ந்தவ ராவா ராமே

457

நோவாவின் பகிற் தங்கி நொடிந்தவிவ் வலகைக் காணாத்
தாவாது பறந்த வெள்ளளத் தண்புறா ஒருபாற் தத்தும்
கூவாது கத்தாப் காகம் கொல்லுயிர் வெள்ளந் தீர்ந்து
மேவாது போன செய்தி மென்மேலுங் கரைதல் கேட்டான்

458

நீரினில் மீன்கள் போல நீலவான் பறவை நீந்தச்
சேரிரு செட்டை தட்டி செழுந்தரை கிருந்து உந்திப்
பாரினில் பாடி யோடிப் பசுமரந் தன்னில் வீற்றுக்
கூரிய சொண்டாற் கொத்திக் கொய்திடுங் கன்னைக் கண்டான்

459

பரத்தினிற் சேவக் கென்னும் பரிசுத்த வேத மோதும்
தரத்தினிற் காற்றின் மக்கள் தரணியை விட்டு மேலே
மரத்தினிற் கூடு கட்டி மகவென முட்டை மிட்டுக்
கரத்ததாஞ் செட்டை சேர்த்துக் காத்ததைக் குஞ்சே யாக்கும்

460

தான்பாத முட்டைகளைக் களவிற் கொண்டு
தகைகார்க்குங் கவதாரி
போளினைந்து பிறர்பொருளைப் பொய்யி ஸான்டு
புனியளப்பா ரென்றே
வானிறைந்த வார்த்தைபகர் எரேமியாத் தீர்க்கர்
வார்த்தைக்குப் பயந்து
கானிறைந்த புற்களுக்குட் பதுங்கிக் கொள்ளும்
கலியானைக் கண்டான்

461
பகலெல்லா மலைந்துலைந்து பரிதி மங்கப் பறக்கின்ற கூட்டம்
செகமெல்லா மிரைதேடி மாலை யுண்ணோ சேர்கூடு மீள
அகம்நிறைந்து சட்டமீழ வானின் வண்ணம் அந்தியொளி மறைத்து
இகம்நிழல் இருளாக்கும் மஞ்ச வென்ன இரைந்துசெல்லக் கேட்டான்

462

தாவிதீசை கீதமென நாரை பாலை தவித்தலைந்து பறக்கும்
கூவியங்கே ஆந்தைபாழ் மாளிகை வாழ்ந்துகொண்டு கூரிருளில்
பயந்தரும்
தாவித்திரி தகவிலானுங் கூரை மீது தங்குமிட மமைக்கும்
வாவியருகில் உறைவலிச்சான் வாலிபன் தாவிதைத் தூண்டும்:

463

அடைக்கலான் குருவி வீட்டில் ஆறியே பாடஸ் கேட்டுத்
தடைத்தகவிலான் கூட்டில் தங்கியே தாளம் போடும்
அடைக்கலங்கள் நீயே என்று அலறிடும் ஆத்மா போலே
படைக்கலமாஞ் சொண்டு நீட்டிப் பறந்தீடு ஆசை கொண்டான்

464

பாதகன் பயந்தழுதல் போலே யாந்தை
பகல்மாண்ட சேதி சொல்லும்
ஆதவன் வரவுணர்த்திச் சேவல் கூவம்
அதுன்பின்னாற் காகங் கரையும்
மேதகு வசந்தமகள் வரவைச் சிட்டு
மேலெலழுந்து கட்டியங் கூறும்
சாதக செயப்புறாவும் சுதித்துத் தொண்டை
சரிகமவென் றகவிச் சாரிரங் கூட்டும்

465

எலிசாவுக் குணவீந்த வள்ள லிந்த
எழிலான உலகுக்கு இசைவிருந் தீயும்
உலிதாவுங் காலையிலே உதயங் கூறி
யுறக்கத்தை போக்குகின்ற காகக் கூட்டம்
வலிதான பண்புதுரும் யாருங் காணா
வன்புணர்ச்சி செய்தணையும் மனைக்கு மாலை
மெலிதாக நீராடி மேவு சுற்றும்
மெல்லவழைத் துறவாடி வாழ்ந்து காட்டும்

466

எரேமியாத் தீர்க்கருரை மோவா தேசத்
 தெழிற்பதியார் இடர்தீர்க்க எழுந்து தாவ
 தரமிக்க சிறுகுகளைத் தருக வென்றே
 தற்பரண வெண்டியதும் வானின் சாவல்
 உரமிக்க கால்குவித்து செட்டை தட்டி
 உலகள்க்க மேல்கீழாய் வடை மிட்டுச்
 சிரம்பணிந்து பறக்கின்ற போது தாவிது
 சிந்தையெலாஞ் சிட்டாகிப் பறக்கும் மாதே

467

பேதபோ லாபிரகாம் பேசும் வார்த்தை
 பெய்திலராய்ச் செவிமுடிப் பிணைங்கி நின்றார்
 வாதையுற வலையிசிப் பறவை போலே
 வகையாக வீழ்த்திடுவே னென்ற தேவன்
 கீதையை மனத்திசைத்துக் கிளைவா ழெம்மைக்
 கீறிறக்கி வீழ்த்துவலை வீசா ரென்று
 பேதயில்லாப் பெருமறிவு கொண்டு ஆடிப்
 பேசுமொழிப் பறவையுடன் பேச லானான்

468

குஞவிதனைப் பிடித்தவர்கள் கூட்டிற் போட்டுக்
 கொள்வதுபோற் தம்வீட்டைக் கபடந் தன்னால்
 மருவிடவே பெருக்குகின்ற மக்கள் தம்மை
 மாயஞ்செய் சாத்தானிடந் தருதல் போலே
 திருவெரேமித் தீர்க்கருரை திகழ்வ தொப்பத்
 தீங்கனிகள் உண்டிசைக்கு மகனி லான்கள்
 ஒருவிடத்துந் தங்காது ஓடிப் பாடும்
 ஒதையே கானகத்தின் ஒசை யாகும்

469

காதலித்தார் களிகொள்ளப் பறவை தன்னைக்
 கவின்கூட்டில் அடைப்பதோ வன்றி மற்றுக்
 காதலித்துக் களியூட்டி அன்பு காட்டிக்
 கலந்துவிளை யாடுவது நன்றோ சொல்வீர்
 பேதலித்த யோபினுரை தீவாங் கூட்டில்
 பெருஞ் சிறைசெய் கிளிமைனா பேச்சைக் கேட்பீர்
 காதலரின் கதையினிலுங் கனிவாய்ப் பேச்சைக்
 கதவடைப்பீர் திறந்திடுமென் கதறல் கேளீர்

460.அ.

பொறிதரையில் இடப்பாத போது நாங்கள்
 பொறியிலகப் படமாட்டோம் அதனால் மாந்தர்
 குறிவைத்துக் கொல்வாரோ என்ற ஆமோக்
 குறிப்புரையை நீணினிக் கவனத் தேற்றி
 பொறியுண்டோ யென்றெண்ணீப் புனியைப் பார்ப்பீர்
 புற்தறையில் முட்புதரில் புகுந்து தேஷர்
 அறிவுண்டு எமக்கென்று அறைத லொப்ப
 அலகுபிழந் தாலாபனம் செய்தல் பாரீர்

461.அ.

கைப்பட்ட பறவைதனைக் காட்டில் விட்ட
 கதையில்லை அயலவரைக் கனஞ் செய்யாது
 மெய்ப்பட்ட தில்லையென வேதஞ்சொல்லும்
 மெல்லிசையை அடைக்கலான் மேளம் போடும்
 நைப்பட்ட வேதனையில் அடியார் தம்மை
 நற்சிறகால் முடிவோர்அதற்குள் நாமே
 வைப்பட்டோ மெனவொதுங்கும் பாது காப்புப்
 பற்றியொரு பாடல்நான் பாட வேண்டும்

462 அ.

வல்லுாறின் கண்பாத வரத்தைத் தேவன்
 வைத்துள்ளார் கண்டைமயின் என்றே யோடு
 நல்லுற்றுத் தீக்குருவி முட்டை மிட்டு
 நலமுறை பேணிடாது செட்டை வீசி
 கொல்லேராய் மகிழ்ந்தோடும் பெருமை மிக்குக்
 கொன்றமுகிக்கும் விலங்கினங்கள் மிதித்து முட்டை
 வல்லபரன் ஞானமதற் கீய வில்லை
 வறிதன்றோ என்றவனும் உனர்ந்து கொண்டான்

463.அ.

நீர்வழிந்த தெனக்கண்டு ஒவிவங் கொம்பு
 நிறைசொண்டால் இடுக்கிவந்து நோவாகப்பற்
 தேர்நுழைந்த புறவினத்தி னீட்டங் கோமில்
 திகழ்முடியில் நுழைவதனைத் தேரும் போது
 பார்பிறிந்த பாவலெள்ளம் வடிந்திட் டாழும்
 பார்த்திருக்கும் பரமனுக்குப் பாரி வின்னும்
 வேறுள்ள தென்றுசொல்லல் போலு மென்றான்

464 அ.

கானகத்திற் கனலெறுப்புங் கொடிய பாலை
கப்பதற்கு அரிதென்று கணைத்த போது
மோனகத்து மோசேயும் ஆபிர காழும்
முனைந்துண்ணாக் காடைகளை இறைவ ஸீந்தான்
வானகத்துக் கருணையின்னும் வற்ற வில்லை
வலியகரங் கிருபைகளைத் தருகு மென்று
தேனகத்து உணவியக் காத்துக் காட்டில்
தீரிகின்ற காடைகளைக் கண்ணா வுண்டான்

465 அ.

திரண்டலகுக் கழுகுகுஞ்சைச் சிறகி லேற்றித்
திசைகாட்டித் தீரிகின்ற தொப்பக் கார்க்கும்
பரண்டலகுப் பரமனென மோசே சொன்ற
பறவையினம் பழுமரத்தி ஜுசிகிக் கூட்டை
அரண்டிடாது அமைத்தங்கு முட்டையிட்டு
அடைகாக்கு மிழையிடையே ஆவி போலே
புரண்டிடாது புவிபார்த்து வானில் வட்டம்
புலஸரிக்கப் புரிகாவற் பொறுப்பைத் தேர்ந்தான்

466 அ.

மாந்தர்க் குணவாகாத தென்று கர்த்தர்
மடையிடப் பருந்தினமுங் கூகை யாந்தை
பாந்தவிசைக் குழங்காக்ம் பலத்த காலி
பாய்ந்தெழும்பும் வல்லாறு ஆதி யான
சேர்ந்தவிவை உலாவுகின்ற கானும் வானும்
செங்கத்திரோன் மறைந்திட்ட இரவு வேளை
சந்தவொரு அமைதியிலே இறக்கை தட்டும்
இன்னொலியே இரவினாது தாலாட் பாகும்

467 அ.

தேவசதன் எருசலையிற் குழந்தை யாகத்
திருப்பவியாய் யிரண்டிபுறா வான மண்டும்
நாவல்லான் யோவானருள் முழுக்கின் போது
நட்புடனே தேவாவி வானின் றிறங்கி
காவலிடப் புறாவடியில் காட்சி தந்த
கட்டளையைச் சொல்லுகின்ற கட்டியம் நாமே
ஆவலிட இதையுரத்து அகவிக் கூவி
அகிலத்திற் குரையாவி யுருவதாமே

468 அ.

நாம்கூவ முன்பேதுருச் சீமோன் இயேசை
நானறியேன் எனமறுதலித் தியம்பும் என்ற
தீம்வாக்குத் தவறாத படியே கூவித்

திருவாக்கு மெய்ப்பித்த காதை மண்ணோர்
நாம்கின்று கூவுவதால் ஞாபக மூட்டி
நாளையே மனந்திரும்பும் அன்றேற் காலம்
போம்விரைவாய்ப் புகலிடத்தின் புரிதங் காணக
புத்தியுள்ளார் மரியார்கள் என்றே சொல்லும்

5. சங்கீத ஆடங்கள்

469 அ.

மூலையிழிந்து வீழுவி தாழிசை யீட்டும்
மடைத்திறந்து பாய்வெள்ளாந் தவழிசை யீட்டும்
நிலைதளர்ந்து எழுமேகம் மேலிசை கூட்டும்
நீல்தலவழந்து வருந்தென்றால் நீழிசை நீட்டும்
அலைத்திருங் கலாதித் தாளத்தை வீட்டும்
அனைத்துயிரும் அளவில்லாப பண்ணிசை தீட்டும்
கிலையென்ன மரநிழலில் மந்தை ஓட்டஞ்
சிதறாது சிந்தித்துத் தாவிது இருப்பான்

470

முங்கிலிசைப் பாட்டொருபால் முதிராக் கன்று
முக்கியிடும் முரசினோலி முழங்கு மொருபால்
தங்கியெழும் பறவையினந் தாவும் போது
தரிக்கொந் தரும்பரதத் தாள மோர்பால்
வீங்கிவருங் கடுங்காற்று வீச வோங்கும்
விண்ணதிரும் ஆலாபனம் விளையும் ஒர்பால்
தேங்கிநகர் புல்வைசவு இராக மாலிகைத்
தெள்ளுதமிழ் இயற்கையிசை தெளிக்கும் ஒருபால்

471

தெத்தகைய சூழ்நிலையில் மந்தை மேய்த்து
இளைப்பாறும் வேளையிலே இயற்கை யீயும்
மாத்தமழின் கற்பனையைக் கற்றுத் தேறி
முங்கிலோடு கஞ்சமாதிக் கருவி மீட்டி
சித்தமது சேரிசையிற் சிரத்தை கொண்டு
சிரந்தவொரு பாக்கனாய்த் திகழ்ந்த பாலன்
தத்தமனாந் தாவிது உயர்வு கொள்ள
உன்னதனார் உளம்மகிழ்ந்து உணர்த்த லானார்

472

பாலைகுழ் பாரதனை யாட்சி செய்த
பார்போற்றுஞ் சவுலுள்ளம் பதைத்த காலை
வேலைகுழ் நாடுள்ள வைத்திய ராலே
வினைதீர்க்க முடியாது போன வேளை
ஆலைவாய்க் கரும்பாகத் துடித்த மன்னன்
அவலமதை அடக்குதற்கு அரிய கீதம்
சோலைநீழ் லெனவேட்டான் சோல்லா லென்நோய்ச்
சோர்வகற்ற வல்லாரைத் தருமி னென்றான்

473

கானகத்தில் மாடாடு மேய்க்கும் பையன்
கவியமுதை அருந்தியவர் காடு தேடு
வானகத்தின் தூதனென்ன வடிவு கொண்ட
வளர்பிறையாந் தாவீதை அழைத்து வந்தார்
ஞானகத்தின் முதிர்வாலே நல்ல கவிதை
நரம்பிசைத்துப் பாடியதால் நலிவே யற்றான்
தானகத்திற் தாவீதின் பெருமை எட்டித்
தாரணியை ஆழுகையிற் தனித்துக் காட்டில்

474

சோல்தேர்ந்து சுவையீந்து சுருதி போற்றுஞ்
சுத்தபரி சுத்தனையே சித்த மேற்றி
நல்வார்த்தை கூட்டியிசை மழைகள் பெய்தான்
நாளிலித்தி வலன்பெருமை பெருக லானா
வில்லென்னக் கவனைறியும் வீரந் தோற்க
வினையகற்றுஞ் சங்கீதக் கார னென்ற
வல்லபேர் வாய்த்திடவே வானின் ராசா
வலிகொடுத்துச் சுதனாக்கி வாழ்த்தி வைத்தார்

475

கவலையறும் பொழுதெல்லாம் கவியாற் தேவன்
கருணையினாப் போற்றிப்பல கலிப்பா தந்தான்
அவலமுறும் வேளையெல்லா மணைக்கு மங்கை
ஆண்டவனி னருள்நினைந்து அகவல் செய்தான்
உவலமுறு முணர்வாலே உந்தும் போது
உனனதனார் பெருமைக்கு வெண்பா வீந்தான்
குவலயத்திற் குறையுற்ற காலைப் பரநார்
குணம்பாடிக் குறைக்கவியாம் மருப்பா யாத்தான்

476

ஆகமத்தி லவனிசைத்த கீத மெல்லாம்
அரியதொரு ஆறுதலீய் சங்கீ தமாகும்
ஏகனவ ரிரக்கமங்கே இருக்கும் மாண்பாய்
எல்லையற்ற துன்பங்கள் இறக்கக் காண்பீர்
மோகமுற்ற போதிலுமே முனைந்த தந்தை
முடிவாகத் தேவனையே வாழ்த்தும் அன்புத்
தாகமதைத் தீர்த்தனிக்கும் தமிழூப் போல
தவிக்கின்ற நேரத்திற் தாங்கு மெம்மை

5.இயேசு வம்ச வரலாறு

1, கோலீயாத் தடங்கன்

477

கரும்புயர்ந் தெழுந்த சோலை கரிபுகுந் தழிப்ப தொப்பக்
கனல்ஸிழி அனலாயக் கக்கக் கதித்தெழு புயங்கள் விம்ம
இரும்பினாற் செய்த விம்ப மெழுந்துயிர் பெற்றாற் போல
இடும்பினான் கோலி யாத்து எண்திசை யதிர வார்த்து
வரும்புயற் காற்றினோடே வளைந்தெழு வளியின் கண்ணாய்
வக்கிரச் சிரிப்பினாலே வலிமிக வதைத்து ஆட்டி
பெருங்கரத் தீட்டி பற்றிப் பெலித்துரின் படைகள் சூழ
பின்னவன் பெருமை நாட்ப் பேரச தெதிர்த்து வந்தான்

478

மலைகளை யொத்த தோழ்கள் வகிர்முகி லொத்த கேசம்
மரமுதீர் தேக்கிற செய்த மயிரடை கரங்கள் மன்னைத்
தலையதோ வலகக் கோளந் தாடியோ அரவக் காடு
தமிழ்விழி தகிர்க்குங் குண்டு தளரிமை எரிந்த சோலை
நீலைகொளா தசையுங் காலோ நீள்மரத் தாணாய்த் தோன்றும்
நீண்டுயர் முக்குக் கல்லின் நெடுமுழை மேலே பரந்து
தொலைதொடாத் தொடுத்த வானம் தொடர்பிலா வாயின் வாசல்
தொப்புளோ கடலி னாழி தொளைசெனி யலையா யாடும்

479

அசைவற விழிகள் ஆர்க்கக் அனலது பரந்த தங்கே
அதரம் தகலப் பூமி அதிர்ந்தது நடுங்கிப் பீரி
இசைவறா நடையினாலே யிடிந்தன எயில்கொள் ஏரண்கள்
இரிந்தன திசைக ஸெட்டும் இடிநிகர் முச்சக் காற்றால்
வசைவறா வான வீதி வலைந்தது வாயின் பேச்சால்
வக்கிரக் கையின் வீச்சால் வணங்கிய சுடர்க விரண்டும்
திசைபுயத் தாங்கு சேன் திகில்கொள நடுக்க முற்றான்
திதியுடன் கிரகங் கோடித் திகைத்துக் கண்சிமிட் லொன

480

பின்வரு படைக ளார்க்கும் பிழிற்றோலி மிரைந்து ஆர்க்கும்
பிலத்துறை சிங்க மொத்த பெரும்வலிக் கோலி யாத்தின்
முன்னெழு மூர்க்கத் தாலே முடிக்கிசைப் பின்பாட் பாகும்
முப்படை நகரக் காலாள் முழுப்படை யூர வெண்ணீல்
மின்படை வெறிவா ளோச்ச மிகைபட வீரம் பேசி
மிதிபடு புதர்கள் புல்லாய் மிதியுற மேன்மை கூறித்
துன்புறப் பகையை வாட்டுந் தோழ்வலி தொட்டுக் காட்டித்
துடித்தடி எடுத்து வைத்துத் தூதது கூற லானான்

481

இசுரவேல் மாந்தர் கேண்மின் இதையெடுத் தோதும் மன்னர்க்
கிப்பதி வந்தேன் யாரும் இணைதர வீர ஞுண்டேல்
அசரடென் முன்னால் வந்து அமர்செய வேண்டுந் தோற்றால்
அனைவெரு மெந்த ஞாழின் அடிமை யாக வேண்டும்
பசுமரத் தாணி போலே பதித்தடி மெந்தன் வார்த்தை
பலமுறை சிந்தித் தெந்தன் பலத்துடன் மோதிக் கொள்வீர்
வசமதி வென்று வந்தேன் வலிதனைத் துடைத்தி ரென்றால்
வறியனு மடிமை யாவேன் வருகவே என்று ஆர்த்தான்

482

தேச மெங்குஞ் சென்று தெவ்வரைப் புறமே கண்டு
தேவரு மஞ்ச கின்ற தீர்ளபுயக் கோலி யாத்தின்
நாசமே தொனிக்குஞ் சேதி நாடெலா மிசர வெலின்
நஸ்லிறை சவலுக் கெட்ட நம்விதி எதுவோ வென்றும்
மோசமே வந்த தென்றும் முனைந்தபோ தாவீ தென்றும்
முளைவிடு பயிராம் பாலன் முன்வர மகிழ்ந்த மன்னன்
நேசமாய்க் கொடுத்த யுத்த நெடுங்கலன் தவிர்த்து முன்நாள்
நேரிய ஆயர் பூணும் நீள்மயிர் ஆடை பூண்டான்

483

பால்மணாம் மாறாப் பாலன் பசந்தனை மந்தைக் கீயப்
பறித்தவ ஓவினா யிந்தப் பயில்வான் கோலி யாத்தை
வேல்கெடக் கொல்வான் வீணே வெறிகொள் பெவித்தர் நம்மை
வேந்தனின் அடிமை யாக்கி வியர்த்திட வேலை கொள்வான்
ஷுல்ளனப் பெருத்து விட்ட அகங்காரன் மூலங் கொல்வார்
அய்வோ வென்று ஆர்த்த அறிவிலார் தம்மைப் பார்த்து
கோலிதாற் சிங்கங் கொன்று குட்டியாம் மறியைக் காத்த
கோழையில் கரங்க விரண்டு குறைவறத் தேவன் தந்தான்

484

அடைமயி ராடை கட்டி அரைசெரி தோலின் வாரை
அழகுற வணிந்து கையில் அடிவிரி கவனை ஏந்தி
பிரெமமயிர் விரியா வண்ணம் பிறிதொரு தோலாற் சேர்த்துப்
பிணித்திடு மடியின் பையிற் பெய்தீடக் கற்கள் வைத்துக்
ஞுர்வகிர் சிங்கக் குருளை குதித்திடு குழைவை யொத்துக்
ஞன்றினி வேறித் தாவிக் குறுநடை நடந்து வந்து
பார்த்தறைப் பாம்பாய் நின்ற பாதகன் தன்னை அண்மிப்
பாரமனைப் பணிந்து வேண்டிப் பாரெழப் பரந்து நின்றான்

485

பானிமல ரழுகு சொட்டப் பசந்தளி ரெனவே நின்ற
பாகையிலாப் பளிங்கு மேனிப் பாலனைப் பார்த்துக் கோலி
நாலியொரு பைய னாகத் தருக்கிட வந்தா யென்னைத்
தூக்கிடக் கவன்கள் கையிற் தரித்தனை யென்ன செய்வாய்
குவியது பறிக்க வன்றிக் கல்லினா லடிக்க நாயோ
காலினை மூட வந்தன் கையது மன்னாலாமோ
நீண்டே வெந்தன் மூன்னே எதிர்த்தோ தோடி யுந்தன்
கிரவேற் சனத்தினாரை எழுந்தடி வைக்கச் சொல்வாய்

486

இடியென விடித்து மின்னல் இரிவபோற் பற்கள் காட்டி
இழித்துரை பகர்ந்து பையா இப்பவே தப்பித் தாயின்
மடியினி லமர்ந்து பாலை மாந்துக வென்று எள்ளி
மடிலா வுவகை யோடு மமதை சொன்னான் தன்னைக்
கடிதுரை விட்டா மூடா கர்த்துரை நம்பி வந்தேன்
கரத்தினில் கவணா கண்டாய் காலனின் பாச மன்றோ
மடிவது உறுதி நீயும் மற்றெதும் சொல்ல வேண்டாம்
மனதனிற் தயக்கம் கொள்ளேல் மரணமாய் வந்தேன் என்றான்

487

சட்டியும் அம்புமேந்தி இரும்புடை தரித்து நீன்று
சனமாய் வீர செனை இருபுறந் தாளம் போட
ஆட்டமே செய்ய முன்னை ஆயன் நானேது செய்ய
ஆவது எதுவோ வென்று அறிந்திபா தேசு கிண்றாய்
மாட்டுட வந்து விட்டாய் மாவலி யுனக்கு ஸந்த
மறைபொருள் என்னை ஏவி மாற்றுதும் விதியை என்றார்
தோட்டியே தொபர்ந்து பேசேல் தொடங்குவன் துரித யுத்தம்
துணிந்திடு மற்று முந்தன் தொகைக்கதை யளக்கே லென்றான்

488

யார்டா பையா நீயும் யகரமாய் வளைந்து வந்தாய்
யாங்குளாய் என்ப தொடு யார்நீ என்றும் கூறு
போர்டா சிறுவா மீது பொய்வினை யாட்டே யல்ல
போய்ந் அத்தி பிய்த்துப் பொழுதினைப் போக்க வள்றி
தேர்பா செத்தே போவாய் தெருநாய் போலே கத்தி
தேசமே யஞ்ச மென்முன் தெள்ளெனத் துள்ளி நின்றாய்
நார்பா கையிற் பட்டால் நானுன்னைத் திரித்து எந்தன்
நடுவிற்க காழி யாக்கி நலமுறப் பூண்பேன் பாராய்

489

குன்றினிற் குன்றாய் நின்றான் குள்ளனாய்த் தாயீ தென்னும்
வென்றிடு பாலன்தன்னை வெறிகொளப் பெலித்தர் செனைக்
கன்றினை மறித்த உழுவைக் கடுங்குழா மெனவே சூழ
மன்றிது புதுமை என்ற மெளனமே வீசிற் ரும்மா

490

ஆர்த்திடு போது கோலி யாத்தெனும் சூரன் பையா
வேர்த்திடும் விசிறிக் கொள்ளு வீணாதாய் மடியு முன்னே
பார்த்திடு பாரைப் பின்பு பார்த்திட முடியா துண்ணால்
சேர்த்திடு கரத்தை என்னைச் சேவிக்கத் தருண மீதே

491

முரசது முழங்கமுன்னே முனிந்தவன் மழங்குங் கூற்றைச்
ரிசது பணிந்து சிந்தை சேவித்துச் சிலிர்த்துச் செப்பக்
கரமதிற் கதைதான் துள்ளக் காலமிதி பூழி கிள்ளத்
தரமிலா வார்த்தை யாடித் தளிரினை மிதிக்க வந்தான்

492

வெண்கலக் கவசம் மின்ன வெற்றியின் சின்னம் பின்ன
ஒண்கலந் தனித்து முன்னே ஒருசிறு குழந்தை தன்னை
மண்மலை விழுங்க வந்து மதம்பொழி புயங்க ஞுன்ன
கண்தனை யுருட்டிக் கையைக் கடிந்தவன் பிசைந்த காலை

493

கோவமாம் மணவில் வெந்து குவலயங் கொதித்த தம்மா
பாவமிச் சிறுவ னிப்போ பலியதாய்ச் சாம்பா ரென்ன
வாவதே அன்றி யென்ன வாகிடு மென்றே காற்று
நாவதை அசைக்க வாற்றா நதிகளும் புழங்கிற் றாமே

494

கையது விரலே போதாய் கால்நகம் பட்டால் தீர்ந்தான்
பையனார் பிள்ளை யாமோ பப்படம் போலே யாவான்
ஸயகோ வென்று மக்க ஓஞ்சியே அலறும் வேளை
பைத்தில் கற்றைக் கல்லைப் பறித்தெடுத் தகல வேற்றி

495

தாவிது ஆர்த்து மேலுந் தகைபடச் சொல்வா னண்னே
ஈனிது நெருங்கிற் றுன்னைச் சரித்திர் மறியாய் போலும்
ஈனிது யென்னா லாக அய்யெனன் கர்த்தர் செனை
தீவிரித் துளது உந்தன் தீயவினை தீய்க்க ஓர்பால்

496

உந்தது விதியே யென்று வணங்கிடு வார்த்தை வேண்டாம்
உந்தமுஞ் சுற்றும் யாவும் பார்த்திட முன்னால் வந்து
உந்திடு கடைசி வார்த்தை தைரிய மிழக்கு முன்னே
உந்தனை நினைத்துக் கொள்ளு உறவதை உணர்ந்து சொல்லு

497

நாளில் நாளி யண்டு நானிலந் தன்னில் வாழ
ஞாளிகள் போல வீங்கு நசைகெட குரைத்துக் கொள்ளும்
தோளிதன் பலத்தா வல்ல துணையிரு கர்த்த ரன்பால்
நீளிரா வில்லை யுந்தன் நிமையினித் துயிலில் முடா

498

தொலைத்தீடு வந்தே னன்றித் தொப்பந்துணை வாழ விட்டு
மலைத்தீடு வல்ல வென்று மடிமிசைக் கரத்தை விட்டு
கலைத்தீடுக் கல்லைக் கவனிக் கவனைதின் பொறியை விண்டு
நிலைத்தீடு குறியாய்க் கோலி நெற்றியின் கீழே தைக்க

499

பொருத்தினன் விரலா லேவிப் பொட்டதீல் விட்ட கல்லோ
கருத்தது போல கண்ணிற் கண்ணிரெனப் பட்டு நெற்றிப்
பொருத்தினில் தெறித்துப் பொங்கிப் புவியினில் உணர்வு கெட்டு
வருத்தீடு வீழ்ந்தா னோடி வளர்தனிர் வாளைப் பிய்தது

500

கழுத்தினை நெரித்தா னந்தக் கன்மலை கவிழ்ந்து வீழ
அழுத்திய படைக ஸஞ்சி ஆறெனப் பாய்ந்து ஓட
விழுத்திய சவுலின் சேணை வெட்டினர் பெலித்தர் செத்துப்
புழுத்தீ வீழ்ந்த வாறு புவியினில் பொடிந்தார் மாதே

501

பாலகன் கல்லை வீசிப் பர்வதந் தன்னைச் சாய்த்துக்
காலன்வாய் கொடுக்க முன்னர் கணியை மலைதான் கக்க
ஞாலத்தீல் வழிந்த தீயின் நாக்கெலாம் நதியா மிரத்தக
கோலமும் புவியிற் போடக் கொடுமூடல் துடித்த தம்மா

502

அதிர்வறு பூமி யென்ன அவ்விடம் பிழிந்து ஆனி
விதிர்வறு அகன்ற காலை விம்மிய அவல வோதை
பதிபல பதறச் செய்து பாய்ந்தது புயலாய்ச் சீறி
விதியினம் பாலன் வீரம் விண்ணைவர் வியந்து கண்டார்

503

துத்தியம் பாடி யாடித் துதித்தனர் தூய தேவன்
சித்தமே சித்த மென்று சீரியர் கீதஞ் சொன்னார்
கித்தனை எளிதில் வெற்றி எய்திய சவுலுஞ் சித்தம்
மெத்தவே மகிழ்ந்து ஓடி மேலதைத் தழுவிக் கொண்டான்

504

நுவினிற் பெரியன் உள்ளத் துறுதியிற் பெரிய னான
பெருவிறற் கோலி யாத்தைப் பிள்ளை யென்தா விதானுங்
கருச்சிதைத் தீட்ட வாறு கசக்கியே கொன்ற சேதி
தெருவெலாம் புராண மாகித் தீகழ்ந்தது புகழ்தா னேந்தி

505

அழிவினைக் கண்ட பேர்கள் ஆர்த்தனர் தீரண்டு வந்து
மூலிவற இசர வேவி னிடர்புரி இடும்ப னின்றே
ஷிரிகெட வீழ்த்தீக் கொன்று விடுதலை ஈந்த வீரன்
வழிபடத் தக்கா னென்று வழுத்தீயே வாழ்த்தீச் சென்றார்

507

தன்முடி காத்த தாவிது கைரிய கீளவ லென்று
மன்னாவன் மதித்துத் தன்னின் மதிதடு மாறு வேளை
இன்னிசை இசைக்க அன்னான் இடர்ப்பா மெய்யைக் காக்க
அன்னாவன் தன்னைத் தன்பா லணணத்துறு ஆளாய்க் கொண்டான்

2 தாவீதரசன் அடங்கள்

508

கோணவன் மதலை யோனத் தானவன் குன்றா வீரன் வானவன் தாவீ தென்னும் வலியனின் மீது கொண்ட ஞானமா மன்பினாலே ஞாலத்துள் ஞயிராம் நண்பன் ஆனதா லநேகம் போரில் அரசினைக் காத்து நின்றான்

509

தீயதா மாவி வாட்டத் தீகிலுற வருந்தும் போது தாயநற் கருத்தைச் சேர்த்துத் துத்தியம் பாடித் தாவீ தாயனாஞ் சிறுவ னாங்கு தக்கதோர் பதவி யேற்றுச் சேயனாய் வாழுங் காலை சேல்விழி மீகாள் கண்டாள்

510

மன்னவன் சவலின் செல்வி மயங்கியே மலரிற் தேனி பின்னிய தொப்பத் தாவிது பினைவறு காதல் நாரில் மின்னிடு மலராய் மாலை மினைவறுக் கலக்கக் கர்த்தர் உன்னிய ஹுமா லொன்றி ஓருமி ராணா ரன்றோ

511

பூங்குழற் பூவின் மென்மை பூத்திடு மொட்டின் மென்மை பூங்கழற் புனிதப் பூவாள் பொவிவறு பெண்மை தேங்கப் பூங்கொடி இடையாள் பூவின் பொகுட்டுகே ஸிரண்டு தாங்கிப் பூங்கொடி மீகாள் அன்பாற் புகுந்தனன் காளை நெஞ்சில்

512

சங்கிவ ரின்பச் சோலை இளந்தில் துய்த்தல் காணைத் தாங்கிடான் பொறாமைத் தீயால் தகிர்த்திடு சவுலென் தாரான் வாங்கவே தாவீ தாவி வழிதனைத் தேடி யாய்ந்து தூங்கிடு வேளை பார்த்துத் தொலைத்தீடுத் தருணம் பார்த்தான்

513
சதிதனை அறிந்த மீகாள் சதிகெடத் தலைவன் தன்னை வதிவிடம் மாற்றி மஞ்ச வறிதீடும் நிரப்பிப் போவி விதிபடச் சுரமே யுற்ற வினைபல செய்தே மாற்ற மதிகெடு மன்ன ராணை மதிப்பவர் மலைத்து நின்றார்

514
விதிகெடத் தருணம் பார்க்க விறலனை யோனத் தானென் மதித்தவன் அழைத்துச் சென்று மறைந்துகான் வாழும் போது கதித்திடு பொறாமை தன்னாற் கடினமாய் மனது மாற உதித்தது யுத்த மாங்கு உறவினர்க் கெதிராய் நின்று

515
சாழுவே விறக்கத் தாவிது சவுலுக் கெதிரா யாட்சி ஆழற புரியும் போது அவன்படை எதிர்க்க வென்று காழுற வாண்டு நாட்டிற் கலகமே விளைக்க மற்றோர் தாழுற வடிமை கொண்டு தாரணி மெச்ச வாழுந்தான்

516
ஆண்டவர் செய்த வாணை யரும்பொரு ஃபங்கு பேழை மீண்டவன் பதியிற் சேர்த்து மிகைபட ஏருச ஹாரிற் பூண்டநல் வண்ணம் போற்றிப் புகழுற வாழும் போது மாண்டநற் பெருமை யெல்லாம் மாயமாய் காமத் தாலே

517
மன்னவன் தேவ சித்த மாட்சியும் மறைக ளோங்கப் பொன்னக ராட்சி செய்யும் போதொரு மாலை வேளை மின்னிடை துவள நீரில் மேலது தெரிய நீத்துப் கண்ணியைக் கண்டு அவள்மேற் காழுற காதல் கொண்டான்

518
யாரென வறிந்து அந்த யவ்வன மலைரக் கூடிப் பார்கொளு மின்ப முண்ணைல் பயன்தரு வாழ்க்கை யென்று மார்க்கனி மாந்தி மஞ்சம் மருஷிட மனத்து னாகிச் சீர்கெடச் சிந்தை கொண்டு சீரிய னலாதா னானான்

519
கனதனாப் கண்ணரிற் தோன்றுயங் கனவது மனலாய்க் காய்க்கும் மனமது தகித்து மாய்க்கும் மலரவ ளங்கந் தாவ இனமது புரியா இன்ப இழைகளும் பரவி ஜந்து தினவெழும் புலன்கள் தாக்கத் தீவிரி காம முற்றான்

521

கனவினிற் காமக் காட்சி காணப்போற் நனவி லின்பம்
வளப்புறு வளைய வந்து வளையொலிக் கரத்தாற் தாங்கித்
தனமழுத் துந்தி தோயத் தளரிடை தாங்கா தாட
மனமது குளிரிப் போகம் மாதிவள் தராளோ வென்று

522

அங்கமே தன்னை மீறி அலைவபோல் அவதி யுற்றான்
சங்கரித் ததனை யாற்றிச் சலித்திடு மட்டுஞ்சேர
மங்கோ மலராள் நெஞ்சம் மலர்ந்திடு வழியைப் பார்த்தான்
எங்குமே யெல்லா மாக ஏதுமே அறியா னாக

523

கண்களிற் புகுந்து கொண்டாள் கண்ணவன் சிந்தை யோடப்
புண்பத் தேக மெங்கும் பூவுற் பரிசந் தேட
மண்ணதிற் கேட்ப வெல்லாம் மங்கை மதலை யொக்க
எண்படு வாச மெல்லா மேந்திழை மணமதாக;

524

செவ்விதழ் வாயும் நாவுஞ் செந்தளி ரதனைப் பற்றிக்
கவ்வியே உண்ண வெண்ணிக் கடித்தே யிறுகும் பற்கள்
அவ்விய மில்லா வங்க வணைப்பினில் மோதி மோதி
கொவ்வைக் கணியைப் பற்றிக் குதறிடு மவாவே மிஞ்சம்

525

உணவெலாங் கசக்கத் தேனோ உப்பெனக் கரிக்கத் தேகங்
கணப்பெனக் காயக் காலைக் கதிரவன் மறைந்தும் வெப்பந்
தணவெனத் தகிக்க மஞ்சம் தடிங்கற் குன்றாயக் குத்தப்
பணம்பொருள் பஞ்சாய்த் தோன்றப் பதைத்தவன் பாரில் நின்றான்

526

ஆவலா லறிவு கெட்டு அரசனாம் நிலையை விட்டு
மேவவே அந்தப் பூவை மென்துகில் காத்த கற்புக்
காவலை நீக்கிக் காமக் கடும்வலி போக்கிக் கொள்ளச்
சேவலாய்ச் சேர்ந்து அஞ்சாச் சீர்கெச் சிவந்து நின்றான்

527

தேகத்து ஸிரண்டு மொன்றாய்த் திரண்டொரு வருவதான
யோகத்தாற் போதம் ஞானம் யோனியா வெரிந்து போன
ஆகத்து எப்பக் நின்ற அகோர மோகந் தாகம்
வேகமாய் விரிந்து வீங்கி வீணை அழியச் செய்த

528
ஆசைக ஸிரண்டு சேர்ந்து அணைந்தபோ தருகும் வெட்கம்
மீசையில் முனிவன் வேடம் மிரண்டகால் வீழ்ந்த தொப்பப்
பூசையி லெழுந்த தூபப் புகையென புணரு மேக்கம்
மாசையின் மதிப்பு மண்ணில் மறைவபோல் மங்கிற் ரம்மா

529

பாடையிற் பிணங்க ளென்னப் பாற்பசி தீர்த்து வீழ்ந்தார்
ஆடையில் மேனி அங்க அசைவினா லகத்தைத் தீழ்ந்தார்
வாடையி லுதிரும் பச்சை வளரிலை எனவே மானம்
டுடையில் உதிர ஆவி வொட்டிய வடலம் பெற்றார்

530

ஓங்கோதை யாழி யோட ஓட்டமா யொதுங்கிக் கொண்டார்
பூங்கோதை உடலி ளன்னான் புயவலி யடக்கி மாண்டான்
தேங்கோதை இன்பம் மாந்தித் திருவருள் வாந்தி செய்தான்
ஆங்கேது அன்பு என்று அவருளம் முச்சே யான

531

மாழ்வாரைப் போலப் பற்றி மாயத்தில் மயங்கி நீரிற்
தாழ்வாரைப் போலழுச்சின் தாபத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்
வீழ்வாரைப் போல விம்மி வெயர்த்து முனக லுற்றார்
ஆழ்வாரைப் போல வாங்கு அந்தக ராகிக் கொண்டார்

532

தாவீது மந்த மாதுந் தாரணி மறந்து தம்மிற்
நாவது நவில் வொண்ணா நசைமிகு இன்பந் தோய்ந்து
காவினிலில் மானா யோடிக் காணலை நீரென் றெண்ணிச்
ஶாவினிற் சரசஞ் செய்து சளைத்தபின் பிரிந்து நின்றார்

533

ஷடைந்தது இன்ப மல்ல அணைகெடு பாவ முட்டை
ஷடைந்தது காம மல்ல கசடுறுங் காமச் சேட்டை
ஶாமாந்தது போக மல்ல குடிகளின் உரிமைக் கோட்டை
ஶாமாந்தது ஆசை யல்ல மிகைகெடு நரக வேட்டை

534

காமாழுங் கழியத் தாவீது கர்த்தாரின் பார்வை தன்னில்
நாமாழும் மகிமை கெட்ட நரகனாய்க் கழிக்கப் பட்டான்
நாமாழும் பகலுங் காத்த சத்திய வார்த்தை யெல்லாந்
நாமாழு மெரிந்து போகத் தகைகெட வெழுந்து நின்றான்

535

ஆதமு மேவா ளொன்ற ஆனவர் உலக மக்கள்
வேதமு மிறையு மொன்ற விளைந்தது தேவ பக்தி
நாதமுஞ் சுறு மொன்ற நடந்தது கிசையும் பண்ணே
பாதகத் தாவீ தொன்றப் பண்பிலாள் கருவே யுற்றாள்

536

கரங்கொனுங் கணவன் வேற்றார் காவலன் கடமை யேற்க
மரப்பிடி யெனவே மதஞ்சேர் மன்னாங் கசடன் கருவைத்
தரமிலாள் தாங்கக் கண்ட தாரணி யாண்ட மன்னன்
பரன்தரு பழிக்கு மேலாய்ப் பயந்தரு பழியைத் தேர்ந்தான்

537

தன்வினை முளைத்துத் தோன்றிற் தன்தவ ருலகந் தேரும்
என்விதை விதைத்த பழனம் எவ்விதம் வேற்றார்க் காரும்
அன்னவன் கூடு வானா லகவுமே அணைந்த மாச
மன்னவ விவ்வா ரெண்ணிரி மாற்றினன் ஆணை தன்னை

538

கடுதினிற் கணவன் தன்னைக் காவலை விடுத்து வீடு
விடியுமுன் வரவே செய்ய விரகத்தாற் துடித்தாள் போல
நடித்துமே நவையை ரூட நண்ணினாள் எவலை நல்லான்
படியற மன்ன னாணை படைக்கழுன் மருவே னென்றான்

539

போர்க்கள மனுப்பி வஞ்சப் பொறினாற் கொலையே செய்யச்
சீர்க்கொ தவனின் செய்கை செறிந்தது வினைய தாக
கார்த்திடத் துடிக்குங் கைகள் கபதாய்க் கணவன் தன்னைத்
தீர்த்தபின் அவளி னோடு தீகட்டிடா தின்பந் துய்த்தான்

540

மட்டறு செயலைக் கண்ட மாதவன் கோபங் கொண்டு
கட்டளை கடந்த வந்தன் கர்ப்பமாங் கணியைக் கொள்ளாய்
மட்டறு சாபஞ் செய்ய மறுகரு வற்று நீதி
சட்டத்தில் வல்ல ஞானி சாலமோன் தன்னைப் பெற்றான்

3. எருசலேந் தேவாலய இடங்கள்

541

கார்த்தரின் சொல்லை மீறுங் கயவர்கள் செயலினாலே
அர்த்தமுள் உலக வாழ்க்கை ஆபாச மந்தியென்ற
வர்த்தக ரீதி யான வழக்கங்கள் பழக்கமிக்கு
நார்த்தன மிடவே தேவன் நரரைத்தம் மக்களாக்க

542

அடியவன் நோவா வோடு ஆண்டவன்கொள் ஞடன்படிக்கை
படியிலார் மமதை யாலே பயனிலதாய்க் கண்டதேவன்
மிடியற மோசே யோடு மென்பொரு வடன்படிக்கை
மிடிவறச் செய்து பத்துக் கட்டளைக வீந்துவைத்தார்

543

வானதில் வாழுந் தேவன் வழங்கியவிப் பத்துநீதி
மானமில் மக்கள் தூற்ற மறைப்பலகை உடைத்தபின்னர்
ஞானமே நிறைந்த மோசே நற்செய்தி எழுதியீந்த
தானமாம் பெட்டி வைத்துத் தாழ்வீந்து வணங்கலானார்

544

தெரிந்ததம் மக்கள் காத்த தெய்வீகப் பெட்டியைத
பாரிந்துவெம் யுத்தஞ் செய்தே வேற்றாரார் கொண்டுசென்று
பாரிந்திப் பாது காத்துப் பணியுங்கால் தாவிதென்பான்
பாரிந்து அவரை வீழ்த்தி எடுத்தனன்நற் கோவிலோன்றே

545

தாவிதின் மகனதான சலமோன் மன்னன்
தாவிதில் ஞானத்தை நவிலும் ஞானி
தாவிந்தான் உனனதப்பாப் பாடக் கேட்டுக்
தோவிந்த கொள்ளறிவு குறையா தம்மே

446
கனவதனிற் கர்த்தரருள் கனிந்து ஏது
தனமதுவா புனியாழ்வா தகுந்த பெண்ணா
எனவினவ ஏதேனு மேற்கேன் ஞானம்
தினமிழு மெனவேண்டித்ரக்க முற்றான்

447
இருதாயா ரொருமகவுக் கிரங்கி நீற்க
ஒருதாயை உற்றறிய உருவி வாலெத்
திருவற்ற மகன்பிழந்து தருவே னென்னக்
கருவற்றாள் கலங்கியழக் கண்டான் நீதி

448
இராணிசோ ஆபிரிக்க இடத்தாள் ஞானத்
திராணிதனை சாலமனிற் திகழக் கேட்டுப்
புராணிக்க வினாவெழுப்பப் புதிரைத் தீர்த்துத
தராநிற்கத் தாழ்பணிந்து தக்க செய்தாள்

449
நீலநதித் தீரங்கள் நிறைந்த வெகிப்துச்
சீலமன்னன பார்வோனின் செல்வி தன்னை
ஞாலமதிற் கைப்பிழித்து நயந்து வாழ்ந்தான்
சாலமனார் ஞானியென்று சகத்தார் கொண்டார்

450
தந்தையார் தாவீது தாங்கக் கர்த்தர்
தந்தளித்த உடன்படிக்கைத் தவத்தைக் காக்க
விந்தையுற வோர்கோயில் வியக்கக் கட்டச்
சிந்தையுடன் செயலாற்றுத் சிரத்தை கொண்டான்

451
காலமெல்லாம் நிலைத்திருக்கக் கர்த்த ராணை
ஞாலமெல்லாஞ் சிறந்துவே நயக்க வைக்கக்
சாலமோனும் சகலதிசை சார்ந்தே பெற்ற
கோஸமறு பொருள்கொண்டு கோயில் செய்தான்

452
கேதுருக்கள் லெபனானில் கிளர வெட்டிச்
சேதுவினை முத்தெடுத்து சிறப்புச் செய்து
முதூர்ந்த கற்பொழிந்து முனைந்து சுவர்கள்
தீதுறாத வண்ணமாகத் திகழச் செய்தான்

453
இவ்வளவா யெமக்கிரக்க மீந்த தேவற்
கெவ்வளவு இயலுமோ அவ்வள வாக
செவ்வளவு பெரிதான சேக்கை செய்து
தெவ்வர்புகழ் ஏருசலேமின் தேவன் வீட்டை

454
கல்லாலே கட்டியதைக் காக்கக் கேதுரு
நல்லதொரு பலகையினால் நடுவில் விட்டு
வல்லதாகப் படைத்தபின்னர் வழிகள் செய்து
சொல்லிதாய்ச் சுவரினிலே சுவையை யூட்டும்

455
பேரீந்துப் பழக்குலையால் பெய்த காட்சித்
தாரீந்து நிறழுடித் தங்கம் பூசிக்
காரீந்த வெண்கலத்தாற் கலசஞ் செய்து
போரீந்த வெற்றியிலும் புகழச் செய்தான்

456
எருசலத்தைப் புனிதமுற ஏற்றஞ் செய்தான்
வருகைதரு வார்தேவ வாச மென்றார்
பருவரல்சேர் பாலைவனப் பாரின் மத்தித்
திருவறையுத் தேவபதி யிதுவே யென்றார்

457
.ஷமிரமாய்ப் பலியிட்டு ஆர வாரப்
பாயிரங்கள் பண்ணோடு பாடி யாடு
வாயிரக்கக் கண்பனிக்க வாழ்த்திக் கோவில்
பேயிறங்க உடன்படிக்கைப் பெட்டி வைத்தார்

458
தக்கமரம் ஓலிவதனாற் தலையாஸ் கெருபீன்
கிக்கவொரு சோடியதை மிடைந்து நடுவே
பாக்குவமாய்ப் பரணீந்த உடன்பா பேற்றித்
தொக்கவரின் புகழ்பாடித் துதித்து நின்றான்

459
பாணாட்டுப் பெண்மணந்த பலவாம் பாவை
பாணாரை விபசார மிகைசெய் பாவ
பாணானுக் காண்டவனார் அளித்த ஆசீர்
பாணானும் நிலையாத ஏக்கங் கொண்டான்

460

எருசலையின் ஆலயத்தை ஏற்றஞ் செய்து
பெருமையது கொண்டாலும் பெருமா னாலை
இருபோதுப் கூடவெவர் தவறு வாரேல்
அருள்மிகுந்த உண்படிக்கை மீற லாமே

4 ஆடியா ரடங்கன்

561

தேவனுக்குப் பிரியமாகத் தேர்ந்த யோடு
தேவனீந்த யாவுமற்றுத் தீகையா னாகப்
பாவமதை நினையாது பரத்தின் நன்மை
பரிசான கொடையெல்லாம் பரற்குச் சொந்தஞ்
சேவனது மவருரிமை சிந்தை வைத்தாற்
சிலதையல் முற்றாகச் சிலதத்துக் கொள்வார்
ஆவதெலா மவருள்ள மதனா ஸாகும்
ஆகாத தெலாமெனக்கு அருளே யாகும்

562

என்றதொரு விசுவாச மேற்றோ னாக
ஏழ்மையுடன் பூமியிலே ஏக்க மின்றி
நன்றல்ல கிடைத்தாலும் நடுங்கா னாக
நானிலவத்தில் வாழுகையில் நன்பார் வந்து
இன்றுமாநீ இறைவனை நம்பு கின்றாய்
என்றெடுத்துச் சொன்னதெல்லாம் ஏற்கா னாக
குன்றோத்த நிலையோடு சாத்தான் தொட்டும்
குவலயத்தில் பக்தியுடன் வாழ லானான்

563

இவனுடலைத் தீண்டவிடும் இன்னல் செய்வேன்
இறையுன்னன மதியானாய் இழிவா னென்று
பவவரசன் பரமனிடம் பகர்ந்த தேற்றும்
பலியாது ஒடிடவே பாரிற் தேவன்
தவவுடலன் யோபென்பான் வாழ்ந்த விந்தத்
தாரணியில் இவனோத்த யோனா என்னும்
எவருரையும் மதியாத இடும்பன் தேவ
இரக்கமுற்ற வரலாறு முண்டு கேளீர்

564

முன்செல்வாய் நினவேய்க்கு மூர்க்க ரான
முபர்தமக் கழிவண்டு முற்று மென்பாய்
என்சொல்ல இறைவனுரை ஏற்கா னாக
எதிர்த்திசையில் கலமேற வெழுந்த காற்றில்
அன்னவனின் தவறறிந்தார் ஆழி யாழ்த்த
அடிவயிற்றில் மென்கொண்டு அவதீ செய்த
இன்னுமநல் லீவுள்ள இறைவன் காத்து
இருள்குளிரா மின்னலுற்ற இறைத் தீர்த்தார்

565

ஆண்டவனை நோக்கியவன் அழுது வேண்ட
அதற்கிரங்கி மூன்றாம்நாள் அவனை மீட்க
வேண்டியவர் விருப்பத்தின் விளைவ தாக
விரைந்தங்கே போனவேளை விதித்தா ரெல்லாம்
மாண்டிடாது மண்விழுந்து மனது நொந்து
மாரடிக்க வெறுப்புற்றான் மலரோன் தன்னை
சண்டிங்கு அழைத்தீட்ட தவறே என்றான்
இழிவுற்ற பசுமரத்தால் அறிவேயீந்தார்

566

தேவனோன்றே என்றுரைத்த திருச்சொல் சொல்வார்
தேவவயற்ற தேவர்களை வணங்கா ராயின்
காவலனாம் மன்னனிடர் கடுகிச் செய்தும்
கர்த்தரையே நம்புவர் கடைசி வெற்றி
ஒவலுற அடைவாரென் அருளின் காதை
அநேகமுண்டு இரண்யியனின் அழிவு மொன்று
மாவவியார் துன்பமுற்ற மமதை போல
மன்னாள்நெடு காத்நேசர் மதியானாகி

567

நானியிலென் தற்பரனின் தகையான் தன்னைத்
தழுலெரியிற் தள்ளியிலுந் தப்பக் கண்டு
நானியிலபு அற்றோனென் தன்மை தேர்ந்து
தன்துணையுத் தானியேலைத் தாங்கிக் கொண்டான்
கோனியில்பு உரையானாய் குறைகள் நீக்கும்
கோவில்கொழும் பரமனுரை கூறி வாழ்ந்தான்
வானிறைவன் வார்த்தைசொலும் வல்லோ னாக
வாழ்ந்தீடுங்கால் மன்னுறந்து மன்னன் மாண்டான்

568

மாறியவன் மகன்வசமாய் மண்ணே சேர
 மறையவனைப் போற்றுகின்றான் மகிழ்ச்சி கண்டு
 ஆறிடாத பொறுமைத்தீ அனலால் வெந்தோர்
 அறிவுறுத்த அரசனவன் அஞ்சுஞ் சிங்கம்
 வீறியெழுங் குழியினிலே வீழ்த்தத் தீங்கு
 விளையாத விளைதெர்ந்து வீணாந் தேவர்
 கூறித்தொழும் பவம்விடுத் தேவன் நாமங்
 கூறுபவ னாக்கியிறைக் கொள்கை யேற்றான்

569

இவ்வாறாய் இறைநாமம் ஏற்றி வாழ்ந்தோர்
 இணையற்றார் வாழ்ந்திருந்து மின்னுந் தீர்க்கர்
 செவ்வாயாற் தரிசனங்கள் செப்பி னாலும்
 செய்திமை விட்டகலா மக்கள் பாவம்
 செவ்வாறாய்ச் சிலுவையிலே சிந்தும் ரெத்தம்
 செகத்திருங்கி இரட்சிப்பைச் சேர்ப்ப தற்காய்
 வெவ்வேறாம் மனிதரினம் வேத னொன்றாய்
 விளைதீர்க்கும் தீரித்துவத்தின் விளைவே யானார்

570

5, வம்ச வரலாற்று அடங்கன்

671

ஆண்டவராற் தேர்ந்தெடுத்த ஆபிர காமா
 வானபெரும் விருட்சமதின் அடியா னென்ன
 மாண்புடைய மரபினிலே மன்னன் தாவீ(து)
 மலர்ந்தவரை பதினான்கு மாட்சி யீங்கு
 காண்டபெரும் வம்சத்திற் கைதி யாகிக்
 காலமிழி ஏழிரண்டி வம்ச மான
 புண்டபுகழ் ஏகோனியா புறத்தே மீட்ட
 பொற்காலம் பதினான்கு புயத்தா ராகும்

572

யாக்கோபின் மகனான யோசேப் பென்பான்
 யவ்வனத்துத் தாயாளை யணைந்து கொண்டு
 ஆக்குவதும் அழிப்பதுவு மனைத்துச் சீவன்
 அழியாது காப்பதுவு மான தேவன்
 தூக்கொண்ணாச் சுமைதாக்கித் துயரங் கொண்டார்
 தொழுதேற்றச் சாத்தானார் தொலைவா னன்றே
 போக்குபவ முறையேசப் புதல்வ னாகப்
 புவியிறங்கி மனுவானார் புகழ் நெஞ்சே

இசுரவேலின் தேவனவர் எவர்க்குந் தேவன்
 இவ்வுலகா ரவர்மக்கள் என்ப தீங்கு
 விசவாசங் கொண்டவர்க்கு விடுதலை யீய
 விரும்பியவர் விண்ணின்று விழைந்து வந்து
 பசுபதிபா சமீன்றுமூப் யனாற் பாரைப்
 பாலிக்கப் பரமசுதற் பலிய தாகித்
 தசுவென்னத் துலங்கியதிய்த் தாபந் தீர்க்கத்
 தானுதித்த கோத்திரத்தின் தகைமை கேளீர்

ஆகச் செய்யுட்கள்; 582

சருக்கங்கள்; 3 படலங்கள்; 15 அடங்கன்கள்; 75
 முதலாவது பரம பிதாப் பருவம் முற்றும்

2. பரம சுதன் பருவம்

(மதஸ் புரட்சி)

1. கண்ணீமகன் சுருக்கம்

1.கன்னி மேரிப் படலம்

1 தேவன் மனுவான் அடங்கன்

இடிமழக்கந் தன்னிலிறை யிலங்குகின்றார்
இரைந்துவரும் மழைதன்னி விரங்கு கிண்றார்
மிடிபோக்கிக் காற்றினது முச்சிற் பேச்சாய்
மிளிரிகின்றார் ஏகனாக ஏந்து வோரை
அடிமைகொளும் தேவனால்ல ஆவி யுள்ள
அன்புருவம் அடியாரை ஆட்கொள் நாதன்
படிமைதனிற் படியாதார் பக்த ரீயும்
பலிகொள்ளார் மனந்திரும்பும் பரிசே யேற்பார்

2

ஆண்டவரை யார்கண்டார் அறியாத் தேவன்
ஆனவவர் தன்னையிவ் வகிலத் தார்க்குக்
காண்டிடவே வெளிப்படுத்துங் கருணை கொண்டு
கர்த்தர்கிறில் தேகவினாற் காட்ட லானார்
மாண்டவவர் மரித்தெழுந்தார் மடியின் மீது
மகவாக வீற்றிருந்து மனுவா மெம்மை
ஆண்டிடுவார் அன்பாலே அவரின் மூலம்
அகத்தாலே காண்கின்றோம் அன்பி னுருவே

3
சினாவரை மேற்தேவன் சிலையால் மோசே
சிரான கற்பனைகள் செகத்துக் கிட்டார்
பேனாவல்ல கர்த்தர்கரம் பெய்த நீதிப்
பிரமாணம் பின்வந்தோர் பிழைக்கச் செய்யத்
தேனாக வியேகதான் தேர்ந்து செய்த
தியாகமதா விரண்டான திருவின் தேவன்
தானாகப் பலிபட்டுத் தந்த மீட்புத்
தகையாலே உலகத்திற் தங்கிற் றம்மா

4
சிவலுள்ள தேவனாகச் சிலுவை மாண்டும்
சிவன்தர மாந்தருக்குட் செறிந்து நின்றார்
தேவவார்த்தை அவர்மறக்கத் தேகங் கொண்டு
திருப்பாலன் புவியினிலே திகழ வந்தார்
மாவலிய கிருபையினால் மாந்தர் சத்திய
மறையுண்டு மனந்திரும்ப மார்க்க மீந்தார்
சாவதனின் சூர்மழுங்கச் சாத்தா னோடச்
சகத்தின்கண் மனிதனாகச் சாயல் தந்தார்

5
சாலமன் ஞானியாட்சிச் சகத்தேநற் கானான்செங்
கோலாகத் தென்யூதா கொள்வதக்கி லிக்ரேலென்
ஞாலமாகப் பிரித்தமைத்த நாட்டுப்பேர் எபிரேயா
காலாகும் யூதர்க்குலக் கருவாவாகும் வேராவார்

6

பேரிட்ட ஆபிரகாம் பெயரோடே எபிரேய
வேரிட்டு விளம்புமொழி வேதமொழி விண்ணவருஞ்
சிரிட்ட செமிட்டிக்குச் சிறப்பினாமே பழும்வேதம்
வாரிட்ட அராமக்கு வறிதாகும் வழியினாமே

7
கானானென் மொழியதுவே கனின்வேத மொழியென்பார்
மானாரின் மயல்மிக்க மன்னைரோ தாண்டநிலம்
வானாடாம் வலிரோமை வளங்கொழிக்கச் சகலகலைத்
தேனாடைத் திறைகொள்ளத் திக்குகளாய்ப் பிரித்தாண்டார்

⁸
ஆர்க்கில்லாஸ் ஆண்டிவே அணையூதா சமாரிய்யா
தீர்க்கமிகு கலிலேயாத் திரையூரோ அன்றிப்பாஸ்
மூர்க்கமிகு பிலிப்புக்கு முரண்டெற்கு ச்சிரியாவின்
பார்காக்க யோவாணைப் பரிந்தொழித்தா ரொன்றாக

2,கன்னிமேரி யோசேப் காதல் அடங்கன்

9

முதல்மனுப் படைத்த தேவன் முன்னவன் துணையா யேவாள்
இதழறு பெண்ணா என்னா னென்னும்பதாற் செய்த ஞான்றே
சதமிலா ஏலக வாழ்விற் சதிபதி யென்னும் பந்தம்
மதமதாய் மலர்ந்த தொந்தம் மரிதனக் குற்ற தம்மே

10

ஒருவனுக் கொருத்தி யென்ற வன்னதக் கோப்பா பொன்றத்
திருமகள் மேரி யென்னுந் திகழ்மதி தனக்கு யோசேப்
பொருமகன் பொறையை யான்றோர் பொருத்தியே மணமே சேர்க்க
கருத்தது கொண்டார் கற்றோர் கடிமணத் தினமுந் தேர்ந்தார்

11

நாசரேத் தாரில் வாழ்ந்த நற்குண வருவ தான்
பாசமுள் பறவைச் சோடி பறந்ததே காதல் வானில்
நேசமுள் நினைவி லன்னார் நினைத்தில் ரூடவி னின்பந்
தேசத்திற் மயக்கங் கொள்ளார் தேர்ந்தன ருள்ளத் தாய்மை

12

பகலவன் வேலை முற்றிப் பார்க்டல் குளிக்கும் மாலை
இகலது கிருளைப் போர்க்க வியங்கிடுப் குளிர்ந்த வேளை
தகவுடை யோசேப் பென்னுந் தச்சஜும் புகுந்த சோலை
முகமது மதியாய் மேரி முன்வரக் கண்கள் பெற்றான்

¹³
பூருவரை யொருவர் தத்த மூள்ளத்து விழியா ஸள்ளிச்
ஸொருகின் ரமுத நட்பைச் சோர்ந்திலர் பார்வைப் பேச்சால்
பருகினர் காதற் தேவைப் பரவசங் கொண்டார் தூரந்
துருவினர் எனினு மண்டாத் தொலையினில் மருவிக் கொண்டார்

¹⁴
டலெனும் நிழல்தான் நிற்க உளமெனும் நிசந்தான் சேர்ந்து
நிடலெனுப் கருணைத் தீவிற் திரிந்தன கைகள் கோர்த்துத்
டலெனப் பொங்கு மாசைக் கரையினில் அதிலே மோதும்
படகெனப் பதறிப் பார்வைப் பாகத்தா ஸளக்க லானார்

¹⁵
கார்முக ஸல்லகூந்தல் கற்பெறுந் திண்மைச் சின்னம்
உர்மயி ருதிர்ந்த போதே உமிர்விடுப் கவரி யன்னாள்
சீர்பெறு சீர்மை கெட்டாற் சின்துயிர் விட்டே கார்க்கும்
மார்பிடை அலையக் கண்டான் மயலது கொண்டா னங்கே

¹⁶
தெங்கள நீரோ தென்றற் திகழ்பொதி மலையோ தேங்கும்
பொங்களம் பூவின் மோட்டோ பொற்கொடி தனமென் றென்னான்
தங்கிடு மிதயந் தன்னிற் தளிர்விடுந் தயையு மன்பு
ஷங்கெழுந் துயர்ந்த மார்பின் இதந்தரு உருவ மென்பான்

¹⁷
மென்விழி என்பர் அந்தோ மிரள்விழி மிடையும் நாணம்
தான்கூழி தருதல் கண்டாற் தரமிடு முரைகல் லொப்ப
மான்விழி மையல் நீக்கீ மறுமை சேர்மா யவாழ்க்கை
கண்பிறைத் தராசிற் தூக்கீக் குறைநிறை குறித்தல் கண்டான்

¹⁸
வேய்ந்தளிர்த் தோழா ஸள்ற வெறுமனே போற்ற வல்ல
தாய்க்குலப் பாரந் தாங்கித் தக்கதோர் தரணி யாக்கப்
பூய்ம்புனற் புவியில் வாழ்க்கைப் பொதிகமந் தீடநல் வைரந்
தேய்ந்தவச் சிரத்துத் தேகத் திட்டெனற் பொருந்து மாமே

¹⁹
ஈள்மலர் நாசி செனியோ இலங்கிடு கிள்ளளத் தோற்றும்
ஈள்விட நினையான் யோசேப் உண்மையிற் கண்ட தென்னை
கள்ளமார் மனதில் நாற்றங் கனிந்தறக் கவினார் நாசி
தெள்ளவே மறையைக் கேட்கத் தெவிவுறு விரிந்த காதே

130

20

மதிமுகப் பெண்ணாள் மேரி மதிமிகு வதனந் தன்னில்
கதியிலை யென்பார் கோரக் கனிந்திடு கருணை காட்டும்
நதிதரு செழுமை நன்செய் நங்கவளம் நவினாஞ் சாந்தம்
புதிதெனக் கூட்டுச் சேர்ந்த பொன்றீர மலராய்க் கண்டான்

21

போகத்துப் பொருளா யல்ல புவியெனும் பொறையின் சின்னந்
தேகத்திற் திரண்டா ளென்னாத் தீகழ்வறு திருக்க ளெட்டும்
ஆகமா யுற்றுத் தேவ ஆவியை யடைந்த தென்ன
நாகமா யுயர்ந்தான் யோசேப் நன்மனத் தொடரி வென்போம்

22

தொடியிடை உடுக்கை தோற்குந் தொல்மொழி மின்னல் நேர்க்கும்
படியிடை யதனைக் காணான் பாரினி லின்ப மென்னுந்
நொடியிடை மாய வாழ்வின் நுகர்தன மல்கு லென்னும்
கடிதல மொடிக்கக் காய்ந்த கட்டளைத் தலமாய்க் கண்டான்

23

ஆலிலை நிகர்க்கு மாழி யருஞ்சுழி தோற்கும் நாபி
போலிலை சுவர்க்க வேளின் புகலிடப் புந்தி கண்டான்
மாலிலை அல்குற் தேரில் மாண்புறு சகன் மாந்தர்க்
காலினை உயிர்கள் நாற்றுக் கணின்மிகு மேடை யென்பான்

24

காந்தனுந் துளிரும் மிஞ்சங் கைத்தலந் தன்னிற் தூய
சாந்தமுந் தலையு மிக்க சான்றிடு கிரியை செய்யும்
மாந்துளிர் தன்னாற் பெற்ற மகவினை மாட்சி யோடு
போந்திடு புவியிற் செய்யும் பொற்பொறி யாகக் கண்டான்

25

தாமரை போன்ற பாதந் தலையினில் மலரக் காணான்
சாமரை யாக விந்தச் சகத்தினைத் தாலாட் டுங்கை
போமரைப் போதா யன்புப் பொற்காப் தனக்கே வீக்கிக்
காமனைக் கடிந்து காலன் கடியகூர் முறிக்குங் காலாம்

26

பவளவாய்ப் பற்கள் முத்து பழக்கதுப் பெதுவுங் காணான்
துவளவே மாட்டா வளளத் தொடரினைப் பேசுந் செவ்வாய்
கவலுதல் கரைக்குங் கன்னாங் கடிபவை கடியும் பற்கள்
நவநிதி தரினும் நேர்மை நகர்ந்தோ வாளின் நாவாள்

27
இலமென் றிரப்போர் தம்மை யிழிவிசெய் நிலத்தைப் பார்த்துக்
குலமுறை மேரி கொள்கண் குவலயம் பரந்து முன்னால்
நிலவிடு நீழலைப் பார்க்க நிரிர்ந்தோள் பார்க்க நாணி
வையிய உருவங் கண்டாள் உள்ளத்தீ வடைத்துக் கொண்டாள்

28
வர்ந்திடு உடலந் தேங்கி யுறுதியின் திரட்டா யள்ளம்
பயந்திடு பயிர்ப்பு அச்சப் பண்பதாய் மடத்தின் தேவி
செயந்தரச் செல்வி யாகிச் சேர்ந்தநல் நாணை மாக
மயல்கெடு மதத்து உண்மை மலர்ந்திடு மலராய் நின்றாள்

3. மேரியின் சீந்தனை அடங்குள்

29
ஷக்கள் குலுங்கப் பூந்தாது பொலிவை யூட்டும் பூதலத்தே
தாக்குப் பிடிக்கத் தளிர்கோதித் தத்தை யீட்டுப் கற்பனையில்
தேக்கு மரத்தின் தேவிமலில் தேடிச் சிந்தை சிறகடிக்க
ஷக்கும் பரத்தின் ஜன்மாவின் அன்னை யமர்ந்தழ கூட்டுனளே

30
விழிகள் மூடத் தீறந்தவக விரிவில் எண்ணாத் திரையெழுந்து
கழிகொள் காலக் கற்பனையிற் கனிந்த ரசமாய்க் கரையொதுங்கி
வழிகள் தேர மேரிதன்னை வரிக்க விதித்த யோசேப்பின்
பழியில் வாழ்க்கைப் பக்குவத்தைப் பாகாய்ச் சுவைத்துப் பருக்டாள்

31
கண்ணை மூட விரிகாட்சி கண்டாள் கண்ணி தன்னகத்தே
விண்ணைத் தேடி விரிசிறுகு விரித்தாள் சிட்டாய் வெளியேறி
மண்ணை மறந்து மனக்காட்சி மாண்பில் மயங்கி மாலாகி
எண்ணை மென்னு மின்பத்தீ விணைய இமையுள் வாழ்ந்தீட்டாள்

32

பெண்கள் கூடி நீராட்டிப் பெய்தார் நறுமணை குழல்வாரி
கண்ணம் தீடிக் கைகாற்குக் கனகக் கலன்கள் தான்பூட்டி
வின்கொள் மின்ன லிலைசேர்த்து விரிந்த வீயால் வார்பூட்டி
மண்ணில் மலர்ந்த மறையானை மணப்பெண் வடிவில் வடித்திட்டார்

33

பட்டா முடலைப் பசம்பட்டாற் படியப் பாவை தனக்னிந்து
முட்டா துயர்ந்த முலைமலைகள் முட்டக் கச்ச வரிந்திருக்கி
இட்டா ரினாலை நெற்றிலீலே இணையாய்த் திலகத் தெழுத்தெழுதி
மட்டா ரழுகுச் சிலையவளின் மதிப்பைக் குறைக்க அழுகுசெய்தார்

34

பொங்கும் மார்பைப் பொறை செய்யப் பூட்டினார் பூநவ மணிமாலை
செங்கை மலரைச் சீர்செய்யச் செவ்வாசிச் சித்திரந் தீடிட்டார்
கங்குற் குழலைக் கார்செய்யக் கனகப் பிறையாங் கலன்குட்டி
எங்கு மழு செய்தாலு மியற்கை யழு விஞ்சியதே

35

கதலி நட்ட பூம்பந்தற் கழுகின் குலைகள் கரும்பிழையே
முதலி விட்ட பந்தற்கால் முனைத்து வளைத்துச் சரும்பார்க்கும்
இதழி விணைந்த மேற்தட்டி யிளமைத் தெங்கின் குருத்தாலே
விதமாய்க் கட்டி விதானஞ்சேர் விந்ததத் திருமணப் பந்தரின்கண்

36

வேதியர் முன்னால் வீற்றிருக்க வேதமு மிகையும் பின்னொலிக்கச்
சேதிசொல் தூதர் வரவேற்கச் சேடியர் செல்வியைச் சேர்த்துவர
ஆதியி ஸாதா மேவாட்கு ஆண்டவர் விதித்த அம்மணத்தை
ஏதிலா தியற்ற ஆன்றோர்கள் எழுந்தே ஆசிக்கிறனரே

37

சடரொளி பரப்புஞ் சூரியன்போற் சுற்றிலுந் தீபஞ் சடரியப்
படரிசைப் பண்ணி னாலாபனம் பணைத்த முலைகளிற் பட்டொலிக்க
மடநலா ரியற்கை மணத்தோடு மருக்கொழுந் தாதி மணமுட்டத்
தடமுலை மங்கை மேரிக்காந் தகைத்திரு மணமும் பரவியதே

38

வலிகொள் விரக்க வடிவான வளர்மலைப் புயங்கள் வலிழுட்ட
புலிபாய் வீரப் புறமாகப் புணருங் கலையை அகங்கொண்டு
நலிலில் நற்குண நடைமிக்கான் நரைதிரை முத்தோர் புடைகுழு
சலியாய்க் கண்கள் பலமொய்க்கச் சார்ந்தான் மணவறைப்பந்தரிலே

39
வெனே யிகத்தில் எழில்மிக்கோன் என்று மனத்தாற் பவஞ்
சேர்த்தார்
அவமே எம்மண வாழ்வென்று அற்ப ரறத்தை அவஞ்செய்தார்
தவமே மேரிசெய் தவளென்று தம்முளக் கழிவாற் கவன்றிட்டார்
சிவமே என்னும் முதியோருஞ் சென்ற நாளைச் சிந்தித்தார்

40
ஆயிரம் விழியென் அம்புகளா வதிர்ந்திடா யோசேப் பணிப்புண்டு
ஆயிரம் மலர்சேர்ந் தழகூட்டு மற்புத மேட தனிலேறி
பாயிர மிசைக்க மணவாழ்க்கைப் பாநூற் திறக்கும் பணிவிழாவின்
கோயிலிற் கூசிக் குறுகியேதான் குவலயம் பார்க்கக் குழழந்திட்டான்

41
அணிகள் நடைக்குத் தாளமிட அசையு மிகை ஞுகுக்கிசைக்ககப்
பணிப்புண் மூலைகள் பதந் தீர்க்கப் பார்வைக் கதிர்கள்
பண்ணார்க்க
மணிப்புண் மேரி மண்பார்த்து மனத்துள் யோசேப் புருப் பார்த்து
துணிவாய்த் தந்தைக் கரம்பிடித்துத் துவனுங் கொடியாய்ப்
பார்ந்திட்டாள்

42
திருவைத் திருமால் அருகிருத்தித் தேவன் புகழாற் தேன்வார்க்கக்
கருவிற் திருவாஸ் கன்னிமனங் கலந்த வூற்றாஸ் கண்ணீரால்
உருவ மொன்றாய் உயர்ந்தேவான் னுவகைப் படகே லூர்வதுபோல்
அருவத் தகத்தி வமைவற்று அலைந்தாள் கற்பனைச் சிறகடித்து

43
புல்லணை யிட்ட பூம்பொழிலிற் பூங்கரம் பற்றப் புகுவானை
நல்லிடை தோய மேரித்தளிர் நாடியே மிதந்து நண்ணிமுன்
மெல்லெனப் பாதம் மேலெழுந்து மேக நிலவின் கூன்வளைவிற்
புல்லிடத் தழுவிப் புணர்ந்திடவே புதுமகன் யோசேப்
போயொழித்தான்

44
நேரிழை அமர்நில வாசனத்தே நிலவி னருகி விரவியென்னச்
சீரிழைச் செயலன் யோசேபு சிற்றிடை பற்றப் புகுங்காலை
பாரெனும் பாவை பரிந்திழுத்துப் பங்கய வாசனந் தனிலமர்த்த
காரென விறங்கை கன்னியின்முன் கன்மிதழ் பருக்கீட வந்தானை

45

கடலெனுங் காதற் பெருவெள்ளங் கரைசேர் திரையாம் படுக்கையிலே
மடவாள் மேரிப் பெருந்தகையாள் மாண்புற விருத்தி மயலாட்டத்
திடஞ்சேர் தோழான் திகழ்ச்சியாற் திரையைக் கீறி அவளாழு
உலைத் தழுவ உயர்கையிலே உள்ளக் கமலந் திறந்தவனும்

46

வானும் நீலவு மாய்க்கலக்க வாரியும் வானமு மாய்மாய்க்கத்
தேனுஞ் சவையு மாய்ச்சிறந்து தேரா வின்பத் தெள்ளாற்றில்
மானுங் கலையும் மருவுதலபோல் மலரும் மணமு மெனமண்ணில்
மீனுண்ச கண்ணாள் மீள்கணவில் மீட்டும் வீணை யெனக்கிடந்தாள்

47

அணைந்திடா தவனுந் துடிக்கின்றான் ஆசைத் தீயா வவள்நொந்து
பிணைத்திடக் கரத்தை நீட்டுகின்றாள் பிரிக்கு மிடைவெளி வெறிதாக
பணைத்த தனத்தாள் பக்கத்திலே பண்பின் சிகரம்

நெருங்குகின்றான்

திணைத்துணை அளவி வருகணையுந் திராணி யுற்ற போதாங்கே

48

கடிமண மேட தன்முன்னாற் கனகத் தூப நறும்புகையை
நெடிதெழு வெரித்த அகிலோம நெருப்பின் சவாலை நிழலாக்க
இடியென வார்த்து ஓடைசேர விருவர் கரத்தை யிணையாமல்
முடிவிலாத் தூர மொதுக்கிற்று முயக்கந் தவிர்த்த அலையொன்று

49

இதய மொன்றிய இருவருக்கு மிடுவிலங் காக எழுந்துயர்ந்த
இதயஞ் சிதைக்கு மரணாக எழுந்த வெரிகுழு அனலலையால்
உதயந் தேர்ந்து நினவுலகில் உண்மை யல்ல வெனவிழித்துச்
சிதயக் கண்டது கனவென்று சிந்தை தேரிச் சிரித்திட்டாள்

4, தேவே தூதடங்கன்

50

கலைந்த திருமணாக் காட்சிகளைக் கனவா மென்று ஓரந்திட்டாள்
மலைந்த வூருவின் மாயவரு மருப்பாம் மாவி வின்புற்று
நிலைத்த வேளை நினைவெண்ணி நிசத்தின் நிழலே யிவ்வாறு
அலைத்த தாயின் ஜயயோ அந்நாள் வாழ்வின் பொன்நாளே

51

என்று மலர்ந்த கண்விழிகள் ஓமையால் மறைக்க ஒன்றியநற்
பொன்றுங் காட்சி கண்டிட்டாள் பூவாந் தும்பை நிறத்துகிலில்
ஒன்றத் தூதன் காபிரியேல் ஒடுங்கி நின்று உன்னதத்தில்
இன்று பரமன் உன்மீது இருக்க முற்றா ரென்றார்த்தான்

52

மாதர் தமக்குள் மானிலத்தில் மாண்பைப் பெற்றாய் நீவாழுக
போதரு கர்த்தர் பொங்காசி புவியினி லுனக்குப் பொழிந்திட்டார்
நாதமும் விந்துந் தானின்றி நற்கரு வொன்றை மகனாக
வேதனார் தணையே யுன்வயிற்றில் விதையாய் வினைவாய்க்

கொண்டாயே

53

யேசெனத் திருப்பெயர் சூட்டுகு எதிலும் வல்ல நிர்மலனார்
நேசமார் சுதனார் உன்னதத்தில் நெடுநாட் செய்த வடன்படிக்கை
வாசமாய்ப் புவியில் வந்ததுவே வரையிலா தாட்சியை வானிலத்துப்
பாசமாம் பவப்பேய் பயந்தொடுங்கும் பரம னடியார் பயந்தெளிமின்

54
பேமி னாணை பெலனிமக்கும் பேதகச் செயல்கள் தலை குனியும் :
மாயருள் வாழ்க்கை மரித்தொடுங்கும் மண்ணின் மக்கள்
தாயார்க் கெல்லாந் தாயானாய் தண்ணூரி சூர்ந்த தற்பரநார்
கோயிலைத் தாங்கு முதரத்துக் கோதை நீகுறை யறவாழ்க்

55
அஞ்சிடே லாவி வல்லமையால் ஆனுற வற்றுச் சூலுற்றாய்
பஞ்செனும் பாதப் பாலகணைப் பயப்பாய் பாரி வென்றான
அஞ்சிடுங் கண்ணா லளந்தய்யா ஆகுமோ வகில் மொப்பிடுமோ
பிங்சின் விதைக ளெங்கெனும் பிறிதோரு தருவவத் தருவதுண்டோ

56
உருவிலா வுடல முயிர்ப்பதுண்டோ உணர்விலா அறிவு
கருவிலா மகவு பிறப்பதுண்டோ கருமொன் றசவா ஒளிர்வதுண்டோ
தருவிலாக் கணிகள் பழப்பதுண்டோ தரையிலா தாறுகள் வெலாவிப்பதுண்டோ
உருவரை உடலா ஸறியேன்நான் உற்பத்திக் காளாய் ஆவதுண்டோ

57
மல்லிகை மொட்டுள் பிங்சொன்று மலர்ந்த வாறு மடநல்லாள்
அல்குலா லல்ல அரனாவி அண்டிய போதே கருப்பையில்
மெல்லிடை நடுங்காச் சூலுற்றாள் வேதனின் வல்லமைக் கேதுநிகர்
சொல்லலர் நெருமே என்றாட்குச் சொன்னான் தாதன் சோர்வகற்றி

58
ஆலயத் தீபங் காட்டுமெங்கள் அருமுனி சகரியா மணையாளாய்
மாலயர் தீர்க்கும் மலடான மாது எலிசபெத் தென்பாட்கு
காலங் கடந்தோர் சூலுற்ற கர்த்தரின் வல்லமை என்றறிவாய்
ஞாலத்தி விதுவோர் நவமல்ல நம்புக உந்தன் தேவனையே

59
பூவைப் படைத்துக் கணியாக்கிப் புதுமை புரியும் புகழாளன்
பூவின் கணியாய் அவனுதிக்க புனிதத் தாயா யுனைத் தேர்ந்தான்
ஆவின் தொழுவத் தாண்டவன்புல் லணையிற் பிறப்பார் அவர்கரமே
மேவி உன்மேல் நிழலிடவே மேலாம் வல்லமை பெற்றாயே

60
மறையோ னென்றும் மறைவதில்லை மற்று மவனோர் வரையில்லான்
மிறையோன் சித்தங் குறைவதில்லை இயங்கு மிச்சக மவனாலே
தையாதன்பு முடையான்கொல் உள்ளக் கமலத் துறைவான்கொல்
கறையாய்க் கொள்ளேல் இக்கருவைக் கார்த்தே போற்றிக் கவனி
யென்றான்

61
என்று காபிரி யேற்தாதன் எடுத்து இயம்ப இதழற்று
மின்றும் நேற்று மென்றென்று மிருக்கு மிறைவன் தன்னருட்குக்
குன்று பவநோய்க் குறைவற்றாள் குவலயந் தனிலோர் பாத்திரமாய்
நன்றே மிறைவன் தேர்ந்திட்டான் நானதற் கெம்மட் டென்றிட்டான்

62
உடைந்த பாத்தீர மிதிற் தீர்த்தம் உவந்தே யிட்டால் நற்பேறே
மிடைந்த தீப்பணிக் கெணையிறைவன் மீட்டு யெடுத்தால் மிகுவரமே
அடைந்த சூலினை ஆண்டவனார் அற்புத மாகக் கார்த்திடுவார்
கடைந்த சிலைபோற் புனிக்கிவேன் கர்த்தரி னாசி அதேபோதும்

63
சென்னி வணங்கிச் செவிசாய்த்துச் செங்கணீர் வாரத் தேதொழுது
முன்னிற் தூதர் முகம்மலர் முன்னுறை கூறி முறுவலித்தாள்
கண்ணியாம் மேரிக் கவின்மலரைக் கற்பின் திருவைக் கைதொழுது
மின்னற் தூதர் வாழ்த்திசைத்து மடினர் கின்னர மெல்லிசையே

5. பலூடி மகவீன்ற படலம்

64
ஏருசலேமென் பெரும்பதியின் எழிலார்ந்த மலைச்சாரல்
திருக்கோயிற் பணிசெய்து சேவனஞ்செய் சக்கரியா
கருக்கொள்ளா மலடானார் காலஞ்செல் முதுமையினார்
ஏருக்கொள்ஞு மெலிசபெத்து உடனுறையும் வேளையிலே

65

ஆலயத்தி லொளிகாட்டி அகல்தீப மேற்றுவித்துச்
சாலநல்ல தொண்டாற்றிச் சற்குணமும் பக்தியுடன்
சீலழுடன் வாழ்கின்ற சீர்நிறைந்தான் ஓர்நாளில்
கோலமுறு கோயிலிலே குவிபீடத் தன்னருகில்

66

பூசைசெயும் போதாங்கு புகைநடுவே யெரிதழல்போல்
ஆசைமிகு அலைமனதில் அணைத்தெடுக்க வோர்குழந்தை
உசையிட நிபெறுவாய் ஓர்ந்திடுவாய் உன்தேவன்
மாசையற்ற உனக்கிங்கு மலர்ந்திடுநல் ஸாணையிது

67

தேனாக இவ்வாறு தேவதாதர் செப்பிடுங்கால்
மானாளா மெலிசபெத்து மலடியன்றோ எனமோழிந்தான்
வானானும் பரமனிங்கு மனுவாக வருந்தாது
ஞானமாகக் குவலயத்தில் நவிலவுந்தன் மகனாவான்

68

நரம்பொழிந்து நரைமுடி நசையிழந்து நலிவற்று
வரம்பிகந்த வயதாகி வாழ்நாளின் கடையெல்லைத்
தரமெட்டு மெங்களுக்கா தகுமோவிச் செயலென்ன
வரமீழும் வல்லபரன் வலிமீதை அறிகவென்றார்

69

ஆபிரகாம் முதுவயதி லாண்டவனின் அருட்கொடையால்
மாபிரிய மகவென்றை மலட்டுதரம் மலர்ந்ததனை
ஆபிரகாம் வழித்தோன்ற லானநீயி மறிந்திலையோ
சாபிரிக்குஞ் சனங்களுக்கு சாற்றாத வாய்கொள்வாய்

70

எலிசபெத்தின் கருநிறைந்து எழிலான மகன்பிறந்து
கவிதீர்க்குங் காலமட்டும் கடையூமை யாகுகவென்
வலிகொண்ட தூதர்மொழி வழங்கியபின் னாலயத்தில்
பலிபீடம் விட்டகன்று பறையவொண்டா நாக்குற்றான்

71

பார்த்தவர்கள் வேர்த்துநின்றார் பண்பாகப் பேசுமிவன்
ஆர்த்திராத அமைதிகொண்ட அதிசயத்தைக் கண்டதிர்ந்தார்
நேர்ந்தெதெது எனத்தேரார் நேர்மையறப் பலவாகக்
கோர்த்தெடுத்துக் கூறலுற்றார் கொடுஞ் சொல்லுக் காளானான்

72

தேவனுக்கு நேர்ந்தளித்த திருப்பொருளைத் திருடினனோ
ஆவலுடன் ஆலயத்தில் அடாதெதெது செய்தனனோ
பாவமென்று மறிந்துமென்ன பாதகங்கள் புரிந்தனனோ
சாவதுதான் மேலிவன்மேற் சாபங்கள் சேர்ந்தனவோ

73

என்றவர்கள் இழிந்தவரை ஏற்பதுபோ விருந்தானை
மன்றிலுள்ள மனையானும் மர்மமதால் மனமொடிந்தாள்
அன்றவளி னடிவயிற்றி வருந்துமலர்க் கருவறிந்தான்
நன்றெனிலு அதுபற்றி நாவெவடுத்து உரைபேசான்

74

உன்மதுனி எலிசபெத்தின் உதரத்தே கருவறையும்
என்பதுபோ லுன்னுதரம் எழிலான கருக்கூட்டும்
வன்பகைசெய் சாத்தானின் வலியழிக்கும் மகவொன்று
கன்னியுளாற் கர்த்தரிந்தக் காலத்திற் தந்திடுவார்

75

எனவார்ந்த தூதர்மொழி ஏற்றறிய ஏருசலைக்கு
மனமோர்ந்த மரியேகி மகப்பேற்றுப் பணிதாங்கி
கனவார்த்தைஎலிசபெத்தின் கருணையது என்றறிந்து
நனவான கனவெண்ணி நல்லூக்கம் பெற்றிருந்தாள்

76

ஶலகமெல்லாம் படைத்தாக்கு முன்னதனார் உயர்மகிமை
ஶலகமெல்லா முனைர்வதற்கே ஓர்செயலில் இருக்கருவள்
நலங்கொள்ள மலடிக்கு நல்மகவுப் பேறுவித்து
நிலங்கொள்க் கன்னிக்கு நீர்மைகொபாப் பேருவித்தார்

77

வான்செய்த கடவுளுக்கு வாரிபொங்கி வானாகத்
தேன்கைக்கத் தீநீராய்த் தீரிபுட நிலங்கடலாய்
ஊனில்லா உடல்படைக்க ஊழற்ற வாழ்வீய
ஏர்முடியா தெனவெண்ணி தீயத்துள் விறும்புற்றாள்

78

ஶ.திரக்கண் னைடைவற்று உடம்பிற்று வீழ்முதுமை
அதிரக்கண் னைருள்புரிந்து ஆசாரியன் சகரியா
ஶதிரப்பெண் னைலிசபெத்துச் சகம்னியக்கச் சங்கினியாய்
முதிரப்பெண் பாடுற்று முலையுட்டுந் தாயானாள்

79

மகரந்தஞ் செறியாத மலர்பிஞ்சாய்க் காய்ப்பதுபோல்
அகரத்தை யறியாதார் அகராதி பார்ப்பதுபோல்
சிகரத்தை அடைவதற்குச் சிற்றழியை வையார்போற்
பகரத்தா னியலாத பக்குவத்தாற் பரிவுற்றாள்

80

பொங்கியெழுந் திரையங்கும் புயலாகுங் காற்றொதுங்கும்
எங்குமதிர் நிலநடுக்க மெரிமலையின் பெருமழக்கம்
மங்குகுமே மலர்க்கரத்தின் மாவதைசவால் மரியெனக்கேன்
தங்குதுயர் தமிழாற்றந் தயாபரனின் ஆணையிதே

81

என்றவனு மெண்ணித்தன் னிதயத்தை யிரும்பாக்கி
பொன்றுதுய ரெதுவரினும் பொய்யில்லேன் புன்செயலால்
என்றுமிறை கற்பணைகள் எதிர்த்துநான் கடந்தறியேன்
கன்றுபசு உறவீந்த கடவுளே தஞ்சமென்றாள்

82

2.யோசேப்புப் படலம்

1. கருவற்றமை வெளிப்படுத்தல் ஆடங்கள்

83

அருஞற்றுக் கருவற்ற யனைமரியா ஓாவியதாற்
கருவற்ற கருத்தெடுத்துக் கறையில்லா நிலையுணர்த்தி
உருவற்ற யோசேப்பு உத்தமனார்க் கெடுத்துரைக்கப்
பருவத்தைப் பார்த்திருந்தாள் பலநாட்கள் கடந்தனவே

நல்லொழுக்கத் தலைப்பட்டார் நாணமுடன் நடக்கையிலே
கல்லிடையே காஸ்பிடிந்து கண்தோன்றக் கானருவி
மெல்லெனவே வீழோரம் வீற்றிருந்து விசம்பலுற்று
எல்லாமொரு கணத்தேகை எட்டாது விட்டதென்றே

84

அழுங்குழவி யாய்விம்ம அன்னையென அருகிருத்தி
விழுங்கூந்தல் விலக்கியவள் விம்முழகந் தனைநிமிர்த்திப்
பழுதறவே தைவந்து பாதைவெகு கடினமதால்
எழுதரிய அடிநோவ ஏங்குகின்றா ஜென்றெண்ணி

85

பங்கயத்தாள் பருங்கறளை பட்டிழிந்த நோமேவத்
தங்கையென வாதரித்து தளர்துங்ப மறிந்திடவே
திங்கள்முகந் தாங்கியம்மா தேமபியழ லேலேன்று
உங்குறைசெய் யெனமரியா ஜோங்கியேங்கி எடுத்தியம்பும்

86

உள்ளத்தி விருந்தைவு உற்றுதல்லை உணைத்தெய்வத்
தெள்ளமுதாய்க் கொண்டதன்றித் தெருள்காமங் கண்டதீல்லை
பிள்ளைமனப் பேதையன்றிப் பிறழ்மனத்துப் பேயளில்லை
வெள்ளைந்ற உள்ளமன்றி விகாரமெதுங் கொண்டறியேன்

87

அன்றொருநா ஓாண்டவனின் அருஞுரைக்கும் வான்தூதர்
நன்றிருந்த என்முன்னே நனவினிலே எதிர்தோன்றி
குஞ்சுபவ மிலாவுந்தன் குரம்பையதிற் குமாரனென
ஒன்றியிறை உருக்கொள்ள உணைத்தேர்ந்தா ரெனவரைத்தார்

88

அஞ்சிடாதே அவனியிலே ஆற்றலுள்ளா தவர்பிறப்பு
வஞ்சிலா உலகாக்க வானின்று வருமறவு
துஞ்சகின்ற மனுக்குலத்தைத் தூய்மைசெய வன்னுதரத்
தஞ்சமதில் தற்பரனைத் தாங்கிடுக வென்றனரால்

89

எனவரைத்து அவரகன்றார் எலிசபெத்தின் கருக்கானத
மனவழைச்சற் கழைந்திடுமால் மாதவனின் கொடையென்றார்
கனவல்ல நிசமாகக் காண்மினைனக் கழறிட்டார்
இனம்புரியாக் கலக்கழற்றேன் எலும்பெல்லாங் கூசியதே

91

ஓருமதிக்கு ஓருதடவை உடற்கழிவு உறுபவம்போய்
 இருமதியா இனுங்காணேன் என்வயிற்றி லிறேயாவி
 வருமதியாய் வளர்கின்ற வாதனையை யெனக்குள்ளே
 திருவிதியாய்த் தலைக்கொண்டு தினந்தினம்நான் தீவிரித்தேன்

92
 கண்ணியொரு கருவற்றால் கண்ணில்லா வளர்க்கறும்
 இன்னிலத்தே என்னிலையை எடுத்துரைப்பு தெப்படியோ
 என்வயிற்றில் வளர்சிகவை ஏற்பதற்கு யாருளரோ
 மின்னாம் விடியிழுந்து மேலுலக மேற்காதோ

93

சூலுற்ற மகனுதரஞ் சொல்லுமேயைம் மாதமென்று
 ஆலுற்ற விழுதெல்லா மகல்வதுபோ லண்ணபிதா
 வேலுற்ற புண்ணாக வெறுப்புற்று வெகுண்டகல்வார்
 காலுற்ற கொடும்பேதை கைகொடுப்பார் யாருளரோ

94

இதுவெனக்கு இறைவிதித்த இடரென்றா லென்னுயிர்போம்
 அதுவல்ல அவனாவிக் கன்னையெனில் அகமகிழ்ந்து
 மதுமலராய் வாழ்ந்திடுவேன் மற்றென்நா னியம்புதற்கு
 எதுவுமில்லை என்றயர்ந்து ஏரிமலராய் நிலம்வீழ்ந்தாள்

95

முடிவிழி முத்துவத்தின் முகிழ்மலரைக் காத்தளித்து
 சடுசெய்யு மிவள்துணிவை எடுத்தியம்பும் வாற்றுபோல்
 காடுநிலம் கடல்வானம் காற்றெதுவு அசையாது
 வாடுமிவள் தனக்குடந்நை வழியதுதான் காட்டிடுமே

2. மனவெறுப்படங்கள்

96
 சொலும்பொழுதே செவிதன்னிற் கொல்லென்னுஞ் செம்புருக்கி
 எலும்புருக்க ஊற்றியபோ லெரியட்ட உளந்தீய்க்கக்க
 கலுமென்று கண்சிவக்கக் கருத்திழக்கக் கால்சோரச்
 செலுமென்றே சொல்வதற்குச் சினந்திபாத சீமானன

97
 வான்பார்த்த சிரத்தோடும் வார்த்தையிலா வாயோடும்
 ஏன்னிந்த இடரென்று இதயத்தா லெண்ணுகையில்
 தான்தவித்துத் தளர்வானைத் தக்கவுரை தருவதற்கு
 மான்நிகர்க்கும் விழியாளாய் மன்பார்ந்து சென்றானே

98
 அண்டியவன் தாள்பணிந்து அன்போடு கண்ணொற்றி
 விண்டெதுவுஞ் சொல்லாது விம்மலடே பேச்சாக
 மண்டியிட்டுத் தொழுதுபின்னார் மனங்கலங்கி நின்றாளைக்
 கண்டுமனங்கலலாகிக் கசடறிய வான்பார்த்தான்

99
 மகரந்தஞ் சேராமலர் மசக்கைகொள் மாயமிது
 இகத்தவர்கட் கேற்காது எக்காலும் நடவாது
 பகத்தவழி யல்லாது பைக்கருவிற் சிசுவருமோ
 அகத்தத்திலே தூய்மையெனி லடிவழிற்றிற் தளர்வேனோ

100

ஆதாமைக் கெடுத்தரவி னரியாமை கொண்டவிவள்
பேதாயெனுங் குறையாற் பேண்மைதனை ஓழந்தாளோ
ஏதாகிலுஞ் சூதைத்தான் இயற்றியதோ அதிலிடறி
மாதாவா யானாளோ மருட்கையினால் மிரண்டாளோ

101

யோசப்பு என்னும்பேர் யோகப்பே ராணாலும்
மோசஞ்செய் மோகினியார் முன்னப்பேர் முடமாகும்
நேசமிலாக் சோதரரால் நீக்கமுற்று எகிப்பேதேக்
வாசமுற்ற ஞானமகன் வரலாறு சான்றலவோ

102

என்றுள்ளம் பிழிவதுபோ விருங்கைவிர விலைணத்திறுக்க
கன்றுடன்தாய் கொள்ளுத்தற்குக் கருத்தற்ற மூடனல்ல
மன்றுலகந் தூற்றுமொழி மறைத்திடவோர் வழியேது
ஒன்றெண்ண முட்டுரத்த ஒடிமனை தான்டைந்தான்

103

எங்குற்றா ஏதானாள் எப்பாடுற் றாளென்று
தங்கிமன மெண்ணாது தணையற்ற நதிபோல
அங்கிருந்து அகன்றவனின் அகஞ்சோர்ந்து அசதியுற்று
இங்கேயெனை ஏற்காயோ இயமனேயென் றழுதிட்டான்

104

வானிடிந்து என்னுயிரை வதைக்காதோ வளர்த்தஞ்சகள்
தானினைந்து என்னாகந் தாக்காதோ தறையிழந்து
ஊனினையே உறுத்தாதோ உவர்கடல்தான் உயர்ந்தெழுந்து
நானினைக்கு முன்னாலெனை நனைத்துயிரைப் போக்காதோ

105

சோர்வற்றுங் சொல்தளர்ந்து சோகமெனும் பெருங்கடற்கண்
நீர்சிந்தி நெடுமுச்சால் நெட்டுயிர்ந்து நிழலுந்வாய்
பார்வையிலே தோன்றுமந்தப் பாவையுரு அழித்தகத்திற்
சிர்கெட்டுச் செத்தாளாய்ச் செய்துசிந்தைச் சிலையானான்

106

மென்னகத்து வன்னினைவை மெல்லமெல்ல விநைததூயித்
தன்னகத்து வேரோடத் தருவாக்கி தலைசாய்க்கப்
பொன்னகரத் தாதனப்போ பொறுமென்றே கையமர்த்தி
வன்னமாம் பனிமலையில் வடித்தசிலை வடிவதாக

3,வான்தூதர் வலீயறுத்து அடங்கன்

107

விண்ணெணல்லா மொளிவிரவ விண்மீன்கண் சிமிட்டிடவே
தண்ணென்ற கதிர்பரப்பித் தாவுமதி யிலங்கிடுங்கால்
மண்ணெணல்லா மிருள்முடும் மாவிருளில் மல்லிகையாய்
பண்ணார்க்கப் பரத்திருந்து பறந்துவந்தா னோருதாதன்

108

மந்தையை மேய்த்துமண்ணின் மாவரசுக் கோனாகி
விந்தையாஞ் சங்கீதத்தை விளம்பியநற் தாவிதென்பான்
விந்தையின் உற்றுப்பன் உறவினனா மென்பதேர்வாய்
கந்தையிற் பொதிந்துதவழ் கர்த்தர்தந் தந்தையானாய்

109

தந்தையா யாகிநின்றாய் தவந்தாங்குந் தனையனானாய்
அந்தகாரச் சிந்தையறித் தகிலத்தைக் காக்கமண்ணில்
விந்தையாய் விண்ணரிருந்து விழியினிற் கருணைபொங்க
வந்திடுவான் இறைச்தனாம் வள்ளலுந்தன் மகவதாவார்

110

தானரியாத் துயில்நீத்துத் தாரணியில் பகலெழுப்ப
வானவர்கள் வாழ்த்துமொலி வங்கியமாய் வளர்ந்தொலிக்க
நானரியா நன்மையிது நானிலமே யவள்பண்பைத்
தானரியப் போம்வேளள தக்கதோவித் தபங்கலென்றான்

111

கள்ளுதற்காஞ் சிட்டைநான் தானீயத் துணிந்துபின்பு
விள்ளுஞ்சொல் எதற்கய்யா விலக்கியெனை விட்டேகும்
வள்ளியரா வீரெந்தன் வாழ்க்கையதும் வளங்கொள்ளும்
பிள்ளையுந் தாயுங்கொள் பேதையா னாகலாமோ

112

கண்ணோடு கண்களொன்றிக் கனிந்திட்டுக் காதலானேன்
பண்போடு பாசமாகிப் பழகினது அன்றிமேரிப்
பெண்ணைநான் தொட்டில்லைப் பெய்யின்பந் துய்த்தில்லை
உண்டிலேன் உருசிகாணேன் உப்புச்சப் பறிந்திலேனே

113

பெரியார்கள் செய்தபந்தப் பிணைப்பின்றிப் புணர்ந்ததில்லை
சரியற்ற சம்பந்தமிச் சதியில்நான் சலிக்கின்றேன்
கரியைநீர் முகத்திலப்பிக் கண்ணியாள்கெய் தவறுக்கென்னை
பரிந்திட்டுப் பலியிட்டேன் பாவத்தைச் சமக்கலானீர்

114

பதைத்துள்ளம் பரிந்துகேட்கப் பரதாதர் உள்ளமெங்கும்
விதைத்திட்ட வினையாஞ்சொல் விருட்சமாய் விரிந்தெழும்பச்
சிவைவற்ற கிதயமோன்ற செப்புதற்கு நியாயமின்றி
எதைச்சொல்வோ மென்றவர்கள் எண்ணத்தாற் தவித்தபோது

115

தாவிது மன்னன் தலைமுறை தளிர்க்கத் தாரணியில்
காவியிய நாயக கர்த்தரின் கட்டளை காதுகொள்ளே
ஆவியின் வல்லமை அதிசய மாகும் அறிந்திடாயோ
மேவிநீ சகரியா மேலவன் மேன்மை மெய்யறியே

116

விருத்தனின் மனைவி விதையறு கால-வீண்மோதீல்
கருவது கொண்பாள் கர்த்தரின் கருணை கண்டிலையோ
திருவருட் பெருமை தேர்ந்திடு திருமணாந் திகழ்வறவே
அருவரு ஆவியின் அனலதின் அற்புத மறிந்திடாயோ

117

கருவினில் வளருங் கருச்சிசு கர்த்தரின் திருத்துவத்தின்
ஒருத்துவச் சுதனாம் ஓர்ந்திட ஒதுங்கும் பவவினையே
பெருமகன் பிறப்பில் பெயராய்ப் பெய்யும் பெயர்யேசே
வருமகன் தன்னை வளர்க்கும் வாய்ப்பு வாய்த்தனையே

118

மனமெனுங் காட்டில் மலர்ந்திடு மாய்கை மலர்கொய்யே
கனவல நனவிது காட்டுதும் கடவுளார் கற்பனையே
மனமலர் மேரி மாண்புறு மகனுன் மகனாகக்
கனமது செய்க கர்த்தரின் கருணை கண்டறியே

119

வீணுரை யலவிது விண்ணஞ்சூரை வேதனின் வீறுரையே
காஞ்சுக தூதன் காபிரி கதையல கவிஞ்தாதே
பூஞ்சுக வருஞ்சூரை பொங்கிடும் பொய்மனம் புமிடுக
நாஞ்சுக அவள்முன் நண்ஞஞ்சுக நலமே நவின்றிடுவாய்

120

ஆர்த்திட வானோர் அகன்றன ரெழுந்து ஆகாயம்
வேர்த்தது போல்விழு விண்மழை வெள்ளம் வியஞ்சுலகைப்
போர்த்திடு விருளைப் போக்கிடக் கழுவிப் புமிட்டே
பார்த்திடு வண்ணம் படைத்தது பரிதி பசமுதயம்

4. பணந் தீடங்கொள் ஆடங்கன்

121

ஆடன தளிர்கள் அலர்ந்தன அரும்பு அலைகடலிற்
பாடின சங்கம் படிந்தன பனிகள் பறவையினம்
தேடின வினிமை தேன்மலர் தெங்கிளம் பாளைகளோ
ராடிய சிரிப்பை முகழுந்தீடுக் காலை முனைந்ததுவே

122

பலிந்னள மலர்கள் பதைத்தன கடிராற் பகம்புற்கள்
பலிபடு தருவாய்க் கனந்துமே காலைக் கதிரோனை
பலிவர வேற்று நவிலுரை வாழ்த்தி நாவினிக்கத்
பலியோளி வெய்யோன் தாரணி தழைக்கத் தகைத்ததுவே

123

வானிடை யிருளை வழித்தீடு வலியால் வடித்தெடுத்து
மானிடை மருஞும் மறையென மண்ணில் மலராடத்
தேனிடை தீரஞுந் தித்தீப் புண்ணாத் திகை தேனீ
கானிடை யிசையாற் கதித்தீடக் காலை கலித்ததுவே

124

ஆயின் மந்தை ஆர்த்தெழுல் அனைய அகமார்த்து
மாயமாய்க் கருக்கொள் மரியாள் மனத்தீன் மாண்பறிந்தேன்
தாயவள் தந்தை தானெனலும் தகையின் தரமுணர்ந்த
தாயவன் யோசேப் துணையுறத் துயரந் தொலைந்ததுவே

125

மலையிடை மேற்கே மறைந்தீராத் துயின்று மயல்தெளிந்து
இலையிடை மலர்கள் இளித்தீடு இருஞும் இரிந்தோட
தலைவனைத் தாங்குந் தாயவள் தவமே தவமென்று
நிலையா யெண்ண நிரிரா நிலையிற் தளர்ந்ததுவே

126

கவியிருள் கடலிற் கரைந்தாயக் கதிநுரை கலித்தார்க்கக்
குவிக்கதீர் கரத்தாற் கூட்டுவ தொக்கக் குதித்தா
தவிமரி மனத்தே தங்கிய துயரந் தளர்ந்தோட
புவிமகன் யோசேப் பொலிந்தீப பொழுது புலர்ந்ததுவே

127

வானக் கடலில் வளர்முகில் வரிசை வான்பறக்க
மீனம் என்ன மிளிர்தர மின்னல் மிதந்துவர
மானக் குமரியின் மனமெனும் விண்ணில் யோசேப்பு
ஞானக் கண்ணன் நல்லுற வுற்றே நகர்ந்தனனே

128

புதியவோர் பொழுது பூத்ததை யரியாப் பொன்மகளாள்
விதிபடு கண்விழி விழித்து விரிய விண்கதீரோன்
மதிந்தை பரிதி மாண்புறு யோசேப் மயல்தீர
அதிரிருள் அகல ஆதவன் ஆணை ஆகியதே

129

எழுந்தவன் ஓரிரா தேகிய தென்று மேந்திழையாள்
அழுந்தீய அவலம் அகற்றுவே ஜென்றும் அதிர்ந்தெழுந்து
விழுந்தைர யரங்கில் விரிதீர விலக வேடமிட்டு
வழுத்தீடு நாடக வரவதாய் வானவர் வாய்மைதனை

130

எண்ணினன் தீய மேற்றிடா வெண்ண மெடுத்தெறிந்து
பண்ணைய தவறைப் பற்றியே பரிந்து பதைத்தெழுந்து
கண்ணியம் மிக்காள் கற்பெனுங் கனலாப் கண்ணிதன்னை
நண்ணிட வுன்னி நடந்தனன் விரைந்து நகர்காற்றாய்

131

எங்கவள் சென்றா சேதவள் செய்தா னெனவோரேன்
பங்கய மிரவிற் தேடியே பறக்கும் வண்டானேன்
மங்கள மேரி மலர்க்கொடி மறைந்தாள் மரணமன்றிப்
பொங்கிடு தஞ்சம் அலாது பூதலத் தெதுவள்ளதோ

132

கற்பெனுந் திண்மைக் கயிற்றினாள் கடவுளைக் கருப்பையில்
அற்புத மூறவே அணைத்தீடு மதிர்ஷ்டத் தணையானாள்
சிற்றிடை யிறுக்கத் சென்றிடு செலவைச் சேர்ந்தடைய
முற்றுமே மறந்து மூல்லை முகையின் முன்வந்தான்

133

கல்பொழி சிலையெனக் காதலஸ் கருத்தீற் கலந்தீட்டார்
நிலவழி நிலையுள் நீர்சொரி நிறைவிழி நிறைந்தீட்டார்
சொல்வழி யாகச் சொல்லிடச் சொற்கள் சோர்ந்தீட்டார்
நெல்லுமி யானதாய் நீத்தழி நேசம் நினைத்தீட்டார்

134

முன்னிடு முதல்வன் முகந்தரை முட்ட முயல்வானைப்
பின்னிய கையாற் பிணைத்தே பிடித்துப் பெரும்பரிசாய்க்
கண்ணியாள் கண்ணரீக் கடலாற் கழுவிக் காலடிவீழந்
துன்னிய பொழுது உலெரண் இருவோர் உமிரான

135

என்றுணர் அறிவுக் கெட்டா தெந்தீய எழிற்கொடியை
அன்றே ஆர அணைத்தவன் அன்பினால் அவர்துடைக்கப்
பொன்றுரை மரியாள் புனிதங் கொது போற்றுதற்காய்
நன்றுறை வழிகளில் நாதனை வளர்க்க நசைமிக்கான்

136

தருவினிற் தவிராய்த் தவிர்த்தாள் தடையைடை தவமேரி
வருமறு தொடைக்கும் வழிதனில் வாழ்ந்தீட வலியுற்று
கருவறு உதரங் காத்தீடக் கரத்தாற் காப்பிட்டுப்
பெருமகன் யோசேப் பிரிவிலாப் பிணைப்பாற் பேசலுற்றான்

137

உற்றவிவ் வண்மை உலகுக் குணர்த்த உனைக்காப்பேன்
மற்றெது சொல்வேன் மரியென் மனத்தில் மரியாளே
பற்றது மற்றேன் பரன்தரு பாலனைப் பயக்குழன்னால்
பெற்றனன் பெற்றார்ப் பேறாம் பெரிதிது பிழைத்தேனே

138

நானோர் மனிதன் நசையுடல் நவைமனம் நலிமாம்சத்
தானோர் உருவாந் தசைகொள் தனியென் தாரணரியில்
வானோ னல்லன் வலிதாய் வருத்தும் வண்பாவக்
கோனோர் ஜயங் கொள்கனி கொண்ட கொடியவனே

139

நீயே யாகிலும் நிலையிலா நினைத்திடல் நிசமன்றோ
தாயே பரனார் தனையனைத் தாங்குந் தவப்பேறே
நாயேன் நவின்றவை நாவினை நலிவாம் நல்லிடையே
சாயேன் கணமுஞ் சத்தியஞ் சாற்றுமிச் சகதலத்தே

140

ஆண்டவ ருறைந்திடும் அழகுடல் அண்டுதற் காகாது
மாண்டெழு மைந்தனை மலர்த்திடும் மாட்சிக் குரியவளே
சண்டுநான் உன்துனை ஏகனின் காவல னேந்திமையே
பூண்டனன் துறவு பொலிவறும் வாழ்க்கை புறத்தினையே

141

தரிசனைக் கெந்த தளர்மனந் தளிர்த்துக் தான்கிளைத்து
விரிவிடைத் தருவாய் விளங்கிய விண்ணின் வியன்தூதர்
தரிசனப் படிநான் புகுவேன் துறவு தறபரனாய்ப்
பரிசத்த ஆவி பாருறு மட்டும் பைங்கொடியே

142

என்றவ வியம்பி இருவிழி இறைக்க இயேசுவின்தாய்
குன்றென வயர்ந்தாள் கொடியசெய் சாத்தான் கூர்முறிந்தான்
வென்றிகொள் நாளை விரித்தி விரைந்தது வெள்ளையுள்ள
அன்றையப் பொழுது அகன்றது அன்றவர் இணைந்தாரே

5.குடிசன பதீப்படங்கள்

143

எருசலே மெனும்நாட்டை யாண்ட சேரோ
தெனுமிராயன் எண்தீசையும் போற்றும் ரோமைக்
குருசிலெனு மகஸ்தீசுக் சீசர் முன்னாட்
குடியரசு முறைமாற்றிக் கோணாய்ப் பாலைத்
தருவாகத் தாரணரியின் சக்கர வர்த்தித்
தகைகொண்டு அரியணையில் வீற்று நாட்டின்
வருவாய்கள் அதிகரிக்க வரிகள் கூட்டி
வசுலாக்க வழிகண்டு வாழும் மக்கள்

144

எந்தவோர் நாட்டினிலே வாழ்ந்த போதும்
எங்கேயவர் பிறந்தாரோ வங்கு சென்று
சொந்தவிடந் தவிர்க்கணிப்பு சொன்ன பின்னர்
செல்லலா முற்றவிட மென்று ஆணை
வந்தங்கு வாழ்ப்பதீயாய் வசித்த நசரேத்
வளமிக்க பதிவிடு ஏருசல் செல்லப்
பந்தமுடன் மரியாளை யோசேப் பென்னும்
பரிசத்த வானமைத்துச் செல்ல லானார்

145

சிறுமறியின் முதுகேற்றி மரியாள் தன்னைச்
சிகைபோல வளர்ந்தபெருங் காடு தாண்டி
ஷ்ருமலைக எாறோடும் மேடு பள்ளம்
ஷ.வர்நிலத்துள் புதையேரி கொள்ளை யின்பத்
தறுகண்ணார் வாழ்பாலைத் தடங்கல் தாண்டித்
தளர்நடையில் தகிர்வெயிலில் தழலிற் தீயந்து
மழுபதியை மன்னரெண் கணக்கர் கூடும்
மதிப்பீடுத் தினத்தின்முன் விரைந்து சென்றார்

146

இடைமறித்து எதிர்நிற்கும் பாலை யென்னும்
இராக்கதலை யெவ்வாறு இழிந்து செல்ல
நடைகொள்ள லாமென்று அஞ்சி தெஞ்சம்
நலிகின்ற யோசேப்பி னெண்ணைம் போலப்
படைகொண்டு பதறுகின்ற கானல் நீரிற்
பாலிற்ற கள்ளிமரம் பாய்சேர் கப்பற்
குடையாகு மென்றாலோ நிழலை மண்ணாற்
குவித்தழித்து மூடுகின்ற கொடுமை கண்டார்

147

சடையாகப் பின்னிவிடுஞ் சரிவாய்க் குன்றச்
சாய்மணல்கள் சரிந்ததனம் நிகர்க்கும் ஆங்கு
புடைவாகப் பொங்குமண்ணிற் புதையுங் கால்கள்
புண்ணாகப் பொரிந்துதழல் பொசக்குந் தீப்புண்
மடையாகச் சிந்துகண்ணீர் அன்றி மற்று
மயல்காட்டி விடாய்தீர்க்க மற்று நீரென்
குடையாகக் கரம்பிடித்துக் கொள்ளச் சூடு
கொதித்துருக்கிச் சிரஞ்சிரைக்குங் கொடிய பாலை

148

ஒருசரிவின் மணலேறி இறங்கும் போது
இடிந்துவிழும் நடைவேறு சரிவு கண்டு
பெருவிரிவுச் சமுத்திரத்திற் பெய்த நீர்போற்
பெருமணலின் திரட்சியினாற் பிறழ்ந்து சோருங்
கருமுகிலைக் காணவொரு வழி செல்லுங்
கண்டாலுங் கலைந்தகண்று கடுகே யோடுந்
தருவாக மணற்தம்பம் தாவி யோங்கித்
தளிராது மணற்சருகை தலையிற் தாவும்

149

அக்கினியி னன்னையெனு மணலாள் பாலை
அழல்வயிற்றிற் தீக்குழந்தை பெற்று விட்டாள்
செக்கிழுத்த சிதம்பரனார் தேசப் பற்றிற்
சிறைபட்ட போதெதரிந்த தீயாகத் தீயால்
வக்கரித்த ஆங்கிலேயர் வதங்கச் செய்த
வளர்நெருப்பை வயிற்றிடையே தாங்கி வெப்பந்
திக்கெரிக்குந் தினகரனுக் குணவு ஊட்டுங்
திங்களுக்குப் பந்தாடத் தீயை மூட்டும்

150

புவியென்னும் புன்மகளைக் காக்க யேசுப்
புத்திரனைப் புந்தியிலே சுமக்கும் மேரி
செவிநீட்டி யன்னைதலைச் சுமக்குங் கோகு
செறிபூமி யிம்முன்றைச் சுமக்கும் ஸுக்க
தவியாகத் தழலெழப்பத் தனிய னாகத்
தன்னிதயந் தவழ்வாளை தாங்கித் தாங்கிச்
செவிக்கண்ணை போலூரந்து பாலை செல்லுங்
செல்வனுக்கு மரிக்கண்ணீர் தெம்ப தாமே

151

மாதர்மலை யெனமயக்கும் மண்ணின் குன்றம்
மலர்போல மலர்ந்துதழல் வண்ணங் காட்டும்
சேதமிலை வருகவெனச் சேய்மை காட்டிச்
செல்லும்வழி பெருக்குகின்ற செறிந்த பாலை
ஆதவனின் ஆதிக்க நாடே யென்று
அறைகாவற் காற்றுசைவு அதிர்க்கும் வானம்
மாதவத்தார் முனிவினாலே மறைந்த பசுமை
மரித்தடக்கும் மயானத்தின் மாற்றாந் தாயே

152

எடுத்தவடிச் சுவடுமிய ஏறியுங் காற்று
எழும்மணலா வெரியுலம் பள்ளம் மோம்
வடுத்தழுவ வாய்வர வழியைத் தீன்று
வழுவகின்ற பாலையிலே வழுவிச் சென்றார்
கடுத்தவொரு ஓயியனின் கலவை தீரக்
கதித்திட்ட செவ்வண்ணச் சாந்தாற் தீட்டித்
தொடுத்தவொரு சித்திரம்போல் பாலைக் காட்சி
தோன்றுகின்ற அவலத்தில் தொபர்ந்து சென்றார்

153

மண்ணிருந்து உமிர்த்தமக்கள் மண்ணாய் மாறும்
மறைக்கூற்று நிசமென்று காட்டும் பாலை
கண்ணவில்லான் கருணையிலாக் கல்லின் நெஞ்சன்
காய்மணலை வீசிக்கண் னுவடலில் மண்ணை
மண்ணாலாம் மாந்தலைப் போல் மறைத்துப் பூசி
மரியானும் யோசேப்பும் மாறித் தோற்றக்
கண்ணாரக் கணவைவர் கழுதை கண்ணீர்
கனல்காய்க்க விட்டுச்சிறு நடைபோட் தம்மா

154

தொடுவானத் தூர்த்தைத் தொலைக்கு மென்று
 தொபர்ந்தாரைத் தொலைவானங் துயராற் போர்க்கும்
 இடுவான மிப்பொழுதே முடியு மென்று
 இருவருமே எதிர்பார்த்து ஏமாந் தொன்றி
 திடுமென்று தீவிரிக்கும் புயலிற் சிக்கித்
 திக்குதனைத் தவறலிடு திரும்பிப் பாதை
 கெழுமெளவு தீரிந்தலைந்து கிடந்து பாதைக்
 கிளைகண்டு பாலைவழி கிடிச் சென்றார்

3. அவதரப் படலம்

1. பெத்தல் சேர் அடங்கன்

155

மார்கழி என்னும் மங்கை மழையெனு மருவி யாட
 ஆர்கலி மஞ்ச வானி லலைந்திடு மழங்கி யாறாய்ப்
 பார்தனில் வீழும் போது பசந்தனிர் பாரங் கொண்டு
 தார்ளனத் தாரை விட்டுத் தலைகுனிந் தாடிற் றம்மா

156
 ஷழியோ வென்று பாரோர் உட்கிட விண்ணும் மண்ணும்
 ஆழியா யான தன்ன வாகாய விரிவில் மேகம்
 பாழிசேர் கடலும் பாரும் பரவிடப் பணைத்துப் பெய்து
 ஏழுமாத் திரைக ஸென்ன எங்குமே பொங்கிற் றம்மா

157
 விண்ணொடு மண்ணைச் சேர்க்க விடும்மணத் தாலி யாகத்
 தன்னாழி மழையின் தாரை தரைதனைத் தொட்டுக் கடப்ப
 பெண்ணைவள் நாணாங் கொண்டு பெரும்நுரைத் திரைக்குள் முடி
 எண்ணாமாங் குழிழி முட்டம் இசைவழு காட்சி சொல்மோ

158
 நரைமகள் தனக்கு ஏற்ற தவறெறது வென்று தேர
 திரைவழு பரிதி முன்னால் விண்தவும் முகில்கள் கூடித்
 திரையிடும் போது வெப்பந் திகழ்ந்திட சூலுற் றின்னுங்
 நரையிலா விருமைப் பெற்றுக் கடுங்குளிர் சாடி முடும்

159

நீளிரா வெனவே வானில் நிழலிடு முகிலி னாட்டம்
கோள்பல மறைக்க வானோர் கொப்பளித் துமிழும் நீரோ
ஆள்புலப் பட்டு வீழும் அருந்துளி யனவிக் காயாய்
முள்கதி ருதிர்க்க மாரி முழங்கியே இடியாற் காலும்

160

பாவமாஞ் சேற்றுப் பாரைப் பழுதறக் கழுவிச் சுத்தம்
ஆவன செய்வ தொப்ப அழுக்கற மாரி நீராற்
தாவவே சொட்டி நெஞ்சிற் தறுகணை அழிப்ப தாலே
நாவலர் மார்கழி யென்றே நற்தினத் தொகுப்பைச் சொல்வார்

161

பெருமழை பொழிபுன் னாகப் பெய்யிசை தன்னாற் பூத்த
தருவெலா மாட வாதித் தாளமே தவளை தீர்க்க
இருளென்னுந் தினையி னுள்ளே இகத்தவை யாவுமாடி
வரும்நடக் கலையின் கூதல் வடிவினை வழங்கும் மாரி

162

மாரியாற் கூல்கொள் ஓரு மடையெனுங் கருப்பை விட்டுச்
சீரிதாய் வீழ்ந்த பிள்ளைச் சிறுந்தி தவற்ந்து தத்திப்
பாரினி லாடுந் தக்கைப் பந்தெனுங் குமிழி துள்ளுங்
காரிது கொடிது என்றே கடலலை ஆர்த்துக் கூறும்

163

மஞ்செனும் மலையுள் விண்மீன் மகிழ்வறத் துள்ளியாடக்
குஞ்செலாம் மழையின் தாரை குழைவற விணைந்து வீழ்ந்து
பிஞ்சதா மூலைம் பேணப் பிரிந்திடு ஆற்றி லாடித்
துஞ்சினார் போல வீழ்ந்து தொக்கிடும் குமிழி காணீர்

164

குலவழி முறைகள் போலக் குளிர்ந்தி பிரிந்து ஒடி
நிலநலன் நனைத்து சர நீர்வள முழவர்க் கீழும்
சலமெனுங் கர்ணன் தாரை சாற்றுளி பழனம் பொங்க
கிலமென விருப்பார் யாரும் இலாநல் லினிய நாடே

165

புனிதமாம் நீரா லிந்தப் புனிமகள் நனையக் கண்ட
கனிதரு தருக்க ஜெல்லாங் கலங்குகண் ணீரைச் சிந்தும்
பனியொரு பக்கம் முடிப் பாய்தனை விரித்திட்டாலும்
இனியநற் தாக்கமின்றி இத்தரை இருக்கு மாமே

166

வீசவ குளிர்காற் றெங்கும் வீசவ அதனாற் கூதல்
வீசவ வீரக தாபம் வீசவ அதனா லின்பம்
பேசவ குளிரின் பேச்சுப் பேசவ அதனாற் கிள்ளள
பேசவ தமிழின் முன்றும் பேசவ அதனா லின்பம்

167

காரெனுங் கால மங்கை களிநபம் புரிந்து வந்தாள்
மார்கழி என்னும் மாரி மயக்கிடு குளிரைத் தந்தாள்
நீர்கழி கொள்ள நெஞ்சில் நிறைவறு சுரமிந்தாள்
பார்களி கொள்ளப் பசந்தாட் பாயலை விரித்துச் சென்றாள்

168

கால்நடை மேய்க்கு மாயர் கம்பளி குளிரைச் சாட
மால்கொளத் துயிலா மந்தை மறியிதத் துணையைத் தே
ஆல்கிழுவங் கொடிதாங் கூதல் ஆலமாய் ஆகு'அஞ்சி
வேல்னிழி மாதர் வாட விறைத்ததே மாரிக் காலம்

169

எருசலம் பதியில் நின்று எழும்புகார் விண்ணனில் மோதி
வருமழை பெருகே யோடி வயல்வளங் செய்தல் போல
திருவது வருகைக் காலந் தேன்தமிழ்க் கதிரை மீந்து
மருவதற் கான மாரி மழையினட மலர்ந்து வந்தார்

170

எழுபது மைல்கள் தாண்டி எப்பதி தானுந் தோற்கும்
வழுவிலா நசரேத் தென்னும் வளர்நகர் இருந்து பெத்தல்
கழுதையின் துணையி னோடு கன்னியைக் கவலை யின்றி
விழுதெனத் தாங்கி யோசேப் விரையவே வந்து சேர்ந்தான்

2. புல்லெணை ஆடங்கள்

171

பவக்கறை யழிவு செய்யப் பலிதரும் பளிங்கு மேனி
தவக்கறை யிழிவே யின்றித் தரைதனில் விளங்கு வேளை
கவக்கறை புழுதி பட்டுக் களங்கமே யடையுங் காலை
அவக்கறை யிலவாய்க் கர்த்தர் அடைந்தபுல் வணையைப் பாரீர்

172

இருக்கமே யுருவாய்க் கண்ணி இருகர மினையத் தேவன்
புரக்கவே குவிபுல் கூட்டிப் புதுவணை முடையைப் புல்லில்
பரக்கவே மஸ்ந்த ரோசாப் பதுமையாய மரியின் பாலன்
உரக்கவே யழுது பாவ உணர்வினைக் கடிந்து கொண்டான்

173

இணைகரத் தழுகு செய்ய மிரட்சக ரிதய மைந்தன்
துணைதரப் பசவுங் கண்றும் தொழுவமாந் துயரந் தீர்க்கும்
அணையினி வருகு ஆற்றி அழுதினைச் சுரக்க வன்னை
பணைமுலை பெருகு மாவின் பசிகமை அழுத முண்ணும்

174

பரந்திடு குளிரின் காற்றுப் பரஞ்சிரப் பதுமந் தன்னைச்
சுரந்திடு கலசக் கொங்கை சுகந்தரு தவிசாற் போர்த்த
கரந்திடு உடல்நோ பாலன் கரம்பட மறையும் பாவந்
துரந்திடு பயத்தாற் தூயன் துளிர்முகஞ் சினுங்கும் காதை

175

குடிசனைக் கணைக்கிற் சேரக் குடிபெயர்ந் திங்கு வந்தார்
குடிகொள இயலா தெல்லாக் குடிசையும் நிறைந்த தாலே
முடிநிறை மகவைத் தாங்கி மாசமே மலர்ந்த மேரி
குடியதாய்க் கோவின் பட்டிக் குடிலினில் குழநி மீன்றாள்

175
குக்கஞம் சிசக்க ளோடு அணைதுணை யின்றி யோசேப்
பேக்கமே உதனி யாக ஏந்தியை தனிமை தாங்கி
நோக்கமே பவத்தின் வேரை நுள்ளிடும் பாலன் தன்னைச்
சேக்கையி லீன்றாள் சிகவினாற் செகத்தினிற் பவமே போன

176

பவவினை அகற்ற நானே பருவட லெடுத்தென் வீணை
நவவினை புரியேல் சாத்தான் நடந்தக லெனவே கூறுந்
தவநிலைத் தகைத்தால் நகைக்கத் தரளமாம் அதரம் பூக்கச்
சிவவினை செகத்துட் கூட்டுஞ் சிறுமலர்ச் சிவப்பே யான

177

பனிக்குளிர் தடுக்கக் கந்தை பவிசிடப் பனிபோற் பாவம்
ஷிரிக்கெடு மெனவே பாத மிடித்துதைத் தடித்துப் பாலன்
தனிக்கரு வுயிர்த்தாள் நெஞ்சிற் தளர்வறு வலியைப் போக்கக்
ஷனித்திட வருடுந் தேவன் கரங்களோ கவலை போக்கும்

178

தொலைத்திடு மணியைக் கண்ட துயர்கெடு மனத்தைப் போலச்
சிலைத்திடு மகவை மேரி சிரங்கரந் தனத்துட் சேர்த்துக்
கலைந்திடு தனிமை சேரக் கவிதையாய்க் கண்ணீர் வார
அலைந்திடு அழகம் நீவி அரவணைத் தமர்த்திக் காக்கும்

179

மரிமக னாலனே தேவன் மறுவருச் சுதனே யென்று
சாரிந்திக் கோழி கூவஞ் சலனமுஞ் சரீரத் தூன
சொரிந்திடு துயருஞ் சோக சொல்லொணா வயர்வும் நீங்கப்
பரித்யாந் தறவி வெள்ளிப் பற்களாற் சிரித்தான் பாரில்

180

நகைழுகம் நகையி ழுள்ளாம் நலமுரை அதரம் நட்பின்
வகைசொலு மிரக்கக் கண்கள் வரந்தரு சிறுகை சாத்தான்
பகைவெலும் புயங்கள் பாவி பதையுளாப் கேட்குப் காது
சிகையது சிறுமை தாங்கும் சிறியமென் புவியே யாகும்

181

மனமணாம் நுகரும் நாசி மறைசொலும் நுதல்வான் வேதத்
தனமுறை தடவும் நாவு தளர்பவ வினைகள் நீக்கக்
கணமுற நடத்தும் பாதம் கருணையும் கணிவும் மிக்க
மனமுறை நெஞ்சந் தாங்கி மலரினாப் பூத்தான் பாலன்

3.தேவ குமாரன் ஆடங்கள்

182
காரிருள் வானிற் கண்சிமிட் டொளியிற் கண்ணிமரி
போரிடும் பிரசவப் புலம்பலைப் பொய்யாய்ப் புவியடக்கிக்
கூரிடும் குளிரில் குந்திய வண்ணைப் குடிசைமுன்னாற்
சிரியன் சிந்தை சிதைந்திடச் சிலையாய்ச் செறிந்திருந்தான்

183
மாடுறை தொழுவமாம் மாசிலாத் தொட்டிலில் மரியையிட்டுப்
பாறும் பக்குவம் பார்த்திட முடியாப் பனிக்குளிரில்
நாடுற நடந்து நண்ணிய கழைப்பால் நற்தூக்கம்
சடுறக் கொண்ட இரவினில் யோசேப் பிழைழுடி

184
வைக்கோ லாகியே வரண்டிடு வையகம் வளங்கொள்ளக்
கைக்கோல் தாங்கீக் குடும்பவந் துடைக்கக் கர்த்தரான்
எக்கா ழுழுள்ளது என்று மிருப்பது இன்றுழுள்ள
திக்கலோம் பரந்த திருவருள் மகனெனக் கனவுகண்டான்

185
வரண்டிடு புல்லிடை வளர்த்திய மல்ரென மண்ணைகத்தைப்
புரந்திடும் பாலன் பூந்தளிர் மேனிப் பொலிழுட்டி
முரண்டிடு வன்மன மூர்க்கரை முனியும் முகங்காட்டித்
திரண்டிடும் கைகளைத் திக்கலோ மசைக்குந் திறங்கண்டான்

186
என்மக னிலனிவன் இறைவனின் எழில்மக னென்வினைகள்
துன்புறா வண்ணைந் தொலைத்திட வந்த தூயனிவன்
அன்பதா லகில மாட்கொள ஆண்டவ ரீந்த வவதாரன்
என்பனே யன்றி ஏதுநா ழுரைப்பேன் என்றார்த்தான்

187
தானறி வற்றிடாத் தையலின் மடியிற் தவழ்கின்ற
வானதி வழங்கிடும் வைகை என்னும் மதியொளியை
ானறி வற்றிட யாதவர் குடிலினில் யாகஞ் செய்யேன்
துனதிம் மேரி அன்புளத் தியாக மென்னென்தான்

188
சிசுருக் கொண்டு செவ்விதழ் மேரித் திருக்கரத்துள்
பசுவரு கெய்திடப் பாலுண்டு பயிலும் பரன்சுதனார்
விகம்பினிற் கூடந்த மெய்யுருக் கண்ட மேன்மகனாம்
தசம்புறன் யோசேப் தழுவியே இயேசின் தாள்பணிந்தான்

189
விண்மீன் விழியன் விரிமதி வதனன் வினைதந்த
பெண்மான் மடியிற் பெருந்தகை துயிலும் பேரின்பம்
கண்வான் பாரக் கண்டுவந் தன்னாள் கற்பறியா
மண்ணைன் நானே மன்னித் தருளென மண்டியிட்டான்

190
தேவனார் புவியி லெந்தன் திருமக னாகவந்தார்
ஆவதா மப்பா வென்ன அருகதை யற்றபோதும்
சாவதை வெல்லும் மன்னன் சார்புறு சத்தியத்து
நாவதின் தந்தை யானேன் நண்ணிய நலன்தாமே

191
மார்கழிக் குளிரில் மைகொள் வானத் திருளினூடே
ஆர்கலி தீர்க்கும் பாலன் அவதரித் தளித்தனின்பம்
பார்தனில் பயந்த யோசேப் பரிவு மேரியோடு
சேர்ந்திறை தரவே பெற்ற செல்வமாய்ச் செகத்திலுற்றார்

192
தச்சனாய் மரத்தை வெட்டுந் தன்னையித் தனையனுக்கு
இச்சகத் தந்தை யாக்கு மிளமதி இயல்பினானை
அச்சமே கொண்டு அன்வி அரவணைத் தழிதொழுது
முச்சகம் போற்றும் மேரி ழுறுவலால் முளிவதிர்ந்தான்

4. தாலாட்டு ஆடங்கள்

193

தொழுவ வாசல் வீற்றுத் தொப்பந்திடு இன்ன லோடத்
தழுவிட உச்சி தோயத் தவழ்ந்திட மேரி யீந்த
வழுவிலா மகவைத் தாங்கி மடிமிசை வளர்த்தி யாகை
எழுங்கணாத் தொப்பா லேற்ற இசையெழுப் பாட லானான்

194

தளிர்நிலா தங்கத் தட்டிற் தலைசாய் தகைய தாகக்
குளிர்மரிக் குமரித் தாயைக் கொண்டநீ கண்ணை மூடாய்
உளிமயிர் தடவக் கண்கள் உறங்கியே உதயங் காண
அளினா அலையுங் கண்ணை ஆற்றியே விழிகள் மூடாய்

195

சீரியன் எனவே உன்னைச் செகத்தவர் போற்றச் செய்வேன்
வீரிய னாக்க வென்னால் வேண்டிய தெல்லாஞ் செய்வேன்
கூரிய கருவி யேந்திக் குலத்தொழில் தச்ச வேலைக்
காரியந் தவிர்த்து உன்னைக் கல்விமா னாக்கு வேனே

196

தூற்றிடு மூலகத் தார்க்கு தூயவன் என்னைச் சாட்சி
ஏற்றியே உரைப்பேன் எந்தன் ஏறிசைச் சுவையே கண்கள்
ஆற்றிடத் தாலாட் டென்றும் அசைந்தை வறவே பாடிப்
போற்றியே துதிப்பேன் பூவே பூவிழி உறங்காய் தாலோ

197

பயிலுவாய் வேதம் பாரிற் பக்கவும் பிறர்க்குச் சொல்வாய்
குயிலினும் மேலா மின்பக் குரலதால் குறுவைச் சொல்வாய்
மயிலிலும் மேலா யாடி மானிலு மூயரத் துள்ளி
ஒயில்நடைத் தமிழைச் சொல்லி ஒருவாய் தமிழின் தேனே

198

என்றவன் சிந்தைக் குள்ளே ஏற்றியே தாலாட் டாட்ட
கண்றுகள் சூழக் கண்ணி கரத்தினில் மகவை ஏந்தி
ஏன்றிய உயிரே உள்ளம் உறைந்திடு உவகை யன்பே
மன்றினின் தமிழே என்று மகிழ்வுடன் மலர் லானாள்

5. பரம்பரை ஆடங்கள்

199

லேவியின் மகவுமாத்தான் நிழலான மலாசிக்கு
ஆவியின் வரத்தினாலாம் அருமைச்சேய் யாக்கோபுநற்
காவிய மகவுயோசேப் கர்த்தர்செய் மகவுலேவி
மேவிய பண்டியீன்ற மேல்மகன் சோக்கிமேன்னே

200

அன்னாவென் அழகியோடு அணைந்தின்பந் துய்த்தகனி
மின்னாளாம் மேரியென்னும் மேலவனின் கண்ணியிடம்
முன்னாளிற் தாவீதுதன் முதாகுலத்தே மிப்பர்வந்து
துள்ளுவா ரென்றதீர்க்கர் தாதுரைகள் பலித்ததுவே

201

மரிமடியி மூம்மலர்கள் மலர்வற்றார் மெல்தாவென்
றெரிமலரான் அவனுடனே எஷ்கோவாம் எழில்மிக்க
விரிமலராம் மகதலேனா வியனுலகின் உண்பிறந்தார்
தெரிந்ததுபோ வுரைகூற்றைத் தெளிந்துணர்க என்மகனே

4. காணிக்கைப் படலம்

1. உன்னதப் பாட்டங்கள்

202

காரிருள் மாரிக் கூதற் காற்றினாற் கவினாந் தூதர்
பேரிருள் வெளியாம் வாளிற் பிறங்கிட விஞமீன் கோடி
சேரிருட் கழித்துப் பாதை செறிதரக் காட்ட வாணோர்
நேரிய சேதி சொன்னார் நிறைகபா ரமைதி யென்றே

203

உங்கொளி பூமி வந்து ஒடுங்கினாற் போலத் தூதர்
வீங்கிடு கதிர்கள் சூழ வியன்நிலத் தாயர் முன்பு
தேங்கியே திரண்டு நிற்கத் திடுக்கிட இடையர் தம்மை
ஏங்கிடே வினிய செய்தி எடுத்துநா முரைக்க வந்தோம்

204

அஞ்சிடே லாய ரான் அன்பரே அருளின் செய்தி
நெஞ்சிலே யினிக்கச் சொல்வோம் நிலத்தினிற் தேவ னிலை
பஞ்சணை புல்லாய்க் கொண்டு பாலனாய்ப் பிறந்தே யுள்ளார்
தஞ்சழுங் கிறிஸ்து மீப்பர் தாரணி வந்தார் காண்மின்

205

மானுடர் மேலே தேவன் மகிழ்வறு பிரிய மாகி
மானுட ரான் பாலன் மரிமடி மீதிற் காண்பீர்
மானுடர் வாழு மிந்த மண்ணினில் அமைதி போல
மானுடர் போற்ற விண்ணின் மாட்சிமை உயர்க் கெவன்றார்

206

தாவிதின் குலத்திற் பெத்தற் தண்ணைளி தரவே தேவன்
ஆவிதின் தொழுவந் தேடி ஆத்தும நேசர் வந்தார்
போவிது வழியே செல்வீர் புனிதனைக் கந்தை யான
பாவிடைக் காண்பீர் ரென்று பகர்ந்தபின் னகன்று போனார்

2. ஆயர் வாழ்த்தடங்கள்

207

கேட்டனர் ஆயர் வானின் கிளரோளித் தூதர் சேதி
போட்டனர் மந்தை கார்க்கும் பொற்கோல் புவியில் வீசி
உட்டினர் தமது காலா முருங்கையா லுடலாந் தேரை
வாட்டிடுப் கூத லிருள்நோ வழியெலாம் மறந்தே போனார்

208

கண்டிட வேண்டுப் கர்த்தர் காசினி வந்த காட்சி
விண்டுநாம் வீழ்ந்து போற்றி வியந்துமே வாழ்த்த வேண்டும்
கொண்டயிம் நினைவாற் கல்லுள் குறுநதி மேடு பள்ளம்
முண்டியே தாண்டி முதூர் முன்வர லானா ராயர்

209

நாற்புறந் தீறந்து கூதல் நபமிடுப் தொழுவத் தாங்கு
வேற்சிறப் புடைய மேரி மினிர்மடி மீது பாலன்
பாற்புற வதரங் காட்டிப் பவமழி விழிகள் தீடிக்
கோற்பிறப் பாயர் கண்டார் குளிந்தனர் உள்ளம் மாதே

210

கரமெடுத் துயர்த்திக் கூப்பிக் கர்த்தரைக் கண்டோ மென்று
சிரம்பணிந் தேற்றி வீழ்ந்து சிலுவையின் கணிபோற் கைகால்
மரம்படி கோல மாக மடியனில் மலர்ந்த பாலன்
வரந்தரு வதனங் காண மறைந்ததே அவரின் மாக

211

வானவர் சேதி கேம்டு வாழ்த்திட வந்த வாயர்
 கோனவன் இயேசு வென்னும் குழவியைப் பணிந்து வீழ்ந்து
 ஆனவிக் கருமந் தன்னன் அறைகுவோ மணவோர்க் கென்று
 தானவர் தந்த தூதைத் தந்தனர் பெத்த லேகில்

212

கேட்வர் வியந்தார் ஈது கிறித்துவோ தீர்க்கர் சொன்ன
 மீப்போ இல்லை மண்ணை மிக்கநல் லாட்சி செய்ய
 மாட்டுறைத் தொழுவம் வந்த மகிபனோ பாவ முட்டை
 தோட்புரச் சமந்து தீர்க்கத் தோன்றிய இறையோ வென்றார்

3. தாரகை வழிகாட்டாஸ்கள்

213

முன்வினை முடிந்த தென்ற முடிவினை முகடாம் விண்ணைல்
 என்வினை படிக்க வெள்ளி எழுந்தது சுபராய் மண்ணைல்
 வள்வினை வடிக்கத் தேவன் வடிவதாம் மனுட னாகித்
 தன்வினை தரிக்க வந்தான் தரணியீர் காண்பீ ரென்று

214

கண்களைச் சிமிடி வானிற் காலின் ஒளியாம் ஞானம்
 மண்ணுறும் மாந்த ரோர மறைவழி யுற்ற தானம்
 திண்ணெனங்க் காட்டிப் பாரிற் திணிடும் பிசாசி ஞானம்
 புண்ணுறுப் பறக்க விந்தப் புவியினில் பொழிந்த தன்றே

215

புல்லணை பூத்த யேசு புதுமனுச் சுபரின் விம்பம்
 மெல்லணை கிடத்தல் காட்டி மேகத்துப் பர்ந்து உம்பர்
 சொல்லெலா மொளியாய்க் காட்டிச் சுதனிட மூறுத்துந் தம்பங்
 கல்லென உரைப்ப யோலக் காட்சியை மீந்த தம்மா

216

வானத்தி லொவியை வீசும் முழக்கமில் விண்ணமின் கண்டு
 மோனத்து விண்ணைர் தேவர் முழக்குநற் பண்ணை மொண்டு
 ஞானத்தாற் சாவின் கூரை நவித்திட மண்ணைல் மாண்டு
 தானத்தே உயிர்க்குந் தந்தை தாரணி பெற்ற தென்பார்

217

கட்டியங் கூற வந்து கதிரோளி காட்ப்ப பாரோர்
 முடிலா மகிழ்ச்சி கொண்டார் மாதரார் மின்னைப் பெற்றார்
 கொட்டிலி லுதைக்கும் பாலன் குவலய முற்ற சேதி
 முடிலா வான்நால் கற்ற முனிவரார் முடிவைக் கண்டார்

218

அற்புதச் சோதி வான வாருட நிலையை யாய்ந்து
 பொற்புற எச்யா ஞானி புகன்றவப் புனித வார்த்தை
 தற்பர னாகிற் ரென்று தாரகை வழியைக் காட்ட
 விற்படு வினையி னம்பாய் விரைந்தனர் விடுவை நோக்கி

4.பேரேண்ணாத் தடங்கள்

219

மாநில நியதி மன்னன் மாட்சிசேர் மனையிற் தானே
 தாநிலை கொள்வா ரென்ற தவறான வெண்ணாத் தாலே
 கோநிலை கொள்ள மேரி கொங்கையி னமுத முண்ணும்
 மாநிலை காணா ராக மாளிகை தேட லுற்றார்

220

குற்றமில் லாட்சி செய்யக் குமரனார் பிறந்தார் மண்ணைல்
 நற்றவஞ் செய்த ராணி நாடெதோ அறிந்தி லோமெக்
 கொற்றவன் மணவோர் வென்று குளம்பிடுங் காலை மேரிப்
 பற்றறு பண்பில் மிக்க பையினிற் பனித்த தாமே

221

தாதிய ரேற்றத் தங்கத் தாலிணை தொட்டி வாட்ட
வேதியர் போற்ற வெங்கும் வேதங்க ளொலிக்க வேரின்
ஆதியாம் பவப்பேய் போக்க ஆரத்தி மாதர் தாங்கச்
சோதியார் பிறந்த சொர்க்கச் சுவடது எங்கே யென்றார்

222

பொன்மகன் பிறப்பா ரெந்தப் பூநகர் பொலியும் மன்னர்
நன்கொடை பலவுந் தாங்கி நண்ணுவர் நகர மெங்கும்
மன்மணைல் மலர்க் ளல்லால் மனமலர் சேர்ந்து பூக்கும்
அன்றில மெங்கே யென்று ஆவலாய்த் தேட ஒுற்றார்

223

கோபுரங் கூடம் மாடப் கொண்டதே அவரின் வீடாம்
தாபரன் தாங்கும் மெத்தை தண்ணைவித் தூவி மேடாம்
மாபரன் அருகிற் கிள்ளை மயில்நட மாடப் பாடும்
தாபரன் துயிலும் வேளை தொல்நக ரமைதி யாமே

224

ஆயிரம் பொன்னா வான் அணிகளி லொன்றைத் தேரா
தாயிரம் கரங்க லோயும் அணியா தகற்றல் கோடி
ஆயிர மாக அன்பின் அணியா யீயும் முத்தம்
பாயிர மாகப் பாய்ந்து பரிவுடன் விலக்கு மன்னை

225

பாலனைக் காண வந்து பார்த்தவர் கோடி பார்க்க
ஏலவே முடியா தேங்கி எட்டுவார் கோடி ஏறிச்
சீலனைக் கண்டார் கோடி சிறிதுரை கேட்டுக் கண்ட
கோலமாய்ப் போவார் கோடி குமரனை எங்கே காண்போம்

5 தேவசதனைத் தேடி அலைந்த ஆடங்கள்

225.அ.

என்றவர் எண்ணைப் கொண்டு எடுத்தடி வைத்து விண்மீன்
ஒன்றிடப் பார்வை சேர்த்து ஒருதிசை நோக்கிக் கையில்
நன்றியின் பரிசை ஏந்தி நடந்தனர் நால்வர் ஞானக்
குன்றெனக் குவித்த கையார் குலமகன் கோயில் நோக்கி

226

உண்டில ரூறக்க மின்றி ஊர்ந்தன ரூதைக் காற்றில்
மண்திப்பர் மேடு பள்ளம் மடைதிறந் தோடுப் கங்கை
எண்திசை பரந்த பாலை எழில்மிகு சோலை தாண்டி
கண்டிடுங் கருத்தே யொன்றக் கடந்தனர் கனத்த தூரம்

227

கிழக்கினி லிருந்து ஞானக் கிளைபல கற்று வான
வழக்கது உணர்ந்த கஸ்பர் வல்தசர் மெலசி என்னும்
பழக்கனி வயதில் மூத்தார் பாரினின் மேற்கு நோக்கி
அழற்படு தரையை யாற்றை அலைந்துமே கடந்தா ரம்மா

5. மஹவாழ்வுப் படலம்

1.சாஸ்தீரிமார் ஆடங்கள்

228
இவ்வண்ணம் நினைத்து வான இயல்வல்லோர் எழுந்து தூய செவ்வண்ணன் சிந்தை கொண்டு செகந்தன்னைப் புரக்கப் பூமி அவ்வண்ணம் பிறந்தா ராங்கு அடைந்தவர் பாத மேந்த எவ்வண்ணம் ஏக வர்கும் என்றெண்ணி வழியை ஆய்ந்தார்

229
மன்னாதி மன்னன் மன்னில் மனுவாகப் பிறந்தா ராதாம் முன்னாதி மின்னல் தீர்க்க முடிவாகச் சாத்தான் சாகப் பின்னாதி மகவைப் போற்றப் பிறழ்விலாப் பொன்னுந் தூப மின்னாதி வர்க்கம் வெள்ளை மிகைப்போள் மேந்தி நின்றார்

230
கால்கொண்டு கதிராங் கையைக் காட்டித்தன் வழியிற் செல்லும் நூல்கொண்டு நுப்பந் தேர்ந்து நுவன்றிடும் பாதை கண்டு மால்கொண்டு மலர்ந்த தேவ மக்கையின் மதலை காணச் சூல்கொண்ட அன்னை போலச் சுமந்தன்பு சூழ வந்தார்

231
நட்போடு நடந்து பாலை நாட்டெல்லை கடந்து ஞானப் பெட்போடு பெத்த லூரிற் பிறந்திட்ட பெருமா னாரைத் தட்போடு வணங்க வெண்ணித் தளர்வோடு முதுமை யுற்ற வெட்போடு வாழும் ஏரோது வீற்றானும் மனைக்கு வந்தார்

232
மன்னெணல்லாம் மதிக்கு மிந்த மாவல்லோன் மகவாய்க் கோயில் வின்னெணல்லாம் போற்றத் தேவன் வீறுற்றுப் பிறந்தா ரென்ற எண்ணத்தா வியங்கி யந்த ஏதில்லா மனத்தா ரேதோத் திண்ணைத்து மன்னர் பாதந் தேடியே வருதல் சொல்வார்

233
முவலகு முய்ய முன்நாள் முதுதீர்க்கர் மொழிந்த வார்த்தை தேவுலகச் சிறுவ னிங்கு தேர்ந்துந்தன் மனையில் வந்தான் தாவுமந்தச் சேதி கேட்டுத் தாழ்பணிந்து போற்ற வெண்ணி மாவுலகஞ் சுற்றி வந்தோம் மாழுதர்க் கிறையைக் காண்மின்

234
கழ்த்தோன்று சோதி விண்மீன் கிடியதோர் பாதை காட்டி ஆழ்த்திற்று இங்கே அந்த அரியாசனத் தமர்வோன் தன்னை வாழ்த்துதற் கோடி வந்தோம் வலியோனைக் காண உழுங்க தாழ்த்தினோந் தலையை யந்தத் தலைவோனைக் காட்டு மென்றார்

235
தள்ளாத வயதிற் தொங்குந் தகைகெட்ட ஏரோ தென்பான் மெள்ளத்தன் உள்ளத் தோங்கு மிகைகெட்ட வஞ்ச வெண்ணைந் தள்ளத்தான் அதுவோ யிங்கே தான்பிறவாத் தகையா ஸாவி கொள்ளத்தான் நினைத்தா னந்தக் குழந்தையைக் காணல் போல

236
என்னையே அழிக்க வந்த சடில்லாச சிகைவக் கொல்ல இன்னவரின் உதவி கொண்டு இளமையி வழிப்பே னென்று மன்னவன்நா னரியே னேதும் மாடத்திற் பிறக்க வில்லை மின்னைநீர் கண்ட ராணால் மீள்கையிற் சொல்வீ ரென்றான்

237
ஆணையா வழிப்பே னந்த ஆகாத சிகைவ நானும் ஏணையிற் கீடக்கும் போதே எமனுக்கு இரையா யீய்வேன் ஆணையீ தென்று நெஞ்சில் அவனுக்குள் எண்ணி ஞான ஆணையா ரறியா வாறு அரங்கினிற்பொய் யாடல் செய்தான்

238
ஆங்கார வெண்ண முற்று ஆற்றாமை மனத்தைப் பெற்றுப் பங்காரப் புயலா லுள்ளம் புண்ணுற்றுப் புகைந்து தீய ஓங்கார மடக்கும் முச்சாய் ஊமையா யுழன்று வெந்து தீங்கார மிட்ட நெஞ்சின் தேவையைத் தீர்க்கலுற்றான்

239
அப்பாலே சென்று அந்த ஆரூட்க் கார் தன்னைத் தப்பாது மன்ன னாகுந் தாவீதின் தளிரைக் கண்டால் இப்போது உம்மைப் போல இடமேது மறியா எண்ணத் தப்பாது வந்து கண்டாற் தன்னையே தருவே னென்றான்

240

காலங்கள் வறிதா யான காலிரண்டுந் தளர்ந்தே போன
கோலங்கள் வெறிதே யான கோலாட்சிக் குறையே நீங்கச்
சீலங்கள் செறியும் வாரிசுச் சேயில்லாக் குறையே போக்க
நூலத்தி லுதித்த வந்த நற்பேற்றைக் கண்டு சொல்மின்

241

காணாத கண்கள் ரெண்டுங் காணாத காட்சி காணபேன்
தோணாத வெல்லாங் தோன்றுந் தூயரத்தைத் துடைத்து நாட்டை
பூணாத செங்கோல் செய்யும் புத்திரணைப் பெற்றே விண்றே
பேணாத ஆவி போகும் போதில்நான் புனித னானேன்

242

செல்லுங்கள் திசைக் கொல்லா சேறுங்கள் திருவைத் தேடி
நில்லுங்கள் அதற்கு வேண்டும் நிதிக்குஞ்சை அள்ளிச் செல்மின்
வெல்லுங்கள் உங்க கொண்ணம் வேறஞ்சு எதுசு மஃதே
புல்லுங்கள் புனிதன் தாளைப் போய்க்கண்டு புதினஞ் சொல்வீர்

43

ஏழையென் வணக்க மந்த ஏகன்சேய்க் குறைப்பீர் மற்றுந்
தாழையென் மடலின் கந்தந் தாங்கிட்ட தள்ளை யாளைப்
பேழையாய்ப் பெருமான் பெற்ற பேறுற்ற பெண்ணைக் கண்டு
கோழையென் எனக்குப் பின்னாற் கோனாவா னென்று சொல்மின்

244

ஏரோது இதனைக் கூற ஏமாந்த ஞானி மார்கள்
ஏரோது மூளைத் துண்மை சிந்திக்கா தாராய் நம்பிப்
பாரோதும் விண்மீன் பாதை பகுக்கநற் பெத்த லண்மி
யாரேனுங் காணாக் காட்சி யாதவர்தங் குடிலிற் கண்டார்

245

புல்லணை மீது பூத்துப் புனிதத்தாய் மதியிற் தாழ்ந்து
சொல்லணைக் கவியாய்க் கோர்த்துச் சுவையிக்க நூலாய் வானின்
வில்லணை யாக விண்ணார் விளையும் தாகக் கண்டு
வல்லவா வறியேம் எங்கள் வாழ்த்தினை ஏற்கு மென்றார்

246

கண்டதும் வாழ்த்திப் போற்றிக் காணிக்கை படைத்து மேரி
கண்டடை கணியை மீபின் காகுத்தன் புகழைப் பாடி
விண்டன ரேரோ துள்ள வேட்கையின் பொருளைத் தேராத்
தண்டனிட் டவர்க்குச் சொல்லித் தவிப்பைத்த தீர்ப்போ மென்றார்

247

அரைக்கணாங் கண்ட போதும் ஆங்கூழி பலவாய்ப் போல
விரைத்திட மனதே யில்லா வேட்கையால் விலங்கு பூட்டிக்
கரைந்திடு காலம் போக்கக் கால்தாக்கிக் கடக்கும் போது
உரைத்தனர் வானோர் வந்து உணர்த்திடேல் ஏரோ துக்கே

248

வஞ்சக நெஞ்சன் பிள்ளை வாழிட மறிந்து சொல்லேல்
அஞ்சிடா தவனின் வங்க மழியுமேயென் றுடித்துக் கொல்வான்
பிஞ்சமா மலரைப் பேணப் பெய்யாறு பிற்கே கொண்மின்
நஞ்சினான் நாவின் சொல்லை நட்பாகக் கருதே லென்றார்

2,ஏரோது ஆடையோ

அடங்காள்

249

சாத்திரி மார்கள் போன சாமத்தே தேவ தூதன்
கோத்திரம் புரக்கும் யோசேப் கொள்தாக்க வேலை தோன்றி
ஷத்திரங் கொண்ட ஏரோ தாக்குந்தீ வினையிற் தப்ப
பாத்திர னாகிப் பாரிற் பார்வோனாள் எகிப்துக் கேகும்

250

ஆங்குநீ ரடைந்து வாழ்வீ ராள்கின்ற தீயோ னேரோத்
தோங்கிடும் ஆயுள் முற்றத் தூரமா மெகிப்பை விட்டு
சங்குநீர் வருக வென்று ஏவிட் போது யோசேப்
பூங்குமில் மதலை சேர்த்துப் புறப்பட்டா னெகிப்பை நோக்கி

251

எகிப்திலே யிருந்து எந்தன் ஏந்தலையிங் கழைத்தே னென்னுந்
தகித்திடுந் தீர்க்கர் வார்த்தை தாங்கிற்று உலக மென்ன
சகித்துமே யோசேப் பன்று சாமத்தே யெழுந்து மேரி
துகில்கொள யேச தாங்கித் தூரத்தே பயண மானோர்

252
சென்றவர் கண்டு மீள்வர் சென்மத்துப் பகையா யாட்சி
மன்றமே கொள்ள வந்த மாயத்தா னவனை மற்று
ஒன்றிடு இடத்தைச் சொல்வார் ஓர்ந்திட்ட பின்ன ரேகி
கொன்றென் குலத்தைக் காப்பேன் கோலாட்சி தொடரு மென்றான்

253
வருகுவர் வருவ ரென்றே வழிபார்த்து வராது போய்ப்பின்
அருகுவர் என்ற வெண்ணை மழிவுற்ற போது மன்னன்
பெருகிடு கோபங் கொண்டு பெற்றுள்ள பிள்ளை தேடித்
திருகிடக் கொல்லும் வண்ணாந் தேசத்தே யானை யிட்டான்

254
பாய்ந்தது ஆணை வீரர் பறந்திட்டார் பாரி லெங்கும்
மாய்த்திடு செயலைச் செய்து மாய்ந்திட்டார் மதலை கோடி
சாய்ந்தது செங்கோலாட்சி சரித்திட்டார் சத்தியச் சாட்சி
ஓய்ந்தது கைக் ளானால் உயிருடன் வாழ்ந்தான் பாலன்

255
மேரிதன் பாவன் பூமி மேல்வந்த நாளின் முன்பின்
சேரிடம் பிறந்த ஆண்பெண் செலவங்க ளனைத்துங் கொல்ல
வேரியு மரமாய் மாதர் வெந்திட்டார் விட்ட கண்ணீர்
காரியு மழையா யான் காலன்கை சலித்தே போனான்

256
ஏற்கன விறைவன் தூதா லேகிட்டா ரெகிப்து நோக்கி
வேற்கொடு சிக்ககள் கொல்லும் வேட்டையில் விலகிச் சென்றார்
பாற்சிக் பதற வண்ட பாவிக்கு முதுமை கண்டு
தோற்படை கருகித் தொய்ந்து தொல்லார்க்குப் பயண மானான்

257
ஆவியை நீக்கக் திட்ட மாக்கித்தா னாள் நெஞ்சில்
மேவினான் சாக அங்கு மேம்பட்டு யூதா வோங்க
சேவிக்க அங்கே செல்க சிரேக வாழ்ந்து நீசப்
பாவிக்கு நேசர் ஆவார் பார்மெச்சம் பால னாவார்

258
தூதுவரை டிவ்வா றாகத் துன்பற்று வீழ விச்ரேல்
மாதுயிர் மாட்சி யாகும் மறைசொல்லுந் தீர்க்கர் சொன்ன
முதுவரை றாகேல் பிள்ளை மூள்பாச மோங்க நானும்
மோதுவாள் சாந்தி யின்றி மொய்ராமா கலங்கு மென்ற

259
தீர்க்கரா மெரேமியா சொன்ன திருவார்த்தை திகழ்ந்த வாறு
மூர்க்கனா ரேரோ தென்னும் மூடன்செய் வினையால் நாடு
வேர்க்கெட ஆர்க்க லாயு விப்பின்னால் வேதனாணை
சீர்க்கொடு நசரேத் தென்னுந் சிற்றுரில் வாசஞ் செய்தார்

260
நசரேத் தென்னும் நாட்டில் நண்ணுவன்நற் சீல னாகி
விசமுடை சாத்தான் மாள வீட்டு செஞ்சிலுவையேற
வசமதா யுலக முய்யும் மாதீர்க்கர் வார்த்தை யீது
நீசமதே யாக வாழ்ந்து நிலைத்திட்டார் நீதி மைந்தன்

3. ஆண்டவர் வருடைக்கொக்குக் காத்திருந்தவரடங்கள்

261
நோவாபோல் ஆபிரகாம் யாக்கோபைப் போல
நூலறிஞ் ன் தேவசித்தும் நுகர்வாளன் சிமியோன்
சாவாது உயிர்தாங்க தானிறக்கு முன்னர்
சத்தியத்தின் பேரோளியாச் சாருஞ் செய மீப்பர்
தேவாகும் திருக்கிறிஸ்து தீதகற்றும் வரவைத்
தீததோடு எதிர்பார்த்து தினமெண்ணி யிருந்தார்
புவாகும் மரிபாலன் புனைபெயரைச் சூட்டும்
பூசையெனும் ஆசாரப் போதினிலே கண்பான்

262
ஆண்டவரே அடியேற்கு அருள்வார்த்தை போலே
அமைதியாக ஆவிவிட அருள்புரிந்து அடியேன்
வெண்டியவா நென்னிதயம் வீற்றிருக்க லானீர்
வின்னனாப்ப மேற்றருளி விழியின்முன் வந்தீர்

காண்டிட்டேன் கர்த்தர்தனைக் கடைத்தேற ஸானேன்
காசினீயி லந்தியரும் கவினிகரே லியரும்
மெண்டிவே மேரிகதன் மிளிருமிந்தக் கோலம்
மினகயல்ல காத்திருப்பும் வீணால்ல வென்றான்

263

கோடிமக்கள் நெசத்திற் கொள்ளுபவ நெருப்பும்
கொடுஞ்செயல் இசுரேலிக் கொட்டங்களு மடங்க
சடில்லா தனேகரெழுந்து இயன்றிடாது வீழ்
இருள்நீக்கு மடைக்கலத்து இலங்குமொளி யாகப்
பாடில்லா ஆன்மாவைப் பட்டயமே உருவும்
படிவார்த்தை பகர்தீர்க்கர் பலனாகப் பலித்து
ஆடில்லா திடையன்நான் ஆவியின்நற் கவிக்கோ
ஆயிரமாம் மந்தையுள அவரேநல் மேய்ப்பர்

264

புகழ்மாலை இவ்வாறு புனிதனார்க்குச் சூடிப்
புவியகன்று பொற்பதிக்குப் போகவுல விட்டான்
அகங்கலங்கி ஆங்கிருந்த அனைவருமே வியக்க
ஆசேரின் கோத்திரத்தாள் அறிவுயை நங்கை
செகம்வாழ்ந்த எண்பத்திநாற் சீராண்டு விருந்தை
செய்தபமே உணவாகச் சீவித்த விருந்தை
புகலிடமாய்ப் பாவிக்குப் புவியரசாய்த் தந்தாய்
புனிதவதி நீயென்று போற்றியே நின்றாள்

265

ஆகமத்து விதிப்படியே ஆலயத்தின் முன்னால்
அக்கால முறைக்கணங்க அனைத்துமே யாற்றிச்
சோகமதில் முழ்க்கிந்ற தொல்பதியாள் செல்வன்
சுவர்க்கபதி யேசென்று சொல்நாமஞ் சூடி
நாகமணி யெனக்காத்து ஞானநெறி காடி
நாபோறு மிறைபக்தி நறையுணவை யூடி
யோகமுடன் வளர்தோகம் போகவணர் வின்றி
யோசனையு செயலுமொன்று யூகழுற வளர்த்தார்

4.பீள்ளௌப்பருவ ஆடங்கள்

266

வினையோடு விளையாடி விருத்தர் மெச்ச
விதீயோடு உரையாடி விளங்கப் பேசி
மனையோடு பயந்தார்க்கு மகிழ்வை யூடி
மலர்போல நுகர்ந்தார்க்கு மதியைத் தீடிப்
பனையோடு பலாதேக்குப் பலகை யாதிப்
பண்ணியாக மரவேலை தந்தை யோடு
சினையோடு வருங்குஞ்ச மீனம் போலச்
சீராகச் செய்வினையாற் செழித்தார் தாமே

267

மரமரியும் வாள்கரத்திற் வலிதாய்ப் பற்றி
மதமொழியச் சாத்தானை வதைப்ப தொக்க
நரகெரிய நாட்டுவினை நலித்தார் சீவும்
நல்லுளியை போற்தீயர் மனதைத் தேய்க்கும்
விருக்காழிய விதிமெருகு விரித்தார் யேசு
வினைதீர்க்கச் சிலுவைவரம் விட்ட வாணி
கரமதிலுங் கால்களிலுங் கடாவ லொப்பக்
கருமிரும்புச் சம்மட்டியை உயர்த்தி ஓங்கி

268

பாவிகளைப் பரமஞுடன் படியச் செய்யும்
பக்குவமாய்ப் பலகைகளை பதித்துப் பூட்டித்
தாவிகளாற் தொட்டில்லை தூக்கிக் கூடித்
தொழிலாளி யாகத்தன் துணைக்குத் தந்தை
மேவிடுநல் வினைக்குதவி மேரித் தாயார்
மேலிட்ட பணிகளையும் மேன்னம் யாகச்
சேவித்துச் செய்துபின்னர் சீராய் ஞானச்
செறிநுப்பங் கற்றறிந்து செழிக்க லானார்

269

ஓ டன்சாலை மாணார்க்கு குகந்த நட்பும்
உயர்குருவின் உள்ளகவரும் உண்மைப் பண்பும்
தின்கொண்டு விளையாடுந் தீரந் தோழர்
திறல்தோல்வி கொள்ளாத தீர்க்கந் தீர்வும்
கான்பணிகள் செய்திடலே கனவிற் தானுங்
கற்பணையை மீறாத கடவுட் பேறும்

வின்னன்று தீயாரை வெறுக்கா தன்னார்
விடுதலைக்குப் பரிந்துரைக்கும் விளைவா மன்பான்

270

உற்றமக ஸிவலெனன்று மற்றோர் கூறும்
உயர்வான பண்புகளும் உள்ள மாட்சி
பெற்றவர்கள் என்னோற்றார் பேராஞ் சான்றோர்
பெரும்பேராய்ப் பேருலகில் பெற்றா ரென்றே
கற்றவர்கள் இவன்தந்தை கற்றோர் முன்செல்
காரியத்தில் முந்திவிட்டார் என்று கூறுஞ்
சொற்சவையிற் பொருட்செறிவிற் சோர்வில் ஸாத
சோகாக்காச் சொல்லாளச் சுபரா யானான்

271

வருணைனக் குளிர்ந்து வழங்கும் வாரி
வாயுவென வுயிர்காத்து வறுமை தீய்க்குந்
தருணைனத் தழலோனாய்த் தணித்து அன்பின்
தயைசெய்து தரையாகப் பொறுமை யீந்து
அருணைனக் கிழக்குத்தித்து அன்பில் லாரை
அழலாலே அருகணைந்து அன்பைப் பாய்ச்சிக்
கருணையுடன் தானளிக்கும் கவினாற் சாத்தான்
காரிணைக் கரைக்கின்ற கருணை யானான்

272

ஆலயத்தி லொருபோது அன்னை தந்தை
அருகணைந்து ஆண்டவனை வணங்கக் கென்றார்
ஆலயத்திற் காணாது அவரைத் தேடி
அலைந்தபெற்றார் ஆச்சாரி மார்கள் மத்திக்
காலதீர்த் தர்க்கமாடிக் கதைத்தல் கண்டு
கைபிடித்து அழைத்திடவே கடவுள் விட்டில்
சாலவேநற் பணியெனக்குச் சரியா யுண்டு
சற்றென்னை விடுமென்று சலித்துக் கொண்டார்

273

மணத்திரும்பும் வேளையிது மாலைக் காலம்
மருவிற்று எனவழைத்த மாதா தன்னை
எனவிடுவீர் இதுவேதான் எனது இல்லம்
என்றேக் சொலக்கேடு இதுயந் தாங்கா
வினைகொண்டார் தணைப்பார்த்து வீணா யென்னை
வீடிடிற்கு அழையாதீர் வேதன் எந்தை
அனைவருக்குந் தந்தையவர் அவருறையும் பதியே
அருள்நிறைந்த இல்லமென்று அறியச் சொன்னார்

5. வாலீபப் பருவத்து இடங்கள்

274

குறட்தேவர் கூறுமுப்பாற் குழந்தைச் செல்வங்
குலந்தழழக்க வாபிரகாங் குலத்தி லேழாம்
பிறப்பான தாவீதின் பின்னீ ரேழாம்
பேரினமே சிறைப்பட்ட மதினான் காகு
சிறப்பான தலைமுறையின் மீட்பின் பின்னே
செங்கடலைக் கடந்தழுத லீரேழ் தந்தை
மறப்பான மதலைமரி மாதா வீன்ற
மகவுக்கு மண்ணைகத்துள் மாட்சி யாமே

275

கிறித்துவின்பிர் மரியாள்தான் கிளர்ந்த கர்ப்பம்
கிளையாக யேம்க்கோசேப் சீமோன் யூதாஸ்
செறிவான புதல்வர்கள் சேர்ந்த நான்கும்
சிந்துரெத்தங் கண்டயர்ந்த செல்வி யானும்
நெறியாகக் கருவியிரத்தாள் நிலைத்த பாசம்
நிலாவிடையே விண்மீன்கள் நிரவல் போல
அறிவோடு மழகோடு மதற்கு ஏற்ற
அன்போடு மாற்றலுற்றா ரவனி போற்ற

176

தணைப்பெற்ற தாய்வடியிற் தந்தை மற்றுந்
தகையில்லாச் சகோதரர்கள் தம்மிற் தேவன்
வினைகண்டு வீட்டினிலே விரும்பித் தொண்டு
விறலுடனே செய்தாசி வினைவைப் பெற்று
பிழைதேவன் தணைவிடுத்துப் புனித தேவன்
புகழ்பாடிப் போற்றல்லலாற் பொல்லாப் பாவந்
பிழையளவுஞ் செய்யாது தீய சாத்தான்
தீவினைக் கண்டாது திகழ்ந்து வாழ்ந்தார்

277

வாழவழி வகுப்பதற்கும் வாழ்வ தற்கும்
 வலிந்துகண்ண வல்லபரன் வழியிற் சேர்க்கத்
 தாழக்குளி பறித்ததனுட் தள்ளுஞ் சாத்தான்
 தபமறிந்து தவிர்த்ததனை தள்ளிச் சென்று
 மாழமுதல் மனுக்குவத்துள் மறைந்து கொல்லும்
 மாபாவப் புற்றத்தே மறையும் பாவ
 ஆழமுள்ள அகங்கார மகற்றி யென்றும்
 ஆண்டவனை வாலிபத்தில் நினைத்தே வாழ்ந்தார்

278

ஆறிரண்டு வயதான போது கோயில்
 அருளுற்று வணங்குதற்கு ஆங்கு சென்று
 மாறியங்குங் கடைசீதி காசு கண்டு
 மனம்வெம்பி மாந்தர்செயும் மாசு தேர்ந்து
 காறியவர் கடைகுலைத்துக் கடவுள் வீட்டைக்
 கடைசீதி யாக்குவதோ கசபர் கேண்மின்
 பேறிதுவா பெருமானார் பேற்ற மின்று
 பெறுவதுவும் விற்பதுவும் பெய்தல் நன்றோ

279

கூறுசினங் கொண்டுகசை குமைக்க வோங்கிக்
 குலைத்தோட்டிக் கடைநொருக்கிக் குழப்பி வீசி
 சாறுபடத் தேவனில்லஞ் சந்தை யாக்குஞ்
 சழுக்கர்களோ மறைபோய்ங்கே சாற்று மிப்போ
 தெறுபடச் செய்வதென்ன தேவ னில்லந்
 தெரியோ எனவினவத் தெய்வச் செய்கை
 மாறுபடச் செய்வேத மறையோர் கூட்டம்
 மதர்த்திட்ட தலைகுனிந்து மறைந்தே போனார்

2, தூதுப்பணிச் சுருக்கம்

1. திருமுழுக்குப் படலம்

1. தீருமுழுக்கு யோவான் அடங்கன்

280
வளாந்தரத்தின் நடுவெளியில் வார்க்கச்சை இடையூண்டு
எனாதென்று எதுவுமில்லான் எழுந்தோங்கு மொட்டையீர்
தனாதென்று உடைதரித்துத் தருத்தேனும் தத்துக்கிளி
தினாந்தரமு முணவாக்கித் திருவாக்குப் புகலலுற்றான்

281
நூலேதுங் கற்றறியான் நுவல்வார்த்தை நுட்பமுற
நாலேமுன் நெனும்மாதம் நசரேத்தான் மூப்புடையான்
மாலேதுங் கொள்ளாதான் மனவெறுப்பு விருப்பற்றான்
கோலேதுந் துணையில்லான் குவலயத்தின் குறைசொன்னான்

282
பள்ளங்கள் நிரப்பப்படும் பணைமேடு பணிவாகும்
குள்ளங்கள் செம்மையறுவும் குறுங்காடு நாடாகும்
கள்ளங்கொள் மாம்சசிந்தைக் கறையற்றார் காண்பரிறை
வெள்ளத்துள் மீட்பென்று விரிவனத்தி வுரைத்திப்பான்

283
என்றேசா தீர்க்கருயை எழில்வார்த்தைக் கேற்பாகக்
குன்றேறி வளாந்தரத்தே குற்றமுள்ளீர் குவலயத்தில்
இன்றேநீர் மனந்திரும்பு மிதோதேவ ஸிராட்சியத்தின்
கன்றானார் வருகைக்குக் காலமது கிடியதே

2. முன்னறிவீப்பு ஆடங்கள்

284

வருகின்றா ரவர்பாத வார்ரட்சை அவிழ்ப்பதற்கும்
அருகதையே அற்றேன்நான் அவரோவென் முன்பிருந்தார்
தருகின்றே னுங்களுக்குத் தண்ணீராற் திருமழுக்கு
வருகின்றா ராவியினால் வலிமழுக்கு ஸந்திடுவார்

285

எனவார்த்தை யியம்புகின்ற இரட்சிப்பின் முற்றாதன்
கனவார்த்தை கேட்போர்தங் கசடகற்றத் திருமழுக்கு
மனமாரப் பெற்றவர்கள் மாதொகையைக் கண்டவருள்
கனவாமோ எனவியந்து கவலையற்றார் சதுசேயர்

286

விரியனிடு குஞ்சகளே விரைகின்ற இறைகோபம்
எரிக்கழுதல் மனந்திரும்பும் எரிதணவிற் கனியீயா
உரியமரம் வெட்டுண்டு உதவாத தாகிவிடும்
அரியவிந்தத் தருணத்தை ஆதாயப் படுத்தவம்மின்

287

ஆபிரகாம் பிள்ளையென்பீர் அதற்குந் ருகதையோ
ஆபிரகாஞ் சந்ததியா யாக்கவிறை அழைக்கின்றார்
மாபிரிய ரெனமாறி மனந்திரும்பும் வேளையிது
நாபிரியா நல்வாழ்த்து நவிலுகவென் ருறைத்திட்டான்

288

மனந்திரும்பும் மறையன்பின் மாட்சிபெற வழிதேடுஇஞ்
சனங்களே உங்களிடஞ் சட்டைரெண்டு இருந்திடுமேல்
இனம்பாரா தொன்றீய்வீர் இப்போர்க்குத் தானமிடும்
எனவோதக் கேட்வார்கள் இதயத்தி லிரக்கழற்றார்

289
ஆணையெது மீட்பெய்ய அறைகுக் கெவன்றவர்க்கு
ஆணைமேற் பொய்யுரையேல் அயலவர்க்கு இப்புரியேல்
ஆணைபிற யிலையென்றான் அங்கிருந்தார் மேசையா
ஆணையிது வெனக்கொண்டு அருள்மழுக்குப் பெற்றிட்டார்

290
மேசையா நானல்லேன் மேன்மைசேர் மீப்பரவர்
யேசையா வெனுமாவி எரிமழுக்காற் பதர்ந்தங்கும்
நேசையா தானியத்தை நிரப்பிடுவார் களஞ்சியத்தில்
ஏசையா பதர்கூட்டி எரிநரக் கிடிப்பார்

291
யோவானிவ் வாறுணர்த்தி யோகநிலை மழுக்கீந்து
நாவுரையால் நற்பாதை நயந்தாட்டி வரும்போது
பாவாலாஞ் சுவையாகப் பரன்வார்த்தைப் பரிவுண்டு
தேவாலா மயிர்தமென்று திகையெல்லாம் மழுங்கிற்றே

3. தீருமழுக்கு ஆடங்கள்

292
மரிமகனா ரிதுகேட்டு மலையேறி வருகின்ற
வரிசைசேர் வழிபார்த்து வரவேற்கும் வார்த்தையென
பரிவாகப் பவம்போக்கும் பாலாட்டுக் குட்டியிதோ
தரிசனமே தந்ததினி தாரணியே ஒங்குமென்றான்

293
கண்டிட்ட இயேசுவனைக் கனிவாகத் தீருமழுக்கு
விண்டிடுமென் னுரைகேட்டு வியர்ந்தோ வித்தகரே
மண்டலத்து மகாமேரே மறையறியேன் மரிமகற்குத்
தொண்டன்நான் உம்வருகைத் தூதுரைத்தற் பேறுவடயேன்

294

இறைதூதா வென்யேச இடைமறித்து எனக்கிவாய்
மறைக்கற லுன்பணியே மறுக்காதே என்றார்க்கு
நறைவார்த்துத் திருமுழுக்கு நான்ஞ்செய் யப்போதே
பிறைபோல வான்கூறாய் பேராவி புறாவடியில்

295

அகல்தோழி லமர்ந்திறைவன் அன்புமக னிவனாகும்
புகல்தேடும் பாவிக்குப் புனிதனிவர் எனவார்த்து
பகல்வானாந் தூதுசொல்லப் பார்த்தறியேன் இவரைமனம்
புகல்தேட வல்லேனாற் புனிதன்நா னாவதெப்போ

296

என்றுள்ளத் தெண்ணியவன் ஏகனிது வருகையென
முன்னிருந்தார் என்றுமுள்ளார் முடிவிதுவா மென்றுணர்ந்து
பின்னயில்லை இவராவி பெய்முழுக்குத் தரவல்ல
மன்னவரே எனவார்த்து மானிலத்துக் கியம்பிட்டான்

297

இறைவார்த்தை இதைமக்கள் இரட்சிப்பின் வழியென்று
மறையோவான் மஸர்ந்தபடி மனமார நம்பியதாற்
கறைகொண்ட பரிசேயர் கடுநெஞ்சர் சதுசேயர்
திறைகொள்ளுங் கோமன்னன் திகைத்தெழுந்து திரண்டனரே

298

ஆகமத்துப் பொருள்பொய்க்க ஆட்டிடையர் கூற்றதிலே
மோகமது கொண்பமக்கள் முன்னிலையில் முனிந்துரைத்து
போகமதே பொருளானார் புகழிங்கு புகையுமென்றான்
தேகமதே மெய்யென்றார் தேய்ந்தழிவ ரென்கின்றான்

299

அக்கினியில் அரசன்வீழ் அருந்தருண இதுவென்றும்
பக்குவமா யுரைக்கின்றான் பார்த்திருக்க முடியாமற்
திக்கலைந்து நாடிவந்தோம் திரன்புரட்சி பூக்காமல்
தக்கபடி தண்டித்துத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்றார்

300

நாடெல்லாம் நல்லாயன் நடைக்குப்பின் செலும்மந்தைப்
பாடென்ன யோவானைப் பற்றிப்பலர் செலகின்றார்
கோடென்ற கொடும்விதியைக் கோனவனுந் தாண்டிபாத
மேடென்று துக்கத்தாற் மேல்நடுங்கத் திகைத்திருந்தான்

301

இழிவரையா விழித்துரைக்கு மிழிதாங்க முடியாது
அழிவெதுதான் வந்திடினு மாகுகவென் றாணையிட்டுப்
பழிகொள்ளா விழிவனாற் பரிசுத்தங் கெடுமென்று
வழிகண்ட பரிசேயர் வலிசிறையி லிடுமென்றார்

302

எலிசபெத்தி னினங்காளை எண்ணில்லா வரநிறைவான்
கலிலேயாக் கடல்குழுங் கானகக்துள் வாசமிட்டு
வலியானாய் வழங்குமிறை வார்த்தையெனும் மலர்த்தொடையல்
பொலிவாகப் பொழிந்துலகின் பொங்குவங் கூறிட்டான்

5,தலைகொய்த அடங்கன்

303

மீட்பளிக்க வருந்தேவன் மிளகீவுப் புதல்வனவர்
வாட்பலத்தா லல்லவன்பு வலிப்படையா லுளகாள
தோட்பலத்தாற் துன்புட்டுந் தூய்மையிலாச் சாத்தானை
ஆட்கொள்ளும் அவர்வருகை அறைகின்ற தூதனென்றான்

304

சரைந்து தெருடைய விராவணார் சீதையெனும்
பேரெந்து பெருமைகொண்ட பெண்ணாலே பட்டுயர்
பாரைந்தின் அளவின்மேல் பலவாக ஏரோதன்
சீரைந்துங் கெட்டிடவே சிற்றினபத் தானுமுன்றான்

305

மால்கொண்ட மன்மதனோர் மனைபுக்கு வெளிவந்தால்
குல்கொள்வாள் மங்கையவள் சுற்றத்திலோ ரெண்கூடும்
வேல்கொண்டு ஆள்வதற்கு விளைவான மக்கள்பலர்
கால்கொண்டு கருவானார் களைப்புற்றார் கடுங்கோலன்

306

மோகத்தின் படையோடு முன்னெதிர்த்த மன்னவனார்
தேகத்திற் படைபொருத்த திறல்வீழ்ந்து திரைநரைத்து
ஆகத்தை ஆவிவிடு அகன்றப்போ அவர்மக்கள்
பாகத்தைப் பிரித்தெடுத்துப் பாராள இராயனவன்

307

தலையிட்டுச் சமனற்ற தரையாகப் பிரித்தெடுத்து
நிலைதொட்டு யூதோ நிலமாக்கிலான் நீள்கடல்சேர்
வலைகட்டுங் கலிலேயா வளனன்பிபாஸ் வருமெச்சம்
மலைதீராதொனிக் கிலிசானியா மண்ணபிலேக் கெனவீந்து

308

பிலிப்பென்னும் மறுதாரப் பிள்ளைக்கு இந்துரேயாக்
கலிப்பாகங் கொடுத்தாளக் கட்டளையிட் த்தேசம்
நலிப்பாரென் ஹனப்பொந்தியு நற்பிலாத்தை யூதோயா
வலிப்பாரி னதிபதியாய் வழங்காட்சி செய்விட்டான்

309

இந்துரேயா நலமாண்ட இறைபிலிப்பு ஏரோதின்
சிந்துமதி முகத்தேரா தீயாளென்ற சிலையீது
பந்தமறக் காமத்தீ பற்றியெழக் கவர்ந்தொன்றிச்
சந்ததமுஞ் சகித்திருந்தான் சங்கையிலா தன்றிப்பாஸ்

310

முன்மொழிந்த தீர்க்கருவரை முன்னிடவே வனாந்தரத்து
நன்னிலவத்தே மறையோதும் நாவல்லான் யோவானிப்
பின்னமதை யெடுத்துரைத்துப் பிழைசுடி வருஞ்சேதி
மன்னவனு முணர்ந்துசிறை மண்டிருளாம் மறைவிடத்தே

311

விலங்கிட்டு வைத்தொருநாள் விழாவின்போ தேரோதியாள்
கலங்குகின்ற மனம்மகிழுக் கவின்கொஞ்சன் சலோமியெனும்
மலங்குகின்ற விழிச்சேயை மருட்டவே நடனமிட்டுத்
துலங்குகின்ற பரிசாகத் தாயோனின் சிரங்கேட்டாள்

312

நில்மகளே எனச்சொல்லி நினைவற்றுச் சலோமியெனும்
மெல்லிடையாள் விரும்பியதை மெய்மறந்து யோவானைக்
கல்மனது கொண்டவனின் கழுத்தரிந்து தட்டிலிட்டு
வல்லிடையாள் தனக்கைய வழியிரத்தப் பலியானான்

2.குருத்துவப் படலம்

1. தபஞ்செய் அடங்காள்

313

ஆவியாஸ் நிரம்பு மூள்ளத் தருவனினா வியேச நாதர்
மேவிய பிதாவின் மேன்மை மெய்யருள் மிளிர வேண்டி
காவினிற் தனித்த நோன்புக் கடுந்தவம் நான்கு பத்து
ஏவிய நாட்கள் செய்து இளைத்தபோ தாங்கு சாத்தான்

314

அருள்தர வருவான் போல அவரிடம் நெருங்கி நட்பின்
பொருள்தரக் களியப் பேசிப் பொங்கு மன்பனாக
மருள்செய முயன்று காணில் மலைந்துசெய் விரதந் தன்னால்
கிருள்செயும் பசியால் வாடும் இடரதைக் காண நெஞ்சம்

315

ஸன்றிடு அன்னை பால னின்குரல் கேட்டு ஓடி
கான்றிடு பசியை நீக்கக் கடுகுதல் நிகர்ப்ப வந்து
தோன்றிடு மென்னை மீத துய்த்தீடு வொன்றுப் காணேன்
வான்தரு புதல்வா கல்லை வதக்கு ரொட்டி யாக்கி

316

அருந்தீடு முடியு முன்னா ஸரனவன் பால னன்றோ
விருந்தீடு நானு முண்பேன் விரைவினிற் கல்லை யப்பந்
தருந்தீற லாக்கு மென்னத் தந்தீர மறிந்த யேசு
அருந்தலா ஸன்றித் தேவ னறைமோழி உயிரைக் காக்கும்

317

அருமறை கூறுங் கூற்றி னரும்பொரு ஸறியா நீயும்
தருமறை ஏற்று நானுந் தவறுகள் செய்ய லாமோ
திருமக ஸிவ்வா ரோதத் தீயவன் எருசற் கோயில்
பெருமதில் மாட மீது பெட்டு நிறுத்திச் சொல்வான்

318

தேவனின் குமார னாயிற் தேர்ந்துமே குதியும் நீயோ
பாவமே யற்ற மாந்தன் பாரினில் வீழு முன்பே
ஆவலாய்த் தேவ னுன்னை அந்தரந் தன்னி லேந்த
மாவலித் தூதர் தம்மை மறுகணம் விடுப்பா ரென்றான்

319

கடவுளைப் பரீட்சை செய்யக் கருத்தே லென்று வேதந்
தீழுற எழுதும் வார்த்தை தேர்ந்தீலை போலு மென்று
அட்மிடித் தரற்றுஞ் சாத்தா னறிந்தீடு வண்ணம் யேசு
உடன்பதி ழுரைக்க வண்ணான் உயர்மலை மீது ஏற்றி

320

செழும்வயற் செறிவைப் பாராய் செந்தமிழ்ச் சங்கங் காணாய்
விழுமென வருவி வீழும் வியன்தரு காட்சி காணாய்
பழுமரப் பட்சி பாடும் பைந்தளிர்த் தோட்ட மோராய்
எழுமலை திரைகுழ் நாடு இவற்றினால் மிளிருந் தேசம்

321

அதிபதி யாவா யங்கு அனைவருந் துதிப்ப ருன்னை
விதிதரு சட்டம் நீதி விரும்பிய செய்ய ஏவல்
மதிசெயு மதற்கு என்னை மதித்துமே வணங்கி வாழ்த்திக்
கதியது நீயே யென்று காலினில் வீழ்வா யென்றான்

322

இவ்வரை கேட்ட யேசு இடியென முழுங்கி யப்பால்
செவ்வனே அகல்க அந்தச் செம்மலைப் பணிந்து ஏகன்
பவ்வியப் பூசை செய்யப் பழகுக போபோ வென்றார்
அவ்வரைக் காற்றா தோடி அலகனுந் தோற்றா னம்மா

2. பவளச்சாரிப்பு ஆடங்கள்

323

மண்ணுடன் கலந்த தங்கம் மாற்றுறுப் பெற்றுக் கட்டி
நண்ணுடல் போலே சாத்தான் நலிந்தீடு அழவில் வெந்து
விண்ணரினிற் தூய தேவன் விழுதென விழும் முற்று
நண்ணினார் கலிலே யாவென் நகர்ப்பதி அருகை நாடு

324

இருந்துகைக் குள்ளே வந்து இப்ரூ மாந்த ரீத்
தருள்செயு முதயங் கண்ட தாவலாய் யவரைப் பார்த்த
பொருஞ்சூர் தீர்க்கர் போதம் பொலிவறுப் புவியோ ரெல்லாம்
மருள்கெட மதித்து மாண்பில் மனமது செறிந்தார் மாதோ

325

பரன்பதி சம்பி மான யன்தரு மனதிற் பாவம்
நரனெனுந் துயரந் தீர நல்மன மாகி வாழ்வீர்
அரனவ னருளி னண்மை அண்மிற்று ஆதனை யேற்கக்
கரமதை நீட்டு மென்று கற்பனை யுகுத்தார் யேசு

326

பற்றினா ரவரின் வார்த்தை பவுஞ்சும் மனதை மாற்ற
ஏற்றினா ரவரின் பாத மொன்றினர் தூய வாழ்க்கை
எற்றினார் சாத்தான் தன்னை ஏறிந்தனர் மாம்ச விச்சை
வற்றினா ரிதய வஞ்சம் வாழ்த்தினார் யேசின் நாமம்

3. சீட்டரைத் தொவுசெய்த அடங்கன்

327

பேதரு வென்னுஞ் சீமோன் பின்னாவ னந்தி ரேயா
போதரு கடலில் மீனைப் புரைவலை யெறிந்து கோல
வாதரு மூலக மென்னும் வளைகடல் தன்னில் மாந்தர்
போதக ராக்கி யன்னார் புறம்பிடித் திழுக்க வென்றார்

328

காந்தமா யிரும்பைக் கெளவுங் கவர்ச்சியாய்க் கருதி யன்னார்
சாந்தனின் பின்னாற் போனார் சற்றப்பால் வலைஞ் ரான
பாந்தனார் யாக்கோ யோவான் பரிவுசேர் அண்ணன் தம்பி
சேந்தனார் நால்வர் சீபர் சிறுவலைத் தொழிலை விட்டே

329

ஜவரும் நடந்து வேத னருள்மொழித் தூது சொல்லித்
தைவரச் செல்லும் போது தடைசெய்து துறையைத் தாண்ட
மைவரு மாயங் கொண்டு வழியிடைச் செல்வஞ் சேர்க்கும்
பைவள லேவி யென்னும் பாவியி ஸிட்டதே சேர்ந்தார்

330

ஆயமே வாங்கி மற்றோர்க் கந்தீயே செய்யும் லேவி
மாயமாய் மனது மாற மகனே நீயென் பின்னாற்
சாயலாய்த் தொடர்க வென்னச் சார்ந்தவன் தொடர லானான்
நாயனும் மலை மீதேறி நல்லுரை புகல லானார்

331

ஷங்கிருந் தருளின் தூதை அன்புடன் பகரக் கேட்போர்
தேங்கிப் பிலிப்பு மத்தே தடேயுவந் தோமா அல்பே
பாங்கிடு புதல்வன் யாக்கோ பற்தொலா மேழ பின்னால்
ஷங்கியே குத்தும் யூதா ஒன்றிடச் சீட ரானார்

332

தெரிந்தவர் தேச மெங்குந் தீர்ள்சன்த் தெவர்க்குந் தேவன்
புரிந்தீடு நன்மை கூறிப் பொய்யெனும் மாய வாழ்வைச்
சரிந்தீடச் செய்யும் பாவச் சங்கார முறைக ளோதப்
பரிந்தீடச் செயல்கள் செப்பும் பங்கின ராக்கி ளாரே

4. சீட்ரஹூப்பு அடங்கன்

333

கிறித்துவே தேவ ஏந்த கிருபையாம் மீப்பின் சின்னம்
மறித்துள சீபர் தாழும் மறையுறுட் பணியை யாற்றக்
குறித்திறை யருளை யெங்குங் குவலயத் தவர்க்கு ளார்த்தி
பொறித்தனர் சிலுவைச் சின்னம் போக்கினர் பவமாம் நோயே

334

தேவனின் கிருபை யென்னுந் திருவருட் பணியாஸ் கோவில்
ஷுவலே யுடைய சீபர் ஆற்றிரு பேரைக் கொண்ட
மாவலி அத்தி பார மாண்பினா லான தென்றும்
நாவலி வெளிப்பாட் டினாலாம் நற்பணித் தூதே யென்றும்

335

பாலனை ரபியே யென்றும் பத்துநாற் தடவை வேதம்
ஶாலவே கூறும் மற்றுச் சற்குணாப் பண்ணீர் பேரை
ஶலவே மீப் ரென்று மிறைமறை கூறும் மீப்பின்
கோலமாஞ் சிலுவை யெறிக் குன்றென ஏயர்ந்த தாமே

336
கூறுநற் சீடர் தம்மைக் குறித்துமே பேசுங் காலை
ஆறுள் ரபியே யென்னேல் அதுவுமக் கீழில் தாகும்
பேறுள் பிறவி யண்பைப் பெற்றநாம் ஓர்தாய் பிள்ளை
வாறெனத் தேவன் வார்த்தை வையகந் தெரிமி னென்றார்

337
தனித்துவ மில்லா நீங்கள் தகையுறு பன்னீர் பேராய்க்
கனித்திட வழைக்கப் பெற்றுக் கர்த்தரின் தூதைச் சொல்லீர்
இனித்திடு பெயராம் என்ப இனிமே லும்மைச் சீடரென்
நனித்திடு பெயரால் நாட்டில் நவைகெட அழைப்பீ ரென்றார்

5. சீடரின் வீபர ஆடங்கள்

338
பெத்தசாப் பேதுரு வென்பான் பின்னவன் அந்தி ரேயா
அத்தனின் அழைப்பைப் பெற்றார் அதன்பின் செபத்தே யானின்
விததெனும் ஜேம்ஸம் ஜோனும் விரும்பிநற் சீட ரானார்
இத்திற்கு நால்வர் மீன்கொள் வியல்மினாற் கரையா ராவார்

339
நத்தானி யேலே யென்றும் நன்மகன் பார்த்த லோமி
அத்தனின் அருளைப் பெற்றார் அத்தியின் கீழே யன்னான்
உத்தமன் பிலிப்பு என்பான் உயர்மலை திரண்டோ ரெண்ணீச்
சித்தருக் குணவு சுயச் சித்திரக் கணக்குச் சொன்னான்

340
அல்பியான் சன்ற மக்கள் அருள்மொழி மத்திய ஜேம்சு
சொல்லங்கள் பொழியச் சீடர் சடரெனச் செறிந்தா ரென்ப
பொல்லா ஆயங் கொள்ளும் புஞ்செயல் போக்கு யேச
நல்லவ ராக்கித் தூதை நாடெல்லாஞ் சொல்லச் செய்தார்

341
சீயலத் தென்ற சீமோன் சீர்மகன் ஜேம்சின் யூதா
நாயனின் சீட ரானார் நற்பணி செய்யும் பேறு
ஆயவாம் ரத்தச் சாட்சி ஆகினா ரவரை நம்பா
நேயனார் தோமா தன்னால் நெடும்பணி வெற்றி யுற்றார்

342
தோமசு என்பான் தேசத் தொப்பணி செய்து எங்கள்
தேமா வருக்கன் வாழை தெங்குய ரிந்தி யாவில்
பூமன் இயேசின் தூதைப் புரிந்துயிர் அப்கித் தேவச்
சீமானா யானா ரென்ற செப்புநற் சீட ரானார்

343
முப்பது வெள்ளிக் காசின் முதற்பெற முதல்வ னாஸர
செப்பியே காட்டி இயேசைச் சிலுவயென் தியாக மேற்றித்
தப்பிதப் பவத்தைச் செய்த தனக்குளே நொந்து யேசின்
செப்புதற் படியே தீமை செய்ய தாஸ்கரி யோத்தே

344
புழங்கிய மனத்தான் யூதாஸ் புனிதனுக் கிழைத்த தீதால்
அழங்கியே தூங்கிச் செத்தான் அவனிடம் நிரப்ப மத்தியாஸ்
எழுங்கதிர்ச் சீட னானான் எழில்மொழி பரப்புந் தூதில்
முழுத்துவம் பெற்றா ரிந்த முனிவரா மாரீர் பேரே

2.போலி வணக்கம் எச்சரிப்பு ஆடங்கள்

3.சீடத்துவப் படலம்

1.சீடருக்கு ஆணையிட்ட ஆடங்கள்

315

பின்பற்றி வந்த சீடர் பிரிந்தபின் சென்று பாரில் முன்னொற்று பவத்தின் கேடும் முறித்திடும் மீட்பின் தூதும் அன்புற்று அயலார் மீது அவர்கொனு மன்பின் சீரும் இன்புற்று இயேசு சொல்லி யிட்டநல் லாணை கேள்மின்

316

சொல்லினாற் செயலாற் சோர்வில் சோதனை விறலாற் தங்கள் நல்லமுன் நடத்தை தண்ணால் நம்பிக்கை விசுவா சத்தாற் கொல்லுறுற் சாத்தான் தன்னைக் குமைத்தத்தின் சாவின் கூரை வெல்வதாம் வழியிற் நீசெய் விரிவிலர் வார்த்தை கேண்மின்

317

நன்றவர் சீடர் தம்மின் நடுவினில் வைத்துச் சொல்வார் ஒன்றல் பலவே யதனை ஒருப்பட உரைக்க வாற்றா தென்றவர் இதயங் கண்டு இன்னுறைப் படியே சென்று அன்றவர் இறையின் தூதை அனைவரு மறியச் சொன்னார்

318

கடவுளை வாழ்த்த லின்றிக் கற்பனை மீறும் யூதர் இடங்களிற் செல்வீ ரண்ணா ரிருதய நிலையை மாற்றித் திடங்கொள் பாவ வாழ்க்கை திருந்தீடு மனது வெம்பி அம்மிட் முழு தேவ அன்பதை ருசிக்கச் செய்வீர்

319

போலியாம் பக்தி பூண்ட பொய்யராம் வேதப் பேரிற் கோலியாத் தாட்டஞ் செய்து குழறுவார் நீசஞ் செய்வார் வாலிழை பாகன் பாதம் வழிபடக் கோயில் மூடிக் கேலிகள் செய்து மற்றோர் கெடவழி புரிவா ரய்யோ

320

கொழுநரை இழந்த மாதர் கொடுந்தனந் தன்னில் வாழ்வார் அரூவதாய்ச் செபங்கள் செய்து அரட்டியே காலம் போக்கும் அரூவதை யுமது வார்த்தை வரம்பினா லடைத்துக் கட்டி மீழுவதை நரகத் தீயில் விடுதலை மீவீ ரென்றார்

321

பித்தகை யூதர் தங்க வில்லமாய்க் கோவில் கொள்வார் அத்தகைக் கோயிற் பீடத் தடியவர் படைக்குஞ் செம்பொன் பித்ததே கொள்வா ரதிலே பெய்திடு மாணைத் தீயாற் கித்துவர் அன்றி வேறு கர்த்தரை அறியா ராமே

322

பீரங்கபடு உலகில் நீங்கள் இணையிலா ஓளியே யாவீர் பீரங்கெட மாந்தர் தம்மில் மாசறு அன்பு கொள்வீர் அருளெனில் அன்பு கூர்த லல்லாது வேறு முண்டோ பீரங்கதரு சாத்தான் மக்க விரது போக்கு வீரே

353

எழியதா மான்ம் கத்தி னிசைவதை யுணர்க் தேவன்
வழிபடு வழக்க மின்றி வழிவரு எதுவும் வேண்டாம்
அழிவுறாக் கடவு என்பா னலைவரு மஹரின் பிள்ளை
மொழிசெப முழறல் வேண்டா முன்குறை யுரயே போதும்

354

புறப்படுந் தேச மெங்கும் போய்ச் சொலுந் தேவ னாட்சி
தீறப்படி சம்ப மான திருத்தாது சொல்லி யானி
அறப்படி முழக்குச் செய்து அருளைர புகன்று அன்னார்
இறப்பது வரையில் வாழ விருக்கின்றேன் உம்மு ளென்பீர்

355

எந்தனை ஏற்கும் மக்க ளெவரையுந் தந்தை முன்பு
சொந்தமே கொள்ளச் செய்வேன் சொல்லதை மறுப்பார் தம்மை
பந்தமே வெறுக்க ஸாமோ பாவத்தில் முழ்கு மன்னார்
கந்தையை வெட்டி யெந்தன் கரத்தினில் மீளச் செய்னீர்

356

அறிவினிற் சிறந்த ஞானி அறிந்துணர் விவேகி நீக்கும்
அறிவிலாம் பாலர் முன்னால் அவரொளி துலங்கச் செய்னீர்
செறிவறி வொன்றும் வேண்டாஞ் சேர்ந்திடத் தூயர் பாதம்
மறியென வவரின் மந்தை மருவலே போது மென்றார்

358

நாலுரை வார்த்தை கேட்டால் நல்மலை தன்னில் வீட்டை
வாலுறைக் கட்டி வாழும் வன்பய மற்றா னாவான்
நேலுரை தேவன் சொற்கள் தேறிய விதையாஞ் சீபர்
ஈலுரை வயலாந் தேச மரும்விதை விதைப்போன் நானே

359

செழும்வயற் களைகள் சாத்தான் சேர்த்திடுங் கசபர் வாழ்விற்
கொழுமென விதைப்போன் சாத்தான் கொடுமிறு வடையின் காலம்
அழைக முடிவின் போது ஆயின் தூதர் வந்து
செழுங்கதிர் வேற தாக்கிச் சேர்ப்பரே வானின் மேலே

360

ஙளையென வளர்ந்த சாத்தான் கனிகளைப் பிடிச்கித் தேர்ந்து
விளைவில் வென்று தீயில் வீசியே யெரிப்பர் கேட்கத்
துளைவுள செவியோர் தூயர் தொகைமொழி கேட்கா ரிந்த
வளைவிலாக் கல்லில் வீழ்ந்து வறிதென நொருங்கிப் போவார்

361

அழைப்பினைப் பெற்றா ரெல்லா மருகதை யற்றா ராவார்
விழைவுன் விரும்பித் தேவன் விண்செயல் புரிந்தார் மட்டும்
நுழைவதற் கருக ராவர் நூற்றொரு வீத முன்னமை
பாழையவா பிரகாம் பிள்ளை பற்றது பயனி லொன்றே

362

ஈர்த்தரி லன்பா யுள்ள கல்லதும் ஆபிர காமின்
ஈர்த்தமாம் பிள்ளை யாகும் அன்பிலா தநாதி யாட்கள்
ஈர்த்தரின் கல்லே யாகார் கலங்கவே விண்ணனி னாட்சி
ஈர்த்தசா மத்தின் முன்பே அபைபடு மஹர்க்கே திண்ணம்

3.தீருவார்த்தை அடங்கன்

357

என்றுல கழிய மென்று எண்ணுவீ ரினிது கேண்மீன்
நன்றுல கெங்குந் தாது நவின்றதின் பின்ன ரன்றி
கின்றிலை நாளை மீலலை என்பிதா வெனக்கு சந்த
குன்றிடாச் சக்தி தன்னாற் குவலயத் தன்பு கொளவேன்

4.சீடாரிலக்கண ஆடங்கள்

363
உம்பொருட் டெல்லாம் விப்போம் உறுவது என்னவென்று
வெம்பிடுஞ் சீடர் கேட்க விட்டவை தனிலும் மேலாம்
அம்பொருள் பெறுவீரந்த அரனவ னவையிற் சேர்வீர்
நம்பிடா தேச மாழ்ந்து நரக பாதா எத்தே போகும்

364
தூதினைச் சொல்லப் போனாற் துயரநு மிடத்தே நீங்கி
வாதிலா விடத்தே சென்று வழங்குக வருவனின் செய்தி
குதிலா திருதி மட்டுஞ் சுயவனை நிலைத்து நிற்ப
ஏதிலா மீட்பை எத்து மென்பதை மறவீரென்றார்

365
அருட்பணி செய்யும் நீங்கள் அருந்திடக் கிண்ணா நீரை
விருந்திடு மெவனு மந்த வினைதவனின் பயனைக் காண்பான்
மருள்படு மக்கள் முன்னர் மரியதை ஒநாய்க் கூட்டம்
போருந்திட வனுப்பஸ் போல போக்கிறேன் அஞ்சி டாதீர்

366
அறுத்திட விளைவு கொள்ளா தாக்கோ அருவி வெட்ட
உறுத்தது அதனால் நீரும் உத்தர வாத மோர்ந்து
வெறுத்திடப் பொருளை விட்டு வேறெதுங் கொள்ளா ராகி
இறுத்திட வருளின் செய்தி இயம்பிடச் செல்க வென்றார்

367
காசள பையுங் காலனி ஆடைத் தாக்கும்
மாசள இவையும் வீசி மாமறைத் தூதை யேந்தி
தாசள பாதை கேட்டுத் தொபரந்ததின் வழியே செல்வீர்
ஆசற வீட்டிற் சென்று அறைகுக அமைதி யென்றே

368
ஆங்கவர் படியில் நின்று அறைகுவீர் ராஞ்சின்
பாங்குற வெல்லா வில்லம் பர்ந்துவீர் சொல்வீர் அன்பின்
ஒங்கிய வாட்சி யண்மை ஒதுவீர் ரேற்கா விப்பால்
தேங்கியே தெருவிற் கூறுந் திரஞ்சுவார் மீட்பை யேற்பார்

369
கடுக்கின் விதைபோற் கர்த்தர் கனம்மிகு ஆட்சி யாகும்
முடிகியே நிலத்தில் வீழ்ந்து முதிர்மர நிழலாம் பட்சி
சடுவெயில் தணிக்கப் பாடும் சுவைக்கனித் தருவா யோங்கும்
படுபவந் தீர்க்கு மிந்தப் பாங்கதா முமது சேவை

370
தீயதா மாவி யும்முன் திரும்பியே யங்கல் கண்டு
ஆயதாம் பெருமை கொள்ளேல் ஆண்டவ ரேடி லும்பேர்
மேயதா யுள்ளி தென்று மெச்சக பிள்ளை போல
ஆயதா ஸன்றி மற்று ஆவதோ தேவ அங்பு

371
பெரியவன் பதவி கொள்ளப் பெய்யணி விடைகள் செய்க
அரியவ னாக நானே அறைகுவேன் குருவின் போதந்
தெரியவே செய்க வாசான் தேர்ந்துநீ ரொருவர்க் கொருவர்
புரியவோ ருதரப் பாசம் பூண்டுமே வாழ்க வென்றார்

372
ஜீவனுக் காக வாழ்வோர் சீக்கிர மிந்தே போவார்
ஆவலா யெந்தன் பேரில் அவ்வமிர் இழப்போர் மெண்டும்
தேவனா ஸான நித்திய திருவயிர் பெறுவா ரண்னாள்
சாவதின் கூரை வென்ற சத்தியச் சீவ னாவார்

373
பசியுட னிருந்தே னப்போ பசியகல் பண்ட மீந்தார்
நசிவறு தாகங் கொண்டேன் நல்ரச மீந்து தீர்த்தார்
கசிவறு வியாதி கொண்டேன் கனமருந் தளித்து மீட்பார்
ஷிவறு ஆடை பூண்டேன் இருந்தலவ தன்னாற் போர்த்தார்

374
அந்நிய னென்றே னென்னை ஆவலோ டுணைத்துக் கொண்டார்
வந்நியச் சிறையில் வாட வலியறக் கார்த்துச் சேர்த்தார்
இந்நிலை சொல்ல நின்றோர் எதுவுமே உமக்கு நாங்கள்
உந்நிலை கண்டு செய்த துண்மை மில்லை யென்றார்

5. ஆரூட்பணிப் பொருள் ஆடங்கள்

375
சின்னவன் அவன்வந் தெய்தச் சீருடன் நீங்கள் செய்த
இன்னவை யெல்லா மெந்தன் இதயமே மகிழ்ச் செய்யும்
நன்னல் மென்றார் யேசு நவிலுவே ஸின்னுங் கேண்மின்
முன்பொரு நாளில் வந்தேன் முகந் தந்து அணைத்தி ரில்லை

376
கொடும்பசி வாட்டச் செத்தேன் கொடுத்திலை யெதுவு முண்ணக்
கடுங்குளிர் காந்த வந்தேன் கந்தையு மீந்தி ரில்லை
படும்பினி வருத்த வந்தேன் பார்த்தெணப் பேணீ ரில்லை
கெடும்விடாய் கொண்டேன் யாருங் கிண்ணநீர் தந்தில்லை

377
வேற்றவ னென்றே தூற்றி விரட்டினீர் சிறையின் போது
சாற்றினீர் குற்றம் மேலுமென் சாவிற்கு ஏதாய் நின்றீர்
ஏற்றவன் நானே யென்ன எதுவுமே உமக்கு நாங்கள்
ஆற்றவே மில்லை என்று அறைந்தன ராங்கு நின்றோர்

378
சிறியவ னேழை போலச் சீர்கெடு முங்கள் முன்னால்
வரியவ னாக வந்தேன் வன்மனங் கொண்டு வைது
செறிந்திட உள்ளங் கொண்டார் செய்ததை மறந்த தென்ன
அறிந்திட ரவர்க்குச் செய்த அணைத்துமே எனக்கா மென்றார்

379
ஏரிடை கையை வைத்து எங்கனே பார்ப்பீர் போல்வீர்
சீரிடை மிகுந்த தேவன் செல்வவான் தன்னை யேற்கார்
பேரிட ராவா ரூசிப் புழைநுழை ஒட்டை போல
ஊரிடைச் செல்வ ராங்கு உற்றிடல் கடின மாமே

380
ஆதலா வெந்தன் பேரில் அணைத்துமே விட்டுப் பின்னால்
நோதர வருவோர் மட்டும் நுவலுதற் கரிய தேவன்
சாதலில் ஆட்சி நித்திய சகலமும் பெற்றுப் பந்திக்
கோதவே முந்துவா ரெந்ற கொள்கை உரைக்க வானார்

361
இவ்வரை செவியிற் கொண்மின் இறையருட் தூதின் போது
வெவ்வரை விளம்பே லுங்கள் வெகுமனப் பெலழ மாத்மா
செவ்வரை இதய மாதி சேர்ந்திடத் தேவன் மீது
அவ்வரை அறைந்து அதனை அயலவர்க் குரைக்கச் செய்வீர்

362
அருளுரை புகலு மாற்றல் அடையவே சீடர் கேட்கப்
பொருளுரை புகன்ற யேசு பொருந்திட வவ்வப் போது
மருளறச் செய்து காட்டி மதிமிகப் பயிற்சி மீந்து
தெருளர இயங்கு மாறு திருவருள் புரிந்திட் டாரே

4. கற்பணைகளைத் தப்பர்த்துக் செய்தேர் படலம்

1. வேத பாரகார் உற்பத்தீ ஆடங்கள்

383
.உண்டவனா ரோருவராக இருந்தா ரென்னும்
ஆண்டவரை யறிந்தமக்க ஸிருகூ றானார்
வேண்டுமெவர் விண்செல்ல விழைந்தே பாவ
வினையகற்றும் விதிகளிலே வாழ்ந்தார் போக
ஷாஸ்டபல கருத்துகளைக் கடவுள் பேரிற்
கற்பித்துக் கண்மூடிக் கடவா ராகி
ஷாஸ்டவுந்து உண்மைதனை உதற்ப் பொய்யின்
உலகத்திற் பிசாசேற்கு முளத்த ரானார்

384

தாம்வகுத்த கோப்படிற் தவறு வோர்கள்
 தானீசர்க் குதவாத தகைத்த ரென்றே
 வீம்பெடுத்து விலக்கிவைத்து விதிவாய்க் கோவில்
 விரிவாசல் நுழையாது வினைகள் செய்து
 ஆம்தேவன் ஆட்கொண்ட அடியா ரென்றே
 ஆலயத்தி னதிகார மனைத்து மாகி
 பாம்பாகிக் கெடுத்ததொடர்ப் பாங்காய்ப் பாரில்
 பரிசேயர்ச் சதுரேயர்ப் பெயரே யுற்றார்

385

வேதவுரை விரித்துரைக்கும் வேத பாரர்
 விளக்கமில்லாச் சட்டெநரி விதைத்து வைத்து
 நாதனுரை என்றதனை நம்பச் செய்து
 நானிலித்து மாந்தர்களை நசித்து வந்தார்
 போதவுரை புகலுவதே புலா மென்றார்
 புனிதவழி நடந்தறியார் புணர்ச்சி மின்ப
 மாதர்தமை அடிமைசெயும் மலராய்க் கோவில்
 மதியாது மாந்தியவர் மகிழ்ந்தே வாழ்ந்தார்

386

தகனபலி எனும்பேரா லுயிரை யுண்டார்
 தனைமறுத்தா ரணவுரையுந் தறுகண் வொன்றார்
 ககனமுறை கர்த்தர்வழி என்று சொன்ன
 கற்பனையைக் கடந்தாரைக் கடவுள் பொங்கித்
 தகனபலி யாக்குவாரென் தப்பைச் சொல்லித்
 தண்டனைக்கு உரியாரெனத் தள்ளி வைத்தார்
 ககனவெளிக் கர்த்தர்தமைக் கல்நெஞ்சு சராக்கிக்
 காட்டிப்பார் கடிந்தவரே கொல்வா ரென்றார்

387

எதிர்த்துரைத்த யாவருமிறை யெதிரி யென்றார்
 எல்லையற்ற அதிகார மேந்திக் கொண்டார்
 பதியானு மிராயனுவன் பாரில் யாரும்
 படிந்தார்க் கிவராணை பரம னிட்ட
 விதியாக நியாயத்தின் விரிவ தாக
 விஸ்னைன்று வந்ததாய் விநயங் கொள்ள
 அதிகாரங்க் செய்தவல் மாக்கித் தம்மை
 அவனியிலே ஆண்டவரி னாட்க வென்றார்

2. தப்பர்த்தந் தகர்ந்த அடங்கன்

388

இவ்வேளை இயேசு மகான் ஏருச லூரில்
 இனிதோது மிறையன்பா வீர்ந்த மக்கள்
 எவ்வேளை தனிலுமவர் ஏக்க மானார்
 எதிர்வார்த்தை மியம்பாது ஏந்தி நின்றார்
 அவ்வேளை புரட்சிசெயு மன்பின் வார்த்தை
 அத்தனையு மேற்றவரி னடியா ரானார்
 எவ்வேளை சிரந்தாழ்த்திச் சிந்தை நொந்து
 சீவனுள்ள தேவனையே பணிந்து நின்றார்

389

அர்பதக்தா வன்பானை அருளின் வார்த்தை
 அனைத்தாலு மகந்தெளிந்த அன்பர் கூட்டம்
 கூர்பனைகள் தமைச்சருக்கிக் கடவு ஓரைக்
 கடிந்தோதுக்காக் காக்கின்ற கருணை என்றார்
 நஸ்ராம பிதாமந்தை நன்றாய் மேய்க்கும்
 நல்லாய னாகநம்மை நலிக்கும் பாவ
 புரவுத்தை அன்பாலே உடைக்கும் வள்ள
 வுதறுகணீன் உதவாத கிரியை யென்றார்

390

பெந்தமிழின் சீர்கெடுக்கச் சினந்து வந்த
 செழுமையிலா வாரியத்தின் செயலை யொத்து
 பொந்தமூலசெய் யூதர்குல நோன்பர் தங்கள்
 நோக்கோடு ஒப்பிட்டு நுவல் லாகும்
 பெந்தனைலில் வேகாதுவென் தமிழூப் போல
 விளக்கமுற்றார் வெளிப்பாடாய் வெற்றி சீட்டித்
 தார்தானைத் தாரவாயிற் தலைவன் தாளாற்
 தடைநீக்கி மீட்புறவே தகைத்த நாதன்

391

அவர்பாதந் தொழுதேத்தி அகத்திற் தூய்மை
ஆனாலே ஆண்டவனா ரணைப்பா ரென்று
சவர்வைத்து எழுதுமுயிர்ச் சொல்லைப் போலச்
சடர்விட்ட அருட்தூதைச் சுவைத்த மக்கள்
உவர்கொண்ட நிலப்பயிரா யுவத்தர் கூட்ட
உள்ளங்கள் வெதும்பிடவே ஊமை வாழ்வில்
அவர்வார்த்தை நுழைவதனை அடக்க வெண்ணாரி
ஆகாதது செய்தழிக்க ஆன செய்தார்

3.தூயர்மேற் குறைகாண் அடங்கன்

392

தீயநெஞ்சங் கொள்யுதர் தீகழுங் குலத்தின்
திருவேத பாரகரும் திரள்பரி சேயர்
ஆயவவர் குழுவடனே ஆண்டவர் நாமம்
அவமாக்கும் சதுசேயர் ஆன விவர்கள்

தூயசுதன் செல்லுமிடந் தொபர்ந்தே சென்று
தொகையான தவறுசொலித் துயர மீந்தார்
காயமதாற் பவங்கழுவுப் கர்த்தர் பேச்சைக்
' கருத்தற்ற பேச்சென்று காய்ந்து கொண்டார்

393

தேவனிட்ட கற்பனையைத் தூரத் தள்ளித்
திருத்தாதர் எனும்நெனப்பிற் தீல்லு மூல்லு
ஆவதெலா செய்ததன்பின் அர்ச்சனை யாதி
ஆசாரக் கிரியைகளை அகத்தி லேந்திச்
சாவதனின் கூருடைய சாத்தான் தன்னைச்
சங்குதிச் சர்வாங்கச் சடங்காற் போற்றி
நாவதனிற் கூசாது நஞ்சைப் பாய்ச்சி
நல்லவற்றை எதிர்ப்பதையே நயமாகக் கொண்டு

394

வேதத்தின் வித்தாம் மோசே விதித்த விதியின் படியே
ஷதியண்ணர் முடித்த பெண்ணை அவரது மரிப்பின் பின்னர்
ஈதரவாய் இளைய தம்பி அவன்பின் வேறு தம்பி
ஈாதகமிலா வகையி லேழு பண்பாளர் மணமே செய்தார்

395

நன்றாகும் நியாயத் தீர்ப்பின் நாளில் யாரின்-மனையாள்
என்றுவினா கேட்ட யூதர்க் கெதிர்விடை இயேசு சொன்னார்
இன்றலிந்த வுகிற் கேற்கும் மறுமையி லுயிர்த்த காலை
ஏன்றிடாது கொள்ளல் வாங்கல் ஒருபோது மில்லை யென்றார்

396

அரங்குரைக்கும் வாயா லிந்த அறவரை கேட்ட யூதர்
மாருளரிவு உற்ற போதும் மனத்திடை பொராதா ரானார்
திருவருளார் உறையுங் கோயில் திருடரி ஸில்ல மென்னப்
பொருள்மாற்று சந்தை யாக்கேல் போய்ச்செப வில்ல மாக்கே

397

நில்வரையைக் கேட்ட யூதர் இவனை ஏழிப்ப தற்கு
பாவ்வரையால் முடிய மென்று ஏக்க மூண்டிருந் தின்னும்
லெவ்வரையாய் இதனைச் சொல்ல வேண்டுதி கார மூக்குச்
பாவ்வரையாய்த் தந்தது யாரோ செப்புக என்று கேட்டார்

4.குதர்க்கஞ் செய்த அடங்கன்

398

கானகத்து வாசி யோவான் கனிந்தளி முழுக்குத் தேவன்
ஆனதாமோ வன்றி மாந்த ராக்கிய தொன்றா மெனவே
ஏனவேநாந் தேவ ஸீவி வென்றிடில் ஏன்நீர் ஏற்காப்
போனதுவோ இல்லை யென்றால் பொய்யதாம் மனுச மென்றால்

399

மக்களைப் பகைத்த லாகுமென் மறுமொழி தெரியா தென்றார்
அக்கணம் இயேசு நானும் அதன்வழி சொன்னே ஜென்றார்
வெக்கிடச் சென்றார் யூதர் விழாவெனும் பஸ்கா முன்னம்
முக்கிய மிவணைக் கொல்லல் முடிவென முயலப் போனார்

400

லேவியென்பான் ஸ்டில் யேசு ஏகனார் விருந்தை யுண்ணச்
சேவிக்குஞ் சீட் ரோடு செய்தது முறையோ வென்றார்
பாவிக்காய் வந்தே னல்லாற் பரிசுத்தர்க் இல்லை கேண்மின்
வாவிட்ட பிணியர்க் கல்லோ வைத்தியர் தேவை யென்றார்

401

இன்னோரு போது பத்து இறைவனி னாவணை யுள்ளே
முன்னேது முதன்மை யென்று முத்தவர் மொழிக் வென்றார்
அன்புடைத்தாந் தேவ னொன்றே அவனிடம் அகழு மன்பும்
நன்னுகழுமுப் பெலத்தி னோடு நாங்களும் பிறர்மே வன்பு

402

நமதெனவே கொள்ளல் என்றார் நாவெழ மாட்டா யூதர்
தமதகந்தைத் திறந்தார் அகந்தைத் தகனத்தை வெறுத்து
ஏற்றார்
எமதிறையின் யடிமை யெட்டி ஏகனார் தூர் மில்லை
சமநெறியைக் கண்டா ரென்று சாற்றிடச் சரிந்தா ரன்றோ

403
நோன்பைநோர் தினத்தை யேசின் நோக்குடைச் சீடர் நோற்கா
ஆன்பைதேர் அவர்கள் வந்து ஆலயத் தமர்ந்து யோவான்
மேன்மைகொள் சீடர் நோற்கக் கேட்டிடமை யுமக்கே னென்றார்
நோன்பதையேன் நோற்பீர் மணமகன் நும்மரு கிருக்கும் போது

404

இன்புற விருக்கும் போது எதற்காக விரதம் நோற்பர்
வன்செயற் தீய ரன்றோ வான்புக விரதஞ் கொள்வர்
என்புதுச் சீலை யோடு இரிந்ததை இணைக்கப் போற்றி
தென்பறு பழைய தென்நற் தேனினைக் கெடுத்தி பாதோ

405

இவ்வித முரைக்கக் கேட்ட இதயத் திறுக்க யூதர்
செவ்விதாய்க் கரங்கழீடுச் செய்திடா துண்ணுஞ் சீடர்
அவ்விதஞ் செய்தல் தீதென் றறைந்திட இயேசு சொன்னார்
எவ்விதந் தீய தென்பீர் ஏற்றிடாத் தூர் மூள்ளீர்

406

மாந்தரின் மனதிற் தோன்றும் மாயமா மெண்ண மேற்றி
ஏந்தலை வணங்கா நீங்கள் எசெய்யா சொல்லைத் தேர்மின்
போந்திடு வெல்லாம் வாயுப் புகுவதே தீட்டா மன்றி
வாந்தியோ தீட்டா மென்று வழுத்துதல் செய்ஞ வீரோ

407

கர்த்தரி னாவணை தள்ளுங் கனமிலா தாசா ரத்தில்
அர்த்தமு மூளதோ நீவீ ரறியீரோ வாயி னுள்ளே
உர்த்திட உண்டு போத லுள்ளமே சேரா தீயந்து
இர்த்திட மலமாய் மாறி இரிதலை யறியீர் கொல்லோ

408

வஞ்சமே பாவம் பொய்ச்சொல் வழுவிப் சாரச் சிந்தை
ஏஞ்சிடு கபடு துட்டம் எரிச்சலும் பொறாமை அதாப்பியம்
மிஞ்சிடு காம மாதி மிடையிடு இதயம் வைத்து
அஞ்சிட ரங்க சுத்த மவசிய எங்கின் ரீரே

409

அவ்வையென் கிழவி சொல்லா வகுத்தியன் வகுத்த வெங்கள்
செவ்விய தமிழின் சீராஞ் செந்தமிழ் வரம்பு காணு
மொவ்வித மவ்வா றேசு இயம்பிய சொற்கள் தன்னால்
அவ்விய மில்லாத் தேவன் அருளினை அறிய ஸாமே

5.வேதப்பொருள் அடங்கள்

410

அறிந்திட விரும்பா யூதர் அவர்செய் யற்புதங்கள் கண்டு
வெறிந்தெதிர் கேட்டார் நீரென் விதத்தினால் மகனே யுந்தன்
செறிந்திடு பாவம் போன செல்லுக படுக்கை கொண்டிடன்
நறவுறுச் சொன்னாய் தேவ அதப்பிய மென்றே ஆர்த்தார்

411

மன்னிப் பெழிதோ வன்று மற்றுரை எழுவாய் போவென்
நன்னிய எழிமை கொண்ட நறசொலிற் சொல்லீர் நானோ
மன்னிப் பளிக்குந் தேவ மாண்பதி காரந் தேவன்
தன்னருட் தகையாற் பெற்ற தகைகொருந் தேவ னாகும்

412

உள்ளமே கள்ள வெள்ளத் தூற்றினா லுறைந்து போன
கள்ளரே கர்த்தர் பேரிற் காசது உழைத்துக் கர்மப்
பள்ளமே வீழ்ந்து மற்றைப் பாரினர் தமையும் வீழ்த்தித்
தள்ளவே துடிக்கும் நீரேன் தடுமா றுகின்றீர் என்றார்

413

உய்ந்திடா தோய்வு நாளில் ஓடுங்கிய கையன் தன்னைத்
தேய்ந்திறச் சுகம தாக்கத் தெருண்டெழுந் திதுவோ சீர்மை
ஆய்ந்திடு மென்ன ஜயா ஆறிடு நாளில் நன்மை
தெய்ந்திடல் நலமோ காத்துத் தீங்கறல் நலமோ என்றார்

414

புலிமன ரெவியைப் போலப் புனிதனார் புகன்ற வார்த்தை
மலிவுக் கேட்டார் தம்மை மகிழ்வுன் பார்த்துச் சொன்னார்
பலியல் விரக்கந் தேவன் பரிவுற விரும்ப லுங்கள்
வலிமறி கிணற்றில் வீழ்ந்து வருந்திடி லெதனாச் செங்வீர்

415

ஆழ்ந்தது இறந்து போக ஆறுதல் நாளில் நீரும்
போழ்ந்ததின் ஓய்வைத் தேவப் போதனை என்றிடா தோடு
வீழ்ந்ததை எடுத்துக் காக்கும் விருப்புடை யாவீ ரீதிற்
தாழ்ந்தது எதுவோ வென்னாச் சதுசயர் சலித்துப் போனார்

416

பிடியினிற் சிக்கா இயேசின் பிறழ்விலாப் பேச்சால் வெந்தார்
கடிமண விலக்குப் பற்றிக் கர்த்தரது எண்ணாங் கேட்டார்.
துடியிடை துணைவ னோடே தொப்பந்திறை அழைக்கு மட்டும்
விடிவுறல் தேவ சித்தம் விதியெது பிரித்தற் கென்றார்

417

மோசனா ருங்கள் சித்த மோகத்து முறுக்காற் சொன்னார்
நொசமாய்த் தேவன் சேர்த்த நெடுமணாம் மனித னாலே
நொசமாய்ப் போகா வண்ணாம் நடக்குக வென்றார் அந்தத்
தோசமில் வார்த்தை கேட்டுத் தடித்தனர் தூய்மை யற்றார்

418

ஆறுதல் நாளின் போது அவர்பின் சென்ற சீடர்
வீறுள கதிர்கள் கொய்துழூம் விதியெது என்றார் யூதர்
முறுத லில்லை தாவிது மிஞ்சிய பசியின் போதிவு
வாறுதான் செய்தார் கோவில் வழங்கமு தெற்றே யென்றார்

419

உய்வுநாள் மனிதர்க் கன்றி ஓவ்விடார் மனிதர் உய்வுச்
சாய்வுளங் கொள்ளீர் இந்தச் சடங்கிடு உய்வு நானுக்
கோய்விட மனித குமாரர் குள்ளதாம் வலுவே யென்ன
போய்விட மனது இன்றிப் பொங்கினர் தீதே செய்ய

420

குருடை ஊமை நோயர்க் குருசுறை இயேசு அன்பால்
இருளாகல் இன்ப மீய இவன்பிசா சிறைசெழை லென்னும்
ஏரியினன் என்றார் தம்மை உலுத்தரே துட்டர் நன்மைப்
பொருளது புகல் லாமோ பொய்யினா ரேநோ வாவீர்

421

விரியனே பாம்புக் குட்டி விடிவிலா சர்ப்ப மும்மை
ஏரிதனைல் நரகிற் தள்ளி ஏரித்திடும் அதனாற் தப்பீர்
வரிவரி யாக வேத வார்த்தை பலிக்கு மன்றி
வரியல் எழுத்துஞ் சாகா வான்புவி அழிவின் போதும்

422

விடுதலை தந்த மோசே விதிதனைப் போற்ற வல்லீர்
கெடுதலை விடாது சௌங்க கிரியை மாற்றிச் செய்வீர்
படுவினை பார்த்துச் செய்யாப் பாதகர் கூட்ட மய்யோ
மடுவினிற் குளிக்கச் சென்று மாசள சேறு பூண்டூர்

423

தமிழழு தன்ன தேவன் தனியொரு ஏக ணென்பாம்
அமிழ்தினை யொத்த அச்சொல் அனைத்தையும் புறத்தே தள்ளி
இமியள வான் வெந்தய மிரிசி ரகத்தின் பத்துத்
துமியதைக் கொடுத்து நீதி துய்த்தீடு லானீ ரன்றி

424

இரக்கமே யற்றீ ரிறைவ னிம்விசு வாசங் கொள்ளீர்
புரக்கவே குருபர் தம்மைப் புறவழி காட்டுங் கண்ணில்
மரக்கலம் நீர்மா வொட்டை மழுக்கென விழுங்கல் போல
அரக்கரே வெள்ளைப் பூச்சால் ஆனகல் லறையே போன்றீர்

425

தீர்க்கரும் நீதி மானுந் திரிந்துகொள் சமாதி தன்னை
ஆர்க்கவே அலங்கரித் தாக்கி அரும்பழிக் காளா மென்று
ஸூரக்கரே யுரைப்பீ ராயின் முன்னவர் மக்கள் நீறாம்
சேர்க்கிறீ ரப்போ திரத்தச் செற்றமுஞ் சான்றா மன்றோ

426

கெட்டோ ராவி போக்கிற் கெடுமதி ஓய்வுக் கென்பீர்
குட்டரே உந்தன் சொந்தக் குட்டியே மடுவில் வீழ்ந்தால்
விட்டதைச் செல்லு வீரோ விட்டதை அடுத்த நாளிற்
தொட்டதைத் தாக்கு வீரோ தொடர்ந்ததைக் கொல்லு வீரோ

427

செல்லிட மெல்லாஞ் சென்று செய்வது எதிலுப் குற்றஞ்
சொல்லுவ இயேசு கண்டு சொன்னவை கேள்மின் காட்டு
வல்லிடர் நரிக்குப் பாழி வான்வாழ் பறவைக் கூடு
நல்லிட முண்டு நாளோ நற்சிரஞ் சாயக் காணேன்

428

நீத்திய ஜீவ னெய்த நீள்பலி யெதுவா மென்று
புத்தியில் யூதன் கேட்கப் புத்தகத் தெத்தனைக் கண்டாய்
இத்தரை யலான் நேசம் என்பதி னர்த்தம் விள்ளச்
சுத்தரும் மகிழ்ந்து சமாரியச் சுவைக்கதை சொல்ல லுற்றார்

429

வழிபறி திருப்பர் கையால் வலியற்று வீழ்ந்தோன் தீண்டல்
இழிவெனக் குருவே சென்றார் இடரென யூதன் போனான்
விழிகொள் சமாரி நாட்டான் விட்டிபா தவனைத் தூக்கி
அழிவறா தனைத்துச் சேர்த்த அன்பனே யயலா னென்றார்

430

எவ்வரை பகர்ந்து மேற்கா ஏதிலார் தம்மை நோக்கிச்
செவ்விய னென்னுந் தீயில் செயலினில் மேலாந் தேர்ந்து
வவ்விய நீதி செய்வோர் வான்வழி தேவன் நாட்டில்
உவ்விடச் சேர்வ ரென்று உறுத்தியே பின்னுஞ் சொன்னார்

431

நற்தரு வெதுவும் நச்ச நலிகனி நல்காத் தீய
புற்தரு வெதுவும் பொங்கும் புசிப்பினி உள்ள தாகா
அற்பரே ஆகா தென்ற அடித்தரு எரியில் வீழ்ந்தும்
உற்பத மிதுவே யென்றார் உலகவாழ் விரத்த நாதர்

432

ஏரோதி னரண்மனையிற் கிறித்து என்னும்
ஏற்றமிகு இரட்சகரை ஏந்த வந்த
சீரோதுஞ் சாத்திரிமார் சென்ற பின்பு
சினமுற்ற வேரோது செகத்து நூலார்
தாரோடித் தாள்ஷழத்து எண்ணாஞ் சொல்லத்
தகைநூலை ஆய்ந்தவர்கள் தகைசெய் மீப்பர்
பாரோங்கும் பெத்தகலையை பாலனாஞ் செய்யும்
பாக்கியவான் பரிந்திங்கே பால னாகும்

433

முன்மொழிவை முகமலர்ந்து மொழிந்து நின்ற
முன்னிகழ்வை இயேசுபற்றி மூப்பர் மற்று
வன்மொழியர் பரிசேயர் வலிசது சேயர்
வான்நூலார் வளர்மறையோர் வகுத்த வெண்ணைம்
என்னவென்று நாமறித லெழிதே யாகும்
எப்படியும் பிறந்தாலே யெங்கள் மாண்பும்
மன்னைமையில் மேலான வாழ்வும் மற்றும்
மறைந்தழியு மென்றுமனம் மாய்ந்தா ரம்மா

5.அருளை கேட்டோர் படலம்

1,மக்கள் தீரளாடங்கள்

434

அற்புதத்தாற் பலரடைந்த ஆற்றல் கண்டு
 ஆச்சரிய மூற்றெழுந்து ஆனந்த மூற்றோர்
 தற்பரனே இவரென்றார் தடைத்து மற்றோர்
 தாரணியை ஆளவந்த தலைவ னென்றார்
 நற்பதவி இவர்க்கீவோம் நண்ணு மென்றார்
 நாடறிய ஓரறிய நவில்தல் கேட்டு
 அற்பரவர் பரிசேய அடங்காத் தீயால்
 ஆண்டவரோ அல்லவிவர் அசுத்த னென்றார்

435

மன்னர்படை தனிலுழுயர் மதத்தார் தம்மை
 மதியாது அவர்பின்னால் மக்கள் செல்லல்
 தன்னையே பார்த்துமனந் தாளா ராகித்
 தருணங்கள் கார்த்திருந்தார் கொல்ல வேளை
 பின்னமூறப் பேதலித்துப் போக ஏசிப்
 பிசாகாவான் சமாரியனே என்றார் யூதர்
 அன்னவைகள் நன்கறிவேன் அவைக எல்ல
 அறியாதீர் பொய்யுரைக்கும் அவதி யேனோ

436

எனவியேச இயம்பிடவே எரிச்ச லுற்று
 எதிர்த்தவரை ஆபிரகாம் ஆன்றோர் மேலோ
 கனவாமோ என்றார்க்குக் கணிந்து என்னைக்
 கண்டுகளி கூர்ந்திடவே கார்த்து இருந்த
 இனமல்ல அவர்க்கும்முன் இருந்தே னென்றார்
 இக்கதையால் வெகுண்டபூதர் இப்ரகள் செய்தும்
 வனங்காடு மலைவெளிகள் வயல்க் களங்கும்
 வார்த்தைகளும் மாண்புகளும் வழங்க வான

437

கப்பர்நகூந் தனில்யேச கதித்த வில்லப்
 கணித்தேனீக் கூடாகக் கவினார் மக்கள்
 அப்பர்தம் ஆடைதனை அண்டித் தொட்டால்
 அடியேன்நோ யகலுமென அவரிற் பட்டார்
 ருப்பியதோர் சனத்திரனுள் ஒருவன் வந்து
 ஒன்றுந்தாய் தமருஞ்னைத் தேடுகின்றார்
 செப்புமென்று உரைத்தார்க்குச் செகத்தீர் நீரே
 செவ்வியதாய் தமரென்று சிரித்துச் சொன்னார்

438

ஏரோதன் தலையரிந்த ஏந்தல் யோவான்
 எழுந்தாவி எடுத்தவுடல் எலியா வென்றார்
 சீரோதுந் தீர்க்க்கரென்றார் சீவ ஜுள்ள
 சிவன்தானென் றார்த்தாலும் சிந்தை கெட்டார்
 ஜாரோடிப் போமல்லா ஓயிரே போகும்
 உன்தலையை ஏரோது உடைப்பா னென்னப்
 பாரோரே எருசலையின் பாங்கு கேளீர்
 பரமனுரை பகர்கிண்ற பக்தர் யாரும்

2 கொடியோர் கொத்தீப்பு அடைந்த ஆடங்கள்

439

மடிவதில்லை எனநரிக்கு மகிழ்வாய்ச் சொல்வீர்
மனிதருள்ளே பிசாசகளை மாய்த்து முன்றாம்
விடிவதிலே நிறைகாண்பேன் விளைப்பே னென்று
வீடொன்றில் ஒய்வெடுத்து விலகி நின்றுங்
கொடியுர்த்தி மக்கள்திரள் குமார னென்றார்
குலமாகுந் தாவீதின் கொழுந்தோ சன்னா
வெடியெழுப்பி வான்திர வேலை ஒதை
வெற்றாகப் பரிசேயர் வியந்து போனார்

440

உலகமே யவர்பின்னால் உருஞு தென்று
உள்றியபின் ஆபிரகாம் உறவிற் தந்தை
நலமிகுந்த தேவனுக்கு நடிக்கும் யேசு
நல்லுறவு மகனாதல் நடக்கு மாமோ
பலமிகுந்த அவர்குழ்ச்சி படைத்துக் கொல்லப்
பலவழியில் வகைதேப் பாரோர் தாமோ
கலங்காது யேசுகொல்லுங் கனிந்த வார்த்தை
காதுகொளக் கேட்டவரின் காலைத் தொட்டார்

441

சென்றவிட மெங்கெங்குஞ் செகத்தார் சேர்ந்து
செல்வரவர் ஆடைதனைச் சிறிது தொட்டு
நன்றான் சுகமுற்றார் நசரேத் தென்னும்
நற்பதியில் அவர்கொவில் நன்னூி யங்கே
மன்றாடிச் செபஞ் செய்யும் வேளை தன்னில்
மறைவசனம் வாசித்து மலர்ச்சி யீந்தார்
கொன்றொழிக்க வழிதேடுஇங் கொலைஞர் கட்குக்
கொதிப்புட்ட மென்மேலுங் கொடியோ ரானார்

442

தேவமகன் மனிதருடன் திருவிருந் துண்ணைத்
திரண்டிருந்த பரிசேயர்த் தீயோர் கூட்டம்
பாவமக்கள் ஆயத்தார் பந்தி வீற்றுப்
பரிந்துண்ணு மிவனவர்க்குப் பண்பாம் நண்பன்
ஆவதுதான் முறையோவென ஆர்த்தார் தம்மை
அடக்கியவர் ஞானமதன் ஆக்கம் நீதி
மாவலிமை யுள்ளத்து மறையை யுண்ட
மன்னுக்கேன் புரியாத மாய மென்றார்

443

அசத்தாவி கீழ்ப்படிந்து அபங்க நோய்கள்
அகன்றோடச் சுகம்வந்து அகலத் துண்பம்
பசத்தோலைப் போர்த்திட்ட பாயும் புலியாம்
பரிசேயர் சதுசேயர் படிந்து போனார்
விசம்புதந்த மீப்பெரென் விளங்கிக் கொண்டார்
விரிவாக்க ஒருபோது விளம்பும் யேசு
கொசுநீக்கி ஒட்டகத்தை விழுங்குங் காதை
குறித்திட்ட ஞானத்தைக் கொண்டு வாழ்ந்தார்

444

குருடருக்குக் குருடர்தாம் குறித்த பாதை
கொளக்காட்டுங் குருட்டாட்டம் கொடுவை யன்றோ
குருட்டறையி லுள்ளதல்ல இனிய ஞானம்
குருகண்ணி லுத்தரந்தா ஸிருக்க மற்றோர்
கருங்கண்ணில் விழுந்துரும்பை கணத்துப் பேசிக்
காட்டுகிறாய் அநீதீயெனக் கணித்தா யில்லை —
தெருட்டுகின்ற உன்னினாங்கந் தீமை செய்தால்
திநரகம் வீழுன்பு தீயத்தல் நன்றே

445

ஏழைகட்கு இடறுகளை இயற்று வோனை
எழுமாழி தனிலமிழ்த்தல் ஏற்ற தாமே
உழைநீ உணர்ந்திடுத லுயர்வே யாகும்
உலகமுந்த ஞாழியத்தை உவக்கச் செய்யே

மாழையிலா மன்னனைப்போல் மாயங் கொள்ளீர்
மற்றுமவர் மக்கள்தனை மறையோ னுக்குட்
கூழையிலா விசவாசங் கொண்டு குன்றைக்
குலைந்துபோ வென்றாலது கோடு மென்றார்

446

கடுகளவு விசவாசங் காணு மிந்தக்
காட்டத்தி மரங்கூட கடலில் வீழும்
தடுமாறேல் ஒநாய்ந்தை தனக்குட் புக்குத்
தலைநிமிர்ந்து ஆட்டுமறி தகையாய்ச் செலவீர்
கடுஞ் சர்ப்பம் போலே நீர் கடாவு சக்தி
கபட்டற புறானினது கவினாஞ் சாந்தி
தொடுத்தாற்றும் யுக்திகொள்ஞுந் தூதுப் பணியைத்
தொல்லையுள்ளும் தூயதாகத் தொடர்க வென்றார்

447

பணம்படைத்தோன் பரலோகம் பார்த்த லொட்டை
பையுசிக் காதுள்ளே பர்த லொக்கும்
குணங்கொண்டு சொத்தெல்லாங் குறைந்தோர்க் கீய்ந்து
குறையில்லா நிறைவற்றுக் கொள்கை பூண்டு
கணம்பின்னால் வாசிலுவைக் கனத்தைத் தாக்கு
கணக்கில்லாச் செல்வங்கள் ககனத் துண்டு
பினாமானாற் பினாமாவோர் பினாத்தைத் தாழ்ப்பார்
பிதற்றாமல் வாடுவந்தன் பின்னா லென்றார்

448

தலைமீது உள்ளமயிர் தவறா தந்தஹ
தற்பரனார் லென்னாவிலக்கந் தரவே பட்ட
வலைவீசிப் பெறும்னை வழங்கக் கேட்டால்
வலுசர்ப்ப மெப்பிதாவும் வாயிற் தீத்தான்
மலைக்கல்லை சவானா அப்பங் கேட்டால்
மரமெல்லா மதன்கனியால் மதித்த லுண்டே
சிலைபோலச் சிலுவைதனைச் சுமந்து பின்னாற்
சிராக நடந்துவா சின்றுங்கே லென்றார்

449
வெதழைர பாரகர்போல் விளம்பா தங்கு
விழித்துமிக அதிகாரத் தோடே பேசும்
போதகரை மக்கள்திரள் போந்து கேட்டுப்
பொங்குமனத் தாபத்தாற் பூரிப் புற்றார்
வாதழைர வகையறியா வண்ணம் யூதர்
வழக்காட வழியின்றி வதங்கி வாட
எதமிலா மக்கள்திரள் ஏற்றிப் போற்றி
ஏசுவக்கு உசன்னா என்றே ஆர்த்தார்

3. பாலகர் ஆடங்கள்

450

கள்ளமனங் கசட்டிடண்ணங் காம நெஞ்சங்
கடுகளவு மிலாவெள்ளளக் கனிந்த வள்ளப்
ரிள்ளளகளீற் பிரியமுற்றுப் பிதாவே யானார்
பிஞ்சமனம் வஞ்சகத்தின் பிறழ்வே யின்றி
உள்ளமலர்த் தூய்மைதனை உணர்ந்த யேசு
உண்மையிலே பாவுவெண்ண முறையாப் பாலர்
கொள்ளவு இல்லாது குவிந்த வர்னனீ
குழந்தைகளே என்றுமனங் குளிர்ந்து சொன்னார்

451

தனைத் தாழ்த்துந் தன்னெழிய தகையி னாலே
 தவப்பேறாம் விண்ணரசு தமக்கே கொண்டார்
 எனையேற்கு மெவருமே ஏந்து பாலர்
 எண்ணற்ற பண்புற்றா லேற்றுக் கொள்வேன்
 வனைகுயவன் மட்பாண்ட வகையாம் பாலர்
 வளர்ச்சியதி லெவனோருவன் வலிய பாவ
 வினைச்செயலை விதைப்பானேல் வீணை யிந்த
 விரியுலகிற் பிறவாமல் இருத்தல் நன்றே

452

என்னிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்றுக் கொண்ட
 இளம்பாலர் இடறிவிழ இயற்றிப் பாவப்
 புன்னிடத்திற் போகவழி புகுத்து கின்ற
 போல்லாத மனிதனுடல் புதையக் கல்லை
 மென்னியிலே கட்டிவைத்து மீளா வண்ணம்
 மேற்தூரக் கடலினிலே மிதக்கா தெறியும்
 இன்னவையே இயேகமகான் இளைஞர் பற்றி
 இயம்பிய பொன்வார்த்தை இனிய தாமே

453

தூயவுள்ளப் பாலகர்தாம் தூய ரண்டை
 தூயித்தோடி நெருங்குகையிற் தொடரா வண்ணம்
 ஜயரெனுஞ் சீராங்கு அகற்றக் கண்டு
 அருகில்வர விடுங்களவர் அருக ராவர்
 தீயவுள்ள மில்லாதார் தேவ னாடசித்
 திருப்பதியில் நுழைவதற்குத் தடைசெய் பாவக்
 காயழுள்ள மில்லாதார் கடவுள் பக்தி
 கைக்கொள்ளத் தக்காரிவர் காண்மி னென்றார்

454

சிறுவர்போ லாகாவிடி சீர்கொள் விண்ணைர்
 சிறிதனவும் புகமாட்டீர் சிந்தை கொள்மின்
 சிறுவர்பலர் தாவீதின் செல்வக் குமாரன்
 சீரோங்க வோசன்னாச் செபமே யார்க்கக்
 குறுகுவர்சிலர் முன்வந்து குழந்தை சொல்லுங்
 குறும்புமொழி கேப்பதுவீண் குறைவே என்றார்
 சிறுவரிவ்வா நியம்புவதை சினமில் தீர்க்கர்
 செனிகொண்ட தறியீரோ செப்பு மென்றார்

455

மதலைமொழிச் சிறுவர்வாய் மயக்கும் யாழின்
 மாண்பாகும் மடிதவழும் மக்கள் சொற்கள்
 விதலையிசைக் குழலோசை விண்ணனின் தேவன்
 விரிவரசை வியந்தேற்றும் வீணை நாதம்
 சிதலைதரு வார்த்தைகளைச் சினக்க வேண்டாஞ்
 சிந்தியுங்கள எனத்தீர்க்கர் செப்பிட் டார்கள்
 திதலைநில முயர்வார்த்தை தீமை போக்குந்
 தெய்வீக மிகவாகுந் தெரிமின் என்றார்

கொண்டகடன் இருவர்பத்துக் கொள்கினார் தன்னைக்
கொடுத்தவனே மன்னித்தா வெவனுக் கண்பு
மண்டலத்தி லுண்டாகும் மறையை யுண்டார்
மனந்திறந்து கூறுமென்று மலர்ந்தார் மேலும்

4 மாதாளினத்து அடங்கள்

456

இறைமகனைப் பெற்றீந்த இனிய தாயார்
இறைவனருள் பெற்றதுபோ விந்தப் பாரிற்
பிறைநுதலார் அநேகருளர் பெருமா னன்புப்
பெண்ணெனத்தாற் பாவவிதை பெருகா வாறு
சிறைமீபாய்ச் சாத்தானின் செய்கை சாகச்
செய்தவரும் செத்தழியச் சாத்தா னோடு
நிறையில்லா மக்களதனை நிலத்திற் போட்டு
நீள்விழிநீர் சிந்தியதும் பெண்க ளாமே

457

கைம்பெண்ணாள் தான்பயந்த காளை சாகக்
கருணையிது யேசுதனைக் கார்க்கக் கேட்டாள்
ஐம்பொன்னார் வாவிபனே அசைந் தெழுந்து
ஆனவுந்தன் காரியத்தை யாற்று மென்ன
பைம்பொன்னான் பதைத்தெழுந்து பாரில் வாழ்ந்தான்
பாவமகள் பரிமளத்தைப் பாதம் பூசி
மைம்பொன்னார் மலரடியை வணங்கிக் கண்ணீர்
மல்கூவே கூந்தலினால் மறைத்தாள் மாதே

458

கண்ணிருந்த பரிசேயர் கனலாய் வெந்து
கடவுள்மக னென்றாலிக் கணிகை காலிற்
கண்ணீர்விட விடுவாரோ கதைதான் என்ற
கடுநெந்துக்கர் சேயர்களைக் கணித்துச் சொன்னார்

459
ஆதலினா லிவள்நன்றி அதிக மான்
தறியீரோ ஆண்டவரின் அன்பை நீருஞ்
சாதலிக்கும் முன்பாவஞ் சரிக்கும் மீட்புச்
சமாதானத் தோடெழுந்து சாபம் நீங்கிப்
போதழுற விசுவாசப் புணையைக் கொண்டாள்
பொல்லாத சாத்தானைப் புறமே விட்டாள்
வாதமிழும் வண்ணுதர் வாயை யிந்த
வார்த்தைகளால் அடைக்கவே வன்மங் கொண்டார்

460

மார்த்தாளென் மாதர்மணி மனையிற் சென்று
மறையோது யேசுவரை மனதிற் கொண்டு
பார்த்திருந்த அவள்தங்கை பாவை மரியாள்
பணிசெய்யா திருந்ததினாற் பகைம் கொண்டு
வேர்த்திடநான் வேலைசெய்ய விணே யிங்கு
வினைசெய்யா துட்கார்தல் விதியோ வென்ன
மார்த்தாளே பலபணியை மனதிற் கொண்டாய்
மரியாளோ மறைபணியை மனதி லேற்றாள்

461

வீடுலக மாதியன விரும்பு கின்றாய்
வினாணரசில் நாட்டமில்லை அவளோ வென்றால்
வாடுலக பலன்யாவும் பறக்க விட்டாள்
பரமவழி தனைத்தேர்ந்து பரத்தி னெண்ணைம்
வீடுலவ நினைவுதனில் நிலைத்து விட்டாள்
நியுமந்த வழியிறங்கல் நியம மாகும்
வாடுமிந்த வாழ்க்கையெனும் வலிய பார
வாரங்குறவு பெரியதொரு வரம்பே யென்றார்

462

மரியாடென் மாதொருத்தி மதிப்பு மிக்க
மலர்த்தர் நளவுதலங் மணக்க யேசின்
விரிசிரசிற் பூசிட்டாள் வீடோ சீமோன்
விலைமதிப்போ முன்னூறு வியன்தினா ரீதாற்
புரியலாமே நற்பணிகள் புவியில் விற்றால்
தூளி யானதெனப் புழங்கு சீடர்
தெரியவர் எனதுக்கந் தெரிய வைக்குந்
தேவனவர் தீர்க்கமெனத் தெரியி னென்றார்

463

உடற்பசிக்கு பெண்ணெனத்தை உண்ணூறுங் கூட்டம்
உதவாதா ளெனத் தீடி யுரத்துக் கூவிப்
பட்கல்லா லெறிந்துவேசைப் பட்டஞ் சூடிப்
பாதையிலே நிறுத்திவைத்துப் பழித்துப் பேசத்
திடங்கொண்டு இயேசங்கு வரவே ஜயா
தீர்த்தருஞம் தீயளிவள் திருத்த வேலா
நடைமுறையில் கல்லெறிந்து வீசவெ ன்றார்
நாண்டவே பவஞ்செய்யா நல்லோர் யாரும்

464

அதுசெய்ய முன்வருக அதுவே நீதி
ஆகுமெனச் செப்பிடவே ஆங்கு நின்றார்
எதுசெய்வ தென்றறியா தேகி வீட்டார்
எதிர்நின்ற பெண்ணவளை இயேச நோக்கிப்
புதுப்பெண்ணாய்ப் போமகளே புதிய வாழ்விற்
பொலிவிவடைவா யென்னவவள் புனிதை யானாள்
இதுவன்றோ தேவனீயும் இன்ப மீட்பு
இயேசதரும் இறைவழியின் இதயக் காப்பு

465

கானானெனுந் தேசத்துக் கன்னி வந்து
கர்த்தரேயென் மகளைத்தக் காளி கொண்டாள்
தேனான உமதருளாந் திவ்விய அன்பாற்
தேவனேயவ் வசத்தாவி தீய்க்கு மென்றாள்
ஊனாகு மப்பத்தை உணவாய் நாய்க்கு
ஊட்டுவோ என்னவன்னாள் உம்மை எங்கு
போனாலும் பின்தொர்வேன் பிள்ளைக் கந்தப்
பிய்ப்பதிலே விழுந்துணிக்கைப் பேறே ஈவாய்

466
சிறுதுணிக்கை போதுமதைச் சிறியாட் கீவாய்
சிந்தியதை உண்பாலே செறிந்த பாவம்
வறுமையறும் வாழ்வேன்நான் வார்த்தை யாலே
வழித்திறப்பீ ரெனவிரந்து நின்றாள் தன்னை
பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளாய் பெண்ணே யுந்தன்
பெரிதான விசுவாசம் பிள்ளை தன்னை
நறுமணைத்தின் மலராக நண்ணைக் காண்பாய்
நாலைந்து பேர்க்கிதனை நவில்க வென்றார்

5. மாதர் குலத்தீல் அற்புதப் பணி அடஸ்கன்

467
பெண்ணூற்றுப் பிறழ்வாலே பெரும்பா டிற்ற
பெலவீனத் தேகழுள்ள பெண்ணாள் இயேசை
நண்ணித்தன் விண்ணப்பம் நவில வாற்றாள்
நடந்துவரும் அவராடை நம்பித் தொட்டாள்
கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கால்வாய் மூடிக்
கருவுற்றுத் தடைப்பட்டுக் கவலை யற்றாள்
ஊன்னில்லா வல்லமைகள் தன்னில் நின்று
எடுப்பட் நிலையுணர்ந்து எங்கும் பார்த்து

468

என்னாடை தொட்டதெவர் இயம்பு மென்ன
எழியேன்நான் ஆடைதொட்டேன் எந்தன் நோயோ
உன்னருளா லொய்ந்ததெதன வழற லானாள்
உண்மையிது மன்னியுமென் ரூரத்துச் சொன்னாள்
கண்ணியேயுன் விசுவாசங் கணக்கின் மேலாப்
கவலையற்றுப் போமகளே கர்த்த ருந்தன்
பின்னமைதைப் போக்கியதைப் பிறர்க்குச் சொல்வாய்
பெரும்பாவம் இதனிலுமே பெரும்பா டென்றே

469

அருட்தாது ஆங்காங்கு அருளிப் பின்னார்
அண்மையுள்ள கிணற்றண்டை அபங்காத் தாகப்
பொருட்டாகப் போனவேளை புனித மில்லாப்
புறச்சாதிச் சமாரியத்தி புனிதன் தாகத்
தெருட்கற்ற வாற்றாளாய்த் திகைத்து நின்றாள்
தெரிந்தாலென்ன அஞ்சிடாதே தேய்க்குஞ் சாத்தான்
மருட்கற்றும் சீவனின்நீர் மறையின் ஊற்றாம்
மன்னிப்பின் அழுதுதனை மாதே மீவேன்

470

அறிந்திருந்தால் நீயாகநீர் அன்பாய்க் கேப்பாய்
அருளாளன் நித்தியத்தை அளிப்பே னன்றோ
செறிந்தநீர் பெற்றிடுவாய் செகத்தே என்னச்
செப்புவதுங் கிறிஸ்தேசுச் சீமா னென்று
குறித்தவருங் குருவுயியில் குமைந்து நின்றாள்
குழுதவிதம் தீறந்திறைவன் கூற லானார்
முறித்தேகி முரணுற்ற முதல்வ னுன்னை
முன்வந்து மகிழ்வித்தல் முடியு மென்றார்

471

இவ்விதமாய்க் கூறுவதில் இல்லை உண்மை
இல்லையான மணவாழ்வே இல்லை யென்றாள்
அவ்விதமேன் பொய்புகண்றாய் அய்ந்து பேருன்
அகங்கொண்ட கணவன்மார் அறிவே னன்றில்

.....227

பவ்விதமாய்ச் சேர்பவனும் பதியே யல்ல
பாரென்று பதிலிறுத்த பரம னாரை
செவ்விதமாய்க் கூறுவல்லார் செல்வன் யேசுச்
செகம்மீத்தும் இரட்சகரே என்று தேர்ந்தாள்

472

நிரிங்கு என்கசட்டை நினைத்துச் சொன்னாய்
நிலையான மீட்பெய்தீடு நியமமென்ன
நிரிங்கு தாருமெனச் செல்வாய் பெண்ணே
சிந்தைமுழுப் பெலத்தோடுஞ் சேவை செய்து
பாரெங்கும் பரவுமாவி பணிவாயென்னப்
பாய்ந்தோடி பலருக்குமித் தூது சொல்லப்
பேரங்கும் பரவிற்று பெம்மான் சவின்
பெலனான சீவந்தின் பெருமை காண்மின்

473

உய்ந்திருக்கும் திருநாளிற் ஓர்பத் தெட்டு
ஒன்றுகின்ற வருடங்கள் உயா தாட்ட
மாய்ந்தமுழும் மங்கைதனின் மாய வாவி
மதிமயக்கக் கடவுளாளின் மணையின் முன்பு
காய்ந்திருந்து காருமென்று கதறக் கேட்டுக்
கருணையுடன் கடிந்தொதுக்க கவலை யற்றாள்
ஈய்ந்திருந்த அசத்தானி சரியச் சேயர்
சரியாமோ உயவுநாளிச் சடங்கே யென்றார்

474

ஏம்முன்னோ னாயிரகாம் எந்தை நங்கை
ஏவாவித் துன்பத்தால் ஏரியுந் துன்பம்
ஏம்முன்னாற் தெரியாதோ உரைப்பி ரிந்த
உதவாத பழந்தீ உயர்வு தானோ
நம்பிக்கை உள்ளவிவன் நாளைப் பார்த்தா
நலமுறுதல் வேண்டுமென்றும் நய்வு கின்றீர்
வெம்பிடாதே மீட்புற்றாய் விரைக வெனன
விழுந்தோடி நடந்தவற்றை விளக்கிச் சொன்னாள்

475

போற்றிக் கொண்டகள் பணப்பதற்குப்
புதுந்த மாது இரண்டுபணம்
ருற்கக் கொடுத்தாள் கர்த்தருக்கு
மிதலைக் கண்டவர் இகழ்ந்துநின்றார்

தூற்றுந் தொழுவார் வெட்கஞ்செயத்
துண்பம் வறுமை தொடுத்துநின்றாள்
ஆற்றுப் கொடையோ அவள்வறுமை
அல்லலைக் காட்டுவ தறிமினென்றார்

476

அருளின் கரத்தின் அற்புதத்தை
அருஙூம் வல்லமை அவளறிந்தாள்
இருளின் ஓளிபோ லுவந்தளித்த
இரட்சிப் புரையைக் கேட்டுணர்ந்தாள்
பெருகுந் தவத்தினன் பெற்றதாயின்
பேற்று வதரம் பெருமைகொள்
மருவும் புகழ்ச்சி யேசனது
மனதின் கொடையை ஏற்குமென்றாள்

477

என்னைய் பயந்த அன்னையிலும்
ஏற்றம் மிகுந்த பெருமையளாய்
முன்னைப் பவவினை முறியடிக்க
முதல்வன் மொழியை உள்ளேற்று
என்னை யறிந்தது போலவெண்ணி
இரட்சிப் பென்பதே நோக்கமானாய்
அன்னைக் குலத்தி எருமண்ணியே
ஆண்டவர்க் கருகதை யாகவென்றார்

478

குருசு சுமந்தவர் செலமாதர்
குழறிய கண்ணீர்ச் செழுஞ்சேற்றால்
பெருகு வெள்ளங் கண்டபெம்மான்
பெத்தலை அண்மிய எருசலையே
ஊருகும் மக்கட் குன்னதமே
உளத்தில் நெகிழ்விலார்க் கொருதினமே
கருகுப் கண்ணீர் விடும்நேரங்
கட்டாய முண்டு கண்டிடுவாய்

479

பிள்ளைளப் பேறில்லா உதரத்தீர்
பிஞ்சக்கிரங்காப் பெருந்தனத்தீர்
கிள்ளை மதலை கேட்டறியாக்
கழட்டு மலடிகாள் நீவிற்ஸ்ரு

ஷன்ளங் கொதிப்புறக் குழறுவீர்கள்
ஷயர்மலை வந்தெம் மேல்வீழ்வீர்
வெள்ளிலைக் குன்றே மறையுமென
வெம்பிடும் நாள்மிக விரையுமென்றார்

.....229

480

அருள்மொழிப் பணிப்புரை அருள்யேச
அவர்சொலு முவமை தனில்மாதர்
பொருள்கொளப் புகன்ற புதுமைபல
புளிப்பு மாசேர் பூங்கோதை
இருளதீர் விண்ணைன் இயல்புசொல்லும்
இருந்த முன்றிநற் படிமாவள்
மருள்செய வொருபடி புளிமாபோய்
மற்றதும் புளிக்கும் மறைகேளீர்

481

கெடுமொன நீதிசொல் நியாயதி
கேளாது அநீதித் தீர்ப்புரைக்க
அடுமனப் பெண்ணா ளாங்குசென்று
அடுத்தடுத் தன்குறை அறையலுற்றாள்
விடுமெனக் கூறியும் விடாதிரக்க
விண்ணைப்பஞ் செவிமேற் கொண்டவரும்
நடுநிலை தவறாத் தீர்ப்புரைத்தார்
நற்செப மதுபோற் பயன்தருமே

482

பந்துப் பணங்கொள் பைக்குளொரு
பணமொன்று காணாப் பெண்ணொருத்தி
ஶந்து விளக்கைக் கொழுத்தியெங்குங்
ஶந்து தேடி விசனமுற்றாள்
புத்தியாய் விடாது புறந்தேடிப்
புறாக முறவே கண்டிட்டாள்
சித்தங் கொள்வோர் பாவமீட்புச்
பிறப்புறுந் தேவன் பார்வைக்கே

483

எலியாக் காலத்தீர் எழுந்தபஞ்சத்
திரினா லிக்கிரையக் கைம்பெண்ணாள்
஗லிவா யிருப்பினு சீதோனின்
பாங்கை சரைபதா விடுமெலியா

சலியா தனுப்பப் பட்டாணெனச்
சான்று முண்டெனச் சாற்றினாரே
பலியாய்ப் பாவ விடுதலையார்
பாருக்கு நாகமான் கதைசொன்னார்

484

இரட்சிப் பேற்கா திதயழற்றார்
இன்னும் இரக்க மீப்புப்பெற
இரட்சகர் இரண்டாம் வருஷக்யிலே
எவ்வெரவர் இரட்சிப் புறுவாரென

இரட்சிப் பீங்ந்திடும் தேவசதன்
இனிய கூற இதழ்விரித்து
இரட்சிப் புணர்வீர் இயந்திரத்தில்
இட்டமா அரைத்தபெண் கதைதெரிமின்

485

ஏற்கப் படுபவள் ஒருத்தியாவாள்
இதுபோற் சிலரே மீப்புறுவர்
மேற்கோ ளாதாமை எடுத்துரைத்து
விவாக விலக்குப் பொருஞ்சுரைத்தார்
வேற்றுமை போக்க விறைசேர்த்த
விவாகம் விலக்க மனிதருக்கு
ஆற்ற வெவர்தா மனித்தாரோ
ஆண்டவ ராணை அதுவென்றார்

486

கற்பது பற்றிய கருத்துரைத்தார்
கற்பது இருபாற் பொதுவென்றார்
பொற்புறத் தம்பதி புணருறவு
பொல்லா ததல்ல பொய்மனத்தால்
கற்பழிக் காம என்னாங்கள்
கடிய வேசைத் தனமாகும்
அற்புதத் தேவனீன் அருளெய்த
அகற்றுக இத்தீய வழியென்றார்

சுழுத்துர் பூராடனாரின்

கிறித்தவத் தமிழ் ======
=====இலக்கிய நூல்கள்.

மரபுச் செய்யுள் நூல்கள்:-

1. இயேசு புராணம்.	1986
2. பெத்தலேகம் கலம்பகம்	1986
3. இயேசு இரட்சகர் இரட்டைமணி மாலை	1988

கட்டுரை நூல்கள்.

1. பக்தி அருவி	1984
2. பக்தி வனம்	1985
(இவை சுமைதாங்கி மாத ஏட்டில்
வெளிவந்தவை)	
3. பக்தி நதி	1987

வரலாற்று ஆய்வு நூல்.

1. கிறித்தவ மிசனரிமாரின் சமுதாயப் பணிகள். 1986
நாடகம்;

1. முப்பது வெள்ளிக் காசுகள்	1982

3.அற்புதப்பணிச் சுருக்கம்

1.உவமைப் படலம்

1.உவமைச் சுருக்க அடங்கன்

487

காஷ்ணமோர் காட்சியினாற் காணாற்காம்
காட்சிதனைக் கருத்தாய்ச் சொல்லப்
பாஷ்ணமோர் உவமையெனப் பூதலத்தார்
புகல்வார்கள் புனிதர் யேசும்
பாஷ்ணமோர் மறைப்பொருளை மக்களது
நெதினிலே மலரச் செய்யத்
தோழ்ணுகின்ற உதாரணத்தால் துலாம்பரமாய்த்
நூலாககிடவே தொடர்ந்து சொன்னார்

488

போதிக்குங் கருத்தெல்லா முவகைளாற்
போதிந்துரைக்கும் பொருளை மற்றுச்
ஶாதிக்குஞ் சமமாகப் பரவோகச்
ஏதுமியத்தைச் சாற்ற வந்தேன்

பேதிக்கும் பேய்மனத்தார் காதாரப்
பெய்தாலு முணர மாட்டார்
வாதிக்கு மவர்கண்ணாற் கண்பாலும்
வாயாரச் சொல்ல மாட்டார்

489

கல்லான இதயத்தார் உணராது
கடிதாகக் கொழுத்துப் போனார்
சொல்லாலாம் போதகத்தைப் புரியார்கள்
சொன்னாலும் காதை மூடி
வல்லான மாந்தர்களாய் மாறிட்டார்
மற்றென்ன ஏசா சொன்ன
நல்லதையே நனில்வதற்கு நான்மறையை
நயமிக்க உவமை யாக

490

சூறுபொருள் உண்மையெலாம் குறைவணர்த்தும்
கொடும்பாவச் சிந்தை கொள்ளா
மாறுபொருள் மற்றவர்க்குப் புலனாகும்
மறையறிய மயக்கம் நீங்கி
ஆறும்பொருட் டாண்டவரின் ஆட்சியதில்
ஆசையற்று அமைதி கொள்வார்
வேறுபொருள் ஒன்றுமில்லை வியன்நிலத்தார்
வெளியறிய விளங்கு மென்றார்

491

அருளான உவமைபல ஆங்காங்கு
அறைந்தபடி அதனைக் கேண்மின்
இருளான பாவவினை இடர்நீக்க
இயேசுதான் இவ்வா றாக
மருளான மனதுக்கு மருந்தாக
மணிவெளிச்ச மாக மற்றும்
பொருளான பரலோகப் போக்கிசமாய்ப்
புகன்றவற்றைப் போற்று வீரே

2.வீதைப்பவன் உவமையடங்கன்

492

தேவனது வார்த்தைகளைக் கேட்டிரிந்து
தேவனது அருளில் வாழ
ஆவல்தரு உவமையது விதைப்பவனுக்
கணையதவன் வீசும் வித்து
சாவலுணச் சார்மூளில் சரிந்தபாறை
சாரம்தி சரியாம் மண்ணில்
மேவவிழ வினைவுதரும் வேழாண்மை
வினையாக விளங்கிற் றாமே

493

கல்லிதயம் வீழ்வார்த்தை வேர்விடாது
க.ரிந்துபோகும் கடிய மூள்ளாஞ்
சொல்லிதய வஞ்சனையிற் சோணிப்போகுஞ்
சோர்பாதை சாத்தா இண்பான்
நல்லிதயம் வீழ்வார்த்தை ஒன்றுநூறாய்
நற்பலனின் பலிதமாய்ப் பாவம்
வெல்லிதய மாக்கிவிடும் விண்ணகத்தில்
விர்றிருக்கும் வினைவே யாவார்

3.பீற உவமை ஆடங்கள்

494

உளிவிளக்கை வெளிச்சமிட்டு உறமரக்கால்
ஒழித்துவைப்பா ரூலகி லுண்டோ
வெளிவிளக்க மானபர் லோகவார்த்தை
விளக்குகின்ற விந்தை கேண்மின்
உளிவிளக்கா வந்தரங்க மொருநாளில்
ஊரறியு மறியப் பட்டு
வெளிவிளக்கா மறைபொருளின் வேதஞானம்
வெளிக்குமதை விரைவிற் காண்மின்

495

வயலில்விலை விலைத்தவன் தூங்கியேழ
வளரும்விலை பயிராயன்றோ
செயலிலிலை யிறையாட்சி செகம்புரக்கஞ்
செயலுக்குநிகரா மென்னும்
மயலிலிலை மனங்கொய் அறியாயோ
மற்றதுவே கதிரைக் கக்கும்
முயன்றுமிலை யார்செய்தார் உழவனாமோ
முன்னிறைவன் முயற்சி யன்றோ

496

விலைத்தவிலை வளர்போது விரோதிவந்து
வீண்களையை நட்டே போக
விலைத்தவனுங் களைபிடிச்சில் வேரஹுந்து
விலைவுகெடு மென்றே விட்டுச்
சுதைத்தவுடன் அருவிலவட்டிக் களைபிரித்துச்
சலித்தழிப்பான் தானி யத்தை
சிதையாது சேமித்து வைப்பதுபோற்
செறியுமிறை வார்த்தை யாமே

497

குகுவிலை மிகச்சிறிது பூமியிட்டாற்
கடுந்தெழுந்து கிளைகள் வீசி
குகுமதை விரும்பியேபுள் வீற்றிருந்து
வீக்கெதன்றல் நுகர்ந்து பாடும்
முடுகுவிலை யிறையாட்சி முன்சிறிதே
முதிர்ந்திட்டால் பவத்தைப் போக்கும்
குகுவிலை தனிற்பெரிதாய்க் காலூங்றும்
கார்த்தர்தன் வார்த்தை கேண்மின்

498

புரம்போன பூமியான்றும் புதையலதிற்
பொருளெடுப்பான் தனது செல்வங்
கரமழைந்து விற்றதனைக் கதிக்கவைப்பான்
கடவுளாரின் கனிவாம் வார்த்தைப்
புரம்வேண்டும் புத்தியுள்ளான் புவிமேன்மை
புறந்தன்வி நல்ல முத்தைத்
தரமறிந்து தனமதனாற் கொள்வதனாற்
தடையறவே தகைப்பா னன்றார்

499

ஆடுதிரைக் கடல்வீசி வலைமிழுத்து
அகப்பட்ட தெல்லாங் கொள்ளார்
ாடுதிரை மடல்திறந்து பயன்பாத
பாழ்மீனை வீசி யெறிவார்
தேடுதிரை மீன்கொள்வார் தேவதாதர்
தெய்வவருள் நீகி மானன
நீடுதிரை மீட்டிடுவார் மதிப்பேரர
நெருப்பினிலே வாட்டு வாரே

500

ளால்லாத புரட்டுள்ளப் போதகத்தார்
ளாய்யுரைப்பர் வீதி யோரம்
ளெல்லாது அவர்பேச்சு சிறுவராட்டுச்
ஷ்டியலை யொக்கு மென்பர்
நில்லாது குழலிசைக்க நீராட
நிலாயாது ஒப்பா ரிவைத்தே
நில்லாது அழவில்லை ருன்றுக்கும்
நீருாத உழற லாமே

503

மனந்தளர்ந்து கவலையற்று மடிக்க வெண்ணீ
மல்லர்களை ஆங்கனுப்ப மதியா தன்னார்
இனந்துடிக்க இரர்செய்து இகழ்ந்து பேசி
இறுத்திட்டார் ஆதலா லினிமே லெல்லாத்
தனமதற்கு வாரிகான தனையன் தன்னைத்
தருங்கனிகள் பரிக்கவங்கு அனுப்பி வைக்கச்
சனங்களெல்லாந் திரண்டவனைக் கொல்ல வினிமேற்
சங்கடங்கள் வேண்டாமென அழித்துப் போட்டார்

504

மகனிறந்த வேதனையால் மனம்வெகுண்டு
மாவெசமான் வந்திட்டா லென்ன வாகும்
அகங்கொதிக்கு மக்கனியால் அழித்து விட்டு
அதைவேறு ஒருவரிடப் பொட்டுப்பா ரன்றோ
செகத்தவர்கள் தேவனார்சொல் திருவாம் வார்த்தை
செவிமடுக்கா விட்டாலே செல்லும் பாதை
அகநிறைவைத் தானியா அவரு மதனை
அருகதைதான் மிக்கவர்க்கே அளிப்பா ரென்றார்

4, தீராட்சை உவைமை அடங்கன்

501

பழமுதிருந் தீராட்சைமலி பழனஞ் செய்யப்
பணித்திட்ட தந்தைசொல் பணிவா யேற்று
நிழலகலப் போகாது விடுத்த முத்த
நிலையில்லாப் பிள்ளையமற் றினையான் முன்னால்
அழலெழவே மறுத்தாலு மாங்கு சென்றான்
ஆவனவே செய்திட்டான் அதுபோற் தீயோர்
கழலுறுவார் கர்த்தரின் கட்டளைக்குக்
காதிட்டுக் கடைசிமிலே பணிவா ரானால்

502

நிலந்திருத்தி நீரிட்டு நீலத் தீராட்சை
நிறையிட்டுக் கடிநாய்கள் நிலைத்து வைத்துப்
புலஞ்சுற்றி வேலியிட்டுப் புறத்தே பேணாப்
பொறையெசமான் குடிகளிடம் பொறுப்பை விட்டு
கலங்கொண்டு கனிபறிக்க ஏவ லாரைக்
கட்டளையிட் பனுப்பியக்கால் கட்டி யடித்துத்
தலத்திலேயே ஒருவனுயிர் தான்பறித்தார்
தலையாரி தலைகொய்து தகனஞ் செய்தார்

505

கட்டிடத்துக் கொவ்வாது கழித்த கல்லே
கடிதான் மூலைக்காங் கல்லா மென்றார்
விட்டெறிந்த மக்கள்தான் தேவ னுக்கு
விருப்பமுள்ள பிள்ளைகளாய் விளங்கு வாரே
விட்டமுடன் தீராட்சைபட ரினிய தோட்டத்
தியலத்திபர் ஓன்னும்பல ஓயல்பே யில்லாத்
திட்டமறு தொழிலாளர் திரட்டிச் சேர்த்தார்
தினந்தோறும் பணிசெய்ய விதிக்க லானார்

506

அலைத்தவர்கள் யாவருக்கு மளந்த கூலி
ஆங்கிருந்தார்க் களிப்பதுபோ வளியு மென்றார்
அலைத்திரோ அவரெரமக்குப் பிந்தி வந்தோர்
பெறலாமோ சமபங்கு பெரும்பா ஓற்றோம்

அலைத்திரே அந்தியென்ன ஓனிதாய்க் கேளும்
இரக்கழுள்ள நானீயவேன் இதற்கு நீரேன்
அலைத்திட்ட வன்கணராய் உழலு கின்றீர்

ஏ.ஏ.மையிலே பிதாகொடையு மிதுபோ லென்றார்

5.இறைவனாருள் பற்றிய உவமை ஆடங்கள்

507

காரிருள் நிசியின் வேளை கடும்வழி நடந்திழைத்த
சீரிய நண்பன் வந்து சிற்றிலிற் புகுந்தபோது
பேரிரு ஓாக வற்ற பெரும்பசி தணிக்கலாற்றான்
நேரிய நண்பன் தன்னை நெடிதெழுக் கதவைத் தட்டி

508

கைவச மெது மில்லைக் கடனாய் முன்று அப்பங்
தைவர வீந்தா லெந்தன் தயிபசி தணிக்க லாகும்
பைவச மீவா யென்னப் படுத்திடு மென்னை நீயும்
நைவது நலமோ கொண்ட நறுந்துயில் தயிர்க்க மாட்டேன்

509

கதவுகள் பூட்டி மக்கள் கடுந்துயில் கொள்ளு கிண்றார்
உதயிட முடியா திப்போ உதயத்தே பார்க்க லாகும்
விதமுறப் பேச மென்டும் விண்ணைப் பித்தல் கேட்டு
கிதமுறு மனத்த னாகி ஹிந்தவர்க் கீந்தா னன்றோ

510

கேஞ்சிமின் கேட்ட தெல்லாங் கேட்டு சய வல்லார்
ஆஞ்சுமன் அன்பின் கதவும் அபைபா தட்டு வீரேல்
நாஞ்சுமென் திறக்க லாகும் நலிபசி தீர்க்க வப்பம்
கேஞ்சுமெப் பிதாவுங் கல்லைக் கேட்டவர்க் கீவ துண்டோ

511
மெனிலைக் கேட்டாற் பாம்பை மிடுக்குடன் கொடுப்ப துண்டோ
தேனிறை உணவு கேட்டாற் தேழினைத் தருவ துண்டோ
தானிதை எந்தத் தந்தை தவறியுஞ் செய்ய மாட்டான்
வானிறை தேவ னாவி வழக்குவ கேட்ட தாமே

512

வங்கணர் நீரே யுந்தன் வளர்பயிர் விளையும் போது
அங்புட னீச னுந்தன் அழைப்பினைக் கேட்டி பாரோ
தென்புடன் கேஞ் மதவைத் திரளதாய் பெற்றுக் கொள்வாய்
மன்பதைக் கருஞுந் தந்தை மறைக் கத வடைத்த தில்லை

513

விளைத்திடு வயல்தான் மேலாய் விதைப்பிலும் விரிந்த போது
திளைத்திடப் பலகால் காஜுந் திரவியந் திரட்டி விட்டேன்
மீலைத்திட மாட்டே னிய்கு இனுமொரு களஞ்சி யத்திற்
கிளைத்திதைச் சேர்ப்பே னென்ற கெடுமதிக் கதையைக் கேண்மின்

514

ஷண்டவ ரன்றே யந்த அறிவிலி யாசை கண்டு
தாண்டவன் தன்னைத் தன்பாற் தடையிலா தழைத்துக் கொண்டார்
வேங்கிய விளைந்த வீடிடில் வீணான ஓயமன் வந்து
காண்டிடுங் காக மேதுங் களஞ்சிய மமைப்ப தில்லை

515

கவல்வதா லுந்தன் தேகங் கால்முறங் கூட்டு வாயோ
.அவலமேன் அற்ப மான தாமினும் மாற்று மாற்றல்
நுவலயத் தில்லீர் தேவன் குவித்திடு செல்வ மென்றும்
.அவலமே ஆவ தில்லை அவரிடஞ் சேரு மென்றான்

மனங்கொண்டேன் அத்திநட்டு மரம் தாக
மகிழ்ந்திருந்த பண்ணையார் மலடாய்க் கண்டு
சினங்கொண்டு தறிக்கவேண்ணாச் சிறிது காலஞ்
சிற்றாளின் வேண்டுதலைக் கேட்டு விட்டார்

518

ஶாமியனின் உரைப்படியே உயர்ந்த வத்தி
ஶளறுகவைக் கனிதரவே உகந்த வாறு
ஶாமிமட்டும் பொறுத்திருக்கு முன்ன தனார்செய்
உறழ்வில்லா சவுலகி லுள்ள துண்மை
நாழிகைதா னெப்போது நாடித் தேர்ந்து
நாயகனின் வரவுக்காய் நலிந்து காப்போர்
தாழிதனிற் நெய்சேர்த்துத் தாங்குத் தீபத்
தையலர்க ணைவர்க்கதை தகைத்த தென்றார்

2.அருள்வருகை ஆயத்துப் படலம்

1.எதீர்பாராத வருகை அடங்கன்

516

அத்திமரம் துளிர்விட்டா ஸாகும் வசந்தம்
அணாமிற்று என்பதுபோ ஸாகா யத்தே
சத்தமெழுந் தாதருரைச் சதங்கை நாதஞ்
சர்வபிதா வருகைக்குச் சான்றா மென்றார்
அத்தனவர் பாவிகளை ஆட்கொள் காலத்
தப்பொழுது அசுத்தாவி அழிவா னென்றார்
சுத்தகை முள்ளோருக்கு சொல்த னெதற்குச்
சுதன்யேச பாவிகட்கே சுகத்தை மீவார்

2.மனுவைப் படைத்த நோக்கு அடங்கன்

நோக்கு அடங்கன்

519

திறங்களையே உவமமயாகத் திறந்து சொன்னார்
தீபத்துக் கெண்ணையிலா நின்ற மாதர்
திறக்கேட்டை இதையிகழுந் திறத்தா ரேற்புார்
திரளானோர் அழைப்பேற்ற திருமணை வீட்டிற்
புஷ்தராகப் போனவர்கள் போக வீதிப்
புறம் நீண்றார் தனையழைத்துப் புகவே விட்டார்
அறத்தாராய் இல்லாதார் அகற்றப் பட்டா
ரவ்வாறே பரத்தழைப்பு மறிக வென்றார்

517

தனக்குள்ளே சூழ்ச்சிசெயுந் தகையில் நாடு
தவறாது தாழ்ச்சியிழுந் தலையாய்ச் சாத்தான்
தனக்குள்ளே தலைதாக்கித் தவறிப் போனார்
தகனித்துப் போவதைநான் தடுத்து ஜள

520

பினியாள ரல்லாது பிறிது வேறார்
 பின்தொடர்வார் வைத்தியரைப் பிறழும் பாவம்
 அணியாகக் கொண்டலைந்து அச்ச மூட்டும்
 அசுத்தாவி தனக்கடிமை யான பேரரத்
 தினிவாக்கும் பாவயிருள் தீரஞும் பாழாந்
 தேங்குபவ வீடிருந்து தீறந்து நீக்கப்
 பணிவற்று மெண்டுவந்து பாழே செய்யும்
 பாதகத்தின் புத்திரராய்ப் பற்றுக் கொண்டார்

521

மாளிகையை பார்க்கவிட்டு மனங்கொள் வெசமான்
 மாண்பில்லாற் கொப்புவித்து மற்றார் சென்றார்
 ஆளில்லா வேளையிலே ஆட்சி யெல்லாம்
 அவன்போக்குப் படியே ஆட்டி வைத்து
 ஏளிகைகொள் எடிமைகளுக்க் கிண்ணல் செய்தான்
 எசமானார் திரும்பிவந்து இடர்கள் கேட்டு
 காளிங்கனே கரும்பாம்பே என்று திட்டிக்
 காலனேன உயிர்வாங்கிக் கார்த்து நின்றார்

522

இவ்வுவமை இயம்புவபோ வெமக்கு ஈசன்
 ஈந்தநல்ல பாத்திரத்திற் கியலா வாறு
 முவ்வுலகும் நமைப்பைக்கக் குயன்றோ மானால்
 முடிவெல்லாம் நரகத்தில் முடிந்து போகும்
 தெவ்வரெவர் தேவனுக்குத் தெரிவீர் அந்தத்
 திருக்கோயிற் பரிசேயன் தெகிட்செ சொன்னான்
 செவ்வையாய்ப் பலிகொடுத்தேன் தீட்டைத் தீண்டேன்
 சேர்பத்துக் கற்பனையை சிரமேற் கொண்டேன்

523

ஜயனேயுந் தூயனென்னை ஆனு மென்றான்
 ஆங்கிருந்த ஆயத்தான் ஜயா நானோ
 மெய்யாகப் பெரும்பாவி மீப்பில் ஸாதான்
 மீழாத நரகிருந்து மீட்டுக் காரும்
 தொய்வே அழுதிட்டான் துன்பஞ் சொல்லித்
 தொலையாத பாவத்தைத் தொலைக்க லானான்
 வய்கத்தில் பரிசேயன் வதைக்கப் பட்டான்
 வன்நெந்துச் சூருகியவன் வானிற் சென்றான்

524

கலப்பையின் முன்னாலே கையை வைத்துக்
 கண்பின்னாற் போகவிட்டான் கரும மொத்து
 நலமாகத் தேவனுவரை நயக்கா மாந்தர்
 நரகத்தின நாசத்தை நாடி நிற்பார்
 இலமென்று கேட்போர்க்கு இயம்பி பாது
 எடுத்தளிப்பான் பழையதுட னிற்றைச் செல்வம்
 விலகாது தேவனுவரை விரித்துக் கேட்போன்
 விரிவான் வாசலது விண்ணனின் வாசல்

3. வீசுவாசக் கருத்து அடங்கன்

525

விசுவாசங் கடுகளவு இருக்கு மானால்
 விலகென்ன விருட்சமது விலகி நிற்கும்
 விசுவாச மிறையிடத்து விளங்கு தற்கு
 விழுந்தடித்து வயல்வேலை வியர்க்கச் செய்தார்
 அசுமாற்ற மறியாது அவர்க்கு நல்ல
 ஒகாரம் படைத்துவித்து அருந்தல் போல
 விசும்பேகும் பக்தியுன் விழுந்து தேய்ந்தால்
 சிண்ணைவைப் பெற்றிலாம் விறைந்தே யென்றார்

.....246

526

பலமிகுந்தோன் தன்வீடில் பயந்தோன் தன்னைப்
பணியவைத்துப் பணம்பொருளைப் பறித்துக் கொண்டான்
பலமாகப் பக்தியிலான் பரிந்தும் தேவப்
பரமணை முடியாது பாரி லென்னைப்
புலமாகப் புகழுதலே புவியின் பந்தம்
புறமெறிந்து விடவேண்டும் புதிதாய் வீட்டை
நலமாக முடிப்பதற்கு நலிவான் போல
நாள்சென்றால் நற்பதமே நன்னை லேலா

527

இரண்டெசமான் தனக்கொருவ னேவல் செய்ய
இயலாது ஆதலினா இகத்தி னாசை
திரண்டெழுங் தேவபக்தி திகழ்வுங் தகுமோ
தீராந்தி உன்கண்ணி லிருக்க மற்றோர்
வாண்டநிலச் சிறுதாசி' வருத்தக் கண்டு
வருந்துகிறாய் வாட்டுபவ வலிமை தேராய்
முரண்டுபட்ட தருக்கனியை ஈவ தில்லை
முதிர்ந்தநல் லுள்ளத்தால் முடியாத் தீங்கே

528

போரெதிர்க்கத் திராணிதனைப் புணையும் முன்பு
பொருந்திவே படைநாத்துப் புறமே காண்பார்
நேரெதிர்க்கத் திராணியற்றார் நீண்ட வெள்ளை
நிறக்கொடியை உயர்த்திச்சமர் நிறுத்தக் கொல்வார்
பாரெதிர்க்கப் பற்றுவிடாப் பாச மெம்மைப்
பற்றமுதல் பரமவார்த்தை பற்ற வேண்டும்
சீரெதிராக் கொடிநாடிச் சிறக்க வேண்டிற்
சிலுவைதரு நற்கனியைச் சிந்திப் பிரே

529

செவ்வான மந்தகாரச் செறிவைக் காட்டிற்
சேர்காற்றும் மழையுமாய்ச் செல்லும் நாளே
பவ்வான மாகிவிட்டாற் படியு மென்று
பறைகின்றே ராளாலும் பரத்தின் தேவன்
அவ்வானி னடையாள மாதல் காணீர்
அருளாளன் யோனாவுக் கபய மீந்தார்
எவ்வாறோ அறிகுறியா ஸெது கேப்பீர்
எண்ணாத்தும் விபசார எரிவே கொண்டார்

530

திருமணாத்துப் பந்தியிலே திகழும் பீடந்
தேர்ந்தெடுத்து அமர்வாயேல் திலகம் போல
ஒருவனங்கே வருவானேல் ஒதுங்கிப் போய்நீ
ஒவ்வாத ஆசனத்தே ஒடுங்க நேரும்
பெருமணாத்தார் தாழ்விடத்தே பெருகக் கண்ட
பெற்றத்தான் தாழ்மைக்குப் பெரிது வந்து
வருகவிழ்கு எனவழைத்து வழியைக் காட்டி
வரவேற்பா ரதுபோல வாழ்க வென்றார்

531

தலைவனார் திரும்பிவந்து தட்டு மட்டுந்
தவிப்புடனே காத்திருந்தார் தகையைக் கண்டு
நிலைமகனார் நீரெனவே நீண்ட பந்தி
நிறைவைத்து விருந்தவித்து நிறைவ செய்தார்
வலைவீசுஞ் சாத்தானின் வயத்தா லும்மை
வதையாது காப்பதற்கு வானின் தேவன்
தலைகாட்ட மீண்டுவருந் தருணாத் துள்ளே
தரித்திருந்து தபஞ்செய்து தயையே கொள்க

4.தாலந்து அடங்கள்

532
மன்னின் மதிப்பை யேற்க மறுநாடு செல்லப் பிரபு
தன்னிடஞ் சேவகஞ் செய்யுஞ் சகலரையு மழைத்து ஆஞக்
கென்னிட மூள்ள பொன்னை எல்லோரு மடையு மாறு
உன்னவே தருவே ஸீதால் உழைத்துப்பொன் பெருக்கு மென்றார்

533
சந்தவர் திரும்பி வந்து என்னதான்நீர் செய்தி ரென்னப்
போந்தவர் ஜயா பொன்னைப் பொன்களாய்ப் பெருக்கி வைத்தோம்
ஏந்தியே ஏற்றார் நீங்கள் எல்லாரு முண்மை கொன்னீர்
சாந்தவ ரெனக்கே யானீர் சார்ந்தபொன் உமக்கே யென்றார்

534
சுற்றினி லொருவன் வந்து சுந்ததை எதுவுஞ் செய்யா
தாற்றியே பதுக்கி வைத்தேன் தந்தவன் தன்மை கண்டேன்
தூற்றிபா விடத்துச் சேர்த்துத் தூர்விளையாது வெட்டும்
நீற்றியர் நீரே அதனால் நிறைகுறை யிலாது காத்தேன்

535
இவ்விதங் கூறக் கேட்டு இடியென நகைத்து முடா
அவ்வித மானால் நீயேன் அப்பொருள் தன்னை வட்டிக்
கொவிடித் தந்தா யில்லை கோடியே எனக்கு வேண்டும்
எவ்விதம் மறந்தா யுண்மை எள்ளளவில்லாய் மேலும்

536
உள்ளவன் தனக்கே மேலும் உயர்வற சுய லாகும்
எள்ளள விருப்போன் மேலும் ஏற்பவை ஏற்கா னானால்
உள்ளதும் பறிக்கப் பட்டு உழன்றிடும் நிலையே காண்பான்
தெள்ளிய தேவ வார்த்தை தேறவு மிதுபோ வென்றார்

5. இறுதீத் தேர்வு அடங்கள்

537
ஆட்டினை மேய்த்து நீரை அருந்திடச் செய்யும் மேய்ப்பன்
கூட்டியே சென்று மீண்டும் கூடத்தி வடைக்கும் போது
ஊடிய வெள்ளள வேறு உரோமச் செம்மரி வேறாய்
மீடியே பிரித்துக் கொள்வான் மீப்பினிற் தேவன் நம்மை

538
தூயராய் வாழ்ந்தால் வேறு தூர்த்தரா மிருந்தால் வேறாய்
ஆயராய்ப் பிரித்து அன்னார் ஆற்றிய வினைக்கு ஏற்ப
ஞாயமே செய்வார் அண்ணல் நற்பத மடைய விண்ணிற்
சேயனாய்ச் சிந்தை நொந்து செறிபவ முனார வேண்டும்

539
தூக்கிராணக் காரன் செய்த ஊழலை அறிந்த கோமான்
அக்கணாத் தவணை நீக்க அவனியி லென்ன செய்வேன்
தூக்கில்லை என்னை யாருந் தீண்டிபா ரென்று எண்ணீ
வக்கில்லாக் கடனைப் பெற்றார் வலிந்தழைத் தெழுது மென்றான்

540
நூற்றெண்ணை யெண்ணா றென்று நுழைத்தபின் பத்தை யாறாய்
மாற்றிட்டு எழுது மென்று மதியுடன் செய்து பின்னர்
தூற்றிட்ட எசுமா னென்னைத் தூக்கியே யெறிவா னானால்
போற்றுங்கொல் இந்த மாந்தர் புத்தீயீ தென்று சொன்னான்

541
பணமுள்ள சீமான் வீடியற் பரிதவித் திருந்த வேலை
நினைமிக்க முகத்தா னாகி நிலம்விழுந் துணிக்கை யுண்டு
ஏணமுள்ள மனித னாகிக் குவலயம் விட்டுச் சொர்க்க
பணமகன் ஆபிர காமின் மடியினி விருக்க லானான்

542

சீமானு மிறந்து நரகன் சேர்ந்தபின் ஒருநாள் எந்தக் கோமானா மாபிர காமின் குழந்தை லாசரு வென்னும் பூமானாய்க் கண்டுதெஞ்சம் புழுங்கியே தேவே யிந்த நாமானை யனுப்பு மெந்தன் நாவினில் நீரைச் சிந்த

543

என்றிட்டான் அதனைக் கேட்ட எம்பிதா சொல்ல வூற்றார் முன்தீட்டாய்ப் பிழவு உண்டு முந்தீல் முடியா துன்னால் சென்றிட்ட காலம் நீயோ தேவனாய் உண்ணை யெண்ணி மன்றிட்டு மகிழ்ந்து வாழ்ந்தாய் மயங்கினாய் உலக வாழ்வில்

544

லாசருவென் னேழை யெந்த லாபமு மில்லா வாழ்க்கை பாசம்மற் றெல்லாம் விட்டுப் பரிதவித் திருந்தான் மேலும் மோசங்கெட் டெனாவு இன்றி மூடைமணை முற்று வேறு நாசங்கொண்ட மூன்று நோயின் நலிவெலா மறிந்து கொண்டான்

545

இங்குள்ள போகம் யாவும் இன்புறத் துய்த்துக் கொண்டு பொங்கும்நற் புனித னாகப் பொன்றிலப் புகலைக் கொண்டான் அங்குள்ள மாந்தர் யாரும் அவன்புகழ் மதிக்கார் மேலும் எங்குள்ளார் எவர்தா னிதனை ஏற்றிடக் கொள்வா ராமோ

545

ஜயாநீர் எந்தன் பின்னோர் அவ்விதஞ் செய்யா வண்ணம் உய்திடவோர் மார்க்கங் காணா உத்தம னிவனை யங்கு மெய்திட்டு அனுப்ப மென்ன மேசியா தானும் போய்ச்சொல் செய்தியைத் தேரார் தம்மைத் திருத்துவ தாகா தென்றார்

547

கடன்பட்டான் தொகையிறுக்குங் காலம் போக்கக் கடனீந்தான் அழைத்தவனைக் கடிந்த காலை உடன்பட்டான் வந்திறுப்பே ஒழுதி யென்று உரைத்தவன் மன்னித்தா னுடனே யன்னான் கடன்கொடுத்தான் தனைக்கண்டு கடிந்து கொள்ளக் காட்டினேன் கருணையுனக் கதனை நீயும் கடன்பெற்றார் னிடத்தேயேன் காட்ட வில்லை கனிவில்லாய் மீட்பிதுவாங் காண்க வென்றார்

548

கள்ளர்கைத் துயருற்ற சமாரி நாட்டான் கதைசொல்லி அயலானின் ழிலக்க னாத்தை எள்ளபடி உரைத்திட்ட உவமை யின்பம் உற்றிடாதார் உணராத உலகத் தாரே எள்ளாத காசெனினும் இரவு பகல் எங்கெங்கோ அங்கெல்லாந் தேடிக் காண்பாள் தெள்ளமுதன் வார்த்தைக்கும் இரட்சிப் புக்கும் திரட்டிவைத்த தேனான உவமை யாமே

549

பிள்ளைதன் பங்கேற்றுப் பிரிந்து சென்று பிறழ்ந்திருந்து வறுமையால் பெரும்பா உற்று எள்ளதெலாப் கைவிடவே உற்ற தந்தை உதற்டா ரென்றவண்மை உணர்ந்த பின்னர் கள்ளனைப்போல் கால்பின்னி வருதல் கண்ட கவின்தந்தை அருகணைத்துக் கருணை யுள்ள தள்ளையை நிகர்க்கவவர் மற்ற மக்கள் தக்கதல்ல வெனவெறுக்கத் தந்தை சொன்னார்

550

மீண்டிட்டான் பிழையுணர்ந்தான் மீஸச் செய்யான் மிகுந்தபெரு மனுபவத்தை மினிருக் கொண்டான் மாண்டிட்டான் மனதுக்குள் மமதை விட்டான் மற்றிவனும் பிரிந்தநாட் தொட்டு நானும் வேண்டிட்டேன் மனங்கலங்க விரைந்து வந்தான் விடிவாக நல்வழியை விரும்பி னானை ஆண்டவர்வெம் பாவிகளை அணைத்து லொப்ப ஆவதையே நான்செய்தேன் வெகுளே லென்றார்

3.போதனைப் புரட்சிப் படலம்

1. தீருவார்த்தைக்குச் செவிகொடுத்த அடங்கள்

551
 தேவசதன் யோர்தானில் திருமழக் காடித்
 தீரளான சனங்களுக்குத் தேவ வார்த்தை
 பாவமறஷ் செய்யுதப் பாச முடிபு
 பரலோகச் சிந்தனையைப் பரக்க வைத்தார்
 ஆவதெல்லா மாண்டவாரின் அருளி னாலே
 அசத்தாவி அதற்குத்தடை ஆக்கும் வேளை
 நாவதனால் மட்டுமல்ல நலிந்த நெஞ்சம்
 நனைவற்றுக் கர்த்தரையே நாடுமென்றார்

552
 மஸர்த்தேனை மணங்கண்டு மருவி யுண்ணும்
 மதுத்தேனீ போலவுந்த மக்கள் கூட்டம்
 நலமுறைத்து மனம்வெழுக்கும் நாயன் தன்னை
 நண்ணுவதி வார்வழற்று நாடிச் சேர
 நிலமுயர்ந்த நெடுமலையிற் நின்று யேசு
 நிரைநின்ற பக்தர்களை நிமிஸ்ந்து பார்த்து
 பலவுறைத்துப் பலன்காணாப் பண்டைத் தீர்க்கர்
 பதவறையைச் சுருக்கியவர் பண்பாய்ச் சொன்னார்

2.பாக்கீயரடங்கள்

553
 ஆவியினி லெவிமையுள்ளோர் பாக்கிய வாங்கள்
 அவருக்கே பரலோகப் பரிவ தாகும்
 யாவினிலுந் துயரமுள்ளார் யாங்க ஜுளரோ
 யாவரிலுந் தேறுதல்கொள் யவ்வன ரவரே
 ஆவினிலுஞ் சாந்தமுள்ளோர் அருளின் மிக்கார்
 அவருக்கே இவ்வுலகை னாதிக்க மாகும்
 தாவிவரும் நீதிபசித் தாக முள்ளவர்
 தக்கவர்கள் திருப்தியவர் தாகந் தீர்க்கும்

554
 இரக்ககுண முள்ளவர்கள் இனிய பாக்கியர்
 கிறைவனது கருணையினா லிரக்கம் பெறுவார்
 சுரக்குமன்பு இதயத்தே சுத்த முள்ளவர்
 சுத்ததேவன் நித்தியத்தை சுயத்திற் சகிப்பார்
 பரக்கமற்றோர் மத்தியிலோர் பக்கமே சாராப்
 பாசம்நிறை சமாதானர் பரம புத்தீர்
 தரக்குறைவாய் நீதிக்காய்த் தாக்க மூற்றுத்
 தருந்துனப மனபவர்கள் தயையை அடைவார்

555
 உசியுள்ளீர் பரமபிதா பசியைப் போக்குவார்
 பகைத்தமுவீர் பாக்கியர்நீர் பாரிற் சிரிப்பீர்
 கசியாதார் செய்துயரஸ் கர்த்தர் நாமத்திற்
 கடுகளை பட்டாலுங் கருணை யுக்கே
 உசியாதீர் மதிப்பென்று மறமாஸ் கருத்தை
 மாயமிகு பொய்யுறையீர் மனத்தை வருத்தும்
 உசியாதீர் பரத்தில்மிக நன்மை யுள்ளது
 நயந்திடுவீர் நானிலத்தில் நற்பயன் காண்பீர்

4. புதுப் போதனை அடங்கன்

3. ஆபாக்கீயர் அடங்கன்

556

அய்யயோ ஜசவரியத் தடக்க முன்வீர்
 ஆறுதலை வேண்டுமெட்டு மடைந்துநீர் தீர்த்தீர்
 மெய்யான நிறைவென்று மேதினி வாழ்ந்தீர்
 மெதுவான பசியதற்கே மேலெலாந் துடிப்பீர்
 செய்யாதது செய்துநகை சிந்தும் நீங்களே
 செங்கண்ணீர் நீர்வடித்துச் செத்தும் அழுவீர்
 பொய்யாகப் புனியோர்கள் புகழப் பொங்கலே
 பொலிந்தவரே கேடுவரும் போகங் கெடுமே

557

உப்பதுவே சாரங்கெட்டால் உதவா தறிவீர்
 ஓன்றாலுஞ் சாரமுட்ட தொவ்வா தெறிவீர்
 செப்பழுறு செகலவளிச்சஞ் செய்வோர் நீங்களே
 செறிமலையின் நகரமென்றும் செழிக்கும் மறையா
 தப்பியேனுந் தாங்குதீபம் தருஞு மொளியைத்
 தடுப்பதுண்டோ மரக்காலால் தண்டுமேல் வைத்தால்
 அப்பாலு மொளிப்பு மகற்று மிருங்கள்
 அதுபோலத் தூயவுள்ள மாக்கும் நலமே

558

ஆணையிட லாகாது ஆமென்றா லாமே
 அல்லாது விட்டாலே அல்லவே யென்பீர்
 வீணைதரு நாதமென விளம்பும் பழைய
 விழிக்குவிழி பற்குப்பல் விதியை விலக்குக
 ஆணையிது ஒருக்கன்னத் தறையி னொருவன்
 அடுத்தகன்னத் தறையிடு அவனோ டெதிர்த்து
 ஆணையிட்டு வழக்குறரையேல் அநியாயப் கணிக்க
 ஆண்டவனா ருளாரன்றோ அமைந்துநீ போவாய்

559

உரங்க முன்னுடலீர் ஓவ்வாச் செயலை
 ஓன்றிச்செயின் நரகமெய்து மோர்க வதனை
 தேரங்க மெனத்தறித்துத் திட்டி யெறிவாய்
 தீமைசெயு மோரங்கந் தீமைக்கு வித்தே
 சரங்க மிருந்துனக்கு இடர்செய்து தீயில்
 இடுமென்றோ எலாவங்க மெரியும் நரகில்
 உரங்கம் போதுமந்த னுமிருக்கு நன்மை
 உப்பிடுமே உன்னதனார் உவக்கச் செய்யுமே

560

அயலானில் அன்புசெய்வாய் அன்பில் எதிரி
 ஆனவனைப் பகையென்று அறையும் நீதியை
 சுயநலத்து நீதியென்பேன் சுத்தமாம் நீதி
 சுற்றுவள்ள அனைவரையு சூழ்ச்சியே யில்லா
 பயமற்ற வகையில்நீ பாசங் கொள்ளுக
 பரவுலகின் பங்கினராய்ப் பலுகிப் பெருகுக
 நயமற்ற அன்பன்றோ நம்மி ஸ்பு
 நண்ணுபவர் மேஸ்பு நாழுங் கொள்ளுதல்

.....256

561

மற்றவர்மேற் பகைகொண்டு மறையோதக் கோவில்
மலர்ப்பீடுத் துன்துபலி மன்றாடிப் படைக்க
பற்றெழுமோ பண்பெழுமோ பகைமலரின் படையல்
பாதவண்டை படைத்துவிட்டுப் படைப்படனே ஒடு
முற்றுமாயுன் பகைவனுன் முகம்மலர்ந்து பேச
முன்செய்த் யாவற்றையும் மொழிந்தெரித்துக் கொள்க
நற்குண்ணை நாடிவந்து நல்லதுதி செய்க
நரகுகெடும் தற்பரனின் நலனுனக்குக் கீட்டும்

562

தள்ளிவிடற் சீட்டெழுதித் தாரமதை மாற்றல்
தகுந்ததாமோ வென்றார்க்குத் தக்கவினா கேட்டூர்
என்ளிவிடப் பெண்ணினத்தார் ஏவலாளோ முன்னை
ஏவாளாள் ஆதாமின் எலும்போடு சுதையும்
உள்ளமதுங் கொண்டதனை ஊரறிய வரைப்பிர்
உடல்விடு உமர்பிரிந்து உலகில்வாழ் புதுமைக்
கொள்கையதே மனைவியுமிர் வாழ்கையிலே தாரங்
கொள்வதுவும் விசாரங் குறித்தவிடை யென்றார்

5, செபஞ் செய் ஆடங்கள்

563

உள்ளத்தே மனத்தாப மறுவதன்றோ தீயானமுன்
கள்ளமில்லாச் சிந்தையுன் கர்த்தரையே நினைத்து
பிள்ளைமனப் பேரெண்ணப் பெற்றிட வாறாய்த்
தள்ளைபிதா வெல்லாமிறை தனையன்நா ஜென்னே

564

மாய்மாலஞ் செய்யாது மற்றவர்கள் மனதிற்
சாய்மானங் கொள்ளாது சார்ந்தவர்கள் மத்தி
தேய்மானச் சொல்பெருக்கித் தெய்வத்தை வணங்கல்
காய்ப்பிப்பார் கனியிருக்கக் காரியத்தை மொக்கும்

565

வெளியிடத்தை நாடாதே வெற்றிடத்தே செல்க
தெளிவான் சிந்தையுன் தேவனிபம் பாவம்
துளியறவே சொல்லியதைத் துடைக்கும்படி வேண்டிக்
களிகொண்டு கதறியமு கரைந்திடுமென் பாவம்

566

அத்தகைய தீயானங்கள் ஆற்றுவது எவ்வா
றைத்தகைய தென்றார்க்கு யேசுகிழைதச் சொன்னார்
பத்தியுன் பரமன்புகழ்ப் பரிசுத்தம் பாடு
நித்தழமே அவராட்சி நிலவிடவே வேண்டு

567

அன்றன்றைத் தேவைதனை அறிந்திருக்கும் பிதாவை
இன்றைக்கு இதுதேவை இனிதீயவா யென்க
என்றைக்கு மெங்கணா மெல்லாப்பவ வினையும்
நன்றாக மன்னிக்க நாவாரத் துதியே

568

பாவத்துக் குழிவீழாப் பாதகத்துப் பரிசைச்
சாவத்திலே சாத்தானைச் சார்ந்திபாது காரும்
ஆவதெல்லா முன்வலிமை ஆதல்லால் மகிழ்மத்
தேவன்நீ என்றேத்தித் தினமாமேன் சொல்க

569

தடுங்கள் திறப்பாரவர் தயைக்கதவு என்றும்
விடிடாது கேளுங்கள் விண்ணப்ப மேற்பார்
திடுத்திபர் விடாதவரைத் தேடுங்கள் கான்பீர்
கட்டாயம் பிதாவுன்னைக் கைவிடாது காப்பார்

570

செய்தபவம் நினைந்தழுது செய்வதுவே செபமாஞ்
செய்யாது இருக்கத்திடன் சேர்ப்பதுவே செபமாம்
செய்யும்வினை செம்மையுறங் செபிப்பதுவே செபமாஞ்
செய்தவற்றை நிவர்த்திசெய்யச் சேவிப்பதே செபமாம்

4. அற்புதம் படலம்

1.அற்புதத்தீன் பொருள் அடங்கள்

571

ஒருநாளுக் ஓளியிருள்போ லொளியுள்ள தேவப்
பெருமாளுக் கிருளாகப் பிறழ்வற்ற சாத்தாற்
கருமாளுக் குலகியற்றக் கணத்திடும்பே ராசை
வருமாற்றால் மண்கார்க்க மனிதவரு வானார்

572

வேதத்தை விரித்துரைக்கும் விளக்கமான செயலின்
போதகத்தைப் புரியாது பொல்லாத சாத்தான்
பாதகத்தீன் பாதத்தீற் பயந்துவிழும் மக்கள்
சாதவெனுங் கூர்தப்பச் சார்வழிகள் சாற்ற

573

வானுறையும் கர்த்தர்தனை வான்நிலத்திற் கானும்
ஆனுமொளிச் சுபராதி அறிந்திடாத மக்கள்
தானுடைய தப்பெண்ணாந் தகர்த்திடவே தயாளன்
மானுடர்தம் மனம்மாற மலர்த்திட்ட செயலாம்

574

அப்காத இயற்கைதனை அடக்குவதும் ஆகா
இடப்களிலே இயற்கைவிதி இறுப்பதுவு இறந்தார்
திப்பெகாண்டு பிழைப்பதுவுந் தீராத பினியார்
முபங்குருபர் பெரும்பாடு முற்றுமுறத் தீர்த்து

575

அற்புதங்கள் செய்துதேவன் அருளாதனை அவனி
நற்புதல்வர் நயந்தறிய நசரேத்தார் போதஞ்
சொற்பெருக்கைப் பெலப்படுத்திச் சோதனைசெய் சாத்தான்
தற்பெருக்கந் தளர்த்திமனந் தளிர்விடவே செய்தார்

576

அற்புதத்தால் ஆச்சரிய மலையாது தேவன்
பொற்பதத்தீன் புனிதமதைப் புவிவாழ்வில் மேலாந்
தற்பரனின் தண்ணீழலைத் தான்டையுந் தீடத்தைக்
கற்பதற்காய்க் காட்டும்வழி காட்டியெனக் கொள்ளே

577

ஆவியனர் தங்கவுள்ளத் தாட்களெனும் மந்தைப்
பாவிகளின் பாரமதைப் பரிந்தேற்றுச் சிலுவை
சாவினையே வெற்றிகொள்ளஞ்சு சர்வவுல காளன்
நாவிலுரை வார்த்தைகளை நம்புதற்காய்ச் செய்தார்

578

பெளதீகத் திரசாயனப் பகுத்தறிவால் மாந்தர்க்
கெளாடத்தால் ஆவிதனி லடைபாவம் போக்க
ஒவ்விராது உள்ளமது உறுத்தமனங் கசிந்து
செவ்வையுறுச் செய்தவிலை சிந்தைகொண்டார் சிறந்தார்

579

அற்புதத்தா லாண்டவரை அறிந்திடா மென்பார்
அற்பங்க வாாசிகளே அற்புதத்தை யல்ல
கற்பனையைக் கடவாது கடவுள்மக ரென்ற
சொற்பதத்தீன் பொருளாகச் சுகங்கொள்ளும் வழியே

580

சொற்பதியா மனத்தீனிலே சோரனாவன் சாத்தான்
உற்பத்தி செயும்பாவ உறும்வுகளே மாய
அற்புதங்க எதன்மேலா மாண்டவரின் கிரியை
அற்புதங்க எவுமனதின் அழக்குக்களைப் போக்கும்

2.அற்புதப் போதனை ஆடங்கன்

581
 தேவன் கலிலியாத் திருஞ்சனத்தின் தீமையற
 ஆவ தான் அருளுறை புகன்றார் அவனியிலே
 பாவ முணர்ந்து பச்சா தாபப் பரிவற்றார்
 தேவ இராட்சியத் திகழ்வது விரைவினிலே வருமென்றார்

582
 நாசரேத் தூரில் நற்சதன் தேவ ஆலயத்தில்
 ஆசரிப் பாக அருளிய வாக்கின் ஆவியென்மேல்
 வாசமே தரித்தீர் வார்த்தை தெளிவிறு வரவுரைக்கத்
 தாசரே விடுதலை தரவுந் தற்பர னெனவிட்டார்

583
 என்றுரை பகரும் ஏச பெருமான் ஏழ்கடவில்
 அன்றவர் நடந்த வதிசயம் பேதுரு ஆய்ந்தறிய
 உன்றனி னருகி ழுற்றிட அருளு மெனவருக
 வென்றிடப் பேதுரு எழுந்து நடந்து ஏகையிலே

584
 நடந்திடு வேளை நம்பிடு மெண்ணாம் நழுவிடவே
 கடந்திடு கால்கள் கடலலை புதையக் காருமென்றான்
 திடந்தர நம்புந் தீராணி யிலாதுநீ திளைப்பதென்ன
 படர்ந்திடு நீரிற் பாதம் பதியா வருகவென்றார்

585
 மலையி லொருநாள் மற்றவர் விடுத்து மதிமிக்க
 அலையின் சீடன் அன்பின் யாக்கோ பானவரை
 நிலையி ஸமைத்து நிரையோளி வதனம் நெடுமாடை
 கலையா வெண்ணோளி காலுங் காட்சிக் கவினுற்றார்

586
 அருகி லெலியா அடியான் மோசே அளவளாவும்
 பெருகுங் காட்சி பெய்தது கண்டு பேதுருவுந்
 தருகுவேன் தங்கிடத் தகுமுனை முன்று தங்குகவேன்
 ருருகும் போது உயர்ந்த மேகம் உரைத்திடுமே

587
 இவரென் குமாரன் இருசெவி மடுத்து என்வார்த்தை
 தவறாற் கேண்மின் தற்பரன் நானே தாரணியில்
 இவரென் சுதனே இணையிலாப் பிரியம் எனக்குண்டு
 அவமாய்ப் போகேல் அம்மஞ்சிப்படி யறைந்ததுவே

588
 வருந்திப் பார வலியைச் சுமப்பீர் வருகவங்கள்
 பெருந்துயர்ச் சுமையைப் பெற்றே சுமப்பேன் பெருமோய்வு
 அருந்தத் தருவேன் அகமோ மென்மை அதிதாழ்வும்
 பொருந்தும் நானிறைப் புத்தீர னுந்துயர் போக்குவனே

589
 இவையுரை யேசு இராய னுடையதை இராயனுக்கும்
 நலையிலாத் தற்பரன் நல்கிய நலத்தை நயந்தவர்க்குங்
 கலையிலாக் கொடையாய்க் கணிந்தே அளிப்பீர் கணப்படுத்து
 உவையே உமக்கு உரைக்கு மூலகுரை யுணர்கவென்றார்

590
 படகினிற் பயணப் பாங்கினி லோயாப் பயங்கரத்துக்
 கடலினிற் புயலாய்க் காற்றது வீசக் கதிதவறத்
 தீமது கொண்மின் திரையது அடங்குந் தெளிமின்னைத்
 தமது யிலாது தண்கரங் காட்டத் தணிந்ததுவே

3. உள்ளேந்த அற்புத் அடங்கன்

591

மக்கள்வெள்ளம் மலைநிரப்ப மனுவாந் தேவன்
 மதியுரையைக் கேட்க வந்தோர் மணலிற் பலவாய்த்
 திக்கெல்லாந் திரண்டிருந்து தேனி னினிய
 திருவாக்கில் மயங்கிருக்க மாலை யான
 மிக்கவர்கள் வசிப்பிடமோ மிகுந்த தூரம்
 மிகுபசியும் மிரட்டிருட்டும் மிடைந்த தாலே
 தக்கவவர் பசிதீர்க்கத் தகுந்த வழியைத்
 தனதுசீர் தன்னிடமே தரவே கேப்பார்

592

சீர்தாங் கண்டதுவோ சிறிதா, மைந்து
 சிந்தாத அப்பங்கள் சிரிரண்டு மீன்கள்
 நாதுவே தீரண்டுளது நாங்க வீதை
 நல்பசியைப் போக்குதற்கு நல்க வாமோ
 தேடரிய வழிசெயினுந் தின்னத் தூசி
 தீரளாதே என்றவரைத் தீரடிவாரும்
 வாட்டகெட வந்தவர்க்கு வழங்க வப்பம்
 வடிவாகப் போதுமிதற் காசி யென்றார்

593

யாரிடமோ விருந்தவதை யாசித் தேற்று
 யாதுயில்லை உள்ளதிலை ஏற்றே னென்றார்
 சேரிட்தி லுள்ளவர்க்காய்ச் செபமே செய்தேன்
 சிந்தாது பந்திவைத்துச் சிலதை மீயும்
 பாரிட்தி லுள்ளவர்க்கே போது மாகப்
 பங்கிட்ட சீர்களே பலவாய்க் கண்டார்
 சீரிட்தது ஓயேசுவருள் சிந்தை கொண்டார்
 செந்தமிழின் சொல்போலச் செழித்தல் விண்டார்

உண்டவர்க ளையாயிர மூற்றுபந்தி மக்கள்
 உண்டுமீதி கண்டகூடை உள்ளபனி ரெண்டே
 கண்டசீர் கர்த்தரிவர் காசினியில் வந்தார்
 கருணையதால் கடும்பசியைக் கழிப்பவரே யென்றார்
 அண்டியவ ரண்மியநான் காயிரவர் தமக்கு
 அடுத்தவோர்நாட் சிலமணும் அப்பமது ஏழும்
 கொண்டுபசி தீர்த்தபினானர் கூடையேற் மிச்சங்
 கொளவாக அருள்புரிந்த குணவானைப் புகழ்ந்தார்

4. அற்புதத் தொகை அடங்கன்

595

சுரங்கொண்டாள் பேதுருவின் சுகமில்லா மாமி
 சுதனங்கு வந்துதொடச் சுரம்நீங்க லானாள்
 கரங்காலகள் திமிருற்ற கடும்பினையை யேச
 கண்டுபவே கொண்டுவந்தார் கலக்குமுந்தன் பாவம்
 பரமனுன்னை மன்னித்தார் பாரிலிந்த மக்கை
 பரவிடநீ நடந்தலைந்து படுக்கைகொண்டு கூறு
 தரமறியார் தற்பரனைத் தானறியப் பாரிற்
 தக்கவிந்தச் செயல்செய்தேன் தானறிமி னென்றார்

அசத்தாவி பிடித்திருந்த அநேகரையே கண்டார்
 அசையாது அவர்முன்னே அமர்ந்திருந்தார் என்னும்
 உசம்பாமல் பிசாக்கள் முமையுறல் விண்டார்
 ஊரவர்கள் முன்னிலையில் ஒட்டியே விட்டார்
 விசம்புநிறை கருமேகம் வியர்ப்பதுபோற் புண்ணால்
 விடுவற்ற குட்டவூல் விதிவற்ற வினையார்
 பசுமெனிப் பரமசதன் பாரிலுந்தன் சித்தம்
 பாங்கியை மீட்குமெனப் பரிதனித்து அழுதார்

597

சித்தமுண்டு சுத்தமுறு செல்கவுந்தன கொடையைச்
செலுத்துகவுன் ஆசாரியச் செம்மல்லுன் னென்றார்
இத்தகைய அசுத்தாவி இணைந்தவேறு ஒருவன்
இயேசுவினை எரிச்சலுடன் இங்கேயேன் வந்தாய்
முத்துவத்தின் தேவசதன் முறைமைநா னரிவேன்
முற்றுமெனை விட்கலும் முழுத்துவமே யென்றான்
சத்தமிடாய் அப்பாலேபோ சாத்தானே நீங்கெனச்
சர்வசத னாணையிடச் சரிக்கமே யுற்றான்

598

கைமைமகள் மகனிறக்கக் காலனையே கடிந்தார்
கணத்துள்ளே மரித்தசுதன் கண்விழித்து உயிர்த்தான்
மையிருளான் சாத்தானின் மதம்பிழித்த விருவர்
மருள்தீர்த்தார் மயக்கும்பேய் மலையேறி யோடு
மெய்மையுற மேய்ப்பந்றி மேலதுவே சார
மேடேறிக் கடலங்குந்து மெலித்தவரை விட்ட
பைமைகடு யவீருமகன் பதைத்திறந்த போது
பயமில்லைத் துயில்கின்றான் படுத்தெழும்பு மென்றார்

599

ஆண்டவனின் வல்லமையா லானவிச் வாச
வந்தகர்க விருவருக்கு மன்பின்விழி திறந்தார்
தண்டற்கரி தானசாத்தான் திக்குவாயி ஓரமைத்
தீயாவி கொண்டவனைத் திகழப்பேச வைத்தார்
வேண்டியே கொன்னைவாய் வேறுகெவிடன் கெவியுள்
விரல்வைத்து அதிலுமிழந்து வேண்டியெத்தா வென்றார்
தூண்டிவிட்ட பாவலர்போற் தொடர்ந்துவாய் கனிந்தார்
துதியிற்றித் தேவனருட் தொகைபாடு நின்றார்

600

பார்த்திமேயு எனுங்குருடன் பார்வையற வெந்தன்
பார்புகழுந் தாவீதீன் பாலகணே யென்னைச்
சர்வவல்ல நீர்தொட்டுச் சகம்பார்த்து விழிக்கக்
சத்தமிட அவன்விழியிற் சலனத்தை யீந்தார்
கர்வமுற்ற உன்பதின்மர் கடுங்குட்டம் நீங்கக்
கால்விழுந்தான் சமாரியனே கடவுளருள் பெற்றான்
பர்வதத்துப் பரிசேயன் பதைக்கும்நீர்க் கோவை
பரிசுத்த ஒய்வதிலே பரனருளால் விட்டான்

601
நிமிராது நீலம்பார்த்த நெடுநாளின் கூனி

நிமிரவருள் ஒய்வநாள் நிகழ்வதிலே செய்தார்
செமியாத சிந்தனைகள் செய்கின்ற வேதச்
சிறுமதியார் முன்னாகச் செய்தவிந்தச் செயலால்
துமியாது பெருமலையாய்த் தூயர்தம தருளாற்
துயர்நீங்கி நிமிர்ந்தெழுந்து தூயதுதி பாடத்
தமியாராய்த் தவித்தார்கள் தம்பெருமை தங்காத்
தடைவேத பாரகர்கள் தக்கதோவீ தென்றார்

602

சீர்கள் தம்மன்டை சிந்தகினாந்து வந்த
சிறுவனையே சீராக்கக் சிரமப்பட் டொடிந்தார்
தேரரிய வல்லமையைத் தேவுற்றும் யேச
தேவனைப்போற் செயலாற்றுத் திகைத்திடவே யுங்கள்
வேபமது யெனையொத்த வினையாற்றல் மட்டும்
வினையாற்டாய் போனதற்கு விசுவாசக் குறைவே
மேனெனினும் விலகென்றால் மெதுவாக விலகும்
மிகைகடுகு விசுவாச மேனுமூமக் கில்லை

265

5.வீசுவாசச் செயல் ஆடங்கள்

603
இத்தகைய அற்புதத்தின் ஓயல்புகளைக் கடுகு

இம்மியள விசுவாச ஓறைபக்தி யோடு
சித்தமது தூயமையுன் செபஞ்செய்ய வாகுஞ்
செயல்யேச திருப்பாந்தம் செகத்திலுள்ளார் உனர
வித்தகமாய் வினைகாட்ட வினைத்திட்டார் யேச
விரிவான போதனைக்கு விதையாக்கி யிறுமின்
சத்தியத்தை நீலவநாட்டச் சார்ந்திட்டார் சிலுவை
சாத்தானிடு சாவின்சூர் சரிந்ததுவே யதனால்

5.வஞ்சனைப் படலம்

1 பொறாமை ஆடங்கள்

603.அ.

மந்தைபோற் சிந்தியாது மதம்பேஜூம் மூர்
 மத்தியிலே புத்தியுள்ள மதியரைகள் புகன்று
 சிந்தைதனிற் சீர்திருத்தச் செம்மைகளை விடைத்துச்
 சிலநாளுட் செல்வாக்குச் செழிப்புற்ற யேசு
 விந்தையுற மிறையருளால் விதிமுறைகள் தகர்த்து
 வீடேரும் பாதைத்தனை வெளியிடமாய்க் காட்டித்
 தந்தையெனத் தற்பரவைந் தாரணியோர் நம்பத்
 தக்கபணி செய்வதனைத் தாங்காத மூப்பர்

604

கோத்திரத்துப் பரிசேயர் கோடுஞ்சது சேயர்
 கொண்டதனை விட்டிடாத கொள்கையிலா வேதச்
 சாத்திரத்துப் பாரகர்கள் சதிசெய்ய லானார்
 சத்தியத்தைச் சாற்றுகின்ற சற்குணைனை எதிர்த்தார்
 சுத்திரமாய்ப் பழங்கருத்துச் சுற்றிவரல் தன்னைத்
 சுட்டெரிக்கப் புரட்சிசெய்த சுத்தன்செயல் கண்டு
 ஆத்திரமே யற்றுவார் அவனியிலே இவனை
 யாடவிட்டால் அவதிநமக் காகுமென்று நினைத்தார்

605

பத்தாகுப் கற்பணையைப் பகுத்தறிவுக் கேற்பப்
 பகுத்தாய்ந்து உண்மைதெளி பாங்கதனைப் பகன்றார்
 வித்தாகு மிறையன்பு விளைவுறவே மனதின்
 வேதனையில் விரிவாகும் வேதனையிற் கசிந்து
 முத்தாகும் முழுமனத்தால் முதல்வனிடம் செய்த
 முழுப்பாவ மறிக்கையிட்டு முழுமனதாய்த் துதித்தால்
 பித்தாகக் கலக்கும்பலப் பிசாகதரும் பிணரியைப்
 பிரித்துனக்குப் பெரும்வாழ்வுப் பேற்றதனைத் தருவார்

606

நல்லபிதா இறைநமக்கு நல்லதையே மீவார்
 நாமதற்குத் தகுதியுள்ள நானிலத்தா ராதல்
 சொல்லுவதால் மட்டுமல்ல சுத்தமுள்ள செயலாற்
 சொர்க்கத்துக் கெடுத்துப்போம் சொத்துமடே யென்றார்
 வல்லதான இறைபோற்றி வணக்கமது புரிய
 வண்ணக்கர் வழிகாட்டி வழிமறிக்க வேண்டாம்
 கொல்லுவரோ பெற்றபிதா குறைசெய்த மகனைக்
 குவலயத்தி லிவ்வாறெனிற் கோமானாருட் குறைவோ

607

இதுபோலப் பலவரைத்து இறைவன்மேற் பக்தி
 இவ்வுலகோர் கொளும்பாதை இருட்டதனைப் போக்கும்
 முதுவரையை முடியுள்ள மூப்பர்தம் வார்த்தை
 முடிருரை யெனவெறுக்க முனைவானை ஒழிக்கக்
 கதுமெனவே கொதித்தெழுந்தார் காத்திருந்தா விவனாற்
 கருமெல்லாங் கெட்டுவிடுங் காதுமக்கீயார்
 மதுவண்டார் போலமக்கள் மதித்திவனில் மயங்கியெம்
 மானத்தை வாங்குவார்கள் மறையொழுங்கு மாறும்

608

ஆதலினா விவனைநா மழித்தொழிக்க வேண்டும்
 ஆகாத களையானான் ஆணவமே மிக்கான்
 மோதலினா விவனைநாம் முறியுடிக்க முடியா
 மோகமுற்ற மக்கட்தீரள் முரண்டெழுந்து விடுவார்

வேதனையே மதியாது வீழ்நூரைகள் சொன்னான்
வேதவுரை யெல்லாமே விழலாகு மென்றான்
சாதலிடு மென்றிராயன் சபைதனிலே நிறுத்திச்
சாக்காட்டை இவன்பெறவே சாட்சிசொல்வோ மென்றார்

609

ஆலயத்திற் தீரண்பமக்கள் அவர்பின்னாற் செல்ல
ஆத்திரமு மழுக்காறு அவர்மனதி லெழுந்த
ஆலயத்தில் மட்டுழரை யாகமத்தை வெளியில்
லாற்றியதா லதன்மகிழை அழிந்ததுவே யென்றார்
ஆலயத்து விதிநியம் ஆகமத்து நெறிகள்
அனைத்தையும் அலககின்றான் அழிவுயெமக் கென்று
ஆலயத்துப் பாரகர்கள் அகங்களிலே பொறாமை
அனலெவிக்க அரன்சுதனை அழிக்கவெண்ண முற்றார்

2.குழ்ச்சீ ஆடங்கள்

610

சங்கத்தார் யாபேரூர் சரியென்று கண்டார்
சதிசெய்து இராயன்முன் சார்ந்தி கேட்டுப்
பங்கமுறக் கொல்லுவதே பாங்கென்று சொன்னார்
பாமர்கள் தம்மது பழிசுமத்தா ரென்றார்
எங்கவனைப் பிடித்திடலா மெப்படிநாஸ் குற்ற
ஏதுகளைக் காட்டிடலா மெதிர்த்தவனைப் பேச
இங்கேயா ருளாரென் ரியம்பியே குழ்ச்சி
இயற்றிடவே காய்பாவின் இல்லமதிற் சேர்ந்தார்

611

இவ்வாறே விட்டுவிட்டா வியெசன்னும் கத்தி
எங்களையே பதம்பார்க்கு மெதுவரையும் பொறுப்போம்
எவ்வாறோ புளிப்பில்லா தேற்றப்ப முன்னும்
எழிமைசேர் பஸ்காவுக் கிரண்டேநா ஞஞ்சு
தெவவரென நாமவனைத் தீர்க்காது தேவத்
திருவாக்குப் புரட்டன்னத் தேசமக்கள் நம்ப
அவ்வாறே அவனைக்கொல லாகாது பொறுத்து
ஆவனவே செய்வோமென ஆலோசனை செய்தார்

614

காட்டிவிடு முமக்கீய்வோங் கனத்தவெள்ளிக் காச
கணக்கிட்டால் மூப்பதுவாங் கைநிறையத் தருவோம்
தீட்டியவிச் சொற்கேட்டுத் தீவிரித்த யூதாஸ்
தெளிவாகத் திருவருவந் தேர்ந்தறிவீர் வனைந்து
தாட்டுமையாய்ப் பணிவதுபோற் தந்திடுவேன் முத்தம்
தெரியமாய் நீர்பிடித்துத் தாக்கிடலா மென்றான்
மேட்டுமையோர் மெய்சிலிர்த்தார் மேலான வழியை
மேதனியில் மலடிமகன் மெனியதாய் மகிழ்ந்தார்

3. யூதாஸ் காரியோத்தீன் பேராசை ஆடங்கள்

612

சீருக்குட் சிறுமனத்தான் செல்வாக்குப் பெறவே
சிந்தைகொண்ட யூதாசென் செகமிகழுங் காரியோத்
தாலுக்குப் பேசுபை அதிகமிட மனியா
தடக்கிடவே ஆத்திரத்தா வகைக்கொண்டே லாபந்
தேவலுக்காய்த் தேவபகைத் தெவவருடன் சேர்ந்து
தீர்ப்பிடலாம் பொருளோடு தீகழ்பதவி என்று
முடனவன் முழுமுதலை முற்றுமாகத் தொலைக்க
முன்னின்றார் தம்முடனே முயன்றுறவு கொண்டான்

613

பேதுருவென் சீடனுடன் பேதமிலா வருவம்
பெற்றயேசை வேறாகப் பிரித்தறிய முடியார்
சதுருவன் இவர்யேசென் றினாம்பிரிக்க இயலார்
இவனுறவால் எழிதாக இயற்றிடலா மென்று

4. இபேசவீன் முன்மொழிவு ஆடங்கள்

615

பரிசேய ரோருபொழுது பயமறுத்த வெண்ணிப்
பரமசதன் தனையடைந்து பரிவதுபோற் சொன்னார்
தெரிவீரே யேரோது தீர்த்துவிட வபாயந்
தேடுகின்றா னதன்முன்னாற் திரும்பிந் போவாய்
புரிந்துகொள் ளெனயேசு போய்நரிக்குப் புகல்வீர்
புகுந்துள்ள பிசாகுபினி போக்காம் லேகேன்
எரிமரண முன்றாம்நாள் எழுந்திடுவேன் எந்த
எழிற்தீர்க்க ஏருசலையின் எப்புறத்தே யிறந்தார்

616

மறந்திடீர் மறைச்சான்று மகளெனக்கு விலக்கோ
 மற்றொருநாள் சீடரிடம் மக்களெனை யாராய்
 அறத்தேர்ந்தா ரறையுமென அன்புடைய பேதுரு
 அண்ணலுமை ஆவியுள்ள ஆண்டவரின் சீவன்
 பிறந்தவருக் குமாரனெனப் பேதுருவே யுந்தன்
 பெருங்கல்லி லென்சபையைப் பிழையறவே நிறுவித்
 திறவுகோலுன் கரத்தேநான் திகழ்ந்திடவே தருவேன்
 திறந்திடுநற் பரலோகத் திறப்பதுவே யாகும்

617

அதுமுதலாய் அவர்க்காகு மாபத்தைக் கூறி
 அவமானப் பாடுற்று அடக்கத்தி லுமிர்த்து
 புதுவிதமாய் மூன்றாம்நாள் புன்சாவைமுறித்துப்
 போடுவேன்நா னெனக்கெட்ட பேதுருவுங் கொதித்து
 எதுவிதமு மாகாது எதிர்த்திடுவே னென்று
 இயம்பிடவே சாத்தானே எதையோநீ நினைத்தாய்
 முதுமுதல்வன் தனக்குரிய முடிவுகளை விட்டு
 முடியாத மனுவழியில் முயலுகின்றா யென்றார்

618

எனப்புகன்ற இயேசுபரன் ஏழ்மையுள்ள பெண்ணாள்
 ஏந்திவந்த நளதயில் மெற்றுவென்னைப் பரணி
 கனக்கவர் சிரசினிலே கனிவுடனே பூசக்
 கண்டசீடர் கொண்டழலைக் கண்ணலுற்றிது வெந்தன்
 மனநிலைமை வெளிப்பாடு மரணமதன் வருகை
 மங்கையிவள் மணத்தயில் மலர்ச்சியினா லுணர்க
 தனக்காக வல்லவிவள் தாரணிக்குத் தெரியத்
 தானமிட்ட தகையிதனைத் தானரிமி னென்றார்

619

மனுக்குமரன் மனிதராலே மரணமதைத் தழுவி
 மரித்தபின்ன ரூயிர்த்தெழுந்து மலர்ந்துமுன்றாம் நாளில்
 தனுவம்பாய்த் தந்தையிடம் தாவியேழுந் துயர்தல்
 தாரணியோர் தானறிவார் தக்கவேது இன்றி
 இனுமிராயன் பாரக்கை இரட்சகர்மேல் வைப்பர்
 இகழ்ந்துவரைத்து வாரினாலே இறுக்கியவர் புடைப்பர்
 பனுவலினா விவையெல்லாம் பகர்ந்ததீர்க்கர் மொழிகள்
 பாரதிலே நிறைவேறும் பாருமென்று சொன்னார்

5. எருசலைப் புலம்ப லடங்கள்

620

இவ்வாறு முன்னாலே இறப்பதனை யுணர்த்தி
 இயம்பியனவ பலவாகு மிறப்பின்பின் ஜுமிர்ப்பு
 செவ்வாறு ஆகுமெனச் சென்றவிட மெல்லாஞ்
 சிந்தைகொள மக்களுக்குச் செப்பியது மெரிசல்
 எவ்வாறு ஆகுமென எடுத்துமுன்னர் தீர்க்கம்
 ஏற்றமுற நிறைவேறு மெந்தாஞ் மிலாது
 அவ்வாறு அகிலமதில் ஆய்போன பின்னர்
 ஆண்டவனால் மாத்திரமே ஆழுமிர்த்த வென்றார்

621

எடுத்துக்கொளப் படும்நாட்கள் எதிரேவர இயேசு
 எருசலைக்கு ஏகுதற்கு எண்ணரியந்துப் பக்கம்
 தொடுத்துமுகத் திருப்பினார் தூதாகச் சீடைரத்
 தொடர்ந்துவரத் தங்குமிடந் துலக்குமென விடுத்தார்
 அடுத்தவுடன் சமாரியர்கள் அதுவியலா தென்ன
 அனல்போலக் கொதித்தெழுந்த அனைவருமே வெகுண்டு
 தடுத்தழிப்போ மெனவருந் தக்கதொரு பவனி
 தான்நடத்தத் தகைக்கழுதை தருகவெனாச் சொன்னார்

622

கழுதைமறி மீதமர்ந்து கர்த்தர்ச்சதன் பவனி
 கவின்செய்து தீர்க்கருரை கணப்படுத்த லானார்
 தொழுதுமக்கள் உலிவக்கிளை தொட்டைசக்க ஆயை
 துயதாகத் தொபர்பாதை துலக்கழற விரித்துப்
 பழுதில்லாத் தாவீதின் பாலனுக்கு மகிழமைப்
 பாட்டிசைத்து வோசன்னாப் பாரெங்குர் சொன்னார்
 அழுதவரும் எரிசலையே அழுங்காலம் விரையும்
 அழிவாயுன் கல்லிடிந்து அதற்கய்யோ வென்றார்

1.பாரீசுத்தாவீப் பருவம்

(பவலினை மீட்புப் புரட்சி)

ஆகச் செய்யுள் 1194

பருவங்கள் 2 சுருக்கங்கள் 6 படலங்கள் 30
 அடங்கன்கள் 150

முதலாவது பரமபிதாப் பருவமும்
 இரண்டாவது பரம சுதன் பருவமும் முற்றிற்று

1.கரட்டுக் கொடுத்த படலம்

பலீயாகி உயிரீந்து
சுருக்கம்

1கடைசிப் போசனை
அடங்கன்

1

புளிப்பில்லா தப்பமுண்ணும் புனிதப் பஸ்காப்
பொழுதினிலே புசிப்பதற்குப் பொருத்த மான
இழிவில்லா வோரிடத்தை இயற்று தற்கு
இவ்விடத்தே விட்டேகி யிலவாந் தண்ணீர்
வெளியிடத்தே மொண்டுடுத்து வீட்டிற் கேரும்
வேலையாட் பின்தொடர்ந்து விரைந்து சென்று
தெளிவாக என்வரவு தெரியச் சொல்லித்
தேர்ந்திடுசீ ரவுவில்லந் திருவிருந் துண்போம்

2

அந்திவரும் போதினிலே அங்கு யேசு
அமர்ந்திருந்து பன்னிரண்டு அணையுஞ் சீபர்
சந்திக்கு மந்தவேளை சதியார் கையிற்
சரியாக எணையறியச் சார்ந்து சுட்டு
சிந்தையுளான் இங்கிருக்குஞ் சீடருள்ளே
சிறுமனத்தாற் சீர்றறுக் கிறிய நன்மை
வந்துவிடு மெனவெண்ணீ வழியை விட்டு
வஞ்சகத்தா லெணக்காட்டி வதைக்கச் செய்வான்

3

அப்போது ஆரவாரித் தலறி யெழுந்
தனைவருமே அவன்யாரென் றறியிற் கூறும்
இப்போதே உடல்பிழந்து இயமன் கையில்
இட்டிடுவோ மெனவெகுண்ட இதயத் தாரை
தப்புகளைப் புரியுமந்தத் தனவான் நம்முட்
தானுள்ளான் பசக்காவை தன்னு ஞஞ்சு
உப்புகின்றான் உள்ளத்தி வூங்க ஞுள்ளே
உறவாடு மவனுக்கு உலகத் தய்யோ

4

எனக்கேட்ட அவர்களஞ்சி யேசு ஜயா
என்மனது கொதிக்கின்ற தெனையோ சொன்னீர்
மனந்திறந்து கூறுமென்ன மக்கா எய்யோ
மானிலத்திற் பிறந்திப்பான் மதிக்க லாமே
கனக்குறைவாய்ப் பிறந்திட்டான் காட்டிக் கொடுத்துக்
காசுகொள்ளு மளவுக்குக் கசட னானான்
தனந்தேநுந் தன்னலத்தான் தகையீ தென்றார்
தாவிவந்து யுதாவுந் தானோ வென்றான்

5

தம்முட்தாந் துப்பறியத் தர்க்க மிட
தாழாண்மை மிகக்சீர் தளர்ந்து போக
எம்மெருமான் எடுத்தவப்ப மேந்திப் பிட்டு
எல்லார்க்குங் கொடுத்ததுவே யெந்தன் தேகந்
தெம்புதர வல்லதிது தீராட்சைப் பானம்
தீரிருத்தம் பாவிக்காய்த் தேடிச் சிந்தும்
வெம்பாதீர் வேளையிது வெறுக்கும் பாவம்
வெடியிழ்த்தும் விருந்தாகும் விதந்து உண்ணும்

6

எந்தன்யிதா இராட்சியத்தி வென்னுடன் நீங்கள்
ஏற்றிந்தப் பானத்தை ஏந்து மட்டும்
சிந்தையிலு மறந்துண்ணச் சிறிதள வேலுஞ்
சிந்தித்திடே னென்றயேசு சீர்தம்முள்
எந்தவொருவ னிச்சகத்தி வேற்ற மிக்கான்
எனவிளக்கச சிறியவனா யேற்ற வொருவன்
பந்தியினி லிருக்கின்றவன் பாரிற் பெரியோன்
பண்பாகு மென்றவரும் பகர்த்திட டாரே

2. ஓலீவெ மலை ஆடங்கள்

7

துதிசெய்து தந்தையடி தொழுது பாடித்
துணையாக ஓலிவமலை தூயன் செல்ல
அதிவழியிற் மேய்ப்பனவன் அடிக்கப் பட்டு
அவன்மந்தை சிதறுமென்ற அருளுந் தீர்க்கர்
விதியுரையை விரிவுரைத்து விடியு மூன்னே
விழுவீர்கள் இறநிவீர் விண்ணின் தேவன்
பதியிர்த்துப் போய்விடுவார் பாரு மென்னப்
பதைத்தெழுந்து பேதுருவம் பணைத்துச் சொன்னான்

8

யீழந்திடேன்நா னெப்போதும் விரும்பி யும்மை
விடியுமட்டு மல்லவென்றுன் விசவா சியாக
வாழ்ந்திடுவேன் என்னயேசு வாயின் வார்த்தை
வன்னெந்தசர் தம்முன்னே வரையா தென்னன
அழந்துசேவற் கூவழுதல் அவமாய் மூன்று
ஒந்தவை மறுதலிப்பா யறையே வென்னத்
தாழ்ந்தவன்நான் மரித்தாலுந் தலைவா யுமையெத்
தருணத்திலும் மறுதலியேன் தளரேன் என்றான்

9

சீர்களில் பேதுருவஞ் செபத்தே யானின்
செல்வர்கள் யாக்கோடு சீர்யோ வானென்
சூழுவர் கெத்தமனே குளிருந் தோட்டம்
குழுமியங்கு சென்றவறைக் குலவ விட்டு
வாடமனந் தனித்துப்பிதா வணங்கி வாழ்த்த
வருகின்ற சாவதனின் வலியைத் தீர்க்கத்
தேவவர் என்பிதாவே திருவின் சித்தந்
திகஞ்கவென் சித்தமல்ல தேவே யென்றார்

10

அப்பாலே சென்றுநிலை மண்ணில் வீழ்ந்து
அப்பனேயிப் பாத்திரமே யகல்வ தானால்
இப்போதே நீங்கட்டும் இறைவா வந்தன்
ஒனியசித்தம் எப்படியோ இயல்வ தாக
தப்பதுவே என்சித்தந் தரவே வேண்டாந்
தற்பரனே யெனவியர்வைத் தாரை யாகி
உப்பரிய விண்தாதன் ஓளிர் வந்து
ஒன்றுக்கு மஞ்சேலென ஓர்மை யீந்தான்

3. காட்டுக் கொடுத்த அடங்கன்

11

ஆவியிலே பெலனிருந்தும் அய்யோ விந்த
அல்லல்தரு முடலமின்று அவல மான
சாவினது துயரமென்னைச் சாடும் வேளை
சற்றுயிழித் திருங்களென்று சார்ந்தோர் தம்மை
நாவிறைக்கக் கேட்டுமவர் நடுநிசி வேளை
நல்லதுயில் கொள்ளலுற்றார் நாதனார் கண்கள்
காவிரிபோற் கரைநிரிக்கக் கவினாந் தோட்டம்
கண்விழிக்கத் துயிலாது கவலை யுற்றார்

12

துயில்கின்ற சீர்களைத் தொபர்ந்து மெழுப்பத்
தொலைதூரம் நடந்திலைத்தார் துயில்வ போன்று
அமில்விளிகள் திறவாது அயர்ந்து தூங்க
அப்பாற்போ யாண்டவரை யாழ்ந்து துதித்து
மிர்பிரியும் வேளையிது யுணரா ரிவர்கள்
உறங்கட்டும் செபியுமென்றே னுணரா ரந்தோ
எயிலில்லா அரண்மனையை எதிர்த்தே யழிக்க
ஏங்குகுபவர் வந்துவிட்டார் எழுமின் னென்றார்

13

குழிருளிற் சுற்றிவரச் சுடருந் தீபஞ்
சுழன்றெரிய வாங்காங்கு குழ்ச்சி செய்வோர்
ஊழ்கணிக்க வந்தாரிதோ உறக்கந் தீர்மின்
ஊழமேபோல வெனைக்காட்ட வறுதி பூண்ட
தாழ்ந்தவனும் அணைத்தென்னைத் தருவான் முத்தம்
தாங்கலர்கள் பிழித்தென்னைத் தவிக்கச் செய்வார்
வீழ்ந்துவிடோ மென்றீர்கள் வீரப் பேச்சே
வீணான விரைகின்றார் விழிமி னென்றார்

14

தடுமாற்ற முற்றவருந் தவிக்கும் வேளை
தடையஞ்செய் யூதாசந் தட்சணை யாகத்
திடுமெனவே ரபிவாழகவென் திருவே யென்று
திருட்டெண்ணை முத்தமது தீர வீந்தான்
விடுவாய்ந் எதற்காக விதனைச் செய்தாய்
விதிமுறைகள் மாறாது விழல தாகப்
படுமென்று கூறுகையிற் பாய்ந்து கையைப்
பற்றினார் முப்பர்களின் படைஞர் தாமே

தேவும்மால் முடியாது திகைத்த தேனோ
திருப்பாகத் திருடனைப்போற் தீரள வந்து
வாடவெனப் பிடித்திழுத்து வலித்த தேனோ
வாவென்றால் வந்திருப்பே னரியீ ரென்றான்

4,கைதீயான அடங்கன்

15

வந்தவர்கள் வழங்காதார் வார்த்தைப் படியே
வாளீடி தடிதண்டு வளைந்த பாசம்
நொந்தடிக்கக் கொண்டுவந்தார் துழைந்து யேசை
நோகவே பிடித்திழுத்தார் நுவல லாகாப்
பந்தமுற்றுப் பார்த்தசீன் பாய்ந்து முப்பன்
படையொருவன் செயியறவே பதைக்க வெட்டத்
தொந்தரவு வேண்பாம்பொறுந் தொடரே விந்தத்
தாய்மையிலாக் காரியத்தாற் தொல்லை போமோ

16

கிறித்ததனைக் கண்ணுற்றார் கிரியை செய்யுங்
கேதமிசை பிதாவெனனைக் கீழே போடார்
மறித்திடவே பலதூதர் மகனைக் காக்க
மனமுவந்து அனுப்பிடுங்கால் மறையின் கூற்று
குறித்தெங்கே நிறைவேறுங் கொள்ளேல் கோபங்
குத்தமுந்தன் பட்டயத்தைக் குதித்து வீசேல்
அறிந்திடுவேப் பட்டயத்தை அழிக்க வேறு
அக்கிரமப் பட்டயம் அகிலத் துண்டாம்

17

சீட்ரெல்லாஞ் சிதறியோடச் சினந்த முப்பர்
செயல்ரெல்லாஞ் திரண்டவரின் சிவந்த மேனி
ஆடழி யாதவாறு அமர்த்த யேசு
ஆலயத்தி லங்கிங்கு அலைந்தே னப்போ

5,பேதுரு மறுதலீத்த அடங்கன்

18

பிடித்தவர்கள் காய்பாவெனும் பிரதமன் முன்னாற்
பிய்த்திழுத்து நிறுத்தினார்கள் பேதுரு வங்கே
துடித்தெழுந்து துயருடனே தொப்பந்து சென்றான்
தொலைவினிலே நின்றிட்டான் தொல்லைக் குள்ளான்
அடியனோந் என்றொருபெண் அவனைக் கேட்டாள்
அய்யயோ நானரியேன் அவனை யென்றான்
துடியிடையாள் வேறொராறுத்தி தொடிந்து வந்து
தூயனுந்தன் தோழனன்றோ தொப்பந்தி டாயோ

19

நானரியேன் நசரேத்தான் நாமழு மறியேன்
நல்லகதை சொன்னாயென நவின்றிட்டா னாணை
வானரிய வந்தசதன் வாதனைப் போதில்
வந்தபலர் நீர்யேசுடன் வாழ்ந்தவ னென்றார்
யானரியேன் இதுவண்மை யாரதுவோ வேறாள்
யாங்கனுமே கண்டறியேன் நம்பிடு கவென்றான்
ஊனிடனிவன் மற்றறியேன் மறைமே வாணை
மறுதலித்துக் கூறவார் மறைப்பதோ நீயும்

20

பேசுகின்றாய் அவர்போலப் பேச்சே ஒத்துப்
 பெரும்பாலு இருக்கையிலே பிறழ்த வேணோ
 ஏசுகின்றாய் ஏசுவுக்கு என்று கேட்க
 என்னளதீது இவனைநான் ஏற்கே என்று
 கூசுகின்ற நாத்திக்கக் குழரிச் சொல்லக்
 கூவிற்றுக் கோழியது குழமந்தான் பேதுரு
 ஏசுசொன்ன படிமுன்று ஏற்ற நேரம்
 ஏற்காது மறுதலித்து எவியா னானான்

21

பக்குவமாய்ப் பரமசுதன் பார்த்தா ரிதனைப்
 பரிதவித்துப் பேதுருவும் பயந்து நின்றான்
 கொக்கரக்கோ எனச்சேவல் கூவு முன்னர்
 குறித்தென்னை முத்தடவை குள்ள மாக
 எக்காலும் மறுதவிப்பா யென்று சொன்னேன்
 ஏற்கவில்லை என்றாலும் எனது வார்த்தை
 முக்காலும் நடக்குமென்ப போலே பார்க்க
 முகங்கொடுக்க முடியாது முனிந்து போனான்

2.குற்றச் சாட்டுப் படலம்

1.பாரீகாச ஆடங்கள்

22

கைப்பற்றிக் கண்ணிறுக்கிக் கட்டி முடிக்
 கரம்முறுக்கிக் கடிந்துதன்னிக் காலா ஸெற்றி
 மெய்ப்பற்றி மிதித்தபின்னர் மெதுவாய்க் கிள்ளி
 மேனியிலே மிரட்சியுற மேலே யேறி
 கைப்பறுவே இவைசெய்து வலியை மீந்தார்
 வரிசையாய்க் சொல்லுமென வார்த்தை கொட்டி
 நைப்புற்று நல்த்தார்கள் நாதா போதா
 நானிலத்து இராசாவென நகைத்துச் சொன்னார்

23

ஶானவா னென்கிறாய் நல்ல திதனை
 ஶானத்தீன் திருப்பினால் நவில்க செய்தார்
 அனமட்டும் ஆரென்று ஆலோ சித்தறை
 ஃல்லாவிடில் ஆளவனை அடையா எஞ்செய்

மோனமாக விருந்தால்ந் மூட்டா எாவாய்
முக்காலு முணராத முனிவ ரென்பார்
வானத்தின் மகனேயுணை வம்பு செய்தார்
வழங்காதா னென்பார்கள் வாயைத் திறப்பாய்

2.குற்றங் குறை தேட்டங்கள்

²⁴
களவெடுத்தார் கொலைசெய்தார் காமங் கொண்ட
கன்னியின் கற்பழித்தார் கசட ரானார்
அளவாக வித்தகையோர்க் அளிக்குந் தண்டம்
ஆகாது அதன்மேலும் ஆக்கிணை மிக்க
உளவாக யிருப்பினதை உயர்ந்த சிலுவை
உறுத்திடவே உவலுக்கு உபய மாக
வளங்குவதே முறமையது வாய்த் திடவே
வளமான குற்றங்காண் வழியைக் காண்போம்

²⁵
சொன்னானிவன் சொன்னவற்றைச் சொல்லும் வேளை
சோர்வுபல் தோன்றிற்றுச் சொல்ல வாற்றோம்
முன்னானிவன் மொழிந்தவற்றுள் முரணைக் கண்டோம்
முற்றுமது குற்றமென முனிந்து கொண்டோம்
இன்னவைகள் செய்தானென இயம்பச் சான்று
இப்போது காண்கில்லோம் இசைந்த சாட்சி
பின்னமுறச் சொல்லிடாது பிழையைச் செய்தான்
பித்தனிவன் எனநம்பப் பிறிதே துசெய்வோம்

3.குற்றங் காணாக் கூற்று அடங்கள்

²⁶
ஆயத்தப் படுத்திவைத்த அறியார் வந்தார்
அதுசொன்னா னிதுசொன்னா னாத்திரங் கொள்ள
சயத்தை உருக்கிச் செவி யிட்டாற் போல
இவன்செய்த விடும்புகளை இயம்ப லாமோ
ஆயத்தா னுடனினுந்து அப்ப முன்டான்
அசத்தாவி பிடித்தவரை அணைந்து கொண்டான்
மாயத்தால் மந்திரத்தால் மக்கள் சேர்த்து
மறைந்தி பலபுரட்டி மண்ணிற் சொன்னான்

²⁷
எவவெயடுத்துக் கூறினாலு மெடுபட வில்லை
எல்லாமே குற்றமாக வேற்றுக் கொள்ளச்
சபையாலே முடியவில்லை சான்று போதா
சத்தியமே யிவன்பக்கஞ் சாருமென்றார்
கவைகாண முயன்றவர்கள் கவலை யுற்றார்
கசனிவன் தப்பிடுவன் கதிக்க வென்ன
நவவெயன்ன வேறுளது நஞ்ச போன்ற
நக்கும்பிழை காணாராய் நலிந்து நீன்றார்

4. ஆலயத் தபாள்ட ஆடங்கன்

28

அப்போது ஆங்கிருவர் அவைக்கு வந்தார்
ஆண்டவரி னாலயத்தை அழிப்பே னென்றும்
இப்போது இருப்பதுபோ வில்லா திந்த
இறைகோயிற் கல்லெல்லாம் இடித்து வேறாய்த்
தப்பாது பிரிப்பேன்நான் தகர்ப்பேன் மீண்டும்
தரிமுன்று நாட்களுக்குள் தருவேன் கட்டி
எப்போது மிதனையே ஏந்திச் சொன்னான்
ஏற்றிடுக இவன்குற்ற மென்று சொன்னார்

29

இதைக்கேட்ட அவையிருந்த இறைவ னருளான்
இயற்பேரான் நிக்கடதேயு மியம்ப லானான்
அதைக்குற்ற மாகக்கொள லாகா தவரோ
ஆத்மீகக் கருத்ததீலே அறைய லானார்
எதையிடிப்பெ னென்றாரோ ஏசின் தேகம்
என்பதுதான் பொருளாகும் ஏற்றுக் கொள்க
பதைபதைப்பீர் பாரிலிதிற் பழுதே மில்லைப்
பாவமெதும் புரியார்மேற் பரியு மென்றார்

5. ஆறிக்கையிட்ட ஆடங்கன்

30

பிரதான ஆசாரியன் பிறழ்ந்த சாட்சிப்
பேறுகண்டு பெரும்பாலும் பிழைத்த தாலே
உரமில்லா வழக்கிதனை உகந்த தாக
உற்றேற்க முடியாது ஒதுக்கத் தீர்த்துப்
ஸரமாக நின்றயேசைப் பார்த்து இவர்கள்
பகிரங்க மாகப்பல படியாக் குற்றஞ்
ஸரமாகச் சாட்டுகின்றார் சாற்ற வேதுஞ்
சமர்ப்பிக்க விரும்பிடில்நீர் சாற்று மென்றான்

31

இருதடவை இரைந்துரைத்தும் இயேசு ஏதும்
இயம்பாத திடும்பென்று இன்னு மின்னும்
ஒருமுதல்வன் மகன்நீயோ ஒதுக்கிப் பாவ
மொறுக்கின்ற கிறித்துவோ ஒது மெங்கள்
பெருங்கடவுள் மேலாணை பேச மென்றான்
பிதாவிறைவன் நான்கதுனே பிழையை மிட்பேன்
பெருமையுடன் அப்படித்தான் பெம்மான் அருகு
பெற்றிட்ட பேறுடையேன் பெரிதே யென்றார்

தூர்மறையின் சர்வவல்ல சாந்த தேவன்
ஶார்மகனா மெனவதப்பிய சாற்று மிவனை
பொதுநீதிப் படிதேவப் புரட்டென் தூசணப்
போக்களெனத் தகுமென்று புகல லானான்

3. குற்ற நிருபணப் படலம்

1. காய்பா கண்ட குற்ற அடங்கன்

எரிநெருப்பி லெண்ணொய்யை ஏறிந்த வாறு
எகிறிட்டான் ஏசுவாந் ஏவாள் தன்னைப்
பெரிதும்பிழை செய்வித்துப் பேதை யாக்கிப்
பெருமானின் முடிவில்லாப் பின்னும் பாவும்
உரித்தாக்கி வைத்திட்டு உழவும் பாம்பே
உண்மைதனை யுன்வாயா லுழநி விட்டாய்
கரியையுன் முகத்தினிலே கவிழ்த்துப் பூசிக்
காரியத்தைக் கீடுத்துவிட்டாய் கடவுள் நீயோ

33

இதுவேதான் இவன்மீது இருக்குங் குற்றம்
இனிவேறு குற்றங்கள் இடவோ வேண்டும்
மதுவுண்டான் போலவுரை மயக்க முற்று
மதங்கொண்டு சொல்லவில்லை மறுக்க வேலா

2. சேவகர் அடங்கன்

34
காய்பாவின் கடுஷ்கோபங் கண்டார் முப்பர்
கட்டாயம் மரணத்தை காணப் போகும்
மாய்மாலக் காரணிவன் மமதை யூற்ற
மடியுமிவன் மஹாவினோடு மார்க்கந் தப்பும்
நாய்போல வலைந்திந்த நாட்டங் கொண்டார்
நனின்றபின்னர் யேசுதனை நரகர் போன்ற
தீய்செயல்செய் சேவகரின் திறத்தில் விட்டார்
திருடனைப்போல் தெருவினிலே தெருப்பிச் சென்றார்

35

துப்பினார்கள் முகத்தினிலே தூய னாரைத்
துட்டினனத் தூசித்துத் தூற்றி னார்கள்
அப்பினார்கள் அழுக்கெல்லாம் ஆட்சி செய்யும்
அரசனுக்கு அபிடேக மாக வென்று
உப்பிடவே உடலத்தினில் உலைத்ததா ருன்னால்
உலகத்தார் கெட்டாரென உறுத்திச் சொன்னார்
எப்படித்தா னிறைமகனாய் ஏற்போ மென்று
என்னினார்கள் துள்ளினார்கள் ஏறிந்தார் வானில்

41

ஏன்றவ ரேசின ரேற்கொண்டா வார்த்தை எலாழுரைத்தார்
கொன்றிடத் தீர்ப்புகள் கொண்டவ ராகக் குதித்தெழுந்து
நன்றார நாதன் நடைதடி மாற நலித்திழுத்துச்
சென்றனர் தேசத் சீர்ப்பதி பிலாத்தின் செயல்மனைக்கே

3.குற்றப் பவனீ அடங்கன்

36

காய்பா விடுத்த கட்டளைக் கிணங்கக் கருணையிலாப்
பாய்வார் படித்தும் பாதகச் செயலாற் படிந்தொடுங்கிச்
சாய்வார் இயேக சரிப்பார் மூப்பரோ சரித்திடுங்கால்
மாய்மா வெனவே மண்ணினிற் புரட்டி மதர்த்தனரே

37

கைகளைக் கட்டிக் கால்களை விரட்டிக் கடும்பகைஞர்
மெய்யென வெண்ணிர் மேதகு இயேகவை மெலிந்திழுத்து
ஜய்கோ என்றுமே அல்ல செய்திபா தறிவுரைகள்
செய்தவர் தன்னைச் செகத்தி லிப்படிச் செகுத்தனரே

38

கள்ளவர் கொலைஞர் கசர் காமராய்க் கணித்தவரை
உள்ளங் கொதிக்க உணரா ருமிழு உதைத்திழுத்து
வள்ளந் தறைவிட வாங்கி யிழுத்து வரைகடலிற்
தள்ளல் போலவே தயாளன் தனையே தலைத்தனரே

39

மூப்பர் சூழ்ந்தீடு மூர்க்கர் மூரண்டிட முதல்வன் சதன்
காப்பாய்க் கையிடு காவலர் கரங்கள் கடிந்திழுக்கக்
கோப்பாய் யிழுத்துக் குனித்து நிமிர்த்திக் குவலயத்துள்
ஆப்பே யித்து அழிக்க அதட்டி அவமதித்தே

40

குனிய நிமிர்த்திக் கொடுமை புரிவார் கொதித்துறைத்து
குனிமே ஒன்னை யிறைமக னென்றுமே இயம்புவையோ
குனிவாய் தீற்து கசடைதக் கூறிக் கடவள்மொழி
தனியாக் கற்பனை தகர்த்து ஏறிதல் தனித்திடுமே

4.பிலாத்து அடங்கன்

42

தேசத்தை யாழும் வல்லோன் திகழிறை ஹராய னாட்சி
வாசத்தார் வழங்கும் வரிகள் வாங்கிட வளங்கேர் நாட்டுப்
பாசத்தை வளர்க்கப் பரிந்து பாலனம் பண்ணித் தெவ்வர்
நாசத்தைப் போக்க நாட்டை நலிவறக் காக்க வென்றே

43

மிரித்திடும் பகுதி யாளப் பிரதம் ஆசாரி யென்னுந்
தரித்தவர் செயலைப் பார்க்கத் தகுவலி புடையார் தம்மைத்
தெரித்திடு நாமந் தேசத் திசைபதி எனவே குட்டி
மிரித்திடு நாடு ஒன்றாய் வினைசெய வணைத்துக் காத்தான்

44

நாட்டிடை நடக்குந் தீய நடப்பினன் மூப்ப ரோடு
ஶாட்சிகள் கண்டு ஆய்ந்து சரிந்திபா நீதி சொல்லி
ஆப்பிடை மேய்ப்போ னாக ஆசாரி மாருக் குள்ளே
வேட்டிடு பிரதானி யாகும் விதிழுரை காப்பானாக

45

பிரதம மூப்பர் தன்னாற் பிழைத்திடும் நீதி யென்றால்
பரக்கவே அலசி யாய்ந்து பாதக மில்லாத் தீர்ப்பு
தரவென அதிபதி யாரின் தகுமுறைக் கவனங் காண
கரமது மாற்றி யன்னான் கையளித் திடுவா னன்றே

46

வலிகொண் மனித வன்மை வாய்மை யிலங்கும் வள்ளற் புலிநிகர் போரிர் போனாற் புறமது காட்டான் நீதி பலியிடா தாய்ந்து சத்தியப் பாதையில் பலவரத் தாங்கி நலிவற நடத்தும் நாயன் நட்பினன் பிலாத்தா மென்பர்

47

ஏரோ தென்பான் மன்னன் இறைவை மாட்சி சொல்லப் பாரோர் போற்ற வாட்சிப் பாலனத் தூண்தாக பேரோன் பிலாத்துச் சென்னன் பெருமனச் செம்மல் வாக்குச் சீரோ னென்பான் முன்னே செலுத்தியே வந்தார் யேசை

5.பிலாத்துவீன் வீசாரணை ஆடங்கள்

48

சபைதனி விழுத்து வந்து சலித்திடு மியேச வென்னும் கவவிலாக் கருணை யுள்ளக் கர்த்தரின் சுதனை வைது நவைபல கூறித் தண்டம் நயமுறக் கொடுக்கச் சொல்லி எவவெயலா செய்ய ஸாமோ எல்லாமே இயற்றக் கண்டு

49

கள்ளனைப் போலே யிங்கு கட்டிந்ர் இழுத்து வந்தீர் பிள்ளையா யுள்ள முள்ள பெருமகன் ஏது செய்தான் துள்ளிர் துடியீர் தூற்றித் துண்பமே புரிய வேண்டாம் உள்ளதை யுரையும் நீதி உணர்வது நானே யென்றான்

50

கொலைஞரா இல்லை வேறு கொள்ளள கொடுமை செய்த நிலைஞரா நீங்கள் கட்டி நெடுந்தொலை யிழுத்து வந்தீர் இலைஞரா யிருந்தா விப்போ எதற்குந் ரிறுக்க ஸாரின் விலையிடு அடிமை யாக விதந்துளன் முன்னாற் தந்தீர்

51

கட்டுகள் அகற்றும் நீதி கணித்திட முன்னா விவர்கு டிட்புண் ணாற்று மேற்ற இன்னுணை வளியும் இளைத்துப் பட்டிடு துயரந் தீரப் படுக்கவே விட்ட பின்பு டிட்டு மெந்தன் முன்னே இம்மெனா விலகு மென்றான்

52

ஸுர்க்க மடைந்தார் யேசை முடிந்திடு முடிச்சை நீக்கி ப் பார்க்கவே பரிந்தார் போலப் பலமுற விடுத்துத் தள்ளித் தீர்க்கமாம் முடிவு தேடித் திரும்புவும் பிலாத்தின் முன்னே சூர்க்கவே முடியா தடங்கி அமைதியாய் அவையி லிட்பார்

53

ஞப்பரை விழித்து முன்னே முகங்குனிந் துள்ளான் மேலே ஆப்பென அடித்துச் சாட்டும் அறிவுக்காங் குற்றஞ் சொல்வீர் நோப்பியை யுண்டார் போலத் துரோகியாய்த் தொலைத்துத் தீர்க்கக் காப்பியம் பாட வேண்டாங் கணித்துரை பகரு மென்றான்

54

மக்களுக் காக வென்று மக்களை நலிக்கும் மூப்பர் மக்களை ஏய்க்க யேச மகிப்பைக் குற்றக் கூண்டில் தொக்கவே நிறுத்தி இந்தத் தூர்த்தனும் மக்கள் போற்ற மிக்கவே மாயங் செய்தான் மிடைந்தவை அநேகம் மேலும்

55

மன்னனுக் குரிய இறைவை மதித்திடர் மன்னன் நானே என்னவே யியம்பித் தேவன் ஏந்திடு சுதனாம் வானின் இன்னலைப் போக்குங் கிரியை இயற்றிடும் வலியுள் ஓானாம் சொன்னவை யடங்காக் கோயில் சொற்பத் திலிடிப்பே னென்றான்

56

ஙன்றிடப் பிலாத்து நோக்கி எல்லாங் கேட்டு நீரும் புன்றுமே தெரியா னாக ஒடுங்கியே நிற்ப தேனோ நன்றல வென்றா லிதனை நடுங்கிடேல் எதிர்த்துச் சொல்லும் மன்றலில் கூறா விட்டு மறைப்பதால் நன்மை யுண்டோ

57

போசிடா தியேசைப் பார்த்துப் பேசுவ தில்லை யென்றாற் கூசிடா துரையும் யூதர் குலத்தினர்க் கிராச னாமோ மேசியா தானோ வென்று மேம்பட வரைத்த துண்டோ யோசியு மென்ன யேசும் யோசித் தாமா யென்றார்

58

கூடியே மிருந்த முப்பர் குடிகளாய்க் குழுமி யொன்றாய்த் தேடியே பிடித்து உங்கள் திருச்சபை சேர்த்து விட்டோம் பாடியே தேவன் மேலே படு தூசணங்கள் சொன்னான் கோடிபா துகந்த நீதி கொடுப்பதுப் கடமை யென்றார்

59

குற்றங் காணாப் பிலாத்துமே குறித்திவன் எதுவும் நீதி சற்றுமே பிழைத்தா னில்லைச் சாட்டுகள் போதா நானோ மற்றெதுஞ் செய்த லொண்ணா மன்னவன் ஏரோ தீன்நற் கொற்றமே கொள்க வென்று கொடுத்தனன் தீர்ப்பு மாதே

4.தீர்ப்புப் படலம்

1.ஏரோது அடங்கள்

60

கல்லியா நாட்டா னென்னுங் காரணங் காட்டிப் பிலாத்து வலியுறு ஏரோ தென்னு வழங்கிறை யிராயன் முன்னே நலிவுறு யேசின் மேலே நவையெதுப் காணா னாகி போலிவுறு நீதி நல்கப் போக்கினன் பொறுமை யானை

61

தோப்பலங் கொண்டான் தொல்லை தொடுப்பவர் துவம்சஞ் செய்யும் வாப்பலங் கொண்டான் வலியால் வஞ்சனை நீக்க யானும் ஆப்பலங் கொண்டா னன்பு அறத்துடன் அனைத்து நீதித் கோப்பலங் கொண்டு நாட்டைக் குறையற வாட்சி செய்யும்

62

ஏரோ தென்னும் வேந்த னெருசலை வருதல் கேட்டு பேரோ பாட்சி செய்த மெருமகன் பிலாத்து யேசப் பாரோர் சாட்டுஸ் குற்றப் பத்திரம் பகுதது நீதி சீரோ புயம் வேலாத் தீறனாதை விளக்கிச் சொல்லி

63

வினவியே தீர்க்கு மாறு விநயமாய் விண்ணப் பித்து கனமுறு யேசை மன்னன் கவிஞர்சபைக் கனுப்பி வைத்து மனநிறை வுற்றான் மக்கள் மகிப்பை யிழுத்துச் சேறி தனமுடி தரித்தான் சபையிற் தகைத்துமே தகாத சொன்னார்

64

விவனாரு இடக்கன் தேவ னிடுமொழி மறுக்குந் தீயன் அவனாரு யூத ராசன் அவனிக்கு மன்ன னென்பான் நவமுறு ஏருச விடத்துமு நாளினிற் கட்டு வானாம் பவவினை தீர்க்கும் மீப்பின் பரிசினான் பலவா னெறு

65

மக்களின் மனதை மாயை மறையினால் மாற்று கின்றான் தக்கதோர் மன்ன னாட்சித் தகுதியை மறுக்கு கின்றான் மிக்கதாம் பொய்கள் சொல்லி மீறினான் பத்து நீதி திக்ககெலாந் தீரிந்து வேதந் தீரித்து திருட்டைச் செய்தான்

66

இன்னவை கேட்டு ஏரோ தீராயனும் இயேசைப் பார்த்து அன்னவர் பேச்சைக் கேட்டா யவையெலா முன்னமை தானோ என்னவே யெதுவும் பேசா தெதிர்த்தவை கூறா ராக முன்னவன் முறைத்து யீது முறையல் பேச மென்றான்

67

யேசவைப் பற்றிப் பேசும் எண்ணரு கதைகள் கேட்டும் மாசுறா தவரின் பின்னால் மக்களின் தொர்ச்சி அன்னார் நேசுறச் செய்யும் மகிமை தெரியவும் ஆசை கொண்ட மாசுறப் பொலியும் பொன்னைக் கண்முனோ காண லானான்

68

நீதிமின் புறம்பா யேதும் நினைத்துமே செய்தா னென்று வாட்சி வழிக் னின்றி வழங்கினான் தீர்ப்பு இவனை தீதிலா னாகக் கண்டேன் திரும்பவும் பிலாத்தின் முன்னே நீதிக்கு விட்டே னாக நிறுத்துக ஓன்றே யென்று

69

பிளைஞனா மிருந்தும் யூதர் இராசனா மென்று சொல்லி பிலைவுறு ஆட்சி செய்ய விரும்பினான் பட்டுச் சார்த்தி பிலைவுறு பித்தன் மேலே உமிழுக வென்று எள்ளி பிலைவது போல விட்டுக் காரியம் வேறு பார்த்தான்

50
முன்னர் பகையாய் வாழ்ந்தார் முறித்தனர் பகையை யித்தால்
நன்னய நண்ப ராணார் நாட்டி பதியும் மன்னன்
என்பவ ரொருவ ராணார் யேசுவின் ஓபரி னாலே
மன்னவன் மதிப்பை யேற்று மகிழ்ந்தனன் பிலாத்து தன்னுள்

2. பிலாத்துவீன் தடுமாற்ற வடங்கன்

51
பிலாத்தின்முன் மண்டும் அவரைப் பிணித்தவர் நிறுத்தி ராயன்
கலாபத்தான் கணித்துச் சொன்ன காரணங் காட்டி யேசை
உலாவத்தா ஞுலகில் விட்டா இண்மைக்கு ஊறா மென்று
துலாவென்ன நீதி கோாத் தொகுத்துடு தண்டங் கேட்டார்

52
இயம்பிட்ட இதனைக் கேட்டு கிராயனின் ஆணை யென்று
முயன்றிட்ட மண்டும் யேசை முகமெனும் மலரி வேதுப்
கயமையைக் காணா னாகிக் கற்பனைச் சாட்டே யென்று
பயந்திட்டான் தீர்ப்புச் சொல்லப் பரிசே யராணோர் தம்மை

53
நயந்திட்டு இவன்மே வேதும் நடுநிலை தவறுப் குற்றம்
இயந்திட்ட தெதுவுங் காணேன் இல்லாத தேற்க லாமோ
உயர்ந்திட்ட நீதி யுலகம் முற்றுமே நிலைக்க வேண்டும்
வியந்திட்டே னிவனை நாலும் விடுதலை செய்தே னென்றான்

54
என்றிட்ட பிலாத்தை நோக்கி எல்லாரு மெதிர்த்து ஆர்த்து
நன்றல்ல சொன்னீர் இதனால் நாசமே விளைக்குந் தீயன்
தென்றல்போற் தெளிந்து வீசித் தென்படும் எல்லாந் தீய்க்குங்
கொன்றிட்டு ஒழுக்கத் தக்கான் கொல்லுக விவனை யென்றார்

55
பண்டிகை நாளின் போது பயங்கர வாதி யான
எண்டிகைத் தீயன் மற்று எத்தனா மென்ற பேரைக்
கொண்டவன் பரபாஸ் தன்னைக் கொடுரமே பாரார் தீமை
கண்டிடா வண்ணம் விடுதலை காய்பாவு செய்ய லாகும்

56
இப்படிச் செய்வதானா வியேசவை விடுக்க லாகும்
அப்படிச் செய்யும் போது அங்குள் பரபாஸ் என்னுஞ்
செய்படி வித்தைக் காரச் சீர்கே ஓள்ளான் பாவி
தப்படித் தறுகண் னாணனத் தலைவிடத் தகாதா ரென்றே

57
பொறாவை கொண்டா நிந்தப் பொல்லா முப்பர் தம்முட்
ஏறாவென சமன்று கொல்லுஞ் சுத்தனே யில்லாப் பரபாஸ்
ஏறாதவ னுலுத்த னென்று உண்மை உணர்ந்து யேசை
ஏறாவென விடுக்கச் சித்தம் புகலுவ ரெனவே தேர்ந்தான்
புறாவென விடுக்கச் சித்தம் புகலுவ ரெனவே தேர்ந்தான்

3. பரபாஸ் ஊடங்கன்

58.அ.
ஆர்த்திடும் முப்பர் கூட்டம் அமைதியா யிருக்கக் கேட்டுத்
தீர்த்திடு நீதி யாகத் தீமைகள் செய்து பாவம்
போர்த்திடு பரபாஸ் தன்னைப் புறத்திடல் நன்றோ விந்தப்
பார்த்திபன் யூதர் மன்னாய்ப் பகரணை விடுத்தல் நன்றோ

59
எனவன் வினாவிக் கேட்க எதிர்பா ராத வண்ணங்
கனசனங் கவித்து இயேசைக் கைதீயா யாக்கிக் கொல்லும்
தீணமிதில் வேண்டி நின்றோந் திரும்பவும் உறுத்து கின்றோம்
முனம்பவஞ் செய்த பரபாஸ் முரடனை விடுமென் றார்த்தார்

60
கலகமே முட்டி யாங்கு கடுங்கொலை களவு காமம்
பலதையும் புரிந்த பாவப் பயங்கர வாதிக் கேற்ற
உலகமே போற்று மாறு உற்றவாம் மரணாத் தீர்ப்பு
நலமிலை யிவனை விட்டு நடுவனைக் கொல்லு மென்றார்

61
வஞ்சனை கொண்ட மக்கள் வருந்துய ரறியா ராகி
நெஞ்சதீற் கொண்டார் யேசை நெரித்துமே கொல்ல வன்மம்
மிஞ்சினார் ரெந்த னெண்ணம் மிடைந்தது எந்தன் புத்தி
அஞ்சிடா தீதனைத் தீர்க்க ஆவதுஅறியா தானான்

5. அவமானப் படுத்தல் அடங்கள்

4. இரத்தப்படி அடங்கள்

81

எதுவிதமுங் கிறித்துதனை யில்லா தொழிக்க
எல்லாரு மேகோபித்து இரெந்து சொல்லப்
பொதுமக்கள் தமைத்தாண்டிப் புரட்சி செய்து
பொங்கியேழப் பிலாத்துமனம் பொருமி யெதனைப்
புதுவிதமாய்ப் புரிந்துடிமென் புழங்கிக் கண்ட
புதுக்கருத்தைத் தன்னில்லாள் புரிந்து சொன்ன
முதுக்கனவு தானுரைத்து மூர்த்தி மீது
முட்டுகுற்றம் வீணைன்று முழங்கிச் சொன்னான்

82

கொடியோனிற் கொடுரேனாய்க் குற்றஞ் சாட்டிக்
கொண்டுவந்த இயேசுதனிற் குற்றப் காணா
முடிவாகக் கேட்டுமெந்த மூப்பர் கூட்டம்
முன்சொன்ன முடிவதையே மூட்டிச் சொன்னார்
பிடிவாதந் தனைமறுத்தால் பிழைக்கும் மக்கள்
பெருந்திது செய்வார்கள் பிழைக்கு மாட்சி
படியாத தெனவெண்ணைப் பரபாஸ் விட்டு
பலிச்சிலுவை தனில்யேஷப் பதிக்கக் கேட்டார்

83

குற்றமற்ற வொருவனுக்கு கொலைக்காந் தண்டம்
குறித்திடுவே ஸிரத்தப்படி கொள்ளா வாறு
பற்றறுக்குந் தண்ணீர்கொள் பாத்திரத் துள்ளே
பதைத்தவனுப் பைக்கறுவிப் பாவ மற்றேன்
முற்றாக இதுவியற்ற முனைந்தார் மீது
முடிகவிந்தப் பழியென்று மொழிய மூப்பர்
உற்றாக எம்மேலும் உற்றார் மேலும்
உலகுள்ள வரையுமிது உறைக வென்றார்

84

பரபாஸ் என்றிடும் பாவியை விடுத்துப் பரமசதன்
கரவாய்க் கள்ளனாய்க் கடுங்கொலை புரியுங் காதகனாய்
நரனாய் மதித்தவர் நாசரேத் தூரன் நடச்சிலுவைத்
நரமே தரவே தாங்கொணா மகிழ்வாற் தளித்தனரே

85

தேசப் பதியின் திறவுமிகு கோட்டை திணித்தவரை
பேசப் பழக்கப் பேச்சினா வடிக்கப் பெரும்படைஞர்
பாசக் கமிற்றால் பந்தித் திழுக்கும் பதிபணித்துக்
கூசக் குறுக்கொ கொன்னை கூறியே குழைத்தனரே

86

ஆடை யகற்றி அங்கிச் சிவப்பினை அவர்க்குடுத்திப்
பீடை யுறுத்த பின்னிய மூளையுடி பினைத்தனிந்து
நாடை நிமிர்த்தித் தகாதன பேசித் தகுந்தயுதர்
கேடை நீக்கக் கிளர்ந்திடு இராசனாய்க் கேவிசெய்தே

87

வலது கரத்தில் வழங்கினார் நாணால் வளைதடியை
இலகை யாண்டிடு முறுமும் புலியே உயர்மகிபா
விலக முடியா விருதினைப் பெற்றிட வியன்யூதர்
கலக மடக்கிடுங் கருணைக் கடலே கவின்வாழ்வே

88

என்றே என்னினார் ஏனோ ரெதித்து எதுவஞ் சொலாக்
குன்றே போன்றநற் குணவான் யேசுமன் குதித்துநடம்
நன்றே புரிந்து நடித்து முழங்கால் நடைநடந்து
இன்றே இராசா இளியும் தாட்சி இயற்றுமென்றார்

89

• மிழ்ந்தார் முகத்தி லுறுத்தினார் கோலா லுடுத்தவங்கி
அமிழ்ந்திடப் பழைய ஆடை தரித்து அவமதித்துத்
தமிழின் தகையைத் தடைசெய் யாரியக் தறுகணர்போல்
இமிழ்கொண் டெழுந்து இயேசுவைச் சிலுவைக் கிட்னரே

5.சிலுவைப் படலம்

எருசலையைச் சபித்த ஆடங்கள்

90
சிலுவை தோழினிற் சிரமங் கொடுக்கச் சிவந்தவுடல்
வலுவைத் தாங்கொ வளைந்திடத் தோள்கள் வலியுறுத்த
உலுவைப் படைஞர் உறுத்தீடு வள்ளத் தண்ரவுகெட
நிலுவைக் கடனை நிரைக்கும் நோவை நிலஞ்சமந்தே

91
கல்லும் மூளைங் காலினிற் சிராய்த்திடக் கடும்பவத்தை
வெல்லுஞ் சிலுவை வேலென வேந்தியே விரைந்துவழி
செல்லும் பொழுதினிற் சிக்கிய சீமோன் சிரசிலேற்றிக்
கொல்லுங் கொல்கொதாக் குன்றுய ரிடத்திற் குறுகின்றே

92
அகத்தின் துயரம் அழுகை வடிவி லடக்கவொண்ணா
முகத்தின் திரையென முந்திடுங் கண்ணீர் முத்தொழுகச்
செகத்தின் செல்விகள் சிலுவை சமக்குஞ் சிறுவன்தனை
யுகத்திற் தாங்கிய வதரத் தினரா யுழலவுற்றார்

93
மார்பி வடித்து மனமே மிடிந்து மதியிழந்தச்
சார்பி லாத சற்குணான் தனைக்கொலச் சதிசெய்தார்
யார்கொல் வலவே அறையப் படுமிவ் வழஞ்சிலுவை
மார்பி லேந்தி மடியத் தக்கதென் மனங்கொதித்தார்

94
பின்னாற் தொபர்ந்திடு பிள்ளைக் கனிகளைப் பெற்றவரே
என்னா வழாதி ரெருசலைக் கன்னிகாள் எதிர்நோக்கும்
பொன்னாங் காலப் பொழுதினி வராது புலம்பிடுங்கள்
பின்னா லிணைத்துப் பிரிக்கும் வாழ்வின் பிழைக்கழியின்

95
பிள்ளைப் பாக்கியம் பெறாத மலடி பெருமையுறத்
தள்ளை யாகியுந் தனங்கொடா மாதர் தகுதியாம்
கொள்ளை யாகனிக் குரலே யொலிக்கும் குவலயத்தில்
வெள்ளை யுள்ளாமே விம்மிடும் மெல்லியர் வெதும்புவரே

96
மலைகளே யெம்மை மறைத்திடு மென்று மனங்குழறி
முலைகளே பயனில் முகைத்தீர் வீணைன் முனிந்தெழுந்து
சிலைகளே யானோ சிவஜூக குன்றே சினந்தெமது
தலைகளே தகர்ந்திடத் தாக்கு மென்று தவிப்பீரே

97
பச்சை மரத்தைப் பற்றிடுந் துயரில் படுமெனில்வீண்
மச்சை மரத்து மடிமரம் பட்டிடும் மட்டெதுவோ
விச்சை வழியே வெறுத்துப் புலம்புவீர் விதியிதுவே
பிச்சை புகினும் பிறழ்ந்திடேல் பெருமான் பிணைப்பென்றே

2.சீலுவைப் பொருள் அடங்கன்

98

ஆதியிற் சிலுவை பொல்லா அபாய்ச் சின்ன மாகும்
தீதினிற் புரண்ட பாவித் தீயரைத் தீர்த்தற் காக
நீதியிற் கண்ட நீர்ப்பின் நிறைவற கிரியை ஏற்குஞ்
சேதியின் குறியாய்ச் செகத்தார் செப்பினார் சிந்தை கொள்ளே

99

இதுசெயும் மாந்தர்க் கிந்த இப்ரதருந் தண்ட மீவோம்
உதுநீர் செய்தா லுமக்கு முள்ளதீச் சிலுவை யென்று
முதுமொழி நிகர்த்த தான முத்திரை கண்டு மற்றோர்
அதுசெயா ஸாற்றா வாறே ஆக்கிடும் அறிவ தாமே

100

ஓன்றுடன் ஓன்றை வைத்து ஒட்டிடுந் தரையாஞ் சின்னம்
மன்றுடல் தாங்கத் தக்க மரத்தினாற் சிலுவை செய்வார்
கொள்ளிடா தீதனிற் கடாவிக் கொல்லுவர் மரிக்க முன்பு
குன்றுடல் மரத்தை நட்டுக் கொள்ளுதல் சிலுவை யாமே

101

அறைகுவ ராணி கொண்டு அதன்பினே உயர்ந்த குன்றிற்
கறைபடுந் தீயன் செய்த கசடினை எழுதித் தூக்கி
மறைப்பா தெவருங் காண மலைவிளக் கெனவே வைப்பர்
குறையுள் மாந்தர் கண்டு குற்றமே புரியா ரஞ்சி

102

யாவரு மஞ்சஞ் சின்னம் யாங்கனம் யார்தா னேற்பர்
நாவரா கொல்லக் கேட்க நற்செவி நடுங்கும் காணக்
காவர விரியாக் கண்கள் கடுமையா மிந்தத் தண்டச்
சாவர உடல் மொவ்வாச் சகலரின் சிந்தை யீதே

103
பாவியை யறைந்து கொல்லும் பாரமாஞ் சிலுவை தண்ணிற்
பாவிக்க காகப் பாடு பட்டிடச் சிலுவை தூக்கி
ஞவியை அதனில் விட்டு அற்புத மாகச் செவன்
தாவியே முன்றாம் நாளிற் தானுயிர்த் தெழுந்து சாவின்

104
ஏங்கிடு கூரைச் சாய்க்க ஓன்றினார் கொல்கொதாக் குன்றைத்
தாங்கினார் சிலுவை யேச தள்ளாடிச் சமந்து சென்று
ஏங்கிடு மிரண்டு தீயா ரிருப்பும் சிலுவை கொள்ள
ஞக்கவர் செல்லக் கண்டோ ரழுதநீர் ஆறா யிற்றே

3.சீலுவை சுமந்த அடங்கன்

105

மண்மீதில் வளர்ந்த பாவம் மடித்திட மடியச் செல்லும்
அண்ணலில் னருமை தேர்ந்தோர் அகத்திலே யழுங்க லாணார்
கண்கொண்டு சிலுவை தாங்குங் கர்த்தனைக் காண வாற்றாப்
பெண்மக்கள் பிதற்ற லுற்றார் பிள்ளைகள் கலக்க முற்றார்

106

நாம்வாழ்ந்த காலத் துள்ளே நடந்தவெஞ் சிலுவை யேற்றிற்
தாம் செய்யாத் தவறுக் காகத் தண்ணை பெற்றா ரில்லை
யாம்நேசிக் கண்ற யேச நற்றவன் நமது பாவப்
பாம்பாட்டந் தனிக்கப் பாடு படுகின்றா ரென்றார் முத்தோர்

107

உழிந்திட்டா னொவ்வாத் தெவ்வன் உடுங்கிய தவனி னாட்டம்
உழிந்திட்டா னினிமேல் நாங்க ளாறுத வணை லாணோம்
உழிந்திட்டா ழுயிர்க்குத் தந்தோங் காககள் முப்ப தென்று
உழிந்திட்டா ரிடும்ப ரான இதமிலா முப்பர் கூட்டம்

108
எங்களைத் தொட்டு நோயினின்னலைத் துடைத்த யேசைத்
தொங்கவோ விடுமோ மென்று தொர்ந்தனர் தொண்டர் பின்னாற்
தங்களைச் சிலுவைக் கீழ்தோந் தயாளனை தாரு மென்று
பொங்கிய மக்கள் தம்மைப் போரினர் போகச் செய்தார்

109
தேகத்தின் வலிமை தேங்கித் தெள்ளிய வியர்வை யாக
யோகத்தார் உடலின் செய்கை யொத்ததா யுழன்று வேகப்
பாகத்தைக் கடக்க வாற்றார் பலமணித் துவிகள் போக
நோகத்தான் சிலுவை தூக்கி நொடிந்தீடு நடக்க வூர்ந்தார்

110
கிரத்தத்தில் வெயர்வை சோந்து இளஞ்சிவப் பாறா யோட
அரத்தத்தி வன்பு சேர்ந்து அருளதா மருவி பாய
உரத்தத்தி வுள்ளஞ் செத்தா ருணர்வினி னுறுதி யாட
பரத்தினமன் சதனார் சிலுவைப் பாடதைப் பகரப் போமோ

4.சீலுவைவழி வைத்து அடங்கல்

111
கபாலத் தலப்பேயர் கண்ட விடத்தே கடுகிச் சிலுவை தரையிறக்கித்
துபாதி யற்ற உடலின் வேதனை ஒடுங்கக் கசந்த வொண்காடி
சபாலந் தீர்க்குந் திராட்சைப் பானந் தரத்து வெள்ளைப் போளரசங்
அபாயச் சின்னந் தரிக்க முன்பு அருந்தக் கொடுத்தா ரவர்மறுத்தார்

112
புனியிற் கூடந்த பொறியின் மேலே புனிதன் யேசைப் புடைத்திழுத்துச்
செவியிற் சிவந்த சொற்தீ செறித்துச் சேர்ந்து சேவகர் மூன்தாஞ்
சவியாய்க் கைகளை அகட்டி வைத்துச் சடைந்தா ரிரண்டு சார்பாணி
குனித்துக் கால்களை ஒன்று சேர்த்துக் குத்தினர் குருதி குழறியேழு

113
யேசைவச் சிலுவை மீது ஏற்றிய பின்னர் செய்த
மாசறு செயலை யோர்ந்து மன்னியும் பிதாவே மிவர்கள்
கூசறாச் செய்யுஞ் செயலைக் குறித்தறி யாதா ரானார்
தேசறப் பவத்தி லாழ்ந்தார் திருத்திடு மிவரை யென்றார்

114
வலமிட மாகச் சிலுவை வழங்கினார் மற்று மிரண்டு
கலகமே செய்து வாழ்ந்த கசர்கள் தமக்கு என்றும்
நலமடே சொல்லிச் செய்த நற்சத னருகிற் தொங்கி
யுலகுக் குயர்வு தாழ்வை யுணாத்திடு முருவ மானார்

115
ஒழுகிய விரத்த மோங்கி உயர்ந்தது சிலுவை மூன்று
அழகை பற்கடிப் பாதி அமைதியைக் குலைக்கப் பாவ
விழுகைக் குரிய வீணா விம்மினர் விழிகள் பொங்க
தொழுதனர் யேசை நோக்கித் தயரதைத் துடைக்கச் சொல்லி

116
யுதரின் ஓராசா வென்று யோசனை தாரம் போவோர்
பாதக மறியச் சிரசின் பக்கலில் எழுதி வைத்தார்
வேதனை வழியிற் செல்வோர் விழித்துமே எருசற் கோயில்
தோதிலை யிடிப்பே னென்றாய் தொங்கிறாய் சிலுவை யின்றோ

117
தேவனின் குமார னென்றாய் திருட்ரோ டிரவா டிகின்றாய்
பாவதை மீட்பே னென்றாய் பலியாகுஞ் சிலுவை நீங்கி
சாவதைச் சவாலாய் விட்டுச் சற்றுந் வருக உம்மை
நாவதாற் புகழ்வோம் நம்பி நாடுவோ மும்மை யென்றார்

118
பக்கத்துச் சிலுவை தொங்கிப் பதைத்திடு ஒருவ னெள்ளி
இக்கணாத் தெம்மை யும்மோ டிரட்சியு மென்று நக்கான்
அக்கணா மடுத்த கள்வன் அப்படிச் சொல்லேல் நாமோ
தக்கதைச் செய்தோ மில்லைத் தண்டனைக் குரியோ ராவோம்

119
தீவினை யேதுஞ் செய்யாத் திருமகன் கீவரை யிந்தச்
சாவினை நல்குஞ் சிலுவை தாங்குதல் ஞாய மாமோ
பாவியேன் யுந்த னாட்சிப் பங்கெணக் கீழ் மென்ன
சேவிப்பா யென்னோ மென்று சேர்வாய் பரதி சென்றார்

120

உடுத்திருந் தாடை நீக்கி உரியபஸ் கெடுக்கச் செடு
எடுத்தவர் பிரித்துக் கொண்டார் என்னியே காடி தோய்த்துக்
கொடுத்தனர் குடியுந் தாகங் குறைந்திடு மென்று என்னித்
தொடுத்தனர் சொல்லா மம்பு குழந்திடு யுத்த வீரர்

5 பலீயான ஆடங்கள்

121

சிலுவையி லறைந்த பின்னார் சிந்திய ஹிரத்த வெள்ளம்
பலுகியே ஆறா யோடிப் பாய்ந்திடிப் பரம சதனார்
கலுமெனத் தந்தை கையிற் கலந்திடும் வேளை யாக
வலுவடை அந்த காரம் வளைந்துமே முடிற் றம்மா

122

ஆறிருந் தொன்பான் மணிக்கு ளடைத்ததிவ் வந்த காரம்
சேறியே யேலியேல் சேர்லமா சபத்தா னியென்றார்
மீறியே வந்த வார்த்தை மேவிடுந் தமிழி லென்னைப்
பாறியே கைதான் விட்டாய் பரமனே என்ற பாங்காம்

123

நின்றவர் எலியா தன்னை நிறைத்துமே அழைக்கு கிண்றார்
என்றவர் கென்று காடி எடுத்ததைக் கடவின் காளான்
நன்றெனத் தோய்த்து சந்தார் நல்லது இவனை மீட்க
இன்றினி தெலியா வந்தா லினிதுநாங் காண்போ மென்றார்

124

மெண்டுமோர் தடவை யேச மிகையுற யிதனைக் கூவி
ஆண்டிருந் தாவி விட்டார் ஆலயத் திரைகள் மேலே
தீண்டியே தொடங்கிக் கீழே திடீரெனக் கிழிந்த கண்ணாற்
காண்டிட மலைகள் கணன்ற கல்லறை திறக்க வான

125

தூங்கினார் போலத் தூயோர் துயில்கெட எழுந்து கென்றார்
ஞுங்கள் நகரில் வாழ்ந்தா ரஙனைவருங் காண வானார்
ஏங்கிய பூமி யதிர்ந்து ஒடுங்கிய வொருங்கே நின்று
ஏங்கிய காவ வாளர் எதுவென அறியா ரானார்

125.அ.

குன்றென வயர்ந்த மாடப் குவிந்திடு நகரம் பார்த்தால்
மன்றலும் மண்ணும் பூத்த மண்ணைதாம் மாதர் வாழும்
அன்றிலின் கூட்டை யொத்த அரிவைய ரகங்கள் போரின்
வென்றியில் வாழும் வீரர் விரிமுகாம் வீதி ஆர்த்த

125.ஆ.

சதுரங்கப் பீட மொத்த சதுக்கங்கள் அதனி லோங்கும்
பதுமைகள் பாதை காட்டும் பலகைகள் படரும் வாவிப்
புதுமைகள் புக்டு சாலை புறமகப் பொருளங் காடி
இதுவெலா மசைந்து யேசின் இன்னலைச் செப்ப வுற்ற

125.இ.

ஆடும் அரங்கு அதனை அமர்த்திருத் திதமாய்ப் பார்க்க
முடிபுச் கோளம் போன்ற முட்டிலா மண்ட பங்கள்
ஒடுமீம் ஆறு அதிலே உலவுதற் கான பாலம்
பாடும் பக்தர் கோயில் பாரதின் அசைவால் பாய்ந்த

125.ஈ.

கூலழு முடையுங் கொள்ளக் குவைமணி விற்கும் பாக்கம்
சாலவே சகடம் செல்லும் சாய்விலா நியிர்ந்த பாதை
ஏலவே ஏற்றும் பதாகை ஏற்றத்தை உயர்த்து முச்சிச்
சீலமே அதிர்ந்த நாதன் சிலுவை யேற்ற போதே

125.உ.

காலதிர் புகுந்து கதிரோன் கதிர்களை விரிக்கு மில்லம்
ஓலமா யிரைச்ச லோங்கும் ஒடுங்கிடு நடைகொள் பாதை
பாலனைச் சிலுவை கொள்ளும் பயங்கரங் காணா தாகி
நீலவா னிருளைப் பொங்க நிலத்திடை பெயர்ந்த தாமே

2. உயிர்த்தெழுந்த சுருக்கம்

1. கல்லறைப் படலம்

1. சீலுவைப்பலீ கண்டார் ஆடங்கள்

126

அடித்தபின் ஸிறுக்கி யொடுக்கி அரும்பொறிச் சிலுவை யேற்றிக் குடித்திடக் காடி மீந்து குமைந்திறை சாகும் வேளைத் துடித்திடுப் காட்சி பார்க்கத் தொப்ரதீட வந்த நூற்றுப் படிக்கதி பதியா ரிந்தப் பாங்கினைக் கண்ணாற் கண்டார்

127

மெய்யிவன் தேவ குமாரன் மேதினி காக்க வந்தோன் பொய்யினா விவரைக் கொன்று போட்டாற் தீய ராணோம் அய்யனோ தீதற்கு நானும் அறிவுகெட்ட டுடந்தை யானேன் உய்வில்லை எனக்கே என்று உடலது நடுஇங்க வானான்

128

அன்பினா லுந்தப் பட்டா ரணைவருந் தொப்ரந்து வந்தார் துன்பமே யுருவ மான துப்பராம் போரின் வீரர் மன்பதை யலைகா வண்ணம் மடக்கியே மறிக்க வன்னார் என்செய ஸாகு மென்று ஏக்கமே கொண்டிரங் கினாரே

129

கலிலியோ விருந்து இயேசின் காலிடு பணிக் எாற்ற
வலியுறு ஏள்ளத் தோடு வந்திடு வனிசை மார்கள்
கிலிதரு மிந்தக் காட்சி கிட்டியாத் தூர நின்று
மலிவுறு கண்ணீர் மார்பின் மலைவிழ மயங்கிக் கண்டார்

130

இத்துயர் கண்ட பெண்க வினையிலா ரெண்ணீற் கோடி
அத்தகை மாதருள்ளே அருள்மரி மகத லெனா
நித்திலம் யாக்கோப் யோசேப் நீள்தவத் தாயார் மேரி
புத்திரன் செபுத்தே யானின் புனிதத் தாய் என்பா ராமே

131

அன்புளங் கரைந்து கண்ணி ஸாஸ்ரெனப் பெருகி யோடித்
துன்புல் நணைக்கத் தாயர் துடிப்பதைக் கண்டார் விம்மி
யென்பெலா மிடிய மேலும் இதய மிளக்க மூற்று
இன்புறு உருவ தான தியல்பதா மானார் என்போம்

132

பெருகிய விரத்த வெள்ளப் பெய்மழை யாற்றில் வெய்யோன்
உருகிய கதிர்கள் பாய்ந்து உருவது அந்தி வானம்
பருகிய சிவந்த பானம் படிந்தது பாரிற் பாவங்
கருகிய தென்ன விரவு கவிழ்ந்திருள் கடுகிற் ராமே

2.இயேசுவீன் உடலைப் பெற்ற ஆடங்கள்

133

சிந்திய விரத்தம் வானிற் செந்திறப் போர்வை போர்க்க
வந்தது சாயங் காலம் வளர்ந்தது துக்க மெங்கும்
நொந்தனர் மாந்த ரெல்லாம் நொடிந்தது பாவச் சாவ
தந்திரச் சாத்தா னாட்சி தாங்கிய மூப்ப ரோய்ந்தார்

134
பணப்பலச் செல்வன் யோசேப் பரிவுறு அரிமத் தூரான்
குணத்தினிற் குன்று கொள்கை கொண்டவன் நீதி மானாம்
கணத்திலுந் தண்மை மாறாக் கண்ணியங் கொண்டான் கர்த்தர்
மணத்திடு வருகை காக்கும் மனத்தினா னங்கு வந்தான்

135

பிலாத்துவின் சபைக்குப் போனான் பிரிவுறாத் திட்டதை ஏந்தி
பிலாத்துவின் முன்னே யோங்கிப் பிரிந்திடு யேசின் தேகம்
பிலாத்துவே தருக வென்ன பினைத்திடு மாவி நீக்கம்
பிலாத்தவை ஆய்ந்து பின்னர் பெற்றிப் பணித்தா னம்மா

3.இயேசுவை ஆடக்கஞ் செய்த ஆடங்கள்

136

வானிலே பறந்து வளைந்து நெழிந்து
வந்து சிறந்தவோர் வணப்பட்டம்
நானிலை தகைக்குந் தருநு வறுந்து
நளர்ந்து விழுந்தோர் தருவினிலே
போனிலை கண்டு புவியெலுஞ் சிலுவைப்
பறுத்தே தேவன் புடையண்டு
ஒன்றிலை கண்டு அரிமத்து ஊரான்
அகற்றி யடக்க வந்தனனோ

137

நடிய வெண்மலர் சூரியன் வெப்பச்
நட்டினாற் கருகீச் சுருண்டதுபோல்
ஶாடியே தொங்கிடும் வள்ளலைச் சிலுவை
வளர்மர மிறக்கி வளர்த்தினரே

ஆடிய வலைகள் அமைதி யற்ற
அசைந்தகல் மேக மசைவற்ற
ஓடிய தென்ற லோயக் கணவும்
ஒழிந்தது எனவா யுலகுற்றே

138

அடங்கிய தென்ன அமைதி நிலவ
அண்ணலை மூடிய அருங்கறைசேர்
தடங்களைத் துடைத்தத் தளிரைத் வெள்ளைத்
தகுந்துணி கொண்டு தான்மூடி
விடங்களாம் பாவம் விட்டகல் செயற்காய்
வியனிலந் துறந்தார் மேனியினை
அடங்கிடக் கல்லறை அடக்கி யவரை
அகற்றா திருக்கக் கல்லிட்டார்

139

ஆறாம் நாளுள் அகில மாக்கிய
ஆண்டவ ரஞ்சள அறிந்துவாழப்
பேறா மோய்வநாட் பிறக்கு முன்னாட்
பெய்தார் கல்லறைப் பெட்டகத்தே
சுறா மீச னிறவார் மரித்து
எழுவார் முன்றாம் நாளென்று
தேறார் போகத் தெளிந்து நம்பினோர்
தட்டே யுற்றுக் காத்திருந்தார்

4.கெல்லைறைக் காவெல் ஆடங்கன்

140

பிரதான ஆசாரியர் பிலாத்தின் முன்னே
பிறழாது மூப்புருடன் பிணைந்து வந்து
பிரதான காரியத்தைப் பிழைக்க விட்டோம்
பிழைப்பேன்நான் முன்றாம் நாள் பிரேதந் தீர்ப்பேன்
பிரதான மிச்செய்தி பிழையா தென்னப்
பின்தொடருஞ் சிட்டுப் பிரித்துச் சென்று
பிரதான மாகவச்சொல் பிதற்ற வில்லைப்
பேசியது உண்மையெனப் பேய்க்காட் உவாரே

141

முன்றாம் நா ஞமிர்ப்பேனை மொழிந்த வார்த்தை
முடிந்துவிட்டால் முகங்கொடுக்க முடியா தென்று
ஆன்றோராய் நடிக்குமந்த அற்ப மூப்பர்
ஆம்வழிகள் தேயனார் அடியார் தேகந்
தோன்றாது எடுத்தெங்கோ தொலைத்து விட்டாற்
தூயவனா யாக்கிடுவார் தூற்றி னோரும்
சான்றாகச் சாட்சிசொல்வார் சரிந்தோம் நாங்கள்
சரியான காவல்தனாற் சடைப்போ மென்றார்

142

கேட்பிலாத் தீதையேற்றுக் கேடு நீக்கக்
கேடயழ மீட்டிகளுங் கொண்ட வீரர்
நீட்டியேகண் மூடிடாது நின்று காவல்
நினைவாக முன்றுநாள் நிலைக்கு மட்டும்

காட்டிடையுங் கல்லறையின் கனத்த வாசற்
கதவிடையுங் காவலரை நிறுத்தி வைத்தான்
முட்டுங்கல் வாசலிலே முத்திரை யிட்டு
முழுநேரங் கண்கணிக்க மொழிந்து நின்றான்

2. யுதரஸ் கரரியோத்தன் படலம்

5 சீடர்களீன் எதீர்பார்ப்பு ஆடங்கள்

1.களீகொண்ட ஆடங்கள்

143

நம்பிக்கை விசுவாசம் நட்டு நெஞ்சில்
நலமான போதனையை நாடுஞ் சீடர்
வெம்பிட்டார் வேதனையின் விளைவால் வெந்தார்
வெளியேறிப் போவதற்கும் விரும்பா ராணார்
கும்பிட்டார் குருசினிலே மரித்த தேவன்
குவலயத்துப் பவவினையைக் குருதி தன்னால்
தெழுப்புடி மீட்டிடுவார் தேச மெங்குந்
திருவார்த்தை பரப்பிடுவாந் திரண்டே யென்றார்

144

உம்வருகை நிசமென்று உறுதி யற்றோம்
உடல்தளிர்த்து உயிர்மலர்ந்து உலகில் மீண்டும்
எம்முன்னே வருஞ்சிரென எழுச்சி கொண்டோம்
ஏற்றுள்ளோம் ஏக்கமற்றோம் என்ற பக்தி
தம்முன்னே தரித்தவராய்த் தவத்தைச் செய்தார்
தளராத நம்பிக்கை தந்த சிலுவை
செம்பாவும் போக்குக்கின்ற சின்ன மாகச்
செகத்தினிலே காத்திருந்து செபமே செய்தார்

145

முப்பதுவெண் காசுகளை முடித்தோர் பையில்
முன்வைத்து முதலாளி மூற்று மாணேன்
அப்போதுந் தனவானா மெதிர்க்க யாரும்
எனக்கில்லை எதிரியாக விருந்த யேசைத்
தப்பாது காட்டில்லேன் தண்டனை யாகத்
தந்திடுவார் சிறைவாசந் தவிப்பார் சீடர்
அப்போது எனைமதித்து அனைத்துஞ் செய்யும்
அதிகார மெனக்குளதை அறிந்து கொள்வார்

146

மனைகொள்வேன் மலர்த்தோட்டம் மலிய வைப்பேன்
மனையாள மனையானும் மக்கட் பேறும்
தனையாள்வேன் முப்பரவைத் தலைவனோடே
தைரியமாய்த் தர்க்கிக்குந் தலைகமை பூண்பேன்
எனையெவரும் மதித்திடுவார் எந்தன் நல்ல
ஏமாற்றச் செயலுக்காய் ஏரோ திராயன்
புனைவான்றுடி புரிந்தென்னைப் புகழ்வான் பிலாத்துப்
பூமாலை காய்பாவும் பூட்டு மென்றான்

2.துள்பங்கள்டு துடித்த அடங்கள்

147

நயந்தவிவன் தண்ணாலே நலியும் யேசு
நடத்துகின்ற நடத்தைகண்டு நகைக்கச் சென்றான்
பயந்தவிவன் பார்ப்பதற்காய்ப் பரிந்த கூடப்ப
பக்கவிலே நின்றங்கே பார்த்த காட்சி
கயந்தவரைக் கழியுகொண்டு கட்டி மிழுத்துக்
கைகொட்டிப் பரிகசித்து காறித் துப்ப
வியந்திவனும் மேல்சிலிர்த்து விண்ணனின் குமாரன்
வியர்வையுனை குருதிசிந்தும் விதத்தைக் கண்டான்

148

நடைளர் நடந்தயர்ந்தான் நம்பி வாழ்ந்த
நசரேத்தின் நற்பாலன் நடத்தல் போல
உடையதிர் உள்ளகளைக்க ஊர்ந்த யேசின்
உவமையாய் உழன்றுவைந்து ஊன முற்றான்
கடையேனைக்க கண்டுமிழ்ந்து கொன்று என்னைக்
கரியாக்காக் கருணையானைக் காட்டித் தீர்த்தேன்
படைஞ்செல்லாம் பகைக்கின்றார் பாவம் போக்கும்
பரமனையே பகைத்திட்ட பாவியே னென்றான்

149

கண்முடிக் கண்டகாட்சி கண்ணி மகனின்
கவலைமுகங் கணவுகளும் கடிய துன்பப்
பண்பாரும் பாடுகளின் பதைப்ப தாகும்
பருகிடவோ பருக்குதற்கோ பதைக்குந் தாகம்
மண்மீது போக்குதற்கோ மனித ரில்லை
மாற்றானைப் போலவவர் மறவர் கையில்
எண்ணாற்ற துயருற்றார் ஏச்சம் பேச்சும்
என்னுதலும் எலாங்கண்டு ஏங்கிப் போனான்

3 சீலுவை யேற்றிய செய்தீ கேட்ட அடங்கள்

150

வீட்டுனிலே விரக்தியுற்று விற்றி ருந்து
விரமொழிந் தெல்லாமே விழுவென் றெண்ணிக்
காட்டியதால் கர்த்தரதுயர் கடுகிற் றென்று
கதறிட்டான் கசனாகக் கடிந்து கொண்டான்
வாடமீடிந்தத் துயரவல் வருத்தப் பாதை
வழிச்சென்றார் வார்த்தையினால் வலிய சிலுவை
நீடியதுரச் சேதுகேட்டு நீணவே யற்றான்
நிலம்புரண்டு நெடிதுயிர்த்து நெஞ்சம் வெந்தான்

151

தன்னுடலைச் சிலுவையிலே தாங்குந் துண்பத்
தகையாக வேதனையிற் தவித்தான் ஏங்கி
முன்னுடைமை பெற்றவெள்ளி முப்பது காசின்
முடிச்சுதனைப் பாத்தலுத்து முகத்தைச் சுறித்தான்
என்னுடைமை யேசன்றோ ஏதற்கா யிந்த
எழியிசெய வியற்றிட்டேன் என்ன செய்வேன்
பொன்னுடலங் காப்பதற்குப் போனா லஃது
பொருந்துமோ போடென்ன செய்வே னென்றான்

152

செய்தகுற்றஞ் சிறிதென்று செம்மல் தன்னைச்
செஞ்சோற்றுக் கடன்நினையாக் செய்கை யாலே
அய்யேயா அரக்கர்களின் ஆக்கினைக் கிட்டேன்
அறைசிலுவை அநீதிகளை ஆக்கு மென்று
மெய்யாக நானற்றேன் மெலித்துக் கொல்ல
மேதினியி வவர்குற்றும் மேடே யல்ல
பொய்யர்களின் வஞ்சகமாம் புலியின் வாயிற்
புகுந்தநானோர் புலையனைப் புலம்ப லானான்

4. மனம் நொந்த னடங்கள்

153

தன்தவற்றை உணர்ந்ததினாற் தவிக்க வானான்
தப்பதனைத் திருத்தவொண்ணாத் தருண மான
முன்கிடந்த முடிச்சதனை முறைத்துப் பார்த்து
முனிந்திடான் குனிந்தெடுத்தான் முப்பர் கூட்டந்
தன்னிடத்தைத் தான்டைந்தான் தயையே மில்லீர்
தளர்ந்தமனங் கொண்டவென்னைத் தலைக்கல் லாக்கி
மன்னவனைக் கொலைசெய்ய மடக்கும் மனத்தீர்
மாய்மாலங் காட்டிட்டர் மடைய னானேன்

154

இரத்தப்பழி யேற்கநான் இடரே செய்ய
மிதனைந் ரந்திரே ஏற்றுக் கொள்ளும்
மரத்தீட்ட மனதுடையீர் மனத்தா லும்நான்
மரிமகனைக் கொலைசெய்ய மனத்தே னல்லேன்
இரத்தமோட ஏதாக விருந்த காசே
இனமழிக்கும் சுடியாக இருப்பதாக
பரத்தின்முன் பாவியாய்ப் பலியே மிட்டர்
பணமதனை ஏற்பீரனைப் பதைத்துச் சொன்னான்

155

பழியிதனை நாமேற்கோம் பாவஞ்செய்யப்
பணங்கொண்டாய் பாடெல்லாம் பாரி லேற்பாய்
இழிவிதனைச் செய்தபணம் இனிநா மேற்கோம்
இவ்விடத்தை விட்டகவு மெனவே யேசை
அழிவுசெய்யக் காரணமா யமைந்த காசை
ஆலயத்தி வலவர்மடியி வள்ளி யெறிந்தும்
வழியறியான் வந்தவினை வளித்துப் போட
வகையறியான் வாடியுளம் வருந்த லுற்றான்

156.

சிந்தியபால் சிதறுண்டாற் சிறிதெலுஞ் சேராச்
சிந்தியாது செய்தவினை சிலுவை மரத்தில்
நொந்திடவே யேசுதனை நொடிக்கச் செய்த
நோக்கமில்லா திருந்தாலும் நுழைந்த பாவப்
பந்தியிலே படைத்தபண்டம் பகிர வண்டான்
பரிதவித்துப் பயனில்லாப் பாங்கைக் கண்டான்
முந்திவினை வினையாலே முடிக் கொண்ட
முழுப்பாவந் தொலைக்கவழி முயன்றுங் காணான்

157

எரேமயாவென் தீர்க்கருரைக் கேற்ற வாறு
எம்மாலே தியலாமின் பெடுத்துக் கொள்ள
தரமில்லாத வந்நியரைத் தாழ்க்கும் மயானத்
தரைகொள்ள இப்பணமே தக்க தென்று
பரத்திற்குப் பயந்தார்போற் பானை வனையும்
பணகுயவன் நிலங்கொண்டு பாடை சேர்த்தார்
கரங்கழுவிக் கழித்திட்டார் கனத்த பாவங்
கனல் தீர்த்து விடாராய்க் கனவில் வாழ்ந்தார்

5. மனந்தீரும்பிய முதல்மனீத னடங்கள்

158

நிய்செய்த பாவத்தை நீடு நினைந்து
நெஞ்சார மனத்தாபம் நிலைக்கச் செய்து
தீய்மைசெயும் சாத்தானைத் துரத்து வாயேற்
தீகழ்ப்பரத்தின் பாவங்கள் தீர்க்க லாகும்
பேய்ச்சாத்தான் கரம்பாது பிழைத்து வாழின்
பெம்மாளின் பிரசங்கப் பேற்றை நினைத்தேன்
தேய்த்திடவே மனமழுங்கித் தெளிய வானேன்
தெய்வமேறிட் சிழுமென்று தேம்ப லானான்

159

தொங்களிடேன் குருநாதா தூய வடவைத்
 தொபர்ந்திடுவேன் அப்பாதை தொலைக்கப் பாவம்
 எங்கெங்கு மொழித்திடுது மெரியுந் தாபம்
 எப்படிநான் போக்கிடுவேன் யேசு நாதா
 பங்கஞ்செயும் பாவியென்னைப் பாரோர் பார்த்தும்
 பலிகொள்ளார் பழியேற்கப் பயந்து கொல்லார்
 அங்கவர்கள் சிலுவையிலே அறையு முன்னாம்
 அழிப்பேணன் னங்கங்கள் அனைத்து மென்றான்

160

ஒடியோடு ஒதுங்குமிட மொன்றும் காணான்
 ஓளிந்திடுதும் பவத்தின்நிழல் ஒறுக்கக் கண்டான்
 மூடிடுதும் முண்டெழுந்த முனிவைத் தீர்க்க
 முயன்றாலும் முடியாது முதல்வா ஏன்னை
 நாடுவே நற்கதியாம் நரகந் தன்னை
 நானேற்கு முதலுந்தன் நல்ல வார்த்தை
 நான்மன்னித் தேனென்று நவிலக் கேட்டால்
 வாடியவேன் அகங்குளிரும் வருத்தும் பாவ
 வழியகலும் வரந்தாவேன வணங்கிக் கேட்டான்

161

தனித்தவிசம் நாடியங்கு தலைவன் தாளைத்
 தாங்குமாங் கொண்டோனாய்த் தலையைத் தாழ்த்தி
 கனித்தங்களைக் கடுஞ்சிலுவை கட்டித் தொங்கக்
 காலாணேன் எனக்குமது கணிப்ப தாக
 ஓளித்தவரே இயற்றாத இறப்பைக் காண
 இரங்கியறு மவனெழுந்து இருண்ட காவிற்
 நனித்துணிந்தி மரமொன்றில் நான்று கொண்டான்
 நல்லிதயம் பெறும்வழியை நாடு மாண்டான்

162

இயேசுவி னுபதேச மினிதாய்க் கெட்டும்
 இயம்பியவன் மாண்டிடவே இபர்கள் செய்து
 இயேசுகொன்ன படிமனது இடிந்து பாவத்
 திபர்நீங்க இதயத்து ஏறிந்த வொருவன
 இயேகதனைச் சிலுவைக்கு இரையா யீய
 இவ்வுலகி னிருளனுக்கு இனிய செய்து
 இயேசுபரன் தனக்குள்ளே இறந்தான் யுதாஸ்
 இவனேமனந் திரும்பிட இதய னாகும்

3 அவைழறு படலம்

1 மக்களின் பன்றிலை அடங்கள்

163

சொல்லிட்டா னிறைமகனார் சோருஞ் சாவை
 சொற்பத்துள் வென்றிடுவா னாமா மென்றான்
 கல்லிட்டார் கல்வறைக்குக் கதவா யாக்கிக்
 காவலிட்டார் கடும்சிலுவைக் கடுமை தன்னை
 வெல்லும்வழி யற்புதங்கள் விளைப்பா னென்று
 வீணாகக் காத்திருந்தோம் விழலாய்ப் போன
 கொல்லிட்ட முன்றாம்நாள் குதிப்பா னென்றும்
 கொண்டவெண்ணாங் கூப்பமிதைக் குறையாய்ச் சொன்னார்

164

பின்னியாளர் அவரந்தாற் பிழைத்தா ரென்ற
 பிதாமகிமை நாங்கண்டோம் பிதானின் சதனே
 தணியாத தாகழுள்ளோம் தவிப்பு நீங்கத்
 தற்பரனார் முன்றாம்நாள் தானே உயிர்த்துப்
 பணியிடுவார் பார்வருவார் பார்த்து உள்ளம்
 பரவசமே யற்றிடுவோம் பாரு மென்று
 அணியாக அவருறரையை அணிந்த அன்பர்
 அகிலத்திற் காத்திருந்தா ரமைதீயோடு

2.காண்ணிமாளீன் கதறல் அடங்கன்

165

மாவலியான் தனையுதரம் மலரத் தாங்கும் மரியான்
காவலரார் தன்கதனைக் கைது செய்தா ரென்ற
நாவரிக்குஞ் சேதி கேட்டு நடுங்கி விம்மி அழுது
பாவமொன்று மரியாணன் பால னய்யோ வென்றான்

166

ஸுப்பிரஸ்லாஞ் சேர்ந்தொன்றாய் மூயற்சி செய்து குற்றக்
கூப்பிட்டு இராயன்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தித்
தோப்பிடவே சதிசெய்து தொடர்ந்து சிறையி லட்ட
தீப்ப்டார் செய்செயலாற் சிந்தை நொந்துதா ஏழுதான்

167

குறும்பாகவுங் குற்றமேதுங் குழந்தையின்போ தறியான்
எழும்புக்குங் கூடவின்னல் எதுவுஞ் செய்தே யறியான்
அறும்பாவான் பவவினைக்கு அத்தகை யான்செய் குற்றம்
பெறும்பாவி யெந்தனுக்கே பெறத்தருக பெற்றி றப்பேன்

168

சிறைப்பிடித்த செய்தியெந்தன் செவியிற் செந்தி தீய்க்கப்
பறைகெடுத்த பார்வைதனைப் பாசம் வந்தே மறைத்த
நிறைகெடுத்த நீசர்களின் நெறியிலா நீதி தன்னால்
கறைப்பிடிந்தா னென்மகனோ காட்டுக வென்றே யழுதான்

169

பொதுமக்கள் புகழ்ந்துறைத்தார் புகிமக்கள் போற்றி நின்றார்
தீதுகண்டு பொறுக்காத இடுக்கங்களை இயேச தன்னை
ஒதுக்குதற்கு உண்மையிலா ஓராமிரம் பொய்கள் சொல்லிப்
பதுக்குதற்காம் படிகுறியிற் பலியிட்டுப் பார்த்தனரோ

170

எனவேங்கி யழுதிட்டாள் ஏகவின்தாய் இதயமது
முனகுவதைக் காதேற்று முகில்மழையாய்ப் பொழிந்ததுவே
மனமழுத்தப் புல்நுளிகள் மலங்கினபனித் துளிவிட்டு
நனவந்த நற்றாயாள் நசிந்தமுது நலிந்தனனே

3,பீலாத்துவீன் ஆச்ச அடங்கன்

171

சிறைத்துதை யியம்பியது இல்லாத புணைந்து
இடும்புசெய்தா னென்னமுப்ப ரென்னிட்டே தந்தார்
மறைத்துதை மலர்ந்ததலால் மற்றெதுவுமே புரியா
மரிமகண மரணாத்தாய் மடிக்குள்ளே மறைத்தேன்
கறைப்பிடிந்தே னாட்சியிலே கர்த்தர்தன் சதனைக்
கல்லறையிற் கண்துயிலக் கடிந்தனுப்பிக் களித்தேன்
அறைந்தபடி இன்றுயிர்த்தால் ஆட்சியென்ன வெந்தன்
ஆன்மாவிலும் அரும்பாவல் அள்ளியவ னாவேன்

172

கரங்கழுவிற் கடும்பாவுங் கறையுமென் றிருந்தேன்
காணாறாய்க் கழிசிழுவைக் கட்டெளையா ழுயிரைச்
சிரந்தாழ்த்தி விட்டயேச சிவனோடு உயிர்த்தாற்
சினங்கொண்டு மக்கலெண்ணைச் சிதைத்திடுவா றய்யோ
கரவிசெய்து வாழும்நச்சக்க் கருணையிலா ழுயிபர்
கவிழ்ந்தொழியக் கல்வெறிந்து கடுவரெமை மாந்தர்
பரமபித பயந்த சதன் பாரிலிவ ரென்றே
பண்பாடி யாடிடுவார் பாரோடுணைப் பயந்தான்

173

இறந்தவர்கள் எழுந்தகதை இதுவரையு மில்லை
 இயேகவெண்பா ஸிறந்திட்டான் இட்டைத்தோங் குழியில்
 மறந்தவனும் மறுபிறப்பு மண்மீதி ஒற்றால்
 மடித்திடுவேன் ஆவியுரு மறைவாக வெங்கும்
 பறந்தவனும் இப்ரிசெய்தாற் பாய்ந்தவனைக் கிழித்துப்
 படுகுழியிற் போட்டிடுவேன் பயமில்லை யெனக்கே
 இறந்தவர்களை எழுந்தகதை எங்கேனு மில்லை
 இவ்வாறு பிதற்றியந்தப் பிலாத்தேறி யிருந்தான்

4. மூப்பரஞ்சிய அடங்கள்

தலைமைநிலை தவறுமெனத் தவறுகளைச் செய்தோம்
 தயாபரனின் நூதனரத்த தனையனிவன் செயலாற்
 கலைவார்கள் மக்களெங்கள் கருத்தெவ்லா மவரைக்
 கற்பனையி லேமாற்றிக் காலங்கள் கழித்தோம்
 நிலையான மண்ணெடுதி நியாயப்பிர மாண
 நதிகளைத் தகர்த்தெறிய நெஞ்சமது கொதித்தோம்
 வலைப்பட்டார் வாய்த்தெறந்தார் வந்தெழுங்கள் நின்று
 வாதிடவே வழிவகுத்த வஞ்சகளைக் கொன்றோம்

175

வரிவரியா யாகமத்தை வாதிட்டா வெங்கள்
 வழிவழியாம் வரிசையெலாம் வறிதாகு மென்றே
 சரிசரியாய் இவனையென்ற சத்துராதி யாக்கிச்
 சதிசெய்து கொன்றிட்டோம் சந்தேக மெதற்கு
 உயிரிழுங்காம் நாவின்று உயிர்த்திடவோ மெண்டும்
 உடல்பிரிந்த உயிரொன்றால் உலகிலெங்கு நடந்த
 அரிதாக விதுநந்தால் ஆவிகொள்வார் மக்க
 ளானாலும் நடவாதென் ராறுதலை யடைந்தார்

5.காலைகாண் அடங்கள்

176

கல்லறையி லிட்டக்கிக் கழிந்தநாட்கள் முன்றும்
 அல்லும்பக வார்வழற்றா ரணைவருக்கும் முன்று
 வல்லயுக மாக்கழிந்த வரவுபார்த்த காலை
 நல்லதின மாக்கழிய நாடிவந்த புனிமேல்

177

இருங்குழந்த முன்றுதனம் இரிந்தோட யிரவி
 திருவொளியின் தேரோட்டித் திகழவந்து கிழக்கு
 நிருபணன்னைக் கதிர்பரப்பி நிறைந்தமல ரெழுப்பிக்
 கருப்புமற்ற கணியுதிர்த்துக் கடவுச்சக் நின்றான்

326

178

கதிரவனாற் துயில்துறந்த காகமதன் கரைவால்
 அதியிரவு போனதென அகங்குளிர்ந்த வள்ளும்
 நதிமகளின் சலவப்பில் நாணவிடை நுழைந்து
 விதியறிய விரைவதுபோல் விண்ணெழுந்து பறந்த

179

சாத்தானின் சாயலிருள் சரிந்திழியப் பாவம்
 நீத்தானின் இதயத்தின் நிலையாத்துக் கதிர்கள்
 சாத்தாடக் குவியிரவு குலைந்தோட வலகம்
 பாத்ததுவே பகல்ளைப் பரிதிமகட் காலை

180

தினங்தோறும் புதுச்செய்தி தெரிக்குந்தினத் தாள்போற்
 தினகரனின் வரவின்று தெளிக்குமிறைச் சதனார்
 முனாஞ்சொன்ன மூன்றாம்நாள் முடிவமிர்ப்பு என்று
 கனவுற்றார் கண்விழிக்கக் காலைமகள் வந்தாள்

4.கல்லறைப் படலம்

1.அடக்கத் தொழுங்கு அடங்கன்

181

சிலுவைப் பலியினிற் சேவனை விட்டிடுஞ் செழும்மேனி
பழுக்டும் பாவப் பழமெனும் மரணப் பயம் நீக்க
உலுத்தர் மனத்தி ஓள்ளுற விரைந்த வியர்பாவம்
எலுத்தின் குகைபோ வென்றிடுஞ் கல்லறை எதிர்கொண்டார்

328

182

காவலர் கதன்திலும் கல்லறைப் புறத்திலும் கடுங்காவல்
ஏவலை விணைக்க ஏற்றிடுஞ் சிலுவை எடுத்தொதுக்க
ஆவலாற் துவழு மாயிர் மான்மா அழுதுவிம்ம
பூவள மூடப் புகுந்திடு யேகைப் புறமெடுத்தே

183

பூசிடப் பரிமளப் பூவின் கைலம் புண்ணகந்தம்
ஷாசிடு மூலக வடலிற் தூவி யுறைபளிபோற்
பேசிடு வெண்மைப் பிசிதமே விழைக்கப் பிண்டமதிற்
தேசிடத் தேவித் தேக மடக்கிடத் திரண்டனரே

184

உய்வுநா ஜொழிந்து ஓன்றிடும் வாரத் தொழுகுழுதற்
தாய்வுநாட் தொடக்கந் தன்னிற் கல்லறை யடைவாசல்
ஆய்வுறக் காத்து ஆங்கே நின்றவ ரதிகாருஞ்
சாய்வுறா நிலையிற் சடல மடக்கிடச் சார்ந்தனரே

185

மலர்கள் விரிய மதுவணுங் தேவீ மனம்மகிழ்ந்து
நலமா யுண்ணை நண்ணுத லொப்ப நாடினாரிற்
திலக மொத்திடு திருமதி மூவர் திருச்சதனாம்
உலக நாதனை ஒப்பெடுத் தடக்க வவந்தனரே

186

மகத வேனா மரியானும் மகவாய் யாக்கோப் பீந்தவனும்
அகத்திற் தாய்மை அடைமரியும் அவருடன் சலேபிமன் னாரணைங்குஞ்
செகத்தின் உயிர்ப்பின் சீர்காணச் சென்றா ருள்ளே சீர்த்தையுடன்
சகத்தோ டியேசு சடர்விடுச் சுவர்க்க மின்வா ரெனமதித்தார்

187

மூவ ரிவர்கள் வந்துற்று மூடிய கல்லறை திறப்பதற்கு
யாவர் வருவா ரெனப்பார்த்து யாரு மில்லாக் காரணத்தால்
ஆவல் மிகவே கல்லறைசத்து அகற்ற வெண்ணிறி அடைவாசல்
மேவ வந்தார் மினிரிடையார் மின்னல் மூன்று ஓன்றியதாம்

188

கையிற் பரிமளச் சகர்ந்த வர்க்கம் கண்ணிற் கவலைக் கடலடக்கம்
மெய்யிற் சிலிர்ப்புப் பயப்படு மெல்லத் துடிக்கு மிதயத்துடன்
தெய்வ நினைப்பிற் தியானித்த திகைப்பைக் காட்டுந் திருவதனம்
அய்யோ வென்று அவற்றம் அனைத்திவை உருவா யாங்கிருந்தார்

192

ழுமி யதிர்ந்த புலமதிர்ந்த பொங்குப் கலவுந் தானதிர்ந்த
நேமி யொளிர் விண்ணனருந்து நேயக்கதீர்க்கரம் நீலம்பாய்ந்த
சேமித் தடைத்த பெருங்கல்மேற் சிரித்தவண்ணச் சிலையாகச்
சாமித் தூதன் சாய்ந்திருந்து சாற்றும் மொழியைச் செவிமடுத்தார்

193

மின்ன ஸாக அவன்மேனி மிளிரிப் பூண்ட நீளாடை
துண்ணப் பெய்த வெண்பனியாத் தூவி யுறைந்த மழையாக
உன்னி வானத் திருந்துவந்தா னுருட்டி விட்டான் கல்லறையின்
சின்ன வாசற் திறக்கவதிற் சிங்கா தனமாய் அமர்ந்திருந்தான்

194

வண்ணமெழ வடிவழற்று வந்திருந்த தூதனையே
கண்ணுற்ற காவலர்கள் கதிகலங்கிக் கலனரிந்தார்
பெண்ணுவ ரேந்திருந்த பெருங்கந்தப் பொருள்விடுத்தார்
அண்ணாலுடற் காணாதவ ராதங்கப் பாடுற்றார்

195

வியர்த்திட்டார் மெய்சிலிர்த்தார் விசித்தழுது விம்மிட்டார்
பயந்திட்டார் பதைப்புடனே பாரரியாக் காட்சிகண்பார்
வியந்திட்டார் விழைப்புற்றார் விண்தூதன் விரித்துரைத்த
நயந்திட்ட நல்வார்த்தை நம்புதற்கு நடுங்கிட்டார்

196

புன்னைகேசேர் வானத்தான் புகன்றிட்டான் பொறுத்திடுங்கள்
என்னைந் ரந்நியனா யெண்ணைறக கல்லறையின்
முன்னாரிட்ட தேவசதன் முடிந்தவு விங்கில்லை
அன்னவரோ வழிர்த்தெழுந்து அகன்றதனை யறிமினென்றான்

197

வாருங்கள் வைத்தவிடம் வறிதாக வெறுமையற்ற
பாருங்கள் பரமமகன் பரிந்தன்று மொழிந்ததனைத்
தேருங்கள் உயிர்த்தெழுந்தார் தெவியுங்கள் சந்தேகம்
நீருங்கள் மனந்தேறி நிட்சயமாய்க் கண்டைமைன்

189

மலர்ந்த மரையின் மலரிராப்ப மடையத் திறந்த கல்லறையை
பலருங் காண முதலவர்கள் பார்த்தார் கண்ணை நம்பாராய்
உலகப் பாவஞ் சம்பானி னுடல மங்கே யில்லாத
நிலவும் வெறுமை நெடுமுச்சாய் நெரித்துத் தம்நிலை நிறுத்திட்டார்

190

கற்க எம்பாற் தள்ளுண்ட கடவுட் குமர னுடல்மறைந்த
புற்கள் மணவிற் புதையிடகள் புறத்தே காணார் போயெவரும்
நற்பரன் யேசை அகற்றியதின் நடுகல் வெதுவு மில்லாத
அற்புதங் கண்டு அஞ்சிநெஞ்சம் ஆதுரங் கொண்டு அதிர்ந்தனரால்

191

பத்துத் தீங்கள் பார்கமந்து பாலவீன்ற கருவறைபோற்
முத்துப் பவள மொழிகுண்ற முதல்வள் யேச முச்சின்றிச்
செதைதா ரென்று கல்லறையிற் சேமஞ் செய்தார் அதுவில்லாப்
புத்தம் புதிதாய்ப் புளிதமுற்றுப் போன இடத்தைக் கண்ணுற்றார்

3. உயிர்த்தெழுந்த வசந்த அடங்கன்

198

கவலறையிற் கர்த்தருபற் காணாதார் வான்தாதன்
நல்லவுரை கேட்வெந்து நண்ணியங்கு பார்த்தபோ
தீவையை ரிறந்தவுடல் இருந்தவிடம் தெரியாது
சொல்லாமற் பறையாமற் சோரமிட்ட தாரென்றார்

199

யாருக்காய்த் தேடுகின்றீர் யாகமாஞ் சிலுவையிலே
நீருற்றாய்க் குருதிசிந்தி நின்றவருக் கோவென்றான்
பாருற்று விறந்தபரன் பாவமற வயிர்த்திட்டார்
சீருற்ற விச்சேதி செப்புகவே யெங்குமென்றான்

200

சொன்னபடி முன்றாம்நாள் சொர்க்கமக ஞுயிர்த்திட்டார்
என்னவவர் சீட்ருக்கு எடுத்துரைக்கத் தாமதியீர்
அன்னையெனும் யேசுவரன் அபைந்திட்டார் கவிலேயா
பின்தொப்பு நிரங்கு பெம்மானைக் கண்டிடுவீர்

201

பயத்தோடும் பணிவோடும் பார்த்தவற்றைப் பிறர்க்குறரத்தார்
செயத்தோடு உயிர்த்தெழுந்த செய்தியைச் சீடர்கட்டு
நயத்தோடு நவின்றிட்டார் நாடிவந்த பேதுருவும்
வியப்போடு கல்லறையில் வெறுந்துணியைக் கண்ணுற்றான்

202

நம்புதற்கு அயிசெய்தி நாபறியச் சொன்னபோது
செம்புதங்க மாக்கிமாச் சித்துவித்தை என்றார்சிலர்
நம்பிடலாம் நாதனுரை நடந்தேற வயிர்த்திட்டார்
கும்பிடலாங் குருவானார் குவலயத்தி லென்றார்சிலர்

203

குளிரபர்ந்த பனிநிலத்திற் குறுகிநின்ற வில்லி
குழுறியெழுந் துடற்பெருக்கிக் குவலயத்திற் துள்ளித்
தளிரெழுநன் தண்பெழுந்து தாங்கிவந்து மூகையை
தறைபிழுந்து தாவிமணற தாங்சிதற வோங்கி
அளிமுரல் மலர்ந்துமிசை ஆடுதென்றற் காற்றில்
அவைங்க மணம்பரப்பி அழகதனைப் பெருக்கி
களிததும்புங் கள்ளோந்திக் கருவண்டை அழைக்குங்
கரந்திருந்த தெங்கேயெனக் காணபோர்கள் வியப்பர்

204

கார்காலக் குளிர்வாட்டக் காய்ந்துலர்ந்த இலைகள்
கருமண்ணுவான் மண்ணாகக் கலந்துரமாய் மாற
வேர்கொண்ட மரம்நிலத்தில் வேறாகித் தலைகீழ்
விரிந்துமண்ணுவும் புதைத்திட்ட விகற்பமாய்த் தோன்ற
நீர்காணாச் செடியாக நிர்வாணங் கொண்டு
நீடுபனி நெருப்பாலே நிழலெரிக்க ஏதிந்த
நார்மரங்கள் எல்லாமே நறுமலைச் சொரிந்து
நறவேற்றித் தளிருட்டி நல்மானம் மறைத்த

205

அறிவென்னும் முதிர்ச்சியது அணைகடந்து பெருக
அதையாக்கும் முயற்சியனல் அவர்முடியை யருக்க
செறிகின்ற வழக்கையெனச் செழுமரங்க ளெல்லாஞ்
செங்களியை ஈந்தளித்துச் செயலொடுங்கி வாடச்
நெறித்ததளிர் கிளையேறி நிலமெங்கும் போர்க்க
நிலமெழுந்த புல்வெல்லாம் நிரைவகுத்து ஆட
மூறியாது மரமெங்கும் மூன்பல்லாய் மூகைகள்
மூளைத்ததபோல் முகங்காட்டி முறுவல்தனை விளைத்த

206

வசந்தமெனும் மாதவளும் வண்ணமல ரேந்தி
 வதனமதில் மகர்ந்த வடப்பொட் டுட்டு
 நிசமாக நிலமுயிர்க்க நிழலாக்கக்த தருக்கள்
 நிமிர்ந்தெழும்ப நிறம்மாற்றி நீண்டகதீர்க் கற்றை
 வசமாக்க வளங்கொடுத்து வண்ணவண்ண வாடை
 வளமான ஓளமுடலில் வனைந்துடுத்தி யெங்கும்
 கொசகமாய்ச் சிறுபற்றைக் கொழுந்துயர்த்திக் குழைகள்
 கொண்டுவீசி அனல்தணித்துக் கொத்துப்பூச் சூடு
 விசமான ஆலமோட்டி விளைந்தமணற் பரப்பில்
 விண்நீல மெனப்புற்பாய் விரித்தத்திலே வீற்று

207

அழிந்ததிவ் வகிலமென அனைவருமே நினைத்த
 அவலத்தைப் போக்குத்தற்கு ஆணையிடுத் தந்தாள்
 கழிந்தகடுப் குளிர்க்கசப்பை காய்வெயிலா லினித்துக்
 கவிபாடுப் குயிலிசையின் கானமதற் கேற்ப
 மொழிபாடும் கீள்ளளயினங் மூட்டுமிளம் பச்சை
 முகைகூட்டி இளவேனில் முன்நடத்தி வந்தாள்
 விழிகொள்ளா வியன்காட்சி விதைவிதைத்து நின்றாள்
 விண்யேச உயிர்த்ததுபோல் விடிவுபல வீந்தாள்

208

குருவாக வழிகாட்டிக் கொடுரப் பாவக்
 கொடுமைத்தளை கொண்டோர்மீன் பாதை தேர
 திருவான பரமபிதா தேக மூற்றுக்
 திசைகெட்ட மாந்தர்கள் திலைக்ககா தேக
 அருவான அமைப்பொழித்து அருளின் சுதனாய்
 அவனியிலே கன்னிமரி அன்னை யாளின்
 குருவாகி அவதாரங் கழிக்கச் சிலுவைக்
 கதியுற்று உயிர்விட்டு கனிந்தா ராமே

209

கல்லறையின் கர்ப்பமதிற் குருவாய் மெண்டுங்
 கர்த்தருடற் கொண்டாரே கடிய சாவை
 வெல்லநல்ல வழியுள்ளதை வெளியே காட்ட
 விண்ணேக முதற்புவியோர் வியந்து நிறக
 வல்லபரன் முன்னாலே வந்து காட்சி
 வரந்தந்து வானேக வந்தா ரென்ற
 கொல்லதுவே செயலாக சொர்க்க நாதன்
 சுயங்காட்டுஞ் சுதனானார் சோகத்துள்ளே

210

மெண்டுமொரு அவதாரம் மீளச் செய்தார்
 மேதினியில் இதுபுதுமை மேலும் மற்ற
 ஆண்டவரின் அடியார்கள் அடையாப் பேறு
 ஆதவினால் யேசுவெறும் அடியா எல்ல
 மாண்டெழுந்த மனிதனால் மனித வாழ்வ
 மானிலத்தி லுற்றதனை மறையின் வாழ்வாய்
 சண்டெடுத்துக் காட்டிடவே இறையோன் ரெண்டாம்
 இறந்துமல தாரங்செய் தீயற்கை வென்றார்

4. மாதர் செய்தீசொன்னை ஆடங்கன்

211

முடியகல் வசையவில்லை முன்பின் தீரிந்த
 முணைப்பேது மாங்கில்லை முன்னால் நின்றோம்
 தேடினோந் திருமேனி தீகழக் காணோந்
 தேர்ந்திலோம் திறப்பதற்கு திறமை யற்றோம்
 நாடினான் ஒருமனிதன் நற்றியவெண் ணாடை
 நனிதணிந்து கல்லறையின் நடுகல் நீக்கக்
 கோடினோம் கொல்லுடலக் குவையைக் காணோங்
 குறுகினோ முளந்தளர்ந்து குலைந்தீட் டோமே

212

கண்டிபாத காவலர்கள் கலங்கியே துடிக்கக்
 கல்லறையின் முத்திலைகள் கணலாய் வெடிக்க
 அண்டிநின்றோர் கண்ணீரலை ஆர்த்துமே புலம்ப
 ஆடிதங்கள் இணைந்தொன்றாய் அசைந்துமே புலம்ப
 மண்டிலத்தி வாரெடுத்து மறைக்கப் பார்த்தார்
 மரிமகனை மண்டிடுத்து மாளயார் வகைத்தார்
 பேண்டாராம் மனந்தவித்துப் பேதவித்த வேளை
 பெருமையறங் சிரித்துவரப் பெற்றோமோர் காளை

213

நீர்அடித்து நீர்விலகா நெறியாகும் வழியே
 நெஞ்சதிலே நிமலனது நினைவால் நிறைந்தீர்
 சீர்யேசு நாயகனார் கெத்துவிட வில்லைச்
 சிலுவையிலே உயிர்விடுச் செல்லவு மில்லை
 பார்மீட்க வந்தபுரன் பார்த்தனி ஓயிர்த்தார்
 பயப்பாதீர் பரமதாதன் பகர்விமாழி யென்றான்
 தீர்க்கருரைச் செயலென்று தேறினோ மென்று
 தெரிவையர்கள் சீடர்க்குத் தெரியவே சொன்னார்

214

இடிகேட்ட அரவாக இதையறிந்த மூப்பார்
 இயேகுவெனும் நசரேத்தான் இறக்கவில்லை யுயிர்த்த
 விடுவுமக்கள் செவிவிழுமான் விரைந்தேதுஞ் செய்து
 வீணுரைகள் எனவாகக் விழிப்புதங்கி நின்றார்
 கொடிதான் கொலைபுரிந்தார் குமைந்தங்கு கென்று
 குனிந்தெட்டிக் கல்லறையிற் குருசமக ஜூடலம்
 முடிவாக வில்லாது முயன்றும்டுந் தேடி
 முகம்வாடி வெளியேறி முந்துசெயல் நினைத்தார்

215

மக்கவிதைக் கேட்பறிந்தால் மரித்தயேசு வுயிர்த்த
 மகிமைதனை மனதுற்று மறித்தெம்மை மாய்ப்பார்
 இக்கதையைப் பொய்ப்பிக்க இயன்றுதெது என்று
 இப்பார்மனத்த ராகியவர் இப்போதே மறைத்து
 தீக்கெல்லாம் பரவிடவே தீயசேதி சொல்லத்
 தீர்ப்பிட்டார் கையாட்கள் தீரித்திட்டார் மெய்மை
 அக்கணமே காய்பாவிடம் அவசரமாய்ச் சென்று
 ஆபத்து உற்றதனை அங்கலாய்த்துச் சொன்னார்

216

காவல்புரி சேவகரைக் கைக்குள்ளே போடுக்
 கதைகடிக் களவாகக் கவர்ந்திட்டார் சீடர்
 ஆவலுடன் காத்திருந்தோம் அவர்மீட்பைக் காண
 அதற்கையில் உயித்திடாரென் றறிந்திட்ட அடியார்
 மேவந்து மெல்லிருட்டில் மெய்கவர்ந்தா ரெனாயும்
 மெய்மறந்து தாங்கவெம்மை மேலின்மேல் பிசாகை
 ஏவலிட்டா ரெனக்கூற ஏவிவிட்டால் நன்று
 எனக்காய்யா எப்படியி தேற்குமெனக் கேட்டான்!

.....338

217

வெள்ளில கொடுத்திடுவோம் வேலையுயர் வீந்து
 விண்ணாருப் பாடிடுவோம் விருதுகளைக் கொடுப்போம்
 கள்ளரெனச் சீடர்களைக் காட்டிடுவோம் மக்கள்
 கட்டாயம் நம்பிடுவார் கவலையெலாம் மறையும்
 உள்ளடெங்கள் பிழைமறையும் உத்தமர்க ளாவோம்
 ஊரெங்கும் பரப்புதற்கு உதவிடுவார் வீரர்
 மெள்ளமெள்ள மறந்திடுவார் மேதினியில் எங்கள்
 வினைகளும்நல் விளைவுதறும் வீணாகா தென்றார்

218

காய்பாவுஞ் சரியென்று காவலரை யடுக்கக்
 காசென்னும் மாசதனால் கயமைமிகு போர்வை
 வாய்மைக்குப் போர்த்திட்டார் வழியெல்லாம் யேசை
 வடுசிசொல்லித் தூசித்தார் வாழ்ந்திறந்தான் உயிர்த்து
 காய்வானாங் கற்பணைகள் கடிவானாம் நியாயப்
 கர்த்தருடை மகனென்றான் களவாக வுடலம்
 மாய்மாலச் சீடர்கள் மறைத்திட்டார் நம்ப
 மதிகெட்ட மக்களாநாம் மண்ணிலே யென்றார்

5 சீ.வுவைக்களீ அடங்கள்

219

தலைமைசெய் முப்பரிட்ட தவறான செய்தி
 தரணியெங்கும் பரவிடினும் தற்பரணின் அடியார்
 நிலைமைதனைப் புரிந்துகொண்டு நீள்சிலுவை மாய்ந்தார்
 நினைவுகொண்டு அவர்மொழிந்த நீதிமிகு வார்த்தை
 விலையேறப் பெற்றவேறு வில்வான வினையாய்
 வினைந்தமன வாறுதலை விதித்தவராய் வாழ்ந்தார்
 மலைது போதித்து மலர்ந்ததிரு பாக்கியம்
 மனமுற்றார் ஓவ்வேழை மணியாக வெற்றார்

220

குருதிவழி யுலம்நெடிப் குருசினிலே தொங்கக்
 குவலயத்தார்க் குரைப்பதுபோற் குருபுகன்ற வார்த்தை
 அருகுமட லாவிதளர் அந்தமதாம் வேளை
 ஆறுதலா யாவலுமன் அறைந்ததுபோ லுரைத்தார்
 பெருகுபிழை தெரியாதார் பிதாவேயிவர் பிழையைப்
 பெரிதாகக் கொள்ளாது பிழைக்கந்தீர் செய்வீர்
 சுருகியவர் முதலுறைத்த உள்ளம்நிறை உரையாம்
 உணர்ந்த களவனுக்கு உணரியவர் சொன்னார்

221

என்னோடு பரதீசி வின்றிருப்பா யென்றார்
 எழிலான் இவ்வார்த்தை ஏகசொன்ன தீரண்டாம்
 அன்னைத்தனைப் பார்த்துயோவான் ஆவாஜுன் மகனென்
 அறைந்தபின்னர் யோவானிடம் அன்னையில் ஜென்றார்
 பொன்வார்த்தை யாய்முன்றாம் புகல்வார்த்தை சொன்னார்
 பொறுமையுடன் பிதாவேயெனைப் புறம்விட்ட தேனோ
 என்பதனை நாலாக இயம்பியபின் தாகம்
 எனும்சொல்லைச் சொரிந்துவிட்டார் இயேசுபரன் ஜந்தாய்

222

மொழிந்தீட்டார் முடிந்ததென்று முகமலர்ச்சி யோடு
 முறையாக ஆறாவது மூல்லைமணைம் வீசப்
 பொழிந்தீட்டார் பிதாவேயென்னிற் பொருந்தாவி தன்னை
 பொலியுமந்தன் கரம்வைத்தேன் புகல்மொழியா யேழும்
 வழிமொழிந்து வன்சிலுவை வடிகுருதி நன்னக்க
 வருந்திடவும் உயிர்விடவும் வதைசெய்து மோக
 இழிவசெய்த உரோமானிய ஈட்டியேந்தும் வீரன்
 இவர்மெய்யாத் தேவகதன் என்றுமெய் சிலிர்த்தான்

5.தரிசனந் தந்த படலம்

1.முதற் தரிசன அடங்கன்

223

கல்லறையி வியேசில்லாக் காட்சியதைக் கண்டும்
 கடவுள்ளரை சொலுந்தாதர் கனிமொழியைக் கேட்டுஞ்
 சொல்லியிதாற் பிறர்கொள்ளுஞ் சோகமதைத் தீர்க்கச்
 சோர்ந்திபாது ஓடியவச் சோதரிக்க் குள்ளே
 மெல்லிடையான் மகதலேனா மரியாஞ் மிருந்தாள்
 மேசையா வெனும்மீப்பர் மீண்டதனைப் பார்த்த
 வஸ்லியவன் வாளத்தே வரக்கண்ட யேசை
 வணங்கிட்டாள் வரக்கண்ட வரம்பெற்றே ஜென்றாள்

224

தூயவகிற் புகைபோலத் தொலைத்தாரம் பரந்து
 தூமகேதின் ஒளியாகத் தொர்க்கிற பிரபை
 சாயலதிற் சார்ந்தீட்ட சகளத்தின் குமாரன்
 சவந்தரத்தின் முழுமையாய்ச் சாகரத்தின் கிழக்கே

பாயலிட்ட பரிதியென்னப் பைங்கதீர்கள் பரப்பிப்
பார்முற்றும் படிந்தவராய்ப் பகல்வெள்ளை யுடித்திக்
தோயலில்லா உள்ளமலர்த் தொடையலை யணிந்து
தோன்றிட்டார் தோகையர்கள் தொட்டவரைத் தொழுதார்

225

வான்தூதர் மேகத்துள் வரிகையாய்ப் பறக்க
வளர்கதீர்கள் ஓளிபாய்ச்சம் வளைவினிலே யேசு
நானென்னு வகந்தையிலா நடுவனாக நீற்க
நவைகழும் நட்பிதழும் நவையகற்றும் விழியும்
மீன்காலும் விண்ணிருந்து விரித்தகதீர் தன்னுள்
மீட்பென்னு மருட்காடையாய் மிளிரவருக் கொண்டு
மானவிழியார் மூன்வந்து மகளீர்நீர் வாழ்க
மாயமல்ல நான்யேசு மற்றவர்க்குக் கூறும்

2.எம்பாவீஸ் தாரி சனை அடங்கன்

226

மாதரார் சொன்ன சேதி மற்றவ ருற்றுக் கேட்டு
போதர வானார் கல்லறை புகுந்தவர் வெறுமை கண்டு
வேதனார் மரணம் வென்று வெற்றியே கொண்டு பாவ
மோதலை அழித்த வின்ப மோகத்தி லாழ்ந்தி னாரே

227

துரிசனங் கண்ட பெண்கள் தந்திடு செய்தி யுண்மை
அரியதாம் நம்பற் கான அவர்முகங் காண வாமோ
தெரிகிலோ மென்று தெம்பித் தீரண்டவர் தம்முட் சீடர்
அவரிகையு மொன்றா மன்னார் வணங்கியே துதிக்க லானார்

228

அன்பர்க எடியார் மற்று மாதர வாளர் ஆத்ம
குன்பமே இதயங் கொண்டா ரியேகவைக் காலுவு மாசை
உண்ணிட இடி யோடி உண்மைமை யறிய லாற்றால்
பொன்மகட் புழுகோ வென்று புழுங்கின ரகத்தி னுள்ளே

229

எருசலை மிருந்து எம்மா ஏகிய யிரண்டு அன்பர்
வருகை தருவா ரென்ற வள்ளாலைக் காணாத் துன்பாற்
பொருமியே தம்முட் பேசிப் பொய்யதோ உயிர்த்த தென்றார்
அருக்கினி லொருவர் வந்து அவர்களோ டினைந்து கொண்டார்

230

யாரைப் பற்றி நீங்கள் யாது சொல்லு கின்றிர்
தாரைக் கண்ணீர் விட்டுத் தளருவ தென்று சொன்னார்
யாரென யறியாதுற்றா ரகும்விழி அந்த காரம்
பாரைப் புரக்க வந்த பரமணப் பார்த்துச் சொன்னார்

231

எருசலை யிருந்து வார் ரெதுவமே அறியீ ராமோ
திருமகன் யேசைத் தீயோர் தீரடிய பொய்யி னாலே
தருவெனுஞ் சிலுவை யேற்றித் தாக்கினார் உயிரும் நீங்கப்
பெருகிய குருதி யோப் பெய்தனர் கல்லறைக் குள்ளே

232

வருகுவ னென்றார் யேசு வானிருந் தீறுங்கி மூன்றாந்
தருநாட் போதிற் காட்சி தந்ததை மாதர் சொன்னாரார்
பெருகிடு வியப்புக் கொண்டோம் பெற்றிலோங் காலுவும் வாய்ப்பு
அருவருப் பெம்மா னெம்மை ஆட்கொள் வருமோ வென்றார்

233

புத்தியே இல்லீர் தீர்க்கர் புகன்றவை புரிந்தி வீரோ
சித்தமே கொண்டு நீருஞ் சிந்தியு மென்று ஆதிப்
புத்தக வசனஞ் சொல்லிப் பொருளது மூரைத்தார் அந்தப்
பித்தரோ தம்மோ டேச பேசவ தறியா ரானார்

3. அப்பம் பீட்டுக் கொடுத்த அடங்கன்

²³⁴
கிலியோப்பாப் பேரன் தம்முடன் கிளர்வது கிறித்து என்றும் பவலசுதி நீதி பகர்பவர் பரமனின் பால ணென்றும் நலமுறத்தா மறியா ராகி நடந்தன ரிரவு சூழ விலக்கிடாதே யவரைத் தம்முடன் விருந்துண்ண வழைக்க வானார்

²³⁵
அப்பத்தை யெடுத்துப் பிட்டு ஆசிர் வதித்து நிங்கள் கீப்போது உண்ணு மென்று யிருந்தவர்க் கீயத் தங்கள் தப்பதை யுணர்ந்தார் தம்முடன் தரித்தவர் யேசே யென்று அப்போது அங்கே பார்த்தா ரவருரு மறைந்த தம்மா

²³⁶
எமாந்தோ மியேசைக் கண்டோ மேற்றுநாம் பணிந்தோ மல்லோம் நாமார்ந்தோம் நாதன் எம்மின் நடையினிற் தொபர்ந்து வந்தார் தாமாக உவந்து தந்த தரிசனங் கண்டோ மிதனை யாமார்த்துப் பிறர்க்குச் சொல்வோம் நவிலுவோம் நல்ல செய்தி

237

சீர்க் கிருக்கை நாடிச் செப்பினர் சிவிர்க்குஞ் சேதி முர்க்க ளாணோம் யேசை முகம்முகங் காணா ஓற்றோம் நாடத்தான் முடியா தெங்கள் நவிபவம் மறைக்கு. மென்ற வாடற்தான் போக்க இயேச வந்தனர் உயிர்த்து என்றார்

4. எருசலேமிற் தூரிசனந் தந்த அடங்கன்

²³⁸
மகதிலணா மரியாள் மற்றும் மாபெருங் காட்சி கண்ட அகம்நிறை எம்மா சென்ற அங்பர்க விருவர் சொன்ன செகமதில் மரித்து யிர்த்த செய்தியைக் கேட்ட சீபர் சகலதும் பெற்றா ராகச் சற்குரு வருகை பார்த்தார்

²³⁹
பதிலெனாரு சீபர் கூடிப் பந்தியில் விருக்கும் போது அதிசய மாக யேச அவர்களின் நடுவிற் தோன்றி உதிக்குக சமாதா னழங்க ணுள்ளத்தி லெனவே வாழ்த்தி மதிமுகங் காட்டி நின்றார் மதியிலார் மயக்க முற்றார்

²⁴⁰
ஆவியி னுருவைக் கண்ட தாகவே மலைத்து நின்றார் பாவியைக் காக்கக் குருசிற் பதைத்துயிர் விட்ட யேச தாவியே உலகில் வந்தீய் தரிசன மென்ப தோரார் மேவினா ரச்சந் தாபம் மேவிட வழுத்துப் பார்த்தார்

²⁴¹
வெள்ளியா லான தட்டில் வியத்தகு வேலைப் பாட்டுத் தெள்ளிய தங்கப் பூலைத் தினகரன் கதிரிற் தோய்த்து நள்ளிருள் வேலை வைத்து நவினமாய் அதனைச் சற்றி வெள்ளிகள் தெறித்தல் போல மினிர்க்கதி ரொளிர் நின்றார்

²⁴²
அந்தகைச் சூபரி னுள்ளே அணிந்திடு ஆடை வெண்ணம் சித்தமுந் தூய வெண்ணம் திருமூகம் வெண்ணம் சினமில் முத்தமாம் நகைப்பல் வெண்ணம் மூற்றுமே வெண்ணம் தோன்ற வித்தக னுருவங் கண்டு வியந்தவர் விவரத்துப் போனார்

243

பக்தியு மதனா வாகும் பாசழும் பயறும் பற்றும்
சக்தியந் தீயெ போக்குஞ் சகலதும் யேசு மேலே
முக்தியாக் கொண்ட சீடர் முதல்வனின் வருகை கண்டும்
ஷக்தியே யற்றார் நம்ப வள்ளத்தி வையங் கொண்டார்

244

பயத்துன் பார்த்தார் யேசைப் பங்கயம் மலர்ந்த தொப்பு
நயத்துன் நீன்றார் தன்னை நன்கறிந் திருந்தும் வீணாய்
வியத்தன ரிதனைக் கண்டு வீணேன் குழம்பு கிண்றீர்
செயத்துன் மரணம் வென்ற சிலுவைக் கனிதா னென்றார்

245

வாருங்க எருகே யெந்தன் வலியுடல் தொட்டுப் பாரும்
திருங்கள் ஜய மெந்தன் தேக மெலும்பு முனாம்
சிருங்கள் ஜயன் கைகால் செறிந்திடு தழும்பு தீண்டித்
தேருங்கள் ஆவி தன்னிற் திருஞ்மோ கீவைக ஸென்றார்

246

கைகால் பரக்கக் காஜுயி னென்னத் தோமா
ஜயமே அகலா னாக அவரணாந் தொட்டா னையோ
மெய்யதை நம்ப நீரும் மெவிவறில் உலகில் மற்றோர்
ஜயமே போக்கு வாரோ அறிகுக வென்று சொன்னார்

247

உண்பதற் கெதுவு முண்டோ உண்டிப் பசித்டே னென்னப்
பண்புறப் பொரித்த மீணின் பாகமே யீய வண்டு
நண்பரே என்னைப் பற்றி நவின்றிடும் தீர்க்கர் வார்த்தை
விண்ணஞ்சுறக் கணித்தி பாத விந்தை விளம்பு வென்றார்

5. பரத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அடங்கன்

248

சீடர்க ரிதனைத் தேர்ந்து சிந்தையில் நொந்து ஜயா
மூடர்க ஓஞோ மூம்மை மூற்றுநாம் விசவாசித்தும்
பாடதைத் தருகும் பாரின் பவத்தினாற் பயந்தோய் நம்ப
ஸ்டதா யுல மீந்து எப்களைக் காத்த நாதா

249

என்றவர் பணிந்து விம்ம கியேசுவும் கிணிய கொண்னார்
நன்றிலாப் பாவந் தீர்க்க நாவிலம் பரந்து செல்மின்
அன்று மின்றும் நாலை அருள்கொரி நாதன் தூஷத
சென்றெத் தீக்கு மோதுந் திருப்பணி யுடையி ரென்றார்

250

ஆங்குநின் றவர்கள் தம்மை அழைத்துமே பெத்தா வியா
தேங்கிடச் சென்று கரங்கள் தீகழவே தூக்கி ஆசீர்
உங்கிடச் செய்து வாணி ழுயர்ந்துமே சென்று பரத்திற்
தாங்கிய பிதாவின் பக்கம் தாணமாந் திடுதல் கண்டார்

251

சந்தர் வியேச விண்ணைர் கட்டொளி யாதல் கண்டு
செந்தமில் மினிமை சேர்த்துக் கெயந்தர் ஏயிர்த்த சேதி
ஏந்தரத் தூதார் செப்ப அவளியிற் சீடர் பாட
தந்றையே சுதனா யான தயைநிலை தெரிந்து கொண்டார்

**3.கிற்கு
நம்பிக்கைச்
சுருக்கம்**

**1.தூதுப்பணி ஆரம்பப்
படலம்**

1.உயிர்த்தெழுதலீன் தத்துவ அடங்கன்

காணாதே நம்புகின்றார் கர்த்தர் அன்றைக்
கண்டைவா ராணாலும் காசினி மாந்தர்
வீணாகப் போகாது விரும்புந் தந்தை
வியலுவகில் மரணாத்தை வெற்றி கொள்ளும்
மாணாத வடவிசைத்து மரித்த பின்னர்
மனிதவடல் உயிர்தெழும்பும் மார்க்கங் காட்ப
புணாகக் கல்லறையில் புகுந்து பீன்னர்
புவுகில் மரித்தெழுந்தார் புதுமை யாலே

253

மண்ணதிலே மாந்தரென்றும் மரிப்ப தில்லை
மறையோனுள் ஓய்வற்று மரணப் பாயல்
எண்ணற்ற கமைநீக்கி இனிதாய் நித்திய
இளப்பாற வடைகின்றான் பின்னர் தேவ
பெண்ணல்ல ஆண்ணல் பேடி யற்ற
பெரும்நிலையில் நினைங்குருதி பெற்றி பாது
நண்ணுகின்ற சூட்டினிடை நலிந்த வான்மா
நாதன்கரம் புகுகின்ற நாள் தாமே

254

உலகத்தின் வாழ்வோட்ட வுடலர் நாங்கள்
உயர்நாதன் எமக்கீந்த உற்ற பாத்திரம்
நலமாக நடித்தபின்னர் நன்மைத் தேவ
நற்பதிக்குத் திரும்புகின்ற நல்ல நாளித்
தலத்துள்ளோர் அறியாராய்த் தலையைய் பிய்த்துத்
தவிக்கின்ற மரணமாய்த் தரித்துக் கொள்வார்
நலஞ்செய்யும் நம்பரமன் நமக்கு சயும்
நவையற்ற இளைப்பாறல் நவிய வாமோ

255

பாவத்தின சம்பளம் பாரிற் சாவு
பரிதனிக்கும் பாடாகும் பரணா வெமக்கு
ஆவதிது அனுபவிக்கும் ஆக்கினை யென்றே
ஆகமங்க எறைவதனை ஆமோ தித்து
சாவஞ்சிச் சாகின்ற மனித ருக்குச்
சற்குருவாய்ச் சிலுவைப்பவி சார்ந்தே செத்து
பாவமதை வெற்றிகொண்டு பாரிற் தேவப்
பரிவான அன்பென்னும் பதவி தந்தார்

256

மீட்பில்லை என்றார்க்கு மினும் மார்க்க
மீதான விகவாசம் மிவிரிக் காட்டி
ஆட்கொண்ட அற்புதமே அவரின் சாவும்
அக்கழும்பின் அதிலிருந்து அங்கத் தோடே
நாட்பட்டு உயிரியலாய் நலிந்த பின்னர்
நச்சேயன் முன்றாம்நாள் நசியாத் தேகக்
கோப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்து கோரச் சாவின்
சூர்முறித்தல் தத்துவத்தின் கொள்கை யாமே

257

ஆங்கிருந்து அவர் விண்ணனி லமர முன்னர்
அன்பான் சீடர்க எவ்வரை நோக்கி
பாங்கான தேவனாட்சி பாரி வெப்போ
பரிந்திடுமென விடையாகப் பகர்ந்தார் யேச
நீங்களைத் தறியிர்கள் நிமலன் மட்டும்
நிச்சயமா யறிந்திடுவார் நினையாப் போது
தேங்கிநிற்கு மவரானி தேடு மும்மேற்
தீளான வல்லமையாய்த் திகழும் பாரீ

258

உயித்தெழுந்த போதுவென்மேல் உங்க ளாவே
உண்மைவிக் வாகங்கொள ஒஹ்ரி ரில்லை
உயிர்த்தெழுதற் பாட்டுக்களை உருகித் தாவிது
உதீர்த்திட்ட சங்கீதத் துண்மை தோரீ
உயிருள்ள தீர்க்கர்மொழி உரைத்த ஏண்மை
உயிர்த்தெழுதல் பற்றியதா யுணரா தென்ன
உயிர்த்தெழுந்தேன் உலகுய்ய ஊரி லுள்ளோர்க்கு
உரைத்திடுவீர் உங்கள்பணி உள்ளோ வேறு

259

மீண்டெழுந்த நாற்பதாம்நாள் மேசி யாவும்
மிவிரவந்து சீட்ருடன் மிக்க வண்டு
ஆண்டவனார் தந்தூதை அகிலத் தார்க்கு
அறைவதற்கு வறிகாட்டி அன்று யோவான்
சண்டவித்தான் நீர்மூழக்கு இதுபோ வன்றி
பெப்போவருள்ளாயிழூழக் களிப்பே ஜென்று
மாண்டுயிர்த்த வல்லமையான் மகிழ்ந் தவித்து
மக்களுக்கு மனியுமென்று மறைந்தே போனார்

260

என்றேக விள்ளோக ஓரண்டு தூதர்
எழிலான வெண்ணாடை ஏற்றத் தோடே
இன்றேக சென்றதைப்போ விரண்டாந் தூதிற்
கிறங்கிடுவா ரிவ்வலகி வென்று சொன்னார்
நன்றாக மறைத்துப்பத்தாம் நாளின் பின்னர்
நாடெல்லாம் நல்விளைவு நன்மை ஈந்த
குன்றாத இறைபோற்றக் கூடி மக்கள்
குதித்தாடி விழாவெடுத்துக் குலவி னார்கள்

3, பெந்தக் கொஸ்த்தே அடங்கன்

261

பேரிடியாய் வானோசை பிழிறப் பூமி
பிரளைம்போற் பெருங்காற்றுப் பிணைந்து சுற்று
பாரிவெழும் பசம்நெருப்புப் பற்றும் நாக்கின்
பக்கமெல்லாம் பரவியனல் பார வற்றும்
நீரிடையே ஆவியென நிமல னன்பு
நிழல்பரந்து சீபரிடை நிலவ வன்னார்
யாரிடையும் தேவதாது ஆணை சொல்ல
யவனமாதி உலகமொழி அனைத்தும் பெற்றார்

262

பார்த்துநீன்ற மாந்தரெல்லாம் பலவாம் பாசை
பக்குவமாய்ப் பேசகின்ற பாங்கைக் கண்டு
வேர்த்துநீன்றார் விழிபிதுங்கி வெளிறிப் போனார்
வினைதூதை தம்மொழியில் விளம்பக் கேட்டு
ஆர்த்திட்டார் கவிலேயா அனைத்துப் பாசை
அவர்களிந்து பேசவதால் அசத்தா விழென்றார்
மூர்க்கழற்ற வெறியிரண்ண முதலாஞ் சீடன்
மூனிந்தவரைப் பார்த்து முறையாய்ச் சொல்வான்

263

மதுவண்டோ களிக்கின்றோம் மலர்ந்த காலை
மண்ணதிலே யாருண்பார் மதுவை உண்டால்
புதுமொழிகள் தெரிந்திடுமோ புளிதன் நாமப்
புகழறுமோ பொலியும்பாவப் புரட்டறுக்கும்
எதுவழிதான் தெரிந்திடுமோ எமக்குச் சொல்வீர்
எங்கஞ்குக்கு யேசிந்த ஏற்ற அன்பு
இதுவாகும் இவ்வாத்தை மினிதே பெற்று
இயற்றுகின்றோம் இத்தகைய இயக்க மென்றார்

264

சொன்னவரை கேட்டுதயன் சோர்ந்த பேர்கள்
சோர்க்கத்தி வாகையற்றுச் சொல்லும் நாங்கள்
என்னசெய்ய வேண்டுமென்று ஏற்று நிற்க
எடுத்தெறிமின் பாவத்தை இதயம் நொந்து
முன்னாள்வினை மூனிந்திடுமின் மூற்று முங்கள்
முரணுற்ற உள்ளத்தை முறையாய்ச் செய்மின்
மன்னான்யேச பாவத்தை மன்னித் தாரென்
மலர்ந்திடுமின் மன்னிப்பை மனத்தே கொள்மின்

4. ஆவீயின் தீருமூழக்கு அடங்கன்

265

ஆவியவர் மேலெழுந்த அந்த நாளை
ஆவிதரும் பெந்தகொஸ்தே ஆதி நாளாய்
மேனியவர் சொல்வார்கள் மெய்யா யுள்ளம்
மேலவன்மேல் கொண்டார்க்கு மேவ மாவி
தாவியவர் அதனாலே தக்க சாட்சி
தந்திடுவார் தாரணையிற் தங்கட் குள்ளே
ஆவிதன் வல்லமையா வற்புதஞ் செய்வார்
ஆண்டவரின் நூததணை அறைவோ ராமே

266

நீராலே அருள்முழுக்கு ஆடல் விட்டு

நெஞ்சினுள்ளே ஆவியினால் நெருக்க மற்று
சீராகச் சீருக்குச் செய்து காட்டி
செகம்பிட்ட இயேசுவினை சிந்தை கொண்டு
போக அதன்பின்னர் பெருகுங் கூட்டம்
பெற்றிவே திருமூழுக்குப் பெய்தார் அந்த
நீராலாம் நீக்கற்வுடனே நீலன் பேரில்
நெறியான கிறித்தவமும் நிலைத்த தாமே

267

தேவனுந்தன் பாவமெல்லாந் தீர்ப்பா ராவித்
திருமூழுக்கால் பிதாவன்னைத் திருந்து மகனாய்
ஆவலுட னணிமந்தை அணைத்துக் கொள்வார்
அவனியிலே மட்டுமல்ல அவரி னாட்சி
மேவலிலும் மரணபுய மேற்கா வண்ணம்
மேலான தந்தையாக மேலுங் காப்பார்
பாவமதை விட்டறுக்கப் பச்சா தாபப்
பட்டிலே கிறித்துவத்தின் பாங்காய்ச் செய்தார்

268

நெஞ்சத்துப் பாவவினை நீக்கி விட்டார்
நீடிரங்கித் திருமூழுக்கு நெறியைப் பெற்றார்
செஞ்சிலுவை யிர்த்தப்பலி செய்த மிப்பால்
செத்தழித்த பாவத்தின் செறிவை விட்டார்
வஞ்சகத்துச் சாத்தானின் வலிமை கொட்டா
வண்ணமங்கு யாவருமே வாழ வெண்ணி
பிஞ்சிருந்து கனிவரையும் பெருகி வந்து
பெற்றார்கள் திருமூழுக்குப் பிழைத்திட் டாரே

269

தந்தையிறை நான்தனையனித் தகுந்த முறையிற்
தானாகு முடன்படிக்கைத் தரவே மூழுக்கு
எந்தையவர் ஆவியென்மே வேற்ற போது
எல்லாமே யவானேன் எனக்கு மிந்தப்
பந்தமின்றி வேறொன்றும் பற்றா தானேன்
பாவத்தை அவாகமந்த பலியா லெண்ணை
மந்தையிலே சேர்த்திட்ட மறிநான் அவனின்
மடியிருக்கும் பேறென்னால் மந்திர மாமே

**5.அட்டவெந்து என்னும்
நீயாயத் தீர்ப்பு நாள் அடங்கன்**

270

யுதர்தம் மாகமத்தி உண்டாம் வார்த்தை
உலகத்தின் கடைசியெனும் ஊழிப் போது
நாதர்தாம் நானிலத்தை நண்ணிச் செய்யும்
நற்தீர்ப்பு வழங்குகின்ற நாளின் நாமப்
போதகத்துப் பொருளாகும் பொருந்த யேசு
புனிவந்த நாள்ல புனிதன் மீண்டும்
பாதகமாம் பவமொழிக்கப் பாரில் வந்து
பரிபாலனங் செய்கின்ற பரத்தின் நாளே

271

பரந்துபடர் பாவத்தி பாரி வில்லாப்
படியாக பரமனியங்கு பரிந்து வந்து
வரந்தரவும் வன்மனத்தார் வருந்தி மேலும்
வன்சாத்தான் வசமூறாது வல்லான் பாதம்
சிரஞ்சாய்க்கச் செகம்வருகுஞ் சிறந்த நாளில்
செத்தவைகள் உயிர்த்தெழும்புஞ் சிதலாய்ப் போன
மரங்கூட மதர்த்தெழும்பும் மனிதர் தங்கள்
மரணத்தின் துயிலெழும்பி வணங்கு வாரே

272

கல்லறையில் அடக்கமிட்டோர் கனவில் வெந்தோர்
கடலினிலே புதைப்போர் கழுகு உண்டோர்
வல்லவரின் நிதிக்காய் வந்து யுயிர்த்தும்
வழக்காட மூடியாது வழங்கும் நீதி
சொல்லும்நாள் அட்வெந்துச் சவர்க்க நாளே
சோர்வறுவார் பெந்தக்கொஸ்தெ சொரியும் ஆவி
நல்லவரந் தருகின்ற நாளி னோடு
நானிலத்தில் வேறுபடும் நல்ல நாளே

1.இருத்தச் சாட்சிப் படலம்

சீடருக்கு உபதேசித்த ஆடங்கள்

273
ஊரெல்லாந் தீரிந்தலைந்து உபதே சித்து
உள்ளமெல்லா முண்ணமையுற வணர்த்தி வந்தார்
சீரெல்லாந் திருவருவின் தெரிவே யென்றார்
செயலெல்லாந் தெய்வத்தின் செம்மை யாக்கப்
பேரெல்லாம் மேய்ப்பனில்லாப் பிறழ்ந்த மந்தைப்
பிரிவாக வலைக்கழிந்து பிழைத்தல் கண்டார்
நீரெல்லாஞ் சென்றிடுவீர் நிமலன் வார்த்தை
நிலமெங்கும் பரப்பிடுவீர் நிலைக்கச் செய்வீர்

274
அறுப்பதிகம் அருவிவெட்ட ஆட்க வில்லை
ஆதலினா லாண்டவனும் அதனைச் செய்ய
உறுப்பினரி ஊழியரை ஒன்றின் பத்தாய்
ஓங்குதிசை எங்குஞ்செல வொதுக்கு மென்றார்
வெறுத்திடுமின் அசத்தாவி வெற்றி கொள்வீர்
வெல்லவல்ல வல்லமையை வேண்டு மட்டும்
இறுத்திடுமின் என்பேரில் நிலைகள் செய்ய
ஈந்திடுவேன் எனச்சிடர்க் கியேச சொன்னார்

275
புறச்சாதிப் புலத்திற்குட் போக வேண்டாம்
புத்தியுள்ள சமாரியர்க்குப் போதம் வேண்டாம்
திறம்மெச்ச மிசரவேலர் திரியுந் தானந்
தெரிந்திடுமின் கண்டிடுவீர் திரளாம் மந்தை

புறம்போகா வண்ணம்நீர் புகட்டும் வார்த்தை
புரியாதார் போல்நடிப்பர் புளித மாக
அறஞ்செய்ய ஜக்கிடுவீர் அதற்கு மேலாம்
அன்புப்பலி யறிந்திறையை அண்மச் செய்வீர்

276
வீட்டினுள்ளே புகழுன்பு விடுக்குஞ் செய்தி
விண்ணரசு நெருங்கிற்று விழிமி னென்பீர்
நாட்டினுள்ளே நண்ணழனுபு நாணை யங்கள்
நம்பற்குரித் தானைதென்று நாடி யும்மை
வாட்டிடும்பொன் வெள்ளிக்களை வைக்க வேண்டாம்
வறிஞராய் வாழ்ந்திறைவன் வழியைச் சொல்லத்
தேட்டமெல்லாம் உடுத்ததுணி தேவ னாடி
தெருவெல்லாம் தெரித்திடவே செல்மி னென்றார்

2,பணீபற்றிய பணீப்புரை ஆடங்கள்

277
பணிசெய்ய ஜூர்புகழுன் பண்பில் மிக்க
பரிசுத்தன் இல்லத்தைப் பரிந்து தேர்க
அணிசெய்ய மவனவீடில் அமைதி கூறி
ஆசிர்செய்து ஆங்கிருந்து அருளைச் சொல்க
பிணியாளர் பிசாசற்றோர் பிழைக்கச் செய்க
பிதாவாட்சிப் பிரவேசம் பிரசஸ் கிப்பீர்
துணிவோடு ஏற்காதார் தூசி கூடத்
துச்சமெனத் தூக்கிவீசித் தொடர்க தூதை

278
உநாய்கள் மத்தியலே ஒதுங்கும் ஆடாய்
ஒடுக்கீயே அனுப்புகின்றோன் ஓர்மை கொள்க
புநாகம் போல்விவேகப் போக்குக் கொள்க
புறாப்போல கபடற்றுப் புளிதுங் கொள்க
திநாக்கு உள்ளேராய்த் திருவாக் கீர்வ
திருப்போ ஜமைப்பிடித்துத் திட்டி மன்னன்
சாநோக்கச் சலிக்குமட்டும் சதிகள் செய்வார்
சபலங்கள் கொள்ளாதீர் சர்வே சலும்மை

279

எதுசெய்ய வேண்டுமென்று என்ன மீந்து
என்னசொல்ல வேண்டுமென்று ஏற்ற வேளை
அதுவதற்காய் ஆனவற்றை அவரே செய்வார்
ஆவியதின் வழிநடத்தல் ஆனு மூம்மை
எதுவுமே கேட்காரை என்னித் தன்னி
ஏற்பவர்க்கு கிரைத்தாது ஏந்திச் சொல்மின்
பொதுவாகத் துண்பழற்றுப் போலியும் மீட்பைப்
பொறுத்திருந்து பெற்றிடுங்கள் நிலைப்பிர ரென்றார்

280

சின்தன் குருவக்குச் சிறப்பை ஈய்க
சினாந்திபாது ஊழியத்தைச் சிற்றாள் செய்க
முடினென முன்னின்று மூப்பர் போல
முற்றுமறி வற்றவாய் மூடிக் கொள்ளேல்
நாடறிய நலமிடபை நண்ணும் மார்க்கம்
நவின்றிடுக பிதாவெனக்கு நல்கும் வரத்தைப்
பாடுபடு மூங்களுக்குப் பலிக்கச் செய்வேன்
பாரெல்லாம் பாவமிடபைப் பற்றிச் சொல்மின்

18

281

சகத்திலுள்ள சகலவரயுஞ் சத்திய மோதுஞ்
சற்சீட ராக்கிடுமின் கார்ந்தே உட்கை
கூறுமுடிவு பரியந்த மிருந்து தாங்கி
கீட்ரந்தீக்கீக் காத்திடுவே னெந்தன் பேரில்
அகமுடைந்தார்க் கணவருக்கு ஒப்பன் சுதனார்
ஆவிமே வருள்மழுக்கு அடையச் செய்மின்
உகந்துவிச் வாசித்தா லுறுமே ஷிபு
உறாதார்க்கு ஆக்கினொக ஞரியதாமே

8.சீடர்களீன் செயற்பாட்டு அடங்கன்

182

மலையினிலே மரிமகனார் மலர்ந்த சொற்கள்
மனநேற்றி மக்களுடன் மக்க ஓாக
அலைமோதி ஆங்காங்கு அவர்க்குச் சொல்லி
அற்புதங்கள் அதனாலாம் அன்பின் மேன்மை
சிலையாகிச் சிலுவையிலே சிந்தும் கிரத்தச்
செவ்வெள்ளத் திருமேழு சீராம் வார்த்தை
வலையாக வீசியவர் வலிய பாவம்
வளித்தெறிந்து மீட்பெய்தும் வழியைச் சொன்னார்

283

ஊரிரண்டு சீடருன் பவுஜுஞ் சேர்ந்து
அகிலமெல்லா மாண்டவரின் அன்பாம் மீட்பை
கூறிவரும் போதவர்கள் குறித்தாங் காங்கே
குவையாகச் செய்தபல கோயிற் கொள்கை
மாறிவரப் புரட்சிசெய்தார் மறையின் போக்கை
மன்னியமை மதவடிமை மார்க்கங் கொன்றார்
நாறிவிட்ட மூப்பர்களின் நயமே யற்ற
நடவடிக்கை யெலாமழிய நாசஞ் செய்தார்

284

யேகவின்பெயர் நிமித்தத்தால் ஏச்சம் பேச்சம்
ஏற்பட்ட தழும்பெற்று எல்லாம் விட்டு
மாசலவு மக்களுக்கு மரண வச்ச
காசலவு எடுத்தெறியும் மார்க்கஞ் சொல்லிக்
காசலவு கர்த்தரினைக் கணமே செய்து
கருணையினால் கருமயினைக் கசடைத் தீர்த்து
விசுபுயற் சாத்தானின் வீரம் போக்கும்
விழிதிறக்கும் வழிசொல்லி விளக்கஞ் செய்தார்

285

அசத்தமென்ற ஆவிபற்றி அந்தக் கால
வரிவுதனை அகற்றிவே ஆண் தேவப்
பசம்பரனின் பாசமன்பைப் பற்றுச் சொல்லிப்
பாவமென்னும் பயங்கரத்தைப் பாரில் மீப்பால்
நசக்கும்வழி நலமுரைத்து நசரேத் தையன்
நமக்காகப் பட்டதுயர் நாடித் தேர்ந்து
புசித்துவிடும் பாவத்தைப் புறமே செய்யப்
புதிதாகப் பிறக்கவழி பொழிந்தீட் டாரே

286

கிரியைதன்னாற் பரமனையே கீட்ட வொண்ணா
கிளாந்துமள்ள மனத்தாபக் கீற்றி னாலே
அரியபர னன்பதனை யடைய லாகும்
அறமுரைத்து அதனாற்பலி அர்த்தம் போக்கி
பிரியமுள்ள பிதாவுக்குப் பிரார்த்தனை செய்யப்
பெரியகோவி லாசாரியர் பெற்ற மின்றி
தரித்திருந்து செபஞ்செய்யும் தவத்தைச் சொல்லித்
தனிப்புரட்சி செய்துபரன் தன்மை தந்தார்

287

அடிமையென்ற சொற்பொருளுக் கரிய பாவ
அர்த்தம்புதி தேற்படுத்த அகற்ற மொந்தர்
பிடித்திருக்குஞ் சாத்தாணைப் பிரித்து நெஞ்சிற்
பிழையுணர்ந்து மனத்தாபம் பெய்து கொள்ள
கடிந்துவிட்டுக் கர்த்தர்தருங் கருணைக் கடிமை
காலமெல்லா மவர்க்குதனின் காவற் கடிமைக்
குடிமையென வாழும்வழி குறித்துச் சொல்லிக்
குவலயத்திற் வாழ்க்கை நெரிக் குறையைத் தீர்த்தார்

4. சீடர்களீன் போதனை சாதனை அடங்கன்

288
மீபீந்த ஜீயேசலகில் மிளிர்ந்த போது
மீபுக்கா யவர்புரிந்த மேலாஞ் செயல்கள்
மீபுறைக்குஞ் சொற்பொழிவு மிகுதி கொள்ள
மீப்பெங்கும் பரவும்வகை மெருகே மிட்டார்
மீபுணரும் வண்ணமாக மேதினி யோர்க்கு
மீப்பார்தரும் அன்பதனால் மெலிக்கும் பாவ
மீப்புவே வாழும்வழி மேடிமை செத்து
மீண்டுலகிற் பிறப்பதற்கு மட்சியுஞ் சொன்னார்

289
முன்றுமறை மறுகலித்த முத்த சீடன்
முனிவராம் பேதுருவே முதலிற் தேவ
சான்றுபகர்ந் துரைத்திப்பான் சத்திய வார்த்தை
சாற்றிநற் தாதுப்பணி சகல மக்கள்
தோன்றுமூளம் பதித்திப்பான் துன்பம் நீங்கத்
தொபர்ந்தவர்க்குத் திருமழுக்குத் தாய்மை தந்தான்
வான்செல்லும் மறைபொருளை வழங்காத் திரையை
வலித்தவனுப் பிழித்திட்டு வழியை மீந்தான்

5.இரத்தச் சாட்சி அடங்கன்

290

குருநாதன் குருசேறிக் குருதி சிந்திக்
குவலயத்தின் குற்றமெல்லாங் குறைத்த பின்னார்
திருவோக மெய்திடவே தேர்ந்த சீடர்
திரிந்தலெந்து தேசமெல்லாந் தேவ னாட்சி
அருளோத அதுபரவி அனைத்தோ ரேற்க
அச்சமூற்ற அரசனாவை அவரைக் கொல்லப்
பொருளில்லாப் பொய்க்குற்றம் புனைந்து தீர்த்துப்
பொற்சிலுவைப் பலியிடவே புனித ராணார்

291

அந்திரேயா எஜுமடியான் அருளைச் சொல்ல
அதுகுற்ற மெனவார்த்து ஆவி போக
செத்தாக்குச் சிலுவையிலே செறித்து ஆணி
சித்திரத்து வதைசெய்து சீவன் கொண்டார்
இந்தய்வி டொமின்சிலோயோ இராயன் செய்தான்
இலையீற்றர் பவுலாணோர் இராசன் நீரோ
தந்தபெருந் தண்டத்தால் தலைகீழ்த் தொங்கித்
தளர்ந்தபின்னார் சிலுவையிலே தானே மாண்டார்

292

ஷேம்சென்னும் யேசுடியான் யேசின் செய்தி
யேற்றுறைக்க சிரிழிந்து ஏங்கி மாண்டான்
ஆம்ஹிரத்தச் சாட்சியென ஆனான் அன்பை
அனைவருக்கும் அறைந்ததினா வாவி போக
வேம்பெண்ணெய் வெந்தழவில் ஸ்டட்டுப் பொரித்து
விற்காட்டி வேகவைத்தும் விடாது தூதை
தாம்விடுத் தகையாலே தலையைக் கொய்தார்
தைரியமாய் சாட்சிகொல்லிந் தலைவ னாணான்

திரஜானாம் மன்னவனின் தீமை யாலே
திருச்சிடன் பிலிப்போடு திகழ்பரத் தலோழு
பரத்துலகின் பகுத்தறிவைப் பகனற வேதால்
பாதகரென் ரெஞ்ஜனப்படப் பதைக்கத் தோலை
உரவகிர்ந்து உடல்துடிக்க உயிரைப் போக்கும்
உணர்விழுந்த நிலையினிழும் உண்மை சொன்னார்
மரச்சிலுவை போல்மண்ணில் மத்தி யாசை
மரிக்குமட்டும் இறுத்திறுக்கித் தீயாற் சட்டார்

இரத்தச்சான் ரெணவயர்ந்து இறைவன் தூதை
இக்தோர்க்கு இயம்பியதால் இறவோ னாணான்
பரத்தாதைப் பகர்ந்திட்ட பழுதைக் காட்டிப்
பருங்கல்லாற் சீமொழுடன் பக்தன் யூதாஸ்
கரம்நெருக்கு சாவினாலே கடிது மாண்டார்
கடவுள்ளரை கைவேம்பாய்க் கைத்த வன்பாற்
சிரத்தையுள்ள பிரிசியாவென் சிறிய நாட்டிற்
சிலையெடுக்கச் சவுரியா சீவன் விட்டார்

நம்பாதோன் தோமாவோ நம்புந் தூதை
நாடெங்கும் நவின்றிடவே நடந்து சென்றான்
செம்பாதஞ் சிவந்தார்க்கக் சிவந்தோன் சேயம்
செஞ்சிலுவைப் பாடதனாற் பாவம் போக்கும்
தெம்பாகும் மீட்பென்னுந் தேவ னன்பைத்
தெளிவிற்று ஞானத்தீற் திகழ்ச் செய்து
கொம்பான பலதெய்வக் கொள்கை சாடக்
கொதித்தெழுந்தார் பகைத்திடவே கொலையிற் பட்டான்

பெருமானைச் சிலுவைப்பலி பெறவே செய்தார்
பேராசை காட்டவெள்ளி பெற்று நேசக்
குருவான இயேசுதனைக் குறித்துச் சட்டிக்
குருடான யூதாக்க காரி யோத்து
வெருவமன் வந்துதலாற் வெந்து பாவ
வினைநினைத்து வெகுதாப வினைவால் மீட்பின்
திருவாக்கை யுரையாமற் தேவ பாலன்
திருப்பாதம் வேண்டியுயிர் தூங்கிச் செத்தான்

2.சவுலைப் பவுலர்க்கிய படலம்

1.கிறைபோற்றிய அடங்கன்

297

தமக்கெனத் தெய்வ மொன்றைத் தாமாக்கி யதற்குத் தம்மை
துமக்கெனப் படைத்து ஒவ்வோர் தூய்மைசேர் நகரில் மற்றும்
அமக்கென அழைக்கும் வேறு ஆண்பெண்ணாய் நாம மிட்டு
உமக்கெனப் படைத்தோம் போற்று முழ்சினையைத் தீரு மென்றார்

298

சிலைகளைச் செய்தார் அதனைச் சிறுகோயிற் பீம் வைத்தார்
கலைகளைற் காட்சி பெய்து காட்டிப்பார் கடவுள் தன்னை
வலையதாய்க் கொண்டு மக்கள் வணக்கத்தை வாழ்க்கை யாக்கி
நிலைத்து மாற விட்டு நிலையுற்ற பேய்மை கொண்டார்

299

மன்னுயிர் காக்கும் கோணை மற்றெல்லா வியிர்க்கு மேலாந்
தன்னுயிர் போலப் பேணுந் தக்கானென் றறைந்து மக்கள்
பொன்னிறை யாகப் போற்றிப் பூமிக்கு இறைவ னென்றும்
இன்னுயிர் காக்குந் தேவ ஸீந்திட் இராச னென்றும்

300

இவ்வித இயல்பு சேர்ந்த இகத்துள்ள நாடே எல்லாம்
செவ்வித வலிமை கொண்டு செகத்துள்ள மற்ற நாட்டார்
கவ்விடா வாறு ஒன்றக் காவல்செய் இறைவ னாக
அவ்வித மான ராசா வகிலத்து இறைவ னானான்

301

குடிய முடியைத் தேவ சருதிக்குச் சொந்த மாக்கி
மேட்டுமை கொண்ட யூதர் மேன்மைகொள் முப்ப ராகி
நாட்டினில் நன்றுந் தீதும் நடத்துதற்காம் நாத னாக்கி
தீடிய நியாயப் படியே தீயென்னுந் தீமை செய்தார்

302

சக்கர வர்த்தி தன்னைச் சகத்தையாள் கடவு னாக்கி
அக்கிரம மொழித்த வென்ஜு மந்யாயப் போர்வைக் குள்ளே
விக்கிரப் பூசை யாதி விண்ணப்பம் நேர்த்தி பெற்று
வக்கர மாக வாண்டு வணக்கத்தைக் கெடுத்தா ரம்மா

303

இறைவனே யிறைவ னானான் இறைவையால் இறையைத் தோற்றான்
கறைபடி கடவு னாக்கி காட்டிப்பான் கருணைப் பேதும்
மறைசொலும் மறையோர் மாற்றும் மஜுந்திக் கெல்லா மொத்து
பறையிடு மாணை யாகப் பரத்தின்பேர்ப் பயனே போன

2.உண்மை தெளிந்த அடங்கன்

304

ஏதலா வறிவு மிக்கோ ராய்ந்திட்டார் அரச னென்றும்
உதரு உலகை யாக்கு மோங்கிறைபோ வாகா வண்மைப்
போதக முனர்ந்து பொய்யர் புட்டினைப் புரியக் கிரேக்கச்
சாதவன் கிணோவெச வென்னுஞ் சற்குண்ணான் சமயந் தேர்ந்தார்

305

இயல்புற வியற்கை தன்னி வியங்கிடுந்தே வின்பங் கண்டு
முயல்புது மதத்தில் மூன்னாட் மூடத்து கொள்கை நீக்கிச்
செயல்பாடு மக்கள் கூட்டஞ் சென்றிட்டார் இஸ்தோக் கென்றி
மயலற விளக்க வண்மை மனங்கொண்டு மாற வானார்

306

படைதனாற் பயத்தை யாக்கிப் பாரிடைநா னென்ற மன்னன்
புடையெழு மதத்துப் பூஜைாற் பொய்யாக்கள் பொறுப்பி வூண்மை
கடைசெல விடுத்துக் காமக் கவியாட்டீஸ் கவித்த காலை
விடைசொல விரும்பி மக்கள் விரக்திகள் விளைந்த தம்மா

307

கித்தகை வேளை இயேசு ஈந்திட்ட சிலுவை மாண்பாம்
புத்தகப் புதுமை தன்னிற் பூத்திட்ட பொல்லாப் பாவப்
பித்தது போக்கும் மீப்புப் பெற்றிட்ட மக்கள் சேர்ந்து
வித்தினை இடவே விரைவில் விளைவற்ற கிரித்து மார்க்கம்

308

சத்திய மார்க்க மெங்குஞ் சன்மார்க்க நெறியே யான
வித்தகப் போதம் நெஞ்சில் விரிந்திட்ட சிலுவை யன்புத்
தத்துவஞ் சீட ரெங்குந் தந்திட்டார் கடவுட் தூது
பித்துளா ரிதனைக் கண்டு பேதவித்துப் பிதற்ற வானார்

309

கொல்லுக கிறித்துச் சொன்ன கொள்கையர் தம்மைத் தேடி
இல்லுக அதனை யேற்ற இடும்பாக்கள் இராத வண்ணம்
புல்லுக சக்கர வர்த்திப் பூமானே புவியிற் தேவன்
சொல்லுக சொல்லா விட்டாற் சொற்பூட்டாற் சோரக் கொல்க

310

இவ்வித மாணை ராயன் இட்டிட்டான் இயேசு அன்பர்
எவ்வித முறுத்தி னாலும் எள்ளளவுஞ் சோரா ராக
செவ்விதன் சீமான் பேரிற் சிந்தையுற் றிருத்தல் கண்டு
வெவ்வினான் வெகுண்டான் மனனன வேண்டிட்டான் வீர் தம்மை

311

வல்லமை யாற்றல் மிக்க வன்கண்ணார் தம்மைத் தேர்ந்து
பொல்லாக் கிறித்து யேசைப் போற்றிட்டுப் புகழ்வார் கூட்டம்
இல்லா திறுக்க வாணை யிட்டிட்டான் இதனைச் செய்ய
கொல்லா துயிரை வாங்குங் கொடுஞ்சவுலன் தலைமை கொண்டான்

312

கையினிற் கலன்க னேந்திக் காப்பனிநல் மார்பிற் தாங்கி
மையிடு கண்ணைச் செவ்வான் வண்ணத்தி லுருடிப் பார்த்துப்
யையினி லாவி கொள்ளப் பார்வந்த இயமத் தோடிச்
சையின னாகச் சவுலென் சங்காரி களத்தே வந்தான்

313

மிட்புரை கேட்டாற் போதும் மீட்சிக்கே யிடமில் லாது
ஆட்களைக் கல்லிற் தேய்த்து ஆவிக்கு மோசஞ் செய்தான்
தோட்புரை கிழித்து உப்பைத் தோய்த்திட்டான் கிறித்து என்றால்
வாட்புகக் குத்தி வாயை வார்ந்திட்டான் வலிய நெஞ்சன்

314

அஞ்சியே ஓடிப் போனார் ஆவிக்கு அமைதி தேடி
மிஞ்சியே பேசி பாது மிருகத்தைக் கெஞ்சி நின்றார்
மிஞ்சியே இயேசு வென்றால் மிதித்திட்டே கொல்லப் பாரிற்
பஞ்சியே ஆக நாராயப் பற்றிட்டுப் பதைக்கக் கொன்றான்

315

பாதகச் சவுழம் யதப் பரிசேய னாத லாலே
வாதனை செய்ய வானான் வணக்கத்தின் முறையும் பண்பும்
பேதகஞ் செய்வார் தம்மைப் பிய்த்திட்டான் விழிகள் தோண்டி
நாதனைப் போற்று மென்று நாவுக்கு நஞ்சே யிட்டான்

316

விண்ணுவை மீன்க ளண்ணி விரித்திட்ட தொகையைச் சொல்ல
உண்டோரு கால மாணால் உயிருண்ட சவுளின் வேலாற்
மண்ணுவை எலும்புக் கூட்டை மதிப்பிட்டுக் கூற வாகும்
எண்ணிடா தளவு யேசின் இரட்சிப்பை யேற்றார் மாண்டார்

317

சித்திரம் போலச் செவன் சீர்கொண்ட மாந்தர் தம்மைச்
சித்திர வதையே செய்து செகுத்திட்டான் செத்த பின்பும்
பித்தனைப் போலே மேலும் பிழந்திட்டான் இதய மங்கு
உத்தமன் யேசின் நாமம் ஒதிற்றா என்றே ஆய்ந்தான்

318

அன்பதின் தூதைச் சொல்லும் ஆன்மீகர் அன்புச் சீடர்
துன்பதின் எல்லை காணைத் துடித்திட்ட பின்புந் தூயர்
போன்மொழி புகலக் கேட்டுப் பொங்கித்தான் இசுத்தே வானை
என்பது உடையு மட்டு மெற்றிதிட்டான் கல்லாற் கொல்ல

319

நாற்புறமும் வீசுக் கற்கள் நடுநின்ற ஸ்தேவான் தேக
மேற்புறம் சிரசிற் காலில் வீழ்ந்திட்ட மலையின் கூராய்
தோற்புறம் பிழந்தா லொப்பத துடித்திட்ட சதைகள் பீற
பாற்புறஞ் சிந்து ரெத்தம் பாய்ந்திட்ட போது ஆணை

320

கிட்டவன் நெஞ்ச னாக சட்டிக்குங் கூராய் நாவில்
மேட்டிமை பேசிப் பேசி மென்மேலும் வதைகள் செய்தான்
மீட்டிய வீணை போல மீட்புற ஸ்தேவான் பாடி
நீட்டிய சிறுவைக் காட்சி நினைப்புற்று நிலத்தில் வீழ்ந்தான்

321

குருதியே உடை மாகக் குத்திட்ட கண்கள் நேராய்
குருதியை பாவிக் காகக் கொட்டிட்ட ஈயேக் போல
குருதிய கர்த்தர் நாமங் கடைசியிற் தேனாய்க் கூவி
கிருதயம் நீரம்பச் சாவை இன்புற்று இணைத்துக் கொண்டான்

4.தீருப்பணி அழைப்பு அடங்கன்

322

சத்திய மோதுஞ் சாது சற்குணர் சாவின் கையில்
நித்தழுங் கொடுத்து நீதி நிலைத்ததாய் நெஞ்சங் கொண்டு
பித்தனாய்ப் போன சவுலும் பிழையதை உணரா னாக
வித்தினை அழிக்க வீணாம் வினையினைத் தொடர வானான்

323

தரிசவிற் பிறந்து கல்வி தத்துவ ஞானி யான
பரிசறு சவுலென் பேரைப் பயனுடன் தரித்த வீரன்
திரிசுத னாட்கொள் முன்பு தீமைக் கதிப் னாக
தரிசெனப் புவியை யாக்குந் தலைவனாய் அவனி வாழ்ந்தான்

324

வீழுகைப் போது ஸ்தேவான் விரித்தகை விண்ணை நோக்க
ஆழுகைப் போதை தன்னால் அறிவிலா திந்த மாந்தர்
வாழுமெய்த் தேவா வந்தன் வலிதனை அறியா ராக
ஆழுகை செய்வோர் செய்யும் அநீதியைப் பொறுக்கு மென்றான்

325

வீழ்ந்ததை நினைத்துச் சவுலும் வீரமாய்ச் சிரித்துப் போயா
வாழ்ந்தீடு வழிகள் தேராய் வம்பதாய் உயிரை விட்டாய்
தாழ்ந்தது கிறித்தின் வார்த்தை தாங்கவே வந்திட் டாரோ
ஆழ்ந்தது அந்த மார்க்க மழிந்தது இன்றோ டென்றான்

326

போனவச் சவுளின் பின்னாற் போயினர் தொபர்ந்து வீரர்
தானவன் தன்னைக் காத்துத் தமஸ்கெழும் நகரம் போக
வானதீன் உளியே காய்ந்து வன்கணன் விழியிற் பாய
ஆனவன் புவியில் வீழ்ந்து ஆவென அலறிப் பாய்ந்தான்

327

சவுலெனும் நண்பா என்னைச் சங்கடஞ் செய்வ தென்ன
அவுத மன்பு அண்றோ ஆழ்பவ வினைக்குக் கூற்றென்
கவந்திய மூரரத்தல் தீதோ கடிந்தனை கல்லாற் கொன்றாய்
பவுலென் அழைக்க வல்லாய் பாரிலென் தீமை செய்தேன்

328

என்றுவர வானிற் கேட்டான் இருவிழி யிருளாய்ப் போகக்
கொன்றுவர பகர்ந்த வாயாற் கூர்ந்தொரு சொல்லைப் பேச
மென்றிட மூடியா தானான் மேலெல்லாம் நடிங்கி யய்யா
ஒன்றெதுந் தெரியேன் கண்கள் ஓளியிலா தொடுங்கிற றென்றான்

329

சொன்னது மறியேன் சொல்லைச் சொன்னவ ரறியே மூன்னை
இன்னுமே யறியே னென்ன எழுந்துபோ உந்தன் வீட்டில்
அன்னிய னொருவன் வந்து ஆற்றுவான் அதன்பின் னென்னை
இன்னவ னென்று காண்பா யிப்போது செல்க வென்று

330

காட்டிய வழியிற் கையைக் கண்ணதாய்க் கொண்டு சேறி
வீட்டினி விருந்த போது விண்சொலுக் கேற்ப முன்றாம்
நாட்பட அன்னியா வென்னும் நல்லானும் வந்து யேசின்
மீப்பை விரித்துக் கூற மிண்டுமே பார்வை பெற்றான்

331

அலைந்தலைந் தெங்குஞ் சென்று ஆற்றிய தூதும் அன்னான்
மலைந்தவர்க் கெழுதித் தந்த மடல்களும் மற்றும் பாடும்
கலைந்திடுங் கருவ மாதிக் கசுகூள் நீங்கப் பெற்ற
விலைமதிப் பில்லாச் சவுலும் விழித்தனன் பவுல தாக

332

திருச்சபைத் தூண்க ளாகத் தீட்டுகள் நிறுப மாக
உருவெலாங் கிறித்து வாக உன்னத மீப்பைக் கூறும்
கருச்சமை கொண்றோ னாகக் கடல்களைத் தாண்டித் தூதை
பெருநிலப் பரப்பிற் கூறும் பெருமக னாகச் சேர்ந்தான்

333

ஹுக்கெனுந் தூயன் தந்த ஹக்கமிய் செயலின் நாலும்
நோக்குன் பவுலா ரீந்த நுண்ணிய நிறுபம் யாவும்
நீக்கறு பவத்தைப் போக்க நிமலனார் மீப்பின் சேதி
ஆக்கிய சபையே கிறித்து ஆகம மென்ப தாமே

5.பவுல் அடங்கன்

334

கிறித்துவின் பின்னா வலம்பான் கீளர்ந்திடு வருட மாகக்
கிறித்துவத் தூதன் பவுலும் கீதமாய் நிறுபந் தந்தான்
மறித்திவன் வேத நூலிற் மறைந்திடு நுப்புப் கண்டு
குறித்தறி வற்ற தாலே குறைகளை அறுத்தா னென்க

335

தூதினைச் சொல்லும் போது தூயரிவ் வலக மாக்கி
மாதினை வஞ்சித் தீட்ட மாபவம் போக்க மீப்பர்
வாதனைச் சிலுவைப் பாட்டால் வாழ்வினைத் தந்தா ரென்றும்
மேதினி யிதனை ஏற்பிர் மெய்யதைத் தேர்மி னென்றான்

336

இயேசுவென் தேவ குமாரன் சுப்ரேரந் தரவே பாரில்
இயேசுவென் மனுவாய் வந்தார் என்றுமே சொல்ல வானான்
இயேசுவாந் தேவ பாலன் எம்மிலை வைத்த அன்பை
இயேசுவை வெறுத்த பவலே இகமெலா மியம்ப வானான்

337

அவரது அன்பிற் பாவி அடியேனு மிறைவ னாட்சி
கவரவே பட்டு ஒன்றாய்க் கட்டுண் டுவ்வா றானேன்
சவரதாய் யென்னை யீந்தேன் கருதியாய் அவரைக் கிறி
எவருமே பற்றும் வண்ணம் எந்தனை ஈந்தே னென்றான்

338

கட்டமென் றோன்று அதுவே சார்ந்திடு மன்ப தாகும்
இட்டவர் இயேசே அதனை ஏற்றவர் மனித ராவர்
திட்பொய் அவரின் பாதை தேர்ந்தவர் தேவ னாட்சி
கட்டாய முறுவ ரென்று கர்த்தரின் தூதைச் சொன்னான்

339

என்றெலாம் பவலும் யேசின் டினண்யிலாப் புகழூச் சொல்ல
மன்றது கலங்க வான மனனவன் வெகுள வானான்
குன்றிடா தீவலும் யூதர் குறித்திடு மேசை யாவே
நன்றது புகலும் நாதன் நசரேத்த னென்றுஞ் சொன்னான்

340

மாமிச வுலகை யானும் மன்னனே யல்ல வான்மா
ஆமிதா மூலகை யானு மன்னனாலா மறிக வென்றான்
நேமியி னாட்சி செல்ல நேசமா மன்பு வேண்டும்
சாயிதா னியேச சத்திய சபைதனின் தலைவ ரென்றான்

341

உலகெலாம் பரக்க யேசின் உடலதாஞ் சபையை யாக்கி
நிலவிடு மன்பின் நெறியி நிற்பவர் தாது சொல்ல
கலகழுற் றிருந்த சபையார் கலக்கமே போக்கற் காக
மலர்ந்திடு எபேசியர் தமக்கீய மலைது முதல தாமே

313

எழுத்தினிற் பொறித்து வைத்தார் எனினும் ரோமர் தாழம்
வழுத்தினர் டீவர்க் கேதோ மனுடனை யிறைவ னென்றே
மழுத்துவந் தன்னை முன்று முனைபிரி வாகக் கொண்டு
அழுத்துவர் கூடிப் பாடி யரற்றுவர் என்றே கொண்டார்

344.

தம்மினை யோத்த வேறு தகைகெழு மனிதன் தன்னை
வெம்பவம் போக்க வந்த விண்ணைவ னென்றே கொண்டு
செம்முகைக் குளத்தில் வாழ்ந்து சிலிர்த்திடுந் தவளை போல
தம்மினத் தவர்கள் கூடித் தாமின் புறுவ ரென்றார்

345

என்பதே ஒரோமர் கொண்ட எவியதோ ரெண்ணை மாகும்
அன்பதே உலகப் பாவ மகற்றிடும் வழியே யென்று
மன்பதை காக்க மாய்ந்த மகிபனை வணங்கு வோரை
என்பற வதைக்க வாணை யிட்டிற் புதுமை யென்னே

346

பேதுரு தன்னை யேச பிடிக்குக மனிதர் தம்மைப்
போதுரு வாகும் பாவம் போக்கிடு மினமே யென்றார்
உதூர் சனமாய்க் கண்ட அனைத்துமே சீர் தமழுள்
இதுரு டீயேச தன்கை யுற்றிடுந் தழும்பைக் காட்டி

347

வானெழ அவர்கள் தம்முள் வல்லமை யெழுதல் கண்டு
கோனென அவரைக் கொண்டார் குறித்தவர் போதம் விண்பார்
தேனெனத் தெளிந்த வார்த்தை தெவ்வரும் பருகச் செய்ய
யானென மருண்ட மன்னர் முத்திட வாணை யிட்டார்

348

சவுலெனும் வீரன் கிந்தப் சங்கரிப் பதனை யேற்றுப்
பவுலென மாறித் தூயன் பாதமே போற்றி நிற்க
அவுடத மானான் தீய ஆக்கினை விடுத்து யேசின்
அவணைஞா யில்லா திறையின் அந்தண னாகி னானே

342

கிறித்துவைக் கிழுவை யேற்றிக் கொந்தெழு உமிர்ப்பின் பின்னார்
அறிந்தவ ரொன்று கூடி அவரது பெருமை போற்றிக்
குறித்தவர் கொள்கை தன்னைக் குவலய மாந்தர் கொள்ள
செறித்தன ரைம்பா னாண்டு சென்றபின் செகத்தோர் தேர

352

சாக்சனி நகரங் தன்னிற் சத்தீய மாட்டின் ஹாதர்
ஆக்கிய திருத்தம் யேசு அவையினி எனமெப்பை மாற்ற
லுக்கிய தெனினும் தேவ னருளிய கீபத்தாணை
நீக்கிடா திருக்க அதனை நீக்கினார் கவிவின் என்பார்

353

அறிவினாற் தேவனாணை அறிதழு மன்பு கொண்டு
செறிவதே சிந்தைக் காகும் சிந்தனை யென்றார் ஹிராமச
அறிவுரை கேட்டு மாட்டின் அருமறை யாய்ந்து கற்று
வறிதெனக் கண்ட வழக்கள் வடிவெனக் கழழின் என்றார்

354

அக்பரென் மன்ன ஸிந்தியா அடங்கிய மதங்க ஜெல்லாம்
பக்கலி வணைத்து உன்றாய்ப் பரிவறுப் பணியச் செய்த
முக்கிய காலந் தன்னில் மூக்கிழ்ந்ததே மேற்கு நாட்டில்
மக்களுள் மதத்தைப் பற்றி மலர்ந்தநற் புரட்சி யாமே

2. மதச் சீர்தீருத்த அடங்கன்

348.அ

வேதமென் விண்ணீன் நூலை விரிவறக் கற்று யேசின்
போதமாம் புனித மேற்காப் புரிந்தீராத் தத்து வங்கள்
நாதரின் நாமத் தாலே நல்பவப் பயமே யூட்டி
வாதனைப் படித்துங் கூட்டப் வளர்ந்தது வலிமை கொண்டே

349

குருமடத் துருவா முழல் கொள்கை முரணுவுங் கோலம்
திருவருட் சிலுவை தந்த தீவினைப் பவந்தீர் மார்க்க
அருள்மொழி பகர்வோர் தம்மை ஆண்டவ ராகக் கொண்டு
உருவகஞ் செய்த வாழ்க்கை உண்மைக் கிடைய றான

350

தூதினைப் புகல்வோர் தம்முட் தாயநற் பெயராற் செய்த
பாதகச் செயல்கள் பாரின் பற்றதாய்ச் சாத்தான் செய்த
சாதகச் சாட்சி சாற்றல் சரியிலை யென்ற பக்தர்
வாதுகள் செய்யும் வம்பர் வகையின் ராக்கப் பட்டார்

351

இறைமொழி மார்க்க மில்லா தீக்கைகொள் வினிய வாழ்க்கை
முறைகெட மொழியும் வேத முரணைத சட்டிக் காட்டி
அறைமகன் ஜோன்வாட் டென்னும் ஆதியாம் புரட்சி யாளன்
மறைகொலுவும் குற்ற சாட்டி மரணத்துக் கேது வானான்

3. தீருமறை அடங்கன்

355

பரிசத்தத் திருமறையைப் படிக்கும் மாந்தர்
பரலோகப் பரக்கியப் பாங்கு காண்பார்
தரிசித்த இயேசுதனை தனது வாழ்வாய்த்
தரிப்பவர்கள் மீப்பதனைத் தானே யேற்பார்

அரிசித்து ஆண்டவரை யண்டிக் கொள்ள
அபியமொழி வழிகாட்டு அன்பாம் பாதை
தெரிவிக்கும் சாத்தானைத் தெருட்டி விக்கும்
தெவிவார்கள் தேவனது தீவ்ய மாண்பே

356
மாந்தருக்குள் தீற்றவன்செயும் மகிழம் தேர்வார்
மற்றவர்தம் முடன்படிக்கை மாற்று வோரை
ஏந்தல்கிழித் தீடுபலியால் இருங்கிக் காக்கும்
எவ்வையற்ற அன்பினது ஏற்றுப் காண்பார்
பாந்தமிகு சத்தியத்தின் பரிவரை யாவும்
பாரில்நிறை வேற்றுயேசு பனித்தா ரெண்ணும்
சாந்தவரை பொய்யாத சரிதுங் காண்பார்
சுநிப்பார்க்குச் சமயமாய்ச் சார்தல் காண்பார்

357

காலமதைக் கணித்தறியக் கடிகார முண்டு
கணபாரம் நிறுத்தறியக் கற்றராச முண்டு
கோ நனால் நீளமாழுப் குறித்துத் தேர்வார்
கொள்கலனால் தீரவங்கள் கொண்ட எப்பார்
மேல காதுந் தீவப்பொருள் மீதா மளவு
மிதமிலாது எண்ணெலினால் மேலு மறிவர்
ஞாலமதில் நாமிறைக்கு நல்லோ மென்று
நம்மைநாம் அளந்தறிய நாடும் நூலே

ஸ்ரூத்துப் பூராடனரவின்

ஏனைய நூல்களீற் சீலை;-

1. புயற் பரணி 2. புலவர் மணிக்கோவை

3. விபுலனந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்

4. நீரரர் நிகண்டு ஏ. சீவு புராணம்

5. தமிழழகி

358
திருமறையின் வார்த்தைகளாற் தேக மல்ல
தீடில்லா நம்மள்ளத் தீராணி தன்னை
மருவவருஞ் சாத்தானை மருட்டி யோட்டும்
மனத்திடத்தை மாற்றும்நாம் மயங்கிச் செய்த
கருவமுறை காரியங்கள் கலங்க மற்றோர்
கடைப்பிடித்த கொடுங்கோன்னை கணியா நெஞ்ச
அருவருக்கு மந்தியான அழிவு எல்லாம்
அளந்தறியும் அளவுமாணி அவரின் வேதம்

359
உள்ளத்துத் தீயவிவணை மூளை சாத்தான்
உடலிச்சை தந்தெட்டமை உறவு கொண்டு
பள்ளத்துட் தள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்
பாதுகாக்கும் பாகைமாணி பதைக்கும் பாவ
வெள்ளத்தைக் கணித்தறியும் வேக மாணி
வேதனையை அளந்தறியும் வெப்ப மாணி
நன்னிருவத் திருடன்போல் நம்மைத் தாக்கும்
நம்மையிலாச் செயல்தடுக்கும் நகருங் கோலே

360
கர்த்தரது வாக்குக் கணியான வடன்பாடு
கழறுவது பழைய காகுத்தன் மறையே
கர்த்தரது வாக்குக் காசினியில் நிறைவேறுங்
கலின்பகுதி புதிய காருண்ணிய மறையே
கர்த்தரது இரக்கம் கடையேற மாந்தர்
கணிப்பதுவே ஏற்பாடின் கடையாய பொருளே
கர்த்தரது சித்தம் காட்டிடுமே மீட்பைக்
கண்ணாடி போலக் கருதுகந் யறிவே

361
இத்தரையில் மாமிச இன்பத்தே யுன்று
இக்லோகம் பெருக்கு மிழிவான வாழ்க்கை
மெத்தவற மேதினி மீப்புறவே மீப்பர்
மெய்யுருவங் கொண்டு மிகைப்பவத்தை வென்று
முத்தியேனும் தலைக்கை மூறையாக வீய
மூன்குடிக் கருதிபாய் மூடில்லாச் சிலுவைச்
சத்தியத்தை நாடிச் சாத்தானை வென்ற
சரித்திரமே திருமறைச் சார்பான நோக்காம்

362

ஆண்டவரின் அருள்வார்த்தை அகிலத்து மனிதர்
அறிவுதற்குந் தெளிவுதற்கு மாமிரண்டு வழிகள்
பூண்டபெருந் தீரவியத்துப் புதையலதாய்ப் புவியில்
புகழ்விசும் திருமறையாம் புத்தகமே யொன்று
மாண்யவம் தீர்க்கக்கூடும் மரச்சிலுவை யேற்று
மனிதத்திட்ட இயேசுபரன் மக்கமையே இரண்டு
ஈண்டிலுவயே இறையீந்த இரக்கமா மீவ
இதனாலே பிழைத்திடலா மெல்லோரு மென்பாய்

363

சொல்லாலே தேவனவர் சொரூபங் காட்டிச்
சொன்னவைகள் மாந்தர்கெனி சோர்ந்தவப் போது
கல்லிலில் ஏடெழுதிக் கற்பனைகள் பத்துக்
கடைத்தேறும் மார்க்கங்கள் கனிந்துமறைதக் கேளார்
நல்லார் தீர்க்கர்களால் நல்லவற்றைச் சொல்லி
துப்பதற்கு நீதிவழி நல்கிட்ட போதும்
புல்மேலே வீழ்ந்தபனி போலேயவை போகப்
புனிகாக்க அவதாரப் புகன்றிடுநல் நாலே

364

படைத்தனித்த இறைவனுக்குப் பண்டை நாமம்
யார்காக்கும் எல்லென்னும் பதமே யாகும்
இடைத்தெழுந்த ஆபிரகா மிறைவன் நாமம்
ஏந்தியதோ ரித்துக்கு எல்லே யென்றார்
நடைத்தொழுவப் பெத்தலேகம் நாடித் தேவன்
நம்பிக்கைக் காளானோர் இசுக்ரேல் என்றார்
அடைத்தாழு மெல்லென்பா ராதித் தமிழர்
அகிலத்தைப் புரக்கின்ற அனலா மன்றோ

4. மனிதன்- தேவன் சம்பந்த அடங்கன்

365

தேவன்செய் யுலகி யுள்ள சிவதூர் படைப்பி ஜெல்லாம்
மாவன்மை சாயல் மற்றும் மனமது மாட்சி யுள்ள
பூவன்மைப் புழுதியோடு புனிதனின் சவாசன் சேர்த்து
நாவன்மை யோடு கர்த்தர் நரர்களைப் படைத்தா ணன்றோ

366

தன்னுள்ளே நிறைவு காணாத் தலைகத்தனாய் மனிதன் மண்ணின்
மன்னானாக மாற வாணாள் மதியிக அமைதி போக
அன்னானைக் காக்க வேண்டி ஆண்டவர் அவரின் தூதர்
தன்னாலே வாக்குத் தத்தம் தந்தசம் பந்த மாகும்

367

மாக்கள்போ யுடலங் கொண்டான் மனமது அதுபோ வன்றிநல்
நோக்கோடு வாழத் தேவன் நோர்த்தவெம் படைப்பை மீறி
சாக்காட்டுக் கேது வான் சாத்தானின் செயலை விட்டு
வேக்காடா யுள்ளம் நோக விடுத்தது திருமறைத் தேனே

368

ஆணாழும் அழிவுப் பாதை அண்மிய மனிதன் தன்னை
போனாழும் போக வென்று போகவே விடாது தேவன்
வானாழும் மண்ணின் னாழும் வகரந்திடு வார்த்தை கேட்டு
தேனாக்க கொள்ளல் தானே திருமறைச் சம்பந்த மாகும்

5.சமுதாய - தேவன் சம்பந்த அடங்கன்

369

ஓர்மனிதன் மனிதனாகக் கொள்வ தில்லை
ஒன்றுபட்டு மற்றோலுடன் சேர்ந்த பின்யே
சீர்மனித னாகின்றான் செகத்தே யென்று
செப்பிடுமே ஆதியாகமச் செயல்கள் காண்க
பார்மனிதன் எங்கெங்கு பிறந்தா னென்று
பகுப்பதனாற் பயனேதும் பயப்ப தில்லை
வேரேது எனப்பகுத்து விருட்சம் வீழ்த்தில்
விளைவேது விண்ணவனே நமக்கு நாயன்

370

கிசரேவின கியேசெமக்கு மிறைவ னாகும்
கிவ்வுலக மக்களெல்லா மிறைவன் பின்னளை
விசுவாசப் பேறைதன்னை விழைந்தா ரெல்லாம்
வினைசெய்ய மிறைக்குள்ளே ஏடே கொள்வார்
சிகவாகச் சிந்தைதனைச் சிருட்டித் திட்டால்
சிலுவைக்கனி யுண்டிலாம் சேரு மின்பப்
பசப்பாலைப் பருஷிலாம் பாவம் போக்கும்
பால்நதியில் நிந்திலாம் பகரு மாமே

371

சமுதாய மாகவிந்தச் சகத்தை வேதம்
சார்ந்தி நியாயமெனுஞ் சபங்கள் மூலம்
சமுதாயச் சட்டத்தாற் குறுக்கிக் கொள்ளக்
குறைவான தத்துவத்தைக் கொண்ட தில்லை

அழுதான அன்புவழி அருளால் மட்டும்
அகிவத்தைப் புரந்திடுத வாகு மென்றும்
சமுதாயம் தேவனன்பால் தேங்கும் போதே
சமாதானம் நிலவிடுஞ் சால்பா யென்க

372

பவவினைக்குச் சமுதாயம் பாய்ச்ச விட்டுப்
பயிர்வினைக்கும் பசந்தரையாய்ப் பலுக்கக் காண்பீர்
தவவினையா வதைத்துக்கத் தக்க தல்ல
தன்னைப்போல் தன்னயலான் தன்னைப் பேணி
அவனியிலே அந்பு செய்தல் யாருந் துன்பம்
அடைகின்ற வேளையிலே அந்தத் துன்பம்
எவருக்கல்ல எந்தனுக்கே என்ற ஏள்ள
எழுச்சிகொள்ளல் என்பதுவே கிறைதா தாகும்

பிற்சேர்க்கையினால் மேலும் சேர்க்கப் படவேண்டிய
விடுபட்ட செய்யுள் அகர வரிசை.
இதனை அனுபந்தத்தின் மீம் பகுதியாகக் கொள்க

ஆயமே வாங்கி	192	பற்றினர் அவரின்	190
ஆறிரண்டு வயதான	180	பேதுநிவென்னும்	192
ஜவரும் நடந்து	192	முனவைன முழந்த	166
கரமெடுத்து உயர்த்தி	165	யோவா விவ்வாறு	185
காந்தமா யிரும்பை	192	ஆறிரண்டு வயதான	180.

5.கிறித்தவப் பண்புப் படலம்

1.கிறித்துவ கிலட்சண அடங்கன்

தனித்திருந்து செபஞ்செய்தும் தயவு காண்பார்
தளராத செபத்தாற்துயர் தாங்கிக் கொள்வார்
மினித்தைவ யெலாம்பவத்தி ஸிரட்சிப் பாகும்
கிறையருளா வதைப்பெறவே கிகத்தின் வாழ்க்கை

கனிவாகு மெனாவணர்வார் கபட மில்லாக்
காரியமே கடவுளுக்காங் கடைமை யென்று
கெளித்துபவ வினைசேராச் செயலைச் செய்வார்
செலுத்துவார் விசவாசஞ் சேயோன் மீதே

374

இயேசவின்பாற் பக்திகொண்டா ரெண்ண செய்வார்
எனவினவி விதயத்தி வியங்கு மாவி
பேசமனத் தாபத்துன் பெருகுங் கண்ணீர்
பெய்திட்டே அவர்செய்த பிழைகட் காக
இயேசவிடம் முறையிடு இரங்கி யன்னார்
இரங்கிமூ றிரந்தினமே வின்னல் செய்யார்
கூ.சிடுவார் பாவத்தின் குரலைக் கேட்டே
குறைதீர்த்து நிறைகண்டு குளிர்ந்து போவார்

375

மற்றோரில் மனமிரங்கி மாற்றா ரெண்று
மனதற்று தம்மிலொரு மஜுவாய்க் கொள்வார்
பற்றுந்துணை பரன்லாற் பாரில் வேறு
பராமரிப்புப் பரிவள்ள பாதை தேரார்
முற்றும்மறை முறைவழியே முனைந்து செல்வார்
முழுமனதா யிறைவன்மேல் விசவா சிப்பார்
உற்றுதுன்ப வேளையிலும் உண்மைக் காக
உயிரிந்து விசவாசம் உலகிற் காப்பார்

376

கண்போன போக்கெல்லாங் கரும மாற்றார்
கடவுளுக்குட் பிரார்த்தித்தே கடைமை செய்வார்
மண்பெண்பொன் னாதியவை மமதை கொள்ளா
மட்டாக மானிலத்தில் மருவி வாழ்வார்
பண்பற்ற உலகின்பம் பாழாச் செய்யப்
பழுமளவு அவையாட்சி பண்ண வொட்டார்
வின்னேச மலையுரையை விதியாய்க் கொள்வார்
விதியென்று வீணாக வினைகள் செய்யார்

378
எல்லாமே யேசென்று எதையுஞ் செய்வார்
ஏற்பில்லாக் காரியத்தை யேற்க மாட்டார்
வல்லபரன் வருஷக்க்காய்க் காத்து இருப்பார்
வடித்தெடுத்துச் சொல்வதானால் வரம்பிற் தேவன்
நல்லபிதா அவரொருவர் நானவர் பிள்ளை
நானென்னை நேசிப்பதிலும் நவமாய்ப் பிறரைச்
சொல்லாலவும் சோர்வே யின்றிச்
ககமீவார் கிறித்தவனென் சடர னாமே

2கீ.றி.த்துவப் போதனைச் சுருக்க அடங்கன்

379

பாவத்தி லுருவதானேன் பாவிநான் என்று ணார்ந்க
தாபத்திற் தந்தையாகத் தற்பரன் தன்னைக் கொண்டு
ஆபத்து வேளைமட்டு மல்லவே அனைத்து வேளை
சாபத்தாற் சரிந்திடாது சாயலாய்க் காப்பா ராமே

380

பலிகளா லல்லவெந்தன் பவத்தினைத் தீர்க்க வந்து
நவிவற்றார் சிலுவையெது நானதால் மீட்கப் பட்டேன்
வலிகொளும் பாவமற்றேன் வருந்துவேன் மனத்தா பத்தால்
கிலிகொளேன் கீட்டியெந்தன் கீழ்மை கிளர்த்து வேனே

381

பாவத்தின் சம்பளமாம் பயங்கர மரணப்
பயமநீக்கிப் பரமனருள் பரிசாய் மீப்பெத்
தேவனென்றுந் தந்தென்னைத் தேர்வா ரவரின்
திருத்தாதைச் செப்புவதாற் தீகழும் பிள்ளை
ஆவதுதான் அவருக்குநான் ஆற்றுஞ் சேவை
அழிவைத்தருஞ் சாத்தானை அண்டா தெந்தன்
சாவத்தை மட்டுமல்ல சகல மக்கள்
சாக்காட்டை நீக்கிடவே சார்வேன் பாதம்

382

இத்தகைய எண்ணங்கள் இயை வெல்லா
கினத்தாரு மிதயத்தி லெண்ணிலி வாழ்வின்
புத்தணர்வப் புதுவோட்டப் புரட்சி செய்து
புனியினிலே இறையீந்த புனித வாழ்வைச்
சத்துளதாய்ச் சரிசெய்து சாத்தனை வென்று
சருவவல்ல பிதாப்பாதம் சார்வதே நோக்காய்
முத்தமிழில் துதிபாடி முற்றுந் தம்மை
முதல்வனுக்கு அர்ப்பணித்தல் முடிவ தாமே

3.கீற்றத்தவ வணக்க அடங்கன்

383

கிரியையினா லல்லவள்ளக் கிளர்சி யுந்தக்
கீழான பாவத்தைக் கிறித்து மூலந்
தெரிவித்துத் தேவனிடம் திரண்ட பாவத்
திகழ்ரெத்தக் சிவப்புப்பனித் திரஞ்சும் வெள்ளை
பரிகத்த மென்மாற பணிந்து நித்தம்
பகவிரவாய்ப் மனமொடிந்து பரிந்து வேண்டி
பவவழக்கு பரிதியின்மூன் பணிபோல் நீங்க
புரிகின்ற செபழறையே புனியீர் கிறித்துப்
போதித்த வணக்கமுறைப் பொருள தாகும்

384

தனித்திருந்துப் குடும்பமாயுந் தந்தை தன்னைத்
தாழ்ப்பனிந்து தந்தநன்மை தருகின்ற வெல்லா
கனிவான நன்மைகட்குங் கருணை யிற்கும்
கண்ணரோல் நன்றிசொல்லிக் காலை மாலை
இனிவருகும் வேளைக்காய் இதயம் விட்டு
இறைவன்தாள் பணிந்துநாளை இன்றும் நேற்றும்
இருந்தெமக்கு சுவதரும் இனிமை பாடி
மறைவசனந் தானோதி மலருஞ் சிந்தை
மதியறியச் சிந்தித்து மகிழல் தானே

385

முறையான இறைவணக்கம் முடிந்த மட்டும்
முனைகின்ற நேரமெல்லாம் முதல்வன் தானுட
சிறையாக்கிச் சிந்தையெலாம் சிவக்க நொந்து
சிறுகால்கள் மடித்தொதுக்கி சிரத்தைத் தூக்கி
மறையவனின் பரம்பார்த்து மனத்தால் வாயால்
மறைவசனப் புகழ்பாடி மற்றை யோர்க்கு
மனமார மண்ணதிலே மறைந்த காலம்
இறையீந்த இன்பதுன்ப ஈவு பற்றி
இதயத்துச் சாட்சிகளை எடுத்துக் கூறி

386

இரங்கியழல் இனியதுதி கீயற்றும் நீயதி
இதைவிடத் திருச்சபை இயக்க மாகப்
பரன்புகழைப் பாடியங்கு பவத்தை யிட்டுப்
பரிந்துவேண்டிப் பலருந்தம் பரந்த வாழ்வில்
அரன்புரிந்த அற்புதமா யாபத்து வேளை
அடைக்கலத்து ஆதரவை யறையக் கேட்டு
அவற்றினா லாண்டவரை அறிந்து போற்றி
சிரங்குளியச் செபித்தழுது செகத்தி லன்னார்
சீரான ஆசிரேச் செய்தல் ஆமென்

389

சீர்மிக்க சிலுவையிலே செத்துப் பின்னர்
சிவனுடன் உயிர்த்தெழுந்த செயத்தின் நாளே
பார்போற்றும் பரிசுத்தன் பலியா மீஸ்ரர்ப்
பண்டிகையின் நாளாகும் பாவ மென்னுந்
தார்க்குடுஞ் சாத்தானைச் சரித்து எம்மைத்
தாங்கியே அரவணைத்துத் தகிக்கும் பாவப்
பேர்போக்கச் சாவின்கூர்ப் பிணியை வென்ற
பெருமானுள் நடமைப்படைக்கும் பெருநா ளாமே

390

பாவிக்காய்ச் சிந்துரெத்தம் பான மாகப்
பகைத்தவுடல் பரிசுப்பப் பாங்கா யுண்டு
ஆவிக்குள் நாம்மரித்து அவரின் பின்னளை
ஆகுதற்கும் அளவில்லா தவணிப் பாவந்
தாவிடாது தற்கார்க்கத் தன்னைப் பலியாய்த்
தந்திடுதல் திருவிருந்து தகைநற் கருணை
மேனிடுதல் பவம்மேஹும் மோயா வண்ணைம்
மேய்வாழ்வில் சிலுவைநிழல் மேவ ளாமே

387

ஆண்டவரின் அருள்மிக்க அவையினிலே அவருள்
ஆத்துமா அங்கமாதி அப்பியணித்து நீரால்
திண்டிவே பெறுவதுநற் திருமழக்குப் பின்னர்
தேவனவு மந்தையிலே திரண்டவொரு மறியாய்
மாண்பவ வாழ்க்கைதனில் மறையொழுக்க முற்று
மனிதனுள்ளே மாணிக்கமாய் மனமுறற்காய் முற்றும்
ஆண்டவருட் சிவனுற்று அங்கத்துவ மேற்று
அருளாவித் திருமழக்கு அப்பாலு முண்டே

388

கர்த்தரித்தக் காசினியிற் கருணை கொண்டு
கால்நடையின் கொட்டிலிலே கர்ப்பம் விட்டு
மூர்த்துவத்தின் நடுப்பொருளாம் முன்னாள் நத்தார்
மூகையாலன் அவதரித்த முறைநா ளென்பார்
நார்த்தனைத்துச் சோபனமாய் நவிழும் வார்த்தை
நாவிலத்திற் சமாதானம் நடக்க வென்றே
அர்த்தழுற வாழ்த்துறைத்து அவரி னன்பால்
ஆகுதற்கு ஒன்தொரு ஆசரிப் பாமே

391

மரித்தெழுந்த பின்னாவி மகிழைச் சீடர்
மத்தியினில் வந்திறங்க மகிழ்ந்து தேவ
தீரித்துவத்தைத் தேர்ந்துபல திசையில் வாழ்வோர்
தெளிவாக விளங்கிவே தெரித்தார் தூதை
உரித்துணே உரையாடு உண்மைத் தேவன்
உயராவி பெற்றதினை உறுத்தும் பெந்த
விரித்திட்ட கொஸ்த்தேநாள் விழாவ தாகும்
விண்ணருளை மண்ணவர்கள் விளங்கும் நாளாம்

392

சாம்பற்தினைப் புதனென்று சாற்றுந் தினத்தே
சத்தியத்தின் புத்திரனார் சாவின் முன்பு
ஆம்பிதாவின் குமாரனென அகிலந் தேர
அருமைமறிக் கர்த்தபத்தில் அமர்ந்து ஒலிவை
உம்புதலை ஒசன்னா ஒவிக்கு ஆட
உங்குதிலை விரிக்கவதில் உயர்ந்த பவனி
நாமடெய்த பவனினைக்கு நலிந்து மீட்பை
நல்கவந்த திருநாளாம் நலில்க நெஞ்சே

.....388

393

திருப்பாட்டின் கருத்தறியுங் தேவ வாரந்
 திகழ்ந்துமே லெந்தென்னுங் தீணங்க ளாலே
 விருப்போடு விருந்தாதி விழாக்கள் நீக்கீ
 விழைவோடு எமக்காக விரும்பிச் சிலுவைத்
 திருப்பாடு பட்டதீணால் தீணமும் நாங்கள்
 தீமைவிட்டு மற்றோர்க்காய் தேக மாகம்
 உருப்போடு உதவிடும் உண்மை மனமாய்
 உறுபாவும் உணர்ந்திடவும் உற்ற தாமே

394

வருடமொன்றில் வழிநடத்தி வந்து நினையா
 வாரிறல்லாம் வரமிந்து வாழ வைத்து
 வருகின்ற வருடத்துட் புகவே சவ
 வல்லமையால் நிரப்பியதை வாழ்த்திப் போற்றி
 தருகின்ற புதுவருடந் தலைக்கும் நேரந்
 தனில்மேலும் வழிநடத்தும் தயவு வேண்டு
 உருகுகின்ற உள்ளத்தால் உணரும் இருவு
 உற்சவமே விழிப்பிரவு உயர்நா ளாகும்

395

மாண்புகழ் மனுவாக மலர்ந்து இந்த
 மானிலத்தில் வாழ்ந்திட்ட மற்றை நாளில்
 பூண்டெடுத்த நிகழ்வுகளும் போற்றற காகும்
 பொருளோடு அவையெல்லாம் பொருந்த வேண்டும்
 தீண்டியெம்மைத் தீயவுத் தீயி னின்று
 தீர்த்தெடுத்த பெம்மானைத் தீணமும் நாங்கள்
 வேண்டிடலே பெருவிழாவாம் வேறு நல்ல
 விழாவெதற்கு வேதனருள் விழைவோ ருக்கே

5, நிறைவு ஆடங்கள்.

396

உய்வநா ளாசரிப்பில் உருமைப் பாடு
 ஒன்றிபாத் போதினிலும் ஒன்றில் மட்டும்
 மாய்வில்லா நம்பிக்கை மாந்தர்க் குண்டு
 மண்ணுலகம் படைத்தளித்த மறையோ னாறு
 தேய்வுநாள் அகன்றபின்னர் தேர்ந்து ஏழாந்
 தீணத்தன்று உய்ந்திருந்தார் தேவ ஸீந்த
 சய்வுகளை என்னாலும் எங்கள் நெஞ்சில்
 எடுத்துணரல் இந்நாளின் தூய்மை யாமே

397

வெள்ளியென்பார் சனியென்பார் வியாழன் என்று
 விதிப்பவரும் ஞாயிறினை விழைந்து போற்றி
 அள்ளியிறை அளித்தவிந்த அகிலந் தன்னை
 அதனுள்ளே அவர்படைத்த அணைத்து மன்னார்
 பிள்ளைகளாய் பேறுகின்ற பேற்றிற்காயும்
 பிரார்த்தணை புரிந்தவரைப் பிணைத்து நெஞ்சில்
 துள்ளியெழும் நண்றிசொல்லித் துதித்துப் பாடத்
 தாய்நாளாய் வழிபடுதல் தொடர்ந்த தாமே

398

வாரத்தின் முதலாம்நாள் வழங்கி வந்த
ஏக்கமிது வரவரவே வாரந் தோறும்
துத்தின் தீரிபுகளால் தீரிக்கப் பட்டு
இங்களுக்கு முதல்நாளாய் திகழ்ந்து தேவ
ஶரத்தின் நியமதா யான த:தை
அனுசரியார் அனுசரிப்பார் ஆறாம் நாளின்
தாரத்துப் பரிதிநாள் தொடக்க நாளாய்த்
தொகுத்தாலும் துதிக்கின்ற துதிகள் உன்றே

399

புனிதமாய் ஒய்வுநாளைப் போற்ற வந்நாள்
முந்திடவே ஆறுதலாய்ப் புனிதன் கோயில்
இனிதாகப் பாட்டிசைத்து இரங்கு மாறு
இறையருளை வேண்டியவர் ஈந்த வார்த்தைக்
கனிதன்னைக் கசிந்துருகிக் கருத்திற் கொண்டு
கால்மடித்து முழந்தாழில் கரங்கள் கூப்பித்
தனியாக வல்லசபைத் தகையாய்க் கூடி
நந்ததரும் தருகின்ற தயவைப் போற்றே

400

பாலர்களைப் பரமன்வழிப் பாதை காட்டு
கக்குவமாய் ஓப்புவித்து பயந்தோர் மற்றோர்
சிலமற இறைவனாது சிலுவை தூக்கச்
சீசீசய்யும் விழாவாகச் செய்யும் மழுக்கு
நாலமதீல் நாயனருள் நயந்தோர் தம்மை
நசரேத்தன் அருள்மூலம் நாதன் மந்தைத்
தாலந்தீய திருமழுக்காந் தயாள் சிவன்
தவத்திருவாய் சபைசேர்க்குஞ் சபங்க தாமே

401

பாமாலை குட்டிப் பண்ணிலைசத்துப் பரனார் சொல்லின்
புமாலை வைபிள் புகல்வார்த்தை புந்தி கொண்டு
நாமாலை நயந்தீட நசையுள்ளம் நலிந்திடக் கண்ணீர்
தேமாலை சிந்தத் திருப்பாதந் தொழுதல் செய்வாம்

402

சிலையாலுஞ் சிற்பக் சிந்தனையால் சிவன் தந்த
நிலையான தேவனை நெருங்குதற்கு நினைக்க லாமோ
விலையேறுப் பெற்ற விண்ணவனின் வீழ்ந்த இரத்தத்
தலையாகுத் தயாளத் தண்ணூறுவம் தாங்கிக் கொள்வோம்

404

யீக்கிரகம் வழிபடும் வீணான வினைகள் போக்கு
அக்கிரமம் வளர்க்கும் ஆசரிப்பு அனைத்தும் நிக்கீ
உக்கிரம்செய் பாவ உணர்வுகளை உணர்ந்து தாக்கி
நிக்கிரகம் வேண்டி நிமலனடி நினைவிற் கொள்வாம்

405

நான்பானி எனினும் நல்லபிதா நலிவ செய்யார்
வான்ஜுனி தந்து வழிநடத்த வல்ல கரத்துள்
நான்தாவி விழுவேன் நடுநிற்பார் நசரேத் தூரின்
கோணமேவிக் கார்க்குங் கொள்கையிலே கொடிபோற் பர்வேன்

406

பாவமெல்லாந் தீர்க்கப் பலியாகி பனிபோற் பாவம்
ஷவதெல்லாம் நன்மை அனைத்தளித்தார் அவருள் வாழ்வேன்
நாவதனால் நாதன் நயழரைப்பேன் நாளும் பொழுதும்
தேவனவர் திருவடி தேடிநிற்பேன் திகைக்க மாட்டேன்

407

என்றும்மனம் நோவேன் இறையேச இரக்கங் கேட்டு
அன்றங்று அப்பம் அடைந்துநான் அல்லல் தீர்ப்பேன்
பொன்றுமவர் கரத்திற் போய்ப்புகுந்து புதிய சிந்தை
ஒன்றுபட வாழ்வேன் ஒதுவேனவர் ஒசனா வென்றே

408

தேவசதன் ஆவித் திருப்பொருள் தேற்றும் என்னைப்
பாவமெனும் பாம்பு பற்றாது பலியால் மட்டார்
ஆவன்நான் அவருக்கு அன்புமகன் அவர்தம் பாதை
தாவத்தான் துடிக்கும் தணையனைத் தற்காப் பாரே

நிறைவ

குன்றுமனத் தாபழற்றுக் குமைந்து யேசின்
குருதியினாற் கழுவண்டு குற்றும் நிங்கும்
அன்றேநான் கிறித்தடியான் ஆவே னன்றி
அனுசரிக்குங் கிரியைகளா லல்ல வதனால்
நன்றாக அவரினன்பை நாடித் துய்க்க
நான்மட்டும் அல்லபிறர் நயந்து கொள்ளன்
என்றுமவர் இருக்கின்றார் இருப்பா ரிருந்தார்
எனவோதாக் சத்தியமே இயேச புராணம்

ஆகச் செய்யுள் 1602

பருவங்கள் 8 சுருக்கங்கள் 9 படலங்கள் 45

முதலாவது இரண்டாவது பருவங்களுடன்
மூன்றாவது பரிசுத்தாவிப் பருவமும் முற்றிற்று

பின்னிலைப்பு.

செய்யுள் அகர வரிசை

பகுதி ஒன்று.

(இப்பகுதியிற் தரப்படாத செய்யுள்களை
இரண்டாம் பகுதியிற் பார்க்கவும்)

இலக்கங்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன

அக்பரின்	375	ஒருமதிக்கு ஒரு தடவை	142
அத்தகைத் தியானம்	257	ஒரினம் ஒரு	60
அப்போது ஆங்கிருவர்	288	கட்டுயகல்	50
அருட்டேவன்	6	கடந்தது காலம்	66
அருள்மொழி	229	கடவுளை வாழ்த்த	197
அருளினன் இறைவன்	88	கடுகதன் விதை	201
ஆட்டும் அரங்கு	308	கடுகளவு விசுவாசம்	218
ஆதவாஸெந்தன	202	கண்ணறந்த	222
ஆவென்று அலறி	49	கர்த்தரின் அன்பாம்	199
இறைகரத் தழகு	158	கர்த்தரின் ஆணை	209
இரக்கமே உருவா	158	கள்ளமனம்	219
இவ்வித முரைக்க	209	களைவென	199
உடற்பசிங்கு	224	கற்களப்பாற்	880
உலகிலாம் பரக்க	372	காசள பையும்	200
எந்தனுக்குள்	88	காணுமோர்	288
என்பதை உணர்ந்த	94	கார்ஜுள் வானில்	160
என்றபெரும்	57	காலதிர் புருந்து	809
என்றுவர காபிரி	187	காலையில் மந்தை	97
என்றேச விண்ணேக	852	கானகத்து வாசி	208
ஏழு நாட்கள்	51	கானான என்	224

கிரித்துவே தேவன்	193	நன்றவர் சீடர்	198
குருடருக்குக் குருடர்	217	நானுரை வார்த்தை	194
குருடரை ஊமை	211	நித்திய செவன்	212
குன்றென உயர்ந்த	309	நீங்நதி	118
கூலமும் முடையும்	309	நோன்பை நோர்	209
கூறுநற் சீடர்	194	பசியுடவிருந்தேன்	201
கூறுபொருள்	284	பணம் படைத்தொர்	218
கெட்ட தோர் ஆவி	212	பாலைன் ரபியே	198
கைப்பெண்ணாள்	222	பிழயினிற் சிக்கா	211
கொடுமிப்பசி வாட்ட	202	புழுங்கிய மனத்தா	195
கொல்லுக இசுர	91	பெத்தாசாப்	194
கொழுநரை இழந்த	197	பொரியவன் பதவி	201
சதுரங்க ப்ட	309	பொங்குகின்ற	50
சற்பமே பாலமற்ற	28	மக்களைப் பகக்க	208
சாலமன்	127	மகதலேனா மரியாள்	345
சிலைகளைச் செய்தார்	361	மஞ்செலும் மதையுள்	156
சிறுவர்போல	220	மாடவதில்லை யென	216
சின்னவன் அவன்	202	மண்ணதிலே	850
சியலத் என்ற	195	மதவைமொழி	221
செந்திரு இசர	91	மரியாளைன் மாது	224
செங்கிடமென்	212	மஷைதான்	95
செழும் வயலிற்	199	மலர்த்தேனை	252
சென்றவிடம்	216	மாந்தரின் மனதில்	209
சொல்லினாற் செயலா	198	மார்த்தாளைன்	228
சொற்பதியா மதை	259	முத்தென மஸ்கள்	14
தகனபலி எழும்	204	முப்படு வெள்ளிக்	195
தமிழமுதெனன	212	முன்ளசல்லவாய்	121
தருவினிற் தளிராய்	149	முன்மொழிவை	218
தனித்துவ மில்லா	194	மோசனாருங்கள்	21
தனைத் தாழ்த்தும்	220	யோசேப்பு என்னும்	144
தாம்பவுத்தத்	204	வாசருவென் ஏழை	250
தாழ் நக்கி	58	வேவியன் என்பான்	208
தானுண்ட	58	வர்சுமே பாவம்	209
தீயதாம் ஆவி	201	வல்லமை ஆழ்றல்	867
தீர்க்கரும் நசி	212	வழிபறி திருடர்	218
தாதினைச் சொல்ல	200	விட்தலை தந்த மோசே	212
தூயவள்ளம்	220	விரியனே பாம்புக்	211
தெரிந்தவர் தேச	193	வீடுகை மாதியன	226
தேவமகன்	217	வேதத்தின் வித்தாம்	207
தேவனிட்	21	வேதமுரை பாரகர்	216
தோமசு என்பான்	195	வேதவுரை	204
நந்தானியேலே	194	வேற்றவன் என்றே	202
நமதெனவே	208	தீவலுக்காக வாழ்	201
நற்தரு எதுவும்	213		

இரண்டாம் பகுதி

அக்கிரம மாட்சி	34	அப்பாலே சென்றுநிலை	280
அக்கினியில் வரசன்	187	அப்போ தாங்குடு	288
அக்கினியில் ஓன்லாக்	39	அப்போ தாரவாரித்	278
அக்கினியில் ஓன்னை	152	அழுதது நிரம்பு	40
அகத்தின் துயரம்	302	அய்யயோ ஜூக்வரி	254
அகரமாய்த் தோன்	6	அயலானில் அன்பு	255
அகஸ்தோழி ஸ்ரீந்	186	அயலார் செய்த	64
அங்கமே தன்னை	114	அரசனு மறிவாள்	91
அசத்தாவி கீழ்ப்படி	217	அருகி வெனியா	261
அசத்தாவி பிழித்திரு	268	அருட் தாது	226
அசத்தமென்ற	360	அருட்பணி செய்	200
அசைவாடி அங்கு	50	அருந்திட முடியு	190
அசைவற விழிகள்	105	அரும்பசி வாட்டும்	85
அஞ்சாதே அனைவ	48	அருமறை கூறும்	190
அஞ்சிடா தவணி	141	அருஞ்சரை தர	190
அஞ்சிடே ஸயரான	164	அருஞ்சரைப் பணிப்பு	229
அஞ்சிடே ஸவி	186	அருளான உவமை	284
அஞ்சியே ஒழுப்போ	367	அருளின் கரத்தில்	228
அடங்காத இயுற்கை	259	அருஞ்சரை புகலும்	203
அடங்கிய தென்ன	314	அருஞ்சரைக்கும் வாயா	207
அடத்தபின் னிறுக்கி	311	அருஞ்சறுகுக் கருவுற்ற	140
அடிபணி செய்த	68	அரைக்கணங் கண்ட	173
அடிமையென்ற	360	அல்பியா ஸின்ற	194
அடியவன் நோவா	117	அஸைட்லாய்ப்	25
அடியவனின் பளி	55	அஸைந்தலைந்து	370
அடுத்ததோ தாங்கு	64	அஸைந்து வந்த	27
அடுப்பெல்லாஞ்	89	அஸையென்த் திரண்ட	84
அடைக்களன் குருவி	99	அவ்வையென் கிழவி	209
அடைந்தது இனப	115	அவர்பாதந் தொழுது	206
அடையைராடை	107	அவரது அன்பிற்	371
அண்டியவன் தாழ்	143	அழிகளில் ரதியோ	66
அணிகள் நடைக்கு	138	அழகுறச் சிவந்து	18
அணைத்தே மகவை	70	அழிந்தழிந் தாகு	4
அணைத்திடா தவ	134	அழிந்த திவ்	334
அணைக்குங் கரமடிக்	79	அழிந்திடு முடலம்	86
அந்தகைச் சுடாரில்	345	அழிவிரே அழியார்	32
அந்தலத்து வநாதி	140	அழிவினைக் கண்ட	111
அதிதமரந் துளிர்	242	அழியாது அன்பர்	32
அதிகாலை எழுந்து	27	அழுங்குழவியாய்	141
அதிர்வுறு பூமி	110	அழைத்தவர்கள்	239
அதிபதி யாவா	191	அழைப்பினைப்	1909
அதுமுதலைய	272	அற்புதங்கள் செய்து	259
அதுசெய்ய முன்	224	அற்புதத்தால்	205
அந்திவரும் போதி	277	அற்புதத்தாற் பலர்	214
அந்திரேயா எஜும்	362	அற்புதத்தா ளண்ட	259
அந்திய னெந்தே	201	அற்புதச் சோதி	167
அப்பத்தை எடுத்து	344	அற்மொடுங்க மறம்	41
அப்பனுக்குத் தப்பா	76	அறிந்திட விரும்பா	210
அப்பா இதுவெலாம்	70	அறிந்திட விரும்பா	210
அப்பாலே சென்று	171	அறிந்திருந்தால்	226

அறிவினாற் தேவ	375	ஆண்டவனி னருள்	378	ஆவியால் நிரம்பு	189	இதுப்பாலப் பல	267
அறிவினிற் சிறந்த	198	ஆண்டவனின் வஸ்ல்	264	ஆவியவர் மேலே	353	இதுவிதற்காகும்	20
அறிவுகள் ஐந்து	31	ஆண்டவரை யார்	126	ஆவியினி வெழிமை	253	இதுவெனக்கு இறை	142
அறிவுவழும் முதிர்	333	ஆண்டவ ருறைந்த	150	ஆவியிலே பெலன்	280	இதுவேதான இவன்	290
அறுத்திட விளைவு	200	ஆண்டவனார் ரிடு	25	ஆவியிலி ஒருநவை	345	இதைக் கேட்ட	288
அறுப்பதிகம் அந்வி	356	ஆண்டவனால் வார்	52	ஆவியை நீக்க	174	இந்தரோயா	188
அறைகுவரானி	304	ஆண்டவ ரொரு	203	ஆவியைப் பார்ட்சை	17	இப்பாசுச் செய்வ	299
அன்பதின் தூதை	368	ஆண்டவனை நோக்	121	ஆம்துயராழ்த்தும்	92	இப்பாரமியா	41
அன்பர்க் எழியார்	343	ஆணவனி உடலிற்	22	ஆவியாய்ப் பரந்த	11	இப்பொரு கோழி	58
அன்பினாலுந்த	311	ஆணையிட வாகாது	255	ஆம்நிதது இறந்தார்	211	இம்மட்டாய்	7
அன்பின் கனியா	72	ஆணையா வழிப்பேன்	171	ஆம்ற நினைத்த	78	இயம்பிட்ட விதனை	298
அன்புள்ளங்கள்கு	83	ஆணையெது மிட்டு	185	ஆற்றிலை யாணவ	29	இயல்புற வியற்கை	366
அன்புள்ளங்கள் கரைந்த	312	ஆபிரகாம் முதலுய	138	ஆராம் நாளான	18	இயற்கையினியல்பால்	6
அன்றைக்குத் தேவ	257	ஆபிரகாம் பிளளை	184	ஆராம் நாள்	314	இயேசுவென் தேவன்	371
அன்றைய அப்பம்	94	ஆத்திரத்தா வன்பி	79	ஆரிந்த தொன்பான்	308	இயேசுவின் பாற்பக்	282
அன்றொரு நாள்	141	ஆத்திரம் மனிதன்	16	ஆரிரண்டு சீடர்	359	இயேசுவி ஒப்பேசும்	322
அன்னவ னன்பின்	27	ஆத்தமே ஆதிமாந்தர்	12	ஆருகங் நெறிந்தே	14	இரக்க குணமுள்ள	253
அன்னாவென்	163	ஆதலா விந்தமண்ணை	40	ஆருதல் நாளில்	211	இரக்கமே யற்றிர்	212
அனைத்துமே	18	ஆதலா வெந்ததன் பேரை	20	ஆருதின் படைத்த	29	இரட்சிப் பேந்கா	230
ஆக்கிரு சிக்கக்கும்	159	ஆதலினா விவன்	223	ஆறநாட் கழிய	13	இரண்டெசமான்	246
ஆக்கில் தெல்லாம்	5	ஆதலினாவிவனை	267	ஆறநாட் படைத்தே	31	இரத்தத்தின் வியர்	306
ஆக்கின னன்றி	91	ஆதமே மண்ணிற்	21	ஆனது யாவுமந்த	9	இரத்தப் பழி	320
ஆகமத்துப் பொருள்	186	ஆதலா ஸறிவு	365	ஆனாலுமழிவு	379	இரத்தாஞ்சான்	363
ஆகமத்தி வெனிசை	105	ஆதலா ஸன்புகோள்	83	இகத்துள்ளே	57	இரவு பக்னோயா	46
ஆகமத்து விதிப்படி	176	ஆதலா ஸன்மோ	83	இங்குள்ள போகம்	250	இராணி சிபா	118
ஆங்கவர் பழியில்	201	ஆதாமு மேவாள்	116	இங்குள்ள கனிகட்	19	இருட்குகைக்குட	191
ஆங்கார மென்ன	171	ஆதாமைக் கெடுத்த	144	இங்கேயிருந்து	65	இரு தடவை	289
ஆங்கிருந்து அவன்	351	ஆதியிற் தேவன்	10	இசுரவேல மாந்தர்	106	இரு தாயார்	118
ஆங்கிருந் தருளி	193	ஆதியிற் வார்த்தை	9	இசுரவேலின் தேவன்	122	இருந்த விடம்	52
ஆங்கு சிறைப்பட்ட	88	ஆதியெனு மாதாமின்	55	இசுரவேல் யேசு	283	இருபுறந்தி	25
ஆங்குறு	10	ஆதியை முழிவை	4	இட்டவக் கடவுள்	19	இரு மனத்துப் பினை	75
ஆங்கு நின்றவர்கள்	347	ஆதியிற் சிலுவை	304	இட்டவன் நெற்று	368	இருவரு மினையும்	12
ஆங்கு நீரடை	173	ஆயத்தப் படுத்தி	287	இடமில்லையன்று	66	இருவன் மணந்	20
ஆகை னிரண்டேர்	115	ஆயரின் மந்தை	148	இடர்மிகு முனமே	86	இருள் குழந்த	8
ஆட்டுணை மேய்த்து	249	ஆயிரமாய்ப் பயிரி	119	இடுகேட்ட அரவாக	387	இருள் சுழந்த	327
ஆட்டமுடன் அசை	50	ஆயிரம் பொன்னா	168	இடமுழக்கம்	126	இருள் படுவலின்	197
ஆடின தளிர்கள்	147	ஆயிரம் விழி	133	இடமெனவிழித்து	108	இருள் மகளின்	54
ஆடுதிரை கடலவீசி	237	ஆர்க்கிள்ளள்	128	இடுகுறியிலப்	78	இருளௌன்றால்	37
ஆடடையகற்றி	301	ஆர்த்திடும்போது	109	இடை மறித்து	152	இலங்கி சாராள்	66
ஆடடயனி தனில்	77	ஆர்த்திடும் வாணோர்	147	இடத்தகை நீதி	84	இலங்கி நிரப்போர்	131
ஆண்டவர் படைத்த	49	ஆர்த்திடும் மூப்பர்	299	இடத்தகை வேளை	366	இவ்வணம் நினைத்	170
ஆண்டவரன்மோ	241	ஆருமற்ற இருவு	8	இடத்தகைய வெண்ணம்	384	இவ்வளவா யெக்கு	119
ஆண்டவராற் தேர்	123	ஆயைத்தி வொளி	138	இடத்தகைய குழி	103	இவ்வளவா யன்பு	5
ஆண்டவரின் பெயர்	41	ஆயைத்திருந்தே	95	இடத்தகைய யுதர்	194	இவ்வளவந்தனை	28
ஆண்டவரிட்ட	18	ஆயைத் திபங்	136	இடத்தகைய அம்புதம்	265	இவ்வா நாப் இறைநா	122
ஆண்டவரிட்டபடி	45	ஆயைத்திருந்த திரண்ட	268	இடத்தரையில் மாமிச	377	இவ்வா நா யிறைவன்	33
ஆண்டவரே யதியேன்	175	ஆயைத்தி வொரு	178	இடத்துப்பட்ட கண்ட	312	இவ்வா நாப் முன்னாலே	278
ஆண்டவரை மதியாது	61	ஆவிலை நிகர்க்கும்	130	இடத்துப்பட்ட கண்ட	184	இவ்வா நாப் விட்டு	270
ஆண்டவன் செய்த	113	ஆவளை-ஷாபிவு	114	இதுகாறும் நடந்	79	இவ்வா நியந்தை	58
ஆண்டவ னகத்திற்	9	ஆவியனற் தங்க	259	இது செயும் மாந்தர்	304	இவ்வா நலகம்	62

இவ்வித இயல்பு	364	சமூகார்க்கும் புவியுறு	47
இவ்விதங் கூறு	248	சுற்றினி ஸொருவன்	248
இவ்விதமாய்க் கூறு	226	சன்றிடு மன்னை	190
இவ்விதமான வேளை	366	உக்கிராணக்காரன்	249
இவ்வரை கேட்ட	366	உச்சியின் தச்சனுரை	60
இவ்வரை கேட்ட	366	உச்சிவேளை	51
இவ்வரை கேட்ட	191	உடலினை	21
இவ்வரை செவியிற்	203	உடலின்ப முகை	28
இவ்வரையைக் கேட்ட	207	உடலெழும்	129
இவ்விலகை யினி	42	உடன்சாலை	177
இவ்விலமை இயம்	244	உடுத்தணி யாடை	87
இவ்வேளை யேசு	205	உடுத்திருந்த ஆடை	308
இவ்வென் குமாரன்	261	உடைந்த பாத்திர	187
இவ்வுடலைத் தண்ட	120	உண்டென்னுவரைப்பார்	5
இவ்வேந யிகத்தில்	188	உண்மூடின் உமக்கு	18
இவ்வெனாரு இடக்கன்	297	உண்மூடிமின்	28
இவ்வையுரை யேசு	261	உண்பதெல்லாம்	30
இழிவுரையா விழித்	187	உண்மைவிற்	81
இளையோனுக் கிடை	75	உண்ணாது உடலம்	88
இளைஞருளாய்ப்	297	உண்ணவெள்ளந்	114
இறந்தவர்கள் எழுந்	326	உண்மில ருங்க	169
இறைஞ்சியே துதிக்	96	உண்டவர்களாயிரம்	263
இறை தந்த	56	உண்பதற் கெதுவும்	346
இறை தநா வென	186	உதிரக் கண்	189
இறைத் தாதா வென	325	உந்தனுக் கிழுக்கு	87
இறைமகனை	222	உப்பதுவே சாரம்	254
இறைமொழி	374	உம்பொருட்டெல்லாம்	200
இறைவன் சொல்லே	65	உம்புருஙை	316
இறைவனருள்	56	உமிழ்ந்தார்முகத்தில்	301
இறைவனார் வகு	18	உயிர்த்தெழுந்த	351
இறைவனின் இரக்கம்	95	உயிர்காத்து ஓம்பு	78
இறைவனிடு கொடுஞ்	28	உயர்ந்திடு உடலம்	181
இறைவனே யிறைவன்	365	உருவினிற் பெரியன்	111
இறைவனே யேழை	22	உருவிளா உடலம்	136
இறைவார் த்தை	186	உலகமெனா மிதனை	43
இன்புற விருக்கும்	209	உலகமெனா மின்ப	38
இன்னவை கேட்டு	297	உலக வாழ்வில்	73
இன்னுமவன் தந்த	7	உலகமெனாம் படை	139
இன்னொரு போது	208	உலகமே யவர்பின்	216
இன்னோர மகவை	72	உலகத்தின் வாழ்வே	350
இனமினமாய் இணை	54	உலகமெனாம் பரந்த	872
இனமினமாய்ச் சேர்	46	உழைத்தயர்ந்து	9
இனிய கடைசி	74	உள்ளமதின்	7
இனுஞ்சில நாட்	45	உள்ளமே	21
இனுமேழு நாட்	51	உள்ளமுழு முடலும்	82
சங்கிவரினபச் சோலை	112	உள்ளமே கள்ள	210
சட்டமு மம்பு	108	உள்ளவன் தனக்கே	248
சதளியா தெரிச்சல்	86	உள்ளத்துத் திய	877
சந்தவர் திரும்பி	248	உள்ளத்துவி	141
சரைந்து தேநடைய	188	உள்ளத்தே மன	256

உற்ற மகன்	173	எழுந்தவ னோரிரா	148
உற்றவிவ் வஸகம்	150	எழுபது மைல்கள்	157
உன்மதுனி	139	எழுமாக்கள் இழுவை	89
ஊழுடுனே மது	28	எள்மள் நாசி	129
ஊரெல்லாந் திரி	356	எள்ளினார் கோடி	46
ஊழியரின்	243	என்றதொரு விச	120
ஊழியோ வென்	155	என்றவங் வேவாள்	18
எக்பதிலே இருந்து	173	என்றவர்கள் இழித்	139
எக்பதினை வட்டு	93	என்றவர்கள் ஆணை	29
எங்களவர் சென்றா	149	என்றவர் எண்ணம்	169
எங்களைத் தொட்டு	306	என்றவர் ரேசினர்	293
எங்கருமத்	35	என்றவனு மெண்ண	140
எங்குற்றா பீளதாராள்	144	என்றவள் கூற	20
எடுத்தவடிச் சுவடு	158	என்றவனியம்பி	150
எடுத்துக் கொள்வாய்	278	என்றவன் சிந்தை	168
எண்ணிப்பார்	5	என்றவர் பணிந்து	347
எண்ணினன் இது	149	என்றுணர் அறிவுச்	149
எதிர் த்துரைத்து	204	என்றுமல்ந்த	135
எதுசெய்ய	358	என்றுசென்று சகாக்	69
எதுவிதமுங் கிறித்து	300	என்றுமனம் நோகும்	391
எந்தவோர் நாட்டின்	151	என்றுரை பக்ரும்	260
எந்தன் பிதா	278	என்றுரை வானில்	370
எந்தனின் தூதன்	40	என்றுவகழியும்	198
எந்தனுக்குத் தூர	39	என்றுள்ளத் தெண்ணி	186
எந்தனை யேற்கும்	198	என்றிட்டா ரதனை	250
எப்போதும்	71	என்றிடப் பதின்	90
எம்மேலே இவ்வளவு	8	என்றிடப் பிளாத்து	295
எம்முன்னோ னாயி	227	என்றிட்ட பிளத்தை	298
எரிகொளும்	94	என்றிட வேவாள்	19
எரிநெருப்பில்	290	என்றுருள் மைந்தன்	19
எருசலத்தைப் புனித	119	என்றிறை யாதங்க	32
எருசலையிலிருந்துவர்	343	என்றெளம் பவு	372
எருசலையிலிருந்துவாற்	343	என்றே யெள்ளினன்	301
எருசலமெனபெரும்	137	என்றேசாத் தீர்க்கர்	183
எருசலே மென்றும்	151	என்றே யீசாக்	74
எருசலம் பதியில்	157	என்தசை எந்தன்	25
எருசலயினாயை	120	என்பதே உரோமர்	373
எரேமியாத்	100	என்மகனின னிவன்	160
எரேமியா வென்	321	என்னாடை	43
எல்லாக் குலத்தோர்	59	என்னாடை தொட்ட	226
எல்லாப் படைப்பும்	5	என்னிடத்தில்	220
எல்லாமே யேசெனக்கு	383	என்னுரை	40
எவிசபெத்தினளங்	187	என்னைப் பயந்த	228
எவிசபெத்தின் கரு	138	என்னையே	171
எவிசாவுக் குணவந்த	99	என்னோடு பரசில்	340
எவியாக் காலத்தில்	229	எனக்கவன்	69
எவ்வரை பக்கந்து	213	எனவவன் வினவி	299
எவைபெடுத்துக் கூறி	287	எனவார் த்தை	184
எழியதா மாண்மீக	198	எனவார் தந் தூதர்	139
எழுத்தினிற் பொறி	373	எனவியேசு	215

.....402

எனக்கேட்ட	278	ஒய்ந்திருக்கும்	227
எனப்புகள்ற	272	ஒய்வுநாள் ஆசரிப்	389
எனவரைத்த	141	ஒய்வு நாள் ஓழிப்	329
எனவேங்கி	325	ஒய்வுநாள் மனிதர்	211
எனவணங்கு	28	கட்டளைக்கு அடி	81
ஏகப் புதல்வன்	71	கட்டிடத்துக்	239
ஏங்கியம் மவனை	24	கட்டியங் கூற	167
ஏமாந்தோம்	344	கட்டுக்கள் அற்று	295
ஏரிடை கையை	202	கட்டுப் பாடெஜும்	81
ஏரோதன் தலையை	215	கடலெனுங் காதல்	184
ஏரோதின் அரண்	218	கடவுது	12
ஏரோதிதனை	172	கடவுளைப் பரீட்சை	190
ஏரோதென்பான்	294	கடன் பட்டான்	252
ஏரோதென்னுங்	296	கழிதினிற் கணவன்	116
ஏவின் புதல்வர்	95	கழிதுழைத்துக் கலை	52
ஏழுநாட்கள்	51	கழிமண் மேடை	184
ஏழுகட்கு	217	கடுகு விதை	237
ஏழுமென் வணக்கம்	172	கடுஞ்சுரக்	95
ஏற்கப் படுவ	230	கண்களிற் புகுந்து	114
ஏஞ்களவே	174	கண்களைச் சிமிடி	166
ஏற்றவன் எழிலா	84	கண்டது சாமுவேல்	97
ஏனெங்க கேளான்	66	கண்டதும் வாழ்த்தி	172
ஐம்மாதப் பேழை	50	கண்டா ரெனினும்	78
ஐயகோ வெந்தன்	87	கண்டிட்ட பேசு	185
ஐயற்வு மக்கள்	29	கண்டிட வேண்டும்	165
ஐயற்வாற்றந்து	17	கண்டிடாக்	4
ஐயனேயுந் தாய்	244	கண்டிடாத காவலர்	886
ஐயநிர்ந்தன்	250	கண்ணாரக் கண்டு	97
ஒருகனப் போது	21	கண்ணிமை யழைப்பை	85
ஒரு கொடி தனது	69	கண்ணில்லாக் காமம்	86
ஒரு சரிவின் மணல்	152	கண்ணுக்கு அழிகு	26
ஒரு நாளுக் கொளி	258	கண்ணுக்குக் கண்	32
ஒருவரை ஒருவர்	129	கண்ணென மூடவிரி	181
ஒருவனுக் கொருத்தி	128	கண்ணோடு கண்	146
ஒஒகிந்திட்டான்	205	கண்போன போக்கு	882
ஒழுகிய விரத்தம்	807	கண்மூழக் கண்ட	818
ஒளிவிளாக்கை	286	கணித்திடக் காலம்	11
ஒன்றுடன் ஒன்றை	804	கதவி நட்ட	182
ஒங்கிடு கூரை	305	கதறு மவன்முன்	78
ஒங்கொளி பூமி	164	கதிரவனாற் துயில்	827
ஒங்கோதை யாழி	115	கதவுகளைப் பூட்டி	240
ஒழியோடி ஒதுங்கும்	322	கப்பர் நகும்	215
ஒழினான் தனனை	86	கபாலத் தலம்	806
ஒநாய்கள் மத்தி	357	கர்த்தர் காட்டும்	65
ஒர்கணத் தின்பம்	88	கர்த்தர் சொல் சிரம்	44
ஒர் மனிதன்	380	கர்த்தரின் துயில்	388
ஒரங்க முன்ஜுடல்	255	கர்த்தரின் வாக்கு	877
ஒரரறிவு மரங்கள்	29	கர்த்தரின் அழிமை	97
ஒரிடமாயிற்று	11	கர்த்தரின் சொல்லை	117
ஒய்ந்திடா தோய்வு	210	கர்மெடுத்துத் துயர்	165

கரங்கழுவிற் கடும்	325	காய்பாவுஞ் சரி	888
கரங்கொளுவ் கண்	116	காயிம் எனப்பேர்	26
கரும்புயர்ந் தெழுந்து	105	கார்காலக் குளிர்	383
கருவினில் வளரும்	146	கார்முகி ஸல கூந்தல்	129
கற்பொழி சிலை	149	காரிருள் நிசியின்	240
கல்லைறுயில் இட்டு	327	காரிருள் மாரிக்	154
கல்லைறுயில் இடேயை	841	காரெனுங் கால மங்கை	157
கல்லைறுயில் வடக்கம்	355	கால்கொண்டு	170
கல்லைறுயில் கர்ப்பம்	334	கால்நடைமேய்	157
கல்லைறுயில் கர்த்தர்	88	காலங் கடக்க	59
கல்லைறுயில் இதயத்	234	காலங்கள் வறி	172
கல்லாலே கட்டியதை	119	காலமதைக்	376
கல்லிதயம் வீழி	285	காலமெல்லாம் நிலைத்	118
கல்லும் மூன்றும்	802	கால்நடை மேய்க்கும்	157
கலக்மே மூட்டிக்	299	காவலர் தவிழும்	328
கலப்பையின் முன்	245	காவலர் தறநாகே	87
கலியோ நாட்டு	296	காவலர் தணைவர்	84
கலியோயிலிடு	312	காவல்புர் சேவகரை	387
கலைந்த திருமண	185	கானகத்தில் மாடாடு	104
கவல்வதா லுந்தன்	241	கானகத்திற் கன	102
கவலையும் பொழுது	104	கானாளென் மொழி	127
கவியிருட கடலிற்	148	கிரியை தன்னாற்	360
கழுத்தினை நெரித்	110	கிரியையினா வல்ல	384
கழுதமதறி	274	கிளியோப்பாப் பேரன்	344
களவர் கொலைஞர்	292	கிழக்கினிருந்து	169
கள்ளவிழ் மல்கள்	14	கிள்ளையும் மயிழும்	14
கள்ளர்க்கைத்	251	கிளையாக விரிந்து	76
கள்ளனைப் போலத்	294	கிறித்தான்க் கண்	282
களவெடுத்தார்	286	கிறித்துவினிப்பின் மரி	179
கற்பது பற்றிய	280	கிறித்துவின் பின்னர்	371
கற்பனைகள் தன்னை	84	கிறித்துவைச் சிலுவை	372
கற்பெனுந் தின்மை	149	கிழ்தோன்றும்	171
கன்னியோரு கரு	143	குடசனக் கணக்கில்	158
கனதனங்	118	குருகிடும் முட்டை	5
கனமான இவ்வுல	52	குருசு சமந்தவர்	228
கனவினிற் காமம்	114	குருதியே உடல	368
கனவுதனிற்	118	குருதிவழி யுடலம்	339
கனிமிகு தருவும்	13	குருநாதன்	362
கனிவிறு தருவுவ	90	குருமத்து	374
காட்டிய வழியில்	870	குருவாக வழிகாட்டி	334
காட்டிலிமுமக்	271	குருவிகளாடி	15
காடும் மனையும்	65	குருவிதனைப் பிழக்க	100
காணாத கண்கள்	172	குவைழி முறைகள்	156
காணாதே நம்பு	849	குளிரடந் த பனிநிலம்	383
கர்த்தருட் செய்து	93	குற்றங் காணா	296
காதவித்தார் களிகொள்	100	குற்றமற்றவொரு	300
காந்தனுந் தளிரும்	130	குற்றமிளாட்சி	167
காமமுங் கழியுத	115	குறட்தேவர் கூறும்	179
காய்பா விடுத்த	292	குறும்பாகி	824
காய்பாவின் கடுங்	291	குறைவறாச் சாராள்	67

குன்றுமனத்தாய	391	சதிதனை அறிந்த	113
குன்றிவிற் குன்றாய்	108	சபைதனில் இழுத்து	294
குனிய நிமிர்தத்திக்	292	சமுதாயமாக	380
கூடியே விருந்த :	296	சவுலெனும் நண்பன்	370
கூறுதினங் கொண்டு	189	சவுலெனும் வீரன்	373
கெடுமனத்தி	229	சாக்சன் நகரம்	375
கேட்ட பிளாத்திதை	315	சாகத் துணிந்த	71
கேட்டவர் வியந்தார்	166	சாத்தான் மயக்கிலே	40
கேட்டன் ஆயர்	165	சாத்தானின் சாயல்	327
கேட்பதை சுயம்	70	சாத்திரிமார்கள்	173
கேதுருக்கள் ஸெபனான	118	சாம்பம் புதன்	387
கேளுங்கள் கேட்ட	240	சாமுவேல் இறக்க	113
கைக்காகா மக்கள்	78	சாராள் என்னும்	64
கைக்கொண்ட	88	சிகுவருக் கொண்டு	161
கைகளைக் கட்டி	292	சித்தமுண்டு சுத்த	264
கைகால் பரக்க	346	சித்திரத்து வதைசெய்	76
கைப்பட்ட பறவை	101	சித்திரம்போல	268
கைப்பற்றிக் கண்	285	சிதறிய மந்தை	41
கைமை மகள்	254	சிந்திய பால் சிதறும்	321
கையது விரலே	109	சிந்திய விரத்தம்	312
கையிற் பரிமளா	329	சிலுவைகளைச் செய்	364
கையினிற் கலன்கள்	367	சிலுவை தோழினிற்	302
கைவச மேதாங்	240	சிலுவைப் பஷ்யினிற்	328
கொட்டுங் கண்ணர்	71	சிலுவையி வைறந்த	308
கொடியோனின்	300	சிலையாலுஞ் சிறப்	290
கொண்டாடும்	27	சிறுதுணிக்கை	225
கொண்டனரோ	77	சிறுமறியின் முது	151
கொத்தெனங் காய்த்து	18	சிறைப்பிழித்த	324
கொடுதி மணில்	76	சிடர்கள்தமிழ்மண்டை	265
கொப்பீர் மரம்	45	சிடர்களிதன	347
கொப்பாத் தவதி	92	சிடர்களிருக்கை	344
கொல்லுக கிறித்து	366	சிடர்களிற பேதுரு	280
கொல்லுங்களா யில்லை	294	சிடர்தாங் கண்டது	262
கோடி மக்கள் ஞெ	176	சிடருக்குட் சிறுமன	270
கோத்திரத்துட் பரி	266	சிடரெல்லாஞ் சிதறி	282
கோபுரங் கூடமாடங்	168	சிடன்தன் குருவு	358
கோவமாம் மணவிற்	109	சிமானுமிறந்து	250
கோவங் மதவையோ	112	சிர்கொள்ளாமுன்	44
கேளரவாளி	68	சிர்மிக்க சிலுவை	387
சக்கரவர்த்தி	365	சிரியநல் லிதமொழி	80
சக்திலுள்ள	358	சிரியன்னலே	162
சக்மதை	90	சிவலுள்ள ஞதவ	127
சங்கத்தார் யாபேரும்	269	சினாவறரைமேற் தேவன்	127
சட்டமன்றால்	371	சட்டரொளி பரப்புஞ்	132
சட்டையாகப் பின்னி	152	சுபொஸை நிலத்து	76
சத்திய மார்க்கம்	366	சுந்தர வியேச	347
சத்தியமோதும் சாது	369	சுரங்கொண்டான்	268
சத்தியம் வெல்லும்	87	சுவைத்தபின்	10

குட்முய முடி	365	தம்முளா சென்றவழி	42
குடிய வெண்மெலர்	813	தமக்கெனத் தெய்	364
குலும்ற மகனு	142	தமை மதிக்கா	83
குழிருளிற் கற்றவர	281	தமரமக் தனக்கு	155
செந்தமிழின் சீர்	205	தரிசனங் கண்ட	342
செய்சேவை	81	தரிசவில் பிறந்து	369
செய்த குற்றம்	319	தரிசெனக் கிடந்த	150
செய்த பவம்	257	தலை நரை	41
செய்பிழைக் கருவி	21	தலைவழைசெய் முப்பர்	389
செல்லுங்கள் திசை	172	தலைவழைநிலை	326
செவ்வாயாற்	77	தலைவழிப்பீச் சமன்	188
செவ்வானம் மந்த	246	தலைவான் திரும்பி	56
செவ்விதழ் வாயும்	114	தலைவான் திரும்பி	247
செழும்பவயற்செறி	190	தள்ளாத வயதிற்	171
செழுமைமிகு கனி	24	தள்ளுதற்கா சிட்டை	145
சென்றவர் கண்டு	174	தள்ளிவிட்டற் சிட்டு	256
சென்னி வணங்கி	187	தளிர்நிலா	162
சேர்த்தணைத்து	76	தன்தவற்றைத்	320
சொல் தேர்ந்து	104	தன்முடி காத்த	111
சொல்லாலே	878	தன்வினை முளைத்து	116
சொல்லிட்டான்	323	தன்னின மக்கள்	92
சொல்லியேழ்நாள்	47	தன்னுட்டலைச் சிவ	319
சொல்லுமட்டும்	44	தன்னுடற் சதை	20
சொலும்பொழுதே	143	தன்னுருச் சாயல்	94
சொர்க்கத்திற் குரு	98	தன்னுள்ளே நிறைவ	379
சொன்னதுமறியேன்	370	தனக்குள்ளே	242
சொன்னபட மூன்றாம்	332	தனது கைக்கோலை	92
சொன்னவரை	353	தனதுடல்தனை	70
சொன்னானிவன்	286	தனித்தவிடம்	322
சோர்வற்றுச்	144	தனித்திருந்து	381
ஞானமுரில்லை	10	தனித்திருந்துவங்	384
ஞானவானென்கின்றாய்	285	தனியோரு மனி	12
தக்கமரம் ஒனி	119	தனைப் பெற்ற	179
தச்சனாய் மரத்தை	161	தாதியர் ஏற்ற	168
தசைமிகு போகந்	83	தாம்பேசம் மொழி	60
தசையின் தாகம்	65	தாமரை போன்ற	180
த சாயற்தகை	28	தாவிதிசை கீதமென	99
தட்டுவ்கள் திறப்	257	தாவிதின் குலத்திற்	165
தடவியறிந்து	73	தாவிதின் மகன்	117
தடுமாற்றமுற்ற	281	தாவிது மன்னன்	146
தண்ணீர் கசி	51	தாவிது ஆர்த்தெதமுந்து	109
தந்தையினறை	74	தாவிது மந்தமாதும்	115
தந்தைபோல	87	தானறியாத் துயில்	145
தந்தை மறந்த	72	தானறிவுற்றிடா	161
தந்தையார் தாவிது	118	தானிடாத முட்டை	98
தந்தையாகி	145	தானியலென் தற்பர	121
தந்தையினறைநான்	354	திரண்டலை	102
தம்மினத்த ர்	84	திரசானாம் மன்	363
தம்மினை யொத்த	373	திருக்கைபைத் தாதன்	370
தம்துட்டாம்	278	திருப்பாட்டின	388

திருநிலை எல்லாம்	67	தேவனார் புவி	161
திருமணத்துப்	247	தேவணார் வார்த்தை	17
திருமறையின்	377	தேவனின் அருள்	94
திருவருவான	16	தேவனின்	108
திருவெத்திரு	133	தேவனின் குமாரன்	307
திறங்கணாயே	243	தேவதுக்கு நேர்	139
தினந்தோறும்	327	தேவதுக்குப் பிரியம்	120
தினமயின் இராசா	17	தேவதுந்தன் பாவம்	254
தியதா செயல்	16	தேவனொன்றே	121
தியநெ சம்	206	தேனாக இவ்வா	138
தியதாமாவி	201	தொங்கவிட்டேன்	322
தியன சாராள்	67	தொழுயிடை உடூக்கை	130
தீர்க்கரா மெரேமியா	175	தொடுவானத்துத்	154
தீர்க்கணாய்த்	75	தொலைத்திடு மணியை	159
திலினை ஏதும்	307	தொலைந்திட வந்தே	110
துக்கித்துத் தயர்	31	தொழுவ வாசல்	162
துணையெனத் தூய	22	தோட்டபல்வ் கொண்டா	296
துணையாக வந்த	26	தோற்றமுமாக	5
துத்தியம் பாடி	110	நகைகு நசை	159
துதிசெய்து	279	நசேரேத் தென்னும்	175
துப்பினர்கள் முகத்	291	நட்பொடு நடந்து	170
துபிள்ளிக்ர சிட்டர்	281	நடந்திடு மாக்	7
தூங்கிய ஆதாம்	17	நடந்திடு வேளை	260
தூங்கினார்போல	309	நடைதரை நடந்த	318
தூதினைச் சொல்லும்	371	நம்பாதோன் தொமா	363
தூதினைப் புகல்வோர்	874	நம்பிக்கை விசு	316
தூதுவனர் இவ்வா	174	நம்புதற்கிய	333
தூயதைத் தய	95	நமைப் படைத்த	21
தூயராய் வாழ்ந்	249	நயந்தவின்	318
தூயரெறும் பொரு	6	நயந்திட்டு	298
தூயவகுற் புகை	341	நரம்பொழுந்து	138
தூற்றிடு முகத்	162	நல்வதுந் ததுமான	26
தெங்கிள்ளேரா	129	நல்வபிதா விறை	267
தெரிந்ததும் மக்கள்	117	நல்லான் இயற்	72
தெய்வமென்ற	84	நல்லெளூழுக்கந்	141
தென் றஸ்யச் செழுமை	85	நலிவறு நாட்டில்	90
தேகத்தில் வளிமை	306	நள்ளிருள் வேளை	16
தேகத்துவிரண்டும்	114	நன்றாடன் திது	13
தேசத்தை யாழும்	293	நாசரேத் தூரில்	260
தேசப் பஞ்சியின்	301	நாசரேத் நூரில் வாழ்	128
தேசமெங்கும்	107	நாட்களும் பறந்	96
தேவகதனாவி	391	நாட்டுமை நடக்கும்	293
தேவகதன் எரு	102	நாட்ஸ்லாம் நல்லா	187
தேவகதன் யோர்	252	நாணமும் மட்டும்	82
தேவதூதனொடு	73	நாம் கவுழுன்	102
தேவ வர்க்கட்கு	74	நாம் வாழ்ந்த	305
தேவன் கிலேயாத்	260	நாமெலன்று நினைக்	80
தேவன் செய்யுல்	379	நாவது வொடுங்க	22
தேவனு வார்த்தை	235	நாவாயாய் நீயமை	45
தேவனவன் சாயல்	58	நல்லதும் தீயதென்	26

நாளில நாளியுண்டு	110	படகிளிற் பயனை	261
நாற்புறந் திறந்து	165	படைத்தனாற்	366
நாற்புறமும் விசும்	368	படைத்ததேவன்	64
நான் பாவி	391	படைத்தளித்த	378
நான்றபேன்	283	படைத்தன யாவும்	39
நானோர் மனிதன்	150	படைத்திடு வாளிற்	11
நிமிராது நிலம்	265	பண்முகை நாளிற்	298
நிலமகளேயென	189	பண்பபஸ் செல்வன்	313
நிலந்திருத்தி	238	பண்முள்ள சிலன்	249
நிலந்தெரியா விரி	51	பணிசெய்ய	357
நின்றவ ரெவியா	308	பத்தாகுங் கற்பனை	267
நினைப்பதற்கு மதிக	80	பத்துத் திங்கள்	330
நெஞ்சுத்துப் பலனை	354	பத்துப் பணங்கோள்	229
நீதியின் புறம்பா	297	பதினொரு சிடர்	345
நீந்துவன நீந்துகின்ற	48	பதைத்துள்ளம்	141
நீயே யாவிலும்	150	பயத்துடன் பார்த்து	346
நீர்வழிந்ததென	101	பயத்தொடும் பணி	332
நீரிங்கு என்கசட்டை	227	பயந்தவர் மறைந்து	22
நீரினில் மீன்கள்	98	பயிலவாய் வேதம்	162
நீருயரத்தான்	49	பரத்தின் பரமன்றி	93
நீரெலாமிரத்த	92	பரத்தினிற் சேவக	98
நீரிராவெனவே	156	பரந்திடு குளிரில்	158
நீய்செய்த பாவத்தை	321	பரந்துபடர் பாவத்தி	355
நீர் அழத்து நீர்வில்	387	பரபாலே என்றிடும்	301
நீராலே அருள்	354	பரங்பதி சமீப	191
நுழைந்தனள்	22	பரிசுத்த திருமண	375
நுலேதுங் கற்ற	183	பரிசேய ரொருவர்	271
நூற்றெந்தனை	249	பல்லிழந்து	41
நேரிழை அமர்	138	பலமிகுந்தோர்	246
நோவாபோல்	175	பலிகளால்ல	383
நோவா மறைந்தபின்	59	பலுகச் செய்வேன்	71
நோவாவின் படகில்	98	பவக்கிறை அழிவ்	158
பக்கத்துச் சிலுவை	307	பவவினை அகற்ற	159
பக்கமாய்ப் பரமசுதன்	284	பவளவாய் பற்கள்	130
பக்கியுடன்	346	பவவினைக்கு	381
பகவவன் வேளை	128	பழந்தன்னைக் காட்டிய	24
பகவவனும் பலியிரவு	24	பழமுதிர்ந் திராட்சை	238
பகவெளை	99	பழனங்கள் செழித்த	89
பகுத்தறிவாற்	25	பழியிதனை நாமே	320
பகுத்தறிவு விருஞ்	59	பள்ளாவகள் நிரப்ப	183
பகுத்தறிவென்னும்	20	பள்ளாமான் குளியில்	85
பகுவரின் படைகள்	96	பறந்தெழுந்து	48
பங்குயத்தாள்	146	பன்னாட்டுப்	119
பங்கிட்ட உண	90	பன்னிரு மக்கள்	91
பச்சை மரத்தை	303	பனிக்குளிர் தடுக்க	159
பசியள்ளிர் பரம	253	பனிநை மலர்கள்	147
பசியாழுந்து	70	பனிமலரூபரு	107
பர்ணாகப் பறந்து	97	பாடைப்பிற் பினங்கள்	115
பட்ட மரத்தில்	69	பாதகச் சவலும்	367
பட்டா முடலை	182	பாதகன் பயந்த	99

பாத்தே வீழ்ந்தவரி	77	புரிதொழிலிற் புனிதம்	57
பாதம்பதை பழமண	24	புருசனில் இருந்து	12
பாமாஸை குட்டிப்	390	புலநணைந்து	49
பாய்ந்த ஆணை	174	புல்லணை டூத்த	166
பார்த்தவாகள்	188	புல்லணையிட்ட	188
பார்த்திமேயு	264	புல்லணைமிது டூத்த	172
பார்த்து நின்ற	352	புல்வெளியிற் தனி	27
பார்வோனார் பணிக்க	88	புலிமுன ரெவியைப்	210
பார்தியின் பாட்டுப்	47	புவியிற் கிடந்த	306
பாராண்ட பார்வோன்	80	புவியென்றும்	153
பால்மணம் மாறாப்	106	புளிப்பிள்ளை தப்பம்	277
பாலகண் கல்லை வீசி	110	புந்ச் சாதி	356
பாலகர்களைப் பரமன்	390	புறப்படுந் தேசமெங்	198
பாலனைக் காண	168	புன்னகைசேர்	381
பாலைதும் பாரதனை	104	புன்னகை டூத்த	88
பாலையிற் பசுமை	90	புனிதமாம் நீரால்	156
பாலையீழ் நீர்	79	புனிதமாம் ஓய்வு	390
பாவத்தின் சம்பளம்	350	புனைவினில் மலுவை	12
பாவத்தின் சம்பளம்	388	புங்குழந் டூவின	112
பாவத்திலுருவே	383	புக்கள் குலுங்க	181
பாவத்துக் குளிவீழா	257	புசிடப் பரிமளம்	328
பாவமாஞ் சேற்று	156	புசைசெய்யும்	138
பாவமெல்லாந் தர	391	புண்டவர் புழுவாய்	94
பாவ வழி காட்ட	89	புதமைந்தின்	58
பாவிகட்காய்ச் சிந்து	387	புமிதனில்	54
பாவிகளைப் பரமன்	177	புமியதிர்ந்த புலம்	381
பாவியை மறைத்து	305	புவைப் படைத்து	136
பிழித்தவர்கள்	283	புவினுள்ளே	88
பினியாளரவரு	823	பெட்டகத்தை	58
பினியாளர்	244	பெண்களை	132
பிரதம மூப்பர்	293	பெண்ணூற்றுப் பற	225
பிரதான ஆசாரியர்	815	பெரியர்கள் செய்த	146
பிரதான ஆசாரியர்	289	பெருக்கு மிரத்தம்	312
பிரித்திடும் பகுதி	293	பெருமழை மொழி	156
பிள்ளைதன் பங்கேற்று	251	பெருமான் சிலுவை	368
பிள்ளைப் பாக்கியம்	303	பெருறிடு தாயார்	94
பிள்ளைப் பேறில்	228	பேசிட்ட இயேசை	295
பிள்ளையுகந் தாய்	52	பேசுகின்றாய்	284
பிலித்தெனித் தெவவர்	97	பேசுமொழி வேறான	61
பிலிப்பென்றும்	188	பேதுருதனனை	378
பிலாத்தினமுன் மீண்	298	பேதுருவென் சீட	270
பிலாத்துவின் சபை	813	பேதைபோலாபிரகாம்	100
பின்வரு படைகள்	106	பேயினாணை	186
பின்னாற் தொடர்ந்	303	பேரிட்ட ஆபிரகாம்	127
புக்கம் விட்டு	67	பேரிடியால் வாணோர்	852
புகழ்மாலை இவ்வாறு	176	பேரீந்துப் பழக்	119
புத்தியே யில்லீர்	343	பைந்தளிர்ப் பாவாய்	87
புதியதாய்க் கோவில்	96	பொங்கும் மார்ஷை	182
புதியவோர் பொழுது	148	பொங்கியெழு	140
புரம்போன பூமி	237	பொதுமக்கள் புகழ்	324

பொய்யில்லை	87	மரிமகனாரிதுவே	185
பொருந்திற்று	88	மரிமடியில்	163
பொருந்தின் விரலால்	110	மஸ்விகை மொட்டு	136
பொல்ளாத பூர்ட்டுகள்	237	மஸ்வகஞங் கரியும்	15
பொல்லாத பொறாமை	75	மஸ்வந்த மரையின்	330
பொறாமை	299	மஸ்வகள் விரிய	329
பொறிதரையில்	101	மஸைகளை பொத்த	106
பொன்மகன்	168	மஸைகளோ பெம்மை	303
போகத்துப் பொருள்	180	மஸையிலடைமேற்	148
போத்திபா வென்றும்	84	மஸையிலிருந்து வீழ்ருவி	260
போதிக்குங் கருத்தை	233	மஸையிலிருந்து வீழ்ருவி	103
போர்க்கள் மஜுப்பி	116	மஸையினிலே	353
போரெதிர்க்க	246	மழித்திடு முழியா	4
போற்றிக் கொடைகள்	227	மற்றவர்மேஸ்	256
போனவச் சவுளின்	369	மற்றயிர்க்கு	8
பெளதிக் திரசா	259	மற்றயிர்கள் யாவும்	38
மக்கள் வெள்ளாம்	262	மற்றோரின்	382
மக்களிதைக்	387	மறந்திடாதீர்	272
மக்களின் மனதைக்	297	மறைப்பொனன்றும்	187
மக்குருக்காக	296	மன்னவன் சவுளின்	112
மகதலோா மரியாள்	329	மன்னவன் தேவ	113
மகதனா மரியாள்	70	மன்னவனின் மதிப்பை	248
மகரந்த செறியாத	140	மன்னர்படை	214
மகரந்த சேராமஸ்	143	மன்னனுக்குரிய	295
மகனிறந்த வேதனை	239	மன்னாதி மன்னன்	170
மகனே தேவன்	70	மன்னிப் பெழிதோ	210
மட்டறு செயலைக்	116	மன்னிப் பளிப்பா	65
ம செல்லாம்	48	மன்னுபிர் உயிரை	26
மண்ணகத்தே	7	மன்னுபிரியர்க் காக்கும்	364
மண்ணினாலான	28	மன்கொள்ளை	35
மண்ணிறுந்து	153	மன்ன்தலர்ந்து	289
மண்ணிதிரும்பும்	191	மன்னிதிரும்பும்	184
மண்ணுடுடன் கலந்த	53	மனமணம் நுகர்ந்து	159
மண்ணுடுடனே மலை	170	மனமது மாறித்	96
மண்ணெல்லாம்	55	மனமயக்க மூட்டு	57
மண்ணிதிருத்தி	305	மனமெனுங் காட்டில்	146
மண்மீதில்	79	மலுக்குமரன்	272
மண்நிதிரைக்க	48	மலுக்குலத்தில்	28
மதகுதீர் வாரி	68	மலுக்குலவுடன்	26
மதமுலை மதித்து	180	மலுமுலத் தூரும்	21
மதிமுகம் பெண்ணா	83	மனைகொள்வோன்	817
மதிமுகம் வாழ்த்	358	மனை திரும்பும்	178
மதுவுண்டோர்கள்	76	மாக்களே போலும்	379
மந்தைகளை மேய்த்து	266	மாடுறை தொழுவம்	160
மந்தைபோற் சிந்தி	145	மாதர்முலை	153
மந்தையை மேய்த்து	177	மாதரார் சொன்ன	342
மரமரியும் வாள்	49	மாண்படுகழ்	388
மரமீது ஏறி	89	மாதர் தமக்குள்	135
மரமெல்லாம்	387	மாதாவின் மடி	25
மரித்தெழுந்து	159	மாந்தரிக் குணவாக	102
மரிமகனவலவே			

மாந்தர்புரி மாதர்	62	ஸுர்க்க மடைந்தார்	295
மாந்தருகள்	376	ஸுவரிவர்கள் வந்து	329
மாந்தரையே	80	ஸுவஸ்கு முய்ய	171
மாய்மான்து செப்பு	256	ஸுந்றாம் நாள்	815
மாந்தரின் குதினை	28	ஸுந்றுமுறை	361
மாம்பழக் கணனம்	83	மெய்யின் தேவன்	311
மாமிசு உலகை	372	மென்னகத்து	144
மார்க்கிள் குளிரில்	161	மேசையா நாளன்	185
மார்க்கில் என்னும்	155	மேரிதன் பாலன்	174
மாரியிற் ஸுல்கொள்	156	மோழிந்திட்டார்	340
மார்பிளத்து	302	மோகத்தின் படை	188
மால்கோண்ட மன்	188	வச்சிரம் போலே	14
மாவினமும் மந்தை	48	வசந்தமென்னும்	384
மாவசியன் தனை	324	வருக நெஞ்சன்	178
மாழவாஸரப் போல	115	வருககு செப்பு	87
மாளிகையைப் பார்க்க	244	வருகை கொண்டான்	299
மாறியவன் மகன்	122	வண்டுகள் இசைக்க	14
மாஜுடர்மேற் தேவன்	164	வண்ணமென்று	381
மானில நியதி	167	வந்தது விதியே	109
மின்னாக	381	வந்தவர் சன்ற	67
மீட்பளிக்க வருந்	187	வந்தவர்கள் வழங்க	282
மீட்பில்லை என்றார்	350	வயதின் முதிர்ந்த	68
மீட்பீந்த யேசு	361	வயலில் விதை	286
மீட்புரை கேட்டார்	367	வயிரெந்னு முள்ளகம்	25
மீண்டும்பான்	251	வரணமுடிடு புல்	160
மீண்டுமோர்	335	வரைபடப் பொறி	60
மீண்டுமோ சாமுவேல்	97	வரிவரியாக	326
மீண்டுமோர் தடவை	308	வருகின்றார்	184
மீண்டுமூழுந்து	351	வருகுவர் வருவா	174
மீண்டுமிருந்து	129	வருகுவ வென்றார்	343
மீண்டுமோர் என்பார்	241	வருணனென்னத்	178
மீனினக் கேட்டால்	27	வருடமொன்றில்	338
முதல்மதிதன்	128	வருந்திப் பாரஞ்	261
முதல்மதுப் படை	68	வல்வதும் வளிமை	91
முதிர்ந்த மல்தி	317	வல்வமைச் சவுலும்	267
முப்பது வெண்காசு	109	வல்லுரைநின் கணப்பாத	10
முரசமது முழங்க	385	வலது கரத்தில்	301
முறையான இறை	90	வலவிட்டமாகச் சிலுவை	307
முன்பெல்ல நனைத்து	77	வலிகோளிரக்க	132
முன்பிறந்த பதின்மார்	188	வலிகோளு மனித	294
முன்பொழுந்த	298	வன்கணர் நீரே	241
முன்னர் பகை	149	வனாற்றரத்தின்	183
முன்னிரு முதல்	96	வாய்மைக்கு வாயுங்	88
முனிதனக்கு	6	வார்த்தை எனும் வடி	31
முனிமோசே	103	வாரத்தின் முதலாம்	390
முஷ்சிலிசைப் பாட்டு	806	வாருங்கள் அருகே	346
முடிய கல்லகைய	142	வாருங்கள் வைத்தவி	381
முடிவிழி முத்துவத்தின்	292	வாழ்ந்தவன் பார்வோ	92
முப்பா குழந்தை	324	வாழுந் “ வழி	96
முப்பரெங்காம்	295	வாழ்வினின் பங்கை	67

வாழுவழி வகுப்பதற்கு	180	விளையோடு விளை	177
வாழுவெ வாழ்வீர்	18	வீசு குளிர் காற்று	157
வாலவாயம் போல	14	வீட்டினிலே விரக்தி	319
வான்செய்த கடவுளுக்கு	189	வீட்டினுள்ளே புக	357
வான்துதர் மேகத்துள்	342	வீணுரையலவிது	147
வான்பார்த்த சிர	143	வீழ்ந்ததை நினைத்து	369
வானக் கடவில்	148	வீழ்ந்திட்ட இடத்திற்	89
வானத்தில் வாழும்	117	வீழ்ந்திடேன் நானப	279
வானத்தில் ஒனியை	167	வீழ்மரங்கள் விழுதான்றி	80
வானத்தின் விழிதிற	48	வீழுகைப் பொழுது	369
வானம் வெண்ணீலம்	89	வெகுள்வதே விதியை	20
வானவர் சேதி	166	வெண்கலை கவசம்	109
வானவில்லின்	52	வெள்ளிலை கொடுத்து	338
வானிடிந்து என்	144	வெள்ளியாலான	345
வானிலையிருள்	148	வெள்ளியென்பார்	389
வானிலே பறந்து	318	வெளியிடத்தை நாடா	257
வானும் நிலவுமாய்	134	வெறுமையார்களுந்த	52
வானுறையுங் கர்த்தர்	258	வெத்ததை விரித்துறை	258
வானுழு அவர்கள்	573	வெதமென் வின்னிறி	374
விக்கிரக வணக்கம்	30	வெதமென் வின்னிறி	348
விக்கிரக வழிபாடு	391	வேதியர் முன்னால்	132
விக்வாசங் குடுகளும்	241	வேய்ந்தளிர் தோளா	129
விடுதலையுற்ற மக்கள்	93	வைக்கோவாதிய	160
விண்ணதுறை மீன்கள்	368	யாக்கோ பொருநாள்	73
விண்ணவைாடு மண்ணை	145	யாக்கோபின் மகனான	123
விண்மீன் விழியன்	155	யாக்கோபின் முன்வந்து	77
விதிகெடத் தருணம்	161	யாதுரூரே யாவரும்	42
விதைத்த விதை	113	யாரடா பையா நியும்	108
விதை முளைத்து வேர்	286	யாரிடமோ	262
வியர் த்திட்டார் மெய்	81	யாருக்காயத் தேடுகின்	332
விரகமாந் தீயில்	331	யாரென வறிந்து	118
விரியவின் குஞ்சுகளே	85	யாரைப்பற்றி	348
விருத்தனின் மனைவி	184	யாவரு மர்க்கம்	304
விருந்தெனக் கணி	146	யேசுவைச் சிலுவை	307
விருந்தைக் கொணர்	78	யேசுவைப் பற்றி	297
விருப்பது ஆணைப்	28	யேசுவின்பெயர்	359
விலங்கிட்டு வைத்	189	யேசுனத் திருப்பெயர்	135
விழிகள்	131	யூதர் தம் மார்க்கம்	355
விற்றிட்ட பொன்	79	யூதாவென் னோராண்	78
விளைத்திடு வயல்	241	யூதரின் ராசா	307
வினவியே தீர்	297	யாக்கெனுந் தூயன்	370
		யேம்செலும்	362

“நீங்கள் மனந்திரும்பிப்
பிள்ளைகளைப்போல் ஆகா விட்டால்
பரவோக ராட்சியத்தில்
பிரவேசிக்க மாட்மார்கள்”
என்று;
மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

